ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΑ'

Παρασκευή 18 Μαΐου 2018

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 7987

2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Θ. Θεοχάρη και Γ. Μαυρωτά, σελ. 7873

3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο Νέα Εκπαιδευτήρια Γ. Μαλλιάρα, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης, τα Δημοτικά Σχολεία Σκοτούσσης Σερρών, το 20ο Δημοτικό Σχολείο Καλλιθέας, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Μαρκόπουλου, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας, τα Δημοτικά Σχολεία Μοναστηρίου, Εκκάρας και Ομβριακής του Νομού Φθιώτιδας, το Δημοτικό Σχολείο «Απόστολος Παύλος» Θεσσαλονίκης, το 27ο Δημοιτκό Σχολείο Ιωαννίνων, το 11ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Αμυνταίου, το Δημοτικό Σχολείο Ξινού Νερού Φλώρινας, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Κρύας Βρύσης, το 46ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου και το Γυμνάσιο Προσοτσάνης Δράμας, σελ. 7794, 7803, 7804, 7807, 7812, 7818, 7823, 7835, 7837, 7843, 7849, 7855, 7863, 7869

4. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση και λήψη απόφασης επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συσταθείσας με την από 21-2-2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την υπ' αριθμ. πρωτ. 3169/2285/28-2-2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των πρώην Πρωθυπουργών: 1) Αντωνίου Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένου και κατά των πρώην Υπουργών: 1) Δημητρίου Αβραμόπουλου, 2) Ανδρέα Λοβέρδου, 3) Ανδρέα Λυκουρέντζου, 4) Μάριου Σαλμά, 5) Σπυρίδωνος- Άδωνι Γεωργιάδη, 6) Ιωάννη Στουρνάρα, 7) Ευάγγελου Βενιζέλου, 8) Γεωργίου Κουτρουμάνη για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν, σελ. 7794- 7873, 7891- 7986

5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 7794, 7800, 7801,7803, 7804, 7805, 7806, 7807, 7811, 7812, 7815, 7823, 7828, 7835, 7839, 7841, 7843, 7846, 7847, 7848, 7855, 7856, 7858, 7860, 7863, 7865, 7866, 7867, 7873, 7884

6. Ανακοινώνεται ότι ο Ευρωπαίος Επίτροπος κ. Αβραμόπουλος Δημήτριος με την από 17 Μαΐου 2018 επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, ενημερώνει ότι δεν θα εμφανιστεί στην Ολομέλεια και υπέβαλε το υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 2322/17-5-2018 έγγραφο - υπόμνημα, για ενημέρωση της Ολομέλειας, σελ. 7794- 7799

7. Ψηφοφορία δι' εγέρσεως σύμφωνα με το άρθρο 67 του Κανονισμού της Βουλής, σχετικά με τα παρεμπίπτοντα ζητήματα που ετέθησαν από την Αντιπολίτευση, σελ. 7807

8. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 7847, 7848

9. Κατάθεση Εκθέσεως Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής:

Η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει την έκθεσή της στην αίτηση της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτή, σελ. 7815

10. Αποχώρηση των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, της Ένωσης Κεντρώων, του Ποταμιού και της Νέας Δημοκρατίας, σελ. 7832, 7858, 7860, 7861, 7866

11. Μυστική ψηφοφορία και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 157 και του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής για την πρόταση της Επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη για την οποία ζητά άσκηση ή μη δίωξης των κ.κ. Αντωνίου Σαμαρά, Παναγιώτη Πικραμμένου, Δημητρίου Αβραμόπουλου, Ανδρέα Λοβέρδου, Ανδρέα Λυκουρέντζου, Μάριου Σαλμά, Σπυρίδωνος-Αδώνιδος Γεωργιάδη, Ιωάννη Στουρνάρα, Ευάγγελου Βενιζέλου και Γεωργίου Κουτρουμάνη, σελ. 7873-7893

12. Σφραγισμένες επιστολές για τη συμμετοχή στην μυστική ψηφοφορία επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης, σελ. 7885- 7890

13. Ανακοίνωση του αποτελέσματος της διεξαχθείσης μυστικής ψηφοφορίας, σελ. 7891- 7893

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 21 Μαΐου 2018, σελ. 7793

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομικών, Υγείας, Υποδομών και Μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομίας και Ανάπτυξης, καθώς και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν στις 18-05-2018 σχέδιο νόμου: «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ «περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό» και άλλες διατάξεις», σελ. 7815

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 7830- 7839, 7853- 7866, 7868- 7872

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 7839- 7853
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 7813- 7823, 7826- 7830
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. , σελ. 7872- 7987
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 7866- 7868
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 7793- 7813, 7823- 7826

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:
ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 7827, 7828

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 7814, 7818, 7819
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 7852, 7854, 7855
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 7810, 7811, 7818, 7821
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 7857
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 7823, 7824
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 7824, 7825
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 7844, 7846
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 7810, 7811, 7815, 7854, 7855
ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 7812, 7833
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 7860, 7861
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 7825
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 7812
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 7864, 7866, 7867, 7869
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 7828
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 7841
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 7830
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 7819
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. , σελ. 7809
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 7811, 7817, 7821, 7822, 7823, 7824, 7825, 7828, 7861
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 7858, 7860
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 7850
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 7835
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 7812
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 7816, 7817
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 7863, 7864, 7865
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 7861, 7863
ΞΑΝΘΟΣ Α. , σελ. 7866
ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 7839, 7841
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 7813, 7814
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 7856
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 7807
ΠΙΚΡΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 7832
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 7810, 7828, 7847, 7848, 7849
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ. 7843
ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 7837
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 7855, 7856
ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Ι. , σελ. 7832, 7833
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 7869

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 7806, 7807
ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 7802
ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 7828
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 7839, 7841, 7846, 7847, 7848
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 7802, 7804, 7805, 7806, 7811, 7866
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 7839, 7866
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 7835, 7855, 7856, 7858, 7860, 7863, 7865, 7866
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 7803, 7815, 7823, 7828
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 7846, 7847, 7848
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 7800, 7801, 7804, 7805, 7807
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. , σελ. 7873, 7884
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 7803
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 7802, 7806, 7807
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 7866
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 7803, 7804
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 7812
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 7863
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 7802
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 7860
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 7801, 7802, 7807
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 7802
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 7805
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 7805, 7866
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 7823
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 7802
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 7811, 7815
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 7812, 7848
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ. 7843
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 7804, 7807, 7847, 7848, 7866
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 7805, 7806
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 7794, 7800, 7804, 7805, 7806, 7807, 7811, 7812

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 7848
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 7847

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 7846
ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. , σελ. 7814
ΚΑΤΣΗΣ Μ. , σελ. 7865
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 7810
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 7841
ΜΟΡΦΙΔΗΣ Κ. , σελ. 7844
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 7839
ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. , σελ. 7865
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 7847
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 7860
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 7832
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 7810
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 7847

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΑ'

Παρασκευή 18 Μαΐου 2018

Αθήνα, σήμερα στις 18 Μαΐου 2018, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.24', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στις λεπτομέρειες της σημερινής διαδικασίας, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 21 Μαΐου 2018.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1641/15-5-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Πρεβέζης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κωνσταντίνου Μπάρκα προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Επείγουσες ανάγκες στελέχωσης των Κέντρων Υγείας Πάργας, Καναλακίου και Φιλιππιάδας του Νομού Πρεβέζης».

2. Η με αριθμό 1639/15-5-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρίστου Δήμα προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Κατάργηση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) στο κρασί».

3. Η με αριθμό 1645/15-5-2018 επίκαιρη ερώτηση του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Λαρίσης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Έλλειψη σκευασμάτων γ-σφαιρίνης».

4. Η με αριθμό 1629/11-5-2018 επίκαιρη ερώτηση του Θ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Α' Αθηνών της Ένωσης Κεντρώων κ. Μάριου Γεωργιάδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Κατάργηση φορολογικών μηχανισμών ΕΑΦΔΣΣ για τις συναλλαγές λιανικής πώλησης».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1640/15-5-2018 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Νίκης Κεραμέως προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Έχει τελικά κάποιο σχέδιο η Κυβέρνηση για τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση;»

2. Η με αριθμό 1588/3-5-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κούζηλου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, με θέμα: «Σχετικά με το μέλλον της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας».

3. Η με αριθμό 1618/8-5-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Προβλήματα του τμήματος αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Πατρών».

4. Η με αριθμό 1622/8-5-2018 επίκαιρη ερώτηση του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Λαρίσης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Για τους επιτυχόντες στο διαγωνισμό 8μηνου για τα δυο Νοσοκομεία Λάρισας».

5. Η με αριθμό 1557/26-4-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαρίδη προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Κατάχρηση των ευεργετικών διατάξεων του ν.4368/2016».

6. Η με αριθμό 1546/24-4-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιάσονα Φωτήλα προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Αποκαλύψεις για το ΚΕΕΛΠΝΟ που εκθέτουν την ηγεσία του Υπουργείου Υγείας».

7. Η με αριθμό 1538/23-4-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Παππά προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, με θέμα: «Επιτακτική η ανάγκη αυξήσεως της στρατιωτικής θητείας».

8. Η με αριθμό 1539/23-4-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Παππά προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, με θέμα: «Περί της συμμετοχής ενστόλων στρατιωτικών σε κομματική πορεία του ΚΚΕ».

9. Η με αριθμό 1518/17-4-2018 επίκαιρη ερώτηση του Η' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τα προβλήματα τεσσάρων εκατομμυρίων δανειοληπτών.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 4017/2-3-2018 ερώτηση του Βουλευτή Ηλείας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Ιωάννη Κουτσούκου προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Η απαίτηση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ESM) για συνυπογραφή της δανειακής σύμβασης του 3ου μνημονίου από το υπερταμείο «Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας Α.Ε.»».

2. Η με αριθμό 4226/9-3-2018 ερώτηση του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την αποστολή δύο ασθενοφόρων στο ΕΚΑΒ Μολάων και ενίσχυση με ιατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό των μονάδων υγείας του Νομού Λακωνίας.

3. Η με αριθμό 3727/23-2-2018 ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Κωνσταντίνου Μπαργιώτα προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Ανησυχητική η αύξηση των κρουσμάτων ιλαράς».

Επίσης, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή

μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», πενήντα τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το ιδιωτικό δημοτικό σχολείο Νέα Εκπαιδευτήρια Γ. Μαλλιάρα.

Σάς καλωσορίζουμε στη Βουλή, παιδιά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε, λοιπόν, στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και λήψη απόφασης επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συσταθείσας με την από 21-2-2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την υπ' αριθμ. πρωτ. 3169/2285/28-2-2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των πρώην Πρωθυπουργών: 1) Αντωνίου Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένου και κατά των πρώην Υπουργών: 1) Δημητρίου Αβραμόπουλου, 2) Ανδρέα Λοβέρδου, 3) Ανδρέα Λυκουρέντζου, 4) Μάριου Σαλμά, 5) Σπυρίδωνος-Άδωνι Γεωργιάδη, 6) Ιωάννη Στουρνάρα, 7) Ευάγγελου Βενιζέλου, 8) Γεωργίου Κουτρουμάνη για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Η συζήτηση του πορίσματος θα διεξαχθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος και το άρθρο 157 του Κανονισμού της Βουλής και με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 137 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή με τη διαδικασία της γενικευμένης συζήτησης επερώτησης. Θα είναι γενική και θα αναφέρεται στην παραδοχή ή μη της πρότασης για την άσκηση δίωξης.

Σύμφωνα με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, η συζήτηση θα αρχίσει με έναν κύκλο κατά προτεραιότητα ομιλητών κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης του κόμματος, που εκπροσωπούν. Ο κύκλος θα αποτελείται από δεκαπέντε Βουλευτές, εκ των οποίων θα συμμετέχουν πέντε Βουλευτές από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, τρεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, ένας Βουλευτής από κάθε κοινοβουλευτική ομάδα και ένας ανεξάρτητος Βουλευτής.

Οι ομιλητές και οι ομιλήτριες θα λαμβάνουν τον λόγο έως δέκα λεπτά χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Πρώτος θα λάβει τον λόγο ο Βουλευτής της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και δεύτερος ο Βουλευτής της κοινοβουλευτικής ομάδας των ΑΝΕΛ, που έχουν καταθέσει και την πρόταση.

Οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης θα εναλλάσσονται με τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης ως εξής: ΣΥΡΙΖΑ, Ανεξάρτητοι Έλληνες, Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, Δημοκρατική Συμπαράταξη, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, Χρυσή Αυγή, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία, ΚΚΕ, Ποτάμι, Ένωση Κεντρώων, Ανεξάρτητος Βουλευτής.

Σύμφωνα με το άρθρο 157, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, κατά τη διάρκεια της συζήτησης η Βουλή μπορεί να καλέσει εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση άσκησης δίωξης, και αν ακόμα δεν είναι μέλος της Κυβέρνησης, Υφυπουργός ή Βουλευτής, να εμφανιστεί ενώπιον της και να ακουστεί.

Το Σώμα συναίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το Σώμα συναίνεσε.

Σε κάθε περίπτωση έχει δικαίωμα να υποβάλει στη Βουλή έγγραφο-υπόμνημα, που καταχωρίζεται στα Πρακτικά, άρθρο 155, παράγραφος 6 του Κανονισμού της Βουλής.

Τα πρόσωπα κατά των οποίων στρέφεται η πρόταση θα λάβουν τον λόγο για είκοσι λεπτά ο κάθε ένας. Οι τοποθετήσεις τους θα αρχίσουν από την λήξη των αγορεύσεων των δεκαπέντε πρώτων ομιλητών και θα έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της ομιλίας του πρώτου πολιτικού Αρχηγού. Ενδιαμέσως των ομιλιών των ανωτέρω προσώπων θα μιλήσουν δύο Αναπληρωτές Υπουργοί, ο Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Παπαγγελόπουλος και ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας, κ. Παύλος Πολάκης.

Η ενημέρωση που έχουμε είναι ότι θα εμφανιστούν ενώπιον του Σώματος, προκειμένου να ακουστούν οι απόψεις τους και οι κύριοι Βενιζέλος Ευάγγελος, Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις, Κουτρουμάνης Γεώργιος, Λοβέρδος Ανδρέας, Λυκουρέντζος Ανδρέας, Πικραμμένος Παναγιώτης, Σαλμάς Μάριος, Σαμαράς Αντώνιος, Στουρνάρας Ιωάννης.

Ο ευρωπαίος Επίτροπος κ. Αβραμόπουλος Δημήτριος με από 17 Μαΐου 2018 επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ενημερώνει ότι δεν θα εμφανιστεί στην Ολομέλεια και υπέβαλε το υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 2322/17-5-2018 έγγραφο – υπόμνημα, το οποίο καταχωρίζεται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και είναι στη διάθεση όλων.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο - υπόμνημα, το οποίο έχει ως εξής:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Λ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Αθήνα, 17 Μαΐου 2018

Κύριο
Νίκο Βούτση
Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2322
Ημερομ. 17/05/2018

Κύριε Πρόεδρε,

Ενόψει της συνεδρίασης της Ολομέλειας της Βουλής, την Παρασκευή 18 Μαΐου 2018, σας υποβάλλω σχετικό Υπόμνημα για την ενημέρωση της Ολομέλειας του Σώματος καθώς αδυνατώ να είμαι στην Βουλή κατά την ορισθείσα ημέρα.

Παρακαλώ να διανεμηθεί το σχετικό Υπόμνημα σε όλα τα μέλη του Σώματος.

Δημήτρης Λ. Αβραμόπουλος

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Του **Δημητρίου Αβραμόπουλου, Επιτρόπου Μετανάστευσης, Εσωτερικών Υποθέσεων και Ιθαγένειας**

Ενόψει της συνεδρίασης της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων, την Παρασκευή 18 Μαΐου 2018,για την λήψη απόφασης επί του Πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης για την υπόθεση «NOVARTIS», κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν. 3126/2003 περί της «Ποινικής Ευθύνης Υπουργών».

Αθήνα, 17/05/2018

Αξιότιμε Κ. Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων,

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Με πραγματική λύπη απευθύνομαι σήμερα προς το Σώμα, προκειμένου να εκθέσω τις απόψεις μου, για την εξέλιξη μιας διαδικασίας, η οποία δεν τιμά τους εμπνευστές της ούτε για την τήρηση της δημοκρατικής τάξης ούτε για το αίσθημα Δικαιοσύνης και τον σεβασμό των Ατομικών Δικαιωμάτων των μελών του Πολιτικού κόσμου, ακόμη και αν η διαδικασία αυτή γίνεται κατά των πολιτικών αντιπάλων της σημερινής πλειοψηφίας, τα οποία παραβιάζονται κατά τον πλέον ΚΑΤΑΦΩΡΟ τρόπο.

Στο πνεύμα αυτό με βαθύτατο σκεπτικισμό, διαπιστώνω ότι η Κυβερνητική πλειοψηφία σε σύγκρουση με το σύνολο του πολιτικού κόσμου, πλην ίσως της Χρυσής Αυγής, επιχειρεί την συνέχεια της υπόθεσης αυτής.

Προκειμένου να τοποθετηθώ στη σημερινή κοινοβουλευτική διαδικασία, αναφέρομαι κατ' αρχάς στο από 20/2/2018 ήδη κατατεθέν υπόμνημά μου και τα συνημμένα σ' αυτό έγγραφα, τα οποία αφορούσαν την από 12-02-2018 Πρόταση Σύστασης Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη Διενέργεια Προκαταρκτικής Εξέτασης, με την επισήμανση ότι **από τη διαδικασία,** η οποία ακολούθησε στην Επιτροπή της Βουλής, **αλλά** και από το πόρισμα της πλειοψηφίας, **προκύπτει ότι επιβεβαιώθηκα πλήρως ως προς την ανυπαρξία οποιουδήποτε στοιχείου εναντίον μου, αλλά και όσον αφορά τις διαπραχθείσες, από τους ψευδομάρτυρες και τους ηθικούς αυτουργούς τους, πραγματικά αξιόποινες πράξεις,** οι οποίες αναμένω να διερευνηθούν από την Ελληνική Δικαιοσύνη, στην οποία έχω προσφύγει και στη διερεύνηση των οποίων επιμένω με κάθε νόμιμο μέσο που έχω στη διάθεσή μου.

Η αλήθεια θα αναδειχθεί όσο και αν προσπαθήσουν κάποιοι να την σκιάσουν με αδόκιμες διαδικασίες, νομικούς ακροβατισμούς και παραβίαση βασικών κανόνων για την προστασία της τιμής και της αξιοπρέπειας των Ελλήνων πολιτικών και του Συντάγματος!!!

Εννοώ φυσικά την ανάδειξη της αλήθειας σε δικαστικό πλέον επίπεδο και την τιμωρία των σκευωρών, διότι σε ουσιαστικό και πολιτικό επίπεδο, όλοι αντιλαμβάνονται ότι **η σκευωρία ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΕ και οι σκευωροί «προστατευόμενοι» ή όχι, προσπαθούν να διασωθούν από την δίκαιη οργή των θυμάτων τους, καθώς καιτην απαξίωσή τους στην κοινή γνώμη της χώρας, αλλά και τη Δικαιοσύνη,** με την οποία αργά ή γρήγορα θα βρεθούν αντιμέτωποι.

Τα προτεινόμενα πορίσματα ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, παρά τις 60 σελίδες τους και τις ιστορικές αναδρομές ακόμη και μέχρι το 1822!!!,είναι απόλυτα **ΚΕΝΑ κάθε**

ουσιαστικού περιεχομένου, επιχειρούν αποκλειστικά και μόνο να διαχειριστούν την **κατάρρευση,** όσων οι ίδιοι Βουλευτές, οι οποίοι τα υπογράφουν, διατυμπάνιζαν στην Βουλή και στα ΜΜΕγια το *«δήθεν μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του Ελληνικού Κράτους»*, υπογράφοντας πάλι οι ίδιοι την πρόταση παραπομπής, **την οποία «πρότασή τους» τώρα κρίνουν ως νομικά αβάσιμη και απαράδεκτη!!!,**αφού την υπέβαλλαν στην αναρμόδια κατά τους ίδιους Βουλή και **ενώ προηγουμένως είχαν ψηφίσει υπέρ της πρότασης αυτής στην Ολομέλεια»!!!**

Θα περίμενα επίσης τα μέλη της Επιτροπής της κυβερνητικής πλειοψηφίας να απαιτήσουν από την Εισαγγελία κατά των ΕγκλημάτωνΔιαφθοράς να καταθέσει στην Βουλή των Ελλήνων τα πορίσματα των Ελέγχων που διεξήχθησαν, παράλληλα με τις εργασίες της Επιτροπής, στους τραπεζικούς λογαριασμούς των ίδιων των πολιτικών προσώπων και των συγγενών τους, αμέσως μόλις ολοκληρώθηκαν οι έλεγχοι αυτοί, **αντί να αποκρύπτουν τα εν λόγω πορίσματα και να επιμένουν στο διασυρμό των πολιτικών προσώπων, ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι οι εν λόγω έλεγχοι ΔΕΝ αποκάλυψαν απολύτως ΤΙΠΟΤΕ**

Τα πορίσματα αυτά θα αποτελούσαν σημαντικό στοιχείο για τη συζήτηση σήμερα στη Βουλή, ώστε κάθε βουλευτής να αποφασίσει κατά συνείδηση, αντίθετα όμως, προτιμούν να αποκρύπτουν με κάθε τρόπο την αλήθεια, προκειμένου να συνεχίζουν την συκοφαντική τακτική τους.

Η σημερινή πρόταση της πλειοψηφίας, **συνιστά εν τοις πράγμασι ΟΜΟΛΟΓΙΑ ανυπαρξίας στοιχείων και αδυναμίας στήριξης της κατηγορίας** (την οποία οι ίδιοι απηύθυναν) ακόμη και σε επίπεδο απλών ενδείξεων.

Μοναδικός σκοπός της σημερινής διαδικασίας, είναι η δημιουργία, για μια ακόμη φορά,«ψευδών εντυπώσεων» στην κοινή γνώμη ότι δήθεν υφίσταται ακόμη κάποιο αντικείμενο ελέγχου και έρευνας ποινικών ευθυνών, ισχυριζόμενοι ότι απλώς αλλάζουν τον αρμόδιο για τη διενέργειά του(η Δικαστική εξουσία αντί της Βουλής), **πλην όμως η Δικαστική εξουσία αποφάνθηκε ήδη ότι αποκλειστικά αρμόδια**

είναι η **Βουλή,** όταν απέστειλε τον σχετικό φάκελο και η Ολομέλεια της Βουλής συνέστησε Επιτροπή για τηδιενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Η δημιουργία, σκόπιμα, ψευδούς σύγκρουσης αρμοδιότητας μεταξύ Βουλής και Δικαιοσύνης, αποσκοπεί αποκλειστικά και μόνον στην διατήρηση της υπόθεσης σε εκκρεμότητα για λόγους εντυπώσεων, παραβλέποντας ότι **η διαχείριση αυτή εκ μέρους της κυβερνητικής πλειοψηφίας, υποβαθμίζει τον πολιτικό πολιτισμό και τη Δημοκρατία στη χώρα μας,** τουλάχιστον όπως την αντιλαμβάνονται οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι Ευρωπαϊκοί Θεσμοί και υπονομεύει την εμπιστοσύνη των πολιτών στην πολιτική.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές,

Η συγκροτηθείσα από την Ολομέλεια Επιτροπή, όφειλε να ολοκληρώσει το έργο της, να έχει το θάρρος να δεχθεί ότι δεν προέκυψαν στοιχεία για κανένα πολιτικό πρόσωπο και να προτείνει στην Ολομέλεια να επικυρώσει την ολοκλήρωση των εργασιών της Επιτροπής λόγω ανυπαρξίας οποιασδήποτε έστω ένδειξης.

Ενόψει όλων των ανωτέρω,

Καλώ τις/τους κκ Βουλευτές να κρίνουν κατά συνείδηση, να υπερβούν το κομματικό συμφέρον και την κομματική πειθαρχία και να ψηφίσουν για κάθε πολιτικό πρόσωπο αποκλειστικά και μόνο στη βάση της προσωπικής τους πεποίθησης και της συνείδησής τους.

Αθήνα, 17 Μαΐου 2018

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Λ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αφού ολοκληρωθούν οι τοποθετήσεις των αναφερόμενων στην πρόταση προσώπων, θα εισέλθουμε στον κύκλο αγορεύσεων των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα λάβουν τον λόγο μόνο στην περίπτωση που δεν μιλήσει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής τους Ομάδας. Σε αυτόν τον κύκλο θα λάβουν τον λόγο και δύο Υπουργοί, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Σταύρος Κοντονής και ο Υπουργός Υγείας κ. Ανδρέας Ξανθός.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα είναι οριζόμενος από το άρθρο 97, παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή η διάρκεια αγόρευσης του Πρωθυπουργού και του Αρχηγού Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θα είναι έως είκοσι λεπτά και των Προέδρων των υπολοίπων έξι Κοινοβουλευτικών Ομάδων έως δεκαπέντε λεπτά. Οι Υπουργοί και οι Αναπληρωτές Υπουργοί θα μιλήσουν για δέκα λεπτά της ώρας. Εφόσον υπάρξει Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που δεν επιθυμεί να μιλήσει, τον λόγο θα λάβει ο Αναπληρωτής του Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για δώδεκα λεπτά.

Μετά την ολοκλήρωση της συζητήσεως και σύμφωνα με τα άρθρα 73 και 157, παράγραφος 3 του Κανονισμού της Βουλής, η Ολομέλεια αποφασίζει με μυστική ψηφοφορία επί της προτάσεως της επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη για την οποία ζητείται άσκηση δίωξης, όπως αυτές καθορίζονται και εξειδικεύονται στο πόρισμα της ως άνω επιτροπής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής και του ν.31268/2003 Ποινική Ευθύνη των Υπουργών, όπως ισχύουν.

Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, δηλαδή με εκατόν πενήντα και μια ψήφους, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής. Σύμφωνα με το άρθρο 155 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής, όσοι από τους αναφερόμενους στην πρόταση είναι Βουλευτές δεν θα μετέχουν στην ψηφοφορία για την πρόταση άσκησης δίωξης που τους αφορά.

Η ψηφοφορία θα γίνει με μια ανάγνωση του καταλόγου. Θα είναι αυτοτελής για κάθε πρόσωπο και θα διεξαχθεί σε δέκα χωριστές ψηφοδόχους. Επάνω στη ψηφοδόχο δεν θα γράφεται όνομα, θα αναγράφεται μόνο ένας αριθμός. Οι ψηφοδόχοι έχουν τοποθετηθεί με βάση την αλφαβητική σειρά του επωνύμου των προσώπων κατά των οποίων στρέφεται η πρόταση.

Για τη διεξαγωγή της μυστικής ψηφοφορίας θα σας διανεμηθούν δέκα ψηφοδέλτια με το όνομα του κ. Αβραμόπουλου, του κ. Βενιζέλου, του κ. Γεωργιάδη, του κ. Κουτρουμάνη, του κ. Λοβέρδου, του κ. Λυκουρέντζου, του κ. Πικραμμένου, του κ. Σαλμά, του κ. Σαμαρά και του κ. Στουρνάρα.

Η ψήφος για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των ανωτέρω αναφερομένων προσώπων εκφράζεται με σταυρό κάτω από μία από τις τρεις λέξεις: «ναι», «όχι, λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα» και «παρών».

Θα ήθελα εδώ, επίσης, να ενημερώσω το Σώμα ότι οι συνάδελφοι Βουλευτές ή και τα μέλη της Κυβέρνησης, που βρίσκονται σε αποστολή της Βουλής και της Κυβέρνησης στο εξωτερικό θα ψηφίσουν με επιστολική ψήφο, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής. Σε αυτήν την περίπτωση, πριν από την ψηφοφορία θα παραδοθούν στο Προεδρείο τα ψηφοδέλτιά τους μέσα σε σφραγισμένους φακέλους, οι οποίοι θα αναγράφουν εντύπως τον αριθμό της κάλπης που προορίζονται. Ο τυπωμένος αυτός φάκελος θα εσωκλείεται σε ένα μεγαλύτερο δεύτερο φάκελο, επίσης κλειστό, ο οποίος θα αναγράφει το όνομα του Βουλευτή ή του μέλους της Κυβέρνησης, που θα ψηφίσει με επιστολική ψήφο. Ο φάκελος θα συνοδεύεται από διαβιβαστικό έγγραφο που θα απευθύνεται προς τον Πρόεδρο της Βουλής. Η παράδοση των φακέλων με τα ψηφοδέλτια θα γίνει από διαπιστευμένους συνεργάτες των Βουλευτών ή των μελών της Κυβέρνησης που πρόκειται να ψηφίσουν με βάση το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση προτείνουμε να περατωθεί μέχρι τις 20.00' το βράδυ και στη συνέχει να ακολουθήσει μυστική ψηφοφορία.

Δέχεται η Βουλή την πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Η πρόταση έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς έχω την τιμή να σας ανακοινώσω τους ομιλητές...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, μήπως να ακουστούμε πρώτα και μετά να αποφασίσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Για ποιο θέμα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Για όσα αναγνώσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει, θα ανακοινώσω μετά τα ονόματα των ομιλητών.

Σε κάθε περίπτωση θα ήθελα να σας ανακοινώσω πως ό,τι διάβασα ήταν αποφάσεις της Διάσκεψης των Προέδρων.

Κύριε Δένδια, μπορείτε να μου πείτε το θέμα για να δω πόσο χρόνο θα σας δώσω;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, ως συνήθως δεν μακρηγορώ. Το θέμα το οποίο θα ήθελα να συζητήσει η Αντιπροσωπεία αφορά πρώτον -κατά την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων-, την επανάληψη του φαινομένου των δέκα διαφορετικών καλπών και δεύτερον –εξίσου, αν όχι σημαντικότερο- το ζήτημα του περιεχομένου του ψηφοδελτίου, το οποίο προ ολίγου αναγνώσατε και το οποίο παρ' ότι παρακάλεσα τη Γραμματεία δεν μας έχει δοθεί εγγράφως μέχρι τώρα για λόγους τους οποίους δεν προσλαμβάνω.

Κατά συνέπεια, αν μου δώσετε τρία ή τέσσερα λεπτά, νομίζω ότι ο χρόνος επαρκεί απολύτως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δένδια, θα σας δώσω τον χρόνο. Μάλιστα, θα σας δώσω πέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Απλώς, θέλω να πούμε ότι είναι ένα παρεμπίπτον ζήτημα, διότι στη διαδικασία αυτή δεν προβλέπεται άλλη συζήτηση πριν την έναρξή της. Κατά συνέπεια, θα εφαρμόσουμε το άρθρο 67 του Κανονισμού...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορείτε να το χαρακτηρίσετε όπως θέλετε. Όμως, κατά τη διάρκεια της τοποθέτησής μου θα τεθεί θέμα τήρησης ή μη τήρησης, κατά την άποψή μας, του ισχύοντος Συντάγματος της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Δένδια, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κατ' αρχάς, όπως και εσείς αναγνώσατε, η παρούσα πρόταση εισάγεται με το άρθρο 157 του Κανονισμού της Βουλής. Παρ' ότι είμαι βέβαιος ότι οι κύριοι συνάδελφοι -τουλάχιστον οι ανήκοντες στην επιτροπή, αλλά πιθανότατα και όλοι οι συνάδελφοι- γνωρίζουν το άρθρο, θα μου επιτρέψετε να το διαβάσω.

Η τρίτη παράγραφος του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής λέει επί λέξει: «Αμέσως μετά τη λήξη της συζήτησης διεξάγεται μυστική ψηφοφορία για την πρόταση της επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη».

Στην παρούσα πρόταση δεν καταγγέλλεται καμμία πράξη και δεν καταγγέλλεται καμμία παράλειψη.

Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει πιθανότητα λογικής νομικής εφαρμογής της λέξης «χωριστά».

Δεν νομίζω ότι δεν έχουν διαβάσει οι συνάδελφοι το πόρισμα, αλλά για την περίπτωση για την οποία αυτό δεν είναι ακόμη γνωστό σε μερικούς, επί λέξει αναφέρεται:

«Η Βουλή...» -ως συμπέρασμα του πορίσματος της Πλειοψηφίας- «... είναι αναρμόδια για τη δίωξη και την εκδίκαση». Επαναλαμβάνω: αναρμόδια.

Δεν εισάγεται, λοιπόν, σύμφωνα με το άρθρο 157, πρόταση για καταγγελλόμενη πράξη, και άρα δεν υπάρχει καμμιά δυνατότητα χωριστών καλπών.

Έρχομαι στο δεύτερο ζήτημα, που δεν είναι καθόλου έλασσον. Το ψηφοδέλτιο, όπως αναγνώστηκε και δεν μας εδόθη, παρ' ότι ζητήσαμε το περιεχόμενο, λέει επί λέξει κάτω από το «όχι» το εξής: «Λόγω αναρμοδιότητος και διαβίβασης στον αρμόδιο εισαγγελέα».

Σωστά, κυρία Πρόεδρε; Το άκουσα σωστά;

Το ψηφοδέλτιο –επαναλαμβάνω γιατί μόνο το άκουσα, δεν το είδα- γράφει, όπως το αναγνώσατε και αν ακούσαμε καλά: «όχι»

και μέσα σε παρένθεση: «Λόγω αναρμοδιότητος και διαβίβασης στον αρμόδιο εισαγγελέα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ναι.

Με τον τρόπο αυτόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που είναι καταστρωμένο το περιεχόμενου του ψηφοδελτίου, στην πραγματικότητα φαλκιδεύει απολύτως και εκ του πονηρού το δικαίωμα, κατά το άρθρο 60 του Συντάγματος, των Βουλευτών να έχουν απεριόριστο δικαίωμα ψήφου και γνώμης.

Γιατί το φαλκιδεύει; Διότι θέτει δίπλα στο «όχι» κατά τρόπο κομματικά πονηρό συγκεκριμένη αιτιολογία, η οποία, όπως κατέστη προφανές και από τη συζήτηση στην επιτροπή πριν από την αποχώρηση σύσσωμης της Αντιπολίτευσης, είναι απολύτως αντίθετη με αυτό το οποίο πιστεύει η συνολική -και μείζων και ελάσσων- μειοψηφία.

Κατά την άποψή μας, το «όχι» δεν είναι όχι λόγω αναρμοδιότητος, είναι «όχι» λόγω ουσιαστικού λόγου. Καθ' ημάς, δεν υφίσταται αδίκημα. Άρα, δεν υφίσταται αιτιολόγηση του «όχι», όπως εσείς προσπαθείτε να υφαρπάξετε δια της αναγραφείσας αιτιολογίας στο ψηφοδέλτιο και να περιορίσετε έτσι το δικαίωμα των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης να εκφράσουν, κατά τον τρόπο που αυτοί κρίνουν, την αντίληψή τους για τις πράξεις με τις οποίες προσπαθείτε να φορτώσετε δέκα συναδέλφους.

Κυρία Πρόεδρε, επίσης, καταλήγοντας θα ήθελα να σχολιάσω το εξής: Κατά την παραμονή μου στη Βουλή των Ελλήνων, έχω δει αρκετά πορίσματα επιτροπών, είτε προανακριτικών είτε μη προανακριτικών. Θα απέφευγα σε αυτήν την περίπτωση και όσον αφορά το ζήτημα, το οποίο έθεσα κατ' αρχάς, να προσφέρω ως απάντηση το ότι υπάρχει το προηγούμενο της περίπτωσης Παπαντωνίου. Το λέω αυτό διότι, πρώτον, επρόκειτο και πρόκειται περί πρόδηλου σφάλματος και τότε, αλλά, δεύτερον υπήρξε η συνολική συμφωνία τότε, και άρα το ζήτημα της υφαρπαγής της γνώμης της μειοψηφίας, όπως προσπαθείτε με αυτό το ψηφοδέλτιο, δεν υπήρχε.

Δεύτερον, όπως είναι διατυπωμένο το πόρισμα, πρέπει να σας πω ότι δεν δημιουργεί νομολογιακό προηγούμενο, όπως ισχυρίζεται η Πλειοψηφία, κατ' αρχάς, βέβαια, για έναν απλό και πρακτικό λόγο: Διότι οι αποφάσεις της Βουλής ή των επιτροπών της Βουλής, όταν δεν ασκούν, μάλιστα, συγκεκριμένη αρμοδιότητα, δεν δημιουργούν νομολογιακό προηγούμενο ποτέ. Χρειάζεται κανείς να μην αντιλαμβάνεται καθόλου τη διάκριση των εξουσιών για να γράφει εδώ στο πόρισμα ότι δημιουργείται νομολογιακό προηγούμενο. Μάλιστα, δύο γραμμές πιο κάτω αναφέρει: «Οι Βουλευτές να απεκδύονται τη δικαστική τήβεννο». Δηλαδή, έχει αντίφαση μέσα σε πέντε γραμμές. Από τη μια δημιουργείται νομολογιακό προηγούμενο καθ' ημάς, και κατά δεύτερον, δεν θέλετε τη δικαστική τήβεννο.

Αυτό, όμως, το οποίο οφείλω να πω ότι αποτελεί πρωτοφανή καυχησιολογία, η οποία θα παραδίδεται όχι ως νομολογιακό προηγούμενο, αλλά ως προηγούμενο πρόδηλης φαιδρότητας στις γενιές που έρχονται, είναι η αντίληψη της Πλειοψηφίας ότι αυτή η απίστευτη ανοησία εδώ της Πλειοψηφίας θα γραφεί ανεξίτηλα. Θα γραφεί ανεξίτηλα μόνο στον κατάλογο των γελοιογραφιών της πολιτικής ζωής της Ελλάδας. Αυτό έχουμε να σας πούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ως προς το άρθρο 60, κυρία Πρόεδρε, υπάρχει προφανής αντισυνταγματικότητα, η οποία μπορεί να λυθεί με δύο τρόπους: Ο ένας, ο έντιμος τρόπος, είναι το ψηφοδέλτιο να αναθεωρηθεί, να επανασυνταχθεί, να επανέλθει, να επανασυζητηθεί και να αποφασίσουμε.

Ο δεύτερος τρόπος είναι εάν δεν κάνει το Προεδρείο το μόνο έντιμο. Διότι εδώ δεν τίθεται θέμα οποιασδήποτε παράβασης. Τίθεται θέμα προσπάθειας ύπουλης υφαρπαγής της απόψεως της Μειοψηφίας στο σύνολό της.

Σας λέω ξεκάθαρα ότι επ' αυτού του διλήμματος δεν υπάρχει περίπτωση μία στο εκατομμύριο εμείς να τοποθετηθούμε. Το ψευδεπίγραφο δίλημμα που μας θέτει αυτό το ψηφοδέλτιο εμείς δεν το απαντάμε. Το απορρίπτουμε στο σύνολό του.

Ή, λοιπόν, αναδιατάξτε το ψηφοδέλτιο ή αλλιώς θέστε στην Ολομέλεια το θέμα της συνταγματικότητας και να δούμε ποιος θα εγερθεί από την πλευρά της Συμπολίτευσης και θα τολμήσει να πει ότι αυτή η επιλογή είναι μια έντιμη επιλογή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη Νέα Δημοκρατία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ακούσαμε τον κ. Δένδια. Τώρα θα λάβουν τον λόγο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι όλων των κομμάτων ή όσοι θέλουν εν πάση περιπτώσει.

Κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρωτοφανή είναι αυτά που ακούσαμε λίγη ώρα πριν. Και αυτά θα γραφτούν στην ιστορία, διότι η πρωτοφανής διαδικασία, την οποία προτείνει ουσιαστικά η Αξιωματική Αντιπολίτευση, προαναγγέλλοντας τις μελλοντικές τις πράξεις σήμερα στη διαδικασία, νομίζω ότι δεν πατάει πουθενά.

Θα σας εξηγήσω τι εννοώ: Πρώτα από όλα, ο κ. Δένδιας παρέλειψε, μάλλον σκόπιμα, να διαβάσει την απόφαση της επιτροπής στην τελική ψηφοφορία και συγκεκριμένα τη σελίδα 11 του πορίσματος.

Τι λέει, λοιπόν, η απόφαση; «Η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης προτείνει προς την Ολομέλεια της Βουλής τα εξής: Πρώτον, να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητάς της για τις πράξεις: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων κατά το άρθρο 159 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε κ.λπ., β) παθητικής δωροδοκίας κατά το άρθρο 235 παρ. 1 και 2 του Ποινικού Κώδικα κ.λπ. και γ) νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες κατά το άρθρο 2 παρ. 2 κ.λπ., όπως αναφέρονται, το μεν (γ) στην απόφαση-εντολή της Ολομέλειας της Βουλής -ξαναθυμίζω ότι ήταν εντολή από την Ολομέλεια της Βουλής- το δε (α) και (β) στο υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 1344/5-2-2018 έγγραφο της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, διά του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατά των αναφερομένων στο ίδιο έγγραφο προσώπων για την υπόθεση «NOVARTIS»». Και αναφέρονται τα ονόματα των δέκα αναφερομένων προσώπων.

Δεύτερον, η απόφαση λέει ότι αφού διαπίστωσε την αναρμοδιότητά της να διαβιβάσει διά του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το πόρισμα της επιτροπής και οποιοδήποτε πρωτότυπο έγγραφο κατέχει σχετικό με τις αναφερόμενες παραπάνω –στο (α)- πράξεις και τα πρόσωπα στην εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς Αθηνών διά της εισαγγελέως του Αρείου Πάγου για την άσκηση των κατά νόμο διώξεων.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, τίποτα καθαρότερο από αυτό.

Δεύτερον, επανέρχεται το ζήτημα των δέκα καλπών, μάλλον ως φάρσα θα έλεγα αυτή τη φορά. Και το λέω αυτό διότι έχουμε ορισμένα αδιάσειστα στοιχεία από την προηγούμενη πραγματικότητα και την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Το πρώτο είναι ότι αναφορικά με το κοινοβουλευτικό προηγούμενο και στην υπόθεση του Βατοπεδίου, και στην υπόθεση της «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ», και στην υπόθεση της Τράπεζας Κρήτης, είχαμε το στήσιμο ανάλογων καλπών για τις υποθέσεις αυτές.

Για παράδειγμα, θυμίζω ότι στις 16 Νοεμβρίου 2010 στήθηκαν πέντε ψηφοδόχοι για τους αντίστοιχους αναφερομένους στην υπόθεση Βατοπεδίου. Άρα, αυτό αποτελεί ένα συγκεκριμένο κοινοβουλευτικό προηγούμενο.

Το δεύτερο είναι ότι στο άρθρο 155 του Κανονισμού της Βουλής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορίζεται ότι η ψηφοφορία για όλα τα ζητήματα του άρθρου 86 του Συντάγματος είναι μυστική. Επαναλαμβάνω, ότι είναι μυστική.

Σε αυτή δεν μετέχει εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση άσκησης δίωξης, αν είναι Βουλευτής. Εάν υπήρχε μία μόνο κάλπη και ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο με δέκα ονόματα και τρεις πράξεις δίπλα σε κάθε όνομα, τότε δεν θα μπορούσαμε να διασφαλίσουμε ότι οι πέντε εν ενεργεία αναφερόμενοι, ο κ. Σαμαράς, ο κ. Βενιζέλος, ο κ. Γεωργιάδης, ο κ. Λοβέρδος και ο κ. Σαλμάς δεν θα ψήφιζαν για τον εαυτό τους. Άρα, αυτό είναι ένα κρίσιμο στοιχείο το οποίο θεωρούμε ότι με αυτόν τον τρόπο, που είναι ο συνδυασμός των οριζόμενων κατά τον Κανονισμό της Βουλής άρθρων, εξασφαλίζεται.

Και βεβαίως, υπάρχει απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, η οποία αναγνώστηκε λίγο πριν και η οποία λέει ότι η Βουλή

ασκεί κατ' εξαίρεση δικαιοδοτική αρμοδιότητα και σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος, μόνο κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί.

Τέλος -μάλλον προτελευταίο, γιατί θέλω να πω και για τη συγκρότηση του ψηφοδελτίου- στο πόρισμα της επιτροπής στο άρθρο 33, στο πόρισμα που ψήφισε η πλειοψηφία της επιτροπής, αναφέρεται ότι παρ' όλα αυτά, η εκτίμηση του θέματος της αρμοδιότητας ήταν χωρίς αμφιβολία εφικτή με συσχετισμό των ονομάτων, των πράξεων και των χρόνων τέλεσής τους, όπως κατ' αρχάς προκύπτουν με βάση τη δικογραφία και τον δεδομένο χρόνο άσκησης καθηκόντων εκ μέρους των εμπλεκομένων.

Συνεπώς κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι η επιχειρηματολογία που αφορούσε τις δέκα κάλπες όχι μόνο δεν στέκει, αλλά παραβιάζει τον Κανονισμό της Βουλής και ο μόνος ασφαλής δρόμος για να φθάσουμε, πραγματικά, σε ένα αποτέλεσμα με βάση τον Κανονισμό της Βουλής είναι αυτό, που προτείνει η Διάσκεψη των Προέδρων, είναι αυτό που ακολουθήθηκε και σε προηγούμενες κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Δεύτερον, όσον αφορά το θέμα της συγκρότησης του ψηφοδελτίου, κάτι είπε ο κ. Δένδιας για την προηγούμενη ανάλογη εμπειρία στην υπόθεση Παπαντωνίου. Εγώ θέλω να πω στην Ολομέλεια της Βουλής ότι το ψηφοδέλτιο στην υπόθεση Παπαντωνίου έγραφε, για παράδειγμα, στο β' να παραπέμψει τις έξι υποθέσεις, που αφορούσαν τον κ. Παπαντωνίου στον αρμόδιο εισαγγελέα λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και να ασκήσει ποινική δίωξη. Και η Νέα Δημοκρατία και η Δημοκρατική Συμπαράταξη και όλοι αυτό ψήφισαν και αυτό συμφώνησαν. Πώς ξαφνικά αυτό γίνεται αντισυνταγματικό δεν μπορεί να το καταλάβει άνθρωπος με την κοινή λογική.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πώς θα το ψηφίσω εγώ αυτό, αφού δεν συμφωνώ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Μόνο η Νέα Δημοκρατία το καταλαβαίνει, διότι άλλα σχεδιάζει και άλλα θέλει να κάνει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκέρογλου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Προκαταβολικά δηλώνω ότι δεν έχω ούτε τις νομικές γνώσεις του κ. Δένδια ούτε τις «γιατρονομικές» του γιατρού συναδέλφου κ. Μαντά. Όμως, είμαι φυσικομαθηματικός και σκέπτομαι πολύ πρακτικά.

Στις 21 Φεβρουαρίου ήρθε η Πλειοψηφία σε αυτήν εδώ την Αίθουσα και μας πρότεινε τη συγκρότηση προανακριτικής επιτροπής με ένα σκεπτικό το οποίο έπασχε. Και η Δημοκρατική Συμπαράταξη και άλλα κόμματα είπαμε τότε ότι εμείς λέμε «ναι, στην επιτροπή, αλλά να διερευνήσει εις βάθος την υπόθεση σε όλες τις πτυχές και βεβαίως να έρθει με ένα καθαρό πόρισμα». Δυστυχώς, η Κυβέρνηση, η κυβερνητική πλειοψηφία δεν το δέχθηκε τότε.

Εμείς είπαμε «ναι» στη συγκρότηση επιτροπής με την υποσημείωση ότι θέλουμε να είναι εις βάθος και βέβαια, η Κυβέρνηση -και τώρα κάνω παρένθεση- μας αντιγράφει -φαίνεται- στις υποσημειώσεις τώρα, μόνο που ήταν άκυρο εκείνο το ψηφοδέλτιο.

Έρχεστε σήμερα και μας επιβεβαιώνετε πανηγυρικά, «όχι» -λέτε- «δεν έχει αρμοδιότητα η Βουλή». Υπεκφυγή είναι για το πολιτικό ζήτημα -μεγάλη υπεκφυγή-, αλλά μας επιβεβαιώνετε ότι από την αρχή είχατε σκοπιμότητα μόνο να συζητήσετε το θέμα, να κάνετε το πανηγύρι, να κάνετε ό,τι κάνατε στην επιτροπή και να έρθετε μετά να μας πείτε «δεν έχουμε τώρα αρμοδιότητα, πάμε με έναν αντικανονικό τρόπο να αποφασίσουμε».

Δεν μπαίνω στα νομικά περί του ψηφοδελτίου διότι είναι προφανέστατα παραβίαση Συντάγματος και Κανονισμού -δεν χρειάζεται επιχειρηματολογία-, για να καλύψει τα κομματικά σας ατοπήματα, για να καλύψει όλο εκείνο το ελλιπές πολιτικό σκεπτικό, με βάση το οποίο ήρθατε στις 21 Φεβρουαρίου εδώ και τοποθετηθήκατε.

Με αυτήν την έννοια δεν μπαίνουμε στη συζήτηση για το ψηφοδέλτιο, παρ' ότι, όπως σας είπα, είναι προφανέστατα αντικανονικό, πέρα από τον Κανονισμό και πέρα από τις διατάξεις του Συντάγματος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Αϊβατίδης από τη Χρυσή Αυγή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω ότι το άρθρο 157 δεν επιδέχεται οιασδήποτε εναλλακτικής ερμηνείας ή παρερμηνείας. Θα πρέπει να τοποθετηθούν δέκα ψηφοδόχοι, μία για έκαστο έναν των αναφερομένων εμπλεκομένων πολιτικών προσώπων. Εάν τοποθετηθεί μία και μόνη ψηφοδόχος τότε η θετική ψήφος των Βουλευτών για ποινική δίωξη θα απηχεί μία συλλογική ευθύνη. Αντιθέτως, μία αρνητική ψήφος μία συλλογική απαλλαγή από την ευθύνη. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι θα πρέπει να τοποθετηθούν δέκα ψηφοδόχοι.

Όσον αφορά στο περιεχόμενο του ψηφοδελτίου, του οποίου δεν έχουμε λάβει γνώση, παρά μόνον προφορικώς από εσάς, κυρία Πρόεδρε, μόλις πριν από λίγο, αν αντιλήφθηκα καλά εμπεριέχει την ψήφο περί άσκησης ποινικής δίωξης. Μήπως αυτό συνιστά μία μορφή αντίφασης με την πρόταση της Πλειοψηφίας, που ουσιαστικά θέλει να παραπέμψει την υπόθεση στη δικαιοσύνη;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Από το ΚΚΕ θα πάρει κάποιος τον λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Μετά. Προχωρήστε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Από τους Ανεξάρτητους Έλληνες τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Απλώς θέλω να ξαναθυμίσω ότι παραπομπή στη δικαιοσύνη σημαίνει δίκη. Βουλή σημαίνει παραγραφή.

Λυπάμαι, αλλά ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία πιάστηκαν στα δίχτυα μιας τριτοκοσμικής συνταγματικής ρύθμισης, που είχαν ψηφίσει για να εξασφαλίσουν αμοιβαία ατιμωρησία.

Έχουμε μία πραγματικά έντονη αντίδραση για το αυτονόητο. Πιστεύω ότι όλοι οι Έλληνες πολίτες που μας ακούν διερωτώνται γιατί οι Βουλευτές δεν πρέπει να δικάζονται από τον φυσικό δικαστή. Θα μπορούσα να επικαλεστώ όλες τις ανεπτυγμένες χώρες και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών. Η Πλειοψηφία της Βουλής για το θέμα «NOVARTIS» δεν έκανε περισσότερο και τίποτα λιγότερο από το να συμμορφωθεί στη συνταγματική ρύθμιση. Έκανε το αυτονόητο. Εάν έμπαινε στην ουσία, θα σήμαινε παραγραφή. Ας μην το αναλύσω. Έκανε το αυτονόητο για ανθρώπους που έχουν το τεκμήριο της αθωότητας και που δεν τους το στερεί κανένας.

Νομίζω ότι όλη αυτή η κουβέντα είναι εκ του περισσού. Ξέρει όλος ο κόσμος ότι σε αυτή τη φάση η λέξη «αμελλητί» σημαίνει σε απλά ελληνικά ότι δεν χρειάζονται αποδείξεις σε αυτήν τη φάση. Και δεν είναι τυχαίο ότι εχθές κιόλας οι μηνύσεις κατά των δικαστών που κάνουν τη διερεύνηση, μπήκαν στο αρχείο.

Δεν θέλω να πω περισσότερα, κυρία Πρόεδρε, και να καταχραστώ τον χρόνο, γιατί πιστεύω ότι αυτή η διαδικασία είναι πάρα πολύ σοβαρή και είμαι ο τελευταίος που θα ήθελε να την παρεμποδίσει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Κατ' αρχάς διαβάζοντας την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος που λέει ότι το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης, να πω τα εξής, έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα.

Η επιτροπή ουσιαστικά καταλήγει ότι δεν είναι αρμόδια, ότι είναι αναρμόδια για τη συγκεκριμένη περίπτωση και έρχεται ένα ψηφοδέλτιο στη Βουλή, με το οποίο θα αποφασίσουμε σήμερα με ένα «ναι» ή ένα «όχι» για την παραπομπή. Το «ναι» σημαίνει ότι παραπέμπουμε. Το «όχι», με την υποσημείωση, που έχετε βάλει από κάτω, σημαίνει «όχι» λόγω αναρμοδιότητας. Αν το «όχι» είναι «όχι» λόγω αναρμοδιότητας, το «ναι» τι σημαίνει στο ψηφοδέλτιο;

Το «όχι» θα έπρεπε να ήταν σκέτο, δηλαδή «όχι», δεν πιστεύουμε ότι πρέπει να παραπεμφθούν. Έτσι όπως έχει μπει με την υποσημείωση από κάτω, ουσιαστικά εγκλωβίζει τους Βουλευτές σε ένα σκεπτικό που μπορεί να μη θέλουν να το ακολουθήσουν.

Έχουμε εκφράσει τις αντιρρήσεις μας γενικότερα και με το πόρισμα που καταθέσαμε στην επιτροπή και μάλιστα στην περίπτωση του κ. Παπαντωνίου, το Ποτάμι είχε εκφράσει και εκεί τις επιφυλάξεις και τις αντιρρήσεις του για το αν θα έπρεπε η υπόθεση, με τον τρόπο που επέστρεψε στη Βουλή, να επιστρέψει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Να ξεκαθαρίσουμε κάτι το οποίο για μένα είναι και θέμα απλής λογικής. Δεν είμαι νομικός, δεν είμαι δικηγόρος, δεν γνωρίζω ακριβώς πώς είναι τα πράγματα, αλλά όταν ορίστηκε η επιτροπή, αυτό έγινε για να διερευνήσει μια υπόθεση, όχι για να πάρει αποφάσεις και να βγάλει ένα τελικό αποτέλεσμα. Αυτό θα το κάνει η Βουλή.

Η διερεύνηση της υπόθεσης δεν σημαίνει παραγραφή. Αυτό τουλάχιστον καταλαβαίνω εγώ και αν υπάρχει κάποιος νομικός να με διορθώσει, ας το κάνει. Πολύ ευχαρίστως να το δεχθώ.

Άρα, γι' αυτό που ορίστηκε η επιτροπή από την Ολομέλεια της Βουλής ήταν για τη διερεύνηση της υπόθεσης. Προφανώς δεν υπήρχε διάθεση για να έρθουν τα πάντα στο φως, τόσο από την Κυβέρνηση και πιθανότατα και από την Αντιπολίτευση, να μην ήθελαν να γίνει αυτό και γι' αυτό τον λόγο διαιωνίζεται όλη αυτή η υπόθεση.

Επειδή τα πράγματα πρέπει να είναι επί της ουσίας και όχι της επικοινωνίας και να μην απαξιώνουμε τόσο το πολιτικό σύστημα και να παίζουμε με τη νοημοσύνη των Ελλήνων πολιτών, θέλω να πω ότι αυτή τη στιγμή διαιωνίζεται μια υπόθεση πάνω από έναν μήνα χωρίς κανένα αποτέλεσμα, γιατί και τώρα στο τέλος της ημέρας αυτό που έχουμε να κάνουμε είναι να στείλουμε τον φάκελο στη δικαιοσύνη. Καλά θα κάνουμε να το στείλουμε, αλλά επί της ουσίας δεν θα έχουμε κάνει τίποτα σαν Βουλή των Ελλήνων. Απλά θα έχουμε χάσει όλοι μας κάποιες μέρες και κάποιες ώρες.

Τα πραγματικά προβλήματα, κυρία Πρόεδρε, που απασχολούν τον ελληνικό λαό είναι τα εθνικά θέματα, τα θέματα της οικονομίας, το αν θα τους κοπεί η σύνταξη στο τέλος του χρόνου ή όχι, αν θα έχουν να φάνε, αν θα πληρωθούν, αν θα «προδώσουμε» ή αν θα εγκληματήσουμε προδίδοντας το όνομα της Μακεδονίας για το κρατίδιο των Σκοπίων.

Αυτά είναι τα θέματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό και όχι τα πολιτικά παιχνίδια της επικοινωνίας που παίζετε όλοι εδώ μέσα, αφού σας ενδιαφέρει η καρέκλα και η παραμονή στην εξουσία, για όλα τα κόμματα τα τελευταία χρόνια.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Φωνάξτε όσο θέλετε. Δεν σας αρέσει η αλήθεια. Θα τα πούμε επί της ουσίας και από το Βήμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν είστε ο τιμητής των πάντων!

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ο τιμητής των πάντων εσείς είστε και το κόμμα σας και όλα τα κόμματα που ψηφίζουν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη, ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν πειράζει, θα έρθει η ώρα της κάλπης. Η δημοσκοπική κατάρρευση φαίνεται και για εσάς και θα δείτε τι έχει να γίνει την Κυριακή των εκλογών.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκατρείς μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Νομίζω ότι ολοκληρώθηκαν οι τοποθετήσεις επί του συγκεκριμένου ζητήματος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από τη συντηρητική παράταξη, την Αξιωματική Αντιπολίτευση, το φάντασμα του Ευάγγελου Αβέρωφ. Διότι θυμόμαστε τι είχε συμβεί στη συνεδρίαση της Βουλής, όταν συζητούσε την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης.

Ο μακαρίτης ο Ευάγγελος Αβέρωφ, μπροστά στο αδιέξοδο το οποίο αντιμετώπιζε, αναγκάστηκε να αποσύρει την Κοινοβουλευτική Ομάδα από τη Βουλή, για να μην πλησιάσει κανένας από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας στην κάλπη για την ψηφοφορία που είχε στηθεί.

Το πράξατε και κατά τη συζήτηση της συγκρότησης της προανακριτικής επιτροπής. Αποσύρατε την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, ούτως ώστε οι Βουλευτές να μην έχουν τη δυνατότητα να εκφράσουν τη γνώμη τους επί του θέματος που είχε τεθεί και διαμορφώνετε τώρα με αυτές τις τοποθετήσεις τις προϋποθέσεις για να πράξετε το ίδιο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αλλάξτε το ψηφοδέλτιο και θα μείνουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γι' αυτό ακριβώς σας λέω ότι ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από τη Νέα Δημοκρατία, το φάντασμα του Ευάγγελου Αβέρωφ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το καταλαβαίνει ο οποιοσδήποτε ότι, όταν επιλαμβάνεται ένα δικαστικό όργανο ή οιονεί δικαστικό όργανο, ένα ανακριτικό όργανο, όπως ήταν στη συγκεκριμένη περίπτωση η προανακριτική επιτροπή, το πρώτο που θα ελέγξει είναι τα νομικά ζητήματα, οι νομικές προϋποθέσεις. Και εδώ η επιτροπή κατέληξε κατά πλειοψηφία ότι το αδίκημα της δωροληψίας είναι ένα αδίκημα το οποίο πρέπει να εξετάσει η ελληνική δικαιοσύνη, δεν είναι της αρμοδιότητας της Βουλής και υπό αυτόν τον όρο κατέθεσε τη νομική της άποψη.

Σωστά διαλαμβάνεται στο πόρισμα ότι αποτελεί ένα νομολογιακό προηγούμενο. Βεβαίως, αυτό θα κριθεί από το δικαστήριο. Κανένας δεν λέει κάτι άλλο. Θα κριθεί από τη δικαιοσύνη. Όμως, ως προς τη γνώμη της επιτροπής όσον αφορά σε αυτό το ζήτημα, δεν νομίζω ότι μπορεί κάποιος να μιλήσει για παρανομία ή παρατυπία ούτε βεβαίως αυτό το ζήτημα είναι ουσιαστικό, όπως είπε ο κ. Δένδιας. Για ένα καθαρά νομικό ζήτημα η επιτροπή απεφάνθη και απεφάνθη κατ' αυτόν τον τρόπο.

Θα έλεγα ότι αντιλαμβάνομαι πως υπάρχει μια ταραχή εδώ στα κόμματα των οποίων τα στελέχη εμπλέκονται, διότι πλέον για το ζήτημα αυτό θα ασχοληθεί η δικαιοσύνη. Μου κάνει εντύπωση: Μιλάτε για σκοπιμότητες; Σκοπιμότητα είναι να ασχοληθεί η ελληνική δικαιοσύνη με το ζήτημα; Διότι εσείς εδώ μέχρι πρότινος λέγατε ύμνους για τη δικαιοσύνη και τώρα σας βλέπουμε, όταν η δικαιοσύνη παίρνει αποφάσεις που δεν ταυτίζονται με τις πολιτικές σας σκοπιμότητες, να βάλλετε κατά της δικαιοσύνης και κατά των λειτουργών, εισαγγελικών ή δικαστικών.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν καλό να μην κόβουμε και να ράβουμε τις απόψεις ανάλογα με την κάθε περίπτωση. Σας υπενθύμισε ο κ. Μαντάς τι είχε γίνει με το ψηφοδέλτιο για τον κ. Παπαντωνίου. Το Ποτάμι να εκφράζει μια διαφορετική άποψη, το καταλαβαίνω. Είχε και τότε εκφράσει μια διαφορετική άποψη από αυτή που δέχτηκε η Βουλή, αλλά να το λέτε εσείς, της Νέας Δημοκρατίας, που ψηφίσατε με εκείνο το ψηφοδέλτιο; Πάει πολύ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επικαλείστε το άρθρο 60 του Συντάγματος, το οποίο στην παράγραφο 1 έχει μια διάταξη η οποία είναι γενική και προστατεύει το δικαίωμα της γνώμης και της ψήφου κατά συνείδηση του κάθε Βουλευτή.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Απεριόριστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Απεριόριστα. Και μας λέτε εδώ σήμερα «όχι, να μη στηθούν δέκα κάλπες, αλλά μία».

Μα, αυτό είναι η επιτομή ότι εσείς θέλετε να περιορίσετε το δικαίωμα του Βουλευτή και το δικαίωμα της ψήφου. Αν στηθεί μία κάλπη, ένας Βουλευτής οποιουδήποτε κόμματος μπορεί να έχει διαφορετική άποψη για έναν από αυτούς που εγκαλούνται και τα ονόματά τους τίθενται στην κρίση της Βουλής. Επομένως, το ίδιο άρθρο που επικαλείστε εσείς για τα δικαιώματα των Βουλευτών στη γνώμη και στην ψήφο, το ίδιο άρθρο εσείς καταστρατηγείτε με την πρότασή σας για μία κάλπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε μία συζήτηση επί όλων αυτών των θεμάτων και κατατέθηκαν οι απόψεις. Θεωρώ ότι τα νομικά ζητήματα είναι πολύ καθαρά και οποιοσδήποτε, αν δεν βάζει τις κομματικές παρωπίδες, αντιλαμβάνεται την κατάσταση. Τηρείται απολύτως και το γράμμα και το πνεύμα του Κανονισμού της Βουλής. Θεωρούμε ότι αυτά που είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μαντάς είναι απολύτως ορθά και θα πρέπει να ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί τους από τα Δημοτικά Σχολεία Σκοτούσσης Σερρών και 20ο Καλλιθέας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σήμερα έχουμε μεγάλη επισκεψιμότητα.

Επομένως, νομίζω ότι επειδή ολοκληρώθηκε ο κύκλος των ομιλητών και επειδή σύμφωνα με το άρθρο 67 πρέπει να συνοψίσω τα όσα ειπώθηκαν και το πώς θα συνεχίσουμε από εδώ και ύστερα, ήθελα να σας θυμίσω ότι η πρόταση των τριάντα Βουλευτών -ή εκατόν πενήντα, δεν ξέρω πόσοι ήταν- που υπέγραψαν για τη σύσταση της επιτροπής, ήταν η εξής: «Εν συνόψει προτείνουμε για τις παραπάνω υπό 1 και 2 αναφερόμενες πράξεις να μην ασκηθεί δίωξη λόγω παρέλευσης της τασσόμενης κατά το Σύνταγμα αποσβεστικής προθεσμίας» -μιλώ για το πρώτο έγγραφο- «και για τις παραπάνω υπό 3 και 4 αναφερόμενες πράξεις, δηλαδή δωροδοκία και νομιμοποίηση, να συγκροτηθεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, προκειμένου να ερευνηθεί η αρμοδιότητα της Βουλής να ασκήσει ή μη σχετικές διώξεις και σε αρνητική περίπτωση να επιβεβαιωθεί η διωκτική αρμοδιότητα της ελληνικής δικαιοσύνης».

Κατά συνέπεια, η πρόταση ήταν από την αρχή σαφής. Δεν έγινε κάτι στη διαδρομή για να το τροποποιήσουμε ή για να δημιουργηθεί κάτι άλλο. Από την αρχή ήταν να αποφανθεί η επιτροπή για το αν έχει ή όχι αρμοδιότητα. Και γιατί έγινε αυτό; Όπως και τότε είχαμε πει -και είχαμε καταναλώσει και αρκετό χρόνο- το άρθρο 86 του Συντάγματος δεν προβλέπει άλλη διαδικασία εκτός από την άσκηση δίωξης. Λέει: «Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα Βουλευτές και η Βουλή με απόφασή της συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή».

Και πάμε στα σημερινά. «Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής...» -όπως τώρα- «...η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με απόλυτη πλειοψηφία».

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι θα ήταν ίσως πιο λογικό, θα λέγαμε, να μπει σε ψηφοφορία το αν δεχόμαστε ή όχι το πόρισμα της επιτροπής. Πλην όμως δεν υπάρχει καμμία διάταξη ούτε στον Κανονισμό της Βουλής ούτε στο Σύνταγμα, που να προβλέπει τέτοια ψηφοφορία. Και έτσι θα είχαμε λήξει. Γι' αυτό και αναφερθήκαμε στο κοινοβουλευτικό προηγούμενο, γιατί υπάρχει «ad hoc» περίπτωση με την αναρμοδιότητα της υπόθεσης του κ. Παπαντωνίου, στην οποία ψήφισαν όλοι. Επί διακοσίων τριάντα (230) παρόντων ψήφισαν διακόσιοι τέσσερις (204) και ήταν το ψηφοδέλτιο διατυπωμένο όπως είναι διατυπωμένο τώρα, δηλαδή «όχι λόγω αναρμοδιότητας» και «παραπομπή στη δικαιοσύνη». Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει κάποιο κόλπο ή κάποιο τέχνασμα για το οποίο σήμερα πρέπει να αναφερθούμε.

Περαιτέρω, λέτε: «Γιατί δέκα κάλπες;». Διότι όταν λέει «άσκηση δίωξης», εννοεί ότι πρέπει να αναφέρεις και τα πρόσωπα, γιατί η δίωξη θέλει εξατομίκευση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι λέτε, κύριε Τραγάκη; Γιατί μιλάω;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κάνετε κρίσεις επί των λεχθέντων.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αναρωτιέται με ποια αρμοδιότητα μιλάτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, αυτό του εξηγώ. Ξαναδιαβάστε. Δώστε μου το άρθρο 67, γιατί μάλλον πρέπει να αρχίσουμε πάλι από την αρχή και θα το κάνω, για να μη δημιουργηθεί η οποιαδήποτε εντύπωση.

Στη σημερινή διαδικασία δεν προβλέπεται καμμία διαδικασία συζήτησης. Αυτό είναι δεδομένο από όλα τα άρθρα του Κανονισμού. Κατ' αναλογία, λοιπόν, πάμε στο άρθρο 67 που λέει: «Παρεμπίπτον είναι κάθε ζήτημα που εμφανίζεται κατά την πορεία της κοινοβουλευτικής διαδικασίας και σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού εμποδίζει ή επηρεάζει τη συζήτηση ή τη λήψη απόφασης για το κύριο ζήτημα». Είμαστε ακριβώς σε αυτό;

Πάμε παρακάτω. «Παρεμπίπτοντα ζητήματα θεωρούνται ιδίως: α) η αιτίαση για παραβίαση συγκεκριμένης διάταξης του Κανονισμού β) η αιτίαση για τη μη τήρηση της ημερήσιας διάταξης», και λοιπά. Εκτός του ότι λέει ότι πρέπει να κατατεθεί και γραπτώς, αλλά αυτό το παρακάμπτω, προχωράει και λέει ότι όλοι οι επικαλούμενοι αναπτύσσουν για δύο και πέντε λεπτά. Μετά λέει: «Η εξέταση σχετικά με τα παρεμπίπτοντα ζητήματα προηγείται από τη συζήτηση και την ψηφοφορία για το κύριο ζήτημα. Για τα παρεμπίπτοντα αποφαίνεται ο Πρόεδρος. Αν διατυπωθούν αντιρρήσεις, αποφασίζει η Βουλή με ανάταση ή έγερση και χωρίς άλλη συζήτηση».

Αποφαίνεται, λοιπόν, ο Πρόεδρος. Σας άκουσα όλους. Είναι στη δική μου αρμοδιότητα να τοποθετηθώ σε αυτά τα ζητήματα, για να κάνω και μια σύνδεση με το τι έχει προηγηθεί και το τι θα ακολουθήσει.

Κατά συνέπεια, όταν λέμε είναι ή όχι η Βουλή αναρμόδια, ενώ συμφωνείτε όλοι, δεν θέλετε να το ψηφίσετε. Γιατί δεν θέλετε να το ψηφίσετε, δεν εξηγείται, οπότε δεν μπορούμε εμείς να απαντήσουμε σε αυτό. Είναι αναρμόδια η Βουλή; Υπάρχει αυτό το ερώτημα μέσα στο ψηφοδέλτιο, ότι η Βουλή είναι αναρμόδια και πρέπει να παραπεμφθεί στη δικαιοσύνη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν είναι αυτό το ερώτημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ρητορικά μας ρωτάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν θα κάνουμε διάλογο. Έκλεισε η συζήτηση.

Κατά συνέπεια, αυτό τίθεται. Επειδή, όπως καταλαβαίνετε, αν είναι αρμόδια η Βουλή, έχει παραγραφεί το αδίκημα, οπότε πέστε ότι είναι αρμόδια η Βουλή, πέστε τι ακριβώς θέλετε, γιατί έτσι δεν μπορούμε να συζητήσουμε. Όπως παραγράφεται και η απιστία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πού το ξέρετε; Δεν ξέρετε πότε τελέστηκαν τα αδικήματα, αν είναι αξιόποινα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αυτό θα το ερευνήσει η δικαιοσύνη, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το λύσατε εσείς όλο από την αρχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Διότι το άρθρο 86 λέει ότι στη Βουλή υπάγονται όσα αδικήματα τελούνται κατά την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων. Δεν το έχετε αυτό στο νου σας και ποντάρετε σε μια νομολογία που είπε τι είναι «κατά την άσκηση» και τι είναι «επί τη ευκαιρία».

Εν πάση περιπτώσει, ακούστηκαν όλες οι απόψεις. Εγώ θεωρώ από τις τοποθετήσεις ότι υπάρχει πλειοψηφία στο να συνεχιστεί η συζήτηση, όπως αναπτύχθηκε από την ημερήσια διάταξη. Αν εσείς έχετε άλλη άποψη, ευχαρίστως να πούμε έγερση ή ανάταση. Τελείωσε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε, να

πούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Βεβαίως. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Τα ίδια έγιναν και στην προηγούμενη συζήτηση, κύριε Δένδια. Μην επαναλαμβανόμαστε. Δεν έχει νόημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, επί ποίου θέματος θα εγερθούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Επί των θεμάτων που θέσατε εσείς, κύριε Δένδια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Εγώ δεν έθεσα αντισυνταγματικότητα για τις κάλπες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν λέω για αντισυνταγματικότητα. Άλλο είναι, παρεμπίπτον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αν μου επιτρέπετε, η διάταξη που σωστά διαβάσατε αναφέρεται σε παράβαση του Κανονισμού, αλλά εκ του μείζονος το έλασσον προφανώς υπονοεί παράβαση του Συντάγματος, αν υπάρχει, ως μείζον του Κανονισμού. Δεν είναι δυνατόν, δηλαδή, ο Κανονισμός να προβλέπει διάταξη για προστασία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δηλαδή υποβάλλετε ένσταση αντισυνταγματικότητας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι προφανές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Φέρτε την, κύριε Δένδια, με τις υπογραφές να τη διαβάσω. Τώρα το ακούω αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αν μου επιτρέπετε, θέλω μισό λεπτό για την τάξη του πράγματος, να πω το εξής. Εγώ από την αρχή τοποθετήθηκα και είπα ότι πρέπει στο τέλος να υπάρξει έγερση των συναδέλφων, για να αναλάβει ο καθένας ατομικά την ευθύνη ότι ο καθένας μόνος του υποχρεώνει την Αντιπολίτευση να τοποθετηθεί επί ψευδεπίγραφου διλήμματος, το οποίο συνολικά απορρίπτει.

Δεύτερον, κυρία Πρόεδρε -και αυτό για την τάξη του πράγματος- μισό λεπτό, όχι επί προσωπικού, διότι αυτός τον οποίον αφορά το προσωπικό, δεν μπορεί να είναι εδώ να το θίξει.

Κύριε Υπουργέ, εάν υπήρχε στην Αίθουσα ο Ευάγγελος Αβέρωφ –και σας το λέω εγώ, ο οποίος υπήρξα από παιδιόθεν φίλος και δικηγόρος του Γεωργίου Ράλλη- δεν θα υπήρχε ως φάντασμα. Θα υπήρχε ως ευλογία και λυπάμαι που δεν υπάρχει ως ευλογία για να σας βάλει λίγο μυαλό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δένδια, θέλω να αποσαφηνίσετε εάν υποβάλλετε ένσταση αντισυνταγματικότητας της πρότασης που υπάρχει. Με βάση ποιο άρθρο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Το άρθρο 60.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το 60 μιλάει για άλλα πράγματα, κύριε Δένδια.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τώρα εμείς με το 60 θέλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εγώ θα διαβάσω τι λέει...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καθίστε, μην εξανίσταστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εντάξει τώρα. Ποιο θέλετε εσείς; Ποιο θέλετε να βάλουμε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Λοιπόν, ζητήματα αντισυνταγματικότητας προβλέπονται στο άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής, εντάξει; Το έχουμε κάνει χίλιες φορές και αφορά σε νομοσχέδια ή προτάσεις νόμου. Αντισυνταγματικότητα σε ένα πόρισμα, το οποίο κατατέθηκε; Φαίνεται ότι θα κάνουμε στα παγκόσμια χρονικά μια πρωτοτυπία. Αλλά, σε κάθε περίπτωση να την υποβάλλετε για να δούμε ποιο άρθρο παραβιάζεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, να το ξαναπώ.

Εγώ θέλησα κατ' οικονομίαν της διαδικασίας να τοποθετηθώ ευθύς εξαρχής στο σύνολο, για να το αντιληφθείτε εσείς και να το θέσετε στην Ολομέλεια, εάν δεν αποδεχόσασταν εσείς, όπως ήλπιζα –όχι εσείς ατομικά, αλλά το Προεδρείο- την τοποθέτηση της Νέας Δημοκρατίας, να επιτραπεί πλήρως στους Βουλευτές η δυνατότητα να εκφράσουν την άποψή τους.

Λέω στο Προεδρείο ότι με τον τρόπο που καταστρώνετε το ψηφοδέλτιο, εάν δεν ανατραπεί αυτή η απόφαση από την Ολομέλεια διά της εγέρσεως, η Νέα Δημοκρατία δεν υπάρχει καμμία πιθανότητα να τοποθετηθεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Εντάξει! Να αποχωρήσουν, κυρία Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Να υφαρπάζετε από εμάς, με την κατάστρωση του ψηφοδελτίου, ένδειξη ενοχής συναδέλφων με αυτόν τον τρόπο, δεν πρόκειται να γίνει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Να αποχωρήσουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Πάμε τώρα επί της ουσίας. Εμείς ισχυριζόμαστε ότι ο τρόπος, που είναι καταστρωμένο το ψηφοδέλτιο δεν αποτελεί παράβαση του Κανονισμού μόνο, αλλά αποτελεί παράβαση του άρθρου 60 του Συντάγματος, που επιτρέπει στον κάθε Βουλευτή ατομικά, όχι στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, όχι στη Βουλή στο σύνολό της, την ελευθερία έκφρασης, γνώμης και ψήφου.

Εγώ, κυρία Πρόεδρε, προσωπικά που σας ομιλώ, δεν έχω καμμία διάθεση να τοποθετηθώ στο ερώτημα που εσείς με υποχρεώνετε να απαντήσω: «Ναι» ή «όχι» λόγω αναρμοδιότητας της διαδικασίας. Θέλω να σας πω «όχι. Τελεία.» στο σύνολο του πορίσματός σας για τους λόγους που θα αναπτύξει ο κ. Βορίδης μετά και που θα σας ανέπτυσσα και εγώ εάν ήμουν στους ομιλητές. Κατά συνέπεια, μου στερείτε, με τον τρόπο που θέτετε το ψηφοδέλτιο, το δικαίωμά μου να εκφραστώ. Δεν μπορείτε να μου το στερήσετε, γιατί είμαι Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου, το άρθρο 60 του Συντάγματος με προστατεύει, όπως προστατεύει τον καθέναν εδώ μέσα από τους συναδέλφους. Ούτε μπορείτε να στερήσετε εσείς από τους συναδέλφους αυτό το δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας άκουσα. Εντάξει. Ωραία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας λέμε λοιπόν: Αλλάξτε το ψηφοδέλτιο. Δεν μπορεί να δεχθούμε κάτι τέτοιο. Δεν πρόκειται να γίνει δεκτό. Τελεία!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Όχι. Φύγετε, παιδιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Επειδή ο κ. Δένδιας επικαλέστηκε το άρθρο 60, ίσως χρειάζεται να σας διαβάσω τι λέει το άρθρο 60 του Συντάγματος: «Οι Βουλευτές έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και της ψήφου κατά συνείδησης». Δεν το αμφισβητεί κανείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μπράβο. Θέλω να εκφράσω τη γνώμη μου, κυρία Πρόεδρε. Θέλω να εκφράσω την άποψή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Και μετά μιλάει για την παραίτηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Μπράβο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό λέει. Αυτό λέμε κι εμείς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Δένδιας επικαλείται μια διάταξη ότι εμείς με την πρόταση σαν Προεδρείο στερούμε το δικαίωμα της έκφρασης στους Βουλευτές. Εντάξει, αυτό και αν είναι πρωτοφανές.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κάναμε δύο Διασκέψεις, τρεις για την ακρίβεια, για το συγκεκριμένο ζήτημα, συμφώνησαν όλοι στο πόσοι θα είναι οι ομιλητές.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιοι όλοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όλοι, κύριε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Το είπε ο Πρόεδρος στα Πρακτικά ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι είπατε εσείς; Τι είπατε, κύριε Τσιάρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Να φέρετε τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, να τα φέρουμε. Τι είπατε; Ο κ. Κεγκέρογλου διαφώνησε με το ότι δεν θα μιλήσουν οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι -περιμένετε, λέω και την αιτιολογία- και ο κ. Κακλαμάνης, ο οποίος έλειπε στην βασική απόφαση, είπε για το ότι διαφωνεί με τις δέκα κάλπες.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα, πώς όλοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι συζητάμε, όμως; Πού είναι οι Βουλευτές που περιορίζονται;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα πώς όλοι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συμφωνήσατε στη συζήτηση που πρέπει να γίνει; Συμφωνήσατε στους χρόνους; Συμφωνήσατε στο πόσοι θα είναι από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα; Τι τεχνάσματα τώρα είναι αυτά; Πού το βρήκατε αυτό τώρα; Το άρθρο 60, το οποίο δεσμεύει τους πάντες από πάντοτε, το επικαλείστε σε αυτήν την διαδικασία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ναι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, το επικαλούμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει, θα το βάλω σε ψηφοφορία, κύριε Βορίδη. Γιατί αυτά είναι πρωτοφανή τα τεχνάσματα τώρα. Επειδή δεν έχετε να πείτε κάτι άλλο επί της ουσίας ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι θέλετε να πείτε, κύριε Τσιάρα, εσείς που ήσασταν στη Διάσκεψη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Θα ήθελα να σας πω από αυτήν τη θέση ότι με τους ισχυρισμούς σας εκθέτετε τον Πρόεδρο της Βουλής, διότι κατά τη διάρκεια της Διάσκεψης των Προέδρων, ο κύριος Πρόεδρος με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο λέει «αντιλαμβάνομαι τις αντιρρήσεις, τις ενστάσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, άρα η απόφαση για λόγους συντομίας χρόνου λαμβάνεται κατά πλειοψηφία».

Άρα λοιπόν, συμφωνία επί αυτού δεν υπήρξε ποτέ. Θα σας παρακαλούσα, όταν μπορούμε με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο να δημιουργήσουμε εικόνα ή εντυπώσεις, να λέμε τα πραγματικά περιστατικά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού, κυρία Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν σας ανέφερε κανένας.

Συνεχίζω, γιατί ο κ. Τσιάρας έβαλε ένα ζήτημα, το οποίο είναι σοβαρό και θέλω να το διευκρινίσουμε.

Έχει κατατεθεί, λοιπόν, πρόταση από τον Πρόεδρο και στη συνέχεια λέει ο κ. Τσιάρας: «Θα ήθελα τον λόγο. Ένα διαδικαστικό θέμα θέλω να θίξω, κύριε Πρόεδρε. Είπατε ότι θα στηθούν πάλι δέκα κάλπες».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Αυτό είναι σε πρότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αυτή έγινε, στις 14 Μαΐου, κύριε Τσιάρα. Περιμένετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν έχει καμμία σχέση αυτό που διαβάζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): «Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά», απαντάει ο Πρόεδρος. «Θα είναι σε ένα ψηφοδέλτιο γραμμένα, θα είναι για κάθε έναν για όλες τις πράξεις. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν εξετάσατε αν αυτό μπορούσε να γίνει σε μία; ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Κανονισμός είναι σαφής. Και επειδή μιλάμε για δικαστικές υποθέσεις, όπου ο οποιοσδήποτε μπορεί να εφεσιβάλει ή να έχει τις ενστάσεις του, καλό είναι να τηρηθούν όλα σαν τυφλοσούρτης –για να πω την αδόκιμη έκφραση- παρά να μπούμε σε πατέντες. Σκεφτήκαμε διάφορα πράγματα. Το αντιλαμβάνεστε. Ας πάμε έτσι να το κλείσουμε». Και έκλεισε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Άρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κατά συνέπεια, ούτε περί του ότι περιορίζεται ο Βουλευτής...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Και από αυτό εσείς εικάζετε τη δική μου συμφωνία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Πάω στο άρθρο 60, κύριε Τσιάρα. Από πού προκύπτει ότι η πρόταση αυτή περιορίζει το δικαίωμα του Βουλευτή; Από πού προκύπτει; Δεν προκύπτει από πουθενά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε. Από αυτό εσείς εικάζετε ότι εγώ συμφώνησα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Και να διαφωνήσατε, σε τι ακριβώς διαφωνήσατε; Κύριε Τσιάρα, διαφωνήσατε στις δέκα κάλπες. Αυτό είναι αντισυνταγματικό; Τι είναι αυτά που λέτε τώρα; Σας παρακαλώ!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Και επειδή ο κ. Τσιάρας θέτει το ζήτημα, σας μεταφέρω στα Πρακτικά της Ολομέλειας της 5ης Ιουλίου 2017 όπου το ψηφοδέλτιο ήταν ακριβώς το ίδιο –αναρμοδιότητα της Βουλής και παραπομπή στη δικαιοσύνη- όπου ο κ. Τσιάρας πήρε τον λόγο και είπε τα εξής: «Επειδή έχουν δημιουργηθεί πολλά ερωτηματικά και ενδεχομένως να περάσει μία λανθασμένη εικόνα, ειδικά στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θέλω να διευκρινίσουμε ότι για τη δεύτερη περίπτωση που αφορά στη νομιμοποίηση εσόδων, το «όχι» προσδιορίζει ουσιαστικά την αναρμοδιότητα της Βουλής». Κατόπιν τούτου η Νέα Δημοκρατία, η Δημοκρατική Συμπαράταξη και ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισαν ακριβώς το ίδιο ψηφοδέλτιο που καταθέτουμε και σήμερα.

Επειδή δεν μπορούμε να συνεχίσουμε άλλο, θα θέσω σε ψηφοφορία το παρεμπίπτον ζήτημα. Εγώ θεωρώ ότι δεν υπάρχει. Εν πάση περιπτώσει, παρακαλώ να εγερθείτε για να δούμε τι συμβαίνει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας ακούω, κύριε Τσιάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κατ' αρχάς είναι εξαιρετικά εντυπωσιακό ότι όσα αναπαρήγαγαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που πρόσκεινται στην Κυβέρνηση την τελευταία εβδομάδα, τα είχατε στα χέρια σας για να τα αναπαράγετε. Είναι εντυπωσιακό πραγματικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ποια μέσα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Και τότε ακόμα πρέπει να διαπιστώσετε ότι εξέφρασα έναν σοβαρό προβληματισμό σε σχέση με τη διατύπωση του ψηφοδελτίου. Αντί, λοιπόν, να πάρετε αυτό ως κάτι το οποίο δημιουργεί ένα ζήτημα, εσείς θέλετε να το μεταφράσετε όπως θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι. Ακριβώς θέλατε να διευκρινιστεί στους τηλεθεατές ότι δεν ψηφίζουμε «όχι» ότι δεν είναι η δίωξη, αλλά ότι είναι «όχι» λόγω αναρμοδιότητας και πολύ σωστά παρεμβήκατε για να το διευκρινίσετε. Το ίδιο λέμε και σήμερα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Είναι κατανοητό ότι η κυβερνητική πλειοψηφία μέσα από μία προσπάθεια δημιουργίας εικόνας θέλει να παρουσιάσει ένα ψηφοδέλτιο. Εμείς δηλώνουμε ότι αυτό δημιουργεί ένα τεράστιο ζήτημα στην ελευθερία της έκφρασης των Βουλευτών. Άρα λοιπόν, εκεί βρισκόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αυτό είναι μία κατασκευή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ας αφήσουμε όλες τις ερμηνείες που αφορούν θέσεις άλλων κι ας αποφασίσει όλο το Σώμα και οι κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης τι ακριβώς πιστεύουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εγώ θα θέσω σε ψηφοφορία το παρεμπίπτον ζήτημα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, δεν έχετε δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Αθανασίου, καθίστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Κεγκέρογλου έχει τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είναι λάθος αυτά που λέτε. Δεν σας συμφέρει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν πειράζει. Θα το κρίνει η δικαιοσύνη και η ιστορία. Αφήστε τώρα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, ζήτησα τον λόγο όχι τυπικά επειδή με αναφέρατε, αλλά για να διευκρινίσω

τα εξής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αφήστε τον να μιλήσει, να ακούσουμε τι θέλει να πει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μίλησα πάρα πολύ λίγο την προηγούμενη φορά που μου δώσατε τον λόγο.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων πρέπει να πούμε ότι πράγματι την πρώτη φορά διαφωνήσαμε με τη διαδικασία που αφορούσε στην αφαίρεση του δικαιώματος να μιλήσει άλλος ένας από την παράταξή μας. Στη δεύτερη, όμως, συνεδρίαση η οποία έγινε, είπαμε «κατά πλειοψηφία» στο θέμα της διαδικασίας επί των ψηφοδελτίων και δεν μπαίνουμε στην ουσία να τεκμηριώσουμε γιατί όλο αυτό είναι αντικανονικό ή αντισυνταγματικό ή οτιδήποτε άλλο. Γιατί;

Εμείς σας εγκαλούμε -αν δεν το καταλάβατε- και σας κατηγορούμε από τις 21 Φεβρουαρίου ότι δεν είχατε σκοπό να αγγίξετε το σκάνδαλο της «NOVARTIS» επί της ουσίας του, όπως επίσης και το σκάνδαλο του φαρμάκου. Δεν είχατε σκοπό να το κάνετε, δεν κάνατε καμμιά διαδικασία ούτε στη μία επιτροπή ούτε στην άλλη για να πείτε στον ελληνικό λαό πώς τα 2,2 δισεκατομμύρια φαρμακευτική δαπάνη το 2003 έγιναν 5,6 δισεκατομμύρια το 2009. Γι' αυτό σας κατηγορούμε και γι' αυτό να απαντήσετε πολιτικά. Τα διαδικαστικά για τα οποία τσακώνεστε είναι για να κουκουλώσετε το σκάνδαλο.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όπως καταλαβαίνετε, ολοκληρώθηκε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ. Αν ο καθένας σηκωθεί να πάρει τον λόγο, τότε όχι το άρθρο 60 δεν παραβιάζουμε, αλλά να μιλήσουμε όλοι μαζί, ενας-ένας για να δούμε που θα καταλήξουμε. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν χρειάζεται. Μιλήσατε.

Ως παρεμπίπτον ζήτημα, σύμφωνα με το άρθρο 67 έχω το δικαίωμα να ζητήσω την ανάταση της χειρός σας ή την έγερση. Εγώ έχω καταλάβει ποια είναι η πλειοψηφία, αλλά το κάνω για να την καταλάβουν και οι υπόλοιποι. Προτιμώ την έγερση για να φαίνεται καθαρά, για να πούμε αν και πόσο αυτά τα ζητήματα που τέθηκαν από την Αντιπολίτευση είναι παρεμπίπτοντα και τα αποδεχόμαστε ή δεν τα αποδεχόμαστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Όχι πριν ακούσετε εμάς. Πρέπει να ακούσετε τους Βουλευτές. Δεν μου δίνετε τον λόγο. Αυτό που κάνετε είναι φασισμός.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ. Έχουμε αποφασίσει μία διαδικασία.

Κύριε Αθανασίου, το ίδιο κάνατε και την προηγούμενη φορά και κατέληξε με τη γνωστή σκευωρία της φράσης που είπα. Σας παρακαλώ, αφήστε με να κάνω τη δουλειά μου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ξέρετε ότι θα αποδομήσω αυτά που λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σύμφωνα με το άρθρο 67, σας καλώ να εγερθείτε προκειμένου να αποφασίσουμε ή όχι για τα παρεμπίπτοντα ζητήματα που έθεσε η Αντιπολίτευση.

Παρακαλώ, εγερθείτε.

(Στο σημείο αυτό εγείρονται οι Βουλευτές)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αν θέλετε, σηκωθείτε κι εσείς. Αφού θέλετε, δεν θα σας χαλάσω το χατίρι. Αν θέλετε, σηκωθείτε κι εσείς στο «όχι», στο «ναι» εσείς, για να δούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ότι είναι αντισυνταγματικό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν συζητάμε τώρα το αντισυνταγματικό. Αυτό είναι αντισυνταγματικό και θα το καταλάβει και ο καθένας που κυκλοφορεί έξω από τη Βουλή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Καλά έξω. Αλλά μέσα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μέσα υπάρχουν ειδικές σκοπιμότητες και τίθενται τεχνάσματα.

Νομίζω ότι έχουμε τελειώσει. Προφανώς εγέρθησαν οι περισσότεροι.

Αίτηση αντισυνταγματικότητας γραπτή δεν έχω λάβει σύμφωνα με το άρθρο 100, ούτε ισχύει σε άλλα ζητήματα, εκτός από σχέδια νόμου και νομοσχέδια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Είναι λάθος αυτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είναι φασισμός αυτό που κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας ανακοινώνω, λοιπόν, ότι έχουν υποδειχθεί από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς ο κ. Παρασκευόπουλος, ο κ. Ηγουμενίδης, ο κ. Δρίτσας, η κ. Αναγνωστοπούλου και ο κ. Λάππας.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Βορίδης, ο κ. Μηταράκης και ο κ. Γεωργαντάς.

Από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη ο κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή ο κ. Λαγός.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ο κ. Καραθανασόπουλος.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ο κ. Λαζαρίδης.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού ο κ. Αμυράς.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Ένωσης Κεντρώων ο κ. Γεωργιάδης.

Από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές ο κ. Δημήτριος Κουκούτσης.

Πριν δώσω τον λόγο στον πρώτο, που είναι ο κ. Παρασκευόπουλος, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Μαρκόπουλου.

Σάς καλωσορίζουμε στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Παρασκευόπουλε, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά και έτσι ξεκινάμε, μετά από περίπου μιάμιση ώρα, τη συζήτηση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ήθελα τον λόγο επί προσωπικού, κυρία Πρόεδρε. Για τελευταία φορά σάς το λέω. Ντροπή σας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Για τόσο ενδιαφέροντα νομικά ζητήματα που τέθηκαν, θα παρακαλέσω, κυρία Πρόεδρε, να μου δώσετε δύο-τρία λεπτά παραπάνω. Είναι πειρασμός πραγματικά για κάποιον νομικό να εκφράσει τη γνώμη του.

Βέβαια, σπεύδω να σας πω ότι το παρεμπίπτον θέμα της συνταγματικότητας δεν μπορούσε να τεθεί, κατά τη γνώμη, μου ούτε ως θέμα αντισυνταγματικότητας ούτε ως παρεμπίπτον, διότι όλη η συζήτηση σήμερα, από το πρώτο λεπτό μέχρι το τελευταίο – τα μεσάνυχτα, όποτε έρθει το τέλος- αφορά το άρθρο 86 του Συντάγματος.

Επομένως, από το πρωί μέχρι το βράδυ ούτως ή άλλως το Σύνταγμα θα συζητάμε. Δεν είναι παρεμπίπτον το θέμα. Εμπίπτει στην καρδιά του θέματος το εάν όλα έχουν γίνει σύμφωνα με το Σύνταγμα ή όχι. Ούτε παρεμπίπτον είναι ούτε αφορά ειδικά τη συνταγματικότητα το θέμα αυτό.

Αυτό το οποίο ήταν χαρακτηριστικό αυτής της συζήτησης, όπως διεξήχθη μέχρι τώρα, είναι ότι τα νομικά εμφανίζονται σαν μία σκοτεινή τέχνη, σαν μία αλχημεία και ξαφνικά να προκύπτει το άλφα ή το βήτα αποτέλεσμα, διότι αυτό θεωρείται νομολογία, διότι δεν θεωρείται νομολογία, για παράδειγμα, αυτό που λέει μία επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης, λες και το τι αποτελεί ή όχι νομολογία το ορίζει κάποια διάταξη νόμου και το ένα είναι σωστό και το άλλο είναι τελείως λάθος.

Βεβαίως, εδώ έχουμε να κάνουμε με μία κρίση που θα είναι δι-

καιοδοτική και το παρελθόν των δικαιοδοτικών κρίσεων, δηλαδή προηγούμενες κρίσεις πάνω σε θέματα δικαίου, συνήθως ονομάζονται «νομολογία». Μια κρίση για το δίκαιο διατυπώνει και η προκαταρκτική επιτροπή, η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης και βεβαίως δημιουργεί νομολογία.

Αυτό το οποίο με οδηγεί στο να ανατρέψω και τη σειρά των σκέψεων στην εισήγησή μου και να αναφερθώ πρώτα στα νομικά, είναι το εξής, ότι όλη η συζήτηση του θέματος, το οποίο έχει κάποια χαρακτηριστικά άξια ιδιαίτερα προσοχής και από νομική άποψη, έγινε σαν μία προσπάθεια αντίκρουσης με μυθεύματα και με ιδεολογήματα πραγμάτων, τα οποία είναι πασιφανή και νομικά και κοινωνικά.

Τι ειπώθηκε εδώ στην αρχή αυτών των συζητήσεων; «Όχι σκάνδαλο, σκευωρία». Μα, το σκάνδαλο προκύπτει από δείκτες, οικονομικούς δείκτες, στατιστικούς δείκτες, ελληνικούς, εθνικούς. Είναι γνωστό στον κάθε ένα πολίτη που πηγαίνει στο νοσοκομείο. Πώς δεν υπάρχει σκάνδαλο; Εντάξει, δεν λέμε «σκευωρία», όχι «σκάνδαλο», λέμε «και σκάνδαλο και σκευωρία».

Προχωρούμε παρακάτω. Γιατί η αναρμοδιότητα εξετάστηκε στην αρχή; Έπρεπε να εξεταστεί στο τέλος. Γιατί να μην εξεταστεί στην αρχή; Ένα θέμα αρμοδιότητας ενός οργάνου δεν πρέπει να είναι γνωστό από την αρχή, για να ξέρουμε αν καλώς συζητάμε ένα θέμα ή όχι; Μπορούμε να κάνουμε διεξαγωγή εξετάσεων μαρτύρων, οποιωνδήποτε εμπλεκόμενων προσώπων επί ένα χρόνο και μετά να πούμε «α, ξέρετε, ήμασταν αναρμόδιοι»; Όχι βέβαια. Δεν υπήρξε θέμα εδώ απέναντι στο οποίο να μην υπάρξει ένα μύθευμα, για να το πω έτσι απλά.

Κατ' αρχάς, όλες οι συζητήσεις της επιτροπής έγιναν κάτω από ένα διαρκές αίτημα να εξεταστούν μάρτυρες και να προκύψει έτσι, μέσω των καταθέσεων, ποια είναι η πραγματικότητα για την υπόθεση αυτή, ποιες οι ευθύνες και ποιες οι ενοχές.

Μα, εάν εξετάζονταν μάρτυρες, θα είχε αποδεχθεί η Βουλή τη δικιά της αρμοδιότητα για την εκδίκαση της πράξης και θα είχαμε οδηγηθεί σε αρμοδιότητα της Βουλής και επομένως σε παραγραφή.

Τι ζητούσε η Αντιπολίτευση κατά τη διάρκεια των εργασιών της Προκαταρτικής Επιτροπής; Ζητούσε διαρκώς να υφαρπάξει η Βουλή την αρμοδιότητά της παρά το Σύνταγμα, ώστε να παραγραφούν οι πράξεις. Δηλαδή, ζητούσε το «θάψιμο» των υποθέσεων.

Αυτό ήταν το κέντρο βάρους των επιχειρημάτων της Αντιπολίτευσης, καθώς και όλα τα άλλα: Δέκα κάλπες. «Γιατί δέκα κάλπες; Μία κάλπη». Εάν είχαμε μία κάλπη, θα έλεγαν: «Γιατί μία κάλπη; Το άρθρο 60, έκφραση γνώμης. Δέκα να είναι οι κάλπες». «Έτσι είναι γραμμένο το ψηφοδέλτιο; Γιατί να είναι γραμμένο έτσι; Αλλιώς να είναι γραμμένο το ψηφοδέλτιο». Θα το είχαμε αλλιώς; Θα ζητούσαν άλλη διατύπωση τότε.

Μία αγωνιώδης προσπάθεια εκτυλίχθηκε μέσα από νομικές ρυθμίσεις, για να εμποδιστεί το να οδηγηθεί η υπόθεση σε κρίση στα δικαστήρια και να φανεί ποιος είναι αθώος και ποιος είναι ένοχος.

Περνώ, όμως, τώρα στο ίδιο το θέμα της σημερινής συζήτησης στην Ολομέλεια της Βουλής.

Η πασίγνωστη διαφθορά οδήγησε σε κοινωνικά αιτήματα διερεύνησης και αυτά είτε είχαν χαρακτηριστικά ακροδεξιά, του τύπου να καθίσουν οι πολιτικοί αδιακρίτως στο σκαμνί και να υπάρξουν καταδίκες και να πάρουμε κεφάλια κ.λπ., είτε ήταν δημοκρατικά αιτήματα, να εκδικαστούν οι υποθέσεις, να υπάρξει φως και να φανεί ποιος φταίει και ποιος όχι.

Η πρόσφατη ιστορία του τόπου μας τι δείχνει; Πραγματικά, είχαμε διαλευκάνσεις; Είχαμε απονομή δικαιοσύνης; Όχι, βέβαια. Η πρόσφατη ιστορία του τόπου μας δείχνει ότι οι ευθύνες των πολιτικών στις πλείστες περιπτώσεις έμειναν στην άκρη και δεν υπήρξαν δίκες, δεν υπήρξε απονομή δικαιοσύνης.

Σε τι οφείλεται αυτό; Οφείλεται στο ότι στο Σύνταγμα υπάρχει το άρθρο 86, το οποίο προκειμένου να συγκεράσει διάφορες σκοπιμότητες -η μια σκοπιμότητα είναι της ασφάλειας, να τιμωρηθούν τα εγκλήματα των πολιτικών, η άλλη σκοπιμότητα είναι να υπάρχει μια ροή στην πολιτική ζωή και να μην είναι εσαεί και αιωνίως οι πολιτικοί ύποπτοι για διάφορες παράνομες πράξεις- λέει ότι κάποιες από τις πράξεις, εάν έχουν τελεστεί κατά την άσκηση των καθηκόντων, θα υπάγονται στην αρμοδιότητα της Βουλής, εάν όχι, βεβαίως θα πρέπει να πάνε στα κοινά δικαστήρια και να δικαστούν, όπως δικάζεται ο καθένας πολίτης.

Το θέμα μας, λοιπόν, ήταν: Οι πράξεις για τις οποίες συζητούμε, η απιστία, η δωροδοκία και το ξέπλυμα, έχουν γίνει κατά την άσκηση καθηκόντων, όπως λέει το άρθρο 86;

Ξέρετε, στο σημείο αυτό δεν είναι τόσο παράλογο το άρθρο 86 του Συντάγματος. Τι λέει; Λέει: Καταλαβαίνω ότι ένας πολιτικός την ώρα που ασκεί κάποια καθήκοντά του και παίρνει κάποιες αποφάσεις μπορεί να οδηγηθεί σε κάποιους νομικούς ακροβατισμούς, μπορεί να οδηγηθεί σε κάποιες αποφάσεις οι οποίες θα προκαλέσουν ακόμα και βίαιες αντιδράσεις κ.λπ. και να βρεθεί, λόγω της άσκησης εξουσίας, στην ανάγκη να κάνει κάποιες τέτοιες σχετικές επιλογές.

Παρανομία; Βεβαίως, παρανομία. Επειδή, όμως, τις πράξεις αυτές υποχρεώνεται να τις κάνει ο πολιτικός γιατί ασκεί εκείνη την ώρα κάποια καθήκοντα που του λένε ή θα κάνεις αυτό ή θα κάνεις εκείνο, εντάξει σε αυτές τις περιπτώσεις να το δει το Σύνταγμα με πιο πολύ στοργή, να πάμε στις ρυθμίσεις του άρθρου 86, να είναι συντομότερη η παραγραφή και να έχει φροντίσει και η Βουλή σε ορισμένες περιπτώσεις, με ειδικές διαδικασίες διακοπής των εργασιών της, να μείνουν χωρίς απόδοση ευθυνών οι σχετικές υποθέσεις.

Εδώ, όμως, έχουμε να κάνουμε με πράξεις, οι οποίες δεν τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων. Προφανώς, ούτε μία αποπλάνηση είναι πράξη που τελείται κατά την άσκηση των καθηκόντων για να πάει στο Σύνταγμα, ούτε ακόμη και μία πράξη δωροδοκίας είναι πράξη καθηκόντων, ώστε να υπαχθεί στο Σύνταγμα και να έχουμε σύντομη παραγραφή.

Συνεπώς, είναι σαφές -εάν δούμε τον κατάλογο των πράξεων για τις οποίες έγιναν κατηγορίες- ότι η πράξη της απιστίας είναι μία πράξη διαχείρισης, που έτσι και αλλιώς γίνεται κατά την άσκηση κάποιων καθηκόντων, και άρα οπωσδήποτε εμπίπτει στο «κατά την εκτέλεση των πράξεων του άρθρου 86». Επομένως, οπωσδήποτε έχει παραγραφεί.

Επίσης, μία πράξη ξεπλύματος παράνομου χρήματος προφανώς είναι μια πράξη που γίνεται όχι τη στιγμή της άσκησης των καθηκόντων, αλλά στη συνέχεια και, επομένως, εδώ είναι σαφές ότι κατά το άρθρο 86 δεν έχουμε αρμοδιότητα της Βουλής, αλλά των κοινών δικαστηρίων.

Ως προς τη δωροδοκία, τι προκύπτει; Εδώ ήταν το ερώτημα, γιατί είχαμε ένα νομολογιακό προηγούμενο με την υπόθεση Τσοχατζόπουλου, που έλεγε ότι η δωροδοκία είναι μία πράξη, η οποία τελείται κατά την άσκηση των καθηκόντων.

Αυτή η θέση, η οποία προέκυπτε και από την υπόθεση Τσοχατζόπουλου, δεν είναι λογική, διότι δεν είναι λογικό να λέμε ότι η δωροληψία είναι άσκηση καθήκοντος και εμπίπτει στην εκτέλεση ενός καθήκοντος το να λαμβάνει κάποιος δώρα. Αυτό, λοιπόν, που είναι τόσο λογικό να πεις ότι δεν ανήκει στο άρθρο 86, αλλά ανήκει στα κοινά δικαστήρια η δωροδοκία, η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης είδε ότι το έχουν δει και άλλοι πολλοί, ότι έχουμε νομολογιακή στήριξη και τεκμηρίωση της θέσης ότι έχουμε μια πράξη, η οποία δεν τελείται κατά την άσκηση του καθήκοντος στην περίπτωση της δωροδοκίας. Είδαμε απόψεις ότι διαπρεπείς, κορυφαίοι νομικοί, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και άλλοι θεωρητικοί καθηγητές και δικαιοδοτικές κρίσεις και αυτής της Βουλής, έχουν αντιληφθεί και έχουν αποδεχθεί ότι η δωροδοκία δεν είναι μια πράξη που γίνεται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων, δεν εμπίπτει στο άρθρο 86, πρέπει να πάει στα δικαστήρια και να δικαστεί και αν κάποιος είναι ένοχος, να καταδικαστεί.

Με βάση, λοιπόν, αυτό το σκεπτικό η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης προτείνει προς την Ολομέλεια της Βουλής, όχι ως προς την απιστία, γιατί αυτό το θέμα το ξεκαθάρισε από την πρώτη η Ολομέλεια, αλλά πλέον ως προς τη δωροδοκία και το ξέπλυμα παράνομου χρήματος, οι πράξεις αυτές να οδηγηθούν στη δικαιοσύνη και να δικαστούν από αυτήν. Αναγνωρίζει η Βουλή, αναγνωρίζει η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης την αρμοδιότητα της δικαιοσύνης, διότι δεν υπάρχει αρμοδιότητα της Βουλής, γιατί δεν συντρέχει σχετική προϋπόθεση, δηλαδή έχουν τελεστεί οι πράξεις κατά την εκτέλεση.

Επομένως, νομίζω ότι τα πράγματα, από τη δική μας την πλευρά, είναι καθαρά και η αναγνώριση της αρμοδιότητας της δικαιοσύνης, η οποία προκύπτει από το πόρισμά μας, θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι δεν πρέπει να προσληφθεί ως ένας θρίαμβος των μεν ή ως μια καταστροφή των δε. Είναι απλώς μία νίκη της απονομής της δικαιοσύνης, είναι μία νίκη του Συντάγματος και του κράτους δίκαιου. Είναι μία νίκη όχι απλώς ενός κόμματος ή δύο κομμάτων ή κάπως αλλιώς. Είναι μία νίκη της κοινωνίας, είναι μία νίκη και της ίδιας της πολιτικής, επειδή η Βουλή δείχνει σήμερα ότι με το Σύνταγμα στο χέρι δεν φοβάται να καταπολεμήσει τη διαφθορά, να στείλει την υπόθεση στη Δικαιοσύνη, η οποία θα μπορέσει να κρίνει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Λαζαρίδης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Θα ήθελα να ξεκινήσω -και αν μου μείνει χρόνος, θα κάνω αναφορά και σε αυτά που ετοίμασα για σήμερα- σχολιάζοντας κάποια ζητήματα, τα οποία ετέθησαν σήμερα.

Όπως και την προηγούμενη φορά, τέθηκε το ζήτημα των καλπών. Επίσης, η Αντιπολίτευση έκανε αναφορά, για άλλη μία φορά, για σεβασμό στο Σύνταγμα κ.λπ.. Μα, σεβασμός στο Σύνταγμα σημαίνει, καταρχήν, σεβασμό στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Είχαμε αποφασίσει πριν μερικούς μήνες τη σύσταση της προανακριτικής επιτροπής. Είχε αποφασιστεί εδώ, ήταν απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής. Ο σεβασμός στις αποφάσεις της Ολομέλειας δεν σημαίνει σεβασμό στο Σύνταγμα; Όταν ζητάνε ή υποδεικνύουν σεβασμό στο Σύνταγμα, δεν θα πρέπει οι ίδιοι να σέβονται αυτές τις αποφάσεις;

Ξέρετε τι έκαναν; Μετά τη δεύτερη ή την τρίτη συνεδρίαση της προανακριτικής επιτροπής αποχώρησαν από τις διαδικασίες. Και εκείνο το οποίο ζήτησαν -ανάμεσα στα διάφορα αιτήματα που έθεσαν τότε κατά τις εργασίες της επιτροπής- ήταν να υπάρχει τηλεοπτική κάλυψη, δηλαδή οι συνεδριάσεις της προανακριτικής επιτροπής να είναι δημόσιες στην ουσία. Αυτό δεν προβλέπεται από πουθενά. Προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής αυτό το πράγμα; Όχι! Η προανακριτική επιτροπή έχει αρμοδιότητες ανακριτή. Πώς είναι δυνατόν να γίνονται ανακρίσεις δημόσια; Είναι κάτι που δεν μπορεί να συνδεθεί σε καμμία περίπτωση με τη λογική.

Ήρθαν ξανά και έθεσαν θέματα για μία ενιαία κάλπη και όχι για δέκα διαφορετικές κάλπες. Αυτό το είχαμε συζητήσει και την περασμένη φορά. Είναι δέκα διαφορετικοί άνθρωποι, είναι δέκα διαφορετικές περιπτώσεις. Την προηγούμενη φορά εδώ στην Ολομέλεια εκλήθη ο καθένας χωριστά για να καταθέσει την άποψή του, γιατί είναι μία διαφορετική περίπτωση ο καθένας και στη συνέχεια, εκλήθη ο καθένας χωριστά από την προανακριτική επιτροπή να καταθέσει την άποψή του. Εδώ, λοιπόν, θα βάλουμε μία κάλπη; Δηλαδή, θα αντιμετωπιστούν όλοι ενιαία; Από πού προβλέπεται αυτό; Από το Σύνταγμα; Από τον Κανονισμό; Από τον Ποινικό Κώδικα; Από πουθενά δεν προβλέπεται αυτό!

Προκύπτουν, δηλαδή, ζητήματα, για τα οποία μάλλον μοναδικός στόχος είναι η δημιουργία εντυπώσεων. Δεν μπορεί κανείς να το δικαιολογήσει διαφορετικά.

Από την άλλη, πέρα από το γεγονός ότι αποχώρησαν, δεν έδειξαν σεβασμό οι ίδιοι στις αποφάσεις της Ολομέλειας. Γιατί έτσι συστάθηκε η προανακριτική ή προκαταρκτική επιτροπή, με απόφαση της Ολομέλειας.

Προσέξτε, όμως, και κάτι άλλο: Καλέσαμε και τους δέκα, όπως προβλέπεται, για να τους ακούσουμε και δεν ήρθε κανείς. Μάλλον ήρθε ένας, ο κ. Βενιζέλος. Οι υπόλοιποι εννέα δεν ήρθαν. Αυτό σημαίνει σεβασμό στις διαδικασίες; Σημαίνει ότι συνέβαλαν στη λειτουργία και στις εργασίες αυτής της επιτροπής; Σαφώς και όχι.

Ακούσαμε και κάποια άλλα σχόλια, σχετικά με τις εργασίες της προανακριτικής επιτροπής.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτή η επιτροπή κατ' αρχάς δεν δικάζει, δεν είναι δικαστήριο. Αυτή η επιτροπή δεν μπορεί ούτε να καταδικάσει, ούτε να αθωώσει. Το αποφασίσαμε και έτσι έπρεπε να πράξουμε. Το πρώτο μέλημά μας -και αυτό κάναμε- ήταν να δούμε κατά πόσο είναι αρμόδια η επιτροπή ή δεν είναι αρμόδια, οπότε πρέπει να παραπεμφθούν αυτές οι υποθέσεις στην τακτική δικαιοσύνη. Και ορθώς πράξαμε, γιατί για φανταστείτε να κάναμε αυτό που ζητούσαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, να ξεκινούσαμε τις διαδικασίες, να καλούσαμε μάρτυρες, να εξετάζαμε αυτούς τους οποίους θα αιτούντο να κληθούν για εξέταση και στο τέλος, όταν θα εξετάζαμε το θέμα της αρμοδιότητας, να λέγαμε ότι αυτή η επιτροπή είναι αναρμόδια.

Ποια θα ήταν η αξία όλων αυτών των εργασιών; Καμία, αφού θα αποφασίζαμε ότι είναι αναρμόδια η επιτροπή και θα πρέπει αυτές οι υποθέσεις να παραπεμφθούν στην τακτική δικαιοσύνη.

Γι' αυτό ορθώς πράξαμε και ξεκινήσαμε εξετάζοντας την αρμοδιότητα. Καταλήξαμε στο ότι είναι αναρμόδια η προανακριτική επιτροπή και θα πρέπει οι υποθέσεις αυτές να πάνε στον φυσικό δικαστή του κάθε Έλληνα πολίτη.

Μάλιστα, το πόρισμα το οποίο εξέδωσε η επιτροπή, το εμπλουτίσαμε και το θωρακίσαμε -αν θέλετε- με τις απόψεις μας και νομικά, και είναι στη διάθεση όλων για να το διαβάσουν. Εκεί λέμε -και ορθώς- ότι για το ζήτημα του ξεπλύματος παράνομου χρήματος, υπάρχει ήδη νομολογία, οπότε επ' αυτού δεν τίθεται θέμα.

Όμως, ξέρετε, το θέμα της δωροδοκίας-δωροληψίας, λόγω του άρθρου 86, εθεωρείτο μέχρι πριν ότι εμπίπτει στην τέλεση των καθηκόντων του Υπουργού. Αν είναι δυνατόν! Είναι δυνατόν να το ακούει Έλληνας πολίτης αυτό, ότι μπορεί η υπόθεση δωροδοκίας - δωροληψίας να εκληφθεί ότι είναι στα καθήκοντα του Υπουργού; Δηλαδή, όταν πάει ένας Υπουργός να αναλάβει τα καθήκοντά του και ορκίζεται στο Ευαγγέλιο, μέσα στον όρκο που δίνει είναι ότι είναι μέσα στα καθήκοντά του και η δωροδοκία, η δωροληψία; Μα, για το όνομα του Θεού! Σε καμμιά περίπτωση!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι. Όλοι ζούμε στην κοινωνία και κινούμαστε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αν θέλουμε να έχουμε επαφή με την κοινωνία, θα πρέπει να μάθουμε να συμφιλιωνόμαστε με την πραγματικότητα και να μπορούμε να μιλάμε την ίδια γλώσσα με τους πολίτες.

Σε καμμία περίπτωση, λοιπόν, δεν μπορεί να εκληφθεί ότι η δωροδοκία-δωροληψία είναι μέσα στα καθήκοντα του Υπουργού.

Έτσι, καταθέσαμε το πόρισμα και είπαμε ότι και αυτά, επειδή ξεφεύγουν από τα καθήκοντα του Υπουργού, θα πρέπει να τα αναλάβει η τακτική δικαιοσύνη. Η τακτική δικαιοσύνη πλέον θα αναλάβει την υπόθεση και θα προχωρήσει σε βάθος και για τους δέκα. Όσοι από αυτούς είναι αθώοι, βεβαίως, θα αποδοθούν «λευκοί» στην κοινωνία. Όσοι, όμως, εμπλέκονται κάπου, βεβαίως θα πρέπει να ελεγχθούν και να λογοδοτήσουν για τις παρανομίες τις οποίες -όπως θα αποδειχθεί μέσα από τις διαδικασίες, αν αποδειχθεί- διέπραξαν.

Τι είναι αυτό που ενοχλεί, δηλαδή; Όταν συζητάμε και μιλάμε για το σκάνδαλο γύρω από την υγεία, συμφωνούν ότι θα πρέπει να ελεγχθεί. Μόλις ξεκινάμε τις διαδικασίες, μιλούν για σκευωρία. Δηλαδή, πού μπορούν αυτά τα δυο πράγματα να συμβαδίσουν; Εδώ τίθενται πολλά ζητήματα.

Άκουσα προηγουμένως τον συνάδελφο από το ΠΑΣΟΚ να παραδέχεται, κατά την τοποθέτησή του, ότι υπάρχει σκάνδαλο γύρω από την Υγεία κ.λπ.. Ξαφνικά ο ίδιος άνθρωπος, μετά από μισό λεπτό, μιλάει για σκευωρία. Δηλαδή, μιλάμε για απίστευτα πράγματα!

Εν πάση περιπτώσει, η προανακριτική επιτροπή έκανε το καθήκον της και είμαστε υπερήφανοι όλοι όσοι συμμετείχαμε σε αυτή την επιτροπή. Είμαστε υπερήφανοι, κατ' αρχάς γιατί τηρήσαμε τον λόγο μας προς την κοινωνία. Αυτό το οποίο μας έκανε να δώσουμε τα χέρια με τον ΣΥΡΙΖΑ, όταν ξεκίνησε αυτή η Κυβέρνηση, ήταν ότι εμείς είπαμε ότι θα φωτίσουμε όλα αυτά τα οποία φρόντισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις να κρατήσουν στο σκοτάδι. Αυτά που συσκότιζαν τόσα χρόνια, έρχεται η ώρα τώρα να τα φωτίσουμε. Να είστε σίγουροι ότι όσοι ευθύνονται για αυτή την κατάσταση την οποία βιώνει εδώ και δέκα χρόνια ο ελληνικός λαός, θα λογοδοτήσουν. Και όσοι δεν ευθύνονται, θα αποδοθούν «λευκοί» στην κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Βορίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το αντικείμενο της παρούσης συζητήσεως; Η κίνηση ή μη της ποινικής διώξεως κατά των προσώπων που αναφέρονται στην πρότασή σας. Αυτό πρέπει να αποφασίσουμε, αυτό συζητάμε. Πώς θα το αποφασίσουμε; Αυτό μας το λέει το άρθρο 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξετάσεως, που όφειλε να διενεργήσει η επιτροπή, θα ερχόμασταν εδώ να κρίνουμε εάν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Αυτά.

Πάμε να δούμε τώρα τι λέτε επ' αυτών.

Πρώτον, στη σελίδα 18 του πορίσματός σας, της γνώμης της Πλειοψηφίας, αναφέρετε: «Η κρίση της Ολομελείας της Βουλής, καθώς και της Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, αποτελούν πρόδρομο στάδιο, κατά το οποίο δεν μπορούν να διαγνωστούν επαρκείς ενδείξεις». Κρατήστε το αυτό. Δεύτερον: «Το παρόν πόρισμα εξαντλείται στην άποψη περί αναρμοδιότητας της Βουλής.» Τρίτον: «δεν προχώρησε η επιτροπή σε διερεύνηση πραγματικών ζητημάτων και αποδείξεων». Τέταρτον: «Είναι αναρμόδια για ουσιαστική διερεύνηση που θα μπορούσε να οδηγήσει σε εξειδίκευση πράξεων». Σελίδα 18 και επόμενα του πορίσματός σας.

Δηλαδή, για να συνεννοηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι μας λένε; Όταν γίνεται προκαταρκτική εξέταση, λένε, δεν μπορούμε να καταλήξουμε στο αν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ή όχι, αλλά δεν χρειάζεται και να πούμε αν υπάρχουν πράξεις. Άρα δεν έχουμε πράξεις και δεν έχουμε ενδείξεις. Τι ήρθαμε να κάνουμε εδώ ακριβώς; Να αποκαλύψουμε -και εδώ quote Παπαγγελόπουλος- το μεγαλύτερο σκάνδαλο όλων των εποχών χωρίς ενδείξεις και χωρίς πράξεις κατά το πόρισμα της Πλειοψηφίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Συγκλονιστικό! Μένει άφωνος κανείς!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Για εσάς, δηλαδή, δεν υπάρχει σκάνδαλο!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Για εσάς δεν υπάρχει!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Εσείς τα γράψατε αυτά!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πάμε σε εσάς, όμως, για να δείτε ένα ωραίο!

Είναι νομίζω εκ των εμπλεκομένων -θα τον φέρω ως παράδειγμα εδώ- ο κ. Γεωργιάδης. Για φαντασθείτε να του είχατε βρει κάτι του Γεωργιάδη. Αυτά θα μας λέγατε σήμερα εδώ; Για την αναρμοδιότητα; Αυτά θα λέγατε;

(Γέλωτες - χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα είχατε το μεγαλύτερο σκάνδαλο και, ω οι μεγάθυμοι, ω οι υπεράνω, ω εκείνοι, οι οποίοι καταφάσκουν με αφοσίωση το Σύνταγμα, θα λέγατε: «Όχι, αναρμόδια. Να πάμε αλλού. Ούτε εξέταση να μην κάνουμε ούτε ψηλάφηση του θέματος»! Αυτά λέτε.

Ακούστε όμως. Καταλήξαμε σε αυτό.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όχι ενδείξεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε καν πράξεις! Κρατήστε το σας παρακαλώ, γιατί είναι κρίσιμο.

Λέτε, όμως, να συζητήσουμε για την αρμοδιότητα. Να συζητήσουμε. Καμμία αντίρρηση. Για την αρμοδιότητα, παρεμπιπτόντως, μας είπε κάτι η κ. Τουλουπάκη; Διότι η κ. Τουλουπάκη κράτησε το ξέπλυμα, που θεώρησε ότι είναι αρμοδιότητά της, και μας έστειλε τα άλλα που θεώρησε ότι δεν είναι αρμοδιότητά της. Επειδή έκανε μία πρόβλεψη ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης -«να δείτε τώρα που θα αναλάβει η δικαιοσύνη»-, παρεμπιπτόντως να ρωτήσω: Ξέρει κάτι σχετικό; Είναι στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης της σκευωρίας; Έχουμε τελειώσει και με αυτό το κομμάτι υποθέτω. Το επόμενο. Ξέρουμε από τώρα τι θα κάνει η δικαιοσύνη. Θα πούμε πώς. Έχουν μια ροή αυτά τα γεγονότα.

Όμως η κ. Τουλουπάκη -το λέω έτσι, για να ξέρουμε τι έχει πει- μας είπε: «Εγώ είμαι αρμόδια για το ξέπλυμα και το κρατώ. Δεν είμαι αρμόδια για τη δωροδοκία και την απιστία και σας τη στέλνω.» Γι' αυτό την έστειλε. Αν έκρινε ότι ήταν αρμόδια, θα την κράταγε. Μας το έστειλε η κυρία εισαγγελεύς.

Εσείς, όμως, τώρα τι λέτε; Λέτε ότι δεν πρέπει να εφαρμοστεί το άρθρο 86 «περί ευθύνης Υπουργών». Έτσι δεν λέτε; Αυτή δεν είναι η άποψή σας; Αυτή είναι. Η ερώτησή μου είναι η εξής: Όταν προτείνατε να συγκληθεί η Ολομέλεια με την πρότασή της, ποιο άρθρο χρησιμοποιήσατε; Το άρθρο 86. Όταν έγινε η συζήτηση και στήθηκαν οι κάλπες, ποιο άρθρο χρησιμοποιήσατε. Το άρθρο 86. Και όταν συγκροτήθηκε η επιτροπή, πώς συνεδρίασε, με βάση ποιον Κανονισμό, ποια αρμοδιότητα; Με το άρθρο 86. Σήμερα από πού προβλέπεται η συζήτηση που κάνουμε; Από το άρθρο 86.

Όμως, τι θα αποφασίσουμε; Ότι το άρθρο 86 δεν εφαρμόζεται. Μόνο με ΣΥΡΙΖΑ, νομική λογική ΣΥΡΙΖΑ! Το άρθρο 86 δεν εφαρμόζεται, αλλά ό,τι έχουμε κάνει είναι με το άρθρο 86. Μάλιστα. Δεν πειράζει, όμως, πάμε παρακάτω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευτυχώς...η υπόθεση Τσοχατζόπουλου. Αφήστε τα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι είπε ο κ. Δρίτσας; Δεν κατάλαβα. Τι να αφήσω απ' όλα; Πάμε παρακάτω. Αφήνω το άρθρο 86.

Όσον αφορά την αρμοδιότητα, άκουσα ενδιαφέροντες συλλογισμούς. Δεν θα αναφερθώ στο τι έχει πει το Συμβούλιο Εφετών με την 1440/2010, γιατί το έχει κρίνει. Τα είπατε κι εσείς, πάτε αντίθετα στη νομολογία των δικαστηρίων. Σύμφωνοι.

Δεν θα αναφερθώ στο τι έχει πει το Συμβούλιο του Ειδικού Δικαστηρίου με την 1/2011. Πηγαίνετε αντίθετα σ' αυτό. Δεν θα αναφερθώ καν στην κρίση που έκανε η εισαγγελέας, η κ. Τουλουπάκη, για τη συγκεκριμένη υπόθεση. Και σ' αυτήν πηγαίνετε αντίθετα. Δεν πειράζει, όμως.

Θέλω, όμως, να σκεφθούμε δύο πράγματα για να το λύσουμε. Θα σας διαβάσω ποια είναι η αντικειμενική υπόσταση, με βάση το άρθρο 159 του Ποινικού Κώδικα για τη δωροληψία. Λέει στο άρθρο αυτό: «Ο Πρωθυπουργός, το μέλος της Κυβέρνησης κ.λπ., που ζητεί ή λαμβάνει άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψη, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του». Αυτό είναι το αδίκημα. Αν δεν ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν έχουμε αντικειμενική υπόσταση καθόλου. Δεν έχουμε αδίκημα καθόλου.

Θέλετε μία άλλη προσέγγιση στη διάκριση. Εγώ θα κάνω μαζί σας σκέψεις. Η δωροδοκία υπάγεται στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών ή όχι; Κατά την άποψή σας, πρέπει να γίνει μια διάκριση. Τρία πράγματα μπορεί να συμβαίνουν. Να υπάγεται πάντοτε στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, πρώτη δυνατότητα. Δεύτερη, να μην υπάγεται ποτέ, ό,τι και να γίνει, στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών και τρίτη να υπάρχει μία διάκριση που πρέπει να δούμε ποια είναι. Κάποιες φορές να υπάγεται και κάποιες φορές να μην υπάγεται. Σωστά; Αυτές είναι οι τρεις λογικές δυνατότητες.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Εξαρτάται.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Υπάρχει κάποιος που υποστηρίζει ότι δεν υπάγεται ποτέ στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών; Κανείς. Αυτή η άποψη δεν υφίσταται. Υπάρχουν κάποιοι που υποστηρίζουν ότι πάντοτε υπάγεται στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών; Ναι, η νομολογία. Υπάρχει, όμως και μία τρίτη άποψη, κάποιες φορές να υπάγεται και κάποιες φορές να μην υπάγεται. Αυτήν υποστηρίζετε εσείς.

Κάνετε τη διάκριση και εδώ θα μου επιτρέψετε για μία ακόμη φορά να ανοίξω εισαγωγικά και να αναφερθώ στον αξιότιμο κ. Παπαγγελόπουλο, ο οποίος, ω της συμπτώσεως, εκείνη την ωραία ημέρα 5 Φεβρουαρίου που διαβιβάστηκε η δικογραφία, είπε τα εξής.

Τον ρώτησαν οι δημοσιογράφοι «παραγράφονται;» και αυτός απαντάει το εξής. Είναι στο YouTube στο έκτο λεπτό για όποιον θέλει. Αυτό είναι ένα οκτάλεπτο. Απαντάει λοιπόν: «Το έχω πει κι άλλη φορά. Μόνο τα αδικήματα που τελούνται κατά την άσκηση και όχι επ' ευκαιρία αυτής», λέει ο κ. Παπαγγελόπουλος για αν έχουν παραγραφεί τα αδικήματα που αποδίδονται. Μάλιστα.

Αυτό λέτε κι εσείς.

Ερώτηση: Και πώς, καλοί μου συνάδελφοι, θα αποφασίσουμε αν τα αδικήματα -θυμίζω ότι για αυτά δεν έχουμε πράξεις, γιατί δεν μπορέσατε να τις περιγράψετε- τελέστηκαν κατά την άσκηση ή επ' ευκαιρία αυτής; Θα κοιτάξετε το ταβάνι; Θα σας έρθει μία επιφοίτηση; Θα το σκεφθείτε αφαιρετικά; Δεν θα πάτε να δείτε ποια είναι τα αδικήματα και οι πράξεις για να δείτε, αν είναι κατά την άσκηση ή επ' ευκαιρία, με βάση τον δικό σας συλλογισμό, ώστε να αποφασίσετε τότε για την αρμοδιότητα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω λίγο χρόνο, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Προχωρήστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Δεν θα το κάνετε αυτό; Πώς θα αποφασίσετε; Με ποια κριτήρια; Αυτό δεν σας λέγαμε; Δεν σας είπαμε να διερευνήσετε την υπόθεση, προκειμένου να έχετε υλικό για να δείτε ό,τι θέλετε να δείτε, έστω με το δικό σας σκεπτικό, ώστε να μπορέσετε να αποφασίσετε αν είναι έτσι ή είναι αλλιώς;

Αλλιώς, πώς θα αποφασίζατε, για παράδειγμα, ότι δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα; Αφού δεν περιγράφετε τις πράξεις. Αφού δεν μας λέτε τι έκανε ο κ. Γεωργιάδης. Ποια είναι η πράξη για την οποία δωροδοκήθηκε;

Ποια είναι η συγκεκριμένη πράξη για να αποφασίσουμε αν ο κ. Γεωργιάδης την έκανε επ' ευκαιρία ή κατά την άσκηση; Ποια είναι η πράξη που έκανε ο κ. Πικραμμένος; Πράξη, την τάδε μέρα και την τάδε ώρα εξέδωσε την τάδε απόφαση ή δεν εξέδωσε ή έκανε αυτό, έκανε εκείνο. Τα λέτε αυτά πουθενά για να πάρετε τις αποφάσεις σας; Όχι, δεν τα λέτε και γι' αυτό είστε προκλητικοί στη μεθόδευσή σας.

Είναι προφανές αυτό που κάνετε. Γι' αυτό είναι άθλια η μεθόδευση, διότι στη σπουδή του -επειδή αυτό είναι από την αρχή φτιαγμένο- έπρεπε να κατασκευαστεί μία ιστορία και να υπηρετηθεί στη συνέχειά της. Όμως, κατασκευάστηκε κακότεχνα και γι' αυτό και γκρεμίστηκε και γι' αυτό και είστε εκτεθειμένοι και γι' αυτό και στην πραγματικότητα ελέγχεσθε.

Προσέξτε. Λέτε και το άλλο, το οποίο άκουσα από τον κ. Παρασκευόπουλο: Τι συνέπεια θα είχε να δεχθούμε την αρμοδιότητα; Αυτά θα ακούσουμε το βράδυ από τον κ. Τσίπρα. Την εξάλειψη του αξιοποίνου και την παραγραφή. Αυτό δεν λέτε; Έτσι δεν είναι; Μάλιστα. Για να αποφασίσουμε αν υπάρχει εξάλειψη του αξιοποίνου μιας πράξεως δεν πρέπει να έχετε ελέγξει αν υπάρχει αξιόποινη πράξη; Τι θα εξαλείψετε; Αν είχαμε την περιγραφή μιας πράξεως που δεν είναι αξιόποινη, θα ετίθετο ζήτημα εξαλείψεως; Πώς θα αποφασίσετε ότι έστω υπάρχουν ενδείξεις τελέσεως αξιοποίνου πράξεως χωρίς να εξετάσετε την ουσία;

Συμπέρασμα. Για την αρμοδιότητα έπρεπε να ψάξετε την ουσία και για την εξάλειψη του αξιοποίνου έπρεπε να ψάξετε την ουσία και για να αποφασίσετε ότι κωλύεται η άσκηση της ποινικής διώξεως έπρεπε να είχατε κάνει τη δουλειά μέχρι να φτάσετε εκεί. Γιατί το αρνηθήκατε;

Συνεδριάσατε -το γράφει το κείμενό σας- τριάντα ώρες για διαδικαστικά ζητήματα. Χίλιες δακτυλογραφημένες σελίδες. Είναι μία επιτροπή μνημειώδης. Επί τριάντα ώρες συζητούσε το πώς θα οργανώσει τις εργασίες της. Είναι ζήτημα με την εξέταση του Βενιζέλου αν εργάστηκε τρεις ώρες πραγματικά. Τις υπόλοιπες είκοσι επτά συζητούσε την οργάνωση των εργασιών.

Έρχομαι, λοιπόν, εγώ και λέω: Γιατί δεν το κάνατε αυτό; Όλη η Αντιπολίτευση σας παρακαλούσε να προχωρήσετε στην ουσία της εξετάσεως της υποθέσεως, με δική σας πλειοψηφία προκατειλημμένη, εχθρική. Ξεκάθαρα πράγματα. Σας ζητούσαν τα εγκαλούμενα πρόσωπα, εσείς, η Πλειοψηφία, να τους εξετάσετε, να εξετάσετε τους μάρτυρες, να εξετάσετε τα αποδεικτικά στοιχεία, να βγάλετε εσείς πορίσματα, εσείς η εχθρική Πλειοψηφία. Πότε έχει γίνει στο παρελθόν; Ποτέ! Να επαφίεται η κρίση ουσιαστικά πολιτικών που προέρχονται από τη Μειοψηφία και να παρακαλούν την εχθρική Πλειοψηφία να επιληφθεί. Και το αρνηθήκατε. Γιατί το κάνατε;

Διότι πώς να μην το κάνετε, όταν τα στοιχεία είναι οι τρεις ψευδομάρτυρες με τις κουκούλες! Έτσι θα παραπέμψετε δύο Πρωθυπουργούς και οκτώ Υπουργούς;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί τότε, όταν θα τους φέρνατε θα βρίσκαμε και τους ηθικούς αυτουργούς, θα βρίσκαμε και ποιοι το κατέστρωσαν, θα βρίσκαμε και ποιοι το έβαλαν και ποιοι το έστησαν και τότε η σκευωρία θα είχε σκάσει πλήρως στα μούτρα σας.

Τι κάνατε; Νομίζατε ότι θα το γλιτώσετε με την απόκρυψη. Ο ελληνικός λαός έχει βγάλει τα συμπεράσματά του σ' αυτή την υπόθεση. Ξέρει ότι δεν αποτολμήσατε στο μεγάλο σκάνδαλο καν να διερευνήσετε την υπόθεση.

Προσέξτε, γιατί πίσω έχει η αχλάδα την ουρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Βορίδη, νόμιζα ότι τελειώνετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πίσω έχει η αχλάδα την ουρά!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αφήστε, κυρία Πρόεδρε, να δούμε ποια είναι η αχλάδα και ποια είναι η ουρά!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Διότι προσέξτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τελειώστε, παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Διότι προσέξτε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Εσείς να προσέξετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να προσέξετε εμένα λέω. Δεν σας λέω να προσέξετε τη συμπεριφορά σας. Είναι δεδομένο ότι ήσασταν απρόσεκτοι και θα έχει συνέπειες αυτό.

Άρα λοιπόν...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η απειλή όχι για μας, κύριε Βορίδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Βορίδη, γιατί η ομιλία σας έχει υπερβεί, γιατί έχω και ένα σχολείο που περιμένει δέκα λεπτά να το ανακοινώσω.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προσπαθώ να ολοκληρώσω, κυρία Πρόεδρε, αλλά ακούω με προσοχή και τις παρεμβάσεις των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, αλλά έχετε ήδη υπερβεί τον χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς, κυρία Πρόεδρε, σεβαστήκαμε τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όλοι. Είστε ο πρώτος, έχετε πολλά να πείτε, αλλά...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προσπαθώ να κλείσω και δεν αφήνουν οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν είναι αυτό τώρα. Εντάξει. Ολοκληρώστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προσέξτε. Ολοκληρώνω, λέγοντας ότι είναι ξεκάθαρο πως έχει υιοθετηθεί μία άθλια και σκανδαλώδης μεθόδευση από την πρώτη στιγμή.

Αναγγελία Τσίπρα σε ανύποπτο χρόνο, παρέμβαση Τζανακόπουλου αμέσως μετά το συλλαλητήριο στον Άρειο Πάγο, προαναγγελία όλης της διαδρομής της υποθέσεως από Παπαγγελόπουλο και εν συνεχεία μεθοδεύσεις οι οποίες έχουν επαρκώς εκτεθεί.

Συμπράξατε, συνάδελφοι της Πλειοψηφίας σ' αυτή τη μεθόδευση, μη επιτρέποντας να εξεταστούν μάρτυρες και να προσκομιστούν στοιχεία. Αφού είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο από καταβολής, γιατί δεν ήρθατε εδώ να το εκθέσετε; Και μετά είχατε τη δυνατότητα -σας εξέθεσα το πώς- να πείτε και για τις αναρμοδιότητες και για όλα.

Όχι! Δεν θέλατε να ανοίξετε αυτή τη συζήτηση, γιατί ακριβώς θα φαινόταν και η μεθόδευση. Έχετε μείνει εκτεθειμένοι...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μα, τι να κάνω; Να κλείσω τα μικρόφωνα; Δεν γίνεται.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ...και τώρα πλέον η υπόθεση αυτή θα ελεγχθεί προφανώς για την ιταμή αυτή μεθόδευση από την επόμενη Βουλή με την επόμενή της σύνθεση και τότε θα αποδοθεί δικαιοσύνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν θα

επιτρέψω, όσο είμαι στο Προεδρείο, να φτάσουμε σε διπλάσιο χρόνο. Είναι «ουκ εν τω πολλώ το ευ», αλλά φαίνεται ότι δεν το καταλαβαίνουμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μαθήτριες και μαθητές και ένας εκπαιδευτικός συνοδός τους από το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο «Νέα Εκπαιδευτήρια Γ. Μαλλιάρα» (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σάς καλωσορίζει, παιδιά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, αν θέλετε, μπορείτε. Ανάμεσα στους ομιλητές είναι ο κύκλος...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ποιους ομιλητές; Των κομμάτων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αν και πρέπει πρώτα να ολοκληρωθεί ο πρώτος κύκλος, για να μπείτε στους επόμενους.

Τον λόγο, λοιπόν, έχει ο κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Παρακαλώ όλοι να σεβαστείτε τον χρόνο. Μη μου λέτε τι έκανα στον κ. Βορίδη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Με ειδοποιείτε στα δεκαέξι λεπτά, για να ολοκληρώσω στα δεκαεπτά.

Επιτρέψτε μου εισαγωγικά να εκφράσω την ένσταση, απορία ή σωστότερα την άποψή μου σχετικά με τη σημερινή διαδικασία.

Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι θα έπρεπε στη σημερινή διαδικασία να δοθεί χρόνος και στα είκοσι ένα μέλη της Επιτροπής να τοποθετηθούν, καθώς επίσης λόγω της σοβαρότητας του θέματος να δοθεί χρόνος για τοποθέτηση και σε άλλους συναδέλφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για την υπόθεση της «NOVARTIS» με βάση το πόρισμα στο οποίο κατέληξε η επιτροπή. Σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, πολλά ειπώθηκαν και ακόμα περισσότερα γράφτηκαν, στα οποία ούτε λίγο ούτε πολύ η «NOVARTIS» αντιγράφει τη «SIEMENS», η οποία «SIEMENS» αντιγράφει άλλες εταιρείες ή η «SIEMENS» είναι ο αντιγραφέας.

Τι γίνεται; Καταθέτω ένα ενδεικτικό από όλα αυτά του δημόσιου λόγου, σχετικά με το ποιος αντιγράφει τι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κατά τη γνώμη μου, σε σχέση με όλα αυτά κατ' αρχάς, ουσιαστικά δεν αντιγράφει κανείς κανέναν, αλλά η δράση της «NOVARTIS» η οποία είναι στην επιθετικότερη μορφή της, δείχνει πιο ανάγλυφα -και πιο καθαρά επομένως- το πώς λειτουργούν οι πολυεθνικές σήμερα στην καπιταλιστική ζούγκλα. Η «NOVARTIS» δεν είναι ο αντιγραφέας ούτε η εξαίρεση του κανόνα, αλλά ο κανόνας.

Θα έλεγα, ας μου επιτραπεί η έκφραση, ότι ζούμε την εποχή των «NOVARTIS». Αυτό είναι το πρώτο συμπέρασμα σχετικά με το θέμα που συζητάμε.

Η δράση της «NOVARTIS», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έγινε σε μία βραδιά. Δεν ξυπνήσαμε ένα πρωί και είδαμε όλη αυτή την εκτόξευση της φαρμακευτικής δαπάνης. Δεν έγινε σε μία βραδιά η μετακύλιση του κόστους στους πολίτες. Υπήρχε μία ολόκληρη διαδρομή, μία διαδρομή η οποία αφαίρεσε χρήματα από τον ελληνικό λαό, αφαίρεσε χρήματα από το ελληνικό δημόσιο, μία διαδρομή η οποία πρόσθεσε κέρδη στα ταμεία της «NOVARTIS» και στα ταμεία των άλλων φαρμακευτικών εταιρειών. Πόσα; Στη συζήτηση για την συγκρότηση της επιτροπής ειπώθηκαν πολλά και από τον Πρωθυπουργό και από τους Υπουργούς Υγείας.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να καταθέσω την άποψή μου σχετικά με το ότι η οικονομική έκταση αυτής της σκανδαλώδους αντιμετώπισης της «NOVARTIS» δεν έχει αποσαφηνιστεί, κατά τη γνώμη μου, πλήρως. Αυτό είναι το δεύτερο συμπέρασμα που θα ήθελα να κρατήσουμε.

Πάμε παρακάτω. Αυτή η εκτόξευση της φαρμακευτικής δαπάνης που έφτασε στο διπλάσιο του μέσου ευρωπαϊκού όρου, αυτή η μετακύλιση της δαπάνης στους πολίτες, όλα τα άλλα αποτελέσματα από τη δράση της «NOVARTIS» που περιγράφονται και στο πόρισμα ήταν αποτέλεσμα, όπως είπα, μιας πορείας. Αυτή την πορεία, είτε τη σχεδίασαν είτε τη χάραξαν είτε τη διευκόλυναν είτε την άνοιξαν, «καθείς εφ' ω ετάχθη», ανάλογα με τη χρονική σειρά που παραλάμβανε συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές, συγκεκριμένες πολιτικές αποφάσεις, κυρίως στο θέμα της τιμολόγησης των φαρμάκων, στο θέμα της έγκρισης νέων φαρμάκων για εισαγωγή στην αγορά, στο θέμα της αποζημίωσης από τα ασφαλιστικά ταμεία.

Το εύλογο ερώτημα είναι το εξής: Σε όλη αυτή τη διαδρομή, σε αυτή την δεκαπενταετία 2010 - 2014, και αν θέλετε πάμε και πιο νωρίς, στην εικοσιπενταετία, κανένας δεν κατάλαβε τίποτα; Κανένας δεν αντιλήφθηκε τίποτα; Κανένας δεν είναι υπεύθυνος; Ωραία! Κανένας πολιτικός άνδρας δεν έχει το πολιτικό ανάστημα να πει προς τον ελληνικό λαό «γεια σας, πάω σπίτι μου».

Τα ίδια ερωτήματα τα απευθύνω και προς του Αρχηγούς των κομμάτων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Κύριε Μητσοτάκη και κυρία Γεννηματά, δεν υπάρχει ούτε ένας από τα στελέχη σας που λόγω πολιτικής του ανεπάρκειας να τον στείλετε σπίτι του; Ούτε ένας; Ωραία!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δεν έχεις συνταγογραφήσει «NOVARTIS» εσύ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τι είναι αυτά που λες; Ντροπή σου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Κεγκέρογλου, θα τα πείτε όποτε θέλετε!

Κύριε Ηγουμενίδη, συνεχίστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Να επαναλάβω, λοιπόν, την ερώτηση για να ακουστεί και η απάντηση από το Βήμα. Δεν έχω συνταγογραφήσει με κατεύθυνση φαρμακευτικών εταιρειών, δεν έχω συμμετάσχει σε κανέναν συνέδριο «μαϊμού», δεν έχω συμμετάσχει σε κανένα συνέδριο και πολυτελές ταξίδι αναψυχής! Δεν έχω συμμετάσχει σε κανένα συνέδριο - ανταποδοτικό τέλος από καμμία φαρμακευτική εταιρεία.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Καλά!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Μην κρίνετε, κύριε Κεγκέρογλου, από τους συντρόφους σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Κεγκέρογλου, σας παρακαλώ. Μην αφήνετε αιχμές τώρα. Δεν θα κάνουμε αυτή τη δουλειά. Έχετε Αρχηγούς να απαντήσουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, η όλη φασαρία που κάνετε και όλες οι φωνές που σηκώνετε είναι ουσιαστικά για να κρύψετε τις πολιτικές ευθύνες των στελεχών των κομμάτων σας. Ας το κρατήσουμε και αυτό.

Πέρα από τις πολιτικές ευθύνες, υπάρχει όμως και ένα άλλο ερώτημα. Όλοι ήταν απλά ανεπαρκείς; Δεν υπήρχε καθόλου ιδιοτέλεια; Οι άνθρωποι, οι πολιτικοί, που αποφάσισαν, που υπέγραψαν, που κινήθηκαν όλοι ήταν απλά λόγω ανεπάρκειας επειδή δεν πήραν χαμπάρι τι γίνεται δίπλα τους; Υπήρξαν αποφάσεις τους, κινήσεις τους, δραστηριότητές τους που έγιναν με το αζημίωτο, όπως θα έλεγε ο λαός μας;

Αυτό το ερώτημα εμείς προτείνουμε να πάει στη Δικαιοσύνη. Και σε σχέση με την παραπομπή στη Δικαιοσύνη επιτρέψτε μου δύο παρατηρήσεις:

Πρώτον. Για την υπόθεση «NOVARTIS» και για τα δέκα εμπλεκόμενα άτομα κινηθήκαμε σε ένα ασφυκτικό κλοιό και σε ένα απίστευτο πλέγμα προστασίας των πολιτικών προσώπων, το οποίο επιτέλους πρέπει να αλλάξει. Το λέμε το επαναλαμβάνουμε, το τονίζουμε, το υπογραμμίζουμε. Ε, έφτασε ο κόμπος στο χτένι! Με την επικείμενη αναθεώρηση του Συντάγματος πρέπει να σταματήσει επιτέλους η ανισότητα των πολιτών απέναντι στη δικαιοσύνη, πρέπει να καταργήσουμε όλες τις προκλήσεις και όλες τις προκλητικές, υπέρ του πολιτικού συστήματος, διατάξεις.

Έρχομαι και σε ένα δεύτερο σημείο. Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε στην αρχή της συζήτησης. Έχει ξετυ-

λιχθεί όλο το κουβάρι και όλες οι τοποθετήσεις των πολιτικών παρατάξεων σε σχέση με το θέμα της ευθύνης των προσώπων.

Έχουμε λοιπόν τα εξής: Πρώτον, τα κόμματα ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία δεν βλέπουν πολιτικές ευθύνες.

Δεύτερον, δεν βλέπουν ούτε ποινικές ευθύνες. Το είπε και σήμερα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στις διαδικαστικές παρεμβάσεις του στην αρχή της συζήτησης.

Τρίτον, πάμε να φτιάξουμε την επιτροπή και καταψηφίζουν τη δημιουργία της επιτροπής. Και ξαφνικά, ενώ ήταν όλο το διάστημα στην απέναντι μεριά, στην απέναντι όχθη να υψώσουν ένα τείχος, δίπλα στο νομικό τείχος, για να μην ακουμπήσουμε το πολιτικό προσωπικό της χώρας που τότε το διαχειρίστηκε τη φαρμακευτική δαπάνη, εν προκειμένω για τη φαρμακευτική δαπάνη, ξαφνικά έρχονται και σκίζουν τα ιμάτιά τους να προχωρήσει η συζήτηση σε βάθος και όλα στο φως. Κατ' αρχάς, αφού δεν βλέπουν ευθύνες, δεν μπορώ να καταλάβω τι θέλουν να βγει στο φως. Ας είναι, όμως.

Ένας καλοπροαίρετος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω λογικά θα σκεφτεί: «Πάνω τους ακούμπησε η πίεση της κοινωνίας και η απαίτηση για απονομή δικαιοσύνης».

«Πώς φτάσαμε, αυτοί που ήταν συνεχώς αντίθετοι, σήμερα... », όπως το είπαν και θα χρησιμοποιήσω τα λόγια του προλαλήσαντος από εμένα συναδέλφου, του κ. Βορίδη: «Πώς φτάσαμε η μειοψηφία να παρακαλάει την εχθρική πλειοψηφία να συζητήσει και να πάρει θέση;».

Προτείνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προχωρήσει η συζήτηση στην ουσία και προσδοκούν –δεν ξέρω αν προσδοκούν και ανάσταση νεκρών- σίγουρα από αυτήν τους την πρόταση την παραγραφή αδικημάτων και ζωή χαρισάμενη!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε και παρακαλώ για την ανοχή σας για λιγότερο από ένα λεπτό.

Και δεν θα μιλήσω με τα επιχειρήματα που χρησιμοποιήσαμε και στην επιτροπή -οι συνάδελφοί μου του ΣΥΡΙΖΑ και οι νομικοί τα ξέρουν και θα τα αναπτύξουν καλύτερα από εμένα-, αλλά με τα λόγια του κ. Βενιζέλου –και θα το καταθέσω στα Πρακτικά- από τη συνεδρίαση της επιτροπής, όπου ούτε λίγο ούτε πολύ είπε: «Ξέρω ότι εάν δικάσετε, εάν προχωρήσετε στην εξέταση της συζήτησης, θα πέσετε στην παραγραφή, αλλά δεν θέλω να αξιοποιηθεί αυτό, να συζητήσετε και να αποδείξετε και να με αποδώσετε αθώο». Επιβεβαιώνει, λοιπόν, ο ίδιος ο κ. Βενιζέλος αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Νομίζω επιγραμματικά χρειάζεται να δούμε το θέμα της θωράκισης του συστήματος. Υπάρχουν προτάσεις. Για την οικονομία του χρόνου δεν θα τις αναφέρω, αλλά αναφέρθηκε σ' αυτές ο Υπουργός Υγείας στη συνεδρίαση για τη συγκρότηση της Επιτροπής. Καταθέτω το σχετικό έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όμως, σε σχέση με αυτό θα ήθελα να πω δύο πράγματα: Πρώτον, τα μέτρα αυτά που πήρε η τελευταία Κυβέρνηση είναι μέτρα που ουσιαστικά κανένας από τους εμπλεκόμενους δεν έχει σηκώσει το παραμικρό σημείο ένστασης γι' αυτά.

Δεύτερον, το πρόσφατο παράδειγμα με την ανακάλυψη του σκανδάλου με τα φάρμακα για τους καρκινοπαθείς αποδεικνύει ότι πάντοτε θα υπάρχουν άνθρωποι να επιδιώκουν να παρανομήσουν σε βάρος του λαού μας.

Και τρίτον, με βάση αυτά, κατά τη γνώμη μου, η προσπάθεια ενάντια στη διαφθορά πρέπει να είναι συνεχής για τη θεσμική θωράκιση του συστήματος ανάλογα με το τι συναντάμε κάθε φορά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνοντας, λέει ο κ. Μητσοτάκης ότι βρισκόμαστε μπροστά στη χειρότερη Κυβέρνηση που γνώρισε ο τόπος στη Μεταπολίτευση. Το έχει πει πολλές φορές. Καταθέτω στα Πρακτικά ένα κείμενο από τον ιστότοπο της Νέας Δημοκρατίας από μία συνέντευξη του Αρχηγού της.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το καταθέτω με την έννοια ότι άμα το καλοσκεφθούμε, νομίζω ότι από μία άποψη έχει δίκιο ο κ. Μητσοτάκης. Οι διεφθαρμένοι, οι διαπλεκόμενοι, αυτοί που καβάλα σε offshore εταιρείες φυγαδεύουν τον πλούτο που παράγει ο ελληνικός λαός σε φορολογικούς παραδείσους, πράγματι δεν μπορούσαν να έχουν μπροστά τους χειρότερη γι' αυτούς κυβέρνηση από αυτήν εδώ την Κυβέρνηση, πρώτη φορά με την Αριστερά βασικό κορμό της!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και κλείνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας- ότι αυτό πρέπει να είναι το μήνυμα που πρέπει να φύγει από τη Βουλή σήμερα: Όσοι διασπάθισαν ή συνέβαλαν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στη διασπάθιση δημόσιου χρήματος, δεν θα μπορούσαν να βρουν μπροστά τους, στη διαδρομή τους, χειρότερη από τη σημερινή Κυβέρνηση, ό, τι και αν γίνεται. Γι' αυτό ακριβώς την πολεμούν λυσσασμένα! Ανεξάρτητα από τις αντιδράσεις, ανεξάρτητα από την έκταση και το είδος των αντιδράσεων, από τον χλευασμό του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας για γελοίο πόρισμα μέχρι τις απειλές και τις ύβρεις των τριών υβριστών που κλήθηκαν στην επιτροπή, όλες αυτές οι αντιδράσεις να ξέρετε ότι δεν περνάνε. Απλώς εξηγούν τον πανικό, εξηγούν τον φόβο, εξηγούν την ταραχή σας. Αλλά και σε αυτή τη μάχη με τη διαπλοκή και τη διαφθορά, με τους δεσμούς μας με τις υγιείς κοινωνικές δυνάμεις να είστε σίγουροι ότι και πάλι θα κερδίσουμε!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αν και ζητήθηκε να προηγηθεί ο κ. Γεωργιάδης, δίνω τώρα τον λόγο στον κ. Παπαθεοδώρου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, γιατί στη συνέχεια έχει Προεδρείο ο κ. Γεωργιάδης. Θα συνεννοηθούμε για να δούμε πώς θα γίνει.

Κύριε Παπαθεοδώρου, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Και προφανώς δεν ήταν για τον κ. Γεωργιάδη. Είχε να κάνει με τη σειρά που ακούγονται τα κόμματα. Θα μπορούσατε να το είχατε ρυθμίσει νωρίτερα.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, με τη σημερινή συζήτηση ολοκληρώνεται μια παρωδία κοινοβουλευτικής διαδικασίας, αλλά και απροκάλυπτης πολιτικής σκοπιμότητας, που άρχισε με την απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 και τη σύσταση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συνεχίστηκε με τις καινοφανείς αναζητήσεις της Πλειοψηφίας περί αρμοδιότητας ή όχι της επιτροπής, για να καταλήξει στο πόρισμα της Πλειοψηφίας ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ περί αναρμοδιότητας και στην πρόταση ουσιαστικά της ίδιας Πλειοψηφίας σήμερα προς το Σώμα για την μη άσκηση ποινικής δίωξης για λόγους αναρμοδιότητας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**)

Εφόσον, όμως, είναι έτσι, πού πήγαν οι βαρυσήμαντες εξαγγελίες του Πρωθυπουργού στην Ολομέλεια της 21ης Φεβρουαρίου για συνταρακτικές αποκαλύψεις σχετικά με την εμπλοκή των αναφερόμενων προσώπων στο σκάνδαλο «NOVARTIS»; Πού πήγαν οι αναφορές του Υπουργού για «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους»; Πού πήγαν οι αναφορές του Πρωθυπουργού για τον καταλογισμό ποινικών και πολιτικών ευθυνών σε όσους ζημίωσαν το δημόσιο και διευκόλυναν τη διαφθορά στον χώρο του φαρμάκου; Χάθηκαν στις παρελκυστικές μεθοδεύσεις που η Κυβέρνηση δρομολόγησε και στην ανάλωση των συνεδριάσεων της επιτροπής υπό τον βασικό προβληματισμό -αναστοχασμό θα έλεγα- ότι η αρμοδιότητα της Βου-

λής για τη δίωξη και την εκδίκαση εγκλημάτων που τελέστηκαν από μέλη της Κυβέρνησης δεν είναι σε κάθε περίπτωση προκαθορισμένη και ότι δεν είναι δεδομένο ότι τα εγκλήματα έχουν τελεστεί κατά την άσκηση των καθηκόντων των συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων. Δηλαδή, αν υπήρχε χρηματισμός, η «NOVARTIS» θα έδινε σε κάποιον χρήματα, ανεξαρτήτως του αν ήταν Υπουργός ή όχι.

Βεβαίως, στο ενδιάμεσο αυτού του προβληματισμού αποστέλλονταν στην επιτροπή από την εισαγγελία νέα στοιχεία, τα οποία δεν εξετάστηκαν ποτέ ουσιαστικά, ενώ μόλις χθες ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κοντονής φρόντισε να δημοσιοποιήσει ότι διαβίβασε στη Βουλή τη διάταξη του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Ιωάννη Αγγελή, διά της οποίας τίθενται στο αρχείο οι μηνύσεις των Αβραμόπουλου, Σαμαρά, Βενιζέλου κατά των εισαγγελικών λειτουργών Τουλουπάκη, Τζούρα και Μανώλη.

Κάπου εκεί η παρωδία κοινοβουλευτικών διαδικασιών μεταβάλλεται σε προφανή παραβίαση της διάκρισης των εξουσιών, των δικονομικών αρχών, του Κανονισμού της Βουλής και προδίδει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την αγωνιώδη προσπάθεια επικοινωνιακού χειρισμού ενός πελώριου φιάσκου. Γιατί περί φιάσκου πρόκειται, το οποίο το έστησε, το εκτέλεσε η Κυβέρνηση και η πλειοψηφία της επιτροπής. Και πλέον, ό, τι και αν κάνουν, βρίσκονται εγκλωβισμένοι στα πολιτικά και νομικά αδιέξοδα που δημιούργησαν.

Αποδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι ακόμα και στην γκρίζα προπαγάνδα στην Κυβέρνηση παραμένουν απρόσεκτοι, αδιάφοροι για την υπονόμευση των θεσμών και πάντως απόλυτα καθεστωτικοί.

Δεν είναι μόνο η αλλοίωση της διάκρισης των εξουσιών, αλλά κυρίως η προκλητική πολιτική επιδίωξη της Κυβέρνησης για απαλλοτρίωση της νομιμοποιητικής δύναμης του θεσμού της δικαιοσύνης και την αφομοίωσή της από ένα σύστημα καθεστωτικής λειτουργίας μέσα από το οποίο θα μπορεί τελικά η Κυβέρνηση να προωθεί τα συμφέροντά της. Αυτό κάνατε και χθες σε χρόνο γελοιωδώς προκαθορισμένο. Το ίδιο επιχειρήσατε με την παραπομπή στην επιτροπή των δέκα αναφερόμενων προσώπων, με τη θεατράλε σκηνοθεσία των δέκα καλπών, την οποία ετοιμάζεστε να επαναλάβετε και σήμερα.

Διερωτάται κανείς ειδικά για τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας. Στις 21 Φεβρουαρίου 2018 οι κύριοι και οι κυρίες συνάδελφοι ψήφισαν υπέρ της παραπομπής των δέκα πολιτικών προσώπων στην επιτροπή, ενώ η Κυβέρνηση είχε ήδη προαποφασίσει μέσω της πρότασής της την αναρμοδιότητα της Βουλής. Και σήμερα θα ψηφίσουν μαζικά υπέρ της μη άσκησης ποινικής δίωξης για τα ίδια πρόσωπα! Θα το κάνετε μάλιστα με ένα ψηφοδέλτιο όπου στο «όχι» προσδιορίζει τη βούληση του Βουλευτή, «λόγω αναρμοδιότητας» και περιορίζει ταυτόχρονα το δικαίωμά του να ψηφίσει «κατά» της άσκησης ποινικής δίωξης. Αυτό δεν είναι μόνο ενάντια στον Κανονισμό. Είναι απόλυτα αντισυνταγματικό. Ποιος θα δεχθεί ψηφίζοντας «όχι» ταυτόχρονα να προσδιορίζει τον λόγο για τον οποίο ψηφίζει;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και με τον Παπαντωνίου αυτό έγινε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Περιμένετε. Για τον Παπαντωνίου θα τα πούμε σε λίγο.

Ποιος προτείνει στην Κυβέρνηση τέτοιου είδους στρατηγικό σχεδιασμό που οδηγεί κάθε φορά σε περισσότερο κραυγαλέο φιάσκο και σε μεγαλύτερο ευτελισμό των κοινοβουλευτικών διαδικασιών αλλά και του ρόλου του ίδιου του Βουλευτή; Είχαμε καταγγείλει εξαρχής και σταθερά αυτή τη διαφαινόμενη εξέλιξη πολιτικής σκοπιμότητας αναδεικνύοντας το γεγονός ότι η παράλειψη ουσιαστικής εξέτασης της υπόθεσης, ενώ είχε συσταθεί η επιτροπή, θα οδηγούσε αναμφίβολα στην συγκάλυψη της υπόθεσης, στη συντήρηση των αμφιβολιών και των σκιών εναντίον των πολιτικών αντιπάλων του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ.

Θα οδηγούσε επίσης και στην αποστέρηση από τα αναφερόμενα πρόσωπα του δικαιώματος απεύθυνσης στον φυσικό δικαστή, ώστε να μην μπορεί να λάμψει η αλήθεια τελικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ποιος είναι ο φυσικός δικαστής;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Η Πλειοψηφία απέρριψε τις προτάσεις μας. Αρνήθηκε να ασκήσει η επιτροπή τα εισαγγελικά της καθήκοντα. Αρνήθηκε να εξετάσει τους τρεις ανώνυμους μάρτυρες αλλά και άλλους τους οποίους προτείναμε. Τελικά, αρνήθηκε εγγράφως να διερευνήσει σε βάθος την υπόθεση σε συνθήκες νομιμότητας και διαφάνειας. Γι' αυτό αποχωρήσαμε από την επιτροπή. Γι' αυτό αποχώρησε όλη η Αντιπολίτευση.

Η Πλειοψηφία απομονωμένη, και τελικά απονομιμοποιημένη πολιτικά, λειτούργησε παρελκυστικά ως προς τον προγραμματισμό και την οργάνωση των εργασιών, επαναφέροντας συνεχώς το ζήτημα της διερεύνησης της αρμοδιότητας της επιτροπής, υιοθετώντας μια ερμηνεία σκοπιμότητας απολύτως στενή και ευθέως αντίθετη προς την πάγια νομολογία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων και του ειδικού δικαστηρίου του άρθρου 86, καθώς και των δικαστικών τους συμβουλίων, όπως και ως προς την πάγια κοινοβουλευτική πρακτική.

Το πρόβλημα που υπήρχε δεν ήταν να αναζητήσουμε την αρμοδιότητα επειδή δεν είναι προκαθορισμένη. Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η αρμοδιότητα της προκαταρκτικής επιτροπής είναι προκαθορισμένη από την απόφαση της Βουλής, από αυτή την απόφαση που έρχεται να συστήσει, να συγκροτήσει την επιτροπή. Αυτό το οποίο οφείλει να κάνει η επιτροπή είναι να συνδέσει τα πραγματικά γεγονότα και να αναζητήσει την ενδεχόμενη διερεύνηση τέλεσης εγκλημάτων, ό,τι έλεγε η απόφαση με την οποία συστήθηκε η επιτροπή.

Αυτό το οποίο έχουμε όμως σήμερα είναι το εξής. Η αναρμοδιότητα την οποία επικαλείστε σας οδηγεί σε ένα αδιέξοδο δημιουργώντας τεχνητά αυτό το οποίο αναφέρετε μέσα στο πόρισμα, ότι λόγω αναρμοδιότητας δεν μπορεί να επιληφθεί η Βουλή της υπόθεσης των δέκα αναφερόμενων προσώπων. Αυτό ισοδυναμεί με τη συγκάλυψη της αλήθειας, αλλά αποκαλύπτει τον πολιτικά ύποπτο χειρισμό της όλης υπόθεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής ορίζουν ρητά ότι, εφόσον συνεστήθη η επιτροπή με απόφαση της Ολομέλειας, ο μόνος -σας απαντώ, κύριε Λάππα- φυσικός δικαστής για τα αναφερόμενα πρόσωπα και τη διερεύνηση της ενδεχόμενης τέλεσης των αδικημάτων είναι η Βουλή, το συμβούλιο και εν τέλει το ειδικό δικαστήριο, εάν διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει παραγραφή.

Η δικαιοσύνη απέστειλε τη δικογραφία στη Βουλή και -προσοχή!- επειδή από το πρωί γίνεται μια παρανόηση, θα ήθελα να πω ότι η Εισαγγελεύς κ. Τουλουπάκη δεν έστειλε το «ξέπλυμα», δεν έστειλε τη νομιμοποίηση, γιατί ξέρει πάρα πολύ καλά ότι έχει αρμοδιότητα η δικαιοσύνη να το εξετάσει ανεξαρτήτως της Βουλής. Έστειλε την απιστία, δωροδοκία, δωροληψία.

Αυτό, λοιπόν, το οποίο εσείς σήμερα κάνετε και που οδηγεί σε συσκότιση της αλήθειας και σε συγκάλυψη των τεράστιων ευθυνών που έχουν όσοι έστησαν τη σκευωρία, είναι το γεγονός ότι θεωρείτε ότι κάνετε νομολογία, πως η Βουλή δεν έχει πλέον την αρμοδιότητα να εξετάσει και να ασκήσει ποινική δίωξη για δωροδοκία και δωροληψία ακόμη χωρίς να έχετε συνδέσει τις πράξεις και τα αδικήματα με τα πρόσωπα.

Αυτή τη συγκάλυψη την επιδιώξατε και την πετύχατε, τουλάχιστον ως προς το αδίκημα της απιστίας για το οποίο η Πλειοψηφία αποδέχθηκε ευδιάθετα εξαρχής ότι επήλθε εξάλειψη λόγω παρόδου του προβλεπόμενου χρόνου. Με αυτό τον τρόπο βεβαίως εσείς είχατε «ξεπλύνει» τον κ. Κουρουμπλή. Ταυτόχρονα, όμως, το πόρισμα της Πλειοψηφίας καταλήγει ότι η δίωξη και εκδίκαση των πράξεων δωροληψίας και «ξεπλύματος» πρέπει να αφεθεί στα τακτικά δικαστήρια που ούτως ή άλλως για το δεύτερο αδίκημα την έχουν την αρμοδιότητα, ενώ γνωρίζει ότι η δικαιοσύνη δεν είναι αρμόδια για πράξεις ενδεχόμενης δωροδοκίας, δωροληψίας μελών της Κυβέρνησης, αφού η ίδια απέστειλε στη Βουλή τους φακέλους. Έτσι η Πλειοψηφία εισηγείται την εκ νέου διαβίβαση της δικογραφίας, για να συγκαλυφθεί η άρνησή της να καλέσει για εξέταση τους περιβόητους ανώνυμους μάρτυρες, για να μην αποκαλυφθεί ότι οι καταθέσεις αυτών είναι ψευδείς και κατασκευασμένες, όπως κατηγορούν τα αναφερόμενα πρόσωπα τους ανώνυμους μάρτυρες, για να μην αποκαλυφθούν οι συνεργοί και οι ηθικοί αυτουργοί αυτής της υπόθεσης. Πρόκειται για απόφαση απροκάλυπτης σκοπιμότητας, συγκάλυψης και πολιτικού χειρισμού της υπόθεσης που κατέληξε σε φιάσκο, αλλά κατέληξε και στον ευτελισμό των κοινο-

βουλευτικών θεσμών.

Το χειρότερο, όμως, είναι ότι για τα αδικήματα για τα οποία συνεστήθη η επιτροπή και εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Βουλής, η κυβερνητική πλειοψηφία της επιτροπής αρνήθηκε να διερευνήσει την ενδεχόμενη τέλεσή τους, όπως σας έλεγε η απόφαση της Ολομέλειας της 21ης Φεβρουαρίου.

Αρνήθηκε να διαγνώσει την αξιοπιστία των μαρτύρων. Αρνήθηκε να εξετάσει μάρτυρες. Αρνήθηκε να καλέσει ακόμη και τους μάρτυρες που δεν είχαν καλέσει από τη δικαιοσύνη, τον κ. Φρουζή. Σας το προτείναμε. Αρνήθηκε να καλέσει αυτούς τους ανώνυμους μάρτυρες, όταν όλα τα αναφερόμενα πρόσωπα τους καταγγέλλουν ως ψευδομάρτυρες. Αρνήθηκε να αναζητήσει και να αναγνώσει έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στην κατοχή της «NOVARTIS» ή αλλοδαπών υπηρεσιών και να διενεργήσει πράξεις προανακριτικού περιεχομένου. Ακόμη κι αν ήθελε να καταλήξει στην αναρμοδιότητα, όφειλε να προβεί στις παραπάνω πράξεις, όπως τις είχαμε ζητήσει.

Για αυτούς τους λόγους η σπουδή με την οποία κατέληξε στη δήθεν αναρμοδιότητα η πλειοψηφία της επιτροπής αποκαλύπτει την εικόνα της σκευωρίας και των κατασκευασμένων κατηγοριών εναντίον των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης. Μισό στοιχείο να είχατε από αυτά τα οποία κατά καιρούς είχατε αφήσει να διαρρεύσουν, θα είχατε οδηγήσει στο ειδικό δικαστήριο τα συγκεκριμένα αναφερόμενα πρόσωπα. Όχι μόνο δεν είχατε στοιχεία, αλλά δεν θέλατε να αποδειχθεί ότι οι συγκεκριμένοι «ανώνυμοι» μάρτυρες κατέθεσαν ψευδώς όλα όσα είχαν καταθέσει, γι' αυτό και δεν τους καλέσατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα με τις ψήφους της Πλειοψηφίας ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ολοκληρώνεται η παρωδία της διαδικασίας που επέλεξε η Κυβέρνηση να χρησιμοποιήσει ως επικοινωνιακό τέχνασμα για να συντηρήσει τον μύθο της κάθαρσης και να ξεφύγει από την πολιτική απομόνωση στην οποία την έχουν θέσει και τη θέτουν κάθε μέρα και περισσότερο οι πολίτες, ο ελληνικός λαός.

Επιλέγετε να το κάνετε με έναν τρόπο που δεν τιμά την πλειοψηφία, με ένα ψηφοδέλτιο σημαδεμένο. Και αυτό το ψηφοδέλτιο εσείς θα έρθετε σήμερα να το ρίξετε μέσα στην κάλπη για λόγους αναρμοδιότητας, θεωρώντας ότι αυτό δημιουργεί νομολογία. Αυτό προκαλεί μόνο γέλιο. Προκαλεί και θλίψη, όμως, γιατί δεν το είχατε ανάγκη. Θα μπορούσατε να πάτε με το ίδιο ψηφοδέλτιο χωρίς την αναρμοδιότητα και να αιτιολογήσετε όπως θέλετε εσείς την ψήφο σας.

Δεν τελειώνει, όμως, εδώ η υπόθεση. Και δεν τελειώνει εδώ η υπόθεση, γιατί μένει ανοικτή η υπόθεση των σκευωρών, των συνεργών τους και όλων αυτών οι οποίοι στήριξαν και έστησαν την σκευωρία.

Γι' αυτούς είμαι σίγουρος ότι η δικαιοσύνη θα επανέλθει λίαν συντόμως και τότε θα μάθουμε ποια είναι η αλήθεια, αυτή που σήμερα εσείς θέλετε να αποκρύψετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαθεοδώρου.

Θα ήθελα να κάνω δύο ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομικών, Υγείας, Υποδομών και Μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομίας και Ανάπτυξης, καθώς και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σήμερα 18-05-2018 σχέδιο νόμου: «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ «περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό» και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης, η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει την έκθεσή της στην αίτηση της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτή.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ για δέκα λεπτά.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως βλέπετε, όλοι ξεφεύγουν του χρόνου. Μην περιμένετε να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία στους προβλεπόμενους χρόνους που έχουμε ορίσει. Να είστε έτοιμοι για ξενύχτι. Απλώς σας προειδοποιώ, εάν δεν λάβετε γνώση και εάν δεν τηρήσετε τους χρόνους, θα ξεφύγουμε πάρα πολύ στη σημερινή διαδικασία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι όλοι. Δεν ξεφεύγουν όλοι, κύριε Πρόεδρε. Ορισμένοι σέβονται τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορισμένοι. Και εσείς ξεφύγατε, κύριε Παρασκευόπουλε. Μόνο ο κ. Λαζαρίδης ήταν εντός χρόνου.

Ορίστε, κύριε Δρίτσα, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Ούτε η νέμεση, ούτε η κάθαρση, ούτε η δικαίωση και βέβαια ούτε η αλήθεια χωρούν σε αυτό το πλαίσιο». Είχα την τιμή να τα γράψω αυτά μαζί με πολλά άλλα στο πόρισμα της προκαταρκτικής επιτροπής το 2010, τότε για την υπόθεση Βατοπεδίου. Τα επανέλαβα το 2011 στο πόρισμα της επιτροπής για τα υποβρύχια και τον Άκη Τσοχατζόπουλο.

Το φθαρμένο και ένοχο πολιτικό σύστημα, που συγκροτείται κυρίως από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο δεν μπορεί να αντέξει τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί, αλλά λυσσωδώς αντιδρά και σε οποιαδήποτε θεσμική αλλαγή που θα δικαιώσει αγώνες και προσδοκίες του ελληνικού λαού και στο θεσμικό επίπεδο, στο επίπεδο της διερεύνησης και της διαφάνειας της δημόσιας ζωής, αίτημα πολλών - πολλών ετών ακριβώς καταγεγραμμένο με τον πιο επίσημο τρόπο, τουλάχιστον από το 2010, στις αντίστοιχες επιτροπές της Βουλής.

Στο Βατοπέδι δεν ετέθη θέμα αρμοδιότητας για τη δωροδοκία και απηλλάγησαν τα πολιτικά πρόσωπα. Στην υπόθεση των υποβρυχίων η επιτροπή αρνήθηκε ρητά να εξετάσει την αρμοδιότητα, αλλά και την παραγραφή και τότε οδηγήθηκε στο δικαστικό συμβούλιο όπου έκανε την πρώτη τομή το 2011. Δεν προϋπήρχε η εξαίρεση του αδικήματος του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος από την ερμηνεία του άρθρου 86 του Συντάγματος. Τότε τεκμηριώθηκε νομολογιακά, με την απόφασή του. Μέχρι πρότινος, πριν από το 2011, θεωρητικά τουλάχιστον και νομολογιακά και το «ξέπλυμα» ήταν κατά την άσκηση των καθηκόντων. Έκτοτε δόθηκαν αγώνες, δόθηκαν μάχες για την εξυγίανση του δημόσιου βίου και δόθηκαν και θεσμικές μάχες.

Ο κ. Τσοχατζόπουλος τότε το επιχείρημα της σκευωρίας επικαλείτο και δεν ήταν ο μόνος που το επικαλείτο. Τον σιγοντάριζαν και πολλά ηγετικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ τότε, τα οποία ακόμη είναι στην ενεργό πολιτική ζωή.

Η σκευωρία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπορεί να είναι ένα επιχείρημα για κάθε ελεγχόμενο, θεμιτό μέχρι ένα σημείο, αλλά ας αναλάβει τις ευθύνες όποιος το εκστομίζει αυτό το επιχείρημα της σκευωρίας αναφορικά με το πόσοι στο παρελθόν ένθεν και ένθεν το χρησιμοποίησαν αυτό το επιχείρημα.

Βέβαια, πρόκειται για αστειότητα να λέγεται ότι είναι ποτέ δυνατόν μια Κυβέρνηση να οργανώσει μια τέτοια σκευωρία δύο χρόνια τώρα δικαστικής διερεύνησης στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ευρώπη, παντού και αυτό να μην το απαντάει κανείς αν είναι σκάνδαλο και να θεωρείται υπερβολική η έκφραση του κ. Παπαγγελόπουλου, που το ονόμασε σκάνδαλο του αιώνα. Βεβαίως, είναι σκάνδαλο του αιώνα, όχι για το αν είναι η μεγαλύτερη οικονομική ζημιά του δημοσίου που έγινε ποτέ, αλλά γιατί ειδικά αναφέρεται σ' αυτόν τον πολύπαθο και ευαίσθητο χώρο της υγείας, όπου εκεί δεν νοείται κάτι τέτοιο. Αγανακτεί καθένας όταν υπάρχει προκλητή ζήτηση και προκλητή φαρμακευτική δαπάνη, που άφησε απολύτως αδιάφορους τους πολιτικούς εκπροσώπους και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ επί μία δεκαετία τουλάχιστον. Και είμαι επιεικής όταν λέω «δεκαετία».

Αν αυτό συνιστά και ποινική ευθύνη για κάθε έναν, αυτό είναι διερευνητέο προφανώς, αλλά όχι να είναι αθώες περιστερές, όταν δεν μιλάει κανείς απ' αυτούς για την ανάληψη της ευθύνης για τη διασπάθιση του δημόσιου πλούτου και για την προσβολή στην υγεία του ελληνικού λαού επί τόσα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τη σκευωρία ή το φιάσκο. Ακριβώς γι'

αυτό συνέχεια ο ΣΥΡΙΖΑ από το 2010, το 2011 έφτασε βήμα-βήμα στην υπόθεση Παπαντωνίου και εκεί συναίνεσαν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Συμπαράταξη. Με τον ίδιον τρόπο τη χειριστήκαμε την υπόθεση Παπαντωνίου, όπως τα πορίσματα δείχνουν. Εδώ είναι, μπορείτε να τα βρείτε, να τα διαβάσει οποιοσδήποτε και τα δύο πορίσματα. Ειδική αναφορά γίνεται σ' αυτό το ζήτημα, στο ότι μόνο η δικαιοσύνη θα πρέπει να αναλαμβάνει -και να βρούμε διόδους ερμηνείας και του άρθρου 86 μέχρι να το αναθεωρήσουμε- τη δικαστική διερεύνηση και για τα πολιτικά πρόσωπα και χωρίς τους προνομιακούς χρόνους παραγραφής.

Κρίσιμο σημείο είναι και αυτό. Δεν είναι το μόνο. Καρικατούρα είναι η διαδικασία της δικαστικής διερεύνησης των προανακριτικών επιτροπών, όποτε έγιναν. Ήταν πολιτικές σκοπιμότητες ένθεν και ένθεν, διαρροές των δήθεν μυστικών ανακριτικών διαδικασιών, πρωτοσέλιδα και ρεπορτάζ στα κανάλια και έκθεση του κάθε μάρτυρα που δεν μας άρεσε ή μας άρεσε. Χυδαιότητα είναι η ιστορία των προανακριτικών επιτροπών, όνειδος για τον δημόσιο βίο και τον κοινοβουλευτικό βίο.

Και θέλετε αυτό το καθεστώς να το συντηρήσουμε; Ναι, υπάρχει το άρθρο 86 του Συντάγματος, όπως ερμηνεύτηκε με το αδίκημα του ξεπλύματος από το 2010 και το 2011 που το θέσαμε με τον πιο επίσημο τρόπο και συνεπείς σε αυτό ακολουθούμε μέχρι σήμερα αυτή την πορεία, μεσολάβησε νομική θεωρία, μεσολάβησε προβληματισμός, ωρίμασε πλέον το 2018 η προσέγγιση και για το αδίκημα της δωροληψίας και της δωροδοκίας.

Και δεν το κρύψαμε όχι μόνο γιατί προϋπήρχε η υπόθεση Παπαντωνίου, που αφορούσε το ξέπλυμα, αλλά και γιατί η πρόταση που καταθέσαμε στη Βουλή για τη σύσταση επιτροπής ρητά, σαφέστατα έλεγε να συγκληθεί η επιτροπή για να ελέγξει την αρμοδιότητα.

Δεν αιφνιδιάσαμε κανέναν. Δεν ήταν ποτέ πρωτοφανής και αυθαίρετη κίνηση. Με απόλυτη νομική και πολιτική συνέπεια ο ΣΥΡΙΖΑ έχει χειριστεί όλα αυτά τα ζητήματα, ακριβώς για να φτάσουν μέχρι τέλους στη δικαστική διερεύνηση και όχι στις σκοπιμότητες του πολιτικού ανταγωνισμού, για να αποδοθούν αθώοι όσοι είναι και αυτοί στους οποίους δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί η κατηγορία, για να δικαστούν αυτοί για τους οποίους προκύπτει ένδειξη ενοχής και για να αποκατασταθεί όσο γίνεται το κύρος του πολιτικού συστήματος.

Αυτή είναι η γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ αποδεδειγμένα και επισήμως καταγεγραμμένη τουλάχιστον από το 2010. Με συνέπεια υλοποιήσαμε κάθε βήμα και στην υπόθεση «NOVARTIS».

Αυτό είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο του αιώνα. Έχει δίκιο ο κ. Παπαγγελόπουλος. Δεν αποτυπώνει αυτό κάποια σκοπιμότητα.

Η επιτροπή, κύριε Βορίδη, όφειλε να τα λάβει όλα αυτά υπ' όψιν και να εξετάσει τόσα όσα χρειάζονταν για να καταλήξει στο τεκμηριωμένο πόρισμα που παρουσιάζει σήμερα ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής.

Θα μπορούσαμε να το είχαμε απαντήσει και στην αρχική ολομελειακή διαδικασία, αλλά θα ήταν πολύ πρόχειρο. Εδώ είναι τεκμηρίωση μετά από βάσανο και όχι αυτά που προσπαθούν κάποιοι να παρουσιάσουν ότι δήθεν η επιτροπή συνεδρίαζε και αναπαρήγαγε τον εαυτό της.

Φύγατε! Το σκάσατε στην πραγματικότητα, για να μην αντιμετωπίσετε της ευθύνες.

Είναι επαρκής ο δικανικός λόγος, σας κύριε Βορίδη, αλλά ανεπαρκέστατη η πολιτική σας βούληση για το χτύπημα της διαφθοράς και την ανάδειξη της αλήθειας. Περί αυτού πρόκειται.

Από αυτή την άποψη, η λειτουργία της επιτροπής υπήρξε άψογη, με συνέπεια και συνέχεια. Και πράγματι γι' αυτόν τον λόγο προσδοκούμε ότι το πόρισμα που καλείται η Βουλή να βγάλει, με τις διαδικασίες που προβλέπει ο Κανονισμός και με προσαρμογή στα όσα προβλέπει, θα δώσει έναυσμα πραγματικής διερεύνησης κάθε τέτοιας υπόθεσης.

Ένα μέρος της δικογραφίας δυστυχώς δημοσιεύθηκε στον τύπο. Πολλές ενδείξεις προκύπτουν από αυτήν. Το ότι δεν τις επικαλούμαστε, κύριε Βορίδη, και όχι μόνο για τον κ. Γεωργιάδη, αλλά για οποιονδήποτε, δεν είναι γιατί δεν μπορούσαμε να πούμε, αλλά γιατί δεν πρέπει να πούμε, ακριβώς γιατί ή θα παίξουμε στο άθλιο παιχνίδι της συκοφάντησης με επιλεκτικά στοιχεία μιας φρούδας επικοινωνίας ή θα είμαστε σοβαροί και θα κάνουμε αυτό που κάναμε και θα δώσουμε στη δικαιοσύνη τη δυνατότητα να συνεχίσει την έρευνα.

Γι' αυτό δεν μιλάμε. Αλλιώς, θα μπορούσα να πω πάρα πολλά στα κανάλια ή μέσα στη Βουλή για όσα περιέχει η δικογραφία. Από τη στιγμή που δεν μπήκαμε στη διαδικασία της διερεύνησης, δεν δικαιούμαι να τα χρησιμοποιήσω και δεν τα χρησιμοποιώ. Αυτό είναι στάση ευθύνης και όχι γιατί δεν θα μπορούσα να πω, τουλάχιστον σε επίπεδο ενδείξεων, κάτι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Επ' αυτού, μιας και ήμουν και πρόεδρος αυτής της επιτροπής, θέλω να καταθέσω και κάτι ακόμα. Όταν εκλήθησαν στη διαδικασία διερεύνησης της αρμοδιότητας ή της αναρμοδιότητας τα δέκα ελεγχόμενα προαναφερόμενα πολιτικά πρόσωπα, όπως είχαμε υποχρέωση από τον Κανονισμό της Βουλής να τα καλέσουμε, ήδη είχε αιτηθεί και ανταποκρίθηκε στην πρόσκλησή μας ο κ. Βενιζέλος. Η συνεισφορά του επί πολλές ώρες ήταν κυρίως επί της αρμοδιότητας.

Οι υπόλοιποι εννέα αρνήθηκαν. Σήμερα θα έρθουν -δικαίωμά τους και δεν θα το κρίνω γιατί είναι ελεγχόμενα πρόσωπα- που πάλι η Βουλή συζητάει την πρόταση για το αν είναι αρμόδια ή αναρμόδια η ίδια. Ας έρθουν, δικαίωμά τους. Τότε δεν ήρθαν. Από τους εννέα, οι έξι τουλάχιστον απάντησαν με έναν κόσμιο και συνετό τρόπο. Οι τρεις, ο κ. Σαμαράς, ο κ. Γεωργιάδης και ο κ. Λοβέρδος, απάντησαν με έναν χυδαίο τρόπο.

Σκέφτηκα πάρα πολύ ως πρόεδρος της επιτροπής το αν θα έπρεπε να διαβιβάσω στον Πρόεδρο της Βουλής τις επιστολές τους για τα περαιτέρω, γιατί είναι έξω από κάθε κανόνα δεοντολογίας. Οφείλω, όμως, σήμερα αυτή τη συμπεριφορά και αυτό το περιεχόμενο των επιστολών να το καταγγείλω, γιατί πρέπει να το καταδικάσει η Βουλή με κάθε τρόπο. Πρόκειται για χυδαιότητα πρώτου μεγέθους.

Η απόφαση που προτείνει η επιτροπή σήμερα για τη Βουλή προς όλους τους Βουλευτές, δηλαδή όχι στην άσκηση δίωξης από τη Βουλή λόγω αναρμοδιότητας και η διαβίβαση στην τακτική δικαιοσύνη, είναι απόφαση που πολιτικά, ιστορικά, αξιακά και νομικά αντιστοιχεί με ένα τεράστιο «ναι» στην έρευνα της υπόθεσης «NOVARTIS» μέχρι τέλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Ορίστε, κύριε Μηταράκη, έχετε τον λόγο εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Ολομέλεια της Βουλής θα ψηφίσει τη μη παραπομπή των δέκα αναφερόμενων προσώπων για την υπόθεση «NOVARTIS», μια υπόθεση που θυμίζω ότι εμφανίστηκε στο πολιτικό σκηνικό την επομένη του συλλαλητηρίου της Αθήνας για το σκοπιανό. Τυχαίο;

Επίσης σήμερα η Βουλή ψηφίζει τη μη παραπομπή των δέκα εμπλεκομένων προσώπων με μια απαράδεκτη μεθόδευση, καθώς η κυβερνητική πλειοψηφία προσπαθεί να επιβάλει στους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης τη δική της αιτιολογία για τη δική μας ψήφο, ενέργεια προδήλως αντισυνταγματική.

Κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα καταλαβαίνουν ότι στόχος σας είναι αφ' ενός να διατηρήσετε την υπόθεση στην επικαιρότητα και αφ' ετέρου να αποφύγετε οποιαδήποτε ουσιαστική διερεύνηση, διότι η ουσιαστική διερεύνηση θα αποκάλυπτε αυτό που εμείς βιώσαμε ως μέλη της προανακριτικής επιτροπής, μελετώντας την υπόθεση. Θα διαφαινόταν, δηλαδή, η ορθότητα της μη παραπομπής λόγω έλλειψης ενδείξεων εμπλοκής των αναφερόμενων προσώπων σε οποιαδήποτε παράνομη ενέργεια.

Σας καλούμε έστω και την τελευταία στιγμή να διορθώσετε το ψηφοδέλτιο και να ψηφίσουν οι Βουλευτές όπως προβλέπει το Σύνταγμα, «ναι ή όχι στην παραπομπή» και ο κάθε Βουλευτής, η κάθε παράταξη θα έχει τη δική της αιτιολογία, όπως προβλέπει το Σύνταγμα.

Είναι σαφές ότι δεν προέκυψε από τη μελέτη της δικογραφίας, πρώτον, ένδειξη για οποιαδήποτε πράξη απιστίας, προαπαιτούμενο της δωροδοκίας, πουθενά, ούτε στο παραπεμπτικό ούτε στο πόρισμα ούτε μέχρι στιγμής στις ομιλίες σας. Η Πλειοψηφία

δεν αναφέρει ούτε μία συγκεκριμένη πράξη με την οποία αμφισβητείται η ορθή εκτέλεση των καθηκόντων των αναφερομένων προσώπων.

Ποιες πράξεις συγκεκριμένα έκαναν αυτά τα δέκα εμπλεκόμενα πρόσωπα, που δύναται να συνιστούν απιστία; Δεν μας το απαντάτε πουθενά.

Δεύτερον, δεν προέκυψε καμμία αξιόπιστη μαρτυρία, κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ή να υποδεικνύει τέλεση πράξης δωροδοκίας, πέραν κάποιων γενικολογιών του στυλ «νομίζω», «άκουσα», «μου είπαν». Και φυσικά δεν μας επέτρεψαν, όπως γνωρίζετε, να εξετάσουμε τους μάρτυρες, να υποστούν τη βάσανο των ερωτήσεων και να αποδειχθεί ότι έχουν αντικειμενικά γνώση των γεγονότων.

Τρίτον, στη δικογραφία δεν υπάρχει περιγραφή καμμίας ενέργειας προσώπων που να συνιστά νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Δεν υπάρχουν στοιχεία.

Ξέρετε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι υπάρχει; Μια φημολογία που κάποιοι προσπαθούν να καλλιεργήσουν, ότι δήθεν κάπου αλλού υπάρχουν τα στοιχεία και θα έρθουν. Έρχονται! Όπου να 'ναι θα έρθουν! Από την Αμερική, από την Ελβετία, ίσως από τη Βενεζουέλα!

Αντίθετα, με ευθύνη της κυβερνητικής Πλειοψηφίας η προανακριτική επιτροπή επέλεξε συνειδητά να μην εξετάσει την υπόθεση, να μην εξετάσει μάρτυρες, να μην διερευνήσει τα πραγματικά γεγονότα, να δούμε αν υπάρχουν πράξεις που είναι παράνομες και τελικά να μην επιτρέψει την πολιτική αποκάλυψη της αλήθειας. Πολλά πολιτικά κίνητρα έχουν ήδη ακουστεί στις ομιλίες των Βουλευτών της Συμπολίτευσης.

Αξίζει να σημειωθεί εν προκειμένω ότι δεν υφίσταται κανένα προηγούμενο όπου το σύνολο της Αντιπολίτευσης, αλλά και το σύνολο των εμπλεκομένων προσώπων, να ζητούν από επιτροπή που ελέγχεται από την κυβερνητική Πλειοψηφία, να προχωρήσει στη διερεύνηση υπόθεσης και αυτή η Πλειοψηφία να το αρνείται.

Με τον τρόπο αυτόν η επιτροπή κατέστη οργανικό μέρος της κυβερνητικής σκευωρίας για τη σπίλωση των πολιτικών της αντιπάλων. Πρόκειται για μια σκευωρία που στηλίτευσε σύσσωμη η Αντιπολίτευση, όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, που αποχωρήσαμε από τις συνεδριάσεις όχι οριστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αποχωρήσαμε μέχρι να αποφασίσει η Πλειοψηφία να διερευνήσει την υπόθεση, γεγονός το οποίο τελικά δεν επήλθε με δική σας ευθύνη.

Σήμερα η Πλειοψηφία, για να δικαιολογήσει τη μη παραπομπή της υπόθεσης στη δικαιοσύνη μέσω της διαδικασίας που ορίζει το Σύνταγμα, μέσω της διαδικασίας του δικαστικού συμβουλίου του άρθρου 86, ισχυρίζεται ότι επιβεβαιώνει την αρμοδιότητα της κοινής ποινικής δικαιοσύνης.

Ας εξετάσουμε αυτό το επιχείρημα.

Πρώτον, στην περίπτωση της δήθεν νομιμοποίησης εσόδων η δικαιοσύνη ουδέποτε μάς την απέστειλε στη Βουλή. Επίσης, η δικαιοσύνη ήδη λέγεται ότι ερευνά την υπόθεση. Ακούσαμε, επίσης, ότι άνοιξαν οι τραπεζικοί λογαριασμοί. Φαντάζομαι πως κάποιος θα μας ενημερώσει αν μετά από τόσες εβδομάδες βρέθηκε κάτι. Αν δεν βρέθηκε κάτι, αντιλαμβάνομαι ότι δεν υφίσταται τέτοια υπόθεση. Κανείς, όμως, δεν μας ενημερώνει γι' αυτό. Επίσης η δικαιοσύνη ήδη λέγεται ότι ερευνά την υπόθεση. Η νομολογία είναι σαφής και ορθώς στο πόρισμά της, στη σελίδα 36, η Πλειοψηφία επικαλείται το βούλευμα 1 του 2011 του δικαστικού συμβουλίου του άρθρου 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος.

Άρα, η εισαγγελία ουδέποτε μας έστειλε την υπόθεση για να τη στείλουμε εμείς πίσω. Είναι επικοινωνιακό θέατρο τα λεγόμενα ότι η υπόθεση επιστρέφει στη δικαιοσύνη. Η υπόθεση ως προς τη νομιμοποίηση ποτέ δεν διαβιβάστηκε από την εισαγγελία, η επιτροπή δεν προσέθεσε κανένα νέο στοιχείο στον άδειο φάκελο αυτής της υπόθεσης και άρα δεν γυρνάει πίσω.

Ως προς το θέμα της δήθεν δωροδοκίας, δεν θα εμπλακώ σε μια φιλολογική συζήτηση σαν τις ατέρμονες συζητήσεις στην επιτροπή, ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι ήταν προειλημμένη η απόφαση της Πλειοψηφίας. Την είχαν αποκαλύψει κορυφαίοι Υπουργοί πριν καν τη σύσταση της προανακριτικής επιτροπής.

Θέλω, όμως, να τονίσω κάτι πάρα πολύ ουσιαστικό: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα κράτος δικαίου η αρμοδιότητα δεν είναι θέμα επιλογής, η αρμοδιότητα δεν μεταλλάσσεται ανάλογα με το τι πιστεύει ο καθένας πολιτικά και τι συμφέρει κατά την άποψή του την εξέταση μιας υπόθεσης. Αυτό διαχωρίζει τα κράτη δικαίου από τα κράτη που δεν σέβονται την έννομη τάξη.

Η αρμοδιότητα είναι συγκεκριμένη. Καθορίζεται από τον νόμο και καθορίζεται από τη νομολογία των δικαστικών οργάνων. Η δικαιοσύνη και μόνο παράγει νομολογία και όχι, όπως γνωρίζετε όλοι, η προανακριτική επιτροπή και τα πορίσματά της.

Να σημειώσω ότι η κυρία εισαγγελεύς έκρινε ήδη, με την αποστολή της δικογραφίας, ποια αδικήματα κατά τη γνώμη της δικαιοσύνης, της ανεξάρτητης δικαιοσύνης, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Βουλής. Διότι το άρθρο 86 ορίζει την αμελλητί αποστολή αδικημάτων προσώπων που διατέλεσαν μέλη της κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, αλλά συγκεκριμένα και μόνο, όπως λέει το άρθρο, για αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Έτσι, ο εισαγγελέας διαφθοράς, διαβιβάζοντας τη δικογραφία στη Βουλή και ταυτοχρόνως κρατώντας το μέρος που αφορούσε το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, για το οποίο μάλιστα έχει ήδη ασκήσει η προανακριτικές πράξεις, εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος και αναγνώρισε την αρμοδιότητα της Βουλής.

Την ίδια στιγμή και η Πλειοψηφία, εσείς, εφαρμόσατε με τη σειρά σας το άρθρο 86 του Συντάγματος, προτείνοντας αρχικά και εν συνεχεία συγκροτώντας την επιτροπή με απόφαση της Ολομέλειας και διεξάγοντας σήμερα αυτή τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής.

Θέλω επίσης να σημειώσω ότι το άρθρο 86 θεσμοθετεί δύο ειδικά δικαστικά όργανα προ και μετά τη σύσταση της επιτροπής για να αποφανθεί επί τέτοιων νομικών θεμάτων, αλλά εσείς αποφύγατε και τα δύο ειδικά όργανα που προβλέπει το άρθρο 86. Και βέβαια τώρα δημιουργείτε το συνταγματικά απαράδεκτο γεγονός να στερούμε στα αναφερόμενα πρόσωπα το δικαίωμα του νομίμου δικαστή, όπως ορίζεται στο άρθρο 8 του Συντάγματος.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προανακριτική επιτροπή απλώς θα διαπιστώσει την αναρμοδιότητα της Βουλής. Θα πείτε: «Εμείς είμαστε αναρμόδιοι. Το βάζουμε στο αρχείο». Δεν διαβιβάζετε την υπόθεση στη δικαιοσύνη, όπως για επικοινωνιακούς λόγους επικαλείστε. Το έχει ήδη πει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ στην επιτροπή στις 9 Μαρτίου 2018.

Σας διαβάζω: «Τι θα πει "εμείς θα παραπέμψουμε την υπόθεση στη δικαιοσύνη"; Η μία εξουσία παραπέμπει στην άλλη; Έχει τέτοια αρμοδιότητα να παραπέμψει την υπόθεση στη δικαιοσύνη;». «Δίκιο έχετε», λέει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, «διαπιστωτική θα είναι η κρίση μας. Η δικαιοσύνη έχει αρμοδιότητα και το σωστό ρήμα είναι ότι διαπιστώνεται».

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό είναι ακριβώς. Ρωτήστε τον κ. Βορίδη να σας εξηγήσει.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Διαπιστώνουμε, δεν στέλνουμε. Να μιλάμε σωστά ελληνικά. Άρα, να σταματήσουν οι κομπασμοί σας ότι θα επιστρέψετε την υπόθεση στη δικαιοσύνη.

Πάντως, μιλώντας συνολικά για το χώρο του φαρμάκου, θυμίζω ότι σε προηγούμενη συνεδρίαση ο αρμόδιος Υπουργός είχε μιλήσει για 85.000.000.000 ευρώ σκάνδαλα στο χώρο της υγείας.

Δράττομαι της ευκαιρίας να τονίσω ότι έναν χρόνο μετά τη σύσταση της εξεταστικής επιτροπής για τα σκάνδαλα στον χώρο της υγείας, δεν έχει ξεκινήσει καν η όποια συζήτηση για το θέμα των δημοσίων προμηθειών φαρμάκων και άλλων υλικών και παρ' ότι για καθαρά μικροπολιτικούς λόγους έχετε διαφυλάξει μέσω εξαίρεσης την περίοδο της δικής σας διακυβέρνησης.

Γιατί αυτή η έλλειψη ενδιαφέροντος και στην προανακριτική επιτροπή και στην εξεταστική επιτροπή για να μελετήσετε την ουσία στον χώρο του φαρμάκου; Γιατί αυτή η σπουδή, όταν ήσασταν αντιπολίτευση, να αντιταχθείτε σε οποιαδήποτε προσπάθεια περιορισμού της δημόσιας δαπάνης, αναπαράγοντας στον δημόσιο λόγο τα επιχειρήματα των φαρμακοβιομηχάνων;

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι η υπόθεση «NOVARTIS» αποτελεί ένα κοινοβουλευτικό φιάσκο. Κυρίως, όμως, συνιστά μια σκευωρία σε βάρος των πολιτικών σας αντιπάλων.

Ορθά λέτε –θα διαβάσω από το πόρισμα της Πλειοψηφίας- στη σελίδα 22 του πορίσματος: «Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών χρησιμοποιήθηκε πολλές φορές ως όπλο εξόντωσης των πολιτικών αντιπάλων». Σωστά το λέτε. Χρησιμοποιήθηκε πολλές φορές, χρησιμοποιείται και σήμερα, γιατί στόχος σας δεν είναι να υπηρετήσετε την αλήθεια, αλλά στόχος σας είναι να διαιρέσετε τους Έλληνες, να σπείρετε διχόνοια για να κουκουλώσετε τις δικές σας πράξεις, τις δικές σας αποτυχίες. Ετοιμάζετε το αφήγημά σας για τις επόμενες εκλογές, αλλά ο ελληνικός λαός καταλαβαίνει και θα σας κρίνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μηταράκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Αναγνωστοπούλου έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια πολύ σημαντική στιγμή και αυτή η Ολομέλεια θεωρώ ότι έχει μια ιστορική ευθύνη. Θα καταλήξω στο τέλος ποια είναι αυτή η ιστορική ευθύνη.

Διαβάζω ένα απόσπασμα για να ξεκινήσουμε λίγο τα πράγματα από την αρχή και να μην μπλέκουμε συνέχεια σε μια δαιδαλώδη αφήγηση και ερμηνεία της νομικής επιστήμης: «Η διαφθορά είναι κατ' ουσία ταυτισμένη με την ανισότητα, την αδικία, την έλλειψη ορθολογισμού και διαφάνειας, τον κοινωνικό αποκλεισμό, τον αθέμιτο ανταγωνισμό, την απώλεια συγκριτικών πλεονεκτημάτων, την αδυναμία του κράτους δικαίου και του κοινωνικού κράτους, την κρίση νομιμοποίησης της σύγχρονης αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Είναι ένα σαράκι που θίγει κατ' ουσία τη συνοχή της κοινωνίας».

Αυτά τα ωραία λόγια ανήκουν στον κ. Βενιζέλο, που έχει προλογίσει πόνημα για τη διαφθορά. Ωραία είναι αυτά τα λόγια που περιγράφουν ένα εκτεταμένο φαινόμενο που οδηγεί στην αποσταθεροποίηση της έννομης τάξης. Στο πλαίσιο αυτού του φαινομένου δημιουργούνται και εμπεδώνονται νοοτροπίες διαφθοράς. Μια ελίτ που ξεκινά από την πολιτική πυραμίδα και πιάνει οικονομικούς παράγοντες, πνευματικούς παράγοντες, δημιουργεί αυτή τη νοοτροπία ότι η διαφθορά είναι σχεδόν ένα φυσικό φαινόμενο.

Στην Ελλάδα γνωρίζουμε ότι υπάρχει εκτεταμένο φαινόμενο διαφθοράς, από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, από τους εξοπλισμούς και κυρίως την υγεία. Αυτό έχει καταγγελθεί άπειρες φορές.

Ποια είναι η διαφορά της δικής μας Κυβέρνησης από τις προηγούμενες; Ότι εμείς τη διαφθορά δεν τη θεωρούμε φυσικό φαινόμενο. Εμείς τη θεωρούμε ανωμαλία, η οποία μπορεί -και το κάνει- να πλήξει βαθιά τα θεμέλια της δημοκρατίας, γιατί σπάει ένα σημαντικό πράγμα: Διαρρηγνύει τον δεσμό εμπιστοσύνης ανάμεσα στην κοινωνία, ανάμεσα στους πολίτες και την πολιτική εξουσία.

Αυτό, λοιπόν, που εμείς θεωρούμε ανωμαλία και προσπαθούμε να φέρουμε την ομαλότητα, από κάποιους ερμηνεύεται άπειρες φορές -το είδαμε και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης- ως θεσμική εκτροπή. Έχει φτάσει δικογραφία στη Βουλή για μία από τις εμβληματικές περιπτώσεις διαφθοράς, που είναι η υπόθεση «NOVARTIS»,γιατί διαφθορά τι είναι; Η προνομιακή σχέση ενός μεγάλου οικονομικού παράγοντα με την πολιτική εξουσία και άλλους παράγοντες που παίζουν ρόλο στην κοινωνική και την οικονομική ζωή.

Αυτό, λοιπόν, που βλέπουμε στη δικογραφία, χωρίς να αναφερθώ σε πρόσωπα -γιατί πολύ καλά είπε ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ο κ. Δρίτσας, ότι εμείς σεβόμαστε πάρα πολύ αυτό που κάναμε στην επιτροπή- είναι ότι και μόνο το γεγονός ότι ο διευθυντής αυτής της πολυεθνικής εταιρείας, της «NOVARTIS», επιβραβεύεται από την εταιρεία του για την πολιτική του και ενώ εν μέσω μνημονίων μειώνεται το κόστος φαρμάκου από τις κρατικές δαπάνες και μετακυλίεται στους ασθενείς, αυτός ο διευθυντής επιβραβεύεται επειδή κατόρθωσε εν μέσω μνημονίων και περικοπών να κερδίσει η εταιρεία, αυτό κάτι δείχνει.

Δεν θα αναφερθώ σε όλα τα άλλα, δεν θα αναφερθώ στις συναλλαγές που περιγράφονται μέσα στη δικογραφία ανάμεσα στην εταιρεία και σε πολιτικά πρόσωπα.

Αυτό, όμως, που περιγράφεται ανάγλυφα μέσα στη δικογραφία είναι ότι έχουμε μία μεγάλη ανωμαλία, πολιτική, ηθική και ενδεχομένως ποινική, μία ανωμαλία στο ίδιο το δημοκρατικό σύστημα. Και είναι έλλειψη ηθικής και κυνισμός. Και αυτό που μετά λύπης μου διαπιστώνω στην Αντιπολίτευση είναι αυτός ο κυνισμός. Μιλάμε για ανθρώπους. Μιλάμε για ανθρώπους οι οποίοι πετάχτηκαν στο περιθώριο της κοινωνίας από τέτοιου είδους πολιτικές. Και αντί να μιλήσουμε με αφορμή και τη «NOVARTIS» γι' αυτά τα θέματα, προσπαθούμε με χίλιους δυο τρόπους να αποδείξουμε ότι εμείς κάνουμε την ανωμαλία, γιατί δεν σεβόμαστε. Τι ακριβώς δεν σεβόμαστε; Αυτό δεν το κατάλαβα.

Αυτή η Κυβέρνηση, λοιπόν, θέλει να φέρει την ομαλότητα. Και θα τη φέρει χρησιμοποιώντας ακριβώς ως όπλο το Σύνταγμα, τους θεσμούς και τους κανόνες της δημοκρατίας.

Το μεγάλο θέμα της Αντιπολίτευσης δεν είναι κυρίως αν τα εμπλεκόμενα πρόσωπα έχουν ποινικές ευθύνες και όλα αυτά. Πού πλήττει η ομαλότητα το παλαιό σύστημα; Το πλήττει στο ότι δεν μπορεί να αναπαραχθεί και στο ότι φέρνοντας πάλι την ομαλότητα, κόβονται οι δίαυλοι αναπαραγωγής ενός διεφθαρμένου συστήματος, με οικονομικούς και μιντιακούς παράγοντες. Αυτό είναι το μεγάλο της πρόβλημα. Γι' αυτό έδωσε πραγματικά -επιτρέψτε μου την έκφραση- τα ρέστα της σ' αυτή την υπόθεση της «NOVARTIS»! Διότι η υπόθεση της «NOVARTIS» είναι παράδειγμα και θα αποδειχθεί.

Τι είπε, λοιπόν, η Αντιπολίτευση σε όλους τους τόνους; Μίλησε για σκευωρία. Δεν αντιπαρέθεσαν ένα άλλο σχέδιο αντιμετώπισης της διαφθοράς. Ευθύς εξαρχής είπαν ότι πρόκειται για σκευωρία. Μάλιστα, προχώρησαν και σε μηνυτήριες αναφορές εναντίον όχι μόνο των «φυσικών αυτουργών», όπως τους θεωρούν, δηλαδή τους εισαγγελείς που όπως φαίνεται έκαναν τη δουλειά τους, αλλά και των «ηθικών αυτουργών», δηλαδή εναντίον του Πρωθυπουργού και του «εκτελεστικού του οργάνου», του κ. Παπαγγελόπουλου.

Τι λέει ο κ. Σαμαράς στη μηνυτήρια αναφορά του; Λέει ότι εξυφάνθη ένα σχέδιο από τον Αλέξη Τσίπρα για την πολιτική του εξόντωση και ότι αυτή η μηνυόμενη συμμορία -προσέξτε τώρα διατυπώσεις- δηλαδή ο Πρωθυπουργός, ο Παπαγγελόπουλος κ.λπ., έφτιαξαν μία χυδαία πολιτικοδικαστική σκευωρία.

Εγώ θέλω να κάνω ένα απλό ερώτημα και στο Σώμα, αλλά και στον ελληνικό λαό που μας ακούει! Ένας πρωθυπουργός, ένας πολιτικός αρχηγός που κερδίζει με τον πλέον δημοκρατικό τρόπο -δηλαδή, στις εκλογές- έναν άλλον πολιτικό αρχηγό ενός πολιτικού κόμματος δύο φορές σε εκλογές, γιατί να θέλει να κάνει σκευωρία να τον αναστήσει ξανά; Γιατί δεν καταφέρεται εναντίον άλλων προσώπων, κύριε Βορίδη; Εκτός και αν θεωρείστε αδύναμος κρίκος.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και είμαι πράγματι!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι! Τέλος πάντων!

Γιατί, λοιπόν, η σκευωρία; Η σκευωρία είχε έναν λόγο ευθύς εξαρχής και εδώ στην Ολομέλεια, αλλά και στην επιτροπή. Ο κ. Βενιζέλος ήλθε στην επιτροπή για να μιλήσει και το πρώτο που είπε είναι ότι αυτή η επιτροπή πρέπει να αποσείσει το βάρος της σκευωρίας, την κατηγορία της σκευωρίας που έχει, λες και η επιτροπή συνεδρίαζε για να αποσείσει ένα τέτοιο βάρος.

Άρα, η σκευωρία ήταν το καλύτερο μέσο για να δημιουργηθεί φόβος, όπως τον βλέπουμε συνεχώς και με κούνημα του δακτύλου και με καταγγελτικό λόγο.

Όμως, εγώ θα πω ένα πράγμα απ' αυτά που έχω καταλάβει από όλη αυτή την υπόθεση. Πέρα από τον κυνισμό της Αντιπολίτευσης -και αυτό θα το λέω συνέχεια- ποια είναι η μάχη του συ-

στήματος ούτως ώστε η διαφθορά ναι μεν να περιγράφεται, αλλά ποτέ να μην μπορούμε να φτάσουμε το πολιτικό σύστημα να χτυπήσει τη διαφθορά; Κάποιες από τις προβλέψεις του άρθρου 86 του Συντάγματος -και όχι του άρθρου 86 γενικώς και αορίστως- αναφέρουν ποια είναι υπουργικά αδικήματα και άρα μένουν στη Βουλή, ποια δεν είναι και άρα πηγαίνουν στη δικαιοσύνη, ποια αποσβεστική προθεσμία έχουν αυτά τα αδικήματα κ.λπ..

Δουλέψαμε άπειρες ώρες και είναι προς τιμήν αυτής της επιτροπής. Και λυπάμαι πάρα πολύ που η Αντιπολίτευση δεν έμεινε, γιατί έχουμε ιστορική ευθύνη. Το απαιτεί ο ελληνικός λαός. Ο πιο θεσμικός τρόπος να συζητηθεί το άρθρο 86 και αυτές οι πτυχές του που δημιουργούν πρόβλημα ρήξης της εμπιστοσύνης της κοινωνίας με το πολιτικό σύστημα, ήταν σε μία τέτοια επιτροπή.

Ο κ. Δουζίνας έχει γράψει πολύ ωραία ότι με βάση το άρθρο 86 τελείται το τέλειο έγκλημα. Διότι θα καθόμασταν, θα συζητάγαμε με τις ώρες, με τις μέρες και με τους μήνες, θα φέρναμε και μάρτυρες, για να καταλήξουμε ότι έχουν παραγραφεί τα αδικήματα. Αυτά φωνάζει η ελληνική κοινωνία: «Παιδιά, τι κάνετε; Τα κουκουλώνετε μεταξύ σας».

Εγώ δεν θεωρώ ότι οι αναφερόμενοι δέκα έχουν διαπράξει ποινικά αδικήματα -ούτε το ξέρω άλλωστε- ούτε ότι σύσσωμη η Αντιπολίτευση είναι βουτηγμένη στη διαφθορά. Οφείλει, όμως, το πολιτικό σύστημα, μετά από μια τέτοια χρεοκοπία που έχει υποστεί αυτή η κοινωνία και που την έχει βυθίσει επί δέκα χρόνια σε αυτή την κατάσταση, να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και να πει, «Δεν θα αφήσουμε στη Βουλή τέτοια κρίσιμα ζητήματα». Εδώ χρειάζεται μια απάντηση: Η δωροδοκία μπορεί να θεωρηθεί, με οποιονδήποτε νου, υπουργικό αδίκημα και να μείνει στη Βουλή να εξεταστεί ή πρέπει να πηγαίνει στην ποινική δικαιοσύνη, όπως πηγαίνουν όλοι οι Έλληνες πολίτες και εκεί να αποδειχθεί η αθωότητα, η ενοχή κ.λπ.;

Θέλω να πω στον κ. Μηταράκη ότι το πόρισμα της επιτροπής είναι διαπιστωτικό. Έλεος! Και εγώ που δεν ξέρω τίποτα από νομικά, δεν μας διαβιβάζει η δικαιοσύνη και ξαναδιαβιβάζουμε εμείς. Η δικαιοσύνη διαβιβάζει για να πει ένα πράγμα: «Μου ανάβετε το πράσινο φως;». Αυτό λέει η δικαιοσύνη με λίγα λόγια για να το καταλάβουμε. Και η Βουλή λέει «ναι» ή «όχι», «Σας το ανάβουμε» ή «Δεν σας το ανάβουμε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία συνάδελφε, αν θέλετε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν τα τελευταία συνεχή παραδείγματα διαφθοράς, αυτής της διάχυτης νοοτροπίας διαφθοράς, που τη βλέπουμε με την εκμετάλλευση καρκινοπαθών και άλλα τέτοια φαινόμενα. Κυνισμός είναι αυτό. Πραγματικά κυνισμός! Το πολιτικό μας σύστημα πρέπει να αρθεί τώρα, αυτή τη στιγμή, και να πάρει την ιστορική απόφαση ότι το άρθρο 86 θα προστατεύει το πολιτικό σύστημα από διάφορα άλλα πράγματα τα οποία δεν πρέπει να δυσχεραίνουν τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Όμως, για όλα τα άλλα που άπτονται θεμάτων διαφθοράς, αυτά τα θέματα θα πρέπει να τα εξετάζει η δικαιοσύνη και να μην υπάρχει αυτή η σύντομη αποσβεστική προθεσμία, πράγματα τα οποία έχουν γράψει έγκριτοι νομικοί οι οποίοι δεν ανήκουν στον ΣΥΡΙΖΑ.

Εγώ θεωρώ ότι απόψε πρέπει να κάνουμε το βήμα με αποφασιστικότητα. Το χρωστάμε στην ελληνική κοινωνία όλοι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Αναγνωστοπούλου.

Ο κ. Λαγός εκ μέρους της Χρυσής Αυγής έχει τον λόγο για δέκα λεπτά, όσο, τουλάχιστον, μπορείτε να περιοριστείτε σε αυτόν τον χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από έναν χρόνο, παρά λίγες ημέρες, είχε διενεργηθεί πάλι μια προανακριτική επιτροπή και είχε συζητηθεί το ζήτημα της εμπλοκής ή όχι στην υπόθεση του Γιάννου Παπαντωνίου. Ο ΣΥΡΙΖΑ και πολλοί από τους Βουλευτές οι οποίοι ήταν και σε αυτή την προανακριτική, ήταν και τότε, είχαν πει για την υπόθεση Παπαντωνίου στο πόρισμα -μπορεί να το διαβάσει οποιοσδήποτε θέλει- σχετικά με το αδίκημα της απιστίας, ότι η απιστία επί την υπηρεσία συνάγεται αναγκαία με την εκτέλεση των καθηκόντων ενός Υπουργού. Ακριβώς έτσι το είχαν πει: «Συνεπώς...» -λέγανε- «...για το αδίκημα αυτό η Βουλή έχει αρμοδιότητα να ασκήσει ποινική δίωξη». Και συνέχιζαν: «Καθίσταται φανερό ότι παρήλθε η αποσβεστική προθεσμία και κατ' αυτόν τον τρόπο έχει εξαλείφει το αξιόποινο της πράξης του πρώην Υπουργού Ιωάννη Παπαντωνίου και δεν μπορεί η Βουλή να κάνει τίποτα».

Αυτά έλεγε τότε η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν τα λέγαμε εμείς. Εμείς λέγαμε τότε τα ίδια που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα. Διότι η άποψη της Χρυσής Αυγής ήταν η ίδια από τότε και πριν μπούμε στη Βουλή και μόλις μπήκαμε στη Βουλή. Και συνεχώς λέμε ότι το άρθρο 86 είναι απαράδεκτο και δεν πρέπει για κανέναν λόγο οι Υπουργοί να μην ελέγχονται από τη δικαιοσύνη. Ο ΣΥΡΙΖΑ έλεγε άλλα τότε και άλλα έγραφε στο πόρισμα του, προφανώς γιατί η υπόθεση Παπαντωνίου δεν τον εξυπηρετούσε. Διότι ο Παπαντωνίου θα έπαιρνε πολλούς μαζί του, εάν η υπόθεση εξελισσόταν κανονικά. Γι' αυτό, λοιπόν, έβγαλαν τον Παπαντωνίου στην άκρη και άφησαν στο απυρόβλητο όλους τους υπόλοιπους, που φτάνανε μέχρι και τον τότε, τον πρώην Πρωθυπουργό Σημίτη, τον «αρχιερέα της διαπλοκής» όπως πολλοί έλεγαν, ο οποίος, όμως, ως δια μαγείας έμεινε στο απυρόβλητο από όλους. Και από τη Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ φυσικά!

Και ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα στο πόρισμα αυτό που έχουμε στα χέρια μας, που λέει το εξής: «Αντιστοίχως πράξεις δωροδοκίας και δωροληψίας δεν τελούνται απαραίτητα, ούτε καν συνήθως, κατά την άσκηση καθηκόντων με τη στενή ορθότερη έννοια των τελευταίων, όπως εκτέθηκε παραπάνω. Συνεπώς η Βουλή είναι αναρμόδια για τη δίωξη και την εκδίκασή τους και οφείλει να αναγνωρίσει τη σχετική αρμοδιότητα και δικαιοδοσία των τακτικών δικαστηρίων».

Αυτά λέει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ επαναλαμβάνω. Άρα, η ερμηνεία των νόμων είναι κατά το δοκούν. Όταν μας βολεύει, το βλέπουμε έτσι, όταν δεν μας βολεύει, το βλέπουμε αλλιώς. Εκεί λοιπόν, φαίνεται ότι όλο το πολιτικό σύστημα εμπλέκεται στα ίδια σκάνδαλα και είναι το ίδιο μαγαζί.

Θα αναφερθώ τώρα σε συγκεκριμένα πράγματα, γιατί από το πρωί που είμαι εδώ, προσπαθώ να ακούσω κάποιο όνομα, να δούμε τι έχει γίνει, αν υπάρχει ή δεν υπάρχει τίποτα. Δεν έχει, όμως, ακουσθεί ούτε ένα όνομα. Υπάρχει το μεγαλύτερο σκάνδαλο, που μας έλεγε η Κυβέρνηση, το οποίο όντως είναι ένα τεράστιο σκάνδαλο, αλλά δεν έχει ακουστεί ούτε ένα όνομα. Και όποιοι βλέπουν τηλεόραση αυτή στιγμή, πραγματικά οι άνθρωποι απορούν.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε πώς έχουν γίνει τα πράγματα.

Κατ' αρχάς, όλοι παραδέχεσθε ότι υπάρχει ένα τεράστιο σκάνδαλο στο θέμα «NOVARTIS». Αυτό είναι δεδομένο. Άρα, εγώ θα πάρω την καλύτερη των περιπτώσεων, ότι δεν εμπλέκονται Υπουργοί και πολιτικά πρόσωπα. Δεν εμπλέκονται άμεσα. Έστω, όμως, και έμμεσα, δεν είναι υπεύθυνοι για το γεγονός ότι επί των ημερών τους και σαν Υπουργοί και σαν Πρωθυπουργοί γινόταν ένα τεράστιο πάρτι, έκλεβαν χρήματα, δεκάδες, εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ και κανείς δεν έπαιρνε χαμπάρι τίποτα; Ακόμα κι έτσι να το πάρουμε, οι Υπουργοί που διετέλεσαν τότε, εκείνες τις μέρες -και όχι μόνο, γιατί το σκάνδαλο είναι και προγενέστερο και μεταγενέστερο- δεν έχουν καμμία ευθύνη; Όταν ο άλλος είναι στο Υπουργείο και βλέπει αυτούς που έχει διορίσει να κλέβουν με αποδείξεις, τους γιατρούς να παίρνουν χιλιάδες ευρώ για συνταγογραφήσεις, να γίνεται ο κακός χαμός εις βάρος του Έλληνα πολίτη, αυτοί δεν έχουν καμμία αρμοδιότητα, καμμία ευθύνη; Και έρχονται σήμερα αυτοί, μέσω των κομμάτων τους, τα οποία εκπροσωπούν, για να μας πουν πώς θα δώσουν τη λύση στην Ελλάδα στις δύσκολες στιγμές που περνάει; Μα, εσείς μας χρεοκοπήσετε, εσείς που λέτε -επαναλαμβάνω, στην καλύτερη των περιπτώσεων- ότι δεν είχατε γνώση!

Πάμε σιγά-σιγά να δούμε κάποιες λεπτομέρειες: Ακούσαμε τον Σαμαρά, αυτόν τον άθλιο σκευωρό, πριν από λίγο καιρό, όταν υπήρχε η διαδικασία αυτή και συζητιόταν, να φωνάζει, να διαμαρτύρεται και να ενίσταται για κουκουλοφόρους μάρτυρες. Μα, γιατί φωνάζει ο Σαμαράς; Αυτοί δεν ήταν που ψήφιζαν αυτούς

τους άθλιους νόμους;

Εμείς, λέω και πάλι, επειδή είμαστε συνεπείς σε αυτά που λέγαμε, και τότε που ήμασταν εμείς στην υπόθεση δεν τους θέλαμε να υπάρχουν και τώρα δεν συμφωνούμε να υπάρχουν τέτοιοι μάρτυρες. Θέλουμε ο καθένας να πηγαίνει με ονοματεπώνυμο και να καταθέτει ό,τι στοιχεία υπάρχουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όμως, ο Σαμαράς κάνει και μηνύσεις τώρα. Τι έγινε; Δεν έχει εμπιστοσύνη στην δικαιοσύνη; Τελικά, είχε εμπιστοσύνη μόνο στον Μπάμπη τον Αθανασιου; Γιατί όταν ήταν ο Μπάμπης ο Αθανασίου Υπουργός, δεν έκανε μηνύσεις, αλλά είχε απόλυτη εμπιστοσύνη.

Και μιας και αναφερόμαστε στον Μπάμπη τον Αθανασίου και δεν υπάρχει και ο ψηλός ο παναθηναϊκάκιας τώρα που τον έπαιρνε τηλέφωνο ο Αθανασίου για να του δώσει εντολές καθ' υπόδειξη του Σαμαρά, πάμε να δούμε κάποια πράγματα. Και αυτά τα ξέρετε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα. Απλά δεν τολμάτε να τα φέρετε στην επιφάνεια και δεν τολμάτε να κάνετε τις πρέπουσες κινήσεις, γιατί ξέρετε ότι όλα αυτά είναι αθωωτικά, πανηγυρικά, για τη Χρυσή Αυγή. Δεν τολμάτε! Εκεί είναι η δημοκρατίας σας. Η δημοκρατία σας τελειώνει μέχρι εκεί που αρχίζουν τα δικαιώματα της Χρυσής Αυγής.

Αθανασίου, 24-1-2014, μετά από ερώτηση του συναγωνιστή μας, του Ηλία του Κασιδιάρη, που έλεγε ότι έχει πάρει τηλέφωνο την εισαγγελέα και την καθοδηγεί. Απαντάει ο Αθανασίου και λέει: «Όσον αφορά το αν επικοινώνησα ή αν επικοινωνώ με τους προϊσταμένους των δικαστηρίων, με την κ. Τσάμη, βεβαίως και επικοινωνώ. Και δεν το αρνούμαι. Και εκείνη την ημέρα επικοινώνησα -γιατί ήμουν στο εξωτερικό- να μάθω πώς πάει η κατάσταση». Το αφήνουμε ασχολίαστο.

Μετά από πεντέμισι μήνες, στις 3-7-2014, απαντάει ξανά ο Αθανασίου στο συγκεκριμένο ζήτημα και λέει: «Εξήγησα κατ' επανάληψη ως Υπουργός, ότι ευρισκόμενος στο Συμβούλιο Υπουργών στις Βρυξέλλες, πήρα τηλεφώνημα, γιατί με ενδιέφερε η υπόθεση, και ζήτησα να πληροφορηθώ από τους ανακριτές και από την εισαγγελέα».

Και έρχεται μετά από τέσσερα χρόνια, στις 20-2-2018, γιατί προφανώς κατάλαβε τι έχει πει και τι έχει κάνει ο άνθρωπος και πόσο σάλο έχει δημιουργήσει αυτό και αν ποτέ υπάρξει ανεξάρτητη δικαιοσύνη, πού θα οδηγηθεί ο Αθανασίου, και λέει: «Πήρα τηλέφωνο την προϊσταμένη, την κ. Τσάμη». Γιατί; Όχι για να μάθει για την εξέλιξη. Ο άνθρωπος δεν κάνει τέτοια πράγματα. Πήρε να ενημερωθεί για τα επεισόδια, λέει, που γίνονταν στην Ευελπίδων για την απολογία των κατηγορουμένων από τη Χρυσή Αυγή. Παρεμπιπτόντως, επεισόδιο δεν υπήρξε κανένα. Τέσσερα χρόνια έλεγε άλλα, το 2018 είπε άλλα.

Αυτά τα λέω για να τα ακούνε οι Έλληνες πολίτες και να βλέπουν τι γίνεται.

Γι' αυτό, λοιπόν, ο Σαμαράς σήμερα δεν έχει εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη, αλλά κάνει μηνύσεις. Γιατί έχασε τον Μπάμπη. Και μαζί με τον Μπάμπη έχασε και τον ψηλό, τον παναθηναϊκάκια, τον Ντογιάκο. Αυτό ήταν το κύκλωμα. Και όλοι οι υπόλοιποι εδώ πέρα το γνωρίζετε και το συγκαλύπτετε.

Συνεχίζουμε με Σαμαρά, να πάμε και στο συγκεκριμένο ζήτημα. Ακούστηκε ότι είχε επαφές με τον Φρουζή ο Σαμαράς. Έβγαινε διαρρηγνύοντας τα ιμάτιά του και φώναζε, «Εγώ δεν τον ξέρω τον Φρουζή, τον έχω δει μία φορά μόνο, δεν έχω καμμία επαφή μαζί του». Εγώ θα καταθέσω στα Πρακτικά -για να τα μαθαίνει ο κόσμος- το χειρόγραφο σημείωμα που είχε ο Φρουζής, που είναι με τα γράμματα και με τις σφραγίδες από το πρωθυπουργικό γραφείο του Σαμαρά, που του δίνει το τηλέφωνο του πρώην Υπουργού Οικονομικών Σταϊκούρα στο χέρι. Ήταν οι επαφές που δεν είχε ο Σαμαράς, ο οποίος ξεφτιλίζεται μέρα με την ημέρα.

Παρακαλώ, κρατήστε το για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Λαγός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακούστηκε, επίσης, από τους μάρτυρες, οι οποίοι δεν έχουν στοιχεία κατά τα λεγόμενά σας, ότι είχε επαφή με τον άμεσο συνεργάτη του Σαμαρά, τον Παπασταύρου, ο οποίος εμπλέκεται και στη λίστα Λαγκάρντ και δεν τον έχει ακουμπήσει άνθρωπος. Φώναζε πάλι ο Σαμαράς τότε -τα έχει χάσει, είναι τρομοκρατημένος, δεν ξέρει τι να πει- ότι δεν υπήρχε τέτοια περίπτωση, γιατί την ημερομηνία που λέει μάρτυρας ότι βρέθηκε με τον Παπασταύρου, στις 21-4-2014, πριν δύο ημέρες, λέει, ο Παπασταύρου είχε παντρευτεί στις Σπέτσες και άρα, δεν μπορούσε να υπάρχει και να είναι εκεί. Όμως, υπάρχει δημοσίευμα της εποχής -είναι και από τον «ΒΗΜΑΤΟΔΟΤΗ», είναι και από τα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ»- που λέγανε χαρακτηριστικά, ότι όχι έναν μήνα, αλλά ούτε καν βδομάδα του μέλιτος δεν έκανε ο Παπασταύρου. Από το τραπέζι του γάμου του, λέει, που έγινε το περασμένο Σαββατοκύριακο, επέστρεψε κατευθείαν στο Μέγαρο Μαξίμου. Και, φυσικά, δεν συζητάμε και για τις επαφές που είχε και με τον άλλο στενό συνεργάτη του, τον Πτωχό.

Άρα ο Σαμαράς έχει βρεθεί ξεκάθαρα να ψεύδεται επανειλημμένως. Αυτό και μόνο δείχνει την εμπλοκή του. Και αυτά θα κριθούν στη δικαιοσύνη, μόλις πάει.

Συνεχίζουμε, γιατί προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας είχε κάποιες απορίες και φώναξε, είπε δύο, τρεις φορές για τον Γεωργιάδη. Είπε, για παράδειγμα: «Ποιο είναι το παράπτωμα, πού αναφέρεται ο Γεωργιάδης»; Βέβαια, καλά κάνουν και τα λένε της Νέας Δημοκρατίας, γιατί έχουν βρει κάτι πολιτικά πτώματα εδώ πέρα του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι δεν μπορούν να δώσουν ούτε ένα στοιχείο στον ελληνικό λαό και στην ελληνική κοινωνία. Και κάθονται και ακούνε τους νεοδημοκράτες να το παίζουν και αδικημένοι.

Πάμε, λοιπόν, στα στοιχεία που υπάρχουν για τον Γεωργιάδη.

Γεωργιάδης: Στις αρχές του 2014 παρέδωσε στον Φρουζή ένα έγγραφο, το οποίο σε καμμία περίπτωση δεν θα έπρεπε να το έχει παραδώσει, το οποίο ενημέρωνε τον Φρουζή για τις κινήσεις που θα έκανε το Υπουργείο Υγείας και για τα λεφτά που θα δαπανούσε για τα έξοδά του. Πρόκειται για ένα έγγραφο, το οποίο ποτέ δεν θα έπρεπε να βρίσκεται στα χέρια του Φρουζή.

Εν συνεχεία, γίνεται υπουργοποίηση του Γεωργιάδη τον Ιούνιο του 2013. Τον Αύγουστο του 2013 υπάρχει διορθωτικό δελτίο τιμών -αυξητικό φυσικά- με πολλά λεφτά, τα οποία έρχονται ως έσοδα της «NOVARTIS». Αυτά δεν έχουν ακουστεί.

Συνεχίζουμε και πάμε σε αυτές τις καταγγελίες που κάνει η συγκεκριμένη μάρτυρας, ότι ο Γεωργιάδης βοήθησε πολύ προκειμένου το Υπουργείο να δώσει 65 εκατομμύρια ευρώ στη «NOVARTIS» από λεφτά που της χρώσταγε και πήρε 2 εκατομμύρια ευρώ. Αναφέρει μέσα πώς, πού και πότε τα πήρε.

Και τελειώνει λέγοντας ότι υπήρχε και ένα άλλο πλάνο στο οποίο είχε πάρει λεφτά ο Γεωργιάδης. Ήταν 250.000 ευρώ συγκεκριμένα με το πρόγραμμα «Harvard School». Προσέξτε, όχι «Harvard Project», γιατί εκεί το έχετε πάει οι περισσότεροι. Πήγε και έκανε εγγραφή δήθεν, που ήταν για τα πολιτικά πρόσωπα, ο Γεωργιάδης. Και, μάλιστα, αναφέρει η μάρτυς δυο άτομα. Το ένα δεν το ονοματίζει. Το άλλο λέει ότι είναι ο Γεωργιάδης. Διακόσιες πενήντα χιλιάδες ευρώ σαν έξοδα εγγραφής, όπως το αναφέρει χαρακτηριστικά. Λέει, μάλιστα, η μάρτυρας ότι αυτά είναι καταγεγραμμένα στα εσωτερικά συστήματα της εταιρείας.

Να ξέρετε ότι σε αυτές τις εταιρείες έχουν μπει μέσα ελεγκτές και ψάχνουν τα πάντα. Έχουν πάρει υπολογιστές, κινητά τηλέφωνα. Όλα αυτά θα έρθουν στο φως της δημοσιότητας και εκεί θα δούμε τι γέλια έχουν να γίνουν.

Αυτά, λοιπόν, είναι στα οποία δεν εμπλέκονται ο Σαμαράς, ο Γεωργιάδης!

Έχω πάρα πολλά να πω, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου δυο λεπτά. Έχω να πω για τον Στουρνάρα, έχω να πω και για τον Αβραμόπουλο, έχω να πω και για τον Λοβέρδο. Έχω πολλά στοιχεία να πω, που δεν τα έχει πει κανείς άλλος, αλλά, δυστυχώς –επαναλαμβάνω- δεν έχουμε τον χρόνο.

Θα τελειώσω αναφερόμενος στον Κουρουμπλή και θα πω ότι εδώ υπάρχει για ακόμα μια φορά υποκρισία του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί ναι μεν καλά κάνει και στήνει δέκα κάλπες για όλα αυτά τα λαμόγια και τα τρωκτικά που έχουν φάει τα λεφτά του ελληνικού λαού, όμως υπάρχει ένα θέμα εδώ με τον Κουρουμπλή, για τον οποίον δεν στήνεται κάλπη μόνο και μόνο για έναν λόγο: Για το γεγονός ότι μεταπήδησε στον ΣΥΡΙΖΑ. Έφυγε σαν τα ποντίκια που πη-

δάνε, πήγε στον ΣΥΡΙΖΑ και δεν διώκεται αυτή τη στιγμή. Διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι υπήρχε έγγραφο από την Εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς, την κ. Ράικου, το οποίο απεστάλη στον Αντιεισαγγελέα Πρωτοδικών Ιωάννη Σέβη και μίλαγε μέσα για απάτη και ληστεία, σύμφωνα με νόμο που ψήφισε ο Κουρουμπλής, ο οποίος έδινε τρελά λεφτά στις φαρμακευτικές εταιρείες.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, λοιπόν, για να τα βλέπει ο ελληνικός λαός και να κρίνει.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι η Χρυσή Αυγή έχει μπει στο ελληνικό Κοινοβούλιο για να πει αλήθειες. Η Χρυσή Αυγή έχει μπει με ένα σκεπτικό: Να δικαιώσει τον Έλληνα πολίτη. Δεν ήρθαμε εδώ μέσα ούτε για να χαριεντιζόμαστε μαζί σας, ούτε για να κάνουμε τα καλά παιδιά. Ήρθαμε για να εκπροσωπήσουμε τον απλό Έλληνα ο οποίος ταλαιπωρείται, ήρθαμε για να εκπροσωπήσουμε τους απλούς Έλληνες οι οποίοι περνάνε δύσκολες στιγμές. Και ήρθαμε για να γκρεμίσουμε το σάπιο και διεφθαρμένο σύστημα το οποίο όλοι εσείς στηρίζετε.

Ευτυχώς, μετά την πάροδο όλων αυτών των χρόνων, όταν λυσσομανάτε όλοι εναντίον μας, όταν κινείτε Γη και ουρανό για να μας φιμώσετε, πηγαίνουμε σπίτι μας υπερήφανοι και λέμε ότι ευτυχώς το τερατόμορφο κτήνος το οποίο εκπροσωπείτε, δεν μας έχει κάνει σαν τα μούτρα σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ο κ. Λάππας έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στο θέμα που συζητά σήμερα η Ολομέλεια, θέλω να κάνω μια παρατήρηση κυρίως προς τους συναδέλφους των άλλων κομμάτων.

Καταλαβαίνω από το περιεχόμενο των τοποθετήσεών σας, ότι αναδύεται ένα αγωνιώδες ερώτημα. Νομίζω ότι ξέρω ποια είναι η επιδίωξή σας συνολικά -και μετά την εξέλιξη που είχαμε με τη θέση στο αρχείο των μηνύσεων Αβραμόπουλου, Βενιζέλου και Στουρνάρα κατά της κ. Τουλουπάκη και των βοηθών εισαγγελέων διαφθοράς...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι Αβραμόπουλου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι Αβραμόπουλου. Έκανε μια ανακοίνωση. Την είδα.

Άρα του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου τίθεται στο αρχείο. Τι επιδίωκαν, άλλωστε, δύο εξέχοντες πολιτικές προσωπικότητες των δύο τότε μεγάλων κομμάτων; Θεωρώ πως όταν σε μια εν εξελίξει ποινική δίκη κάνεις μήνυση κατά ενός εισαγγελικού λειτουργού που ξεκινά και χειρίζεται την υπόθεση, ο στόχος είναι ένας: Να προσβάλεις την προσωπικότητά τους, να μειώσεις την αξιοπιστία, την επιστημονική επάρκεια και την προσήλωσή τους στο δικαστικό καθήκον. Κι αυτό γιατί το έκαναν; Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ δεν μάθατε να ανέχεστε ότι υπάρχουν σ' αυτή τη χώρα δικαστές που μπορεί να τους πείτε: «κάτω τα χέρια από την υπόθεση!».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και το κάνετε γιατί μέσα σας έχετε έναν μεγάλο φόβο. Γιατί δεν ξέρετε τι μπορεί να προκύψει από αυτές τις δικογραφίες. Και αυτός ο φόβος σας είναι που αποτυπώνεται στις μηνυτήριες αναφορές. Διάβασα πολύ προσεκτικά τις μηνύσεις και των δύο. Ένας φόβος. Ένας τεράστιος φόβος και μια πλήρης επιδίωξη σταθερή, συγκεκριμένη και αποκαλυπτική να σπιλώσετε και να απαξιώσετε τον εισαγγελικό λειτουργό που χειρίζεται την υπόθεση. Είδατε τέτοιο προηγούμενο σε παγκόσμιο επίπεδο, εκτός από την πατρίδα του Εσκομπάρ; Δεν υπάρχει άλλη χώρα στην οποία να μηνύεται ο εισαγγελικός λειτουργός που κάνει την έρευνα. Κι αν έχετε τέτοιο παράδειγμα, ιδίως σε ευρωπαϊκή χώρα, να μας το πείτε. Είναι η πρώτη φορά και αυτό είναι ένα ακόμα μελανό σημείο στην πολιτική ιστορία του τόπου και στην ιστορία των πολιτικών κομμάτων.

Δεύτερον, το αφήγημά σας περιλαμβάνει μια τεράστια αντίφαση. Και προσέξτε, κύριε Βορίδη, γιατί αυτό είναι σοβαρό. Από τη μια μεριά λέτε ότι είναι σκευωρία. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να ενοχοποιεί πιθανόν τα δέκα πολιτικά πρόσωπα. Και αυτό επιδιώκει μία αρχισυνωμότρια για τον Πρωθυπουργό της χώρας και συνωμότες, πρώην δικούς σας ανθρώπους, θα σας το πω παρακάτω. Αυτό είναι σκευωρία και ταυτόχρονα κατηγορείτε πάλι εμάς τους ίδιους ότι επιχειρούμε να κουκουλώσουμε την υπόθεση για να μην μπούμε στην ουσία. Πάρτε απόφαση. Σκευωρία είναι ή κουκούλωμα; Για να ξέρουμε τι λέτε.

Πάμε τώρα σε ένα άλλο θέμα. Άκουσα πριν πολύ προσεκτικά τον κ. Βορίδη, γιατί θεωρώ ότι έχει τη νομική παιδεία που μπορούμε να καταλάβουμε οι νομικοί. Οι άλλοι δύσκολα θα σας καταλάβουν, κύριε Βορίδη.

Έχει κανείς καμμία αντίρρηση ή αντίφαση ή διαφωνία στο γεγονός ότι τουλάχιστον από το 1996 σταθερά μέχρι σήμερα η ελληνική δικαιοσύνη ασχολείται με σκάνδαλα δικά σας;

Θα σας πω εδώ: 1996 - 2001: Τσοχατζόπουλος. Τι λέγατε για την υπόθεση αυτή;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Οι δικοί μας;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Του πολιτικού συστήματος, λέω, του οποίου τα κυρίαρχα κόμματα για δεκαετίες ήταν το δικό σας και το τότε ΠΑΣΟΚ.

Επαναλαμβάνω, 1996 - 2001, Υπόθεση Τσοχατζόπουλου. Τι λέγατε στα πρώτα πρόδρομα στάδια που διερευνούνταν η υπόθεση; Ότι οι λογαριασμοί του εξωτερικού είναι κινητά τηλέφωνα, ότι πάλι ήταν σκευωρία, ότι πάλι μεθοδεύσεις έκανε τότε η κυβέρνηση, η δική σας τότε! Μεθόδευση έγινε και τότε. Η δική σας. Έλεγε το ΠΑΣΟΚ για σας. Μετά λέγατε εσείς για το ΠΑΣΟΚ.

Μία περίπτωση μόνο. 1996 - 2001, υπόθεση Τσοχατζόπουλου για την οποία ασχολήθηκε η δικαιοσύνη. Δεν στέγνωσε η μελάνη για τη διερεύνηση του ιδίου θέματος και έχουμε δεύτερη υπόθεση.

Έχουμε 2001 - 2006: Υπόθεση Παπαντωνίου, εξοπλιστικά. Δισεκατομμύρια στην πρώτη υπόθεση, δισεκατομμύρια στη δεύτερη. Ε, λέγανε ότι και τα δύο αφορούν τα εξοπλιστικά. Ε, ας ηρεμήσει τώρα η χώρα, ας ηρεμήσει η δικαιοσύνη, ας ηρεμήσει το πολιτικό σύστημα.

Και σκάει η τρίτη υπόθεση. Και δεν αναφέρομαι στα άλλα σκάνδαλα. Δεν αναφέρομαι ούτε στους Ολυμπιακούς Αγώνες ούτε στα ομόλογα ούτε στα ολυμπιακά έργα. Τα παραβλέπω. 2006 - 2014: Υπόθεση «NOVARTIS» και γενικά η υπόθεση στον χώρο της υγείας. Δηλαδή, από το 1996 μέχρι το 2014, η δικαιοσύνη ασχολείται με δικές σας πράξεις ή παραλείψεις. Ο ένας έχει καταδικαστεί, ο ένας θα παραπεμφθεί στο ακροατήριο και τώρα διερευνούμε αν υπάρχουν ευθύνες ή όχι. Για τι πράγμα μάς κατηγορείτε; Λέτε ότι ανακάλυψε ο ΣΥΡΙΖΑ και αποφάσισε να σκευωρήσει για ό,τι συμβαίνει στον χώρο του φαρμάκου; Σοβαρολογείτε;

Θα σας πω τι έλεγαν άνθρωποι υπεράνω υποψίας. Αρχισυνωμότης λέτε ο Τσίπρας. Να δούμε ποιοι είναι οι αρχισυνωμότες κάτω από τον αρχισυνωμότη. Πρώτος ο κ. Βενιζέλος. Η διαφθορά δεν είναι μόνο σε επίπεδο κορυφής, αλλά είναι ένα πρόβλημα που αφορά όλα τα επίπεδα εξουσίας, αρμοδιότητος, ισχύος και επιρροής. Δεύτερος συνωμότης, κύριε Βορίδη, ο κ. Κρεμαστινός. Δεν τον βλέπω εδώ.

Η διαφθορά, αν υπάρχει, υπάρχει κυρίως στην υγεία, αφού δέχεται ότι υπάρχει και στα άλλα εξοπλιστικά κ.λπ.. Και αναρωτιέται το εξής: Όταν είδα ότι το 2000 το συνολικό έλλειμμα στην υγεία ήταν 2 δισεκατομμύρια, το 2004 –σε δύο χρόνια- ήταν 4 δισεκατομμύρια. Αύξηση 100%! Και το 2009 ήταν 17,5 δισεκατομμύρια, κάτι που αναφέρεται και στο μεσοπρόθεσμο, το πρώτο έγγραφο της τρόικας. Τότε πόνεσα. Τα τελευταία επτά χρόνια 17 δισεκατομμύρια; Και ερωτώ προς το Σώμα –έτσι έλεγε- «γιατί δεν τα βρίσκουν;». Αυτό είναι το βασικό ερώτημα για την υγεία.

Αυτό κάνουμε σήμερα, κύριε Βορίδη, να βρούμε ποιοι είναι αυτοί που έφαγαν αυτά τα ποσά. Και αν αυτό το θεωρείτε σκευωρία, εμείς το θεωρούμε υπέρτατο πολιτικό καθήκον και μια βοήθεια και συνδρομή στην τακτική ποινική δικαιοσύνη.

Ας πάμε και σε έναν τρίτο συνωμότη. Τον κ. Ρακιτζή. Με τρεις εκθέσεις του, το 2010, το 2011, το 2012, το 2013 και το 2014 στον χώρο που αφορά την υγεία λέει τα ίδια σοβαρά και τρομερά πράγματα, περίπου όσα έλεγε και η κ. Μπακογιάννη στην ερώτησή της το 2011. Τι έλεγε, δηλαδή; Η σπατάλη, η παραοικονομία και η διαφθορά στην υγεία δεν έχει όρια. Η ύπαρξη διαφθοράς είναι από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο υγειονομικός τομέας.

Πρέπει να αναδειχθούν τα σημεία εκείνα τα οποία τρέφουν τη διαφθορά, τη σπατάλη και την απάτη, ιδίως σήμερα, αφού από τα φαινόμενα αυτά έχει περιέλθει η χώρα μας στην χρεοκοπία. Θεωρεί, δηλαδή, ότι έχει συμβάλει η διαφθορά στον χώρο της υγείας αποφασιστικά στη χρεοκοπία της χώρας.

Τέταρτος συνωμότης με αρχηγό τον Τσίπρα: Γεώργιος Σούρλας, Γενικός Γραμματέας της Διαφάνειας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ο οποίος με δύο έγγραφά του -το ένα θα σας το δώσω, είναι η μελέτη του- λέει ότι εν κατακλείδι, όταν υπάρχει πολιτική βούληση, δεν υπάρχει διαφθορά και όταν υπάρχει διαφθορά, δεν υπάρχει πολιτική βούληση για την καταπολέμησή της. Ήρθε η ώρα για ένα νέο πολιτικό σύστημα.

Τα έλεγε αυτά το 2013 επί συγκυβέρνησής σας, Σαμαράς - Βενιζέλος. Μίλαγε για ένα πολιτικό σύστημα καινούργιο. Και αν δεν συμβεί αυτό, η βίαιη εξέγερση είναι αναπόφευκτη και οι εξελίξεις απρόβλεπτες και ολέθριες, θυμίζοντας μάλιστα, λέει ο ίδιος, μια ρήση του Τζον Κένεντι: «Αυτοί που καθιστούν μια ειρηνική επανάσταση αδύνατη, κάνουν μια βίαιη επανάσταση αναπόφευκτη».

Και διαπιστώνει στο τέλος ότι υπάρχουν σαφείς ευθύνες πολιτικές και ποινικές όλων των προϊσταμένων στον χώρο της υγείας. Το έχω εδώ, θα σας το δώσω να το δείτε, γιατί είναι πολύ σημαντικό.

Υπάρχει, επίσης, και ένα άλλο έγγραφο του κ. Σούρλα, η έκθεση που κατέθεσε στο ελληνικό Κοινοβούλιο ως Γενικός Γραμματέας Διαφάνειας το 2013. Και τι λέει; Λέει κάτι συγκλονιστικό, για το οποίο εγώ ο ίδιος ερώτησα στην Εξεταστική Επιτροπή για την Υγεία, για το «Ερρίκος Ντυνάν» τον κ. Λοβέρδο. Του είπα: «Κύριε Λοβέρδο, λίγο πριν από εσάς εξετάστηκε ο κ. Σούρλας και ήρθε εδώ και μας είπε εδώ κάτι τρομερό». Τι είπε, δηλαδή; Μας είπε ότι το 2011 - 2012 το ποινικό τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ και ο ΟΟΣΑ σε δικό του έγγραφο αναφέρουν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης στη χώρα μας και στο Υπουργείο Υγείας ότι επιβλήθηκαν 350 εκατομμύρια δολάρια κατόπιν εξώδικου συμβιβασμού -δεν χρεώνεται το ακριβές ποσό του προστίμου- συμβιβαστικά για διαφθορά και χρηματισμό Ελλήνων κρατικών αξιωματούχων. Και ρώτησα τον κ. Λοβέρδο: Πού πήγε αυτό το έγγραφο; Τι έκαναν οι ελληνικές αρχές; Τι έκανε το Υπουργείο σας; Τι έκανε η δικαιοσύνη; Πώς βοήθησε η κυβέρνηση; Πώς βοήθησαν τα κόμματα που τη συνθέτουν; Και μου απάντησε: «Έχω πλήρη άγνοια». Κρατήστε το αυτό.

Άρα, λοιπόν, να δούμε τώρα τη σκευωρία. Από το 2011, κύριε Βορίδη και κυρία Μπακογιάννη, υπάρχουν έγγραφα για τη διαφθορά στον χώρο της υγείας και τη σκευωρία, που εσείς αποκαλείτε, για τη διαφθορά των εταιρειών που χρηματοδοτούσαν επίορκους κρατικούς αξιωματούχους. Και είναι «scripta manent», είναι η έκθεση του κ. Σούρλα, Γενικού Γραμματέα Διαφάνειας.

Μάλιστα, ο ΟΟΣΑ έστειλε έγγραφο στην GRECO, στο Συμβούλιο της Ευρώπης, και μας είχε υπό επιτήρηση και μας είχε ως τελευταία χώρα στην κατάταξη στον πίνακα της διαφθοράς ακριβώς για αυτό το θέμα, ότι για 350 εκατομμύρια χρηματισμού κατόπιν συμβιβασμού κρατικών αξιωματούχων, η ελληνική πολιτεία δεν έκανε απολύτως τίποτα.

Ποιοι έχουν την ευθύνη; Θα το δούμε, λοιπόν. Γιατί τα αναφέρω; Για να δείτε ότι το θέμα της «NOVARTIS» δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Ακούστε! Τον Φεβρουάριο του 2016 υπάρχει ανάρτηση στο site iefimerida.gr, η οποία λέει το εξής, για να δούμε, λοιπόν, ότι ανακαλύψαμε εμείς το θέμα της «NOVARTIS».

Στις 5-2-2016 δύο πρώην υπάλληλοι της «NOVARTIS» προσέφυγαν στις αμερικανικές αρχές, προκειμένου να καταθέσουν σχετικά με αθέμιτες και παράνομες πρακτικές της εταιρείας στη χώρα μας και ότι το εν λόγω θέμα αναμένεται να κλονίσει το πολιτικό και διοικητικό σύστημα της χώρας, αφού όλα όσα αναφέρονται στις καταγγελίες, σύμφωνα με αποκλειστικές πληροφορίες, αφορούν άκρως σοβαρά ποινικά αδικήματα εις βάρος πολιτικών προσώπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ την ανοχή σας για δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, όπως όλοι.

Την επομένη, 6-2-2016, οι καταγγελίες των πληροφοριοδοτών αναφέρονται σε χρηματισμό δημόσιων λειτουργών που κατείχαν καίριες κυβερνητικές και διοικητικές θέσεις στη χώρα μας την τελευταία οκταετία. Αυτά στις 5 και 6 Φεβρουαρίου του 2016.

Και ποια σκευωρία ανακάλυψε δήθεν ο ΣΥΡΙΖΑ, που οι τελευταίες πληροφορίες έφτασαν στη χώρα μέσα και τέλος του 2017; Από τις αρχές του 2016 είναι γνωστό ότι έρχεται από τις ΗΠΑ, από το ποινικό τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αυτή η τεράστια υπόθεση που θα κλονίσει -λέει- το πολιτικό σύστημα.

Ας πάμε τώρα σε ένα θέμα που αναφέρατε και εσείς, κύριε Βορίδη, και ολοκληρώνω. Κύριε Βορίδη, ως νομικός -και είστε νομική προσωπικότητα στον χώρο σας- πιστεύετε ότι το θέμα της αρμοδιότητας, όπως της παραγραφής, επιτρέπει να εισαχθεί το δικαιοδοτικό όργανο στη ζήτηση κατ' ουσίαν της υπόθεσης; Έχω νομολογία πλούσια. Και θεωρία και νομολογία. Απαγορεύεται το διοικητικό όργανο να εισέλθει στην ουσία της υπόθεσης, διότι είναι πρόκριμα το 120 και το 133 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Κύριε Βορίδη, ακούστε με. Με το 120, που εφαρμόζεται αναλογικά πριν από την εξέταση της υπόθεσης, κρίνεις εάν είσαι αρμόδιος και κρίνεις εάν υπάρχει παραγραφή από ποια έγγραφα; Από τα συνοπτικά έγγραφα, εάν υπάρχει παραπεμπτικό βούλευμα, ή, αν υπάρχει απευθείας κλήση στον εισαγγελέα, από το έγγραφο το διαβιβαστικό του αρμόδιου εισαγγελικού λειτουργού. Αυτό είναι το έγγραφο. Επ' αυτού κρίνουμε και επ' αυτού δεν μπορείτε να έχετε αντίρρηση. Το λέει η νομολογία. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, ποια είναι η τύχη των ανακριτικών και προανακριτικών πράξεων αν ένα όργανο που θα κάνει τέτοιες πράξεις ανακρίσεως στο τέλος ήταν αναρμόδιο; Στον κάλαθο των αχρήστων.

Υπάρχει πλούσια νομολογία. Και θα σας την καταθέσω και αυτή.

Και θέλω να πω κάτι άλλο για το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, στην υπόθεση Παπαντωνίου ακούστε τι είπε -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- και το λέω για να τελειώσει η πολιτική υποκρισία σ' αυτή τη χώρα, γιατί ένα από τα στοιχεία της ηθικής κατάπτωσης και της κοινωνίας και του πολιτικού συστήματος είναι η υποκρισία των πολιτικών δυνάμεων. Άλλωστε, αυτή η υποκρισία είναι που έχει απλώσει αυτό το γκρίζο πέπλο και στα κόμματά σας, τα τότε μεγάλα κόμματά σας, αλλά δυστυχώς και στην ελληνική κοινωνία με την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος και των κομμάτων στο ναδίρ. Και αυτό είναι κάτι που δεν διαπιστώνουμε εμείς.

Κύριε Βορίδη, στο ναδίρ είναι η αξιοπιστία των πολιτικών κομμάτων, των δικών σας, κυρίως. Αυτό διαπιστώνουμε μέχρι το 2014. Κάνουμε προσπάθειες να ανακτήσει αξιοπιστία όλο το πολιτικό σύστημα και δεν κάνετε τίποτα προς αυτή την κατεύθυνση. Μιλάτε πάντα για σκευωρία, για μεθοδεύσεις.

Ακούστε, λοιπόν, τι είπε το ΠΑΣΟΚ. Ο κ. Λοβέρδος πρέπει να το έγραψε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Λάππα, αν θέλετε, ολοκληρώστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όταν τίθεται, λέει, θέμα αναρμοδιότητας, στην ίδια δωσιδικία, τότε όλες οι ανακριτικές και προανακριτικές πράξεις που αφορούν το συγκεκριμένο αδίκημα, για το οποίο είμαστε αναρμόδιοι, δεν μπορούν να γίνουν, απαγορεύεται να γίνουν. Το έλεγε ο κ. Λοβέρδος. Σήμερα θα ακούσω διαφορετικά πράγματα. Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον. Ήδη η επιτροπή της Βουλής -λέει ο Λοβέρδος για τον Παπαντωνίου- καλώς απέφυγε και πολύ σωστά να εξετάσει μάρτυρες και να μπει στην ουσία. Σήμερα λέει τελείως διαφορετικά πράγματα, κάτι που αναφέρω ακριβώς για να τονίσω την υποκρισία.

Κύριε Πρόεδρε, θα καταθέσω στη Βουλή αντίγραφο του άρθρου 32 του νόμου με τον οποίο κύρωσε η Ελλάδα τη σύμβαση κύρωσης του ΟΗΕ κατά τη διαφθοράς, για να ακούσει η Βουλή και ο ελληνικός λαός. Με την κύρωση αυτής της σύμβασης τι υποχρέωση έχει το ελληνικό κράτος; Να προστατεύσει όλους τους μάρτυρες οι οποίοι καταγγέλλουν φαινόμενα διαφθοράς ή διασπάθισης δημοσίου χρήματος, σύμφωνα με το άρθρο 32 του ν.3666/2008. Θα σας καταθέσω το αντίγραφο, κύριε Πρόεδρε. Και μάλιστα παρακάτω λέει ότι πρέπει να δίνει και λόγο ποια είναι

τα μέτρα που λαμβάνει για την προστασία των μαρτύρων.

Και σήμερα έρχεστε εσείς να μας πείτε ότι οι προστατευόμενοι μάρτυρες είναι κουκουλοφόροι. Οι άλλοι προστατευόμενοι μάρτυρες, τρεις στις ΗΠΑ και άλλοι τρεις εδώ πέρα, που δεν είναι κουκουλοφόροι;

Και ξέρετε, κύριε Δένδια και κύριε Βορίδη, που είστε νομικοί, ότι στο Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ υπάρχει ένας ιστορικός κανόνας, που λέει το εξής: Για να τεθεί ένας μάρτυρας σε καθεστώς προστασίας, πρέπει τα όσα καταθέτει να διαπιστώνονται και να διακριβώνονται και από άλλα ουσιαστικά και πραγματικά στοιχεία.

Λέτε, λοιπόν, ότι έτσι ως έτυχε, τυχαίως, και χωρίς καμμιά έρευνα οι ΗΠΑ και το ποινικό τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης έθεσε τους τρεις μάρτυρες για τη «NOVARTIS» σε καθεστώς προστασίας; Αναζητήστε το, θα το δείτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώστε, κύριε Λάππα, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα καταθέσω, κύριε Βορίδη, όλη τη νομολογία γι' αυτά που σας είπα για την αρμοδιότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Μόνο στον κ. Βορίδη απευθύνεστε, κύριε Λάππα. Απευθυνθείτε και σ' εμάς!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Είναι υψηλού νομικού IQ και τον θεωρώ συνάδελφο που μπορεί να καταλάβει μερικά πράγματα επί νομικών θεμάτων.

Κύριε Πρόεδρε, θα καταθέσω τα έγγραφα που σας ανέφερα πριν, των μελετών των κυρίων Κρεμαστινού, Ρακιντζή και Σούρλα.

Θα σας καταθέσω μελέτη της Συμεωνίδου - Καστανίδου, η οποία με μία μελέτη -την πιο εμπεριστατωμένη νομική μελέτη που έχει γίνει στην Ελλάδα, υπάρχει και ειδικό σύγγραμμα γι' αυτό- λέει ότι δεν μπορεί σε καμμιά περίπτωση η δωροδοκία και η δωροληψία να συναρτάται με τα υπουργικά καθήκοντα, γιατί δεν είναι δυνατόν την ώρα που θέτει το χέρι στο Ευαγγέλιο ο Υπουργός, μέσα στο πλαίσιο των καθηκόντων αυτών, να υπονοεί ότι μπορεί να υπάρχουν και παράνομες πράξεις, όπως ο χρηματισμός και η δωροληψία.

Και θα καταθέσω και ένα έγγραφο του κ. Παναγιωτόπουλου για μια δήλωση ότι πρόκειται για μεγάλο σκάνδαλο της «NOVARTIS».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Λάππα, φέρνετε το Προεδρείο σε δύσκολη θέση. Έχουμε φτάσει τα δεκαπέντε λεπτά και μπαίνουμε στα δεκαέξι. Παρακαλώ, ολοκληρώστε στα επόμενα δευτερόλεπτα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Αναλαμβάνω τότε να δώσω τα έγγραφα στη Γραμματεία. Τελειώνω με μια φράση.

Κύριε συνάδελφε, αυτές οι υποθέσεις εδώ θα έπρεπε να είναι μια πολύ μεγάλη ευκαιρία για να κοιτάξει το πολιτικό σύστημα τον εαυτό του στον καθρέφτη. Δεν τα κάνατε καλά όλα και πιθανόν να μην τα κάναμε κι εμείς καλά όλα. Όλο το πολιτικό σύστημα πρέπει να κοιταχθεί στον καθρέφτη.

Όμως, για όσα στελέχη σας αφορούν πιθανόν διερευνήσεις ποινικών ευθυνών, θα περιμέναμε ένα πράγμα, αυτά τουλάχιστον να αναλάμβαναν την πολιτική ευθύνη. Είναι δυνατόν να είναι Υπουργοί, οι αποκάτω να χρηματίζονται άπαντες, να περνάνε οι μίζες από εδώ και από εκεί σαν αδέσποτες σφαίρες και να μην παίρνουν ούτε την πολιτική ευθύνη; Δεν έχουν το θάρρος να πάρουν ούτε αυτό το ελάχιστο και αυτό θα τιμωρηθεί ανάλογα από τον ελληνικό λαό!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδωνας Λάππας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Λάππα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από τα δημοτικά σχολεία Μοναστηρίου, Εκκάρας και Ομβριακής του Νομού Φθιώτιδας.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργαντάς για δέκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Αγαπητέ κύριε Λάππα, πρώτος κανόνας των υπηρετούντων το δίκαιο και τους κανόνες δικαίου είναι να σέβεται και τους κανόνες και τους κανονισμούς, μέσα στους οποίους είναι και το ωράριο, ο χρόνος. Εγώ, μέσα στον χρόνο μου, θα προσπαθήσω να δώσω μία άλλη διάσταση, είτε νομική είτε πολιτική, ερμηνεύστε τη όπως θέλετε.

Κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, σήμερα το βράδυ θα ψηφίσετε για τη μη άσκηση δίωξης κατά των δέκα εμπλεκομένων προσώπων, τα οποία κατηγορήσατε με αυτόν τον απροκάλυπτο τρόπο, με αυτόν τον εύκολο τρόπο, με αυτά τα ασύστολα ψεύδη, πάρα πολύ εύκολα, πριν από τρεις μήνες.

Σήμερα το βράδυ θα ψηφίσετε για τη μη άσκηση δίωξης κατά των δέκα αυτών ατόμων. Εγκλωβισμένοι σε αυτό το στοιχείο, ανακαλύψατε πάλι –είστε καλοί σε αυτό- ένα εφεύρημα. Το εφεύρημα είναι: «Εμείς δεν ασκούμε δίωξη, λόγω αναρμοδιότητάς μας, αλλά στέλνουμε την υπόθεση στην τακτική δικαιοσύνη, για να πράξει τα δέοντα», για να αφεθεί η εικόνα ότι η δικαιοσύνη θα αναλάβει και θα περιλάβει αυτούς τους δέκα.

Για να συνεννοούμαστε: Πρώτος κανόνας είναι ότι η ελληνική τακτική δικαιοσύνη δεν χρειάζεται άδεια από κανέναν για να ασκήσει τις αρμοδιότητές της. Όπου έχει αρμοδιότητα εκ του νόμου και εκ του Συντάγματος, οι δικαστικοί λειτουργοί την ασκούν μόνοι τους, χωρίς να περιμένουν κανένα «πράσινο φως» από τη Βουλή, όπως ακούστηκε νωρίτερα εδώ.

Δεύτερος κανόνας είναι ότι δεν προβλέπεται καμμία διαδικασία αναπομπής. Δεν υπάρχει! Δεν δικαιούται η Βουλή και δεν προβλέπεται θεσμικά να στείλει πίσω στη δικαιοσύνη τον φάκελο που της έστειλε η ίδια η δικαιοσύνη.

Η δικαιοσύνη τη νομική υπαγωγή επί των συγκεκριμένων αδικημάτων και επί των συγκεκριμένων προσώπων την έκανε με την αποστολή του φακέλου εδώ. Και εκεί είπε τα εξής ξεκάθαρα: Στη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα αρμόδια είναι η τακτική δικαιοσύνη. Το κρατώ και προχωρώ σε ανακριτικές πράξεις. Ήδη πληροφορούμαστε ότι έχουν διεκπεραιωθεί αρκετές από αυτές.

Ρωτώ τους συναδέλφους που σήμερα θα ψηφίσουν για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα για να πάει στην τακτική δικαιοσύνη: Ό,τι έχει κάνει μέχρι σήμερα η τακτική δικαιοσύνη, αυτές οι ανακριτικές πράξεις που έχουν γίνει, αυτοί οι λογαριασμοί που άνοιξαν, από ό,τι μάθαμε, παράνομα τα έκανε η δικαιοσύνη; Δεν είχε αρμοδιότητα; Της τη δίνουμε τώρα εμείς;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Για ποιον λόγο τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα την έχετε συμπεριλάβει μέσα στα αδικήματα;

Εάν η εισαγγελέας της διαφθοράς στις κατηγορίες του φακέλου είχε μόνο μία κατηγορία, τη νομιμοποίηση, θα μας την έστελνε στη Βουλή;

Μας έστειλε ποτέ στη Βουλή ερώτημα για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα η εισαγγελέας διαφθοράς; Όχι! Προχωράει και κάνει τη δουλειά της και, βεβαίως, θα έχει ενδιαφέρον να μάθουμε εάν έχουμε κάποιο εύρημα. Έτσι όπως το Υπουργείο Δικαιοσύνης συνηθίζει να βγάζει ανακοινώσεις τελευταία για την πορεία ποινικών υποθέσεων, θα μπορούσε να μας πει –και θα ενδιέφερε φαντάζομαι- εάν για δύο πρώην Πρωθυπουργούς και οκτώ πρώην Υπουργούς, στους οποίους έχουμε έρευνα λογαριασμών, υπάρχει κάποιο εύρημα, το οποίο ίσως θα άλλαζε και όλο το περιβάλλον, όλη την ατμόσφαιρα. Δεν έχουμε κάποια ενημέρωση επ' αυτού. Δεν θέλω να υποθέσω ότι είναι επιλεκτική η ενημέρωση που γίνεται για την υπόθεση αυτή

από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Επομένως η δικαιοσύνη έκανε τη νομική υπαγωγή, όταν έστειλε σε εμάς τον φάκελο και κράτησε για να εξετάσει ό,τι ήταν στη δική της αρμοδιότητα. Εσείς, όμως, στο θέμα της αρμοδιότητας, όταν κάνατε την πρόταση για τη σύσταση της προκαταρκτικής επιτροπής, δίδατε μια συγκεκριμένη αιτιολόγηση.

Ξέρετε, κύριε Λάππα, τι έλεγε αυτή η αιτιολόγηση στη σελίδα 7 της πρότασής σας; Έλεγε ότι η ολομέλεια είχε τρεις δυνατότητες τότε. Η πρώτη δυνατότητα ήταν να αναθέσει σε τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο τον νομικό έλεγχο των στοιχείων της κατηγορίας και της αξιολόγησης της ουσιαστικής βασιμότητας. Δεν το πράξατε. Κακώς δεν το πράξατε ίσως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν το πράξατε και εσείς, όχι μόνο εμείς. Και εσείς μπορούσατε να το κάνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όμως, εν πάση περιπτώσει, δική σας η ευθύνη.

Η δεύτερη επιλογή ήταν να συστήσει ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και η τρίτη επιλογή ήταν η ίδια να αποφανθεί άμεσα, λόγω του πρόδηλου χαρακτήρα της κρίσης, για την αποσβεστική προθεσμία ή για την αρμοδιότητα της τακτικής ποινικής δικαιοσύνης.

Συνομολογείτε ότι αυτή τη δυνατότητα την είχατε ήδη από την πρώτη ολομέλεια. Για ποιον λόγο δεν την ασκήσατε τότε; Τι καινούργιο προέκυψε από αυτές τις συνεδριάσεις; Ποια ουσιαστική έρευνα έγινε; Τι καινούργιο εισφέρθηκε σε αυτή τη δικογραφία, το οποίο άλλαξε τη στάση σας; Αυτό περί αρμοδιότητας δεν το ξέρατε στην πρώτη συνεδρίαση; Μπορούσατε από την πρώτη συνεδρίαση να το πείτε ως επιλογή. Είχατε επιλογή ως ολομέλεια, όπως κάνατε με την απιστία. Γιατί δεν το κάνατε στην πρώτη συνεδρίαση; Τι καινούργιο έγινε σε αυτές τις δέκα συνεδριάσεις; Τι καινούργιο έγινε με αυτές τις τριάντα ώρες εργασιών της επιτροπής, το οποίο να δικαιολογεί τώρα την πρόταση, έτσι όπως έρχεται αυτή τη στιγμή;

Εσείς τι κάνατε σε αυτές τις συνεδριάσεις; Είχατε την υποχρέωση, με βάση την απόφαση, έτσι όπως εσείς ως Πλειοψηφία την ορίσατε, να εξετάσετε τα πραγματικά ζητήματα του χρόνου, του τρόπου και της αμεσότητας των πράξεων. Έτσι ακριβώς το λέτε. Αν ήταν αυτά, βεβαίως, αν ήταν μόνο ο χρόνος και ο τρόπος, όπως τώρα προσπαθήσατε να το αιτιολογήσετε κάποιοι από εσάς, θα μπορούσε από την πρώτη συνεδρίαση να λυθεί.

Εσείς, ενώ κάνατε μια επιτροπή, για να δείτε όλα αυτά τα ουσιαστικά ζητήματα, δεν κάνατε τίποτα εξ αυτών και το σημαντικότερο όλων –που είναι το μόνο που ακούει ο ελληνικός λαός– είναι ότι δεν επιτρέψατε την ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης, αποφύγατε να έρθουν οι μάρτυρες με όποιον τρόπο επέλεγε η Πλειοψηφία στην επιτροπή για να καταθέσουν. Και αυτή τη στιγμή τα μοναδικά αποδεικτικά στοιχεία σε βάρος των δέκα εμπλεκομένων προσώπων, που είναι οι καταθέσεις αυτών των μαρτύρων, έχουν μείνει στο σκοτάδι.

Αρνηθήκατε, ενώ ήσασταν η Πλειοψηφία, ενώ είχατε τη δυνατότητα να οδηγήσετε εσείς εκεί που θέλατε την επιτροπή, με τις αποφάσεις και τα πορίσματά σας αρνηθήκατε, φοβηθήκατε, παραλείψατε, κρύψατε τους μάρτυρες.

Είμαστε εδώ μετά από τρεισήμισι μήνες και ο ελληνικός λαός δεν έχει τη δυνατότητα να πληροφορηθεί αν αξιολογείται ως αξιόπιστη η κατάσταση αυτών των μαρτύρων, αν υπάρχουν άλλα στοιχεία που να συνδέουν αυτούς τους μάρτυρες με άλλα ευρήματα. Και, γενικότερα, έχουμε μια θολή εικόνα, η οποία έχει δημιουργηθεί από εσάς σκοπίμως. Και για αυτόν τον λόγο λέμε ότι υπηρετείτε πολιτικές σκοπιμότητες.

Θα κάνω ένα απλό ερώτημα για σήμερα για τις δέκα κάλπες: Κύριε Λάππα, αν η Βουλή είναι αναρμόδια για τον κ. Πικραμμένο, είναι δυνατόν να είναι αρμόδια για τον κ. Σαμαρά; Ένα είναι το ερώτημα, όπως το θέτετε. Υπάρχει ή δεν υπάρχει αρμοδιότητα; Γιατί θέλουμε δέκα κάλπες; Διότι βλέπουμε ότι θέλουμε τα ονόματα και των δέκα σε μία κάλπη, σε κάθε κάλπη το όνομα καθενός, να περνάει αυτή η εικόνα έξω.

Αν είναι για τον έναν Υπουργό αναρμόδια η Βουλή, είναι δυνατόν για τον άλλον Υπουργό να είναι αρμόδια; Γιατί θέλουμε δέκα κάλπες; Απαντήστε μου! Θέμα αρμοδιότητας λύνουμε, είναι τυπικό ζήτημα. Δεν μπαίνουμε στην ουσία. Δεν μπαίνουμε, όπως είπατε και εσείς, στη διερεύνηση των ενδείξεων επί των εγκλημάτων ή ενδείξεων ενοχής των εμπλεκομένων προσώπων. Για ποιον λόγο, λοιπόν, θέλουμε δέκα κάλπες; Διότι θέλουμε το βράδυ να λέμε τον αριθμό με τον οποίο ο καθένας δήθεν εξ αυτών αξιολογήθηκε και κρίθηκε ως ύποπτος ενοχής, για να παραπεμφθεί δήθεν στη δικαιοσύνη.

Νομίζω ότι έχει αποκαλυφθεί πραγματικά η μεθόδευση η οποία γίνεται και η σκοπιμότητα που υπάρχει σε εσάς.

Εμείς ως Μειοψηφία, όπως πάντα συναινούσαμε στις συστάσεις τέτοιων επιτροπών, το πράξαμε για μία ακόμα φορά. Όλη η Αντιπολίτευση –και το επαναλαμβάνω, όλη η Αντιπολίτευση- ζήτησε να έρθουν οι μάρτυρες και να παρουσιαστούν στη Βουλή, ζήτησε να εξετασθούν στην επιτροπή με όποιον τρόπο επιλεγεί, για να προστατευθεί και η ανωνυμία τους ακόμα. Το αποδεχθήκαμε, δεν είπαμε να έρθουν κατά πρόσωπο. Δεν μπήκατε καν σε αυτή τη συζήτηση και το ζητούσε όλη η Αντιπολίτευση και το επαναλαμβάνω.

Τώρα έρχεστε εδώ, στη συνέχεια αυτής της μεθόδευσης, και λέτε στη δικαιοσύνη αυτό που η δικαιοσύνη πριν από τέσσερις μήνες είπε σε εσάς, να εξετάσετε την υπόθεση. Αρνηθήκατε να εξετάσετε την υπόθεση, αρνηθήκατε να φέρετε τους μάρτυρες ενώπιον της επιτροπής και αυτή τη στιγμή με εφευρήματα προσπαθείτε πραγματικά να διατηρήσετε και να συντηρήσετε αυτή την ακραία περίπτωση εμπαιγμού της δικαιοσύνης, αυτή την ακραία περίπτωση κατασυκοφάντησης ανθρώπων πολιτικών με συγκεκριμένο πολιτικό ρόλο, χωρίς να τους δίνετε την ουσιαστική δυνατότητα να υπερασπιστούν τον εαυτό τους.

Νομίζω ότι στην αποψινή ψηφοφορία ένα πρέπει να θυμούνται οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ: Ψηφίζουν οριστικά τη μη ουσιαστική διερεύνηση αυτής της υπόθεσης. Φοβήθηκαν να διερευνήσουν ουσιαστικά αυτή την υπόθεση, γιατί τότε θα αποκαλύπτονταν, γιατί ήταν οι ηθικοί αυτουργοί οι οποίοι την έστησαν.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα καλέσω τώρα στο Βήμα τον κ. Γεωργιάδη, που μόλις κατέβηκε από την Προεδρική Έδρα, ώστε να μιλήσει, και ζητάμε συγγνώμη από τον κ. Καραθανασόπουλο και τον κ. Αμυρά. Ευχαριστούμε.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ και τους δύο συναδέλφους που βοηθάνε στη διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για το πόρισμα που συζητάμε σήμερα, λυπάμαι που θα το πω, αλλά οι πρώτες εξήντα σελίδες –ή, κατά την αρίθμηση της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, οι πρώτες πενήντα έξι του– άνετα θα μπορούσαν να μην υπάρχουν, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των εισηγητών και των λοιπών να μας πείσουν για τη δήθεν σπουδαιότητα και μοναδικότητα των συμπερασμάτων που περιλαμβάνονται.

Η σπατάλη, όμως, λόγων και κειμένων δεν περιορίζεται εκεί. Εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες λέξεις εκφωνήθηκαν στην αρχή της συζήτησης στην Ολομέλεια της 21ης Φεβρουαρίου και πιθανότατα άλλες τόσες ή περισσότερες κατά τη διάρκεια των τριάντα ωρών των συνεδριάσεων της επιτροπής, χωρίς τελικά να υπάρχει έστω ή να έχει προκύψει κάτι ουσιαστικό. Οι δήθεν εμβαθύνσεις ή οι προσπάθειες συσκότισης με επίδειξη επιστημονικού επιπέδου ανάλυσης, μηδενικού αποτελέσματος όμως στο τέλος της ημέρας, μόνο σε αφελείς μπορούν να απευθύνονται. Η όλη δε μεθόδευση μόνο επικοινωνιακούς λόγους μπορεί να εξυπηρετήσει και αυτό το έχουμε πει πάρα πολλές φορές.

Δυστυχώς, κάποιοι κεκαλυμμένοι, υπαρκτοί ή ανύπαρκτοι, μάρτυρες, με όνομα ή χωρίς, με επώνυμο ή χωρίς και η γνωστή επιπέδου καφενείου επιχειρηματολογία τους κατάφεραν να αναγκάσουν έντεκα μέλη της κυβερνητικής πλειοψηφίας στην επιτροπή να γεμίσουν πενήντα έξι ολόκληρες σελίδες Α4 με αχρείαστη, ανούσια και άχρηστη πολυλογία. Όχι βέβαια ότι οι υπόλοιπες σελίδες των λεγομένων «πορισμάτων» των άλλων κομμάτων είναι η μία και μοναδική αλήθεια, αλλά σίγουρα τα λεγόμενα της Κυβέρνησης αποτελούν τον ορισμό της παραπλάνησης, της μεθόδευσης και πολύ πιθανόν και της παρέμβασης.

Η όλη πορεία των πραγμάτων μάς επιτρέπει ως Ένωση Κεντρώων να μπορούμε να ισχυριζόμαστε και να αισθανόμαστε από-

λυτα δικαιωμένοι και ιδιαίτερα ικανοποιημένοι, που σε αυτό το έγγραφο, το επονομαζόμενο κατ' αρχάς από εσάς «πόρισμα», δεν έχουμε την παραμικρή εμπλοκή και συμβολή. Και δεν θα μπορούσε να γίνει και τίποτα διαφορετικό. Όταν συναίνεσε η Ένωση Κεντρώων στη σύσταση Προανακριτικής Επιτροπής για την υπόθεση «NOVARTIS», απαίτησε να χυθεί άπλετο φως, ώστε να μάθουμε όλοι επιτέλους γιατί οι τιμές των φαρμάκων δεν πέφτουν τα τελευταία χρόνια, ενώ ταυτόχρονα επισημάναμε ότι ο φάκελος διαβιβάστηκε στη Βουλή βιαστικά, χωρίς να έχει δέσει καθόλου το κατηγορητήριο, μιας και τα περίεργα που εκπορεύονταν και διαμηνύονταν από τους ανώνυμους μάρτυρες ήταν πάρα πολλά.

Φωνή, όμως, βοώντος εν τη ερήμω, κυρίες και κύριοι, μιας και η Κυβέρνηση, που δεν αντέχει σε όλο αυτό το φως και τυφλώνεται, γιατί η λέξη «διαφάνεια» είναι άγνωστη και γι' αυτή την Κυβέρνηση όπως και για τις προηγούμενες, πίστευε ότι πραγματικά έχει στα χέρια της μια ωρολογιακή βόμβα, που θα της επέτρεπε να ανακάμψει στα δημοσκοπικά βαθιά αποτελέσματα των δεκάδων αποτυχιών της τα τελευταία χρόνια. Σήμερα απλώς τρέχει πανικόβλητη, μήπως και μπορέσει να διαχειριστεί όλο αυτό το φιάσκο, που εξελίχθηκε και συνεχίζει να εξελίσσεται κατά τη διάρκεια της σημερινής ημέρας, που αφορά όλη αυτή την υπόθεση.

Από τις πρώτες κιόλας συνεδριάσεις της επιτροπής φάνηκε ξεκάθαρα ότι η κυβερνητική πλειοψηφία δεν ενδιαφερόταν να προχωρήσει στην επί της ουσίας διερεύνηση, όπως επίμονα ζητούσε το σύνολο της Αντιπολίτευσης, αλλά και των υποτιθέμενων εμπλεκόμενων προσώπων.

Το μόνο που την ένοιαζε πραγματικά ήταν η διαιώνιση της όποιας δημοσιότητας και του όποιου κατηγορητηρίου και έτσι οι εκπρόσωποί της επιδόθηκαν σε ανούσιους μονολόγους, σε μεταξύ τους διαλόγους και σε ατελείωτες επαναλήψεις, καθυστερώντας συστηματικά και μην προσφέροντας το παραμικρό στη διαλεύκανση της υπόθεσης.

Γιατί, αν υπήρχε πραγματικά η διάθεση να διαλευκανθεί αυτή η υπόθεση και να αναζητήσουμε την αλήθεια, θα συμφωνούσατε όλοι, κυρίες και κύριοι, στις προτάσεις που κάναμε και ως Αντιπολίτευση, να εξετάσουμε και τη δική σας περίοδο διακυβέρνησης για τα σκάνδαλα που πραγματικά υπάρχουν στην υγεία και συνεχίζονται και για τη συνεχόμενη καθυστερημένη τιμολόγηση του δελτίου τιμών φαρμάκων, η οποία επέφερε ζημιά στη χώρα μας και εμπλέκονται και δικά σας στελέχη.

Κρύβεστε πίσω από τη δικαιολογία ότι θα κριθείτε, όταν δεν θα είστε κυβέρνηση. Όταν δεν θα είστε κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι, να περιμένετε να απολογηθείτε και για το μεγάλο σκάνδαλο, αυτό του κ. Βαρουφάκη των πρώτων μηνών της διακυβέρνησής σας, που είναι σίγουρα μεγαλύτερο από αυτό που συζητάμε αυτή τη στιγμή.

Αντίθετα, όχι απλά δεν συναινέσατε, αλλά σπεύσατε περιβάλλοντας τα στελέχη σας με ένα αδιαφανές πέπλο, για να μην πω ότι χτίσατε ένα ολόκληρο τείχος προστασίας, μπλοκάροντας την όποια αναφορά στα έτη 2015, 2016 και 2017, που για την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι υπόδειγμα διακυβέρνησης, γιατί έτσι απλά το λέει η «πρώτη φορά Αριστερά».

Αποκαλύφθηκε, δηλαδή, ότι η μεθόδευση είναι προειλημμένη απόφαση της Κυβέρνησης, το να προβάλλουν τελικά λόγους δήθεν αναρμοδιότητας, άρα παραπομπής της υπόθεσης κάπου αλλού. Μπορεί να το ονομάζετε δικαιοσύνη, μπορεί να πάει στις ελληνικές καλένδες, μπορεί να πάει σε μια ανύπαρκτη ημερομηνία, μπορεί να πάει και σε αδιέξοδο, πάντως σίγουρα δεν θα προχωρήσει.

Αυτή η ιδιαίτερα προσβλητική στάση δεν μπορούσε να γίνει ανεκτή από την Ένωση Κεντρώων, οπότε αναγκαστήκαμε να αποχωρήσουμε από την επιτροπή, μη δεχόμενοι να συμπράξουμε κατ' ελάχιστον στην απαξίωση των θεσμών της δικαιοσύνης και του Κοινοβουλίου, είτε με την περαιτέρω παρουσία μας είτε με την όποια συγγραφική μας ικανότητα.

Και, αν ακούγονται βαριά όλα αυτά τα λόγια, κυρίες και κύριοι, η αλήθεια είναι ότι δεν διαφέρουν και πολύ από την ουσία των λόγων που χρησιμοποίησε ο κ. Νικόλαος Σακελλαρίου κατά τη διάρκεια της δραματικής ανακοίνωσής του ότι παραιτείται από τη θέση του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Και, αν χρειάζεται καλύτερη διατύπωση, μας την προσφέρει ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου της Αθήνας, ο οποίος, στην επίσης δραματικού τόνου ανακοίνωσή του, υπογραμμίζει: «Οι καίριες αιτιάσεις του Προέδρου του Σ.τ.Ε. δείχνουν ότι το κέντρο βάρους της δράσης του Υπουργείου Δικαιοσύνης πρέπει να εντοπίζεται στην ποιοτική αναβάθμιση της δικαιοσύνης της χώρας μας, στην αποχή από την προσπάθεια επηρεασμού της δικαιοσύνης, στην οποία μέχρι σήμερα επιδίδεται ο Υπουργός Δικαιοσύνης και όχι σε επικοινωνιακού τύπου καιροσκοπικές εξαγγελίες.».

Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, τα όσα έχουν συμβεί σε αυτή την επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης, η οποία με αποκλειστική ευθύνη της Κυβέρνησης δεν προέβη σε κανένα ανακριτικό έργο, σίγουρα έχουν ξεφύγει από την απαιτούμενη σοβαρότητα και τη στοιχειώδη αξιοπιστία, γεγονός που από μόνο του κατ' εμάς είναι απαράδεκτο.

Εμείς στην Ένωση Κεντρώων θεωρούμε την όλη υπόθεση μεθοδευμένη, οι δε πολλαπλές ενδείξεις μάς πείθουν ότι έγινε τουλάχιστον απόπειρα χειραγώγησης των θεσμών της δικαιοσύνης και της Βουλής. Τα όσα ακούστηκαν ή γράφτηκαν μάλλον ντροπή αποτελούν για το πολιτικό σύστημα. Δεν προσφέρουν το παραμικρό στη νομική επιστήμη και ούτε πρόκειται να διδαχθούν πουθενά και σε κανένα πανεπιστήμιο.

Αν κάποιοι αναγκάστηκαν να ξενυχτήσουν, εφευρίσκοντας ή φανταζόμενοι επιχειρήματα, γράφοντας πραγματικά, όπως το λέμε λαϊκά, «στο ποδάρι» και με τα δύο χέρια ένα πόρισμα ή ένα πόνημα, το πιθανότερο είναι ότι δεν πρόκειται κανείς, μα κανείς, να ασχοληθεί σοβαρά με αυτό στο μέλλον.

Κλείνοντας, το λεγόμενο ρεζουμέ που λέμε, είναι ότι την ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες ήταν στους δρόμους για το μείζον θέμα που έπρεπε να μας απασχολεί, ο κ. Παπαγγελόπουλος έβγαινε εν μια νυκτί, σχεδόν με τον φάκελο παραμάσχαλα, να μας ενημερώσει για το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους, μεθοδευμένα και καθαρά για να τραβήξει τα βλέμματα μακριά από τα εθνικά θέματα που θα έπρεπε να μας απασχολούν.

Είστε πραγματικά μάγοι στον αποπροσανατολισμό! Διότι μπορεί η Κυβέρνηση να ήθελε δήθεν να φέρει στο φως το μεγαλύτερο, όπως λέτε, σκάνδαλο, αλλά επί της ουσίας ήθελε να καλύψει όλα αυτά τα μεγαλύτερα εγκλήματα και ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα που ετοιμάζεται να διαπράξει δεν είναι άλλο από την παραχώρηση στους Σκοπιανούς του ονόματος της ιστορίας και του πολιτισμού, της Μακεδονίας μας.

Τα μείζονα θέματα που απασχολούν τους πολίτες μας, κυρίες και κύριοι, δεν είναι το σκάνδαλο «NOVARTIS». Είναι τα εθνικά και τα οικονομικά.

Αν δεν πιστεύετε εμένα, θα ανατρέξω εν συντομία, κυρία Πρόεδρε -και θα ολοκληρώσω με αυτό- στα πρωτοσέλιδα του σημερινού Τύπου. Και επειδή τα έχω φέρει όλα, για να μην κριθώ ότι φέρνω μόνο της «Καθημερινής» -γιατί μου το προσάψατε και αυτό- ξεκινώ με την «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»: «Προκαλεί στο Αιγαίο με στόχο την κυπριακή ΑΟΖ η επιθετική ρητορική του Ερντογάν». Ψάχνω να δω πού λέει για τη «NOVARTIS». Δεν αναφέρεται πουθενά στη «NOVARTIS».

Συνεχίζουμε με την «ΕΣΤΙΑ»: ««Πωλείται» όνομα - ταυτότητα σε τιμή erga omnes». «NOVARTIS» πουθενά.

Συνεχίζουμε με την «Εφημερίδα των Συντακτών»: «Πρόβα λύσης με όνομα - έκπληξη» και από κάτω: «Ανοίγει ο δρόμος για φοροελαφρύνσεις». «NOVARTIS» πουθενά.

«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»: «Πιο κοντά η συμφωνία με ΠΓΔΜ». «NOVARTIS» πουθενά.

«Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ»: «Πρέσινγκ για το χρέος». «Στην τελική ευθεία με ΠΓΔΜ για το ονοματολογικό». «NOVARTIS» πουθενά.

«ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»: «Εχθρικά για τους λαούς τα σχέδια ΝΑΤΟ – ΕΕ» κ.λπ.. Πουθενά η «NOVARTIS».

Ο «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» γράφει ότι για τη συμφωνία θέλει μεν να φέρει τη δόξα ο Πρωθυπουργός, αλλά όχι να αναλάβει το πολιτικό κόστος. Μιλάει και για δημοσκοπήσεις -αυτό τη συμφέρει σαφέστατα-, αλλά για τη «NOVARTIS» τίποτα.

Φτάνουμε στον «ΛΟΓΟ»: «Υπάρχει πρόοδος, αλλά...», αναφε-

ρόμενος για την ΠΓΔΜ και «Συμφωνία για το χρέος μέχρι τον Ιούνιο». Ξαφνικά εδώ βλέπω να γράφει: «Ώρα "NOVARTIS"». Είναι η μόνη εφημερίδα!

Για να καταλήξω, για να δείτε πόσο σημαντικό το θεωρείτε και εσείς, ως Κυβέρνηση, το συγκεκριμένο θέμα, ούτε «Η ΑΥΓΗ», κυρίες και κύριοι, η δική σας εφημερίδα, δεν αναφέρει τίποτα για το σκάνδαλο «NOVARTIS». Ούτε εσείς οι ίδιοι δεν θεωρείτε ότι πραγματικά είναι ένα μείζον θέμα για την καθημερινότητά μας, αλλά, τη στιγμή που όλοι θα έπρεπε να μιλάμε για το σκοπιανό και για τις περικοπές των συντάξεων και όλα αυτά που περνούν οι Έλληνες, θέλετε εσείς να τους αποπροσανατολίσετε και να πετάξετε την μπάλα στην εξέδρα, εκεί που σας συμφέρει.

(Στο σημείο αυτό ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα πρωτοσέλιδα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι Έλληνες αγωνιούν, κυρίες και κύριοι, αν θα τους κοπεί ο μισθός και η σύνταξη και αν θα μπορέσουν να βγάλουν τη χρονιά. Τους Έλληνες απασχολεί αν θα συνεχίσει το όνομα «Μακεδονία» να αναφέρεται μόνο στην Ελλάδα μας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι αν τους κλέβουν, δηλαδή.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν τους ανησυχεί το σκάνδαλο «NOVARTIS», γιατί αυτό επηρεάζει εσάς και μόνο για επικοινωνιακούς λόγους. Ο μόνος στόχος σας είναι ο αποπροσανατολισμός.

Ύστερα από τα παραπάνω, είναι αναμενόμενο, κυρίες και κύριοι, ότι, ως Ένωση Κεντρώων, αν παραμείνουμε στην ψηφοφορία, στην καλύτερη των περιπτώσεων θα είμαστε στο «παρών», αν και η δική μου εισήγηση στον Πρόεδρο της Ένωσης Κεντρώων θα είναι να αποχωρήσουμε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Καραθανασόπουλος από το ΚΚΕ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Και σήμερα, με αφορμή τη συζήτηση για την υπόθεση του πορίσματος της ειδικής προκαταρκτικής επιτροπής παρακολουθούμε κατ' επανάληψη αυτή την άσφαιρη αντιπαράθεση ανάμεσα, από τη μια μεριά, στα κόμματα της κυβερνητικής πλειοψηφίας και, από την άλλη, στα υπόλοιπα κόμματα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μια άσφαιρη αντιπαράθεση η οποία έχει σαφές και προσδιορισμένο περιεχόμενο και χαρακτήρα, που δεν είναι άλλος παρά η χειραγώγηση και η ενσωμάτωση της λαϊκής δυσαρέσκειας στο πλαίσιο αφ' ενός μεν του συστήματος, της ασκούμενης αντιλαϊκής πολιτικής, που θα έχουν ως δικαίωμα κάθε φορά τα λαϊκά στρώματα να επιλέγουν ανάμεσα στη Σκύλλα και τη Χάρυβδη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**)

Είναι μία αντιπαράθεση, η οποία βεβαίως καλλιεργεί τον αποπροσανατολισμό των λαϊκών στρωμάτων σε σχέση με τις πραγματικές αιτίες των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν και την επιδείνωση της θέσης τους όλο αυτό το διάστημα, αλλά και το επόμενο χρονικό διάστημα. Τι θέλει επί της ουσίας να αποκρύψει αυτή η συζήτηση; Θέλει να αποκρύψει την ουσία, η οποία δεν είναι βεβαίως το αν υπάρχει σκάνδαλο, γιατί σκάνδαλο υπάρχει. Βεβαίως, υπάρχει σκάνδαλο! Η υπόθεση «NOVARTIS» είναι ένα σκάνδαλο. Όμως, αυτό δεν είναι από μόνο του ένα αυτοφυές σκάνδαλο, που ξαφνικά ενέσκηψε σε μία κοινωνία αγγελικά πλασμένη, αλλά επί της ουσίας αποτελεί ένα μέρος, ένα τμήμα του συνολικότερου σκανδάλου το οποίο υπάρχει στην αγορά του φαρμάκου και του οποίου έχουμε γίνει γνώστες μέσω αλλεπάλληλων ερευνών, δημοσιευμάτων, μελετών.

Άλλωστε, η πρακτική της «NOVARTIS» είναι η συνήθης πρακτική που εφαρμόζουν όλες, μικρότερες και μεγαλύτερες, οι φαρμακευτικές εταιρείες. Υπάρχει, βέβαια, μία αιτία για να εφαρμόζουν αυτή την τακτική, δηλαδή τη με όποιον τρόπο τακτική προώθησης των σκευασμάτων τους. Ποια είναι αυτή η αιτία; Δεν είναι καμμία άλλη παρά ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις φαρμακευτικές εταιρείες για τα μερίδια της αγοράς. Άρα στο επίκεντρο αυτών των πρακτικών της διαφθοράς και της σήψης είναι ακριβώς το πώς θα κατακτήσουν οι πολυεθνικές, τα μονοπώλια, όλο και μεγαλύτερα μερίδια στην αγορά.

Από αυτή την άποψη, αυτή ακριβώς την εικόνα την παρατηρούμε και σε άλλους κλάδους της οικονομίας. Δεν αποτελούν, δηλαδή, οι πρακτικές της «NOVARTIS» ή της όποιας «NOVARTIS» προνόμιο μόνο στον κλάδο του φαρμάκου. Έτσι, λοιπόν, αυτό το οποίο προκύπτει από αυτή τη διαδικασία και το οποίο προσπαθεί να συγκαλυφθεί με κάθε τρόπο είναι ακριβώς η σύμφυση ανάμεσα στην πολιτική εξουσία από τη μία μεριά και στα οικονομικά συμφέροντα από την άλλη, δηλαδή στα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων.

Πρόκειται για μία σύμφυση, η οποία εκδηλώνεται σε όλους τους τομείς της οικονομικής και πολιτικής ζωής, από τα αντιλαϊκά νομοσχέδια που καταργούν μια σειρά από εργασιακά δικαιώματα, τα νομοσχέδια τα οποία διευκολύνουν τη δράση των πολυεθνικών, τα νομοσχέδια τα οποία προσφέρουν νέα φορολογικά και αναπτυξιακά κίνητρα στους επιχειρηματικούς ομίλους, μέχρι όλα τα υπόλοιπα, συνολικότερα το πλέγμα το οποίο έχει διαμορφωθεί και το οποίο ακριβώς ευνοεί αυτή τη σύμφυση ανάμεσα στην πολιτική εξουσία και στην οικονομική ολιγαρχία και επί της ουσίας αποτελεί και τον τροφοδότη λογαριασμό της διαφθοράς, της σήψης και της διαπλοκής και των σκανδάλων.

Απέναντι σε όλο αυτό υπάρχει ένα αστικό κράτος, το οποίο -όπως προείπα- αποτελεί τον θεματοφύλακα των συμφερόντων της αστικής τάξης και των μονοπωλιακών ομίλων και επί της ουσίας διαμορφώνει τέτοιους θεσμούς, που όχι μόνο δεν αντιμετωπίζουν τη σήψη και τη διαφθορά, αλλά επί της ουσίας προστατεύουν και τέτοιου είδους πλευρές.

Έτσι, λοιπόν, αυτό το οποίο προσπαθεί να αποκρυβεί είναι ότι η σήψη και η διαφθορά δεν αποτελούν κάποια επιμέρους ζητήματα ή τυχαία φαινόμενα τα οποία εμφανίζονται λόγω της επίορκης στάσης ορισμένων κρατικών αξιωματούχων, αλλά ότι επί της ουσίας αποτελούν συστατικό στοιχείο του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Και δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς, από τη στιγμή που είναι ένα άδικο εκμεταλλευτικό σύστημα, το οποίο με την πάροδο του χρόνου όλο και περισσότερο σαπίζει και εξαχρειώνεται.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, η υπόθεση ακριβώς της αποκάλυψης του σκανδάλου της «NOVARTIS» δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά μόνο ένα ακόμη επεισόδιο στον μεγάλο οικονομικό πόλεμο ο οποίος έχει ξεσπάσει ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες από τη μια μεριά και την Ευρωπαϊκή Ένωση από την άλλη.

Το δεύτερο στοιχείο το οποίο προσπαθεί να αποκρυβεί είναι ακριβώς τα διάφορα ιδεολογήματα τα οποία πλασάρονται. Ακούστηκε και σήμερα ένα. Για παράδειγμα, ακούστηκε ότι η διαφθορά αποτελεί την αιτία της κοινωνικής ανισότητας, που παρουσιάζεται και στη χώρα μας και όχι μόνο. Δηλαδή, εάν δεν υπήρχε η διαφθορά δεν θα υπήρχε κοινωνική ανισότητα, δεν θα υπήρχε όξυνση της κοινωνικής ανισότητας!

Επί της ουσίας, τι θέλει να δείξει; Θέλει να δείξει ότι, αν αντιμετωπίσουμε, αν περιορίσουμε αυτά τα φαινόμενα, τότε θα βελτιωθεί η θέση των εργαζόμενων, τότε θα εκλείψουν τα φαινόμενα της κοινωνικής ανισότητας. Επί της ουσίας, δηλαδή, τι αθωώνει; Αθωώνει τον ίδιο τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος, μιλώντας για έναν ανθρώπινο καπιταλισμό, ο οποίος ποτέ δεν υπήρξε και ούτε πρόκειται να υπάρξει, γιατί ακριβώς μέσα στον πυρήνα του καπιταλιστικού συστήματος είναι η ανισότητα.

Η ανισότητα αυτή προέρχεται από τις ίδιες τις σχέσεις παραγωγής, τις σχέσεις ιδιοκτησίας στην παραγωγή, που οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Αυτή είναι ακριβώς η εξέλιξη των πραγμάτων που αποτυπώνονται σε διάφορες μετρήσεις, σε διάφορες έρευνες, σε σχέση με το 1% του πιο πλούσιου πληθυσμού στον κόσμο που παρακρατεί, που έχει ως περιουσιακά στοιχεία, πάνω από το 90% του παγκόσμιου πλούτου.

Δεύτερον, υπάρχει η αντιεπιστημονική άποψη ότι για την κρίση και την κρίση που βίωσε και η ελληνική οικονομία φταίει η διαφθορά, ότι για τα μνημόνια, για την κλιμάκωση της αντιλαϊκής

επίθεσης υπεύθυνη είναι η διαφθορά και ότι αν παταχθούν τα φαινόμενα της διαφθοράς τότε δεν θα έχουμε ούτε κρίσεις ούτε μνημόνια ούτε αντιλαϊκές πολιτικές.

Επί της ουσίας, δηλαδή, με έναν άλλον τρόπο τι θέλετε να πείτε; Θέλετε να πείτε ότι όλα αυτά τα μέτρα τα οποία λήφθηκαν και τα οποία είναι μέτρα που ικανοποιούν τις ανάγκες του κεφαλαίου για αντιλαϊκή επίθεση, για τη διαμόρφωση ενός ακόμη πιο ευνοϊκού περιβάλλοντος για τη δράση, ευθύνεται η διαφθορά και όχι οι ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων στη νέα φάση της καπιταλιστικής ανάκαμψης, που επί της ουσίας, για να υπάρξει ανάκαμψη, προϋποθέτει την κατεδάφιση των εργασιακών δικαιωμάτων, ένα πολύ φθηνό, ανειδίκευτο και ευάλωτο εργατοϋπαλληλικό δυναμικό, χωρίς συγκροτημένα δικαιώματα. Άρα δηλαδή η ανάπτυξή σας, αυτή η ανάπτυξη την οποία ευαγγελίζεστε και την ονομάζετε μάλιστα δίκαιη, πατά πάνω στα ερείπια των εργασιακών δικαιωμάτων.

Από αυτή την άποψη είναι φανερό ότι μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία, και με αφορμή το σκάνδαλο της «NOVARTIS», υλοποιείται η αντιλαϊκή πολιτική. Έτσι, με πρόσχημα την υπαρκτή σπατάλη στον χώρο του φαρμάκου και στον χώρο της υγείας, ουσιαστικά οι κυβερνήσεις και η σημερινή Κυβέρνηση μείωσαν τη δημόσια δαπάνη, μεταφέροντας τα βάρη αυτής της δαπάνης στις τσέπες των λαϊκών στρωμάτων, τη στιγμή βεβαίως που όχι μόνο δεν αντιμετωπίστηκε η διαφθορά και η διαπλοκή, αλλά συνεχίζεται με άλλους τρόπους.

Ενώ, λοιπόν, υπάρχουν όλα αυτά τα ζητήματα, αυτά τα βασικά δεδομένα, εμείς ως ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή είχαμε πει ότι θα συμμετάσχουμε στην ειδική προκαταρκτική επιτροπή, χωρίς να έχουμε αυταπάτες, γιατί ακριβώς θέλουμε να συζητηθεί και να διερευνηθεί η υπόθεση. Θέλουμε να συζητηθεί και να διερευνηθεί η υπόθεση, γιατί ακριβώς θέλουμε να αποκαλύψουμε επί της ουσίας, αφ' ενός μεν τους τακτικισμούς ανάμεσα στα κόμματα, τα παιχνίδια αποπροσανατολισμού, αλλά και τις επιδιώξεις συγκάλυψης των βασικών αιτιών της ουσίας του προβλήματος, αυτά στα οποία αναφέρθηκα πριν.

Τότε είχαμε προειδοποιήσει ότι ως κόμμα δεν θα ανεχθούμε με διάφορα προσχήματα να μην εξεταστεί η ουσία του σκανδάλου, να μην εξεταστούν όλα τα αδικήματα, ακόμα και αυτά που η Πλειοψηφία θεωρούσε ως παραγεγραμμένα. Γιατί, για παράδειγμα, το αδίκημα της απιστίας αν δεν εξεταστεί, τότε δεν υπάρχει ο ομφάλιος λώρος που συνδέει τον χρηματισμό. Για ποιον λόγο χρηματίστηκε ένας Υπουργός αν δεν έκανε απιστία επάνω στο καθήκον; Γιατί ήταν όμορφος; Άρα, ακόμη και σε αυτά τα ζητήματα τα οποία ήταν παραγεγραμμένα, εμείς είπαμε ότι πρέπει να διερευνηθούν συνολικά και να μην υπάρχουν όλα αυτά τα δικονομικά τερτίπια περί αρμοδιότητας ή όχι.

Βεβαίως, αυτή η υπόθεση περί αρμοδιότητας δεν συζητήθηκε καθόλου την πρώτη φορά που απασχόλησε στην Ολομέλεια η συγκρότηση της προκαταρκτικής επιτροπής. Αντίθετα, ήρθε ως κεραυνός εν αιθρία στην πρώτη συνεδρίαση της προκαταρκτικής επιτροπής. Άρα ήταν φανερό ότι οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας ακολούθησαν μια παρελκυστική τακτική, τόσο στην Ολομέλεια όσο και στη λειτουργία της προκαταρκτικής επιτροπής.

Βεβαίως, σε αυτή την παρελκυστική τακτική διευκολύνθηκαν και από τη στάση των άλλων κομμάτων. Ποια ήταν η ουσία αυτής της τακτικής; Γιατί την επέλεξαν από την κυβερνητική πλειοψηφία; Γιατί με διάφορους τρόπους η Κυβέρνηση προσπάθησε να περιορίσει το αντικείμενο της έρευνας. Δεν έκανε επί της ουσίας καμμία έρευνα, με πρόφαση το περί αρμοδιότητας, δείχνοντας έτσι ότι εκείνο που την ενδιαφέρει σε τελική ανάλυση ήταν τα παιχνίδια εντυπώσεων αξιοποιώντας ένα υπαρκτό σκάνδαλο.

Βεβαίως, αυτή την απαράδεκτη στάση εμείς ως ΚΚΕ δεν τη νομιμοποιήσαμε. Αποχωρήσαμε από τις λειτουργίες και τις διαδικασίες της επιτροπής, για να μη νομιμοποιήσουμε αυτούς τους σχεδιασμούς, δηλώνοντας ότι, εφόσον η επιτροπή έμπαινε στην ουσία του ζητήματος, εμείς θα συμμετείχαμε. Όμως, όπως φάνηκε και από το πόρισμα, η άρνηση της κυβερνητικής πλειοψηφίας να εξετάσει την υπόθεση στην ουσία της ήταν προσχηματική και επί της ουσίας, κατά τη γνώμη του ΚΚΕ, δεν διευκολύνει ούτε τη δικαιοσύνη στη διερεύνηση της υπόθεσης, αλλά εξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες. Εάν την ενδιέφερε την κυβερνητική πλειοψηφία η διευκόλυνση της δικαιοσύνης, τότε θα έπρεπε να εξεταστεί η υπόθεση, γιατί είναι φανερό ότι η πλήρης διερεύνηση της υπόθεσης και από την προκαταρκτική επιτροπή με την εξέταση όλων των μαρτύρων, ακόμη και αυτών που είναι προστατευόμενοι ως φυσικές παρουσίες, όλων των στοιχείων που ήταν στη διάθεση και θα μπορούσαν να συγκεντρωθούν, τότε αυτή η εξέταση από μεριάς προκαταρκτικής επιτροπής θα είχε θετική συμβολή και στη διερεύνηση της υπόθεσης από τη δικαιοσύνη. Όλα τα υπόλοιπα, τα προσχήματα και τα νομικίστικα τερτίπια, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά φθηνές δικαιολογίες.

Από αυτή, λοιπόν, την άποψη, εάν κάτι χρειάζεται να κρατήσουμε είναι ότι για ακόμη μία φορά εμείς ως ΚΚΕ επισημαίνουμε την επιτακτική ανάγκη της ριζικής αλλαγής του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, ώστε οι Υπουργοί να διώκονται χωρίς κωλύματα όπως οι υπόλοιποι πολίτες και ταυτόχρονα επιμένουμε ακόμη και τώρα, την ύστατη στιγμή, ότι πρέπει η επιτροπή να συνεχίσει το έργο της και να διερευνήσει την ουσία του ζητήματος. Διαφορετικά, δηλώνουμε προκαταβολικά ότι, εάν η Πλειοψηφία επιμείνει, εμείς δεν μπορούμε να νομιμοποιήσουμε με τη συμμετοχή μας και κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας, αυτή τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

Ακολουθεί ο κ. Κουκούτσης ως τελευταίος εκ των ομιλητών και αμέσως μετά θα έχει τον λόγο ο Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ κ. Κουτσούμπας.

Ορίστε, κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την απάντηση ή τη μη απάντηση στο υπαρξιακό, θεμελιακό ερώτημα «να ζει κανείς ή να μη ζει», έχουμε φτάσει στο σημερινό υπαρξιακό ερώτημα του ελληνικού Κοινοβουλίου: «Έχουμε ή δεν έχουμε αρμοδιότητα να ψάξουμε μία υπόθεση, την υπόθεση "NOVARTIS", κατά την απόφαση της Ολομέλειας της 21ης Φεβρουαρίου;»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απορίας άξιο πώς από το μεγαλύτερο, σύμφωνα με υπουργικά χείλη, σκάνδαλο από καταβολής του ελληνικού κράτους φτάσαμε σε αυτή τη φτωχή συζήτηση για το εάν έχει ή όχι αρμοδιότητα το Κοινοβούλιο να ψάξει την υπόθεση.

Το πρώτο αυθόρμητο ερώτημα που προκύπτει είναι: Η κυβερνητική πλειοψηφία και οι εισηγητές της στην Ολομέλεια δεν είχαν υπ' όψιν τους την αναρμοδιότητα, όταν εισήχθη η πρόταση για τη σύσταση της προκαταρκτικής; Η πρόταση της Πλειοψηφίας για αναρμοδιότητα οδηγεί στο σκοτάδι όλα όσα ειπώθηκαν στην Ολομέλεια και στην επιτροπή, οδηγεί στο σκοτάδι την απόφαση της Ολομέλειας της 21ης Φεβρουαρίου που μας δεσμεύει. Εδώ αποφασίσαμε και αναλάβαμε μια συγκεκριμένη εντολή και αναφέρεται στην απόφαση να ψάξουμε ως μέλη αυτής της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής. Το διαβάζω από την ημερήσια διάταξη της Ολομέλειας της 21ης Φεβρουαρίου, το ξανατονίζω: «... για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της δωροληψίας και δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα» για τα αναφερόμενα πολιτικά πρόσωπα. Δεν πήραμε απόφαση εδώ στην Ολομέλεια για να ψάξουμε εάν η προκαταρκτική επιτροπή θα έχει αρμοδιότητα ή όχι να ψάξει το ζήτημα.

Επειδή στο παρελθόν τέτοιες επιτροπές ήταν «πλυντήρια» και «καθαρτήρια», απαιτούνταν διπλάσια προσοχή, για να μη λάβει η παρούσα επιτροπή τον χαρακτήρα του λασπωτηρίου, από το καθαρτήριο στο λασπωτήριο.

Λοιπόν, τώρα που η υπόθεση επιστρέφει στην τακτική δικαιοσύνη, από όπου μας ήλθε, ποιος είναι ο απολογισμός της επιτροπής; Ήταν ένας επικοινωνιακός ντόρος αυτό που άφησε πίσω της, δεν άφησε έργο. Λοιπόν, σημάδεψε την υπόληψη ορισμένων προσώπων και βεβαίως το υποσυνείδητο των πολιτών.

Εμείς από την αρχή στο Ποτάμι λέγαμε «όλα στο φως». Για αυτόν τον λόγο ψηφίσαμε στην Ολομέλεια της 21ης Φεβρουαρίου «ΝΑΙ», να συσταθεί αυτή η επιτροπή και βάλαμε μέσα σε παρένθεση -όπως βάλατε εσείς το «Όχι» σήμερα στην παρένθεση «λόγω αναρμοδιότητας»- εμείς είχαμε βάλει «ΝΑΙ», να συσταθεί

προκαταρκτική επιτροπή με πλήρεις αρμοδιότητες και να ψάξει στην ουσία της την υπόθεση.

Δυστυχώς, κάτι τέτοιο δεν έγινε.

Επιπλέον, δεν ετέθη υπ' όψιν της επιτροπής ένα πλέγμα στοιχείων εξαιρετικά σημαντικών: τα στοιχεία που η «NOVARTIS» απέστειλε στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και το FBI, οι μηνύσεις και οι εγκλήσεις του συνόλου των πολιτικών προσώπων που αναφέρονται ως εμπλεκόμενοι, να εξετάσουμε τις αιτιάσεις τους, τα νομικά και πραγματικά τους επιχειρήματα. Δεν ήρθε στην επιτροπή ούτε καν η δικογραφία Ράικου με αριθμό 373/2016 για κύκλωμα ιατρών που ενέχονται στις αθέμιτες πρακτικές σε συνεργασία με τη «NOVARTIS». Δεν υπήρξε ούτε ζητήθηκε από την επιτροπή σχετική ενημέρωση από την εισαγγελία με έγγραφα τουλάχιστον για την εξέλιξη αυτής της έρευνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί τρεις μήνες μιλάμε για τη «NOVARTIS» και καμμία κουβέντα δεν έχει ειπωθεί σε όλες αυτές τις εργατοώρες, σε όλες αυτές τις ομιλίες, για το ιατρικό σκάνδαλο το υπαρκτό. Ας ξεκινήσουμε από το υπαρκτό και βεβαίως θα δούμε και τις πολιτικές ευθύνες, πώς η φαρμακευτική δαπάνη εκτοξεύθηκε επί μια δεκαετία στη στρατόσφαιρα. Βεβαίως, όπου υπάρχουν πολιτικά πρόσωπα, θα έπρεπε να το διερευνήσουμε μέχρι βάθους, κάτι που δεν πρόκειται να γίνει με τη σημερινή κυβερνητική πρόταση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για την «ευθανασία», όπως έχω ονομάσει εγώ, της διαδικασίας και της επιτροπής που θα ερευνούσε τη «NOVARTIS».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έπρεπε να προσέλθουν ενώπιον της επιτροπής οι προστατευόμενοι μάρτυρες. Τα ονόματά τους ας μη γινόντουσαν φανερά. Με παρουσία εισαγγελέα, σε άλλον χώρο, με αλλοιωμένη τη φωνή τους, θα μπορούσαν να καταθέσουν αυτά που περιλαμβάνονται στη δικογραφία. Και αν θεωρούσαμε ότι ήταν και αναγκαίο, να γίνει και κατ' αντιπαράσταση εξέταση των αναφερόμενων από τους μάρτυρες πολιτικών προσώπων, για να δούμε ποιος λέει την αλήθεια και ποιος είναι κατασκεύασμα, είναι «αχυράνθρωπος», είναι «σκιάχτρο» άλλων δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είδα κάτι στο υπόμνημα που μας έστειλε ο κ. Αβραμόπουλος, ο Έλληνας Επίτροπος. Γράφει -και ήλπιζα ότι θα έχει αναγνωστεί το υπόμνημά του, όχι απλώς να μας το μοιράσουν- ότι: «Θα περίμενα, επίσης, τα μέλη της επιτροπής της κυβερνητικής πλειοψηφίας να απαιτήσουν από την εισαγγελία κατά των εγκλημάτων διαφθοράς να καταθέσει στη Βουλή των Ελλήνων τα πορίσματα των ελέγχων που διεξήχθησαν παράλληλα με τις εργασίες της επιτροπής στους τραπεζικούς λογαριασμούς των ίδιων των πολιτικών προσώπων και των συγγενών τους.». Υπάρχουν, έχουν γίνει οι έλεγχοι και, όπως λέει ο κ. Αβραμόπουλος, οι έλεγχοι αυτοί δεν αποκάλυψαν απολύτως τίποτα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αφορά τη δικαιοσύνη αυτό, κύριε Αμυρά, όχι τη Βουλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τα ξέρετε εσείς τα αποτελέσματα, κύριε Λάππα; Σας ενδιαφέρει να τα μάθετε; Δεν σας ενδιαφέρει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Άλλο η δικαιοσύνη, άλλο η Βουλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Αυτό είναι ενδεικτικό με ποιον τρόπο προσεγγίζετε τη διερεύνηση του θέματος της «NOVARTIS». Είναι ενδεικτικό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Να απαντήσετε τι σημαίνει η διερεύνηση από τη Βουλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Εμείς λέγαμε «ναι» από την αρχή στην ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης και μάλιστα «ναι» και στην αρχή της δημοσιότητας, για να ξέρει ο πολίτης από πρώτο χέρι και να διαμορφώνει άποψη όχι μέσω απαράδεκτων διαρροών, οι οποίες οι περισσότερες ήταν σε φιλοκυβερνητικά έντυπα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από δύο συνεδριάσεις που κάναμε στην Ολομέλεια, δέκα συνεδριάσεις της αρμόδιας ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής και αφού έχουν περάσει σχεδόν τρεις μήνες, πείτε μου εσείς, κύριε Λάππα, ποιος είναι ο απολογισμός των έργων της επιτροπής. Σιωπή. Αυτό είναι. Άκρα του τάφου σιωπή. Όπως αποτυπώνεται δε στο δικό σας πόρισμα, στο πόρισμα ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, μία δημοσιογραφική παράθεση δηλώσεων...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Περιμένω από εσάς να πείτε τι σημαίνει διερεύνηση από τη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Σας παρακαλώ, κύριε Λάππα. Μην προκαλείτε κι εσείς, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: ...καμμία τεκμηρίωση, μια τυπική και πρόχειρη διαδικασία...

Να σας πω, κύριε Λάππα. Κλείστε την εφημερίδα. Δεν είμαστε στον καφενέ. Να του φέρουμε και έναν καφέ του κ. Λάππα, να το ευχαριστηθεί τουλάχιστον, μιας που είναι και πρώτο τραπέζι πίστα, αλλιώς να μη μιλάει. Να του φέρουμε έναν καφέ να μη μιλάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεχίστε, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της ουσίας και για την «ταμπακιέρα», για το αν υπάρχουν όντως ευθύνες των πολιτικών προσώπων ή όχι, τσιμουδιά. Άκρα του τάφου σιωπή.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Έχετε κανένα πρόβλημα με τις εφημερίδες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ελάτε, κύριε Υπουργέ, τώρα. Βρήκατε ευκαιρία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Εσείς ειδικά έχετε μεγάλο πρόβλημα με τις εφημερίδες και με τα κανάλια. Είναι ή δεν είναι οι εφημερίδες «στημένες»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, μην ανοίγετε διάλογο. Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τώρα μου επικαλείστε τις εφημερίδες, κύριε Πολάκη; Μη μου επικαλείστε, ειδικά εσείς, τις εφημερίδες και τον Τύπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία πρακτική ερώτηση και με αυτό κλείνω: Καλούμαστε να ψηφίσουμε «ναι» στην παραπομπή ή όχι των προσώπων ή «όχι», λόγω αναρμοδιότητας.

Εγώ ρωτάω: Αν ψηφίσω εγώ «ναι», τι σημαίνει; Ότι έχει αναρμοδιότητα; Έχει αναρμοδιότητα; Την έχει. Μάλιστα. Μας δίνετε την απάντηση ο ίδιος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό είναι παραγραφή. Αυτό δεν καταλαβαίνετε. Αυτό δεν λέτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μα τι λέτε τώρα; Όσο και να διαστρέψετε τη λογική, δεν θα τα καταφέρετε. Εμείς και στην υπόθεση Παπαντωνίου είχαμε ψηφίσει να προχωρήσει σε βάθος η υπόθεση και η διερεύνηση και αποχωρήσαμε στην ψηφοφορία, γιατί δεν θέλαμε να γίνουμε μέρος του θεάτρου σκιών που σκηνοθετείτε. Το ίδιο θα κάνουμε και τώρα. Κι αν μπορούσαμε το ίδιο, θα είχαμε φύγει από τώρα, γιατί δεν αξίζει να χάνουμε τον χρόνο μας σε σκιαμαχίες και στημένα παιχνίδια. Ή ψάχνουμε μέχρι τέλους ενδεχόμενη συμμετοχή πολιτικών στο σκάνδαλο ή δεν το ψάχνουμε. Καταλάβατε; Ή το κάνουμε γαργάρα και το οδηγούμε με ευθανασία στον άγιο Πέτρο, όπως κάνατε κι εσείς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Αμυρά και για την οικονομία στον χρόνο.

Ο κ. Κουκούτσης έχει τον λόγο τώρα. Στη συνέχεια ακολουθεί ο Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ κ. Κουτσούμπας.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μέσα σε μια χιονοστιβάδα αποκαλύψεων, εντός και εκτός εισαγωγικών, γύρω από την ελβετική φαρμακοβιομηχανία και τις διαδρομές που ακολουθούσε για τη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, ακούστηκαν πολλά. Στο κάδρο μπήκαν πρώην Πρωθυπουργοί, υψηλά πολιτικά πρόσωπα, γιατροί, δικηγόροι, ανέκυψαν ερωτήματα προς διερεύνηση για υψηλόβαθμους κρατικούς λειτουργούς και δημοσιογράφους, έγινε λόγος και συνδέθηκαν υποθέσεις, όπως του εκδότη Μαυρίκου, του Χατζηδάκη, του Μιχάλη Πιτσιλίδη, για στελέχη της «NOVARTIS» και προστατευόμενους μάρτυρες. Έγινε λόγος για τη ληστεία τριών ολόκληρων γενεών, για μίζες δισεκατομμυρίων των ΜΜΕ και του πολιτικού συστήματος σε τροχήλατες βαλίτσες. Και τι δεν ειπώθηκε για κρυφούς λογαριασμούς, για βρώμικο χρήμα, για ενεργητική και παθητική δωροδοκία, για φορολογικούς παραδείσους κ.λπ..

Εν μέσω, λοιπόν, όλων αυτών είχαμε και μια εικοσάωρη συνε-

δρίαση στη Βουλή σε ιδιαίτερα υψηλούς τόνους, η οποία έστειλε σε προανακριτική επιτροπή δέκα κορυφαία πολιτικά πρόσωπα. Και ενώ στη συνεδρίαση αυτή η Κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ έκαναν λόγο για τεράστιο σκάνδαλο, όπως αναφέρεται και στο πόρισμα, ο Πρωθυπουργός, όπως ενθυμείστε τότε, μας αιφνιδίασε μιλώντας για πολιτική ευθύνη.

Επισήμως από την Κυβέρνηση, αλλά και από άλλους χώρους, εκτιμάται ότι το συγκεκριμένο σκάνδαλο είναι σε βάθος δεκαπενταετίας και μόνο η συγκεκριμένη εταιρεία έχει ζημιώσει το ελληνικό δημόσιο με πάνω από 3 δισεκατομμύρια. Βέβαια, κανείς από τους κατηγορούμενους, από τους «απολογούμενους», δεν είπε «είμαστε αθώοι». Όλοι λένε «εγώ είμαι ο αθώος». Όλοι παραδέχονται ότι η υπόθεση αυτή είναι καλά στημένη με ένα δαιδαλώδες δίκτυο αμοιβών και αμειβομένων, που πάρα πολύ δύσκολα βρίσκεται η άκρη του νήματος. Υπάρχει μια μεγάλη δυσκολία, κατά πώς φαίνεται, να βρεθούν οι αποδείξεις τραπεζικών λογαριασμών, ενώ έχουν διακινηθεί τεράστια χρηματικά ποσά για πολλά, μα πάρα πολλά, έτη.

Εδώ τώρα μπαίνουν βασικά ερωτήματα, όπως για το αν μπορούν να αποδειχθούν οι σπόνσορες των πολιτικών προσώπων και τα ποσά που έφταναν σε έντυπα και σε κανάλια. Πολλοί προέβαλλαν τη διάκριση του αδικήματος κατά την άσκηση των καθηκόντων ή επ' ευκαιρία των καθηκόντων, δηλαδή μια πράξη κακοδιαχείρισης κατά την άσκηση των καθηκόντων ή εκμετάλλευση της θέσης κάποιου για να τελέσει μια αξιόποινη πράξη.

Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών έχει τύχει τόσο ευρείας όσο και στενής ερμηνείας από έγκριτους νομικούς. Σύμφωνα με την ευρεία ερμηνεία, περιλαμβάνονται και οι πράξεις εκείνες που σχετίζονται με τα υπουργικά καθήκοντα. Αντιθέτως, η στενή ερμηνεία ορίζει ότι στο πεδίο εφαρμογής του ποινικού νόμου για την ποινική ευθύνη Υπουργών υπάγονται μόνο οι πράξεις ή οι παραλείψεις που ταυτίζονται άμεσα με τις αρμοδιότητές τους.

Παρ' ότι η πρόθεση του νομοθέτη είναι να διαφυλαχθούν τα πολιτικά πρόσωπα από μεθοδευμένες διώξεις εναντίον τους, δεν θα πρέπει να φτάσουμε σε σημείο η ερμηνεία του νόμου να αποβαίνει σε δυσανάλογα ευνοϊκή αντιμετώπιση αυτών των προσώπων σε σχέση με τον μέσο πολίτη.

Από την άλλη, οι κατηγορούμενοι απείλησαν δημοσίως και μάλιστα σε αυτή εδώ την Αίθουσα. Ουσιαστικά, κυρίες και κύριοι, είναι πολλοί αυτοί που δεν τους ενδιαφέρει μια δημόσια υγεία για το καλό του συνόλου, για το καλό του τόπου και του λαού και σίγουρα είναι πάρα πολλοί αυτοί που ενδιαφέρονται για το καλό της τσέπης τους πρωτίστως.

Αυτοί οι κάποιοι σε αυτόν τον τόπο δεν έχουν όνομα; Δεν τους ξέρουμε; Χρειαζόμαστε προστατευόμενους μάρτυρες ή κάποιους άλλους για να μας το επιβεβαιώσουν; Γιατί αγανακτούμε; Γιατί αναστατωνόμαστε με τέτοιες υποθέσεις; Το παιχνίδι των πολυεθνικών στην πλάτη του κοσμάκη θα συνεχιστεί. Είτε αν κάποιοι τα πήραν είτε αν επιλέχθηκαν από κάποιους άλλους να κατηγορηθούν ότι τα πήραν, δεν έχει και πολλή σημασία. Σημασία έχει η κονόμα, ας μου επιτραπεί η έκφραση.

Αυτού του είδους τα σκάνδαλα σπάνε έτσι τη μονοτονία, την κανονικότητα, δυστυχώς, της σημερινής κοινωνίας και έχουν να κάνουν ουσιαστικά με τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις πολυεθνικές. Κάποιοι αποκτούν πλεονεκτήματα, οι ανταγωνιστές τους σπεύδουν να τους χτυπήσουν. Είτε με μίζες είτε χωρίς μίζες, είτε με μεγάλες μίζες είτε με μικρές μίζες, με συμφωνίες κάτω από το τραπέζι μεταξύ των εταιρειών, ο πόλεμος ανάμεσα σε εταιρείες, οι συμβιβασμοί με το πολιτικό προσωπικό, το πλιάτσικο με παρεμβάσεις θα συνεχίζονται και θα συνεχίζονται.

Χρόνια τώρα μας έλεγαν για την αύξηση της λεγόμενης «φαρμακευτικής δαπάνης» ότι φταίνε τα πολλά φάρμακα που δίνουμε στον λαό. Στην πραγματικότητα, όμως, ήταν οι τεράστιες αυξήσεις που έγιναν στα φάρμακα και ξέρουμε όλοι πώς επιτυγχάνονταν αυτές οι αυξήσεις. Μιλάμε για τη «NOVARTIS», λες και οι άλλες εταιρείες είναι «παρθένες Μαρίες».

Οι πρώην Υπουργοί που κατηγορούνται διατυμπανίζουν ότι αυτή τη φαρμακευτική δαπάνη την έριξαν, ενώ η αλήθεια είναι ότι το μεγαλύτερο μέρος το έριξαν στους ασφαλισμένους, το έριξαν στον λαό, το έριξαν στον Έλληνα. Με τη σκανδαλολογία στο κάτω-κάτω της γραφής θα λυθούν κάποιες πολιτικές διαφορές ανάμεσα στα κόμματα. Ο λαός ουσιαστικά, όμως, τι έχει να κερδίσει;

Οι γενικότερες γενεσιουργές αιτίες διαφθοράς, κυρίες και κύριοι, είναι η έλλειψη σταθερότητας των νόμων, οι σχετικά συχνές αλλαγές της νομοθεσίας, της πρόληψης και της καταπολέμησης, είναι η ακατάλληλη οργάνωση των δημοσίων φορέων και αρχών, η έλλειψη διαφάνειας στη λειτουργία τους, η άκαμπτη γραφειοκρατία, η κοινωνική ανισότητα και η αέναη προσδοκία του ατόμου να δημιουργήσει μια κατάσταση ευημερίας που θα του προσφέρει κοινωνική άνεση.

Υπάρχουν κοινωνίες, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, που εκεί ονομάζεται η δωροδοκία –και είναι και αποδεκτή, μάλιστα- ως άσκηση πίεσης, ενώ στις αναπτυσσόμενες χώρες αυτή η δραστηριότητα λέγεται ξεκάθαρα δωροδοκία.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ακόμη και ο πολιτισμός ενός λαού μαζί με την έλλειψη κατάλληλης εκπαίδευσης οδηγούν σε επικίνδυνες ατραπούς όσον αφορά στη γνώση των επιπτώσεων της διαφθοράς και του κινδύνου που ενέχουν για όσους παραβιάζουν την ποινική νομοθεσία.

Αυτές οι εγκληματικές πράξεις γίνονται σε κοινωνίες σαν τη δική μας, επειδή βρισκόμαστε μόνιμα σε καθεστώς απογοήτευσης. Και γιατί να το κρύψουμε; Χωρίς τον φόβο του νόμου που παραμένει ανενεργός, δυστυχώς φτάσαμε να λέμε ότι υπάρχει πολυπλοκότητα και δυσκολία στο να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα. Κι όμως, είναι πάρα πολύ απλό να δώσεις λύσεις.

Υπάρχει, όμως, άραγε πραγματικά η πολιτική βούληση; Υπάρχει βούληση μέσω της εκπαίδευσης, ώστε μέσα από τον πολιτικό και νομικό πολιτισμό να καταπολεμήσουμε τη διαφθορά; Υπάρχει επαγρύπνηση της κοινωνίας, της δικής μας, των πολιτών, για να πάψουν οι σιωπηρές συμφωνίες που στρέφονται εναντίον της ίδιας της κοινωνίας; Μπορεί να θεσμοθετηθεί ένας σταθερός, σαφής, προβλέψιμος νόμος, που θα εφαρμόζεται ταχέως και εξίσου, με διαφάνεια στην οργάνωση, στη λειτουργία και στις αποφάσεις των δημοσίων αρχών;

Μπορούν να απλουστευθούν οι διαδικασίες και να εξαλειφθούν οι δυνατότητες υποκειμενικότητας ή αυθαιρεσίας; Είναι προφανές ότι τη διαφθορά δεν θα την εξαλείψουμε μόνο με τις εισαγγελικές έρευνες.

Ως πότε ως πολίτες, εμείς, θα δεχόμαστε τη διαφθορά και το «μπαξίσι», τα οποία μας δίνουν «προϊόντα» που θέτουν σε κίνδυνο την καθημερινότητά μας, την ασφάλειά μας, την ίδια τη ζωή τη δική μας, των παιδιών μας;

Σε μια χώρα που η διαφθορά ανθίζει, η ανάκτηση της οικονομίας θα επιβραδύνεται, η εγκληματικότητα θα αυξάνεται, η καινοτομία θα εμποδίζεται, θα μειώνεται η ανταγωνιστικότητα και η αποδοτικότητα του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και, ως εκ τούτου, θα έχουμε πρόβλημα ως χώρα, θα έχει πρόβλημα η φήμη της χώρας μας.

Μήπως πρέπει επιτέλους ως κοινωνία να πάψουμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας; Μήπως σε αυτά που ακούγονται να μην κάνουμε ότι πέφτουμε από τα σύννεφα;

Τελικά ο κόσμος το έχει τούμπανο, κυρίες και κύριοι, και εμείς κρυφό καμάρι. Το δάχτυλο, για να μην πω τις χούφτες, κάποιοι το έχουν βάλει στο βάζο με το μέλι εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Ξέρετε, όμως, τι λέει ο λαός μας; «Έλα, μωρέ, τώρα. Κόρακας κοράκου μάτι βγάζει;».

Μιλάμε για τα εκατομμύρια και τα δισεκατομμύρια λες και είναι, ας μου επιτραπεί η έκφραση, «μαρουλόφυλλα» και ο λαός χάσκει με ανοικτό το στόμα και δεν ξέρει τι να πει.

Εκείνο, όμως, που παρατηρώ σε αυτή εδώ την Αίθουσα είναι ότι το τελευταίο διάστημα οι κατηγορούντες δεν μας τα λέτε και πολύ καλά. Μασάτε τα λόγια σας. Οψόμεθα.

Εγώ θα συνταχθώ προσωπικά με τους κατηγορούμενους, γιατί πιστεύω ότι θα έχουν την παρρησία, τη δύναμη και το σθένος να δηλώσουν ότι η διαδικασία αυτή θέλουν να πάει μέχρι το τέλος και αυτό είναι και δική μου επιθυμία και το έχω πράξει εγώ ο ίδιος στο παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουκούτση.

Τον λόγο έχει ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμ-

ματος Ελλάδας κ. Κουτσούμπας για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι, το ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή που άνοιξε η συζήτηση για το σκάνδαλο της «NOVARTIS» ξεκαθάρισε ορισμένα ζητήματα όσον αφορά τη στάση του, ζητήματα που θα συνέβαλλαν και στη διαλεύκανση της υπόθεσης, όσο αυτό είναι δυνατόν, αλλά και στην ανάδειξη του μεγάλου σκανδάλου, που δεν είναι άλλο από το γεγονός ότι το φάρμακο από κοινωνικό αγαθό, όπως θα έπρεπε να είναι, σήμερα είναι εμπόρευμα, πηγή τεράστιας κερδοφορίας για συγκεκριμένους ομίλους. Αυτή είναι η ρίζα του κακού και αυτό κανένα κόμμα, πλην ΚΚΕ, δεν το λέει, δεν το αναδεικνύει, πολύ περισσότερο δεν το αμφισβητεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι αυτή η υπόθεση πρέπει πλήρως να διερευνηθεί, ότι η επιτροπή πρέπει να κάνει ουσιαστική έρευνα και ότι η έρευνα αυτή θα έπρεπε να είναι επί της ουσίας και όχι επί της διαδικασίας, να συμπεριλαμβάνει όλα τα αδικήματα και αυτά που θεωρούνται παραγεγραμμένα με τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, αν θέλουμε να είμαστε συνεπείς με αυτό που παραδέχονται όλα τα κόμματα, στα λόγια φυσικά, ότι αυτός ο νόμος είναι απαράδεκτος.

Επίσης, αυτή η έρευνα θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνει και την εξέταση των ανώνυμων μαρτύρων, στις καταθέσεις των οποίων στηρίζονται οι καταγγελίες. Είπαμε ακόμη ότι πρέπει να διερευνηθούν οι βαθύτερες αιτίες των σκανδάλων στον χώρο του φαρμάκου, οι βαθύτερες αιτίες που έφεραν το συγκεκριμένο σκάνδαλο στην επιφάνεια και αυτές οι αιτίες βρίσκονται και στους σφοδρούς ανταγωνισμούς μεγάλων ομίλων για μεγαλύτερα κέρδη. Αυτοί οι ανταγωνισμοί αφορούν και τον χώρο του φαρμάκου, όπως άλλωστε και όλους τους τομείς της οικονομίας και φτάνουν στο σημείο, ιδιαίτερα τη σημερινή εποχή, να διεξάγονται ολόκληροι εμπορικοί πόλεμοι ανάμεσα σε διάφορα κράτη, σε διάφορες συμμαχίες και μάλιστα με υπαρκτό τον κίνδυνο οι πόλεμοι αυτοί να μη μένουν μόνο στο εμπορικό, οικονομικό κομμάτι, αλλά να παίρνουν και άλλες γενικότερες διαστάσεις.

Είναι μεγάλη αφέλεια, πολιτική ανευθυνότητα θα έλεγα, να θεωρήσει κάποιος, για παράδειγμα, ότι δεν είχε σχέση η ανάδειξη του σκανδάλου «NOVARTIS» με την ενόχληση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τα κέρδη της Γερμανίας σε βάρος των δικών της εταιρειών και η κόντρα που αυτές αναπτύσσουν στον τομέα της φαρμακοβιομηχανίας, της αυτοκινητοβιομηχανίας και σε άλλους, πάρα πολλούς τομείς. Δεν έπιασε τους Αμερικάνους ο πόνος για τη διαφθορά ή για το ύψος της φαρμακευτικής δαπάνης πλου πληρώνει ο λαός μας.

Άρα υπάρχει η αντικειμενική βάση για ένα ατέλειωτο «δούναι και λαβείν» μεταξύ ομίλων, μεταξύ κυβερνήσεων. Και στο έδαφος αυτό οι μίζες, η διαφθορά και τα σκάνδαλα αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου επιχειρηματικών έως και γεωπολιτικών παιχνιδιών, ξεκαθαρίσματος λογαριασμών ανάμεσα σε κορυφαία μονοπώλια και καπιταλιστικά κράτη.

Γι' αυτό, άλλωστε, και δεν υπάρχει ούτε ένα κράτος που να μην είχε τα δικά του αντίστοιχα σκάνδαλα όσοι ελεγκτικοί μηχανισμοί ή δήθεν ανεξάρτητες αρχές και αν υπάρχουν σε αυτό.

Τέλος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είπαμε ότι δεν πρόκειται να νομιμοποιήσουμε διαδικασίες-παρωδία, οι οποίες συνεχίζονται και σήμερα με την περίεργη διαδικασία που αποφάσισε η Πλειοψηφία της Βουλής, πρακτικές αποπροσανατολισμού από τα μεγάλα προβλήματα που απασχολούν τη χώρα. Πολύ περισσότερο δεν πρόκειται να δώσουμε κάλυψη σε αστείες, σε χρεοκοπημένες θεωρίες, ότι δήθεν για τα αντιλαϊκά μέτρα φταίει απλά και μόνο η ρεμούλα, η διαφθορά, αφήνοντας στο απυρόβλητο ένα σύστημα σάπιο, μια συνολικά διεφθαρμένη ως το μεδούλι οικονομική και κοινωνική πολιτική.

Αυτά ήταν τα τρία βασικά ζητήματα που θέσαμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, προκειμένου να βγει κάτι ουσιαστικό απ' όλη αυτή τη διαδικασία. Με αυτή τη στάση ψηφίσαμε υπέρ της συγκρότησης και συμμετείχαμε στην προκαταρκτική επιτροπή.

Η πορεία, όμως, της επιτροπής και ο σύντομος βίος της θα μείνει στην κοινοβουλευτική ιστορία ως ένα ακόμη μνημείο εκφυλισμού. Βεβαίως, δεν τρέφαμε αυταπάτες ούτε περιμέναμε μια πολύ διαφορετική, τέλος πάντων, εξέλιξη. Όμως, εδώ ξεπεράστηκε κάθε όριο. Από την πρώτη στιγμή η Πλειοψηφία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επέλεξε να εξετάσει όχι την ουσία, αλλά αποκλειστικά και μόνο το θέμα της αρμοδιότητας ή μη της επιτροπής. Σε αυτή την παρελκυστική τακτική διευκολύνθηκε, βέβαια, και από τη στάση των άλλων κομμάτων. Με πρόσχημα διάφορους αστείους νομικούς λόγους και προφάσεις, τους οποίους επαναλαμβάνει και στο πόρισμα, δεν έκανε καμμία έρευνα, δείχνοντας έτσι ότι εκείνο που τελικά την ενδιέφερε ήταν τα παιχνίδια εντυπώσεων, ο αποπροσανατολισμός, αξιοποιώντας ένα σκάνδαλο.

Και τι δεν ακούστηκε από την πλευρά της κυβερνητικής πλειοψηφίας για να δικαιολογηθεί αυτή η τακτική. Ότι δήθεν το αδίκημα της απιστίας είναι παραγεγραμμένο και, επομένως, δεν μπορεί να διερευνηθεί, ότι δήθεν δεν μπορεί να τραβήξει σε βάθος η έρευνα για να μην υπάρξει παραγραφή με δεδομένα τα στενά περιθώρια που βάζει ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών», ότι δεν είναι δυνατόν να εξεταστούν μάρτυρες γιατί θα υπάρξουν ακυρότητες επειδή η επιτροπή είναι αναρμόδια κ.λπ..

Όλα τα παραπάνω είναι επιχειρήματα που δεν πείθουν ούτε μικρά παιδιά, πέρα από το γεγονός ότι δεν προκύπτουν από πουθενά, από κανέναν νόμο και κανονισμό.

Αυτό που εμείς θέσαμε, ήταν ότι η εξέταση όλων των αδικημάτων όχι μόνο δεν είναι απαγορευτική, αλλά θα μπορούσε να φωτίσει και πλευρές και των άλλων αδικημάτων, να εξηγήσει, για παράδειγμα, τα κίνητρα, για ποιο λόγο έγιναν οι φερόμενες ως πράξεις ή παραλείψεις και άλλα.

Η άρνηση της κυβερνητικής πλειοψηφίας να εξεταστεί η ουσία της υπόθεσης, επικαλούμενη τη δήθεν αναρμοδιότητά της, είναι προσχηματική. Στην πραγματικότητα, δεν διευκολύνει ούτε τη δικαιοσύνη στη διερεύνηση της υπόθεσης. Είναι φανερό ότι η πλήρης διερεύνηση της υπόθεσης από την επιτροπή της Βουλής με την εξέταση όλων των μαρτύρων και τα στοιχεία που θα συγκεντρώνονταν σε συνθήκες δημοσιότητας και διαφάνειας, μόνο θετική συμβολή θα είχαν στη διερεύνηση συνολικά της υπόθεσης. Όλα τα άλλα είναι φθηνές δικαιολογίες που δείχνουν άλλες σκοπιμότητες.

Δεύτερο ζήτημα: Στο πόρισμα του ΣΥΡΙΖΑ γίνονται ορισμένες σωστές, θα λέγαμε, αναφορές όσον αφορά στην πορεία της κρατικής φαρμακευτικής δαπάνης, η οποία μειώθηκε με την κρίση και τα μέτρα λιτότητας και μετακυλίσθηκε αυτό το κόστος περικοπών στους πολίτες.

Όμως, αυτό αποτελεί τη μισή αλήθεια. Η πλήρης αλήθεια είναι ότι και η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνέχισε τις συγκεκριμένες περικοπές, τις επέκτεινε, ενώ με πρόσχημα την αντιμετώπιση της διαφθοράς και τον εξορθολογισμό ετοιμάζει νέο κτύπημα στη δημόσια φαρμακευτική δαπάνη. Και είναι, βέβαια, χαρακτηριστικό ότι παρά τη δραστική μείωση που έχει καταγραφεί τα τελευταία χρόνια, η αποτύπωση στις λιανικές τιμές είναι πάρα πολύ μικρή. Δηλαδή, μπορεί η κρατική δαπάνη για το φάρμακο να μειώνεται, όμως δεν μειώνεται το κόστος των φαρμάκων, με αποτέλεσμα ο ασθενής να επιβαρύνεται επιπρόσθετα για την αγορά του.

Ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφορές μεταξύ των κυβερνήσεων, η κατεύθυνση και ο στόχος των μέτρων είναι η περικοπή των κρατικών ασφαλιστικών δαπανών για φάρμακα, στην κατεύθυνση μείωσης του λεγόμενου «μη μισθολογικού κόστους».

Από όλες τις κυβερνήσεις λήφθηκαν μέτρα. Κάθε κυβέρνηση υλοποιούσε τα μέτρα της προηγούμενης και με τη σειρά της η επόμενη τα επέκτεινε. Φόρτωνε τους ασθενείς με αυξημένες πληρωμές σε σχέση με το παρελθόν, ακόμα και μετά τη μείωση της λιανικής τιμής των φαρμάκων, της «θετικής λίστας», όπως ονομάζεται.

Συγκριτικά, μεταξύ 2009 - 2010 και 2016 η δημόσια δαπάνη, το κράτος και τα ασφαλιστικά ταμεία πληρώνουν κατά 57,7% λιγότερα, ενώ οι ασφαλισμένοι πληρώνουν συμμετοχή κατά 43,1% περισσότερα. Βέβαια, στα παραπάνω πρέπει να υπολογιστούν και τα φάρμακα της λεγόμενης «αρνητικής λίστας», που συνταγογραφούνται αλλά δεν αποζημιώνονται από τον ΕΟΠΥΥ και τα μη συνταγογραφούμενα φάρμακα, που επιπλέον η τιμή τους πρόσφατα απελευθερώθηκε και πληρώνονται κατά 100% από

τους ασθενείς, καθώς και τα 10 ευρώ, που έχει γίνει καθεστώς πλέον να πληρώνουν οι ασθενείς για τη συνταγογράφηση στους γιατρούς, γιατί θεωρούν ότι είναι εκτός των δωρεάν επισκέψεων.

Την ίδια στιγμή καθιερώθηκε η αύξηση των εισφορών των συνταξιούχων στον κλάδο της υγείας -συνεπώς και για τα φάρμακα- στις κύριες και επικουρικές συντάξεις, που για το 2017 υπολογίζονταν σε 717 εκατομμύρια ευρώ.

Τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτουν ότι οι κυβερνήσεις οι οποίες προχώρησαν στη μείωση της δημόσιας δαπάνης, δεν το έκαναν για να πλήξουν τα μεγάλα κέρδη της φαρμακοβιομηχανίας, αλλά για να επιτύχουν τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής και να φορτώσουν, βέβαια, το βάρος στους εργαζόμενους.

Άλλο ζήτημα: Μιλάτε για διαφθορά στον χώρο του φαρμάκου και βγάζετε και κορώνες για τη δήθεν καταπολέμησή της, όταν δεν ακουμπάτε στο ελάχιστο την κυριαρχία των επιχειρηματικών ομίλων και των πολυεθνικών σε όλη αυτή την αλυσίδα, από τη φαρμακευτική έρευνα μέχρι την παραγωγή και διακίνηση του φαρμάκου.

Για παράδειγμα, σήμερα η κλινική φαρμακευτική έρευνα χρηματοδοτείται από μεγάλους ιδιωτικούς ομίλους. Με αυτούς υποχρεώνεται να συνδεθεί ο ερευνητής, για να εξελιχθεί ακαδημαϊκά. Από τα κερδοφόρα ερευνητικά προγράμματα που διασφαλίζουν για τα πανεπιστήμια αξιολογούνται οι ερευνητές. Από τη συμμετοχή τους σε συνέδρια που χρηματοδοτούν οι εταιρείες αξιολογούνται οι γιατροί.

Όλες οι σοβαρές σχολές μάνατζμεντ -όπως έχουμε ξαναπεί στη Βουλή- διδάσκουν επίσημα πώς να επιδρά επί των προϊόντων του ο κάθε όμιλος μέσα στην επιστημονική κοινότητα.

Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, λέμε εμείς, χαμένος είναι πάλι μόνο ο λαός, χαμένοι είναι οι ασθενείς, που πληρώνουν αυξημένα ποσά για φάρμακα κ.λπ..

Ταλαιπωρείτε χρόνια πάσχοντες με γραφειοκρατικές, ανασταλτικές διαδικασίες. Επίσης, υπάρχει και ένας αριθμός ατόμων που περιορίζει ή και διακόπτει τη φαρμακευτική του περίθαλψη γιατί δεν έχει πλέον καν την όποια οικονομική δυνατότητα.

Είναι προφανές ότι μέσα από αυτή την ιστορία της «NOVARTIS» η Κυβέρνηση δεν επεδίωκε να υπάρχει ουσιαστική έρευνα και απόδοση ευθυνών. Ήθελε απλά να κάνει μια κίνηση αντιπερισπασμού για την αντιλαϊκή της πολιτική, την πολιτική που υλοποιεί, εμφανιζόμενη ως δύναμη κάθαρσης, όπως επίσης και να διαμορφώσει και κάλπικες διαχωριστικές γραμμές με άλλα κόμματα -με τη Νέα Δημοκρατία- που κυβέρνησαν στο παρελθόν.

Προσπαθείτε να φτιάξετε θολά δίπολα, του τύπου «παλιό - νέο», «έντιμοι - διεφθαρμένοι», για να κρύψετε ότι στις βασικές, στις στρατηγικές πολιτικές επιλογές συμπίπτετε σχεδόν απόλυτα.

Αυτό θα συνεχίσετε να το κάνετε και στο μέλλον με κινήσεις εντυπωσιασμού -αυτό περιμένουμε- με διάφορα πυροτεχνήματα, όπως για παράδειγμα αυτό που κάνετε τώρα με την κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών, μαζί, φυσικά, με την προπαγάνδα περί τέλους των μνημονίων, της δίκαιης ανάπτυξης που έρχεται, τα οποία, όμως, όλα αυτά έχουν πολύ κοντά ποδάρια. Ο λαός μας πλέον αντιλαμβάνεται ότι το πολιτικό σχέδιο τόσο του κυβερνητικού κόμματος, του ΣΥΡΙΖΑ, όσο και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και του Κινήματος Αλλαγής, περιλαμβάνει όλες τις δεσμεύσεις που έφεραν τη χρεοκοπία για τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα, για τα λαϊκά στρώματα.

Όλοι έχετε σκοπό να αφήσετε άθικτους τους εκατοντάδες μνημονιακούς νόμους που όλα αυτά τα χρόνια τσάκισαν μισθούς, συντάξεις, δικαιώματα, εκτόξευσαν τη φορολογία, έβαλαν στο στόχαστρο την πρώτη κατοικία κ.λπ.. Ήδη έχετε προνομοθετήσει μέτρα-φωτιά, όπως η μείωση των συντάξεων και του αφορολόγητου -κατά πάσα πιθανότητα- οι ιδιωτικοποιήσεις, που συνιστούν ουσιαστικά ένα συμπληρωματικό μνημόνιο.

Αποτελεί ψέμα αυτό που λέει η Κυβέρνηση, ότι αυτά τα μέτρα δεν είναι δεδομένα και θα τα επαναδιαπραγματευτεί, γιατί τα ματωμένα πλεονάσματα έχουν συμφωνηθεί μέχρι το 2060. Κομισιόν, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, που δίνουν συγχαρητήρια στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων, έχουν δηλώσει κατηγορηματικά ότι αυτές πρέπει να συνεχιστούν.

Στη λίστα βρίσκονται νέες ανατροπές σε ασφαλιστικό, ενίσχυση της φοροληστείας, ακόμη μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας, περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις, κτύπημα συνδικαλιστικών ελευθεριών, δηλαδή όλα όσα ζητούν και οι μεγάλοι επιχειρηματίες, ο ΣΕΒ.

Επίσης, αποτελεί μεγάλη απάτη ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης ότι η έξοδος στις αγορές φέρνει και το τέλος της λιτότητας και μεγαλύτερα περιθώρια για την άσκηση φιλολαϊκής πολιτικής. Τα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα που υλοποιήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια στο πλαίσιο των μνημονίων, δεν ήταν κάτι έξω από την ευρωπαϊκή κανονικότητα. Ήταν αυτή ακριβώς η κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη θωράκιση της κερδοφορίας, της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, που καμμιά, βέβαια, σχέση δεν έχει με το εργατικό, με το λαϊκό συμφέρον.

Ήταν μέτρα προαποφασισμένα πριν την κρίση, που υλοποιούνται σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα συνεχίσουν να υλοποιούνται και στη φάση της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Γιατί οι ανταγωνισμοί, διεθνώς, ανάμεσα στους ομίλους, στα κράτη, στις λυκοσυμμαχίες οξύνονται με θύματα πάντα τους εργαζόμενους, τους λαούς. Δεν είναι τυχαίο ότι αντιλαϊκά μέτρα υλοποιούνται αυτή την περίοδο σε πάρα πολλές άλλες χώρες που δεν έχουν καν μνημόνια, όπως είναι η Γαλλία, στην Ευρώπη, και βέβαια, με μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις.

Τα όποια περιθώρια υπάρχουν, θα αξιοποιηθούν για την παραπέρα στήριξη του κεφαλαίου, των επενδύσεών του, με νέες φοροελαφρύνσεις και αναπτυξιακά πακέτα. Αυτό είναι το ζητούμενο και στους ανταγωνισμούς για την αναμόρφωση της Ευρωζώνης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και αυτά είναι μόνο ορισμένα και πολύ λίγα από όσα μπορεί κάποιος να αναφέρει, βλέποντας καθαρά και ξάστερα τη σημερινή πραγματικότητα και τους κινδύνους που ελλοχεύουν για τον ελληνικό λαό και για άλλους λαούς της περιοχής. Διότι μπροστά μας εκτός των άλλων είναι και η τέταρτη αξιολόγηση, οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί, οι νέες μειώσεις σε συντάξεις, το ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας, άλλα προαπαιτούμενα, δηλαδή νέα μέτρα που θα πλήξουν το λαϊκό εισόδημα παραπέρα.

Και όλα αυτά, βέβαια, μαζί πάνε πακέτο, ενιαία πρέπει να τα βλέπουμε και να τα αντιμετωπίζουμε.

Το ΚΚΕ σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να παίξει σε αυτά τα παιχνίδια αποπροσανατολισμού από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο λαός μας, είτε αυτά αφορούν το πεδίο της οικονομίας, των μέτρων που δεν πρόκειται -επιμένουμε- να σταματήσουν τον Αύγουστο του 2018, όπως προπαγανδίζει ήδη η Κυβέρνηση είτε αφορούν επικίνδυνες διεθνείς εξελίξεις, ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, ανταγωνισμούς -ιδιαίτερα στην περιοχή μας-, στους οποίους η Κυβέρνηση είναι ήδη βαθιά χωμένη και χώνεται όλο και περισσότερο.

Και όχι μόνον εμπλέκεστε βαθιά, αλλά αναλαμβάνετε και ρόλο πρωταγωνιστικό στο ξέπλυμα των πιο βρώμικων σχεδίων.

Πώς αλλιώς να εξηγηθεί η κάλυψη που δώσατε ως Κυβέρνηση στις δολοφονικές ενέργειες του Ισραήλ, με το οποίο έχετε στενή και στρατιωτική συνεργασία, φτάνοντας στο σημείο να τηρείτε ίσες αποστάσεις ανάμεσα στο θύτη και στο θύμα;

Πώς αλλιώς να εξηγηθεί η υιοθέτηση από τη μεριά σας όλων των προσχημάτων για την επέμβαση στη Συρία, το γεγονός ότι έχετε μετατρέψει την Ελλάδα σε αμερικανονατοϊκό ορμητήριο και πολλά άλλα που δεν μας παίρνει ο χρόνος να αναφέρουμε;

Το μόνο που μπορούμε να σας πούμε, επειδή σας αρέσουν και τα σποτ, είναι να βάλετε σε αυτά και τις συναντήσεις σας με τον διαβολικά καλό Τραμπ και όχι μόνο με τον Ομπάμα. Βάλτε, επίσης, και τον κολλητό σας, τον δολοφόνο του παλαιστινιακού λαού τον Νετανιάχου. Μην τους αφήνετε έξω από τα διαφημιστικά σποτάκια σας και σας κακολογήσουν! Άλλωστε, το κόκκινο χαλί που φαίνεται στο καινούριο σποτ του κ. Τσίπρα, το οποίο στρώνεται για να υποδεχθείτε όλη αυτή την «αφρόκρεμα» του διεθνούς ιμπεριαλισμού, το περπάτησαν, εκτός από τους παραπάνω, και ο Ερντογάν για να εγείρει, μάλιστα, διεκδικήσεις επί της εδαφικής ακεραιότητας της Ελλάδας μέσα από το Μαξίμου. Χώρια τα διάφορα βρετανικά πριγκιπικά απολιθώματα που φιλοξενήσατε πρόσφατα και μάλιστα τις μέρες που η βασίλισσα μητέρα τους σας απάντησε διπλωματικά, υποδεχόμενη ως ανωτέρα

αυτή αυτών τον Ερντογάν στην έδρα της.

Κυρίες και κύριοι στης Κυβέρνησης, στο πλαίσιο του νέου ρόλου που έχετε αναλάβει, επιδιώκετε να λύσετε και το ζήτημα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας με ορίζοντα -όχι τυχαία- τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ τον Ιούλη και την ένταξη της γειτονικής χώρας στον ιμπεριαλιστικό αυτόν οργανισμό.

Η συμφωνία που επιδιώκετε, δεν αποτελεί πραγματική λύση. Και όσοι από την αρχή μιλούσαν μόνο για το όνομα και όσοι ακόμα σήμερα μιλάνε μόνο για το όνομα, βλέπουν το δέντρο και αφήνουν το δάσος, αποπροσανατολίζουν, μπλοκάρουν τα μυαλά των ανθρώπων αντιδραστικά, συντηρητικά, αλυτρωτικά.

Κρύβουν όλοι αυτοί ότι η μοναδική, η πραγματική εγγύηση είναι η μη ένταξη της γειτονικής δημοκρατίας και στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η προσπάθεια αποτροπής αυτής της λύσης. Δεν προσφέρει ούτε ασφάλεια ούτε σταθερότητα ούτε ειρήνη, όπως ισχυρίζεται η ελληνική Κυβέρνηση, η ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ. Άλλωστε, το ίδιο το ΝΑΤΟ είναι παράγοντας, από μόνο του, παράγοντας ανασφάλειας, παραπέρα αποσταθεροποίησης, πολεμικών εμπλοκών και νέων προβλημάτων. Η ένταξη των κρατών των δυτικών Βαλκανίων αναβαθμίζει όλους αυτούς τους κινδύνους για όλους τους λαούς της περιοχής και φυσικά και για τον ελληνικό.

Κατά την άποψή μας, πραγματική λύση σημαίνει καθαρές εγγυήσεις για εξάλειψη του αλυτρωτισμού, του εθνικισμού, των διεκδικήσεων, εξασφάλιση του απαραβίαστου των συνόρων, που σημαίνει αλλαγές τώρα στο Σύνταγμα. Και αυτό πρέπει να προηγηθεί στη γειτονική δημοκρατία και να μην μείνει ως γενική ευχή για το απώτερο μέλλον, όπως φοβούμαστε.

Η ουσία βρίσκεται στην κοινή πάλη των λαών, στη φιλία, στη συνεργασία, στη μη αλλαγή συνόρων, στην ειρήνη και ευημερία, μακριά από ΝΑΤΟ και Ηνωμένες Πολιτείες. Συνολικά η πάλη του ελληνικού λαού, της νεολαίας του, θεωρούμε ότι πρέπει να στρέφεται και να κατευθύνεται όλο και περισσότερο –συνολικά- ενάντια σε αυτό το άθλιο σύστημα και της σαπίλας και της διαφθοράς, των ανταγωνισμών, της αναρχίας της παραγωγής, της ανεργίας, των οικονομικών κρίσεων, των σκανδάλων, των ιμπεριαλιστικών πολέμων και επεμβάσεων.

Κυρίες και κύριοι, επαναλαμβάνουμε ότι το ΚΚΕ δεν θα νομιμοποιήσει διαδικασίες παρωδία με τη «NOVARTIS», την προκαταρκτική επιτροπή και την κοροϊδία που επιχειρείται τώρα σε βάρος του λαού για να παίξετε τα μεταξύ σας παιχνίδια εντυπωσιασμού. Αρκετά ως εδώ. Συνεχίστε αυτόν τον δρόμο μόνοι σας. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ αποχωρεί από αυτή τη συνεδρίαση και από την ψηφοφορία.

Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Ξέχασες να πεις ότι έβαλαν και την καθαρίστρια στο βίντεο οπότε έγινε πιο λαϊκό!

(Στο σημείο αυτό αποχωρεί από την Αίθουσα η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει ο κ. Πικραμμένος για είκοσι λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΙΚΡΑΜΜΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προσήλθα ενώπιόν σας στη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου και τότε, τελειώνοντας την ομιλία μου, σας ζήτησα να παραδοθώ αθώος στην κοινωνία το ταχύτερο δυνατό.

Μου ζητήθηκε μετέπειτα να προσέλθω στην προανακριτική επιτροπή για να εκφέρω τη γνώμη μου για το θέμα της αρμοδιότητάς της. Δεν προσήλθα, αλλά έστειλα επιστολή με την οποία εξήγησα ότι επαφίεμαι στην κρίση της για ένα τέτοιο θέμα καθαρά διαδικαστικού χαρακτήρα.

Σήμερα, κάποιους μήνες μετά, σας δηλώνω με συντομία και με παρρησία ότι δεν με ενδιαφέρει καθόλου ποιο όργανο θα κριθεί ως αρμόδιο για να κρίνει την υπόθεση και να την εξετάσει. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι το θέμα να ερευνηθεί στην ουσία του. Έχω όμως τον φόβο ότι με τις διαδικασίες που ακολουθούνται, μπορεί αυτό και να μη συμβεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τυχόν αδικαιολόγητη παράταση ή μη ολοκλήρωση της διαδικασίας προσβάλλει βάναυσα την προσωπικότητα ενός ανθρώπου που υπηρέτησε τη δικαιοσύνη, πιστεύω με πιστό τρόπο, για τριάντα επτά χρόνια και νομίζω ότι στο τέλος πλήττει και το κύρος της ίδιας της δικαιοσύνης.

Ζητώ, λοιπόν, την πιστή τήρηση των κανόνων της ελληνικής και ευρωπαϊκής εννόμου τάξεως και την ταχύτατη διαλεύκανση της ουσίας της υπόθεσης, διότι αν κι αυτή η υπόθεση συρθεί επί μακρόν, όχι μόνο θα εξακολουθήσει να σπιλώνεται η προσωπικότητά μου, αλλά θα δίνεται και σε ορισμένους το έρεισμα να ισχυριστούν ότι πρόκειται εν τέλει για πολιτική δίωξη.

Κυρίες και κύριοι, είναι γνωστό στο πανελλήνιο ότι καμμία απολύτως σχέση δεν έχω με το αποκαλούμενο σκάνδαλο «NOVARTIS», ουδεμία απολύτως σχέση. Σας καλώ, λοιπόν, να πράξετε το καθήκον σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο κ. Στουρνάρας και μετά ο τέως Πρωθυπουργός κ. Σαμαράς.

Κύριε Στουρνάρα, έχετε τον λόγο για είκοσι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο ζήτημα της αρμοδιότητας της ειδικής επιτροπής για την υπόθεση «NOVARTIS», η θέση μου διατυπώθηκε ευθύς εξαρχής με την ομιλία μου στην Ολομέλεια κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018. Επαναλήφθηκε με επιστολή που διαβίβασα στον πρόεδρο της ειδικής επιτροπής στις 23 Μαρτίου του τρέχοντος έτους.

Όπως ανέφερα στην ομιλία μου, ακόμα και στην περίπτωση που είχε διαπιστωθεί αποσβεστική προθεσμία του αδικήματος της απιστίας, δεν νοείται πρόταση για μη δίωξη της πράξης, όπως παραδόξως πρότειναν οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας.

Όσον αφορά δε την υποτιθέμενη πράξη της παθητικής δωροδοκίας, υποστήριξα ότι το έργο της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής δεν έπρεπε και δεν μπορούσε να περιοριστεί μόνο στο ζήτημα της αρμοδιότητάς της. Υποχρέωσή της κατά το Σύνταγμα ήταν να εξετάσει τις κατηγορίες, τις υπόνοιες, τα στοιχεία και να εκδώσει πόρισμα που θα εισαγόταν στην Ολομέλεια της Βουλής για να αποφασίσετε εσείς αν θα ασκηθεί δίωξη.

Σε συνέχεια δε των όσων είπα στην Ολομέλεια με την επιστολή μου της 23ης Μαρτίου προς τον πρόεδρο της ειδικής επιτροπής, επεσήμανα ότι η αρμοδιότητα της επιτροπής για το αδίκημα της δωροδοκίας είναι αποκλειστική, εφόσον αφορά πρόσωπα υπαγόμενα στο άρθρο 86 του Συντάγματος και τούτο, διότι από το σχετικό άρθρο του ποινικού νόμου προκύπτει ότι η πράξη αυτή θεωρείται έγκλημα και τιμωρείται, όταν σχετίζεται με τα καθήκοντα του κατηγορούμενου. Επομένως δεν νοείται η επιτροπή και η Βουλή να κρίνουν διαφορετικά και να απεμπολήσουν την εκ του Συντάγματος αποκλειστική τους αρμοδιότητα.

Τη θέση μου αυτή δεν την υπαγόρευσε προσωπικό συμφέρον. Στην ίδια ομιλία ξεκαθάρισα ότι δεν επικαλούμαι ούτε παραγραφές ούτε αποσβεστικές προθεσμίες ούτε οποιαδήποτε άλλη εξαίρεση ή προνόμιο προβλέπεται για υπουργούς και ότι έπρεπε η Βουλή και η επιτροπή να τα ψάξει όλα, να εξετάσει τα πάντα, όλες τις κατηγορίες, όλες τις μαρτυρίες και όλα τα στοιχεία που της είχαν διαβιβαστεί και βεβαίως, να ψάξει να βρει και άλλα.

Κατά την προηγούμενη συζήτηση στην Ολομέλεια ζήτησα, επίσης, να προστατέψετε την κοινωνία από τις συνέπειες που θα είχε η επιλογή να παραμείνουν αιωρούμενες και ανέλεγκτες οι κατηγορίες και να μετατραπεί έτσι η συκοφαντία σε θεσμό στον δημόσιο βίο της χώρας με τη δική σας ανοχή ή συμμετοχή.

Την ίδια έκκληση απηύθυνα με την επιστολή μου και στην ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή, λέγοντας ότι, αν νίψει τας χείρας της, αρνούμενη να εξετάσει τις άθλιες και συκοφαντικές κατηγορίες, θα έχει ενσυνειδήτως απεμπολήσει το χρέος της να αποκαταστήσει το κύρος και την αξιοπιστία των θεσμών και της ίδιας της δημοκρατίας, που τα τραυμάτισε η οργανωμένη σπίλωση πολιτικών προσώπων και θεσμικών λειτουργών.

Με λύπη και περίσκεψη διαπιστώνω σήμερα ότι η πλειοψηφία της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής της Βουλής για τη διερεύνηση της υπόθεσης «NOVARTIS», η οποία, σύμφωνα με Υπουργό της Κυβέρνησης, χαρακτηρίζεται ως το μεγαλύτερο σκάνδαλο της Μεταπολίτευσης, επέλεξε όχι μόνο να νίψει τας χείρας της, αλλά να σηκώσει στην κυριολεξία ψηλά τα χέρια και

να παραδοθεί τρόπον τινά στη συκοφαντία, αρνούμενη να εξετάσει την υπόθεση.

Κατά παγκόσμια πρωτοτυπία, αν και τα δέκα πρόσωπα που φέρονται να εμπλέκονται στην υπόθεση αυτή, αλλά και σύσσωμη η Αντιπολίτευση ζήτησαν να προχωρήσει η διερεύνηση της υπόθεσης, η πλειοψηφία της επιτροπής το αρνήθηκε.

Κατά την άποψή μου, το αρνήθηκε, παρά την περί του αντιθέτου ρητή συνταγματική επιταγή, για τρεις λόγους. Πρώτον, επειδή φοβήθηκε την αποκάλυψη της αλήθειας. Διότι, αν προχωρούσε στη διερεύνηση της υπόθεσης, αν καλούσε τους προστατευόμενους μάρτυρες, θα αποκαλύπτονταν οι ψευδομαρτυρίες, η παντελής έλλειψη στοιχείων, οι εκκρεμότητες των μαρτύρων με τη δικαιοσύνη ή τη φορολογική διοίκηση, οι ακυρότητες του καθεστώτος προστασίας, οι αφόρητες πιέσεις που τους ασκήθηκαν προκειμένου να πουν αυτά που είπαν, οι ηθικοί αυτουργοί της υπόθεσης και τελικά, η σκευωρία.

Θα αποκαλυπτόταν, δηλαδή, ότι, αντί για το μεγαλύτερο σκάνδαλο, έχουμε τη μεγαλύτερη σκευωρία της Αντιπολίτευσης. Έτσι θα κατέρρεε και το σαθρό επικοινωνιακό οικοδόμημα, που κτίζεται εδώ και ενάμιση χρόνο με διαρροές, με παπαγαλάκια, με δήθεν συνταρακτικές αποκαλύψεις, που όλο έρχονται, αλλά τελικά αναβάλλονται, με δήθεν παχυλούς λογαριασμούς και πολυτελή ακίνητα στο εξωτερικό, που όλο ανακαλύπτονται, αλλά τελικά δεν βρίσκονται.

Δεύτερον, επειδή εκτιμήθηκε ότι η μη διερεύνηση σε βάθος της υπόθεσης θα συντηρήσει μέρος της συκοφαντικής λάσπης, που είχε αρχίσει ευθύς αμέσως με το που έγινε αντιληπτό ότι στοιχεία και λογαριασμοί δεν υπάρχουν να εξαερώνεται και ότι έτσι θα συνεχίσει να προσφέρει μικροκομματικά οφέλη.

Τρίτον, επειδή θα αποκαλυπτόταν ότι ένοχοι είναι άλλοι και μάλιστα, πρόσωπα που πρόσκεινται στην Κυβέρνηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Τι είναι αυτά που λέτε;

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ: Γι' αυτούς τους λόγους, δυστυχώς, πιστεύω ότι η πλειοψηφία της επιτροπής, αντί να προστατεύσει τους θεσμούς γενικά και τη δικαιοσύνη ειδικότερα, επέλεξε να σηκώσει τα χέρια ψηλά στη συκοφαντία, παρατείνοντας τις καταστροφικές για τη δημοκρατία συνέπειές της.

Η υπόθεση των δέκα, λοιπόν, η μεγαλύτερη σκευωρία της Μεταπολίτευσης θα συνεχίσει να προκαλεί τεράστια ζημιά στη χώρα, πλήττοντας βάναυσα το θεσμικό της υπόβαθρο, ερχόμενη αμέσως μετά τη γνωστή «υπόθεση Γεωργίου», η οποία επίσης προκάλεσε και προκαλεί ακόμα την υποβάθμιση των θεσμών και του κράτους δικαίου.

Δεν υπάρχει προηγούμενο στον αναπτυγμένο κόσμο με ασυνάρτητες μαρτυρίες τριών ανώνυμων μαρτύρων, υπό αμφισβητούμενο καθεστώς προστασίας, με εκκρεμότητες στη δικαιοσύνη και στη φορολογική διοίκηση, υποκείμενων σε πιέσεις ή ακόμα και σε εκβιασμούς, χωρίς στοιχεία, χωρίς καν ενδείξεις, να στέλνονται δέκα επιλεγμένα, νυν και πρώην, πολιτικά πρόσωπα κατηγορούμενα στη Βουλή, δύο πρώην Πρωθυπουργών συμπεριλαμβανομένων, να ανοίγουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί τους, όπως και των συγγενικών τους προσώπων, να στοχοποιούνται και να διαπομπεύονται.

Όσον αφορά εμένα που κατέχω και θεσμική θέση στο εξωτερικό, αντιμετώπισα περαιτέρω συνέπειες και διεθνή δυσφήμηση από όσους ανέλαβαν να συντηρήσουν την ηχώ της συκοφαντίας για κομματικά οφέλη εις βάρος της αλήθειας και του συμφέροντος της χώρας.

Ο κ. Στέλιος Κούλογλου για παράδειγμα, Ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κατέθεσε ερώτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απευθυνόμενος στον κ. Μάριο Ντράγκι, Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ρωτώντας τον εάν η ΕΚΤ είναι ενήμερη για τις κατηγορίες προς το πρόσωπο του διοικητή της Τραπέζης της Ελλάδας και τι σκοπεύει να κάνει για να διαφυλάξει το κύρος της, υπονοώντας σαφώς ότι εγώ μετά τις μαρτυρίες των κουκουλοφόρων μαρτύρων δεν μπορώ πλέον να παραμείνω στη διοίκηση της Τραπέζης της Ελλάδας και στο διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ.

Πήρε, βέβαια, την απάντηση που του άξιζε από τον κ. Ντράγκι, η οποία είχε τρία σκέλη: πρώτον, ότι το τεκμήριο της αθωότητας που ισχύει για όλους τους πολίτες, ισχύει και για τους διοικητές κεντρικών τραπεζών, δεύτερον ότι σύμφωνα με το καταστατικό της ΕΚΤ ένας διοικητής του ευρωσυστήματος μπορεί να παυθεί μόνο αν καταδικαστεί αμετάκλητα για σοβαρό παράπτωμα και, τρίτον ότι σε περίπτωση που παυθεί χωρίς να έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για σοβαρό παράπτωμα, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα προσφύγει αμέσως στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Παραμένει, όμως, γεγονός ότι ένας Ευρωβουλευτής κατέθεσε τέτοιου είδους ερώτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τον διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας και μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, νομίζοντας ότι έτσι δυσφημίζει βάναυσα τον διοικητή. Στην πραγματικότητα, όμως, δυσφήμισε βάναυσα τη χώρα του, Ευρωβουλευτής της οποίας φέρεται να αγνοεί το τεκμήριο της αθωότητας. Φέρεται, επίσης, να αδιαφορεί ή και να υποκρίνεται για το γεγονός ότι αν παυθεί ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας παρά τη θέλησή του και χωρίς να έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για σοβαρό παράπτωμα, όπως ο εν λόγω Ευρωβουλευτής φαίνεται να εύχεται και να προκρίνει, η θέση του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας στο διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ θα παραμείνει κενή και επομένως δεν θα υπάρχει η ψήφος του μέχρι τη λήξη της θητείας του, δηλαδή μέχρι τον Ιούνιο του 2020.

Επειδή, λοιπόν, η υπόθεση «NOVARTIS» δεν σταματάει στη διαπόμπευση, την κατασυκοφάντηση και την σπίλωση, αλλά κινδυνεύει να πλήξει καίρια τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου είναι καθήκον μου να διεκδικήσω να αποκαλυφθεί όλη η αλήθεια, να αποκαλυφθούν τα ονόματα των ψευδομαρτύρων και τα κίνητρά τους και να τιμωρηθούν οι σκευωροί και οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί, όποιοι και αν είναι, όσο ψηλά κι αν είναι.

Γι' αυτό, έχω προβεί μέχρι σήμερα στις εξής ενέργειες: Πρώτον, κατέθεσα στις 4 Απριλίου 2018 στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών Αθηνών έγκληση κατά των ανωνύμων μαρτύρων με τις κωδικές ονομασίες «Μάξιμος Σαράφης» και «Αικατερίνη Κελέση», με καταγγελλόμενες πράξεις ψευδορκία μάρτυρος, ψευδής καταμήνυση και συκοφαντική δυσφήμηση.

Στο πλαίσιο αυτής της έγκλησης σημειώνεται ότι δεν αναφέρεται καμμία συγκεκριμένη πράξη ή παράλειψη, στην οποία προέβην με την ιδιότητά μου ως Υπουργός Οικονομικών κατά την επίμαχη περίοδο, από την οποία η «NOVARTIS HELLAS» ή οποιαδήποτε άλλη εταιρεία αυτού του ομίλου να προσπορίστηκε παράνομο περιουσιακό όφελος. Δεν αναφέρεται ούτε προσκομίζεται οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο, πέραν των προαναφερθεισών καταθέσεων των αγνώστων μαρτύρων, από το οποίο να προκύπτει ότι εγώ έλαβα άμεσα ή μέσω τρίτου χρήματα ή οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, προκειμένου να προωθήσω τα συμφέροντα της «NOVARTIS HELLAS».

Ως μόνη ένδειξη των παράνομων πράξεων που δήθεν διαπράχθηκαν από εμένα φέρεται η καθ' όλα νόμιμη και διαφανής επιχειρηματική δραστηριότητα της συζύγου μου, μέσω της οποίας υποστηρίζουν οι εγκαλούμενοι ψευδομάρτυρες ότι ξεπλύθηκαν τα χρήματα που δήθεν έλαβα για να προωθήσω τους σκοπούς της «NOVARTIS». Ανέφερα με λεπτομερή οικονομικά στοιχεία στην προηγούμενη ομιλία μου ενώπιόν σας την 21η Φεβρουαρίου -και δεν θα σας κουράσω επαναλαμβάνοντάς τα- τους λόγους για τους οποίους ο ισχυρισμός αυτός των ψευδομαρτύρων, εκτός από απόλυτα ψευδής, ήταν και απόλυτα γελοίος.

Αμφότεροι οι μάρτυρες «Μάξιμος Σαράφης» και «Αικατερίνη Κελέση» καταθέτουν μόνο εικασίες και αυθαίρετα συμπεράσματα χωρίς κανένα έρεισμα στην πραγματικότητα. Εννοείται ότι ουδείς εξ αυτών καταθέτει γεγονότα τα οποία γνωρίζει πρωτογενώς. Στο σημείο αυτό τονίζω με ιδιαίτερη έμφαση ότι ο Υπουργός Οικονομικών δεν είχε ούτως ή άλλως καμμία αρμοδιότητα και μάλιστα σε επίπεδο Υπουργού κρίσιμη για τους στόχους της «NOVARTIS».

Καταθέτω αντίγραφο της εγκλήσεως για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ιωάννης Στουρνάρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, κατέθεσα στις 27 Μαρτίου 2018 στον αντιεισαγγε-

λέα του Αρείου Πάγου αίτηση-αναφορά σχετική με την ακυρότητα του καθεστώτος ανωνυμίας που παρασχέθηκε στους μάρτυρες, προκειμένου να καταστεί εφικτός ο έλεγχος της αξιοπιστίας τους, η σχέση τους με τη «NOVARTIS», η οικονομική τους κατάσταση και εν γένει τα κίνητρα και οι σκοποί τους. Από τα επιχειρήματα που προέβαλα σε αυτή την αίτηση-αναφορά στον κύριο αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου προκύπτει σαφώς και πέραν κάθε αμφιβολίας ότι οι εν λόγω μάρτυρες δεν έχουν τη δικονομική προστασία που παρέχει το άρθρο 45Β του Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, αφού δεν είναι μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος. Αντιθέτως, είναι μάρτυρες ανύπαρκτης αποδεικτικής αξίας και αυτό διότι και εμπλοκή είχαν στις ερευνώμενες πράξεις και σε ίδιο όφελος αποσκοπούσαν.

Επίσης, καταθέτω αντίγραφο της αίτησης-αναφοράς για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ιωάννης Στουρνάρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έγκληση-αναφορά, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εξ όσων γνωρίζω μέχρι σήμερα η παραπάνω έγκληση και αίτηση δεν έχουν τεθεί στο αρχείο, και ελπίζω να εξεταστούν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ιδίως στο εσωτερικό της χώρας οι αδιερεύνητες συκοφαντίες έχουν δημιουργήσει νοσηρό περιβάλλον για να παίζουν φθηνό διάφοροι κομματικό παιχνίδι χωρίς κανόνες εις βάρος της τιμής και της αξιοπρέπειας των προσώπων που κατασυκοφαντούνται και το χειρότερο εις βάρος της δικαιοσύνης και της δημοκρατίας.

Ξεχωρίζω μεταξύ πολλών περιπτώσεων, και επειδή πρόκειται για στέλεχος σχετικά ψηλά στην κυβερνητική ιεραρχία και με θεσμικό ρόλο, προκαλώντας για τον λόγο αυτό πολλές απορίες και εντυπώσεις, το παράδειγμα του προϊσταμένου στο γραφείου Τύπου του Πρωθυπουργού, ο οποίος μέσω του προσωπικού του λογαριασμού στο Facebook και με τον ευγενή τίτλο που αρμόζει στο αξίωμά του «ου γαρ οίδασι τι πηδούσι», αφού χαρακτηρίζει εμάς τους δέκα αναξιοπρεπείς, ισχυρίζεται ότι η έντονη αντίδρασή μας στις συκοφαντικές μαρτυρίες των κουκουλοφόρων δικαιολογείται από οίκτο επειδή λέει: «στην Αριστερά είμαστε ανέκαθεν επαγγελματίες, κατά κάποιο τρόπο, κατηγορούμενοι. Χιλιάδες και χιλιάδες έχουμε κάτσει στο σκαμνί. Άλλες φορές για ήσσονα αδικήματα, όπως η διατάραξη της τάξεως, η αντίσταση κατά της αρχής, η εξύβριση οργάνων της τάξεως, η εν γένει πεζοδρομιακή δραστηριότητα. Και άλλες φορές με κατηγορίες που οδηγούσαν σε βαριές ποινές, σε ισόβια ή και στον τοίχο. Αφήστε που πλήθη ανθρώπων βρέθηκαν στα σύρματα χωρίς καμμιά δίκη. Έφτανε η απόφαση και άντε να καθαρίσει ο κατηγορούμενος με τη Γυάρο, τον Άη Στράτη, τη Μακρόνησο. Μπορείς να πεις ότι είμαστε η παράταξη των κατηγορουμένων. Άλλοι έλειωναν παντελόνια στο Χάρβαρντ, κι εμείς τα λειώναμε σε εδώλια δικαστηρίων».

Ενώ εμείς οι δέκα, εμείς είμαστε, κατά τον προϊστάμενο στο γραφείο Τύπου του Πρωθυπουργού «Οι απέναντι, η ελίτ που ανέδειξε αστυνόμους, ασφαλίτες, εισαγγελείς, υπουργούς, πρωθυπουργούς, στυλοβάτες του καθεστώτος, απηνείς διώκτες κάθε ανατρεπτικού στοιχείου, κόκκινου, ροζ, ακόμα και κίτρινου. Η ελίτ που, όπως γράφει, μας μπαγλάρωνε, μας δίκαζε, μας καταδίκαζε, μας επιφύλασσε κάθε είδους αστυνομικές και δικαστικές περιποιήσεις. Και να βρίσκονται σε θέση κατηγορουμένου κάποιοι από αυτούς; Από τις κεφαλές τους μάλιστα; Άντε, όχι ακριβώς κατηγορουμένου, αλλά πιθανού κατηγορουμένου, για να είμαστε ακριβείς, αφού ούτε χειροπέδες ούτε μπερντάκι ούτε καν εδώλιο δεν έχει υπάρξει ακόμα».

Καταθέτω το κείμενο της ανάρτησης αυτής για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ιωάννης Στουρνάρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό είμαστε, λοιπόν, για κάποιους από εσάς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Γι' αυτό έχει υπάρξει αυτή η σκευωρία; Επειδή είμαστε εμείς και εσείς είστε εσείς; Επειδή είμαστε η ελίτ που σας μπαγλάρωνε, σας δίκαζε και σας καταδίκαζε;

Αναρωτιέμαι, εν ονόματι ποιας άφρονος μικροκομματικής και φασίζουσας σκοπιμότητας ανασύρεται ως επιχείρημα με καμβά την υπόθεση «NOVARTIS» ο εμφύλιος σπαραγμός της περιόδου '44 -'49 στον δημόσιο διάλογο και την πολιτική αντιπαράθεση. Είμαι σίγουρος ότι αν όχι όλοι, οι περισσότεροι από τους πρωταγωνιστές εκείνης της περιόδου, αν ζούσαν, θα ήταν περήφανοι για την επούλωση των εμφύλιων πληγών μετά τη Μεταπολίτευση και την ποιότητα της δημοκρατίας που έχει σήμερα κατακτηθεί.

Ο στρατηγός Θρασύβουλος Τσακαλώτος, για παράδειγμα, είμαι βέβαιος ότι θα ήταν περήφανος να βλέπει στα έδρανα της Κυβέρνησης Υπουργό Οικονομικών της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τον ανιψιό του, απόφοιτο της Οξφόρδης και άξιο συνάδελφο, Ευκλείδη Τσακαλώτο.

Ο πατέρας μου, Θανάσης Στουρνάρας, απλός αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης, Γραμματέας του ΕΑΜ Φθιώτιδας και Εύβοιας, που μεγάλωσε εμένα και τα αδέλφια μου κρυπτόμενος επί σειρά ετών, είμαι βέβαιος ότι θα ήταν περήφανος να βλέπει στη διοίκηση της Τράπεζας της Ελλάδος και στο διοικητικό συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας τον υποφαινόμενο, επίσης απόφοιτο από την Οξφόρδη.

Και οι δύο, όμως, είμαι σίγουρος ότι θα θλίβονταν βαθύτατα για τη δολοφονία χαρακτήρων που επιχειρείται σήμερα, για την διχαστική, αταβιστική και φασίζουσα ιδεολογική παλινδρόμηση σε πολιτική ρητορική, σε μεθοδεύσεις και σε πρακτικές που χαρακτηρίζουν την υπόθεση «NOVARTIS». Διότι, εάν η πολιτική παύσει οριστικά να είναι η τέχνη του πραγματικού και του εφικτού, εάν τις υπαρκτές και αναγκαίες ιδεολογικές αντιθέσεις μεταξύ των κομμάτων τις αντικαταστήσουν αν όχι πολιτικές διαφορές απλώς, αλλά η αντιπαράθεση σε φανταστικά γεγονότα, εάν την πολιτική αντιπαράθεση την αντικαταστήσει η σπίλωση των άλλων, ώστε να θεωρούνται όχι μόνο άλλοι, αλλά και απέναντι, εάν ξύνονται βαθιές πληγές, που η δημοκρατία έχει επουλώσει, και καλούνται τα πνεύματα και τα φαντάσματα του παρελθόντος για να αντιμετωπιστούν οι δυσκολίες του παρόντος, τότε όπως έγραψαν ο Μαρξ και ο Ένγκελς στο έργο τους «Η Αγία Οικογένεια» ή «Η Κριτική της Κριτικής» τη θέση της πολιτικής την καταλαμβάνει η αυταπάτη της πολιτικής.

Ιδού λοιπόν πώς η απεμπόληση της αρμοδιότητας της επιτροπής -και πολύ φοβάμαι της Βουλής- να διερευνήσει την υπόθεση αυτή, εκτός από την αξιοπρέπεια και την τιμή των συκοφαντηθέντων, πλήττει τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου. Ιδού πώς η απεμπόληση της αρμοδιότητας προσφέρει εν τέλει επιχειρήματα κατά της δημοκρατίας και των πολιτικών, αδιακρίτως ιδεολογίας και κόμματος, ρίχνοντας νερό στον μύλο φασιζόντων πολιτικών μορφωμάτων. Ιδού πώς η αδικαιολόγητη παράταση της εκκρεμότητας συντηρεί την εγκληματική ψευδολογία, συμβάλλει στο να δημιουργηθεί στην κοινωνία η εντύπωση για γενικευμένη ανεντιμότητα του πολιτικού προσωπικού και των κρατικών λειτουργών της χώρας και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για κοινωνικό διχασμό, πηγαίνοντας τη δημοκρατία όχι δύο, αλλά πολλά χρόνια πίσω.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν έχω αυταπάτες. Φυσικά και είμαι ένας άλλος για πολλούς από εσάς. Σε μια δημοκρατία, όμως, όλοι λίγο-πολύ είμαστε άλλοι μεταξύ μας. Ωστόσο, η δημοκρατία, παρά τις ατέλειές της, παραμένει το καλύτερο πολιτικό σύστημα, διότι οι αποδεχόμενοι το γεγονός, αλλά και το δικαίωμα των πολιτών να είναι διαφορετικοί, να είναι άλλοι, προσπαθεί να μην βρεθεί ο ένας απέναντι από τον άλλον.

Ως Υπουργός Οικονομικών, αλλά και διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, μπορεί λοιπόν να ήμουν και να παραμένω άλλος, ουδέποτε ωστόσο ένιωσα ή άσκησα τα καθήκοντά μου απέναντι από οποιονδήποτε. Καθηγητής οικονομικών στο επάγγελμα έγινα για δύο χρόνια πολιτικός όταν κλήθηκα από τα τρία πολιτικά κόμματα της τότε συγκυβέρνησης το 2012 να βοηθήσω από τη θέση του Υπουργού Οικονομικών την πατρίδα σε μία δύσκολη περίοδο. Άσκησα τα καθήκοντά μου με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον και όχι το συμφέρον των εδώ, εις βάρος του συμφέροντος των απέναντι.

Ως διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος εκτέλεσα και θα συνεχίσω να εκτελώ τα καθήκοντά μου με ανεξαρτησία, όπως επιτάσσει το καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στο διοικητικό συμβούλιο της

οποίας συμμετέχω. Και αυτό στο πλαίσιο της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, τη σταθερότητα του νομίσματος και τη χρηματοοικονομική σταθερότητα.

Όμως, ούτε η λειτουργική ανεξαρτησία μου ούτε ο τρόπος που ασκώ τα καθήκοντά μου αυτά, με τοποθετούν απέναντι οποιουδήποτε. Η κατασκευή φανταστικών γεγονότων όμως, η βεβαίωση ανύπαρκτων γεγονότων από μάρτυρες χωρίς όνομα, και γι' αυτό ανύπαρκτους, η άρνηση να εξεταστούν οι κατηγορίες και τα γεγονότα αυτά, όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα, εν ολίγοις «η υπόθεση των δέκα» που βρίσκεται ακόμα στη Βουλή και στην αρμοδιότητά σας είναι σαφώς μια προσπάθεια να καταστούν απέναντι και εχθροί, πολιτικοί αντίπαλοι, αλλά και ανεξάρτητοι λειτουργοί.

Με τέτοια χαρακτηριστικά λοιπόν και με αυτή τη στόχευση, η υπόθεση των κατηγοριών που στάλθηκε στη Βουλή αποτελεί εκτός από πολιτική αυταπάτη, μια σκευωρία με φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς, σκευωρία που καταρρακώνει τους θεσμούς και το κύρος της δικαιοσύνης, μέρος της οποίας φαίνεται ότι εργαλειοποιήθηκε -λυπάμαι που το λέω- για την επίτευξη μικροκομματικών ωφελημάτων, σκευωρία που πλήττει την ίδια τη δημοκρατία.

Υπενθυμίζω την έκκληση που σας είχα απευθύνει κλείνοντας την ομιλία μου στην Ολομέλεια στις 21 Φεβρουαρίου: «Σας ζητώ να αναλάβετε την ηθική και συνταγματική υποχρέωση που έχετε να προστατεύσετε το κοινωνικό σύστημα από τις συνέπειες που θα έχει η επιλογή να παραμείνουν αιωρούμενες και χωρίς εξέταση οι κατηγορίες και να μετατραπεί έτσι σε θεσμό, με τη δική σας συμμετοχή, η συκοφαντία στον δημόσιο βίο της χώρας.

Για να μη συμβεί κάτι τέτοιο, πρέπει να αποκαλυφθούν άμεσα οι μάρτυρες, να ελεγχθούν οι καταθέσεις τους, να εξεταστεί αν κάποιοι τους εκβίασαν ή συνεχίζουν να τους εκβιάζουν και σήμερα και να τιμωρηθούν οι φυσικοί και κυρίως οι ηθικοί αυτουργοί αυτού του εκτρώματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Στουρνάρα)

Μη σηκώσετε τα χέρια ψηλά στη συκοφαντία. Μην παραδοθείτε στον ανιστόρητο και επικίνδυνο διχασμό που επιχειρείται με όχημα την υπόθεση των δέκα. Υπερασπιστείτε το κράτος δικαίου και τη δημοκρατία. Έχετε την αποκλειστική από το Σύνταγμα αρμοδιότητα και υποχρέωση να εξετάσετε εις βάθος την υπόθεση αυτή σε όλες τις διαστάσεις. Σας καλώ να ανταποκριθείτε σε αυτή».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρείς εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο «Απόστολος Παύλος» Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα σας πω ακριβώς τη σειρά των ομιλητών από εδώ και πέρα εν συνόλω για την οικονομία, την εγκυρότητα και την ποιότητα, αν θέλετε, της συνεδρίασης.

Τώρα θα καλέσω στο Βήμα τον κ. Λυκουρέντζο, μετά τον κ. Σαμαρά, μετά θα μιλήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Παπαγγελόπουλος, στη συνέχεια ο κ. Κουτρουμάνης, κατόπιν ο κ. Σαλμάς και μετά ο κ. Γεωργιάδης, ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας κ. Πολάκης, ο κ. Λοβέρδος και ο κ. Βενιζέλος.

Όσον αφορά στους Αρχηγούς των κομμάτων, ο κ. Κουτσούμπας έχει μιλήσει. Ο κ. Καμμένος δεν θα μιλήσει και στη θέση του θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Παπαχριστόπουλος.

Θα μιλήσει, λοιπόν, ο κ. Παπαχριστόπουλος, ο κ. Λεβέντης, ο κ. Θεοδωράκης, ο κ. Μιχαλολιάκος, η κ. Γεννηματά, ο Υπουργός κ. Ξανθός, ο κ. Μητσοτάκης, ο Υπουργός κ. Κοντονής και θα κλείσει ο Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας.

Αυτό είναι για την οικονομία της συνεδρίασης. Παρακαλώ πολύ, μπορούμε να κλείσουμε στο ωράριο που έχει αποφασίσει και η Διάσκεψη των Προέδρων.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά το δυσάρεστο για εμένα γεγονός να ομιλώ στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου ως αναφερόμενος σε δικογραφία, σας ομιλώ με ήρεμη και ήσυχη τη συνείδησή μου. Ήρεμη λόγω της αθωότητάς μου, την οποία τεκμηρίωσα με αδιάσειστα στοιχεία στην ομιλία μου την 21η Φεβρουαρίου 2018. Ήσυχη, διότι την περίοδο κατά την οποία διετέλεσα Υπουργός Υγείας και όχι μόνο εργάστηκα με συνέπεια και οδηγό αξίες και αρχές οι οποίες συγκροτούν το αληθινό νόημα της πολιτικής και αποτελούν τον λόγο συμμετοχής στα δημόσια πράγματα για κάθε ευσυνείδητο και έντιμο πολίτη.

Εργάστηκα με φιλοπατρία και αποφασιστικότητα ως μέλος της κυβέρνησης του Πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά, για να επιτύχουμε συγκεκριμένα αποτελέσματα, με στόχο να βοηθήσουμε την πατρίδα μας και την ελληνική κοινωνία στην πλέον κρίσιμη και απαιτητική καμπή της συγχρόνου ιστορίας μας. Και το επιτύχαμε Πρόεδρε, κύριε Σαμαρά. Μείναμε στη ζώνη του ευρώ, δρομολογήσαμε την έξοδο από την πολυδιάστατη κρίση.

Ταυτοχρόνως, αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω την απογοήτευσή μου για τον τρόπο διαχείρισης αυτής της υπόθεσης από την προκαταρκτική επιτροπή, η οποία συστάθηκε με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής της 22ας Φεβρουαρίου 2018, σύμφωνα με τις διατάξεις τις οποίες επικαλέστηκε ενυπογράφως και ομοφώνως η κυβερνητική πλειοψηφία, τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος και 153 του Κανονισμού της Βουλής και του ν.3126/2003.

Αντί της διερεύνησης ως όφειλε σε εκπλήρωση της εντολής την οποία έλαβε η επιτροπή, η κυβερνητική πλειοψηφία επέλεξε την απόδραση από τις ευθύνες της και την 24η Απριλίου 2018 κατέθεσε πόρισμα με το οποίο αρνείται την κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις αρμοδιότητά της.

Κυρίες και κύριοι, πρόκειται για κραυγαλέα αντίφαση, η οποία όχι μόνο αισθήματα απογοήτευσης δικαιολογεί αλλά και εύλογες ανησυχίες για την ποιότητα της λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών στη χώρα επιτρέπει, κύριε Υπουργέ.

Εξεπλάγην όταν παρέλαβα την επιστολή του προέδρου της επιτροπής, του κ. Δρίτσα, με την οποία μου ζητούσε να εκφράσω γνώμη επί της αρμοδιότητος να διερευνήσει την υπόθεση, για την οποία έλαβε σαφή εντολή με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής. Παρά τη δυσάρεστη έκπληξή μου έσπευσα να απαντήσω με τον προσήκοντα σεβασμό και να εξηγήσω τις θέσεις μου.

Διαβάζω εν περιλήψει τι ανέφερα μεταξύ άλλων στην επιστολή μου. «Δεν αρνούμαι την έρευνα. Δεν αρνούμαι να καταθέσω. Αρνούμαι να συμπράξω στην εκτροπή από τα οριζόμενα στο Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής». «Προσωπικά επιμένω» -ανέφερα- «σε όσα εξήγησα με την ομιλία μου στην Ολομέλεια της Βουλής την 21η Φεβρουαρίου 2018. Είμαι αθώος. Ουδέν αδίκημα διέπραξα, ουδεμία πράξη ενοχής με βαρύνει».

«Συνεπώς για αδικήματα τα οποία δεν διέπραξα» -το σημείωνα αυτό στην επιστολή μου- «δεν με αφορά και η οποιαδήποτε ερμηνεία περί παραγραφής».

Σας άκουσα πριν όταν ομιλούσατε. Ποιες πολιτικές ευθύνες να αναλάβουμε; Πολιτικές ευθύνες για πράξεις τις οποίες δεν διαπράξαμε; Εσείς θα αναλαμβάνατε ευθύνη ενοχής για κάτι που δεν διαπράξατε; Αυτό, λοιπόν, είναι το επιχείρημα;

«Εμένα η αλήθεια και μόνον η αλήθεια με αφορά, τίποτε άλλο. Δεν επιθυμώ να συμπράξω σε καμμία μορφή αποπροσανατολισμού». Και ζητούσα η επιτροπή σας να με καλέσει να καταθέσω επί της ουσίας της υπόθεσης, μετά και την επιβαλλόμενη εξέταση των μαρτύρων. Και οφείλω να επιμείνω σε αυτό το θέμα, διότι σχολιάστηκε ότι οι προσκληθέντες αρνηθήκαμε να προσέλθουμε να καταθέσουμε.

Έσπευσαν, βέβαια, και άσπονδοι φίλοι να μας πουν ότι λιποτακτήσαμε, επιδείξαμε δήθεν ασέβεια στους θεσμούς. Ουδέν αναληθέστερο.

Καταθέτω, για να συμπεριληφθούν στα Πρακτικά, και την πρόσκληση και την απάντησή μου.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο οποιοσδήποτε αμερόληπτος κριτής χωρίς αμφιβολία διαπιστώνει ότι και να καταθέσω επί της ουσίας ως προς τη δικογραφία ζήτησα και την εκτροπή επεσήμανα. Συμπέρασμα: Η πλειοψηφία της επιτροπής επέλεξε να υπηρετήσει σκοπιμότητες.

Προσέλαβε διάσταση, επίσης, η πρωτοβουλία της εισαγγελέως κ. Τουλουπάκη, η οποία στο πλαίσιο των καθηκόντων της ζήτησε να ερευνηθούν οι τραπεζικοί λογαριασμοί των αναφερομένων πολιτικών προσώπων και συγγενών τους.

Προσωπικά, από την πρώτη στιγμή και αφού διάβασα τη μια και μόνη παράγραφο η οποία με αφορά στη δικογραφία, ζήτησα το άνοιγμα των λογαριασμών μου, την άρση του τηλεφωνικού μου απορρήτου και έρευνα του ονόματός μου και της ζωής μου. Δεν έχω να φοβηθώ τίποτα.

Σε συνέντευξή μου, μάλιστα, στην κυριακάτικη «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», την 17η Φεβρουαρίου, πριν καν την συζήτηση εδώ, σε δηλώσεις μου σε ραδιόφωνα, τηλεοράσεις αλλά και με την εδώ ομιλία μου ζήτησα το άνοιγμα των πάντων, όπως ήδη σας ανέφερα. Ορίστε και η συνέντευξη αυτή, μιας και είναι ένα έντυπο υλικό.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα συνέντευξη, η οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στο χρονικό διάστημα το οποίο μεσολάβησε από τον Φεβρουάριο μέχρι σήμερα προσετέθησαν κάποια ελάχιστα νέα στοιχεία στη δικογραφία. Έτυχαν εντυπωσιακής υποδοχής από μερίδα του Τύπου και από κύκλους, οι οποίοι επιμένουν να κατασκευάζουν ενόχους και να επιμένουν στην άθλια πρακτική της σπίλωσης.

Περιορίζομαι μόνο σε αυτό το σχόλιο και όπως έπραξα και με την ομιλία μου την 21η Φεβρουαρίου θα πράξω και τώρα. Θα αναφερθώ δηλαδή μόνον σε ό,τι με αφορά. Και βεβαίως ουδέν έχω να αναφέρω επ' αυτών, διότι στα εσωτερικά έγγραφα της «NOVARTIS», το περιεχόμενο των οποίων αποτελεί πλαίσιο καθοδήγησης των στελεχών της εταιρείας στη χώρα μας για τον χειρισμό πολιτικών προσώπων, δεν αναφέρομαι. Δεν αναφέρομαι, γιατί ουδεμία επικοινωνία είχα μαζί τους. Ούτε προσωπικές συναντήσεις ούτε οποιασδήποτε μορφής επικοινωνία σημειώνεται.

Στο δε ηλεκτρονικό ημερολόγιο του κ. Φρουζή, το οποίο κατατέθη με οπτικό δίσκο και στο οποίο συμπεριλαμβάνονται όλες οι προσωπικές συναντήσεις του, καθώς και οι οδηγίες για την προετοιμασία των συναντήσεων αυτών, δεν καταγράφεται συνάντησή μου ούτε το όνομά μου. Δεν υπάρχω για τον κύριο αντιπρόεδρο της «NOVARTIS». Και ορθώς δεν υπάρχω. Ουδείς δίαυλος επικοινωνίας ουδείς λόγος υπήρχε για να επικοινωνούμε.

Και ρωτώ, κύριε Υπουργέ: Δεν είναι η «NOVARTIS», δεν είναι ο Φρουζής, δεν είστε εσείς, όπως λέτε, δεν είναι η δικαιοσύνη. Ποιοι είναι; Ποιοι κύκλοι είναι αυτοί; Τι επιδιώκουν;

Δεν έχω να προσθέσω περισσότερα επιχειρήματα, γιατί διατύπωσα τις θέσεις μου ξεκάθαρα, με ειλικρίνεια και ευθύτητα με την ομιλία μου, όπως πολλές φορές ήδη σας ανέφερα, από τον Φεβρουάριο και στην οποία βεβαίως επιμένω μέχρι κεραίας.

Συνοψίζω. Δεν είχα ως Υπουργός αρμοδιότητα για τη φαρμακευτική πολιτική και ουδεμία απόφαση υπέγραψα για τιμολόγηση φαρμάκων ή για εξόφληση ληξιπρόθεσμων οφειλών. Όμως, και αυτοί που είχαν την αρμοδιότητα δεν σημαίνει εκ των προτέρων ότι είναι κατηγορούμενοι με διάφορες ανυπόστατες ψευδομαρτυρίες. Ο ΕΟΠΥΥ καθόριζε τους κανόνες για τις διαδικασίες πληρωμών. Δεν υπέγραψα, δεν είχα συναλλαγή, δεν είχα σχέση με οποιαδήποτε φαρμακευτική εταιρεία ή άλλη εταιρεία προμηθευτή του ΕΣΥ και δεν είχα σχέσεις με οποιοδήποτε στέλεχος αυτών των εταιρειών.

Απουσιάζουν οι κύριοι Υπουργοί της υγείας, για να το ακούσουν, αλλά με δικές μου υπουργικές αποφάσεις και προκηρύξεις διεθνών διαγωνισμών μειώθηκε το κόστος προμηθειών του Εθνικού Συστήματος Υγείας κατά δεκάδες εκατομμύρια ευρώ.

Εγώ, κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης, όταν κληθώ και αν κληθώ από τη δικαιοσύνη, τον πρώτο που θα προτείνω ως μάρτυρα είναι τον σημερινό Υπουργό, τον κ. Ξανθό, να φέρει τις υπουργικές αποφάσεις μου, να φέρει τα δελτία Τύπου του Υπουργείου, στα οποία ανακοινώναμε τις επιλογές μας με τις οποίες προστατέψαμε το δημόσιο χρήμα. Τον κάλεσα και την προηγούμενη φορά να ρωτήσει τους υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας πώς υπέγραφε ο Υπουργός Λυκουρέντζος και τι υπέγραφε.

Το δηλώνω ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Τον πρώτο που θα προτείνω θα είναι ο σημερινός Υπουργός Υγείας να έλθει ως μάρτυρας, μαζί με τις αποφάσεις μου, μαζί με όλα όσα είχαμε ανακοινώσει.

Και κάτι ακόμη θέλω να πω. Πολλές από τις δικές μου αποφάσεις που αφορούν προμήθειες του δημοσίου, χωρίς να τις αλλάζει ούτε κατά κεραία, υπογράφει ξανά και προκηρύσσει διαγωνισμούς ο Υπουργός κ. Ξανθός.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γνωριζόμαστε καλά στην χώρα μας και στην Αθήνα και στην εκλογική μου περιφέρεια, στην Αρκαδία. Οι πληροφορίες άλλωστε αφθονούν. Γνωριζόμαστε τόσο καλά, ώστε να είναι εξίσου γνωστό ότι δεν είμαστε όλοι βουτηγμένοι στον βούρκο της διαφθοράς, έστω και αν κάποιοι θέλουν να έχουν έτσι τα πράγματα, για να δικαιολογήσουν άλλοι το περιβόητο «όλοι το ίδιο είναι» και άλλοι να δικαιολογήσουν τις ενοχές τους.

Αναρωτιέμαι, ερχόμενος στη διαδικασία, ποια σκοπιμότητα εξυπηρετούν οι δέκα κάλπες, όταν υποτίθεται ότι κρινόμεθα ατομικά, αλλά χωρίς διατυπωμένες κατηγορίες σ' εμάς;

Ήλθατε τώρα στην Αίθουσα, κύριε Υπουργέ. Σας ενημερώνω ότι θα σας προτείνω ως μάρτυρα, όταν και αν με καλέσει η δικαιοσύνη, για να καταθέσετε εσείς τις αποφάσεις μου που πήρα ως Υπουργός σε διαγωνισμούς, σε διαδικασίες προμηθειών του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Ερωτώ: Είναι η κάθε ψήφος απότοκος αξιολογικής κρίσης; Αισθάνθηκα αποκαρδίωση μετά την προηγούμενη ψηφοφορία, διότι δεν αξιολογήθηκαν οι τοποθετήσεις μας. Αντιθέτως, μου προσέφερε εγκαρδίωση και ενδυνάμωση του ηθικού μου η εμπιστοσύνη των πολιτών στο πρόσωπό μου, κυρίως όσων επί τόσα χρόνια βαδίσαμε κοινή ή παράλληλη πορεία.

Κύριε Πρόεδρε, εμπιστεύομαι τη δικαιοσύνη και αναμένω την αποκάλυψη της αλήθειας το συντομότερο δυνατό σε όλη της την έκταση. Ωστόσο, δεν θα επιτρέψω με κανέναν τρόπο να επικρέμαται επί μακρόν μια ανυπόστατη κατηγορία σε βάρος μου. Μετά την σημερινή απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, θα ζητήσω με επιστολή μου από τον αξιότιμο κ. Νίκο Βούτση να συστήσει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 86 παράγραφος 5 του Συντάγματος, ειδική επιτροπή, όπως ορίζει το Σύνταγμα και ως δικαίωμα που παραχωρεί στον θιγόμενο ή και στους συγγενείς του, από Αντιπρόεδρο της Βουλής και τέσσερις ανώτατους δικαστικούς να εξεταστεί η περίπτωσή μου αποκλειστικά και ως μεμονωμένη.

Θεωρώ δίκαιο και ξεκάθαρο το αίτημά μου. Θεωρώ ότι ο κύριος Πρόεδρος, εάν θέλει, μπορεί να συνδράμει. Είναι άδικο, ανήθικο, ανέντιμο να κρατούμεθα υπό αιχμαλωσία ύποπτων κύκλων πολιτικοί οι οποίοι υπηρετήσαμε τον δημόσιο βίο με διαφάνεια και εντιμότητα.

Η ευθύνη της σημερινής Πλειοψηφίας είναι καθοριστικής σημασίας για την ποιότητα της δημοκρατίας και για το ποιες θα είναι οι μελλοντικές εξελίξεις ως προς την πολιτική ομαλότητα και τη διάκριση των λειτουργιών των θεσμών και του πολιτεύματος.

Δημοκρατία χωρίς δικαιοσύνη δεν υπάρχει. Και δικαιοσύνη χωρίς ανεξαρτησία δεν υπάρχει. Και για να τελειώνουμε με αυτή την πικρή και σκληρή δοκιμασία, την οποία αναίτια υφίσταμαι εξαιτίας μίας άθλιας ψευδομαρτυρίας, σας βεβαιώνω και παρακαλώ να το προσέξετε και να το θυμάστε: Δεν υπάρχει τίμημα με το οποίο να μπορεί να αγοραστεί η συνείδησή μου. Η θεώρησή μου για την πολιτική, όπως και σήμερα και άλλες φορές ως Βουλευτής είχα την ευκαιρία να εξηγήσω στο Κοινοβούλιο, είναι ξένη με τις πρακτικές του άκοπου και άνομου πλουτισμού. Υπηρέτησα την κατά Αριστοτέλη «αρετή και ευδαιμονία της πολιτείας» και την πολιτική ηθική. Μαζί με το όνομά μου ουδέποτε στην πολιτική

ιστορία του τόπου θα γραφτεί η λέξη «σκάνδαλο», όσο και εάν κάποιοι το επιθυμούν και το προσπαθούν. Η κάθε ψευδομαρτυρία, η κάθε απόπειρα σπίλωσης θα καταρρέει σαν χάρτινος πύργος.

Θα συμπληρώσω τις σκέψεις μου με δύο τρεις πολιτικού χαρακτήρα αξιολογήσεις: Οι μεταρρυθμίσεις του κράτους και της οικονομίας, η σύνεση και η υπευθυνότητα, αποτελούν αντίδοτο στον εφιάλτη του λαϊκισμού, ο οποίος απειλεί την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και την κοινωνική συνοχή.

Δεν θεραπεύεται η παθογένεια του κρατισμού με τακτικισμούς και δογματισμούς. Εμείς, η Νέα Δημοκρατία και ο Κυριάκος Μητσοτάκης πιστεύουμε σε μία γενναία αλλαγή της σημερινής κατάστασης, στοχεύουμε στην έξοδο από το τέλμα, φιλοδοξούμε να διακριθούμε στους ανοικτούς ορίζοντες της δημιουργίας, της άμιλλας, του ανταγωνισμού.

Στηρίζω με όλες μου τις δυνάμεις τον Πρόεδρο, κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, και την έκκληση από τον λαό για την καθολική επιτυχία αυτού του εγχειρήματος των μεταρρυθμίσεων, της αξιοκρατίας, της ισονομίας, της φιλελευθεροποίησης της οικονομίας.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η εθνική συνεννόηση είναι το μόνο αντίδοτο στην ιστορία χαμένων ευκαιριών των τελευταίων ετών και είναι η αδιαπέραστη θωράκιση απέναντι στις παρεμβάσεις τρίτων.

Η παράταξή μας το έκανε πράξη με τη φράση του Κωνσταντίνου Καραμανλή «λήθη στο παρελθόν», να κλείσουν οριστικά οι πληγές του αδελφοκτόνου σπαραγμού. Έκανε μία εξαιρετική αναφορά ο κ. Στουρνάρας προηγουμένως.

Με την οικουμενική κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και τη συνεργασία των μέχρι τότε αδιάλλακτων αντιπάλων, με τη θαρραλέα πολιτική εθνικής ομοψυχίας και ενότητας του Κώστα Καραμανλή, έχει έρθει προ καιρού η ώρα να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων, να εγκαταλείψουν την οξύτητα και τον φανατισμό και άλλες πολιτικές δυνάμεις και κυρίως οι δυνάμεις της Κυβέρνησης «πρώτη φορά Αριστερά».

Τώρα όλοι γνωρίζουμε ποιο είναι το πραγματικό συμφέρον του τόπου και ουδείς εξαιρείται ευθυνών. Οι ακρότητες κράτησαν και κρατούν τη χώρα ακίνητη στην ιστορία.

Αν και στα επόμενα χρόνια κάποιοι μεταφέρουν τον πολιτικό αγώνα και πάλι στο πεζοδρόμιο, θα είναι επιζήμιοι για την ελληνική κοινωνία, για το αύριο του τόπου και της νεολαίας, όσοι το αποτολμήσουν.

Ειλικρινά ευελπιστώ να είναι αποδεκτές από τους περισσότερους οι τελευταίες αξιολογήσεις, γιατί παρά τις δεδομένες ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές μας, οφείλουμε να υιοθετήσουμε τη φράση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, την οποία εκφώνησε προ δεκαετιών από αυτό το ιερό Βήμα και την οποία σεμνύνομαι να επαναλάβω από την ίδια θέση: «Είναι κοινή η μοίρα πλουσίων και φτωχών, δεξιών και αριστερών, στον ευλογημένο και μαρτυρικό αυτό τόπο!». Εύχομαι να συνεννοηθούμε, όσοι μπορούμε να συνεννοηθούμε μέσα στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ορθολογικής, φιλελεύθερης οικονομικής πραγματικότητας αλλά και στη βάση ενός εθνικού αναπτυξιακού σχεδιασμού, με αλλαγές, με μεταρρυθμίσεις, για ένα αισιόδοξο μέλλον του ελληνικού λαού, ιδιαιτέρως της νέας γενιάς των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε και συμπατριώτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 27ο Δημοτικό Σχολείο Ιωαννίνων.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα τον κ. Σαμαρά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ: Είναι κανόνας σε αυτόν τον τόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν κάποιος προχωρήσει και στην πιο απλή μήνυση να τον καλέσει ο εισαγγελέας να καταθέσει. Όταν, λοιπόν, ένας πρώην Πρωθυπουργός καταθέτει όχι μια απλή μήνυση, αλλά μήνυση συστάσεως συμμορίας, είναι δυνατόν να μην τον καλέσει ο εισαγγελέας να καταθέσει;

Και όμως, συνέβη και αυτό στην Ελλάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Το έκαναν από περιφρόνηση στη δικαιοσύνη; Το έκαναν από αλαζονεία; Ίσως όλα αυτά, αλλά κυρίως το έκαναν από φόβο. Δικαίως φοβούνται. Όπως θα καταλάβουν και οι ίδιοι πολύ σύντομα, τόσο μεγάλες υποθέσεις δεν μπαίνουν εύκολα στο αρχείο. Υπάρχουν ακυρότητες, υπάρχουν πρόσθετα στοιχεία και επανεξετάσεις. Έχουν ξανασυμβεί, άλλωστε ξέρει η δικαιοσύνη ότι αυτά δεν μπορούν να μπουν στο αρχείο με τίποτε, θα ανασυρθούν. Έχει μπλέξει άσχημα ο κ. Τσίπρας, και αυτός και οι συνεργοί του. Εγώ το κατανοώ.

Και γι' αυτό σήμερα θα σας αιφνιδιάσω και πριν από οτιδήποτε άλλο, λοιπόν, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρωθυπουργό.

Πρώτον, να τον ευχαριστήσω γιατί ξεκίνησε εξαγγέλλοντας το μεγαλύτερο σκάνδαλο στην ιστορία του τόπου και σήμερα, λίγους μήνες αργότερα, τρέχει και δεν φθάνει να συγκαλύψει τις δικές μας κατηγορίες για τη δική του σκευωρία.

Θα τον ευχαριστήσω, ακόμα, γιατί με τον άθλιο τρόπο που χειρίστηκε τη συκοφαντία σε βάρος μου και σε βάρος άλλων συναδέλφων απέδειξε μόνος του ότι πρόκειται για σκευωρία. Κανένα στοιχείο, στόχος ένας και μόνος: η προσωπική σπίλωση. Με δέκα κάλπες τότε και τώρα στήνουν ξανά άλλες δέκα κάλπες προσωπικά για τον καθένα μας, ενώ η προανακριτική επιτροπή δηλώνει πως δεν έχει καμμία αρμοδιότητα. Και στέλνει την υπόθεσή μας, δηλαδή τη σκευωρία σε βάρος μας, στην τακτική δικαιοσύνη. Δεν έψαξαν τίποτα, όπως το δηλώνουν και οι ίδιοι. Άλλωστε, δεν υπάρχει και τίποτα. Όταν, όμως, δεν έχεις ψάξει για κανέναν από τους δέκα το παραμικρό, τι νόημα έχει να ψηφίζεις για την ίδια κατηγορία «ναι» σε έναν και «όχι» σε άλλον;

Η προανακριτική επιτροπή υπήρξε μία κακόγουστη θεατρική παράσταση, η οποία χωρίς να εξετάσει τίποτα απεφάνθη ότι δεν έχει καμμία αρμοδιότητα να εξετάσει, πράγμα βέβαια που οφείλατε να το ξέρετε εκ των προτέρων, όταν ψηφίζατε τη σύσταση της επιτροπής και πράγμα για το οποίο πάντως εμείς σας είχαμε προειδοποιήσει. Και επαληθευθήκαμε πλήρως.

Θέλατε να μείνει μόνον η σπίλωση σε βάρος μας, η σκιά και αυτό ακριβώς προτείνουν σήμερα οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, να διατηρηθεί μόνιμα η σκιά. Να, λοιπόν, γιατί εγώ σας μηνύω και οφείλω να σας πάω μέχρι τέλους και να σας καθίσω στο σκαμνί. Το χρωστάω στον ελληνικό λαό, το χρωστάω στην παράταξή μου και ασφαλώς το χρωστάω και στη γυναίκα μου και στα παιδιά μου.

Ακούστε: Ο καλύτερος τρόπος για να αποδείξω την αθωότητά μου είναι η δική σας παραπομπή. Αυτός είναι ο δρόμος ο ευθύς. Όπως λέτε και εσείς, αυτό είναι δίκαιο και θα γίνει πράξη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και σας ευχαριστώ που το κάνατε πολύ πιο εύκολο.

Επίσης, σας ευχαριστώ που μόνοι σας πλέον αποκαλυφθήκατε. Μας παραπέμπετε για κατηγορίες που εσείς τις γνωρίζατε πριν υπάρξουν προστατευόμενοι μάρτυρες να καταθέσουν σε βάρος μας. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει. Και ύστερα γνωρίζατε αναλυτικά και το ακριβές περιεχόμενο των μαρτυριών εναντίον μας και τις διαρρέατε στον φιλικό σας Τύπο, πριν τις καταθέσουν οι ίδιοι οι ψευδομάρτυρες. Αυτό και αν είναι ο ορισμός της σκευωρίας!

Από μόνοι σας «καρφωθήκατε», αλλά το πράγμα δυστυχώς για σας, πήγε ακόμα πιο πέρα. Στην προανακριτική επιτροπή η πλειοψηφία σας υποστήριξε ότι οι καταγγελίες σε βάρος μας αφορούν αδικήματα που δήθεν διαπράχθηκαν όχι κατά την άσκηση των καθηκόντων μας, αλλά επ' ευκαιρία άσκησης των καθηκόντων μας και γι' αυτό η επιτροπή κήρυξε τον εαυτό της αναρμόδιο.

Ερώτηση απλή: πώς γνωρίζουν αν οι κατηγορίες αφορούν αδικήματα που δήθεν διαπράχθηκαν επ' ευκαιρία των καθηκόντων ή κατά την άσκηση των καθηκόντων; Πού το ξέρουν; Πού το ξέρουν, αφού δεν εξέτασαν την υπόθεση και δεν εξέτασαν βέβαια και τους προστατευόμενους ψευδομάρτυρες; Απάντηση: δεν ξέρουν για τι ακριβώς μιλάνε. Εφόσον αρνήθηκαν να εξετάσουν την υπόθεση, δεν μπορεί να ξέρουν. Απλώς κήρυξαν τους εαυ-

τούς τους αναρμόδιους, παρά την επιμονή όλων μας, όλης της Αντιπολίτευσης, το πέταξαν από πάνω τους και επιστρέφουν την υπόθεση στην τακτική δικαιοσύνη.

Και ύστερα έχουν το θράσος να λένε ότι τους ενδιαφέρει η κάθαρση. Μα, δεν τους ενδιαφέρει η κάθαρση. Τους ενδιαφέρει ακριβώς το αντίθετο: η σπίλωση. Έγκριτοι νομικοί και δικαστικοί λειτουργοί, με τεράστια πείρα και κύρος, έχουν απαριθμήσει σωρεία περιπτώσεων, όπως αυτή την άθλια υπόθεση, κατά την οποία παραβιάστηκε και το Σύνταγμα και ο Ποινικός Κώδικας. Και η νομολογία το ίδιο λέει. Τελευταία, μάλιστα, η αποκαλυπτική γνωμοδότηση -πάρτε το, παρακαλώ, για τα Πρακτικά- του τέως εισαγγελέως του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά, όπου, μεταξύ άλλων, μιλάει για το πώς είναι δυνατόν η παραπομπή της υπόθεσης στη Βουλή αμελλητί, δηλαδή πάραυτα, αυτοστιγμεί, να διαρκέσει - αν είναι δυνατόν!- τρεις ολόκληρους μήνες. Το «αυτοστιγμεί» κράτησε τρεις μήνες! Παγκόσμιο ρεκόρ! Επίσης, πώς εισαγγελικοί λειτουργοί βαρύνονται ασφαλώς με ευθύνες παραβίασης του Συντάγματος και πώς ο Φρουζής, ο βασικός κατηγορούμενος, δωροδόκησε τους πάντες, δεν έχει ακόμα εξεταστεί, αν και ο ίδιος δημόσια αρνείται τα πάντα. Ούτε αυτό έχει ξαναγίνει ποτέ!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα γνωμοδότηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βλέπουμε, λοιπόν, ένα καθεστώς που αγνοεί τις συνεχείς καταγγελίες των δικαστικών ενώσεων για κυβερνητικές παρεμβάσεις, ένα καθεστώς που οδηγεί σε παραίτηση ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, που ενημερώνεται προνομιακά από ανώτατους δικαστές και εισαγγελείς, που στοχοποιεί δικαστικούς, που επιτίθεται στον νέο πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου μόνο και μόνο γιατί τόλμησε να ασκήσει κριτική και βλέποντας όλα αυτά κάποιος αναρωτιέται: πού την κατάντησαν τη δικαιοσύνη; Τι γαϊτανάκι έχουν στήσει με σκοπό την πλήρη υποταγή της δικαστικής εξουσίας στο καθεστώς Τσίπρα - Παπαγγελόπουλου;

Εγώ έχω -και το λέω δημόσια- πλήρη εμπιστοσύνη στους Έλληνες δικαστές. Εσείς, όμως, να προσέχετε. Δεν γίναμε εμείς όμηροι του Παπαγγελόπουλου. Εσείς γίνατε όμηροι του Παπαγγελόπουλου και θα σας κάψει ο Παπαγγελόπουλος!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Ακόμα, ευχαριστώ την Κυβέρνηση, γιατί, αν γίνει δεκτή η μετέωρη νομική επιχειρηματολογία της, τότε θα έχει ανοίξει, όχι δρόμο, αλλά λεωφόρο για παραπομπή δικών σας αργότερα. Γιατί με τη στενή ερμηνεία που υιοθετείτε, δικά σας πεπραγμένα αύριο μπορεί να παραπεμφθούν κατευθείαν στην τακτική δικαιοσύνη για σκανδαλώδεις και καραμπινάτες υποθέσεις επί των ημερών σας μιλάω. Αναφέρω μόνο τρεις: Τα ΕΛΤΑ, όπου χρειάζεται να γίνει κάθαρση. Η Τράπεζα Αττικής, εκεί να δείτε κάθαρση που πρέπει να γίνει ή τα ευρωπαϊκά κονδύλια για πρόσφυγες, μετανάστες ύψους 1,5 δισεκατομμυρίου, όπου και αυτό, βεβαίως, χρειάζεται να ερευνηθεί σε βάθος.

Όμως προσέξτε σε ό,τι με αφορά δηλώνω ότι το έγκλημα της σκευωρίας, για το οποίο εγώ σας εγκαλώ, υπάγεται στέρεα στη δικαιοδοσία της Βουλής και βεβαίως και της επόμενης Βουλής. Εσείς, λοιπόν, γι' αυτά θα πάτε σε ειδικό δικαστήριο. Μην ανησυχείτε!

Τέλος, θέλω να σας ευχαριστήσω θερμά γιατί σκεφτήκατε να στήσετε σκευωρία σε βάρος μας εκεί που ειδικά εσείς θα έπρεπε να σιωπάτε. Διαλέξατε την περίπτωση της διαφθοράς στο φάρμακο που ασφαλώς υπήρχε. Εμείς το ξέρουμε πιο καλά από όλους, γιατί εμείς τη χτυπήσαμε τη διαφθορά, αλλά κι εσείς το ξέρατε πολύ καλά, γιατί εσείς τότε τη στηρίξατε τη διαφθορά.

Διαλέξατε, λοιπόν, τη διαφθορά στο φάρμακο που εμείς χτυπήσαμε αποφασιστικά και μειώσαμε δραστικά. Και μας κατηγορείτε εσείς, οι οποίοι τότε καταψηφίζατε όλα τα μέτρα, ταυτιζόσασταν με όλα τα συμφέροντα και ζητάτε σήμερα και τα ρέστα.

Κόψαμε τη δαπάνη στο φάρμακο κατά 62% μέσα στα τρία χρόνια. Εμείς δεν κάναμε θέατρο, κάναμε τομές. Δεν κάναμε θόρυβο, χτυπήσαμε τη διαφθορά. Δεν στήναμε ψευδομάρτυρες, χτυπούσαμε κατευθείαν τα κυκλώματα. Πότε; Όταν ο σημερινός Πρωθυπουργός σας μας καλούσε να δώσουμε περισσότερα για το φάρμακο και τώρα έχετε το θράσος εσείς να κατηγορείτε εμάς.

Συγγνώμη, αλλά από αυτό δεν γλιτώνει κανείς. Αυτή είναι η μεγαλύτερη σκευωρία που έχει υπάρξει ποτέ στην Ελλάδα, αλλά είναι και η πιο ατζαμίδικη, η πιο κακοστημένη, η πιο βλακώδης. Εγώ σας έχω μεγάλη υποχρέωση, γιατί στήσατε σκευωρία σε βάρος μας εκεί που εμείς έχουμε όλα τα επιχειρήματα με το μέρος μας και εσείς είστε από κάτω, μα εντελώς από κάτω!

Θέλω, όμως, να σας ευχαριστήσω με την ευκαιρία και για κάτι τελευταίο, γιατί μόνοι σας παραδεχθήκατε την ανικανότητά σας. Το έχει ομολογήσει και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. «Είχαμε αυταπάτες, έχει πει και το ομολογούν τώρα Τσίπρας, Δραγασάκης, όλοι. Ναι, αλλά εμείς οι υπόλοιποι στην κυβέρνησή μου δεν είχαμε ψευδαισθήσεις ούτε αυταπάτες και προειδοποιούσαμε -κι εσείς δεν ακούγατε.

Σας προειδοποιούσαμε ότι τη χώρα την πάτε, αν εκλεγείτε, στα βράχια. Και την πήγατε. Σας προειδοποιούσαμε ότι θα πάτε τη χώρα σε capital controls και τα φέρατε. Σας προειδοποιούσαμε ότι πάτε σε τρίτο μνημόνιο και εσείς φέρατε και τέταρτο μνημόνιο και μάλιστα χειρότερο από τα τελευταία δύο τελείως αχρείαστα, γιατί στα τέλη του 2014 βγαίναμε από τα μνημόνια οριστικά.

Προειδοποιούσαμε τον ελληνικό λαό ότι θα φέρετε φοροκαταιγίδα. Και τη φέρατε. Προειδοποιούσαμε ότι θα φέρετε τσουνάμι λαθρομεταναστών και θα τη βουλιάξετε τη χώρα και το κάνατε. Και εσείς πώς απαντούσατε σε όλα αυτά; Απαντούσατε με ανοησίες για χορούς και για νταούλια και με «go back, κυρία Μέρκελ» και εμάς, επειδή σας προειδοποιούσαμε τότε, σήμερα που φέρατε τη χώρα εδώ που τη φέρατε, προσπαθείτε να μας σπιλώσετε. Τώρα που ομολογήσατε τις αυταπάτες σας, έχετε την ανάγκη να κάνετε τι; Να κατασκευάσετε ενόχους. Δηλαδή μας εκδικείστε, επειδή είχαμε δίκιο.

Ε, λοιπόν, ακούστε. Στον κόσμο αυτόν οι αυταπάτες πληρώνονται. Και όταν συνειδητοποιούν πως κάνεις λάθος, αλλά εσύ επιμένεις, αυτό πληρώνεται ακριβότερα. Μόνο που με τις δικές σας αυταπάτες τις πλήρωσε ο ελληνικός λαός και ήρθε τώρα η ώρα να τις πληρώσετε και εσείς.

Και εδώ τελειώνουν εκ μέρους μου τα πολλά «ευχαριστώ». Τελειώνουν οι κακώς εννοούμενες αστικές ευγένειες και αρχίζει η υποχρέωση που έχει όποιος πολιτικός σέβεται τον εαυτό του και τις αξίες του, να ασκήσει πολεμική σε όσους τις καταπατούν και τις διασύρουν, πολύ περισσότερο που συνεχίζετε τα ψέματα και τώρα.

Παραμυθιάζετε τον κόσμο ότι βγαίνετε οριστικά από τα μνημόνια. Έχετε, όμως, ήδη υπογράψει σκληρά μέτρα λιτότητας και για το 2019 και για το 2020 και για άλλα τρία χρόνια, με υψηλά πλεονάσματα για άλλα σαράντα τρία χρόνια και υποθήκευση της περιουσίας του δημοσίου για ενενήντα εννέα χρόνια, πράγμα που δεν διανοήθηκαν ποτέ οι ξένοι να ζητήσουν καν από τη δική μου κυβέρνηση.

Μας λέτε ότι πάτε για καθαρή έξοδο από τη μνημονιακή εποπτεία, όμως σας προειδοποιούν ότι θα έχετε αυστηρή μνημονιακή εποπτεία, πολύ αυστηρότερη από άλλες χώρες που έχουν βγει από τα μνημόνια.

Μας λέτε πως η οικονομία πάει καλά. Σας διαψεύδει δημόσια το ΔΝΤ. Σας λέει ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που από την αρχή του χρόνου όλα έχουν χειροτερέψει. Μας λέτε ότι πιέζετε για μείωση χρέους. Και εδώ κρύβετε την αλήθεια.

Ακούστε. Εμείς βρήκαμε χρέος 343.000.000.000. Το αφήσαμε 317.000.000.000 στις αρχές του 2015. Βγάλτε και τα 11.000.000.000 του ΤΧΣ που ήταν να επιστραφούν και να σβήσουν χρέος, αφήσαμε σύνολο 307.000.000.000, δηλαδή σε δυόμισι χρόνια μειώσαμε αισθητά το χρέος, ενώ εσείς σε τρία χρόνια το πάτε πίσω στα 343.000.000.000. Και τώρα παρακαλάτε να σας το κόψουν, με δυο λόγια να σας κόψουν το χρέος εκείνο που εσείς οι ίδιοι αυξήσατε.

Μας λέτε ότι πετύχατε τεράστια πλεονάσματα. Μα και ένα μικρό παιδί καταλαβαίνει ότι αν δεν πληρώνει κανείς τις υποχρεώσεις του, αν δεν πληρώνετε διακόσιες χιλιάδες συντάξεις, αν

κόψετε τις δημόσιες επενδύσεις, αν έχετε υπερφορολογήσει τους πάντες, χαίρω πολύ, θα υπάρχει ταμείο. Χώρα δεν θα υπάρχει!

Μας λέτε ότι βγήκε, όμως, η χώρα στην ανάπτυξη. Δεν μας λέτε, βέβαια, ότι στο μεταξύ μεσολάβησαν δύο πρόσθετα χρόνια ύφεσης που εσείς προκαλέσατε. Η Ελλάδα στα τέλη του 2014 ήταν πρώτη σε ανάπτυξη στην Ευρωζώνη και δεύτερη σε ολόκληρη την Ευρώπη και σήμερα είναι τελευταία στην Ευρώπη.

Μας λέτε μετά ότι θέλετε να λύσετε το «μακεδονικό» και στην πραγματικότητα, πάτε να νομιμοποιήσετε τον σκοπιανό αλυτρωτισμό σε βάρος της Ελλάδος, γιατί το όνομα είναι το κατ' εξοχήν όχημα του αλυτρωτισμού. Αυτή είναι μια αλήθεια που ο ελληνικός λαός κατανοεί πλήρως και αυτός είναι και ο λόγος που το πρόβλημα δεν έχει λυθεί μέχρι σήμερα.

Μας λέτε ότι δείξατε ανθρωπισμό, ανοίγοντας τα σύνορα στους πρόσφυγες. Στην πραγματικότητα, ανοίξατε τα σύνορα στους λαθρομετανάστες, που στη συντριπτική πλειονότητά τους δεν έχουν σχέση με τη Συρία. Θέσατε τα νησιά μας υπό τη διοίκηση κάποιων διεφθαρμένων ΜΚΟ, που αποδείχθηκαν και όργανα των διακινητών -πολλά από αυτά.

Σας καταγγέλλουν οι ευρωπαϊκές αρχές, σας καταγγέλλει ο διεθνής Τύπος, σας καταγγέλλουν οι ίδιοι οι κάτοικοι και εσείς βέβαια μιλάτε για τα φασιστοειδή που αντιδρούν.

Εμείς είχαμε σφραγίσει τα σύνορα και στον Έβρο και στα νησιά. Εσείς ανοίξατε τα σύνορα στα νησιά και τώρα σας άνοιξαν και τον Έβρο. Είχαμε εξασφαλίσει ύφεση των τριβών με τον Ερντογάν και την Άγκυρα, επειδή ακριβώς είχαμε σφραγίσει τα σύνορα και δεν μπορούσε να μας εκβιάζει έτσι εύκολα ο Ερντογάν. Εσείς ανοίξατε τα σύνορα και τώρα ο Ερντογάν εκβιάζει την Ελλάδα κάθε μέρα ότι θα ανοίξει και άλλο τους μοχλούς, την κάνουλα. Εμείς ανοίξαμε την Αμυγδαλέζα και διώχναμε λαθρομετανάστες, όπως κάνει τώρα και η Γαλλία. Εσείς κλείσατε την Αμυγδαλέζα και ανοίξατε δεκάδες hot spots στα νησιά.

Σταδιακά αποκαθιστούσαμε τη νομιμότητα στα πανεπιστήμια. Είχαμε καταργήσει το άσυλο παρανομίας και καθαρίζαμε βήμα-βήμα τα κατειλημμένα κτήρια από τις συμμορίες των κουκουλοφόρων. Εσείς επαναφέρατε το άσυλο ανομίας και σήμερα έχουμε αιματηρά επεισόδια φοιτητών και κατά καθηγητών όλων των ειδών από όλα τα πανεπιστήμια.

Εσείς παραδώσατε ολόκληρη την Αθήνα στο έλεος του «Ρουβίκωνα» και των άλλων ταγμάτων εφόδου, που είτε δημιουργήσατε είτε ανεχθήκατε και που τώρα πια επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους και εκτός Αθηνών. Αφήσατε χιλιάδες καταδικασμένους για κακούργημα από τις φυλακές, πολλοί από τους οποίους, όταν βγαίνουν, εγκληματούν ξανά.

Και ρωτάω, πραγματικά: αλήθεια, αυτό σας πονάει όταν το βλέπετε; Μήπως δεν θέλετε να το βλέπετε; Και ύστερα ζητάτε από τον ανήμπορο κόσμο, όταν μπαίνουν οι ληστές στο σπίτι τους, να κάνουν πως κοιμούνται. Τέτοιο κατάντημα!

Είναι τόσο εφιαλτικά πια τα αδιέξοδα στα οποία έχετε οδηγήσει τη χώρα, που αναζητήσατε κατασκευασμένα θύματα να τα σπιλώσετε και να στρέψετε την προσοχή του κόσμου πάνω τους, για να μη βλέπει τις δικές σας τραγικές αποτυχίες.

Το πιο αποκαλυπτικό: Ανοίξατε την υπόθεση της «NOVARTIS» σε βάρος μας μια μέρα μετά από το τεράστιο συλλαλητήριο στην Αθήνα, όπου εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου βροντοφώναξαν ότι «Μακεδονία είναι η Ελλάδα». Τέτοιος ήταν ο πανικός σας. Πήγατε να τους βγάλετε όλους ακροδεξιούς, γραφικούς, περιθωριακούς, αλλά σας πρόλαβε και σας αποστόμωσε ο Μίκης. Σας είπε «εθνομηδενιστές» και μάλιστα οι πιο επικίνδυνοι, οι «αριστερόστροφοι εθνομηδενιστές».

Χρειάζεστε, λοιπόν, εξιλαστήρια θύματα για να γλιτώσετε, αλλά δεν γλιτώνετε. Εμείς δεν πρόκειται να είμαστε τα εξιλαστήρια θύματα για τη δική σας πλήρη χρεοκοπία. Ήδη έχετε πατήσει πάνω στις νάρκες σας.

Θα σας πω και κάτι τελευταίο και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα πρέπει να ξέρει ο Αρχηγός σας...

Τι προσποιείται τον ηγέτη; Άλλο καιροσκόπος, άλλο ηγέτης. Άλλο αυτός που καβαλάει το κύμα και όπου τον βγάλει και άλλο αυτός που μπορεί να δαμάσει το κύμα εκεί που χρειάζεται και αν χρειαστεί να κολυμπήσει και κόντρα στο κύμα.

Και θα κλείσω με μία συμβουλή. Βγείτε από την αυταπάτη ότι η σκευωρία εναντίον μας μπορεί τάχα να σας διασώσει. Δεν μπορεί. Θα σας χαντακώσει.

Είχα προειδοποιήσει να μη συμβεί το ατύχημα, να μη γίνετε εσείς οι μοιραίοι άνθρωποι για τη χώρα. Δυστυχώς έγινε.

Η χώρα, ωστόσο, δεν μπορεί να επιβιώσει έτσι όπως πάνε τα πράγματα. Θα επιβιώσει μετά από εσάς και μετά από τις αυταπάτες σας, παρά τον διχασμό που προσπαθείτε να επιβάλετε, παρά τα ψέματα που είπατε, παρά τις καταστροφές που προκαλέσατε.

Ο ελληνικός λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει καταλάβει πια τι γίνεται. Γι' αυτό κι εγώ είμαι αισιόδοξος, αλλά αισιόδοξος για μια άλλη Ελλάδα. Εσείς κοιτάξτε στον καθρέφτη σας και να αναρωτηθείτε αν πρέπει να ντρέπεστε ή να ανησυχείτε ή και τα δύο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Δημήτριος Παπαγγελόπουλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν από σαράντα χρόνια ακριβώς η Ελλάδα με Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Καραμανλή έγινε δεκτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως ισότιμο μέλος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Σήμερα, σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα, με Πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα ...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Άντε πάλι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ησυχία, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βλέπω ότι κάποιοι παραμένετε πιστοί στο ήθος σας και στη συμπεριφορά σας. Είναι ευκαιρία να κρίνει η Βουλή και ο κόσμος, που τυχόν βλέπει, τη διαφορά ήθους μεταξύ της Κυβέρνησης και εμού προσωπικά και κάποιων εξ υμών, ευτυχώς όχι όλων. Χαίρομαι που δεν είναι όλοι και καταλαβαίνετε τι εννοώ.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι σήμερα, σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα, με Πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα, επιστρέφει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πάλι ως ισότιμος εταίρος. Αυτό επιτυγχάνεται κυρίως χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ πολύ τις κυρίες να κάνουν λίγο ησυχία. Με συγχωρείτε που σας διακόπτουμε.

Κυρία Μπακογιάννη, συγγνώμη για τη διακοπή, αλλά υπάρχει και ομιλητής στο Βήμα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Η αλήθεια είναι ότι με διακόψατε, κύριε Πρόεδρε!

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτό επιτυγχάνεται κυρίως χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού και δευτερευόντως χάρη στην αποφασιστικότητα και την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης.

Οι προσπάθειες κάποιων, να αποτρέψουν να πιστωθεί η Κυβέρνηση αυτή την ιστορική επιτυχία, απέτυχαν παταγωδώς. Για άλλη μια φορά το παλαιό πολιτικό σύστημα στον βωμό των μικροπολιτικών του συμφερόντων θυσίασε και εξακολουθεί να θυσιάζει τα μεγάλα συμφέροντα του λαού και της πατρίδας. Η φτηνή προπαγάνδα, που επαναλαμβάνεται αδιάκοπα και λυσσαλέα από τα συστημικά μέσα ενημέρωσης, δεν μπορεί να αλλάξει αυτή την πραγματικότητα. Η Κυβέρνηση πέτυχε εκεί που όλοι οι άλλοι είχαν αποτύχει και αυτό κάποιοι δεν μπορούν να το συγ-

χωρήσουν. Σε λίγο, σε πολύ λίγο, η Ελλάδα εξέρχεται της μνημονιακής κατοχής και ο εφιάλτης των τελευταίων οκτώ χρόνων τελειώνει οριστικά.

Αυτόν τον εφιάλτη τον βίωσε ο ελληνικός λαός εντελώς άδικα και εντελώς αδικαιολόγητα. Οι ευθύνες των υπαιτίων της εθνικής καταστροφής, που προκάλεσε οικονομική –και όχι μόνο- υποταγή της Ελλάδας είναι απαράγραπτες στη συνείδηση όλων των Ελλήνων. Αυτές οι ευθύνες ανήκουν κατ' αρχάς στο παλαιό πολιτικό σύστημα, το οποίο στην καλύτερη περίπτωση επέδειξε ασυγχώρητη ανικανότητα και στη χειρότερη πρωτοφανή φαυλότητα. Η καταλήστευση δημοσίου χρήματος στα δημόσια έργα, στους εξοπλισμούς και στον χώρο της υγείας ξεπερνά κατά πολύ το χρέος της Ελλάδας. Γι' αυτό δεν έχω ακούσει καμμία παρατήρηση.

Παρ' όλα αυτά, όμως, εγώ πιστεύω ότι η οικονομική κρίση δεν είναι η αποκλειστική, ούτε καν η κύρια αιτία των δεινών της πατρίδας μας. Προηγήθηκε και προκάλεσε τη μεγάλη οικονομική κρίση μία πολύ πιο μεγάλη κρίση, η ηθική κρίση, μία τεράστια έκπτωση αρχών και αξιών.

Γι' αυτή την κρίση δεν ευθύνεται μόνο το παλαιό πολιτικό σύστημα, αλλά ευθυνόμαστε όλοι μας. Ευθύνεται το οικονομικό και εκδοτικό κατεστημένο και τα φερέφωνά του, που με τη δηλητηριώδη προπαγάνδα τους αλλοίωσαν τις πατροπαράδοτες αρχές και αξίες του λαού μας. Ευθύνεται και η πνευματική ηγεσία της χώρας που δεν αντέδρασε. Ο ελληνικός λαός τα αντιλαμβάνεται όλα αυτά, γι' αυτό και έχει χάσει την εμπιστοσύνη του και για θεσμούς και για πρόσωπα.

Η μεγαλύτερη βέβαια απώλεια εμπιστοσύνης αφορά το πολιτικό σύστημα. Αυτό, όμως, είναι πολύ επικίνδυνο για το δημοκρατικό και κοινοβουλευτικό μας σύστημα. Σωτήρες πάντοτε υπάρχουν και καραδοκούν. Σήμερα δε ο κίνδυνος είναι πολύ μεγαλύτερος, γιατί είναι διαφορετικός από το παρελθόν. Σήμερα υπάρχουν σωτήρες άλλου είδους, που ενδύονται τον κοινοβουλευτικό μανδύα και υπάρχουν πραξικοπήματα άλλου είδους και ο νοών νοείτο. Είναι αδήριτη ανάγκη, λοιπόν, το πολιτικό σύστημα να επανακτήσει την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό των Ελλήνων πολιτών.

Σήμερα, λοιπόν, το ελληνικό Κοινοβούλιο έχει μια λαμπρή ευκαιρία να κάνει ένα μεγάλο βήμα στο μακρύ ταξίδι της επανάκτησης της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού και να αποκαταστήσει την ψυχική επαφή μαζί του.

Λίγη γενναιότητα χρειάζεται από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, προκειμένου να ερμηνευθεί επιτέλους σωστά το άρθρο 86 του Συντάγματος και ο διαβόητος, κατάπτυστος και ανάξιος για το δημοκρατικό μας πολίτευμα ισχύων νόμος περί ευθύνης Υπουργών.

Σε ανύποπτο χρόνο –που μερικοί βέβαια προσπαθούν αυτό να το συνδυάσουν με τη γελοία θεωρία περί συνωμοσίας και σκευωρίας- είχα δηλώσει δημοσίως –και όχι στη Βουλή, αλλά σε κάτι ερωτήσεις που μου είχαν κάνει δημοσιογράφοι- και ήταν η νομική μου άποψη, όχι ως πολιτικού τότε, αλλά ως εισαγγελέα, ότι δεν είναι δυνατόν στα καθήκοντα του Υπουργού να συμπεριλαμβάνονται παράνομες πράξεις. Αυτό δεν είναι μόνο αδιανόητο, αλλά αποτελεί ταυτόχρονα προσβολή του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και της κοινής λογικής, κυρίως της κοινής λογικής. Με απλά λόγια, είναι σαν να παραδεχόμαστε ότι στην Ελλάδα στα καθήκοντα του Υπουργού περιλαμβάνεται και το «λάδωμα».

Θέλω να υπενθυμίσω κάτι γι' αυτούς που εξακολουθούν να επιμένουν στη θεωρία της σκευωρίας και ότι προετοίμαζα το έδαφος δύο χρόνια πριν, διότι τελικά είμαι πολύ στρατηγικός εγκέφαλος κι άλλωστε σας έχω αιχμαλωτίσει όλους μέσα στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ γιατί, όπως άκουσα, λένε ότι θα σας πάρω μαζί μου στην καταστροφή. Την άποψη αυτή, εκτός από εμένα, την έχει υποστηρίξει με στέρεα νομική επιχειρηματολογία πληθώρα διακεκριμένων νομικών. Δεν θα τους επαναλάβω, μολονότι τους ξέρετε. Κάποιος είναι και Βουλευτής σημερινός της Νέας Δημοκρατίας. Άλλοι ανήκαν παλιά στη Νέα Δημοκρατία, υπήρχαν Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν θα τους επαναλάβω για να μην κατηγορηθούν και αυτοί ότι συμμετείχαν στη σκευωρία και τρία χρόνια πριν ετοίμαζαν το έδαφος για να σπιλώσω συνειδήσεις. Αν είναι δυνατόν! Γελά ο ελληνικός λαός, πρέπει να το αντιληφθείτε κάποιοι.

Όπως είπα προηγουμένως, σήμερα μια ομόφωνη -ή έστω με συντριπτική πλειοψηφία- απόφαση της Βουλής για την επιστροφή της δικογραφίας στη δικαιοσύνη, για να διερευνηθεί εάν τυχόν πολιτικά πρόσωπα δωροδοκήθηκαν –επαναλαμβάνω, εάν τυχόν- αποτελεί το πρώτο βήμα. Δεν αρκεί, όμως. Πρέπει οπωσδήποτε να επακολουθήσει και συνταγματική αναθεώρηση και στις αναθεωρητέες διατάξεις του Συντάγματος να συμπεριληφθεί και το άρθρο 86.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, μήπως η πρεμούρα κάποιων για εκλογές, που δυστυχώς έχουν επηρεάσει τον κ. Μητσοτάκη και την κ. Γεννηματά, οφείλεται μεταξύ άλλων -γιατί υπάρχουν και άλλοι πολλοί λόγοι και ήδη έναν ανέφερα στην αρχή για να μην πιστωθεί η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ την επιτυχή έξοδο από τη μνημονιακή κατοχή και άλλοι πολλοί που λίγο-λίγο θα τους αναλύω, διότι όσο με κατηγορούν για σκευωρό, εγώ θα παραθέτω στοιχεία και, αντί για ύβρεις, θα θέτω ερωτήματα και θα ξανακούω ύβρεις και ο ελληνικός λαός θα κρίνει- στην αγωνία αυτών των κάποιων να διατηρηθεί η επαίσχυντη ασυλία που τους παρέχει το άρθρο 86 και στην απελπισμένη προσπάθειά τους να μην αποκαλυφθούν οι παράνομες πράξεις τους.

Ομολογώ ότι η ομιλία του κ. Βορίδη με εντυπωσίασε για άλλη μία φορά. Οι ικανότητές του ως προς τη σκηνική παρουσία, στη δεινότητα του λόγου, στη νομική κατάρτιση και στις νομικές υπερβάσεις, είναι άξιες συγχαρητηρίων.

Εγώ δεν μπορώ να τον συναγωνιστώ. Άλλωστε εγώ δεν ξέρω πολλά από πολιτική. Και αυτά τα λίγα που ξέρω, δεν τα ξέρω και καλά. Σιγά-σιγά μαθαίνω. Γι' αυτό μιλάω όχι ως Υπουργός ή πολιτικός, αλλά ως απλός πολίτης. Μιλάω ως απλός πολίτης που θεωρώ ότι εκφράζω τον μέσο Έλληνα που αγαπάει την πατρίδα του, πιστεύει στον θεό, δεν μπορεί την αδικία, απεχθάνεται την υποκρισία, την αχαριστία και την προδοσία, αλλά έχει συμφιλιωθεί με την ύπαρξή τους, είναι ρομαντικός και προσπαθεί να διατηρήσει τις αρχές και τις αξίες του, παρ' όλες τις αντιξοότητες και τους επώδυνους συμβιβασμούς της καθημερινότητάς του.

Γι' αυτό, λοιπόν, στην περίτεχνη ρητορικά και νομικά ομιλία του κ. Βορίδη εγώ θα απαντήσω με μια φράση. Εάν ασπαστούμε το σκεπτικό του, το σκάνδαλο «NOVARTIS» παραγράφεται και μπαίνει στο αρχείο. Εάν υιοθετήσουμε το πόρισμα της Πλειοψηφίας, το σκάνδαλο θα ερευνηθεί. Όλα τα άλλα είναι νομικές φιοριτούρες σερβιρισμένες με μπόλικη υποκρισία.

Ας τολμήσουμε, λοιπόν, σήμερα να ερμηνευθεί σωστά το άρθρο 86 του Συντάγματος και στο άμεσο μέλλον να αναθεωρηθεί, ώστε να τερματιστεί μια μακρά περίοδος ντροπής του πολιτικού μας συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Το εμπεριστατωμένο πόρισμα της Πλειοψηφίας της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, το οποίο θεμελιώνει με αρτιότατες επιστημονικές σκέψεις την αναρμοδιότητα της Βουλής να ασκήσει ποινική δίωξη για την αξιόποινη πράξη της δωροδοκίας και συνακόλουθα την αρμοδιότητα της δικαιοσύνης για την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης, αν υιοθετηθεί, εξασφαλίζει την πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης, η οποία διαφορετικά θα οδηγηθεί σε παραγραφή και ατιμωρησία όσων τυχόν εγκλημάτισαν σε βάρος του ελληνικού λαού και μάλιστα στον ευαίσθητο χώρο της υγείας.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή είχα υποστεί την προηγούμενη φορά ανελέητο σφυροκόπημα με παραβίαση του χρόνου από αυτούς που μιλούσαν εναντίον μου, θα παρακαλέσω για δύο λεπτά ακόμα.

Αναρωτιέμαι: αν συμβεί αυτό, αν δηλαδή η υπόθεση κλείσει με τη μέθοδο της παραγραφής, της αποσβεστικής προθεσμίας, τι θα πούμε στον ελληνικό λαό; Θα μπορέσουμε να κοιτάξουμε στα μάτια τον απλό Έλληνα πολίτη; Ο ελληνικός λαός -να ξέρετε- και μνήμη και κρίση και ευφυΐα διαθέτει. Ας μην τον υποτιμούμε, γιατί όποιος τον υποτίμησε τιμωρήθηκε παραδειγματικά.

Κυρίες και κύριοι, εάν οι γελοιότητες περί σκευωρίας είχαν ψήγμα, είχαν ίχνος αληθείας, η Κυβέρνηση θα επέλεγε την εκδοχή της παραγραφής του αδικήματος της δωροδοκίας, ώστε η υπόθεση να κλείσει χωρίς καμμία περαιτέρω έρευνα και οι κατη-

γορίες σε βάρος των πολιτικών προσώπων να τα συνοδεύουν εσαεί. Απεναντίας, η κυβερνητική πλειοψηφία επιλέγει την επιστροφή της δικογραφίας στην ανεξάρτητη ελληνική δικαιοσύνη, η οποία θα κρίνει ανεπηρέαστη από πολιτικές σκοπιμότητες εάν υπάρχουν ποινικές ευθύνες και σε ποιους ανήκουν.

Επιπλέον, στα νομικίστικα τερτίπια και στις υποκριτικές δήθεν αγανακτισμένες φωνές κάποιων για δήθεν μεθόδευση της Κυβέρνησης να μην εξεταστεί στην ουσία της η υπόθεση, θα αντιτάξω τα εξής απλά ακόλουθα, κατανοητά από τον πιο απλό Έλληνα πολίτη.

Γνωρίζει και ο πρωτοετής φοιτητής της Νομικής ότι η αρμοδιότητα εξετάζεται από κάθε δικαιοδοτικό όργανο πριν μπει στην ουσία της υπόθεσης. Φανταστείτε αίτηση αναίρεσης στον Άρειο Πάγο να κατατεθεί από παραδρομή στο ειρηνοδικείο και να ζητηθεί από τον ειρηνοδίκη να μην ασχοληθεί με την προφανή αναρμοδιότητά του, αλλά να εξετάσει την υπόθεση στην ουσία της και στο τέλος να αποφανθεί ότι είναι αναρμόδιος.

Όσο για την παραγραφή, ρωτάω όσους έχουν στοιχειώδεις σχέσεις με την ποινική δικαιοσύνη: Αν είναι προφανής η παραγραφή από την αρχή της διαδικασίας, υπάρχει περίπτωση να εξεταστεί στην ουσία της η υπόθεση και στο τέλος, αφού έχουμε εξετάσει όλη την ουσία, να αποφασίσουμε ότι «ξέρετε, κακώς ασχοληθήκαμε, η υπόθεση έχει παραγραφεί»;

Όπως είπα και στην προηγούμενη ομιλία μου στη Βουλή για την υπόθεση «NOVARTIS», εγώ σέβομαι και θα εξακολουθήσω να σέβομαι απόλυτα το τεκμήριο αθωότητας, χωρίς καμμία εξαίρεση. Το σέβομαι για όσους αντιπολιτεύονται σφόδρα την Κυβέρνηση. Το σέβομαι ακόμα και για όσους δηλώνουν ορκισμένοι εχθροί της.

Μολονότι προκλήθηκα βάναυσα, δέχθηκα αήθεις προσωπικές επιθέσεις γεμάτες ψέματα και ύβρεις, δεν παρέκκλινα και δεν θα παρεκκλίνω στο ελάχιστο από τη θέση μου αυτή. Δεν μπορεί, όμως, το τεκμήριο αθωότητας να μετατρέπεται από την Αντιπολίτευση σε τεκμήριο ενοχής για όσους στοχοποιεί για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας. Δεν έχω σκοπό να ακολουθήσω τους λασπολόγους υβριστές μου στα γεμάτα εμπάθεια και μοχθηρία νοσηρά παραληρήματα τους. Άλλωστε, συμπεριφορές σαν και αυτές ο ελληνικός λαός τις απεχθάνεται, γιατί τον αηδιάζουν. Τραμπούκοι και κουτσαβάκια δεν έχουν θέση στο ελληνικό Κοινοβούλιο, δεν έχουν θέση καν στη σημερινή κοινωνία. Είναι γραφικές φιγούρες του περασμένου αιώνα.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονίσω ότι στα ερωτήματα που έθεσα στην προηγούμενη συνεδρίαση της Βουλής, κανείς δεν τόλμησε να απαντήσει. Κάποιοι, βέβαια, προτίμησαν να απαντήσουν με ύβρεις, με συκοφαντίες, με απειλές. Δεν πειράζει. Όσο αυτοί θα με βρίζουν, εγώ θα ρωτάω. Αυτοί θα με βρίζουν και εγώ θα ξαναρωτάω. Και ο λαός στο τέλος θα κρίνει.

Εάν συνεχίσουν, όμως, κάποιοι να μιλούν για σκευωρία και πολιτική δίωξη, θα υποκύψω στον πειρασμό να μιλήσω δημόσια για σκευωρίες και πολιτικές διώξεις του παρελθόντος, με στοιχεία, ονόματα και διευθύνσεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Εσείς έχετε τους φακέλους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να μην κρίνουμε εξ ιδίων τα αλλότρια μερικοί. Εγώ δεν έχω κανέναν φάκελο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ελάτε κύριε Υπουργέ, συνεχίστε. Πρέπει να τελειώσουμε σήμερα τη διαδικασία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τελειώνω κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, πρέπει να πω δημόσια, για να το πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός, ότι φτάνουν στα αυτιά μου διάφορα απειλητικά για εμένα και την οικογένειά μου. Επιπλέον, με προειδοποιούν ότι θα με ρημάξουν στις αγωγές και στις μηνύσεις. Υπενθυμίζω ότι εγώ ουδέποτε αναφέρθηκα σε οποιοδήποτε πολιτικό πρόσωπο που εμπλέκεται στη δικογραφία. Απεναντίας, κάποιοι έχουν αναφερθεί κατ' επανάληψη σε εμένα με ψέματα, ύβρεις, χυδαιότητες και απειλές. Είμαι από αυτούς που θεωρούν ότι οι πολιτικές διαφορές λύνονται στο Κοινοβούλιο, με δημόσιο διάλογο και όχι στις αίθουσες των δικαστηρίων. Εάν όμως, κάποιοι κακοήθεις συνεχίσουν να με συκοφαντούν, ίσως αναγκαστώ να ζητήσω και εγώ δικαστική προστασία, όπως δικαιούται κάθε Έλληνας πολίτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η ψήφος σας μπορεί να αποκαταστήσει τη χαμένη τιμή του πολιτικού συστήματος, που για πολλά χρόνια παρείχε καθεστώς ασυλίας σε πολιτικά πρόσωπα, κόντρα σε κάθε έννοια δικαιοσύνης και στο κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Λίγο πριν κλείσω, θα αναφέρω μια φράση που μου έλεγε συχνά τα τελευταία χρόνια ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης: «Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών είναι η κατάρα για το πολιτικό σύστημα και ο φυσικός δικαστής η ευλογία του». Πιθανόν κάποιοι από τους παλιούς της Νέας Δημοκρατίας να τη θυμάστε. Να την πείτε και στους νεότερους και να συμπεριφερθείτε ανάλογα.

Θα κλείσω με μια ιστορία από το μακρινό παρελθόν, αιώνες πίσω. Αφορά τον Γαλιλαίο. Είχε καταδικαστεί σε θάνατο στην πυρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να είναι σύντομη η ιστορία, κύριε Υπουργέ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα είναι σύντομη, κύριε Πρόεδρε.

Καταδικάστηκε σε θάνατο στην πυρά, γιατί είχε πει την επιστημονική του άποψη ότι η Γη γυρίζει. Στην Ιερά Εξέταση της εποχής εκείνης -και λέω «της εποχής εκείνης», γιατί και σήμερα υπάρχουν ιεροεξεταστές στη νοοτροπία, στη συμπεριφορά, στο ήθος- και για να μην καεί στην πυρά αναγκάστηκε να παραδεχθεί ότι δεν γυρίζει η Γη. Όταν γλίτωσε, όμως, την πυρά και κατέβηκε, όπως όλοι ξέρετε, είπε, «Και, όμως, η Γη γυρίζει».

Εγώ λοιπόν, κύριοι, έχω το θράσος να υπερβώ κατά λίγο το θάρρος του Γαλιλαίου. Ακόμη και στην πυρά να με βάλετε, ακόμα κι αν με σταυρώσετε, εγώ θα το επαναλαμβάνω: «Το σκάνδαλο της «NOVARTIS» είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο». Και επαναλαμβάνω, δεν αναφέρομαι σε πολιτικά πρόσωπα.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Επειδή και το ρολόι γυρίζει, να κάνουμε μια προσπάθεια να τηρήσουμε τους χρόνους.

Ο κ. Κουτρουμάνης έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από τρεις σχεδόν μήνες και συγκεκριμένα στις 21 Φεβρουαρίου του 2018, μιλώντας από αυτό το Βήμα είχα αναφερθεί εκτενώς και είχα αιτιολογήσει, πιστεύω επαρκώς, γιατί δεν έχω ουδεμία σχέση με την υπόθεση, γιατί οι διαδικασίες και οι πρακτικές που ακολουθούσε η Κυβέρνηση και η κυβερνητική πλειοψηφία, υπηρετούσαν πολιτικές σκοπιμότητες και μόνο.

Είπε ο κύριος Υπουργός πριν: «Πρέπει να είναι υπό ασυλία οι Υπουργοί»; Σας ζήτησε κανένας να έχουμε οποιαδήποτε διαφορετική μεταχείριση από τον οποιοδήποτε πολίτη; Ζήτησε κανένας από εμάς -και εγώ προσωπικά- ασυλία ή οποιαδήποτε μορφή επιείκειας; Ζητήσαμε να ερευνήσετε -αυτό είχα πει και στην προηγούμενη ομιλία μου, αυτό ζητάω και τώρα- και δεν το κάνατε. Και θα δούμε γιατί δεν το κάνατε.

Έχω την ομιλία μου από την προηγούμενη Ολομέλεια και θα την καταθέσω, γιατί δεν έχω να αφαιρέσω τίποτα από αυτή. Επιβεβαιώνονται όλα όσα είχα πει τότε. Την καταθέτω στα Πρακτικά για να υπάρχει, γιατί δεν την είχα καταθέσει την προηγούμενη φορά.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Γεώργιος Κουτρουμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ομιλία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν θα επαναλάβω τίποτα από αυτά τα οποία είχα πει τότε και αφορούσαν και το έργο το οποίο είχα υποστηρίξει και στο οποίο ήμουν πρωταγωνιστής σε ό,τι αφορά τη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης την περίοδο 2009 - 2012.

Επειδή, όμως αυτές τις ημέρες -και σήμερα στη Βουλή- γίνεται μια συζήτηση για τις πολιτικές ευθύνες και πολλοί αναφέρονται στο μεγάλο πάρτι, που όντως υπήρχε στον χώρο του φαρμάκου και βέβαια και στις άλλες δαπάνες Υγείας, θέλω να απαντήσω με ένα γράφημα.

Αυτό, λοιπόν, είναι το γράφημα που δείχνει μια πορεία μεγάλης αύξησης και εκτροχιασμού της δαπάνης και μια πορεία μετά 2010 που είναι αυτή.

Γιατί δεν έχετε αναζητήσει ποτέ τις πολιτικές ευθύνες για αυτή την περίοδο; Και την αναζητάτε πότε; Την αναζητάτε όταν έχουμε αυτή τη μείωση, η οποία έγινε όχι επειδή το επέβαλε η τρόικα τότε, αλλά επειδή ήταν δική μας επιλογή και δεν ξεκίνησε μετά το μνημόνιο, ξεκίνησε πριν από το μνημόνιο, το 2010.

Άρα υπάρχει κάποια σκοπιμότητα που δεν θέλετε να αναφερθείτε στις πολιτικές ευθύνες μιας περιόδου, κατά την οποία πραγματικά είχαμε έκρηξη των δαπανών; Γιατί δεν έχει νόημα να συζητάμε για πολιτικές ευθύνες για μια περίοδο κατά την οποία είχαμε σημαντικότατη μείωση.

Θέλετε να δείτε και ένα άλλο γράφημα; Είναι αυτό το γράφημα που ουσιαστικά αναφέρει τις πολιτικές εκείνες, οι οποίες οδήγησαν σε αυτό το αποτέλεσμα.

Τα καταθέτω και αυτά στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Γεώργιος Κουτρουμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα γραφήματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα πράγματα, λοιπόν, μιλούν από μόνα τους. Το μεγάλο πάρτι στο θέμα του φαρμάκου σταμάτησε το 2010 και ήταν συνειδητή επιλογή μας. Είχαμε τη βούληση, πραγματικά, να τα βάλουμε με τα μεγάλα κυκλώματα που υπήρχαν σε αυτόν τον χώρο και μέσα από τον έλεγχο της συνταγογράφησης και τη μείωση των τιμών να καταφέρουμε μέσα σε δύο-δυόμισι χρόνια να μειώσουμε στο μισό τη δαπάνη. Και, βεβαίως, αυτή η πολιτική συνεχίστηκε και τα επόμενα χρόνια.

Θέλω να επανέλθω, όμως, στο θέμα της ημέρας. Τρεις μήνες μετά την απόφαση για τη σύσταση της προκαταρτικής επιτροπής της Βουλής και την παραπομπή μας σε αυτή, δυστυχώς επιβεβαιώνεται αυτή η άποψη που είχα εκφράσει και τότε, ότι γίνεται μια προσπάθεια εκμετάλλευσης του σκανδάλου «NOVARTIS» και όχι διερεύνησής του. Βλέπουμε ένα πόρισμα της Πλειοψηφίας που μας λέει πολύ απλά ότι η Βουλή δεν έχει αρμοδιότητα να εξετάσει επί της ουσίας την υπόθεση με τα φερόμενα ως εμπλεκόμενα πολιτικά πρόσωπα.

Χρειάστηκαν τρεις ολόκληροι μήνες για να έρθετε να μας πείτε, ως επιτροπή, ότι δεν έχετε αρμοδιότητα. Αν ήταν έτσι, γιατί δεν στέλνατε απευθείας, στην πρώτη φάση της συζήτησης, το θέμα στη δικαιοσύνη, να τελειώνει, να κάνει τη δουλειά της και η δικαιοσύνη; Δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο, απ' ότι μου λένε και παλιοί κοινοβουλευτικοί εδώ, όπου η Αντιπολίτευση να ζητάει να ερευνηθεί μια υπόθεση και η Πλειοψηφία να το αρνείται, να μη θέλει, δηλαδή, να γίνει καμμία έρευνα στην κατεύθυνση της διαλεύκανσης της υπόθεσης.

Όμως, εάν η πρόθεση ήταν από την αρχή -και ήταν, όπως φαίνεται- να μην ερευνηθεί το θέμα, προς τι όλη αυτή η παράσταση με τις δέκα κάλπες στις 21 Φεβρουαρίου και με άλλες δέκα σήμερα, από τη στιγμή που ήταν ειλημμένη η απόφαση ότι θα επιστρέψει στη δικαιοσύνη η υπόθεση; Γιατί θα έπρεπε να συσταθεί η επιτροπή; Για να πει ότι είναι αναρμόδια;

Είναι φανερό ότι όλα αυτά έγιναν γιατί έτσι εξυπηρετείτο ο βασικός στόχος της Κυβέρνησης, που δεν ήταν άλλος από τη σπίλωση και στοχοποίηση των πολιτικών της αντιπάλων, χωρίς να την ενδιαφέρει η ουσία της υπόθεσης.

Η εισαγγελική αρχή διαβίβασε αμελλητί τη δικογραφία στη Βουλή, όπως προβλέπει ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών» για τη διερεύνηση αδικημάτων, για τα οποία έχει αρμοδιότητα η Βουλή.

Παράλληλα -και είναι γνωστό- η εισαγγελική αρχή διενεργεί ήδη έλεγχο για το θέμα του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος, που συνδέεται και με τη δωροληψία. Γιατί αν κάποιος έχει ξοδέψει χρήματα, προφανώς έχει μια πηγή. Και εννοώ χρήματα αδικαιολόγητα. Επομένως συνδέεται και με τη δωροδοκία. Γίνεται αυτή η έρευνα από τις εισαγγελικές αρχές και έχουν ανοιχτεί λογαριασμοί. Και σωστά ανοίχθηκαν. Το ζητήσαμε. Και εγώ προσωπικά το ζήτησα να γίνει και να κάνει σε βάθος έρευνα. Δεν θα εμπόδιζε τη δικαιοσύνη να γίνει η έρευνα από τη Βουλή για τα θέματα τα οποία στην προηγούμενη συνεδρίαση συζητούσαμε.

Σήμερα η Βουλή θα αποφασίσει τη διαβίβαση της υπόθεσης αμελλητί επί της ουσίας και χωρίς καμμιά έρευνα. Τι φοβήθηκε η Κυβέρνηση, τι φοβήθηκε η επιτροπή και δεν προχώρησε στην έρευνα, την οποία υποχρεούτο να κάνει;

Προσωπικά, δεν έχω κανένα πρόβλημα με το ποιος θα με κρίνει, γιατί, όπως είπα και πριν από τρεις μήνες, είμαι απολύτως καθαρός, είμαι πεντακάθαρος και δεν έχω να φοβηθώ τίποτα. Και το λέω αυτό, γιατί μπορεί να ρωτήσει κάποιος: «Μα, φοβάστε το να πάει η υπόθεση στη δικαιοσύνη»; Όχι, δεν φοβόμαστε. Το θέμα είναι ότι πριν από τρεις μήνες, όπως είπα, ψηφίσατε οι περισσότεροι -κι εμείς το ζητήσαμε- να γίνει μια προανακριτική, μία προκαταρκτική επιτροπή για να κάνει έλεγχο. Τι θα περίμενε κάθε καλόπιστος Βουλευτής, αλλά και οποιοσδήποτε πολίτης αν βρισκόταν στη θέση μου ή στη θέση των άλλων δέκα ή εννιά, εάν άκουγε το όνομά του να αναφέρεται μεταξύ των ανθρώπων εκείνων που εμπλέκονται; Είναι απολύτως λογικό, φαντάζομαι, να ζητάει να γίνει από την επιτροπή η αναγκαία έρευνα.

Δεν θα μιλήσω για τα στενά, τα καθαρά νομικά ζητήματα και τους ακροβατισμούς που επιχειρεί η Κυβέρνηση. Υπάρχουν πιο ειδικοί από μένα να τα αναλύσουν.

Θέλω, όμως, από την πλευρά μου να σταθώ σε ορισμένα πολύ απλά πράγματα, τα οποία μπορεί να καταλάβει κάθε πολίτης σ' αυτή τη χώρα. Να πάρουμε την υπόθεση από τη στιγμή που ο φάκελος με τη δικογραφία διαβιβάζεται από τις εισαγγελικές αρχές στη Βουλή, αφού έπρεπε να στείλουν, σύμφωνα με τον νόμο, την υπόθεση με τα αναφερόμενα πολιτικά πρόσωπα αμελλητί στη Βουλή.

Αρμόδια κυβερνητικά χείλη μιλούσαν διαφορετικά απ' ότι σήμερα προσεγγίζει ο κ. Παπαγγελόπουλος. Ωστόσο, επειδή το άκουσα με τα αυτιά μου, τότε μιλούσαν για το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους ταυτόχρονα με τη δημοσιοποίηση των ονομάτων των δέκα πολιτικών προσώπων, δύο πρώην Πρωθυπουργών και οκτώ πρώην Υπουργών.

Πρόκειται για την πρώτη ενέργεια σπίλωσης και στοχοποίησης και, μάλιστα, χωρίς να προτάσσεται το τεκμήριο της αθωότητας. Το ακριβώς αντίθετο συνέβη. Ας αποδείξουν ότι δεν είναι ένοχοι. Ας αποδείξουν ότι είναι αθώοι. Και μερικοί και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στο δημόσιο διάλογο που διεξάγεται, μας κουνάνε το χέρι και μας λένε: «Υπάρχει και η «NOVARTIS»».

Γιατί, κύριοι, δεν κάνετε έρευνα για το θέμα και να φέρετε τους μάρτυρες να πουν ποιος χρηματίστηκε, αν χρηματίστηκε και, τελικά, να αποδειχθούν ή να μην αποδειχθούν αυτά τα οποία υπάρχουν μέσα στη δικογραφία;

Δεν είναι αυτονόητο ότι έπρεπε να κληθούν οι μάρτυρες και σε κάθε περίπτωση άνθρωποι που εμπλέκονται με την υπόθεση; Γιατί δεν ήθελε η Κυβέρνηση και δεν κάλεσε η επιτροπή ανθρώπους της «NOVARTIS»; Μπορούσε να καλέσει τον κ. Φρουζή, να καλέσει τον διευθύνοντα σύμβουλο και τους ανθρώπους εκείνους, για τους οποίους αναφέρεται ότι χρημάτισαν πολιτικούς και άλλα πρόσωπα.

Πώς είναι δυνατόν να γίνει μία έρευνα χωρίς οι αναφερόμενοι ως πρωτεργάτες σε αυτή την υπόθεση να μην κληθούν;

Δεν θα έπρεπε, σε ό,τι με αφορά προσωπικά, να κληθεί ένας μάρτυρας, εκείνος που είπε ότι η «NOVARTIS» σχεδίαζε να χρηματίσει δέκα, δώδεκα πρόσωπα, μεταξύ των οποίων και τρεις Υπουργούς και θα ζητούσε 500.000 ευρώ, για να τα δώσει στον Κουτρουμάνη, στον Βενιζέλο, στον Λοβέρδο και σε άλλους δέκα κυβερνητικούς αξιωματούχους. Δεν θα έπρεπε να κληθεί αυτός ο μάρτυρας και να απαντήσει στο ερώτημα: «Δόθηκαν σε κάποιον χρήματα από αυτά που λέτε, κύριε;».

Είναι αυτό δικαιοσύνη; Και δεν το λέω με τη στενή έννοια της λειτουργίας της δικαιοσύνης, αλλά με αφορμή αυτό που ακούγεται ότι αυτό είναι το δίκαιο. Από πού προκύπτει το δίκαιο, όταν κάποιος διασύρεται, σπιλώνεται, επειδή κάποιος είδε σε ένα πρόγραμμα μίας εταιρείας ότι ενδέχεται να του δώσουμε κάποια χρήματα; Είναι σοβαρός λόγος αυτός, για να υφίσταμαι εγώ και η οικογένειά μου αυτή την ταλαιπωρία και αυτή τη δοκιμασία;

Δεν θα έπρεπε η επιτροπή να ερευνήσει ποια είναι τα αδικήματα, πριν μιλήσει για οποιοδήποτε ενδεχόμενο παραγραφής; Δεν θα έπρεπε να εξετάσει ποιες είναι οι μαρτυρίες, για ποιους υπάρχουν, εάν υπάρχουν, ενδείξεις για τέλεση παράνομων πρά-

ξεων;

Δεν θα πρέπει να γνωρίζω ως πολίτης -όχι ως πολιτικός ούτε ως πρώην Υπουργός- για ποιο πράγμα ακριβώς κατηγορούμαι και γιατί διασύρομαι;

Ας θέσει καθένας από την πλευρά του το ερώτημα στον εαυτό του -και αναφέρομαι κυρίως στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης- και ας απαντήσει χωρίς κομματική σκοπιμότητα και υστεροβουλία. Ας αναρωτηθεί ο καθένας τι θα έκανε εάν βρισκόταν στη θέση μου και εάν θα ήταν τόσο μετριοπαθής στην προσέγγισή του ή θα έλεγε άλλα πράγματα.

Τίποτα, λοιπόν, δυστυχώς, δεν έγινε από αυτά, τα οποία ο κάθε πολίτης θεωρεί αυτονόητα. Απλώς, κληθήκαμε και κλήθηκα και εγώ κάποια στιγμή, να προσέλθω στην επιτροπή για να εκφράσω την άποψή μου για το εάν είναι στην αρμοδιότητα ή όχι της επιτροπής να εξετάσει την υπόθεση.

Απάντησα, όπως θα μπορούσε να απαντήσει ο καθένας στη θέση μου, λέγοντας ότι είμαι διατεθειμένος να έρθω στην επιτροπή, εάν πρόκειται να ασχοληθείτε με την ουσία. Γιατί, κατά την άποψή μου, είναι αυτονόητη η υποχρέωση της Βουλής. Και μας καλεί η επιτροπή να παραστούμε όταν έχουν αποχωρήσει όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και όταν αρνείται η πλειοψηφία της επιτροπής να συζητήσει οποιοδήποτε θέμα επί της ουσίας.

Πουθενά δεν λέει ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών» τον οποίον επικαλούνται κάποιοι, ότι δεν μπορεί να κάνει έρευνα. Το αντίθετο λέει, ότι προβλέπεται η δυνατότητα της Βουλής να ασκήσει όλες τις αρμοδιότητες που έχουν και οι δικαστικές αρχές.

Η Κυβέρνηση επικαλείται, όπως είπα, και το θέμα της παραγραφής. Όμως, για να επικαλεστείς θέμα παραγραφής, θα πρέπει πρώτα να ερευνήσεις τις όποιες μαρτυρίες και να διαπιστώσεις εάν υπάρχουν και ποια αδικήματα. Πώς πας σε ένα θέμα παραγραφής, χωρίς να ξέρεις ποια είναι τα αδικήματα, χωρίς να ερευνήσεις και να διαπιστώσεις εάν υπάρχουν και ποια είναι;

Δεν έγινε, λοιπόν, τίποτα από αυτά, γιατί δεν υπήρξε καμμία πρόθεση και διάθεση από την Κυβέρνηση να ερευνήσει την υπόθεση. Σκοπός ήταν να στηθεί παράσταση ενοχοποίησης των πολιτικών αντιπάλων, με δέκα κάλπες πριν από τρεις μήνες και άλλες δέκα σήμερα και να κρατηθεί σε εκκρεμότητα η υπόθεση για όσο περισσότερο χρόνο γίνεται. Να μείνει όσο γίνεται η ρετσινιά και βλέπουμε.

Και ερωτώ: τι θα γίνει στην περίπτωση που η δικαιοσύνη πει ότι δεν έχει αρμοδιότητα γι' αυτά τα αδικήματα, όπως το έχει πει; Τα έστειλε στη Βουλή, γιατί θεώρησε ότι δεν έχει αρμοδιότητα. Τι θα γίνει στην περίπτωση αυτή; Θα μας μείνει η ρετσινιά, επειδή εσείς δεν θέλετε να κάνετε την έρευνα, επειδή δεν θέλετε να ασχοληθείτε με την ουσία της υπόθεσης;

Γιατί δεν έγινε η έρευνα; Να σας πω την ταπεινή μου άποψη, γιατί σου λέει βρέθηκαν κάποιοι μάρτυρες -σε ό,τι με αφορά, τουλάχιστον, ψευδομάρτυρες- και ανέφεραν, μετά από συνθήκες τις οποίες δεν τις γνωρίζει κανένας, για παράδειγμα δεν γνωρίζει κανένας αν σε έναν από αυτούς τους μάρτυρες βρήκαν στον λογαριασμό του χρήματα και προσπάθησε να τα δικαιολογήσει με αυτόν τον τρόπο, και έδωσαν κάποια ονόματα πολιτικών, μεταξύ των οποίων και το δικό μου. Έτσι, δόθηκε η δυνατότητα να μας «κρεμάσετε στα μανταλάκια», όπως λέμε.

Αν ερχόντουσαν στην επιτροπή, αν τους καλούσατε, και μερικοί ανακαλούσαν, γιατί δεν θα μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά, και κάποιοι άλλοι συνέχιζαν να λένε «υποθέτω, υποψιάζομαι, άκουσα», χωρίς κανένα βάσιμο στοιχείο, τότε βεβαίως θα είχατε εκτεθεί διπλά. Αυτό θέλατε να αποφύγετε. Αυτό φοβήθηκε και η Κυβέρνηση και δεν έκανε την έρευνα.

Δεν ήθελε και δεν θέλει να φανεί η αλήθεια. Δεν ήθελε και δεν θέλει να διερευνηθεί το σκάνδαλο, αρκεί μόνον και μόνον να έχει ομήρους τους πολιτικούς αντιπάλους. Δεν θέλει το φως και τη διαφάνεια. Αντίθετα, λειτουργεί με μεθόδους συσκότισης για να μπορεί να προωθεί την προπαγάνδα της.

Πώς μπορεί να χαρακτηριστεί μια τέτοια συμπεριφορά; Αν κάποιος βρισκόταν στη θέση μου, ίσως να μιλούσε με σκληρότερες εκφράσεις. Εγώ θα περιοριστώ να πω –όσο και αν έχουν χάσει τη σημασία τους μερικές λέξεις και έννοιες- ότι πρόκειται για πρακτικές ανέντιμες, ανήθικες, καιροσκοπικές και επικίνδυνες για τη δημοκρατία και τους θεσμούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Πρόκειται για μεθοδεύσεις που καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και παραβιάζουν θεμελιώδεις κανόνες και αρχές ενός κράτους δικαίου.

Γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι πολλοί από εμάς –και από εσάς βεβαίως- που ασχοληθήκαμε με την πολιτική προερχόμενοι από τις δυνάμεις της εργασίας και τους κοινωνικούς αγώνες είχαμε και έχουμε ως προμετωπίδα της πορείας μας την εντιμότητα και «το καθαρό κούτελο», που λέει ο λαός μας. Όσοι εξακολουθούμε να ζούμε στην καθημερινότητα ως απλοί πολίτες, μέσα στην κοινωνία και τα προβλήματά της, όσοι δεν λύσαμε τα βιοποριστικά μας προβλήματα μέσα από την ενασχόληση με την πολιτική και εργαζόμαστε σκληρά για να τα αντιμετωπίσουμε, όπως οι περισσότεροι σήμερα Έλληνες, είναι φυσικό να έχουμε μια μεγαλύτερη ευαισθησία στα θέματα ηθικής τάξης.

Αυτό θα υπερασπιστώ μέχρι τέλους και δεν θα επιτρέψω σε κανέναν να με σπιλώσει. Βρίσκομαι ενώπιόν σας και ενώπιον του ελληνικού λαού όχι ως απολογούμενος, αλλά για να εκφράσω την οργή και την αγανάκτησή μου για τις μεθοδεύσεις και τις πρωτόγνωρες πρακτικές που ακολουθεί η Κυβέρνηση.

Βρίσκομαι εδώ και σας κατηγορώ όσους συμμετέχετε ή πρωταγωνιστείτε ή με την ψήφο σας σε αυτές τις πρακτικές με τις οποίες, όπως είπα, παραβιάζονται θεμελιώδεις κανόνες δικαίου. Βρίσκομαι εδώ για να επαναλάβω με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει στο παραμικρό την ακεραιότητά μου, την εντιμότητά μου και μια αψεγάδιαστη πορεία που είχα στην πολιτική και επαγγελματική μου διαδρομή.

Θα υπερασπιστώ με όλες μου τις δυνάμεις το μοναδικό κεφάλαιο που δημιούργησα στη ζωή μου, που είναι η τιμή, η υπόληψή μου και το όνομά μου, όσο και αν προσπαθούν ορισμένοι για το αντίθετο!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το 11ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Μάριος Σαλμάς.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα να πάρω τον λόγο στη σημερινή συνεδρίαση, παρ' ότι δεν σκόπευα να επανέλθω στο θέμα, μόνο για να θέσω ένα ερώτημα κι αυτό το ερώτημα προέκυψε, όταν αποφασίστηκε να στηθούν δέκα κάλπες. Δεν σας κρύβω ότι με ενόχλησε κι έρχομαι πιο θυμωμένος σε αυτή τη συνεδρίαση από ό,τι ήμουν την προηγούμενη φορά.

Άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ το πρωί να εξηγεί γιατί θα στηθούν δέκα κάλπες. Και είπε, πρώτον: «Γιατί έτσι έγινε και στο Βατοπέδι». Λάθος. Στο Βατοπέδι η επιτροπή διερεύνησε σε βάθος, εξέτασε μάρτυρες και δεν ήταν της αρμοδιότητας η ψηφοφορία. Και, δεύτερον είπε: «Για να προστατευτεί ο Κανονισμός της Βουλής, που εάν ψήφιζε ένας από τους Σαμαρά, Βενιζέλο, Γεωργιάδη, Λοβέρδο, Σαλμά, σε μια κάλπη μπορεί να ψήφιζε και για τον εαυτό του, με αποτέλεσμα να υπάρχει ακυρότητα της διαδικασίας». Δηλαδή αν οι πέντε αυτοί δεν προσέλθουν να ψηφίσουν, φαντάζομαι ότι πάνε σε μία κάλπη. Αίρεται το επιχείρημα.

Και, εν πάση περιπτώσει, τι νόημα μπορεί να έχει το ερωτηματολόγιο; Μπορεί κάποιος να πει «όχι» στον Σαλμά λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και «ναι» στον Λυκουρέντζο επειδή έχει αρμοδιότητα η Βουλή; Υπάρχει πιθανότητα κανείς να πει «ναι» στη

δίωξη ενός από τους δέκα, όταν η επιτροπή δεν έχει διερευνήσει την υπόθεση; Πρέπει να είναι τρελός. Δηλαδή, αν δούμε το βράδυ ερωτηματολόγιο που να λέει «ναι» στη δίωξη και μία ψήφο, πρέπει να τον ψάξουμε ποιος είναι αυτός. Άρα τι θα βγάλουν οι δέκα κάλπες το βράδυ; Το ίδιο αποτέλεσμα για όλους.

Και εδώ γεννάται το ερώτημα: «τι έγινε την προηγούμενη φορά;», για να έρθουμε πίσω σε ό,τι με αφορά. Γιατί με ρώτησε η κόρη μου, δέκα χρονών: «Τι είναι αυτό το εκατόν πενήντα εννιά Βουλευτές που πήρες, μπαμπά;». Σήμερα μπορώ να της απαντήσω ότι μία πληροφορία που εδόθη από έναν προστατευόμενο μάρτυρα, που με αφορούσε, εκατόν πενήντα εννιά συνάδελφοι την παρέπεμψαν να εξεταστεί σε αναρμόδια επιτροπή. Πώς θα το ακούγατε αυτό;

Παρεμπιπτόντως, να ευχαριστήσω όσους δεν ψήφισαν την παραπομπή μου. Στο τέλος θα δικαιωθούν, γιατί στο τέλος θα αποδειχθεί ότι το σκάνδαλο «NOVARTIS» είναι ένα σκάνδαλο το οποίο είναι υπαρκτό, αφορά μεσαία στελέχη της διοίκησης, γιατρούς, φαρμακοποιούς και, θεωρώ, όχι πολιτικά πρόσωπα.

Αν, όμως, οι κάλπες αυτές στήνονται για τη δημιουργία εντυπώσεων, πρέπει να σας πω ότι γίνεται πολύς ντόρος για το τίποτα, γιατί σε ό,τι με αφορά θεωρώ ότι είμαι μέρος της λύσης του προβλήματος της χώρας στη διαφθορά του φαρμάκου κι όχι μέρος του προβλήματος.

Και θέτω ένα ερώτημα καθαρά, γιατί δεν έχει νόημα να σας πω περισσότερα από τη στιγμή που δηλώνετε αναρμόδιοι. Θα τα πω εκεί που πρέπει, που είναι αρμόδιοι. Αν και στην πρώτη μου ομιλία, νομίζω εκτενώς και αποδεδειγμένα και πειστικά από ό,τι φάνηκε και από την ψηφοφορία, επιχειρηματολόγησα για τη συμβολή μου και τη συμβολή της κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου κατ' επέκταση, γιατί εγώ ήμουν μέλος μιας κυβέρνησης αλλά και οι άλλοι συνάδελφοι Υπουργοί, που έκαναν κι αυτοί σημαντικό έργο στο φάρμακο.

Άρα, λοιπόν, δεν θα πω περισσότερα, θα θέσω ένα ερώτημα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κανείς εδώ στην Αίθουσα που έχει πέσει στην αντίληψή του πράξη μου ή παράλειψη που ζημίωσε το δημόσιο κατά τη διάρκεια της θητείας μου; Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι που είστε παρών, απευθύνεται και σε εσάς το ερώτημα, με όλον τον σεβασμό.

Επαναλαμβάνω, είναι κανείς από εσάς που έχει πέσει στην αντίληψή του παράλειψη ή πράξη μου κατά τη θητεία μου στο Υπουργείο Υγείας, που ζημίωσε το δημόσιο, που ωφέλησε τη «NOVARTIS», που είχε σχέση ύποπτη με τη «NOVARTIS» ή κάποια άλλη φαρμακευτική εταιρεία;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μάριο Σαλμά.

Τον λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Μωραίνει κύριος ον βούλεται απολέσαι»! Αγαπητέ κύριε Υπουργέ, κύριε Ξανθέ, και τα υπόλοιπα μέλη της Κυβερνήσεως, κύριοι συνάδελφοι, μάλλον έχετε ξεχάσει αυτό που είπε ο ποιητής Αγάθων πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια: «Τον άρχοντα τριών δει μέμνησθαι. Ανθρώπων άρχει, κατά νόμων άρχει...», αλλά, κύριε Ξανθέ, ακούστε το προσεκτικά το τελευταίο, «...ουκ αεί άρχει». Όχι για πάντα!

Και απευθύνομαι τώρα στον κ. Δρίτσα. Ο κ. Δρίτσας πρώτα απ' όλα έκανε μία συγκλονιστική απρέπεια. Καταθέτω εις τα Πρακτικά της Βουλής την επιστολή που απηύθυνα εις την προκαταρκτική επιτροπή για τη διερεύνηση του λεγομένου «σκανδάλου «NOVARTIS»». Δεν ζητώ καμμία χάρη από τον κ. Δρίτσα. Δεν θέλω να σας έχω καμμία υποχρέωση. Θέλω να την εξετάσει ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής κι αν κρίνει ότι εγώ πρέπει να παραπεμφθώ εις την Επιτροπή Δεοντολογίας για τα -πώς το είπατε- «περαιτέρω», όπου εν τη μεγαθυμία σας δεν το κάνατε, παρακαλώ πολύ να παραπεμφθώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στη ζωή μου υποχρέωση σε κάποιον από εσάς δεν θέλω να έχω ούτε μισή. Για να καταλάβετε πόσο, κύριε Δρίτσα, δεν το θέλω αυτό, θα σας πω μια μικρή ιστορία. Πριν από τρεις εβδομάδες, ο έγκριτος κ. Βαξεβάνης δημοσίευσε πρωτοσέλιδο ότι είχα αδήλωτη offshore στην Κύπρο. Αφού με έψαξαν, με έψαξαν, με έψαξαν, βρήκαν –λέει- μία αδήλωτη offshore στην Κύπρο. Επρόκειτο περί ενός βιβλιοπωλείου είκοσι τετραγωνικών, που δεν λειτούργησε τελικώς, στη Λεμεσό, το 2006.

Την επόμενη Κυριακή είχε ένα ολοσέλιδο ο κ. Βαξεβάνης –μπορεί να το ξέρει ο κ. Δρίτσας, γιατί εμμέσως τον αφορά- όπου ο κ. Βαξεβάνης κατηγορούσε, κύριε Βορίδη, την κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου ότι σε συμπαιγνία μαζί μου θέλει να συγκαλύψει την offshore μου και με διαδικαστικού τύπου αιτήματα δεν έκανε έλεγχο. Έγραψε ο κ. Βαξεβάνης ότι επικοινώνησε μαζί της και του είπε ότι μόνο αν υπάρχει έγκληση μπορεί να ασχοληθεί η επιτροπή με την υπόθεσή μου. Και έλεγε ο Βαξεβάνης: «Απαράδεκτο...» -το θυμάστε, το διαβάσατε σίγουρα- «...η Τασία Χριστοδουλοπούλου συγκαλύπτει τον Άδωνι Γεωργιάδη!».

Την ώρα που διάβαζα το άρθρο αυτό, δύο μέρες πριν, σαράντα οκτώ ώρες πριν, είχα καταθέσει στην κ. Χριστοδουλοπούλου αυτή την επιστολή. Την καταθέτω για τα Πρακτικά, γιατί κι αυτή ήδη μεταδόθηκε λανθασμένα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με αυτή την επιστολή εγώ ζητούσα την έρευνα για την υπόθεσή μου, καταθέτοντας κι όλα τα σχετικά έγγραφα από την εφορία της Κύπρου. Και, βεβαίως, μετά μεταδώσατε την είδηση ότι η Επιτροπή «πόθεν έσχες» με ελέγχει, αποσιωπώντας ότι με ελέγχει κατόπιν δικού μου αιτήματος, ενώ η ίδια η κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου είχε πει ότι δεν προτίθεται να με ελέγξει μόνο λόγω των δημοσιευμάτων.

Αυτά τα λέω γιατί, κύριε Δρίτσα, δεν θέλω να σας έχω την παραμικρή υποχρέωση. Γιατί η περίπτωσή σας με δίδαξε δύο πράγματα:

Πρώτον, πώς ένας άνθρωπος, όπως εσείς, με ευγένεια μέσα στο Σώμα και με σεβασμό στο Σώμα, δέχεται να γίνει υποχείριο αυτής της σκευωρίας; Ντροπή σας!

Και, δεύτερον, εσείς εδώ του ΣΥΡΙΖΑ, που όλα σας τα χρόνια, κύριε Φίλη, μαχόσασταν για τα δικαιώματα των μειοψηφιών, ήσασταν το κόμμα της οικολογίας, της Αριστεράς, της προόδου και των μειοψηφιών, τι μας διδάξατε αυτά τα τρία χρόνια που κυβερνάτε; Μας διδάξατε την τυραννία της πλειοψηφίας!

Παραδείγματος χάριν, η κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου προσπάθησε με διάφορα διαδικαστικά τερτίπια να μην κληθεί ο κ. Καμμένος στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας για τα βλήματα, παρ' όλο ότι ήταν δικαίωμα της Μειοψηφίας, κάνοντας ό,τι μπορούσε για να καταπατήσει τα δικαιώματα της Μειοψηφίας.

Είναι ωραίο που μας διδάξατε, κύριε Λάππα, τα δικαιώματα και την τυραννία της πλειοψηφίας, γιατί οι πλειοψηφίες αλλάζουν. Και να είστε βέβαιος, κύριε Λάππα, ότι δεν σας σας ξεχάσουμε. Εγώ δεν ξεχνάω καθόλου. Έχω πολύ καλή μνήμη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΡΦΙΔΗΣ: Απειλές;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καμμία απειλή. Απειλή είναι κάτι που γίνεται συγκεκαλυμμένα. Εγώ το λέω ευθέως.

Όποιος από εσάς είναι εμπλεκόμενος σε αυτή τη σκευωρία στο τέλος θα πάει στο δικαστήριο. Το τι θα πει το δικαστήριο, δική του δουλειά, εγώ δεν παρεμβαίνω εκεί όπως εσείς. Όμως, αν νομίζετε ότι ένας θα τη γλιτώσει, κάνετε λάθος!

Κι έρχομαι να εξηγήσω τώρα σε τι έγκειται η σκευωρία. Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να παρακολουθήσετε τι είπε ο κύριος Υπουργός πριν απαντήσω στον κ. Λάππα. Ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος προ δέκα λεπτών είπε: «Το σκάνδαλο «NOVARTIS» είναι πράγματι το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους, αλλά δεν αναφέρομαι σε πολιτικά πρόσωπα».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μάλιστα, αφού ο κ. Παπαγγελόπουλος μας είπε ότι ομιλούσε για το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους, αλλά δεν αναφέρεται σε πολιτικά πρόσωπα, γιατί μαζευτή-

καμε, ρε παιδιά, σήμερα εδώ δεύτερη φορά; Γιατί μαζευτήκαμε;

Εγώ δεν έχω τη νομική οξύνοια του κ. Βορίδη, γιατί δεν είμαι νομικός, όμως μου αρέσει πολύ, επειδή έχω διαβάσει Αριστοτέλη, να εντοπίζω τις αντιφάσεις. Ακούστε τι είπε, λοιπόν, ο κ. Λάππας -στον κ. Δρίτσα θα έρθω στο τέλος- με στεντόρεια τη φωνή και ορμή: «Είναι δυνατόν να έχουν ξοδευτεί 23 δισεκατομμύρια και να μην έχει ασχοληθεί ένας πολιτικός γι' αυτή την υπέρβαση των δαπανών;». Στην ομιλία σας το είπατε προηγουμένως, μην κάνετε έτσι. «Να υπάρχει τέτοια υπέρβαση δαπανών στο φάρμακο κι ένας πολιτικός να μην ασχολείται και να παίρνει μέτρα;».

Προφανώς αστειεύεστε, γιατί όλη η μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης στην Ελλάδα έγινε επί των Υπουργών που σήμερα κατηγορείτε. Για λόγους ιστορίας σάς λέω ότι η πρώτη μεγάλη μείωση φαρμακευτικής δαπάνης έγινε από τον Ανδρέα Λοβέρδο και την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, την οποία έφτιαξε. Στη συνέχεια το μεγάλο κομμάτι είναι από τον Μάριο Σαλμά και των μέτρων που έλαβε και το τελευταίο μικρότερο κομμάτι επί δικής μου υπουργίας και Μάκη Βορίδη.

Επί δικής σας υπουργίας, κύριε Λάππα, δεν έχετε κόψει ούτε 1 ευρώ. Ακούστε δε το καλύτερο. Όχι μόνο δεν έχουν κόψει οι κύριοι Ξανθός και Πολάκης, αλλά έχουν αυξήσει κιόλας! Ξέρετε πόσο ήταν το clawback επί των ημερών μας; Ήταν 240 εκατομμύρια τον χρόνο. Ξέρετε πόσο τρέχει φέτος; Προχθές βγήκαν τα στοιχεία. Είναι 150 εκατομμύρια, Μάριε Σαλμά, το τρίμηνο. Δηλαδή, 600 εκατομμύρια τον χρόνο. Αυτό είναι υπέρβαση φαρμακευτικής δαπάνης, που βεβαίως στο δημόσιο δεν επιβαρύνεται λόγω του νόμου του clawback που εμείς ψηφίσαμε και οι του ΣΥΡΙΖΑ καταψήφισαν, αλλά οι εταιρείες κερδίζουν από τις μεγάλες πωλήσεις και τη συμμετοχή των ασθενών.

Άρα, αν κάποιοι, κύριε Λάππα, ανησύχησαν και πήραν μέτρα για τη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης, αυτοί είμαστε εμείς. Και τώρα μάθαμε ότι αν κάποιοι ελεγχθούν στο μέλλον θα ελεγχθούν πολύ ευκολότερα, γιατί από σήμερα -αυτό δεν το έχει καταλάβει ούτε ο κ. Ξανθός ούτε ο κ. Πολάκης- δεν χρειάζεται καν να χάνουμε χρόνο για προκαταρκτικές, θα πηγαίνετε στη δικαιοσύνη ένας-ένας και ό,τι σας φωτίσει ο θεός. Με τη δική σας ψήφο βέβαια!

Διότι σας είπα, δεν έχετε καταλάβει τι κάνετε σήμερα, κύριε Ξανθέ. Την περασμένη φορά, κατέθεσα στο Σώμα μία σειρά φαρμάκων που η τιμή τους αυξήθηκε επί των ημερών σας. Κι εγώ δεν λέω ότι αυξήθηκε παράνομα, νόμιμα αυξήθηκε. Και επί των ημερών μου νόμιμα αυξήθηκαν τα φάρμακα, για τα οποία κατηγορούμαι από τους ψευδομάρτυρες. Φαντάζομαι καταλαβαίνετε τι θα πει αυτό. Δεν έχετε και μικρό μυαλό, έχετε αρκετό μυαλό για να καταλάβετε πού πάει το πράγμα από εδώ και μπρος. Λυπηρό που θα πάει εκεί. Εγώ δεν το ήθελα, αλλά αναγκαστικά θα πάει όχι από εμάς, αλλά από την εξέλιξη των πραγμάτων, γιατί ανοίγετε τον ασκό του Αιόλου.

Κι έρχομαι, λοιπόν, τώρα για να αναδείξω την υποκρισία σας. Εδώ τώρα είναι η μεγάλη υποκρισία. Λέει ο κ. Λάππας εις το πόρισμά τους ότι πράγματι η νομολογία λέει ότι η δωροδοκία είναι στα υπουργικά καθήκοντα, αλλά εμείς θα πάμε κόντρα στη νομολογία γιατί θέλουμε να ανοίξουμε νέους δρόμους. Δεκτό. Και λέει στην επόμενη φάση της ομιλίας του: «Δεν μπορούσαμε να εξετάσουμε μάρτυρες, γιατί η νομολογία λέει ότι αν εξετάζαμε, σε αυτή την περίπτωση ό,τι κάναμε θα ήταν για πέταμα». Γιατί σε αυτή την περίπτωση δεν πήγατε κόντρα στη νομολογία και ας ήταν μετά για πέταμα και ας τα έκανε μετά η δικαιοσύνη από την αρχή αν είχατε δείξει στον ελληνικό λαό πόσο απατεώνες είμαστε και πόσο είχαμε βλάψει το δημόσιο συμφέρον;

Σημειώστε δε, κύριε Λάππα, ότι εγώ είχα έρθει εδώ στην ομιλία μου και είχα πει ότι εφόσον η αρμόδια προκαταρκτική επιτροπή κρίνει ότι έχει βρει αποχρώσες και επαρκείς ενδείξεις για να προχωρήσει στην άσκηση δίωξης εναντίον μου και το μόνο που τη σταματάει είναι η παραγραφή, παραιτούμαι προκαταβολικά -κάνοντας χρήση του νόμου Καστανίδη και το είχα πει στην ομιλία μου εδώ- πάσης προστασίας από παραγραφή.

Και μάλιστα είπα ότι δέχομαι να γίνει και για την απιστία, την οποία εσείς σπεύσατε προκαταβολικά να πείτε ότι έχει παραγραφεί, για να σώσετε τον Κουρουμπλή, τον Ξανθό και τον Πολάκη. Άρα, λοιπόν, εάν σας έκοπτε να βρεθούν οι ένοχοι και να τιμωρηθούν, σας είχαμε δώσει τη νομική διέξοδο!

Ακούστε, όμως, γιατί δεν θέλατε να γίνει η εξέταση στην προκαταρκτική επιτροπή. Ήταν για έναν και μόνο λόγο.

Ήρθε ο κ. Λαγός εδώ και επανέλαβε τις κατηγορίες της ψευδομάρτυρος εναντίον μου, ότι δήθεν πήρα 2 εκατομμύρια για 65 εκατομμύρια που είχα δώσει στη «NOVARTIS» στις 30 Σεπτεμβρίου 2013. Έχω ήδη καταθέσει τα στοιχεία του ΕΟΠΥΥ ότι αυτά τα 65 εκατομμύρια δεν εδόθησαν ποτέ. Στην προκαταρκτική επιτροπή θα καλούσατε την ψευδομάρτυρα. Θα την ρωτάγατε για τα 65 εκατομμύρια. Θα φωνάζατε τον υπεύθυνο πληρωμών του ΕΟΠΥΥ, θα παίρνατε τις καταστάσεις, θα βλέπατε ότι δεν είχαν δοθεί αυτά τα λεφτά και θα τελείωνε η συζήτηση.

Είπε και το άλλο αμίμητο. Πλήρωσε –λέει- η «NOVARTIS» 250.000 ευρώ για την εγγραφή μου στο Harvard School! Έλα, Χριστέ και Παναγία! Θα ήθελα πάρα πολύ να έχω εγγραφεί στο Harvard School -δεν ξέρω τι είναι ακριβώς, αλλά υποθέτω ότι έχει σχέση με το Πανεπιστήμιο του Harvard- αλλά δεν έχω εγγραφεί ποτέ σε αυτό το πανεπιστήμιο. Δεν έχει τύχει. Δεν είχα αυτή την τύχη στη ζωή μου, ούτε με 250.000, ούτε με 50.000, ούτε με 10.000, ούτε με 5 ευρώ. Δεν έχω εγγραφεί!

Θα το έλεγε, λοιπόν, η ψευδομάρτυρας, θα καλούσατε το Πανεπιστήμιο του Harvard και θα ρωτούσατε: «Έχετε κάποιον γραμμένο Γεωργιάδη»; Θα βλέπατε ότι δεν υπάρχει κάποιος Γεωργιάδης εγγεγραμμένος και θα τέλειωνε η υπόθεση.

Για να μη γίνουν όλα αυτά, λοιπόν, και μάθει ο κόσμος ότι όλα αυτά τα οποία συζητάγατε ήταν ψέματα, τι επιλέξατε; Ακούστε εδώ τι επιλέξατε και εδώ είναι η μεγάλη απάτη.

Το γυρνάτε –λέει- στη δικαιοσύνη. Μπα; Τι ακριβώς κάνετε, δηλαδή; Προχθές βγήκε η απόφαση για τον Μαντέλη, μετά από είκοσι χρόνια, 1998 - 2018! Τι λέτε εσείς, δηλαδή, τώρα; Ότι για είκοσι χρόνια όποτε μιλάμε στη Βουλή, θα σηκώνεται ένας από εσάς και θα λέει ότι εσείς ελέγχεστε για τη «NOVARTIS»; Αυτό λέτε;

Βγήκε η δικαιοσύνη το Πάσχα, μέσα στη Μεγάλη Εβδομάδα, και έκανε διαρροές ότι άνοιξε τους λογαριασμούς μας. Πού είναι τα στοιχεία που βρήκαν; Γιατί δεν τα βγάζουν στη δημοσιότητα; Γιατί δεν έχει βγάλει μια ανακοίνωση η κ. Τουλουπάκη για το τι βρήκε στον λογαριασμό ενός εκάστου; Να το βγάλει. Γιατί; Γιατί εδώ είναι η σκευωρία όλων σας, να είμαστε πάντα υπό κατηγορία!

Το άρθρο 86 –γιατί κοιτάτε μόνο το αρνητικό του άρθρου 86 και όχι το θετικό- τι λέει; Ταχείες διαδικασίες για τους πολιτικούς, να συσταθεί αμέσως ειδικό δικαστήριο και να πάνε στο σκαμνί. Και εάν είναι ένοχοι, να πάνε αύριο στη φυλακή και να καταστραφεί και η καριέρα τους. Όχι να αφήσετε συναδέλφους να είναι υπό κατηγορία και υπό σπίλωση για είκοσι χρόνια! Γιατί εσείς το στήσατε αυτό από την αρχή.

Και μη μου πείτε τώρα ότι σας έχει κόψει η αγάπη για την αλήθεια και –πώς το είπατε;- για να αποκατασταθεί το κύρος της πολιτικής. Γιατί εάν αυτό σας έχει πιάσει, κύριε Μαντά, θα σας δοθεί πολύ σύντομα η ευκαιρία να το αποδείξετε. Στην περίπτωσή μας τρεις ανώνυμοι –εγώ λέω- ψευδομάρτυρες ισχυρίζονται ότι εγώ πήρα 2 εκατομμύρια, ο Σαμαράς 1,5 εκατομμύρια, ο Στουρνάρας 1 εκατομμύριο κ.λπ..

Στην περίπτωση του Υπουργού Οικονομικών κ. Τσακαλώτου βγαίνει ένας κ. Λιβανός, επώνυμα, με το πρόσωπό του, και λέει: «Έχω ηχογραφημένες κασέτες, φωτογραφίες και στοιχεία ότι μου ζήτησαν οι συνεργάτες του μίζα 2 εκατομμύρια». Τώρα μόλις έρθει αυτό στη Βουλή –γιατί κάποια στιγμή θα το στείλει η κ. Τουλουπάκη, δεν μπορεί να μην το στείλει, πόσο θα το κρατήσει πια;- θα τα έχουμε λύσει πια τα θέματα! Θα το στείλουμε κατευθείαν στη δικαιοσύνη για να πάει ο κ. Τσακαλώτος στη δικαιοσύνη. Γιατί προφανώς εάν μπορείτε να πάτε στη δικαιοσύνη εμένα με τρεις ανώνυμους που λένε «νομίζω», «άκουσα», «πιστεύω», προφανώς θα πάει στη δικαιοσύνη ο κ. Τσακαλώτος με κάποιον που λέει: «έχω ηχογραφημένες συνομιλίες ότι μου ζητούσε μίζα ο Τσακαλώτος διά του συνεργάτη του».

Και τότε θα δω πόσο θα σας αρέσει –πώς το είπατε;- η αποκατάσταση του δικαίου αισθήματος της πολιτικής. Για να σας δω εάν θα στείλετε τον Τσακαλώτο στο σκαμνί, όπως λέτε ότι το κά-

νατε, με αγαθό συμφέρον. Κάτι μου λέει ότι θα μπει πρώτος ο Πολάκης, ο λεβέντης, να τον σώσει εκείνη την ώρα.

Όταν θα βγάλει, κύριε Πολάκη, η Επιτροπή «πόθεν έσχες» το πόρισμα –και ξέρω τι θα είναι το πόρισμα, γιατί ξέρω τα χαρτιά- θα σας ζητήσω να πείτε δημόσια συγγνώμη για την ανάρτησή σας ότι η offshore μου είχε να κάνει και με το ΚΕΕΛΠΝΟ, για τις φαντασιώσεις σας –το βράδυ μάλλον κάτι πίνετε και σας πιάνει πολύ βαριά. Και εάν δεν μου ζητήσετε συγγνώμη, μην τρέχετε πάλι στην επιτροπή να ζητάτε κλαίγοντας να μην αρθεί η ασυλία σας, όπως την περασμένη φορά.

Επανέρχομαι, λοιπόν, στον κ. Δρίτσα, με τον οποίο θέλω να κλείσω. Ποιο ήταν το τρομερό που είπα στην επιστολή μου, που έθιξε τον κ. Δρίτσα;

Ακούστε, λοιπόν, τι έγραψα στην επιστολή μου. Έγραψα ότι είμαι ένας άνθρωπος που ξέρω ότι δεν έχω πάρει φράγκο, μηδέν, και η πολιτική μόνο λεφτά μου έχει κοστίσει Έχω υπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον ευόρκως και είμαι εξαιρετικά υπερήφανος για την υπουργική μου θητεία και ξαφνικά έχω αλλεπάλληλα πρωτοσέλιδα, όπου ευθύνομαι για όλων των ειδών τα σκάνδαλα και σίγουρα μέχρι και για τις ακρίδες του Φαραώ -εν πάση περιπτώσει αυτό δεν έχει σημασία- και μου έρχεται ένα χαρτί από τον κ. Δρίτσα.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε έναν άνθρωπο που βρίσκεται στην ψυχολογική πίεση της αδίκου ευρισκομένης σπιλώσεως της προσωπικότητάς του, τι ρωτάει εκ μέρους της επιτροπής ο κ. Δρίτσας: Ως Πρόεδρος, λέει, της προκαταρκτικής επιτροπής που συνέστησε η Βουλή για τη διερεύνηση του σκανδάλου «NOVARTIS», σας καλώ να έρθετε να μας πείτε τη γνώμη σας, για το αν έχουμε αρμοδιότητα.

Να το πω λίγο πιο απλά για να το καταλάβετε. Τώρα που στέλνετε πίσω την υπόθεση στη δικαιοσύνη –είπε ο κ. Λάππας και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Παρασκευόπουλος, ότι η νομολογία λέει άλλα και εμείς ανοίγουμε νέους δρόμους, γιατί πιστεύουμε κ.λπ., κ.λπ.,-φανταστείτε να μου έρθει αύριο ένα χαρτί από την κ. Τουλουπάκη και να μου λέει: «σας παρακαλώ πολύ ελάτε τη Δευτέρα να μας πείτε τη γνώμη σας, αν τελικά έχω αρμοδιότητα να σας ελέγξω ή όχι». Πώς θα σας φαινόταν;

Φαντάζεστε ποτέ να στέλνει ο εισαγγελέας ένα χαρτί και να ρωτάει τον εγκαλούμενο και τον ερευνώμενο, εάν αυτός πιστεύει, εάν ο εισαγγελέας έχει την αρμοδιότητα να τον ελέγξει; Αυτό έκανε η επιτροπή σας, κ. Δρίτσα. Γιατί αν δεν το καταλάβατε, την ώρα που δεχθήκατε να είστε Πρόεδρος αυτής της επιτροπής, αναλάβατε εισαγγελικά καθήκοντα. Άρα το χαρτί που στείλατε, ήταν μια παρωδία, μια κωμωδία που γράφεται στα κοινοβουλευτικά χρονικά της χώρας και έχει την υπογραφή σας. Ντροπή σας!

Και ακούστε τώρα το καλύτερο!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ. Δεν αποφεύγετε τώρα αυτούς τους χαρακτηρισμούς, για να εξελιχθεί καλά η διαδικασία;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποιο το «ντροπή σας»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ναι, αυτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είναι προσβλητικό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ε, δεν χρειάζεται τώρα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καλά, μην έχετε ντροπή.

Επανέρχομαι στο θέμα. Προσέξτε τώρα ποια είναι η απρέπεια. Όλο αυτό το στήσατε, για να γράφετε στις επικεφαλίδες των εφημερίδων «αρνήθηκαν να προσέλθουν», ενώ εμείς τι λέγαμε; Αν μας στείλετε ένα άλλο χαρτί, που θα λέει «ελάτε να μας εξηγήσετε τι είναι αυτά για τα οποία σας κατηγορούν», φυσικά και θα ερχόμασταν και θα φέρναμε και τα χαρτιά μας και θα αποδεικνύαμε την αθωότητά μας. Όμως εσείς αρνηθήκατε το δικαίωμά μας να σας φέρουμε αυτού του τύπου τα χαρτιά στην επιτροπή και θέλετε να κάνουμε φιλολογική συζήτηση. Επειδή αυτό σας το έγραψα και σε χαρτί, εθίγητε, κύριε Δρίτσα!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ό,τι θες...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συνεχίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεχίστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ξέρω την κ. Αυλωνίτου και την σέβομαι, είναι μια πανέμορφη, πανάξια, που έχει τη διδακτορική της διατριβή στη Βιβλιοθήκη στην Ουάσιγκτον και χρησιμοποίησε τη διατριβή της η ΝΑΣΑ για να πάει στον Άρη, αν θυμάμαι καλά. Τα έμαθα καλά όλα αυτά, για αυτό και ο σεβασμός μου για εσάς έχει ανέβει πάρα πολύ, οπότε παρακαλώ πολύ....

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: ...τις ψευτιές και τις συκοφαντίες.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας παρακαλώ πολύ μη με διακόπτετε, γιατί ταράζομαι από τη διακοπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, κυρία Αυλωνίτου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επανέρχομαι. Πάμε, λοιπόν, κύριε Λάππα, σε εσάς και θα κλείσω με εσάς. Ακούστε τώρα πόσο υποκριτής είστε. Υποκριτής με κεφαλαία τα γράμματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Πάλι τα ίδια, κύριε Γεωργιάδη; Μη δίνετε τέτοιον τόνο. Δεν είναι καλό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έναν πολιτικό χαρακτήρισα. Μα ακούστε γιατί.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, κύριε Βορίδη. Αυτό είναι στο πλαίσιο της σκηνικής παρουσίας, που είπε ο κ. Παπαγγελόπουλος;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Λάππας με στεντορεία τη φωνή και με μεγάλη συγκίνηση μίλησε για την υπέρβαση της φαρμακευτικής δαπάνης και πόσο κόστισε στο ελληνικό κράτος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν μίλησα καθόλου για τη δαπάνη. Μάλλον λάθος κάνετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μιλήσατε. Όμως προσέξτε μια κρίσιμη λεπτομέρεια, που οι περισσότεροι από εσάς δεν γνωρίζετε. Ο κ. Λάππας είναι και στην εξεταστική επιτροπή για την υγεία. Πόσο έχει ασχοληθεί αυτή η εξεταστική επιτροπή για την υγεία με την υπέρβαση της φαρμακευτικής δαπάνης σε λεπτά και δευτερόλεπτα; Η επιτροπή δουλεύει έναν χρόνο και πλέον δεκατέσσερις μήνες. Στους δεκατέσσερις μήνες που εργάζεται αυτή η επιτροπή, πόσα δευτερόλεπτα, λεπτά, ώρες, ημέρες έχει ασχοληθεί με τη φαρμακευτική δαπάνη;

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Μηδέν δευτερόλεπτα!

Πόσο έχει ασχοληθεί για τους υποτιθέμενους είκοσι τρεις παράνομους διορισμούς μου στο ΚΕΕΛΠΝΟ, ανθρώπων που έπαιρναν 500 ευρώ τον μήνα μερικοί για έναν μήνα και οι μεγαλύτεροι σε χρόνο για οκτώ μήνες; Είκοσι τρεις εβδομάδες!

Κύριε Λάππα, είκοσι τρεις εβδομάδες έχετε φάει για τους υποτιθέμενους παράνομους διορισμούς μου των είκοσι τριών και δεν έχετε διαθέσει είκοσι τρία δευτερόλεπτα για τη φαρμακευτική δαπάνη! Τόσο σας νοιάζει η φαρμακευτική δαπάνη! «Ουαί υμίν, Φαρισαίοι υποκριταί!», λοιπόν, που είπε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός. Τέτοιοι υποκριτές σαν και εσάς δεν έχουν ξαναγεννηθεί στην ιστορία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όμως ακούστε τώρα και με αυτό θα κλείσω. Οι μέρες σας τελειώνουν. Θέλετε σε ενάμιση χρόνο, δηλαδή να μείνετε μέχρι τον Οκτώβρη του 2019; Κανείς δεν κυβερνά για πάντα. Περνάνε γρήγορα οι μήνες και οι εβδομάδες. Και επειδή σας βλέπω -είδα και τον κ. Παππά που είπε: «είμαι βέβαιος ότι θα κερδίσουμε τις επόμενες εκλογές και σχεδιάζω ήδη πολιτική με ορίζοντα πενταετίας»- δώστε και στον ελληνικό λαό μία πιθανότητα να μη σας αποθεώσει. Εγώ λέω δώστε μία πιθανότητα να μη σας αποθεώσει ο ελληνικός λαός, αυτή την μία σας δίνω. Ενενήντα εννιά τοις εκατό, φυσικά, θα έχει δίκιο ο κ. Παππάς, γιατί και από το διάστημα που είναι, τα βλέπει όλα σφαιρικά. Όμως για αυτή τη μία πιθανότητα -που φυσικά δεν είναι μία αλλά είναι πολύ περισσότερες- θα έπρεπε να έχετε πολύ μεγαλύτερη συστολή ως προς τον σεβασμό των κοινοβουλευτικών κανόνων, τους οποίους σήμερα βάναυσα καταπατήσατε.

Διότι εάν προχωρούσατε στην εξέταση αυτής της υποθέσεως, κύριε Λάππα, δεν θα χρειαζόταν να αποφανθείτε περί της παραγραφής. Διότι μόλις θα έφθαναν οι πρώτοι αυτοί μάρτυρες, θα

βλέπαμε ότι ούτε 65 εκατομμύρια πήγαν στην «NOVARTIS» ούτε Harvard School υπήρξε, ούτε τίποτα απ' όλα αυτά που λένε μέσα και δεν θα φτάνατε καν να συζητήσετε, για το αν έχουν παραγραφεί ή όχι τα αδικήματα αλλά θα γελάγατε και εσείς με αυτές τις μαρτυρίες, όπως γελά οποιοσδήποτε, πραγματικά, γνωρίζει για το φάρμακο στην Ελλάδα.

Δεν το κάνατε, διότι γίνατε συνεργοί στη σπίλωση των πολιτικών σας αντιπάλων και αυτό θα είναι ένα άγος ηθικό, που θα ακολουθεί εσάς και την Αριστερά, που εκπροσωπείτε, για πάρα πολλά χρόνια.

Ευχαριστώ πολύ, κυρίες και κύριοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Άμα ανοίξετε θέματα προσωπικά, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εντάξει. Γι' αυτό έλεγα, κύριε Πρόεδρε, να μη δημιουργούμε προσωπικά.

Ορίστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Γνωρίζω καλά ότι στη διαδικασία αυτής της συζήτησης δεν προβλέπεται αίτημα ομιλίας επί προσωπικού. Ζήτησα τον λόγο μόνο και μόνο ως Πρόεδρος όσο λειτουργούσε η επιτροπή, για να αποκαταστήσω στη συνεδρίαση αυτή στοιχειωδώς το κύρος αυτής της θεσμικής λειτουργίας.

Ο κ. Γεωργιάδης και τα υπόλοιπα εννέα πολιτικά πρόσωπα -ο κ. Βενιζέλος εκλήθη και προσήλθε- εκλήθησαν, γιατί αυτό ήταν υποχρεωτική και δεσμευτική επιταγή συγκεκριμένης διάταξης του Κανονισμού της Βουλής στη φάση εκείνη που οι διεργασίες της επιτροπής οδηγούντο, σύμφωνα με όλες τις λειτουργίες της, προς την ολοκλήρωσή τους. Ήμασταν υποχρεωμένοι να τους καλέσουμε. Ειδάλλως θα ήμασταν έκθετοι και απολογούμενοι, αν δεν τους καλούσαμε. Η πρόσκληση ανέφερε ακριβώς το άρθρο και την παράγραφο του Κανονισμού της Βουλής, επί τη βάσει της οποίας καλούνται στη φάση που η Επιτροπή συζητά την αρμοδιότητα ή όχι για τη συνέχιση της υπόθεσης.

Αυτά τα ξέρει ο κ. Γεωργιάδης και τα ήξεραν και όλοι οι υπόλοιποι. Γι' αυτό οι έξι εξ αυτών απήντησαν με ευπρέπεια και οι τρεις με ύβρεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Πολάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χθες το βράδυ είδα ένα όνειρο. Πραγματικά μετά από τις ομιλίες του πρώην Πρωθυπουργού κ. Σαμαρά και του προλαλήσαντα πρώην Υπουργού Υγείας κ. Γεωργιάδη, μου έρχεται στο μυαλό μια μαντινάδα. «Οψάργας τόειδα τ' όνειρο κι εδά μου ξεδηλιένει, πως με παρέα εκάθουμου άξια και τιμημένη». Δεν κάνατε τίποτα. Είστε πεντακάθαροι. Είστε αγνοί και αμόλυντοι.

Θέλει πολύ θράσος, πραγματικά...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το όνειρο να μας πείτε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Τώρα θα το πω το όνειρο.

Θέλει πολύ θράσος, πραγματικά, να είσαι βουτηγμένος μέχρι τον λαιμό -να σε έχει ξεπεράσει από πάνω- στη λαμογιά και στη διαφθορά, να έχεις διακινήσει με τις υπογραφές σου δεκάδες και εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ και εδώ να λες: «Εγώ δεν ξέρω τίποτα για τον φόνο».

Αντρέα είδα το όνειρο ότι σου έστελνε ο Φρουζής ένα γράμμα και σου έλεγε: «Σε παρακαλώ να παρακολουθείς εκ του σύνεγγυς, καθημερινά και προσωπικά την εξέλιξη των ανωτέρω θεμάτων δεδομένου ότι αφορούν το αμέσως επόμενο διάστημα και από αυτά κρίνονται σχεδόν τα πάντα». Φαντάσου να σου απευθύνεται έτσι ο Φρουζής. Το έγγραφο είναι αυτό που είναι στα εξήντα πέντε cd που έστειλε η κ. Τουλουπάκη εδώ, και που ο Φρουζής το απευθύνει στον κ. Γεωργιάδη. Και το έγγραφο αυτό το έχετε θάψει από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Κατέβασε το χεράκι τώρα, κύριε Άδωνι. Είπες το όνομά μου δεκαπέντε φορές. Μόλις ακούσεις το όνομά σου, αμέσως να σηκώσεις το χέρι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα σου απαντήσω μετά.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Φαντάσου, λοιπόν, Αντρέα, να έβγαινε στη φόρα αυτό το πράγμα. Τι εικοσιτετράωρα θα το έπαιζε ο «ΣΚΑΪ». Τι αφιερώματα θα έκανε το «STAR». Τι εκπομπές θα γίνονταν στον «ΑΝΤΕΝΝΑ». Τι δεκαπεντασέλιδα θα αφιέρωνε ο «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ»: «Να τι κάνουν οι Υπουργοί Υγείας της πρώτη φορά Αριστεράς!».

Και λέει και άλλα πιο κάτω. Λέει: «Τα νοσοκομεία δεν έχουν λεφτά και θέλει ο διευθυντής οικονομικών στήριξη». Λέει και το όνομά του. Εντολές σου έδινε ο Πρόεδρος των Ελλήνων Φαρμακοβιομηχάνων. Κατά τα άλλα δεν ξέρουμε τίποτα.

Μέσα σε αυτά τα έγγραφα –συνέχιζε το όνειρο- φαντάσου, λέει, να αποκαλυπτόταν ότι μια μεγάλη φαρμακευτική εταιρεία, σε εσωτερικό της έγγραφο που δεν αμφισβητείται από κανέναν, βγάζει έναν προγραμματισμό και λέει: Είναι Μάρτης του 2017 ας πούμε, και μέχρι τον Μάρτη του 2018 πρέπει να έχουν πάρει ασφαλιστική τιμή και να αποζημιώνονται αυτά τα δέκα φάρμακα και να αποδεικνυόταν ότι εγώ, ως Υπουργός Υγείας, εξετέλεσα στο έπακρο την αποστολή και τα δέκα φάρμακα αυτά είχαν μπει, είχαν πάρει ασφαλιστική τιμή και άρχιζαν να αποζημιώνουν. Και για να το κάνω αυτό, φανταστείτε να είχα αλλάξει μια υπουργική απόφαση που ίσχυε χρόνια και που έλεγε ότι παίρνουν ασφαλιστική τιμή, όταν κυκλοφορούν και αποζημιώνονται τα 2/3 των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να το έκανα στα 2/3 των χωρών που κυκλοφορεί. Δηλαδή κυκλοφορεί σε τρεις χώρες, αποζημιώνεται σε δύο χώρες, άρα το βάλαμε μέσα. Αυτό έκανε. Φαντάσου εάν το είχα κάνει εγώ και όχι ο κ. Γεωργιάδης αυτό, τι θα έλεγαν πάλι τα κανάλια και τι θα έγραφαν οι εφημερίδες. Και αυτά τα έχουν κρύψει. Τα είπαμε εδώ την προηγούμενη φορά.

Αυτό ήταν το Harvard project της «NOVARTIS». Δεν σε κατηγορούν γιατί δεν γράφτηκες στο Χάρβαρντ, σε κατηγορούν γιατί υλοποίησες το Harvard project, που είναι δέκα πανάκριβα φάρμακα, για τα οποία υλοποίησες τις εντολές του Φρούζη με βάση και τον τόνο που σου έλεγε στην άλλη επιστολή.

Τρίτο επεισόδιο του ονείρου: Φαντάσου Αντρέα –θα λέω ένα για εσένα και ένα για εμένα- να είχες φτιάξει μία υπουργική απόφαση, που να έλεγες ότι για αυτά τα σκευάσματα που είναι οφθαλμικά και έτσι και αλλιώς και αλλιώτικα, δεν θα τηρηθεί η τιμολόγηση με βάση την αναλογία των μιλιγκράμ στις νέες συσκευασίες, αλλά μπορεί να πάει με τον νόμο των τριών χαμηλότερων τιμών. Να σου έβγαινε τότε ένα φάρμακο στην επόμενη τιμολόγηση, που να σου στέλνει η αντίστοιχη τότε Αντωνίου από τον ΕΟΦ –Πρόεδρος του ΕΟΦ είναι η Κατερίνα Αντωνίου, εξαιρετική και εκλεκτή επιστήμονας και συντρόφισσα- «Αντρέα μου τιμολόγησέ το 509 ευρώ αυτό» και εσύ να έλεγες με βάση αυτή την απόφαση, «όχι διότι μπορούμε να πάμε με την άλλη τιμή, με τον άλλον τρόπο υπολογισμού και το τιμολογήσαμε 780 ευρώ». Αυτό έκανε ο κ. Γεωργιάδης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Και εσείς τον καλύπτατε, αντί...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ηρεμήστε! Μην εκνευρίζεστε.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Και εσείς τον καλύπτετε, λέτε ότι υπάρχουν ενδείξεις, αντί...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Μην εκνευρίζεσαι, Ιάσονα, έχεις δώσει εξετάσεις, εντάξει θα είσαι και στο επόμενο ψηφοδέλτιο. Μην εκνευρίζεσαι. Φθάνει, ψυχραιμία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα μπορούσα να μιλώ καμμιά ώρα με τέτοια παραδείγματα. Είχε πολλά επεισόδια το όνειρο, το σίριαλ.

Να πω και άλλο ένα ρε παιδί μου. Μετά, σε μερικές ημέρες, να έβγαινε μια υπουργική απόφαση, αφού έστειλε αυτό το γράμμα ο Φρουζής. Να σου στέλνει το γράμμα τον Οκτώβρη ότι τα νοσοκομεία δεν έχουν λεφτά και πρέπει να πληρώσεις και εμάς και να πληρώσεις και άλλους προφανώς, γιατί δεν μπορούσε να τα πάρει μόνο αυτός και μετά από μερικές ημέρες να υπάρχει μία υπουργική απόφαση με υπογραφή του κ. Σταϊκούρα και να λέει: «Πάρτε 300 εκατομμύρια ευρώ για τα νοσοκομεία όχι από δόση ληξιπρόθεσμων αλλά από το αποθεματικό του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.».

Στις 29 Οκτωβρίου 2013 είναι η υπογραφή του Σταϊκούρα. Λίγες ημέρες πριν σου έστελνε την επιστολή ο Φρουζής και 300 εκατομμύρια είναι από τα αποθεματικά του Γενικού Λογιστηρίου όχι από τη δόση των ληξιπρόθεσμων.

Βλέπω και ένα νούμερο από κάτω, γιατί κυκλοφορεί σε δυο εκδόσεις αυτό το έγγραφο. Έχει μια έκδοση που ήρθε από το Γενικό Λογιστήριο που το ανασύραμε φέτος, και λέει ότι έμειναν 29 Οκτωβρίου 2013 στα αποθεματικά του κράτους 70 εκατομμύρια ευρώ. Μια άλλη, αυτή που είχε το Υπουργείο, έλεγε 425 εκατομμύρια. Αυτή που μας έστειλαν από το Γενικό Λογιστήριο έλεγε 70 εκατομμύρια. Προσέξτε στις 29 Οκτωβρίου ο κ. Σταϊκούρας αφήνει με 79 εκατομμύρια ευρώ μόνο τη γενική κυβέρνηση για τους επόμενους δυο μήνες, για να δώσει 300 εκατομμύρια από τα αποθεματικά, όχι από χρηματοδότηση από τους εταίρους, για να ξεπληρωθούν φαρμακευτικές εταιρείες.

Αυτά ήταν τα έργα και οι ημέρες σας. Θα μπορούσα να λέω πάρα πολλά.

Πρώτο συμπέρασμα της σημερινής συζήτησης. Πρέπει να αλλάξει το Σύνταγμα. Είναι σαφές. Πρέπει να αλλάξει το Σύνταγμα μη δουλευόμαστε. Ο κ. Βενιζέλος και οι προκάτοχοί του -αλλά αυτός είναι ο τελευταίος εκδίδων- έφτιαξε έναν νόμο για να σας καθαρίζει. Διότι αυτή τη χώρα -και θα μιλήσω για μετά τη Μεταπολίτευση- τη χρεοκοπήσατε δύο κόμματα. ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία. Αυτά τα δύο κόμματα την χρεοκόπησαν. Και ένα μεγάλο μέρος αυτής της χρεοκοπίας αφορά το μαύρο χρήμα στην υγεία.

Όλοι αναγνωρίζετε το σκάνδαλο, αλλά όταν προσωποποιούνται οι ευθύνες, ποινικές και πολιτικές, λέτε: «Ά δεν ξέρω τίποτα, εγώ είμαι καθαρός. Δεν ξέρω τίποτα. Χάθηκαν 85 δισεκατομμύρια, αλλά εγώ δεν ξέρω τίποτα.». Αυτό το πράγμα λέτε. Έχει φτιάξει, λοιπόν, ο Βενιζέλος ένα Σύνταγμα, έναν εμετικό νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Αυτό το πράγμα αυτή η κουβέντα που έγινε το πρωί, που λέει «κατά την άσκηση των καθηκόντων ή παρεμπιπτόντως κ.λπ..».

Δηλαδή να μπούμε στην κουβέντα, να βγούμε με όλες αυτές τις ευθύνες και πιθανώς και με την απόδειξη των δωροδοκιών.

Σας είπα πριν, κύριε Βορίδη, να μην εκτίθεστε, σε σχέση με το τι υπάρχει ή βρίσκεται στους λογαριασμούς. Κυκλοφορούν διάφορα στα δημοσιογραφικά γραφεία –και όχι δικών μας άλλων. Λοιπόν, μην εκτίθεστε. Σεμνά και ταπεινά σχετικά με το τι θα βγάλουν οι λογαριασμοί.

Όμως τι θέλατε εσείς; Να πούμε εδώ ότι ναι έχει ευθύνη ο κ. Γεωργιάδης -ας πούμε- που έβγαλε μια υπουργική απόφαση για την ειδική χονδρική τιμή, που μετά καταργήθηκε, η οποία αύξησε την τιμή κατά 16%, για να δίνονται από τα ιδιωτικά φαρμακεία. Αν ήταν τόσο σωστή, εσείς γιατί την καταργήσατε; Γιατί καταλάβατε ότι θα έβγαινε καμμιά εξηνταριά, εβδομήντα εκατομμύρια ευρώ η δαπάνη, όπως σας έλεγε ο ΕΟΠΥΥ, και το κλείσατε τότε. Δεν είχε πολιτική ευθύνη τότε; Αλλά θα το καθαρίζαμε, γιατί παραγράφηκε.

Δεν είχε συγκεκριμένη ευθύνη η μοναδική εταιρεία -άλλη μια ήταν- η οποία πουλάει φάρμακα 130 εκατομμυρίων ευρώ το 2013, εισπράττει σε ρευστό 130 εκατομμύρια ευρώ το ίδιο έτος, ενώ οι άλλοι πουλούσαν φάρμακα 70 εκατομμυρίων ευρώ και εισέπρατταν 50 εκατομμύρια ευρώ; Πουλούσαν φάρμακα 50 εκατομμυρίων ευρώ και εισέπρατταν 10 εκατομμύρια ευρώ.

Το είπα και την άλλη φορά -πάλι δεν το έγραψαν οι εφημερίδες και δεν το είπαν στα κανάλια σας- ότι οι επιχειρήσεις δεν πτωχεύουν από τα λογιστικά κέρδη. Πτωχεύουν από το τι έχουν στο ταμείο τους. Και η «NOVARTIS» το 2013 ό,τι πούλησε το εισέπραξε. Αυτό είναι τυχαίο; Δεν συγκροτεί κάποια ευθύνη;

Και γιατί έγινε; Από την καλή τους καρδιά; Δεν τα άρπαξε κανένας, για να γίνουν αυτά; Είναι αυτά και πολλά άλλα. Έχουμε πει δεκάδες παραδείγματα. Είπα μερικά πιο πριν. Τυχαία είναι;

Για να πάω και πιο πίσω να μην παραπονιέστε, τυχαία επί κ. Αβραμόπουλου πήγε η «NOVARTIS» από τα 340 εκατομμύρια ευρώ στα 590 εκατομμύρια ευρώ τζίρο το 2009; Ο κ. Αβραμόπουλος δεν ξέρει τίποτα για τον «φόνο» και στέλνει αυτό το γράμμα που λέει «Πω πω παιδί μου, δεν μπορώ, τι είναι αυτά τα πράγματα, ξεφτιλίζεται η Βουλή» και κάτι τέτοιες μπούρδες που γράφει εκεί μέσα, ας πούμε; Το παίζει κι αυτός ότι δεν ξέρει τίποτα για τον «φόνο»; Τυχαία είναι αυτά; Έτσι έγινε κι αυτό;

Για τον μοριακό έλεγχο του αίματος δεν ήξερε τίποτα, όταν τον έδωσαν στο ΚΕΕΛΠΝΟ και το πληρώναμε τα δύο πρώτα χρόνια 50, 60 και 70 ευρώ το τεστ, ενώ θα έπρεπε να πάρουμε 8 και 9 ευρώ; Δεν μιζώθηκε κάποιος από αυτά; Πώς το λέει δηλαδή; Πώς να το πω πιο λαϊκά;

Όταν παραγγείλατε δεκάδες εκατομμύρια εμβόλια, πάλι δεν μιζώθηκε κανένας; Με πολιτικές εντολές έγινε.

Για να μην πω και για το κτήριο του ΚΕΕΛΠΝΟ. Τα είπα στην εξεταστική της Βουλής. Γιατί η εξεταστική έχει αφιερώσει πολλές ώρες όχι μόνο για τους είκοσι τρεις σας διορισμούς. Ελπίζω να τελειώσει, επιτέλους, αυτό το πόρισμα το οποίο έχει συρταρωμένο η κ. Ράικου κάνα ενάμιση χρόνο. Μετά που άλλαξε και πήγε η κ. Τουλουπάκη, άρχισε να ερευνάται η υπόθεση. Κι από ό,τι ξέρω έχει προχωρήσει ο έλεγχος και θα βγει το πόρισμα αυτό για τα μη πολιτικά πρόσωπα. Τότε είχε έρθει εδώ η υπόθεση, για να την ανασύρουμε εάν χρειαστεί, στον βαθμό που η δικαιοσύνη βγάλει κάποια πράγματα. Έχει δώσει, λοιπόν, πολύ χρόνο στο ΚΕΕΛΠΝΟ, γιατί έχετε κάνει πολλά. Δεν έχετε κάνει μόνο τους είκοσι τρεις διορισμούς.

Δεν έδωσε ο κ. Αβραμόπουλος εντολή με υπογραφή δικιά του και του κ. Καλογερόπουλου, «πάρτε 18 εκατομμύρια ευρώ δάνειο, για να πάτε στο καινούργιο κτήριο;». Έβγαλε έναν διαγωνισμό, που έλεγε ότι πρέπει να είναι τριακόσια μέτρα από το παλιό, να είναι ημιτελές, να είναι τόσο τα πατώματα, τόσο οι ψευδοροφές, τόσο τα πάρκινγκ, τόσο τα γύρω γύρω. Μόνο το όνομα που δεν είπε. Την υπογραφή του έχει η έγκριση του δανείου. Δεν τα πήρε κανένας και τότε;

Να πω και για τότε που σπρώχνατε τα επόμενα χρόνια τη διαφημιστική δαπάνη σε ανύπαρκτα sites και ειδικά το 2013 και το 2014 που ήταν ο κ. Γεωργιάδης. Υπάρχουν οκτακόσιες εβδομήντα συμβάσεις. Τα εκατό από τα οκτακόσια που αναφέρονται είναι ανύπαρκτα -το τονίζω, ανύπαρκτα- sites. Πώς το είπαμε το άλλο με τη βελόνα; «Βελόνα και κλωστή». Αυτό ήταν site που χρηματοδοτήθηκε επί κ. Γεωργιάδη και επί δικής σας θητείας μετά. Αλλά το είχε στήσει το μαγαζί απ' ό,τι ξέρω πριν. Αναφέρομαι σε εσάς, κύριε Βορίδη, που με κοιτάτε έτσι. Γιατί και επί ημερών σας χρηματοδοτήθηκε αυτό το site και πάρα πολλά άλλα, μάλιστα...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Όχι, γιατί εδώ το παίζουμε παρθένες όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, μη δίνετε χαρακτήρα προσωπικής αναφοράς.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Πάρα πολλά δόθηκαν τους δύο μήνες τους προεκλογικούς, σε αυτόν που κατέβηκε υποψήφιος Βουλευτής σας στη Ρόδο, σε κάποιους άλλους που είναι www.ellinesdimarxoi.gr. Ποιος είναι εκεί από πίσω; Δεν τα ξέρει κανένας και είναι επαναλαμβανόμενες παροχές από την αρχή της χρονιάς. Έχει ψάξει κι αυτά η επιτροπή. Θα βγάλει πόρισμα όπως και για το «Ντυνάν». Θα δούμε εάν θα συνεχίσει να είναι εκεί που είναι το «Ντυνάν», με βάση τον τρόπο τον οποίο εκπλειστηριάστηκε ως περιουσία κοινωφελούς ιδρύματος, ενώ ήταν δημόσια περιουσία.

Γι' αυτό γυρνάει η υπόθεση στη δικαιοσύνη. Γι' αυτό είναι ιστορική αυτή η μέρα. Γιατί προφυλάσσει όλους αυτούς που χρεοκόπησαν τη χώρα το Σύνταγμα έτσι όπως το έχετε φτιάξει με αυτή τη χυδαία διάταξη. Θα φτάναμε σε ένα σημείο και εκεί να δω τα τσαμπουκαλίκια «α εγώ παραιτούμαι», θα λέγατε «α έχει παραγραφεί».

Και μια που το θυμήθηκα. Εγώ δεν κλαίω ούτε στριγγλίζω. Η υπόθεση που αναφέρατε στην επιτροπή, είναι η μήνυση που μου κάνατε με τον κ. Τζαβάρα για τους διορισμούς των ΜΕΘ, όπου εκεί είπα «έτσι κι έτσι έγινε». Αλλά βγαίνεις στα διάφορα καναλάκια που σε παίζουν κάθε μέρα υπερωρίες, λες το ένα ψέμα πίσω από το άλλο, όπως για παράδειγμα προηγουμένως που είπες «δεν σε γράψανε στο Χάρβαρντ», ενώ είναι το «Harvard project», για το οποίο μπήκαν δέκα φάρμακα ετήσιας δαπάνης δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ στον ΕΟΠΥΥ. Τόσα κι άλλα τόσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Γι' αυτό, λοιπόν, η υπόθεση θα επιστραφεί στη δικαιοσύνη. Υπάρ-

χουν στοιχεία πολλά. Εμείς ό,τι έχουμε βρει το έχουμε στείλει.

Εσείς που εμπιστεύεστε την ανεξάρτητη ελληνική δικαιοσύνη -εδώ είναι το θέμα τώρα- όταν βγαίνει το Συμβούλιο της Επικρατείας και ρίχνει τον νόμο του Γαβρόγλου για τη δημοκρατική εκλογή των διευθυντών στα σχολεία, λέτε: «μπράβο στο Συμβούλιο της Επικρατείας». Όταν διώξαμε αυτούς τους ανθρώπους που βυσσοδομούσαν και στις εργάτριες και στο δημόσιο χρήμα με τους εργολάβους, βγαίνει και ρίχνει τον νόμο των εργολάβων, είπατε: «α είναι απόφαση της δικαιοσύνης». Πήγε να γίνει αυτή η ιστορία με τον ΕΦΚΑ, που είναι ο μισός λόγος που βγαίνουμε από τα μνημόνια -και θα είναι και ντάλα μεσημέρι -και τον Αύγουστο θα κλαίτε με μαύρο δάκρυ όταν θα γίνει αυτό. Τώρα έχετε βάλει τα κανάλια δέκα μέρες και κλαίνε για τις συντάξεις του χρόνου τον Γενάρη. Τι κλάμα είναι αυτό ρε παιδάκι μου! Όταν τους τις κόψατε δυο χρόνια έντεκα φορές, είχαν πει δυο κουβέντες. Τώρα κλαίνε προκαταβολικά επτά μήνες. Θα μου πεις πώς θα δικαιολογούνταν η «PUBLIC ISSUE», να βγάλει δεκαεννέα μονάδες επάνω τον Μητσοτάκη σε σχέση με τον Τσίπρα και τα υπόλοιπα που γελάει ο κόσμος. Γελάνε και τα κομοδίνα με αυτά τα αποτελέσματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, βαίνουμε προς το τέλος.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Καταλήγω και ευχαριστώ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε, αλλά άκουσα πολλές ψευτιές εδώ μέσα, όπως άκουσα και μια ακροδεξιά ατζέντα από τον κ. Σαμαρά, ο οποίος δεν έχει καταλάβει ένα πολύ απλό πράγμα. Εμείς δεν φοβόμαστε τίποτα, γιατί είμαστε πεντακάθαροι. Το τέλος το δικό του του το έδειξε ο ελληνικός λαός με τις εκλογές. Έχει σκοπό να επανέλθει στην ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας και να ηγηθεί ενός come back; Χλωμό το βλέπω. Αλλά είναι πολύ ακροδεξιά η ατζέντα. Σέρνει τον κ. Μητσοτάκη σε αυτή την ακροδεξιά ατζέντα με τους πρόσφυγες, με τους λαθρομετανάστες, με την ασφάλεια, με τους «Ρουβίκωνες», με τα σου 'πα, με τα μου πες με τα λοιπά. Δεν θα του αφήσει ο ελληνικός λαός αυτή τη δυνατότητα.

Και να πω και μια κουβέντα και να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να τελειώσετε με αυτό, κύριε Υπουργέ, παρακαλώ πολύ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ναι τελειώνω, αλλά πρέπει να το πω, γιατί το θυμήθηκα τώρα.

Δεν είναι εδώ ο κ. Στουρνάρας και ο κ. Πικραμμένος. Έχω πει για τον κ. Στουρνάρα και για τη σύζυγό του πάρα πολλά και με στοιχεία -δεν προλαβαίνω να τα ξαναπώ-, για τις απ' ευθείας αναθέσεις που πήρε, για τα ευρωπαϊκά έργα από το ΚΕΕΛΠΝΟ κ.λπ., κ.λπ.. Και τίποτα δεν είναι τυχαίο όταν βγαίνουν -και δεν αμφισβητούνται- συνέδρια, στα οποία έπαιρνε μεγάλες αμοιβές κ.λπ., και ο ίδιος ήταν και συνεργάτης της «NOVARTIS» και πριν και τέτοια. Κοιτάξτε δεν υπάρχει οικογενειακή ευθύνη, είναι προφανές, γιατί αναφέρθηκε στον πατέρα του. Ο καθένας κρίνεται για αυτό που είναι.

Μην αναφερόμαστε σε συγγενείς μας. Μπορούμε να αναφερθούμε. Γιατί αν το πάμε με τους συγγενείς τότε, ο κ. Πικραμμένος λόγω του πατέρα του, είναι a priori ένοχος. Γι' αυτό, λοιπόν, αφήστε τους συγγενείς κατά μέρος. Ο καθένας μας είναι αυτά που κάνει ο ίδιος και περηφανεύεται ή ντρέπεται γι' αυτά που κάνει ο ίδιος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γεωργιάδη, να σας πω κάτι. Επειδή μέχρι τώρα κύλισε ομαλά η διαδικασία, αν πάρετε τον λόγο εσείς, θα απαντήσει ο Υπουργός, θα θέλετε ξανά εσείς να μιλήσετε κ.ο.κ..

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό μόνο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Όταν αναφέρθηκε σε μένα, δεν ζήτησα τον λόγο επί προσωπικού. Μην το πάμε έτσι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό. Θα είμαι πολύ ήρεμος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ! Μισό λεπτό!

Κύριε Γεωργιάδη, αποφύγαμε σήμερα τη βιομηχανία των «προσωπικών». Σας παρακαλώ πολύ, αφήστε να κυλίσει η συνεδρίαση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Στον κ. Δρίτσα δεν δώσατε τον λόγο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία τι να πείτε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δείτε τώρα ποιο είναι το πρόβλημα της διαδικασίας. Ο κ. Πολάκης αναφέρθηκε σε διάφορες αποφάσεις, απόψεις και σκάνδαλα που έχει βρει στον χώρο της υγείας. Τα έχει ξαναπεί άλλες δεκαπέντε φορές. Για το Lucentis θέλω να υπενθυμίσω -δεν είπε το όνομα του φαρμάκου-, τιμολογήθηκε επί υπουργίας του κ. Βορίδη και επί της υπουργίας του κ. Ξανθού πήρε ξανά την ίδια τιμή. Και όταν το είπαμε στον κ. Πολάκη, είπε ότι το ανακάλυψαν αργότερα. Δεν μπαίνω στις λεπτομέρειες. Γιατί η διαδικασία που επιλέξατε, κύριε Λάππα,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Άντε πάλι! Μισό λεπτό!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...μας απαγορεύει να ασχοληθούμε με αυτά σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μισό λεπτό! Δεν συνεχίζουμε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε, θα είχαν απαντηθεί στην προκαταρτική επιτροπή και ο ελληνικός λαός θα είχε καταλάβει ότι αυτά είναι παραμύθια της Χαλιμάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία. Κατάλαβα. Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κάτι τελευταίο. Όσον αφορά τα 300 εκατομμύρια στα νοσοκομεία που δήθεν δώσαμε γιατί μας το ζήταγε η «Novartis», πρέπει να σας πω -και εδώ είναι ο κ. Ξανθός ως υπεύθυνος της Υγείας του ΣΥΡΙΖΑ- ότι ο ΣΥΡΙΖΑ διαρκώς μας ζητούσε να δώσουμε περισσότερα λεφτά στα δημόσια νοσοκομεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι κάναμε λοιπόν; Ήμασταν υπηρέτες του ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Ξανθέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ πολύ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιατί γελάτε, κύριε Ξανθέ;

Δεν το κάνατε; Κοιτάτε τώρα τα χαρτιά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ πολύ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα υιοθετήσαμε αυτό που ζητούσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Ένοχοι που κάναμε αυτό που θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μου λέτε, κύριε Ξανθέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γεωργιάδη!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Φρουζής σας έβαλε, να μας ζητάτε να δώσουμε εκατομμύρια στα νοσοκομεία;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Άντε τώρα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τότε γιατί τον αφήνετε και τα λέει αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν υπάρχει προσωπικό!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τα λέω αυτά, για να καταλάβετε ότι έχετε μπλέξει, κύριε Λάππα, και δεν θα ξεμπλέξετε εύκολα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γεωργιάδη! Θα με αναγκάσετε να κλείσω το μικρόφωνο! Σας παρακαλώ πολύ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι έξι μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Αμυνταίου και από το Δημοτικό Σχολείο Ξινού Νερού Φλώρινας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ελπίζω να δώσουμε το καλύτερο παράδειγμα στα παιδιά.

Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με τη σημερινή συζήτηση συντελείται η τελευταία κοινοβουλευτική πράξη μιας ελεεινής πλεκτάνης και ενός σχεδίου εξόντωσης πολιτικών αντιπάλων με τη θέση τους εκτός πολιτικής, με τη μετατροπή τους, δηλαδή, σε πρόσωπα που αφορούν τον ποινικό νόμο και όχι την πολιτική, τον ποινικό νόμο και όχι τη Βουλή, τον ποινικό νόμο και όχι τα κόμματα. Μιας ελεεινής πλεκτάνης που εμπεριέχει τα πιο αποκρουστικά στοιχεία που θα μπορούσε κανείς να φανταστεί, στοιχεία που θυμίζουν άλλες σκοτεινές εποχές και που θα μείνουν στην ιστορία, πράγματι, ως ένα μαύρο κεφάλαιο της ελληνικής πολιτικής. Είναι ένα κεφάλαιο, όμως, που σήμερα γράφονται μόνο οι πρώτες του σελίδες, γιατί το κυρίως θέμα του θα γραφτεί τις επόμενες μέρες, τους επόμενους μήνες, όταν θα αποκαλυφθούν ο αρχηγός, οι υπαρχηγοί, τα μέλη και οι εκτελεστές της σπείρας των παλιανθρώπων που διοργάνωσαν την ελεεινή αυτή πλεκτάνη, όπου κι αν βρίσκονται.

Ήδη έχουμε μάθει πολλά, για το ποιοι είναι οι μασκοφόροι ψευδομάρτυρες, για το πώς εκβιάστηκαν ή δελεάστηκαν κάποιοι από αυτούς, για την ύπαρξη –προσέξτε- στενότατης σχέσης με την υπόθεση «NOVARTIS» ή με άλλες υποθέσεις κάποιων από αυτούς, για την ύπαρξη, δηλαδή, σχέσης με υποθέσεις που καθιστά παράνομη τη χορήγηση σε αυτούς της προστασίας μέσω της ανωνυμίας. Ακόμη -προσέξτε με- και για το πρόσωπο μέλος της υπηρεσιακής κυβέρνησης του Σεπτεμβρίου 2015 που έπεισε τον αρχιερέα της πλεκτάνης, πως η υπόθεση «NOVARTIS» δεν αφορά κατά κύριο λόγο γιατρούς αλλά πολιτικούς, προκειμένου να φύγει το δημόσιο ενδιαφέρον από γιατρούς -προσέξτε με πάλι- και των ίδιων και να μεταφερθεί σε πολιτικούς. Και ο αρχιερέας πείστηκε πανεύκολα και έδωσε σχετικές πολιτικές εντολές, αφού έτσι, δήθεν, τάχα θα κέρδιζε ψήφους.

Όλα όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα αποκαλυφθούν στην ώρα τους και τα μέλη της σπείρας δεν πρέπει να ξεχνούν ότι εδώ είναι Ελλάδα και τίποτα δεν μένει κρυφό, τουλάχιστον για πολύ καιρό, και να μην κάνουν τα λάθη τα κορυφαία λάθη – εκείνοι της σπείρας- να πιστεύουν, πως η απόσυρση ενός θέματος από την επικαιρότητα καλύπτει με λήθη την προσβολή, την βαρύτατη προσβολή που έχει ήδη συντελεστεί. Την προσπάθεια μιας συμμορίας να θέσει εκτός πολιτικής αντιπάλους, για να κερδίσει ψήφους το κόμμα στο οποίο ανήκει ή στηρίζει, δεν θα την ξεχάσουμε. Θα την έχουμε μπροστά μας σε κάθε φάση των πολιτικών εξελίξεων. Αν πιστεύουν ότι επειδή κάποιο θέμα αποσύρεται από τη δημοσιότητα ξεχνιέται κιόλας, αν το πιστεύουν αυτό ναρκωμένοι από τον πόθο να κρατηθούν στην εξουσία με τους τρόπους που σε αυτή αναρριχήθηκαν, κάνουν τεράστιο λάθος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι πληγές που άνοιξαν, θεραπεύονται μόνο με την τιμωρία των υπευθύνων, άλλο γιατρικό δεν υπάρχει.

Όμως ότι επρόκειτο περί άθλιας πλεκτάνης, είχε φανεί από την αρχή. Στις 6 Φεβρουαρίου διαβιβάστηκαν στη Βουλή με πολιτικές τυμπανοκρουσίες μελών της σπείρας καταθέσεις τριών κουκουλοφόρων ψευδομαρτύρων χωρίς τη συνδρομή κανενός αποδεικτικού υλικού, αλλά με φράσεις «θεωρώ», «νομίζω», «δεν μπορεί παρά να» κ.ο.κ., φράσεις δηλαδή που από το άρθρο 224 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας απαγορεύεται να γίνουν δεκτές ως μαρτυρίες.

Και εδώ είναι πάρα πολύ χαρακτηριστική, χαρακτηριστικότατη θα έλεγα η μελέτη του πρώην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Γεωργίου Σανιδά, ενός ανθρώπου που ασχολείται με το θέμα από το 1985. Το πρώτο κείμενό του που εγώ τουλάχιστον έχω εντοπίσει, είναι στα ποινικά χρονικά του 1985. Δεν ασχολείται οψίμως με τα θέματα αυτά. Το άρθρο, λοιπόν, αυτό που ενέργεια με ενέργεια των συγκεκριμένων αρμοδίων, εντός ή εκτός εισαγωγικών, τις καταγράφει με νομικότατα επιχειρήματα ως παράνομες και αντισυνταγματικές, καθώς και η μελέτη -η παλαιότερη μελέτη- του καθηγητή Αριστοτέλη Χαραλαμπάκη, αλλά κι ένα ενδιαφέρον άρθρο του καθηγητή Γρηγόρη Καλφέλη.

Τα καταθέτω, πάραυτα, τα τρία αυτά κείμενα στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με βάση, λοιπόν, παράνομα ληφθείσες συκοφαντικές δήθεν μαρτυρίες, οι κουκουλοφόροι κατηγόρησαν δέκα πολιτικά πρόσωπα για κυριολεκτικώς απίθανα πράγματα. Λέω «απίθανα» γιατί; Για να αναφερθώ στη δική μου περίπτωση, κατηγόρησαν οι ελεεινοί εμένα, που επί της θητείας μου στο Υπουργείο Υγείας η φαρμακευτική δαπάνη του ελληνικού δημοσίου μειώθηκε δραματικά και θεσπίστηκαν οι θεσμικές προϋποθέσεις για τις επόμενες μειώσεις που έγιναν στα χέρια των επόμενων συναδέλφων -θα αναφερθώ ονομαστικά στη συνέχεια- και η σπατάλη είχε αρχίσει να κατεδαφίζεται.

Αυτή είναι η εποχή μου στο Υπουργείο Υγείας και με κατηγορούν αυτοί οι κουκουλοφόροι ότι δήθεν έλαβα χρήματα. Από ποιους; Το είπε ο κ. Κουτσούμπας χαρακτηριστικά. Από εκείνους που ζημίωνα; Κουκουλοφόροι, δηλαδή, ψευδομάρτυρες με κατηγόρησαν ότι δήθεν απίστησα σε βάρος του δημοσίου στην υπόθεση του φαρμάκου, ενώ όπως σας είπα και στην προηγούμενη συνεδρίαση που έγινε στις 21 Φεβρουαρίου του 2018, ως Υπουργός Υγείας, δεν θα αναφερθώ εκτεταμένα αλλά θα επαναλάβω τους τίτλους, ως Υπουργός Υγείας στο πεδίο της ανάγκης για να μειωθεί η σπατάλη και η διαφθορά στον χώρο του φαρμάκου, έκανα μεταξύ πάρα πολλών άλλων και τα εξής:

Ηλεκτρονική συνταγογράφηση.

Καθορισμό τιμής φαρμάκου με βάση τις τρεις χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία των χωρών, όχι όπως έκαναν άλλοι με στοιχεία δικά τους ή μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Ίδρυση του ΕΟΠΥΥ ώστε να ελέγχεται η συνταγογράφηση. Επιτρέψτε μου να λέω, φαίνεται από την πορεία των επομένων όλων των επομένων και των σημερινών ότι αυτή στον χώρο της υγείας ήταν η σημαντικότερη θεσμική παρέμβαση, και εν προκειμένω με είκοσι οκτώ διαφορετικά ταμεία, με δικά τους τμήματα ιατρικών υπηρεσιών, πώς θα γινόταν να ελεγχθεί τι παράγεται παράνομα ως συνταγογράφηση, αν δεν υπάρχει ένας ως ελεγκτής; Δεν θα γινόταν.

Επαναλαμβάνω την ίδρυση του ΕΟΠΥΥ, για να τη χαρακτηρίσω κι εγώ όπως και οι Υπουργοί σας ως μονοψώνιο, που επιτρέπει να κάνεις πολιτικές, γιατί εσύ έχεις τα χρήματα ένας φορέας και όχι πολλοί.

Την επαναφορά, για να το σκέφτονται και ορισμένοι εντός της Αιθούσης, της θετικής λίστας φαρμάκων που οι ίδιοι αυτοί πρέπει να το σκέφτονται, την είχαν καταργήσει.

Τη θέσπιση του rebate, του clawback που σας σώζει σήμερα.

Την παραπομπή γιατρών και φαρμακοποιών του ΕΣΥ στη δικαιοσύνη και πολλά άλλα πάρα πολλά που εσείς όμως τότε, οι άνθρωποι της σημερινής Συγκυβέρνησης, όταν ήσασταν εδώ τα καταψηφίζατε, και στους δρόμους με καταγγέλλατε και με προπηλακίζατε και με πράξεις κιόλας όχι μόνον με λόγια. Και όλα αυτά χωρίς να επιβαρύνω ούτε με ένα λεπτό του ευρώ τους ασφαλισμένους.

Αλλά ακόμη και αυτή την αλήθεια που είναι πασίδηλη, ότι δηλαδή δεν επιβάρυνα στη θητεία μου τον ασφαλισμένο, μεταφέροντάς του το κόστος που έφευγε από το κράτος, το πόρισμά σας δεν το παραδέχεται, το αποκρύπτει. Αποκρύπτει μια αλήθεια, η οποία προκύπτει από τους πίνακες, από τους νόμους.

Και γιατί το αποκρύπτει; Ενώ παραδέχεται ότι από τις ημέρες μου και μετά μειώθηκε η τιμή του φαρμάκου, αυτά που είπατε συνάδελφε Γεωργιάδη, συνάδελφε Λυκουρέντζο, συνάδελφε Σαλμά, αυτά που είπατε, τα λέει και η εισήγηση της Μειοψηφίας ότι μειώθηκε η τιμή του φαρμάκου από τη θητεία μου και μετά.

Πώς, όμως, έγινε αυτό; Ακούστε. Δεν έγινε επειδή βυσματώσαμε εκεί, έγινε επειδή το Υπουργείο Οικονομικών -λέει το πόρισμά σας- δεν έδινε λεφτά. Και αφού δεν έδινε λεφτά το Υπουργείο Οικονομικών, έτσι ως διά μαγείας έπεφταν οι δαπάνες στο φάρμακο. Τεχνηέντως και εκ του πονηρού μια αυτόματη και μαγική περικοπή έφερε την ποθητή μείωση, όχι το δικό μας αίμα

που χύθηκε εκεί πάνω στις μάχες.

Διαγράφουν έτσι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τις προσπάθειες της Κατσέλη, του Κουτρουμάνη, τις δικές μου, του Τιμοσίδη στο Υπουργείο του, του Αηδόνη, των κυβερνήσεων Παπανδρέου - Παπαδήμου και της κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου, δηλαδή του Λυκουρέντζου, του Σαλμά, του Γεωργιάδη, του Βορίδη, του Γρηγοράκου. Όλα αυτά δεν υπάρχουν. Υπάρχει ένας Υπουργός των Οικονομικών που δεν δίνει λεφτά κατά το πόρισμα και δεν υπήρχαν πολιτικές φαρμάκου. Υπήρχαν από την Αντιπολίτευση, τότε που καταψήφιζε ό,τι φέρναμε στη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα έχουμε ξαναπεί αυτά. Αισθάνομαι πραγματικά ματαιότητα πολλές φορές να τα επαναλαμβάνω, αλλά αυτή η μέρα επιβάλλει να τα επαναλάβουμε αυτά.

Τα λέγαμε κι εδώ στις 21 Φεβρουαρίου, πριν από τρεις μήνες περίπου, τότε που συστάθηκε η προανακριτική επιτροπή, τότε δηλαδή που η ελεεινή σπείρα ηττήθηκε κατά κράτος και κατά γενική πανελλήνια παραδοχή μέσα σε αυτή την Αίθουσα.

Και ενώ πρώτον προτείνατε, ο ΣΥΡΙΖΑ, μια προανακριτική με θέμα μόνο την αρμοδιότητα της Βουλής για τη «NOVARTIS», στήσατε δέκα κάλπες για πλήξετε τιμές και υπολήψεις καταφανώς. Δεύτερον, κι ενώ δεν μας επιτρέψατε να πάρουμε τον λόγο στην προανακριτική επιτροπή, για να δώσουμε λεπτομέρειες για τις πολιτικές που ασκήσαμε, που κονιορτοποιούν αυτά που λένε οι «κουκουλοφόροι», κι ενώ κάνατε μόνο μεταξύ σας τη συζήτηση, μόνοι σας εκεί απομονωμένοι, περί αρμοδιοτήτων, σαν να ήσασταν δικαστικό συμβούλιο ή επιστημονική εταιρεία, σήμερα πάλι με κεντρικό θέμα της ψηφοφορίας της Βουλής ένα νομικό θέμα στήνετε πάλι δέκα κάλπες, για να συνεχίσετε να ευτελίζετε αντιπάλους. Έτσι νομίζετε τουλάχιστον.

Είστε συντονισμένοι με τις εφημερίδες του χώρου σας, που με ψευδή πρωτοσέλιδα παλεύουν απεγνωσμένα να σας στηρίξουν. Και λέω πως παλεύουν απεγνωσμένα, γιατί οι πολίτες δεν είναι φιλικοί στα θέματα αυτά. Σας κατάλαβαν. Κατά το κοινώς λεγόμενο, σας πήραν είδηση κι είστε εκτεθειμένοι.

Δημοσιεύτηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μάλιστα σε τέσσερα φιλοκυβερνητικά πρωτοσέλιδα πως ανοίγουν οι λογαριασμοί μας. Ίσως κάποιοι από εδώ θυμούνται ότι στις 21 Φεβρουαρίου εδώ είχα πει ότι την επομένη, στις 22, θα πάω στην εισαγγελέα διαφθοράς, να ζητήσω να ανοίξουν οι δικοί μου λογαριασμοί πάραυτα. Το έκανα την επόμενη μέρα και το έδωσα και στη δημοσιότητα. Τέσσερα πρωτοσέλιδα έχουν, κυρίως, θέμα ότι ανοίγουν οι λογαριασμοί μας. Δεν υπάρχει ούτε ένα μονόστηλο ούτε μία λέξη για το τι βρέθηκε ή τι δεν βρέθηκε.

Το κόλπο είναι καταφανές. Η σπείρα έχει προδοθεί. Ωστόσο κάποιος θα έπρεπε να πει και κάτι. Κάποιος θα έπρεπε να διασώσει μια χαμένη τιμή. Τουλάχιστον εδώ κοιταζόμαστε μεταξύ μας. Μια λέξη χρωστάτε να την πείτε επ' αυτού.

Αντ' αυτών των λέξεων που είναι απαραίτητες για τα πολιτικά ήθη του τόπου, τρεισήμισι μήνες η υπόθεση είναι στη Βουλή. Για να αναζητηθεί η αλήθεια; Όχι βέβαια. Αλλά για να παραμένει μια ποινική και πολιτική εκκρεμότητα. Η υπόθεση δέκα πολιτικών επί τρεισήμισι μήνες περιφέρεται εδώ από αίθουσα σε αίθουσα, από αίθουσα σε διάδρομο, από διάδρομο σε αίθουσα.

Οι προτάσεις οι δικές μας, του Παπαθεοδώρου και άλλες πολλές προτάσεις απορρίφθηκαν όλες. Απορρίψατε να έρθουν μάρτυρες όχι οι ψευδομάρτυρες. Απορρίψατε να έρθουν οι «κουκουλοφόροι» έστω μετά κουκούλας. Απορρίψατε να τους βγάλετε τις κουκούλες. Απορρίψατε να μεταδίδει η τηλεόραση τις συνεδριάσεις, για να καλύπτετε τον διασυρμό σας. Απορρίψατε να έρθουμε εμείς να δώσουμε εξηγήσεις για να κονιορτοποιήσουμε τις συκοφαντίες, παραμερίζοντας τα αιτήματα περί παραγραφής. Δεν τα έχουμε ανάγκη.

Και μας καλέσατε μόνο για να μιλήσουμε περί αρμοδιοτήτων. Και φυσικά αρνηθήκαμε και οι δέκα. Και φυσικά αρνήθηκαν και τα άλλα κόμματα όλα και τα έξι της Αντιπολίτευσης. Δύο μείνατε μέσα οι κυβερνώντες.

Αφού αποχώρησαν, λοιπόν, όλα τα κόμματα, έχετε το θράσος να μιλάτε ανερυθρίαστα και για πόρισμα. Τι είναι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας πόρισμα χωρίς εξέταση; Πώς το βλέπετε αυτό; Είναι πράγματα αυτά; Είναι κακόηχη, είναι αντιθεσμική, είναι εξευτελιστική για τη δημοκρατία η συμπεριφορά σας και οι αποφάσεις της. Και όλα αυτά για εσάς είναι κανονικά -χειροκροτάτε κιόλας-, κανονικότατα, ανερυθρίαστα. Γιατί άλλωστε να ντρέπεστε, αφού κάποιοι από εσάς τέτοιοι είστε.

Και κάτι ακόμη. Αφού δεν ντρέπεστε για όλα αυτά, για ακούστε με λίγο. Πώς να ντραπείτε και για την καθυστέρηση επί έναν ολόκληρο χρόνο –δεν αφορά τους παρόντες- να έρθει στη Βουλή ο φάκελος για τη μη τιμολόγηση φαρμάκων του έτους 2015, ώστε να φτάσει ο Σεπτέμβρης του 2017 και να παραγραφούν τα αδικήματα του Υπουργού σας;

Και επιτρέψτε μου μια παρέμβαση. Μιλώ για προανακριτική επιτροπή κι εννοώ την επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης. Μιλώ για παραγραφή κι εννοώ την αποσβεστική προθεσμία της Βουλής να ασκήσει διώξεις. Χρησιμοποιώ όρους για να συνεννοηθούμε. Οι ακριβείς όροι είναι αυτοί που λέω τώρα.

Καθυστερήσατε, για να παραγραφούν, λοιπόν, με την έννοια που προανέφερα τα του δικού σας ανθρώπου, του Υπουργού σας, τα αδικήματα της μη τιμολόγησης, του Π.Κ., όπως τον αποκαλεί από σεβασμό δήθεν η εισαγγελία. Πώς να ντραπείτε γι' αυτό, αφού δεν ντρέπεστε για τη σκαστή κατάχρηση εξουσίας, για τη σκαστή παραβίαση του άρθρου 239 του Ποινικού Κώδικα, που έγινε από αρμοδίους;

Εμένα σήμερα κι εμάς δεν μας ενδιαφέρει η έλλειψη αίσθησης αισχύνης.

Μας ενδιαφέρει το άλλο το θέμα του μέλλοντος το εδώλιο του κατηγορουμένου για τους καταχραστές εξουσίας. Κι εδώ θα αποκαλυφθεί από τους ίδιους τους αρμόδιους εισαγγελείς, αν πήραν σχετική εντολή από σημερινό εν ενεργεία Υπουργό ή αν έκαναν αυτοβούλως τα όσα έκαναν.

Πάμε, όμως, για ένα δύο λεπτά στα περί δωροδοκίας και δωροληψίας σοφίσματά σας. Για τη στήριξη μάλιστα των σοφισμάτων σας χρησιμοποιείτε πολύ κακώς κι ένα απόσπασμα από έργο μου, από επιστημονικό βιβλίο μου του 1995, που είχα ως αντικείμενο το νομοθετικό διάταγμα 801/1971, επί χούντας δηλαδή, την τότε νομοθετική ρύθμιση για την ποινική ευθύνη των Υπουργών και όπου σε καμμία περίπτωση δεν συγκοινωνούν με αυτά τα οποία παραπέμπετε. Παραπέμπετε στη σελίδα ογδόντα οκτώ του έργου μου. Σας την καταθέτω μαζί με προηγούμενες και επόμενες σελίδες, για να δείτε ότι και στην αναφορά σας ακόμα είστε άστοχοι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εγώ, λοιπόν, σας ρωτάω, πώς μπορεί να υπάρξει στη δική μου περίπτωση δωροληψία, όταν δεν υπάρχει απιστία ή κάποιο άλλο αδίκημα που τέλεσα κατά την άσκηση των καθηκόντων μου; Ήταν πολύ σαφής ο κ. Κουτσούμπας. Για να δωροδοκήσει κάποιος κάποιον, πώς αυτό θα γίνει όταν ο δωροδοκούμενος βλάπτει τον δωροδοκούντα; Πώς γίνεται αυτό; Από ανοησία; Από τρέλα; Από βίτσιο; Εδώ η αθλιότητα παραμερίζει και τη στοιχειώδη λογική.

Αφήνω κατά μέρος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πως τον κ. Φρουζή τον γνώρισα μόνο ως Πρόεδρο του ΣΦΕΕ, δηλαδή τέλος Μαρτίου του 2012 όταν εξελέγη ως τέτοιος, δηλαδή έναν μήνα πριν φύγω από το Υπουργείο κι αν τον είχα δει ποτέ στη ζωή μου ούτε με το όνομά του τον αναγνώριζα ως Φρουζή ούτε ως «NOVARTIS». Αφήνω κατά μέρος το γεγονός -πασίδηλο και αποδεικνυόμενο από emails, από κινητά και ακίνητα, απ' ό,τι θέλετε- πως κανένα στέλεχος της «NOVARTIS» ή σχετιζόμενο πρόσωπο με αυτή δεν ζήτησε ποτέ να με δει, να μου διατυπώσει το παραμικρό ερώτημα. Αφήνω κατά μέρος, πως οι ψευδομάρτυρες λένε ότι διαμαρτυρόταν ο Φρουζής στον Πρωθυπουργό Πικραμμένο πως εγώ τσάκισα τις τιμές της «NOVARTIS» και την ίδια στιγμή οι ίδιοι λένε πως επί της εποχής μου είχαν τα φαρμακευτικά προϊόντα της «NOVARTIS» ευνοϊκή μεταχείριση. Όλα αυτά τα αφήνω, τα έχουμε πει.

Θέλω, όμως, να σας ρωτήσω ευθέως, πώς μπορεί να συντελεστεί δωροδοκία, δωροληψία χωρίς απιστία ή κάποιο άλλο αδίκημα που να τελέστηκε από Υπουργό κατά την άσκηση των καθηκόντων του; Πώς μπορεί να αγνοεί η Βουλή τα άρθρα 235 και επόμενα, το άρθρο 159 του Ποινικού Κώδικα αλλά και την πάγια νομολογία; Πώς μπορεί να αγνοεί ότι απ' όλα αυτά, το θέμα είναι

ήδη ρυθμισμένο; Προφανώς και δεν μπορεί ούτε στην πραγματική ζωή να το εξηγήσει αυτό ούτε φυσικά και στο πεδίο του Ποινικού Δικαίου. Γι' αυτό ζητήσαμε και ζητάω προσωπικά ακόμα και τώρα, την ύστατη στιγμή, να παραμεριστούν τα περί παραγραφής και να γίνει ολοκληρωμένη εξέταση στην προανακριτική επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα νομικά είναι ωραία επιστήμη, αρκεί να μη χρησιμοποιούνται για συνωμοσίες και πλεκτάνες, αρκεί να μη στρατεύονται, για να κάνουν κάποιοι άθλιες εξυπηρετήσεις, αρκεί, δηλαδή, να μη χρησιμοποιούνται από σπείρες αδίστακτων. Και λέτε εν προκειμένω ότι η απιστία παραγράφηκε, η δωροληψία να παραπεμφθεί στην κοινωνική δικαιοσύνη. Βάζετε και το ξέπλυμα για λόγους δυσφημιστικής φιγούρας σας. Η δικαιοσύνη όμως από την εποχή του Ανδρέα Παπανδρέου, από το 1989, έχει αποφανθεί, πως η δωροληψία κατατάσσεται στα υπουργικά αδικήματα, γιατί αν δεν υπάρχουν άλλα συνδεδεμένα με αυτή υπουργικά αδικήματα, δεν νοείται και η ύπαρξή της ούτε στον πραγματικό κόσμο ούτε στον κόσμο της λογικής ούτε φυσικά και στον κόσμο του Ποινικού Δικαίου. Και αυτό το έχει επαναλάβει η νομολογία επανειλημμένα μέχρι και προσφάτως. Άρα έχουμε πάγια νομολογία που έχει κατατεθεί στη Βουλή επανειλημμένα και δεν μπαίνω στον κόπο. Καλά τη γνωρίζετε. Όμως κάνετε ή σαν να μην υπάρχει ή όπως υπάρχει αλλά λέει ή πως εσείς είστε αντίθετοι.

Κι αν κάποιος πει απ' αυτά που λέω εγώ τα πιο πολλά να μην τα ακούτε, γιατί εγώ είμαι πολιτικός τότε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα σας παρακαλώ πολύ, να δείτε με προσοχή τη μελέτη των καθηγητών Σπυρόπουλου και Μυλωνοπούλου, καθηγητών του Συνταγματικού και του Ποινικού Δικαίου αντιστοίχως, που καταθέτω επίσης ευθύς αμέσως.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ολοκληρώνω. Έχουμε, λοιπόν, σφοδρότατη πιθανότητα, να οδηγηθεί η υπόθεση αυτή στη δικαιοσύνη και σε κάποια φάση της απονομής της δικαιοσύνης, σε κάποιο στάδιο της απονομής της δικαιοσύνης, αυτή να αποφανθεί περί της αναρμοδιότητάς της και να μη μας δοθεί ποτέ και πουθενά η δυνατότητα να αποκαλυφθεί η αλήθεια.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο επιμείναμε να γίνει πλήρης εξέταση στη προανακριτική επιτροπή. Γιατί μόνο εδώ ο νόμος επιτρέπει, μετά και τη σύσταση του δικαστικού συμβουλίου, ένας Υπουργός να ζητήσει, να μην παραγραφούν αλλά να εξεταστούν οι πράξεις του και να δικαστεί από δικαστές του ειδικού δικαστηρίου. Για να μην αφήσουμε αενάως μετέωρες συκοφαντίες σπείρας και αρχισυμμορίτη. Γι' αυτό, άλλωστε, κι εσείς ακριβώς θέλατε να μη γίνει εξέταση κι όλα να κρυφτούν πίσω από λόγια του αέρα και τη διακίνηση υποψιών για πολιτικούς αντιπάλους.

Όμως, κυρίες και κύριοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας, ρέκβιεμ σήμερα. Μετά από τρεισήμισι μήνες απόπειράς σας να κερδίσετε πολιτική ισχύ, εξορίζοντας εκτός πολιτικής αντιπάλους σας ρέκβιεμ. Κι έχουν προηγηθεί και δυο χρόνια υπονόμευσης μέσω μισολόγων. Η λάσπη, όμως, που πετάξατε γύρισε πάνω σας και είστε από κορυφής έως ονύχων καλυμμένοι με λάσπη παραγωγής ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Γιατί οι πολίτες θυμούνται και θα θυμούνται πως το θέμα αυτό, το θέμα «NOVARTIS», στην αρχή το πήρατε απάνω σας, Πρωθυπουργός, Υπουργοί, Βουλευτές, σχεδόν όλοι «για να μας τελειώσετε», όπως λέγατε. Κι αφού είδατε πως γίνεται μπούμερανγκ για εσάς, ανακρούσατε πρύμναν και θέλατε να συνεχιστεί η πολιτική ζωή την άλλη μέρα το πρωί, σαν να μην έχει συμβεί τίποτα, σαν να μη μας έχετε προσβάλλει με τρόπο καίριο. Ενώ μέσα στους κόλπους σας οργανώθηκε η αθλιότερη πολιτική πλεκτάνη, την άλλη μέρα του ναυαγίου την επομένη στη Βουλή, στις 22-23 Φεβρουαρίου, θέλατε να συζητάμε σαν να μην έχετε κάνει τίποτα, σαν να μην έχετε προσβάλλει κανέναν, σαν να θέλατε να πάθουμε απώλεια προσφάτου πολιτικής μνήμης.

Μα δεν πρόκειται να το πάθουμε, σας το είπα από την αρχή. Κι εσάς δεν πρόκειται να σας ξεπλύνουν ούτε κι αυτοί οι εμπτυσμοί της ιστορίας. Δεν μιλώ, προφανώς, για όλους. Βλέπω κι ακούω προβληματισμούς που υπάρχουν σε κάποιους από εσάς. Από τη στιγμή, όμως, που στηρίζει κάποιος ενέργειες πρωταιτίων, έχει κι αυτός ευθύνη για όσα γίνονται.

Και κάτι προσωπικό. Συνάδελφοι της Πλειοψηφίας υπέγραψα κείμενα κι εγώ εναντίον Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας στο παρελθόν ενώ δεν ήθελα, για λόγους τήρησης κομματικής νομιμότητας. Δεν ψήφισα, όμως, ποτέ εναντίον τους. Δεν παραβίασα τις επιταγές της συνείδησής μου για τόσο ευαίσθητα και τόσο σκληρά θέματα. Ψήφισα εναντίον των διώξεών τους με τρόπο σχεδόν δημόσιο, σχεδόν, κύριε Πρόεδρε, έξω από τα όρια του Κανονισμού για να μαθευτεί η ψήφος μου. Όποιος, όμως, ψηφίζει παρ' όλα ταύτα, αναλαμβάνει και τις ευθύνες του, και τα καλά λόγια, τα κατ' ιδίαν καλά λόγια, δεν αρκούν. Να είναι αυτό καθαρό, πεντακάθαρο σε όλες και σε όλους.

Για τους πρωταιτίους, βέβαια, -κι εδώ κλείνω- για τους εκτελεστές και τους εμπνευστές αυτού του αισχρού συμβολαίου πολιτικού θανάτου, τα ζητήματα θα είναι ανοιχτά. Και τα ζητήματα αυτά δεν έχουν μόνο πολιτική χροιά. Γιατί όταν πας να εμπλέξεις αθώους τότε εκτός από τις πολιτικές σου ευθύνες, που θα τις αποδώσει ο λαός στην κάλπη, έχεις και κάποιες άλλες ευθύνες για να λογοδοτήσεις αλλού, γιατί κατηγόρησες, ψευδολόγησες, συκοφάντησες χωρίς ίχνος περίσκεψης και αιδούς, κι ανέδειξες τον τσιπρισμό ως το ανώτατο στάδιο του γκεμπελισμού.

Είστε η πιο αποκρουστική μορφή εξουσίας που γνώρισε ο τόπος μετά τη Μεταπολίτευση! Είστε αυτό που σας χαρακτήρισε ο Μίκης Θεοδωράκης και πονέσατε τότε, όταν μίλησε για «αριστερόστροφο φασισμό».

Κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, όσο, όμως, κάποιοι από εσάς να βυσσοδομούν, όσο και να προσπαθείτε να εξοντώσετε πολιτικούς αντιπάλους, οι μόνοι που εν τέλει θα εξαφανιστείτε είστε εσείς. Γιατί εκτός από τις αποψινές δέκα κάλπικες κάλπες στις οποίες θα προσέλθετε μοναχοί σας απόψε, θα στηθούν σε λίγο και κάποιες άλλες κάλπες σε ολόκληρη τη χώρα κι εκεί θα προσέλθει όλος ο λαός.

Σ' εκείνες τις κάλπες θα καταποντιστείτε και για εκείνες τις κάλπες ζητάμε εδώ και τώρα εκλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από τρεις μήνες, στις 21 Φεβρουαρίου, συζητήσαμε ξανά στην Αίθουσα αυτή την υπόθεση «NOVARTIS» τη σκευωρία που έχει στηθεί με ωμό και κυνικό τρόπο πάνω σε ένα υπαρκτό διεθνές ιατροφαρμακευτικό σκάνδαλο, που σε χώρα δεν εμφάνισε πολιτικές διακλαδώσεις. Αυτές κατασκευάστηκαν μόνο στην Ελλάδα.

Τι μεσολάβησε πολιτικά από τις 21 Φεβρουαρίου έως σήμερα αυτούς τους τρεις μήνες; Μεσολάβησαν γεγονότα και καταστάσεις, που δημιουργούν για την Κυβέρνηση, δυστυχώς και για τη χώρα, το απόλυτο αδιέξοδο σε όλα τα μέτωπα.

Το πρώτο που συνέβη αυτούς τους τρεις μήνες, είναι η πατα-γώδης κατάρρευση του αφηγήματος της δήθεν καθαρής εξόδου. Στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό τον Νοέμβριο του 2017 είπα από το Βήμα αυτό: «Συνεχίστε τη δική μας πολιτική της προληπτικής πιστωτικής γραμμής, που είχε εγκριθεί από το Eurogroup τον Νοέμβριο του 2014. Οτιδήποτε άλλο επιχειρήσετε, θα είναι τρις χειρότερο, βλαπτικό για τη χώρα, για την οικονομία, για την προοπτική των Ελλήνων πολιτών». Και αυτό, δυστυχώς, επαληθεύεται.

Διότι αυτό το οποίο συμβαίνει, είναι να βγαίνουμε από το δάνειο, να μένουμε σε επιτήρηση, να μένουμε σε αυστηρούς δημοσιονομικούς όρους, να μπαίνουμε σε μία νέα περίοδο που είναι ναρκοθετημένη, υπονομευμένη. Σε μια περίοδο αναιμικής, ανεπαρκούς ανάπτυξης, στασιμοχρεοκοπίας, υψηλής ανεργίας, δυσπραγίας, μία περίοδο αβεβαιότητας χωρίς δυνατότητα πραγματικής πρόσβασης στις αγορές, χωρίς δυνατότητα αναχρηματοδότησης του χρέους μας και κάλυψης των χρηματοδοτικών αναγκών από τις αγορές.

Όλοι λένε τώρα «προληπτική πιστωτική γραμμή». Αρνούνται, βεβαίως, τα μεγάλα ευρωπαϊκά κράτη και πρωτίστως η Γερμανία, διότι δεν θέλει να υφίσταται εσωτερική φθορά στο κοινοβούλιό

της, γιατί υπάρχει γερμανική αντιπολίτευση που το αρνείται. Άρα έχουμε έξοδο στο πουθενά. Έχουμε απόλυτη αβεβαιότητα. Έχουμε μια περίοδο η οποία όχι μόνο δεν είναι καθαρή αλλά είναι δυστυχώς απολύτως βρώμικη από πλευράς προοπτικών.

Και, βέβαια, όλα αυτά θα τα διαχειριστεί μια επόμενη κυβέρνηση της οποίας περιορίζονται οι δυνατότητες, οι διακριτικές ευχέρειες. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, εγκλωβίζεται η βούληση του ελληνικού λαού. Αναλαμβάνονται δεσμεύσεις, οι οποίες δεσμεύουν για πολλές δεκαετίες τους Έλληνες μέχρι το 2060.

Δυστυχώς, όμως, υπάρχει αδιέξοδο και στον πιο ευαίσθητο χώρο, που είναι η εξωτερική πολιτική και η πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Να μιλήσω για τα Ελληνοτουρκικά; Να μιλήσω για το γεγονός ότι δυστυχώς για πρώτη φορά έχουμε αναβάθμιση των μονομερών διεκδικήσεων και από γκρίζες ζώνες, έχουμε ανοιχτή επίκληση τουρκικής κυριαρχίας σε νησιά και βράχους του Αιγαίου;

Να μιλήσω για τις νέες προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές στον Έβρο και τα νησιά; Να μιλήσω για την υπόθεση των φρεγατών; Να μιλήσω για το γεγονός ότι έχουμε ήδη για τρεις μήνες κρατούμενους τους δύο στρατιωτικούς μας στις φυλακές της Αδριανούπολης;

Αλλά ας πάρουμε το θέμα που προωθεί η Κυβέρνηση, επενδύει και προσπαθεί στο ανώτατο επίπεδο, που είναι το ονοματολογικό. Διαβάζω σήμερα πληροφορίες, που ελπίζω να έχουν διοχετευτεί σκοπίμως για να απορριφθούν, να διαψευστούν. Διαβάζω πληροφορίες, που θέλω να ελπίζω ότι είναι προβοκάτσια. Διαβάζω ότι προτάθηκε το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας του Ίλιντεν» και η ελληνική Κυβέρνηση στο επίπεδο του Πρωθυπουργού το συζητά σοβαρά.

Κοιτάξτε, σας μιλώ εγώ που έχω υπερασπιστεί τη λύση του σύνθετου ονόματος με γεωγραφικό προσδιορισμό για κάθε χρήση, erga omnes. Και το έχω υπερασπιστεί αυτό ενώπιον του ΟΗΕ και όλων των διεθνών οργανισμών και διμερώς. Μιλάμε, όμως, για γεωγραφικό προσδιορισμό όχι για ιδεολογική χρήση της ιστορίας σύμφωνα με τις επιλογές της γειτονικής μας χώρας.

Η επιλογή «Μακεδονία του Ίλιντεν» είναι η επιτομή του αλυτρωτισμού, είναι ο αλυτρωτισμός αυτοπροσώπως. Περιμένω σήμερα διάψευση επίσημη του Πρωθυπουργού ότι το όνομα που αποκλείεται είναι το «Μακεδονία του Ίλιντεν».

(Χειροκροτήματα)

Άλλα ονόματα με γεωγραφικό προσδιορισμό, με όλες τις εγγυήσεις της διεθνούς συμφωνίας, που μας κατοχυρώνουν νομικά, και της αναθεώρησης του συντάγματος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας που δεν συνιστά δική μας κατοχύρωση αλλά κατοχύρωση δική τους και ιδίως αυτών που θα υπογράψουν εκ μέρους τους, τα συζητάμε. Αλλά «Μακεδονία του Ίλιντεν» σε καμμία περίπτωση. Διαβάστε ιστορία. Μην παίζετε με κρίσιμα κεφάλαια της ιστορίας της Μακεδονίας, ιδίως με περιόδους πολύ μεγάλης αμφιβολίας, που οδήγησαν σε δεινά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Τι απέμεινε; Απέμεινε ο εκβιασμός των θεσμών, ο διχαστικός λόγος, η ανάδειξη των εσωτερικών εχθρών, του μαύρου μετώπου. Όπου μαύρο μέτωπο είναι το μέτωπο της λογικής, της υπευθυνότητας, των δύσκολων αποφάσεων. Και, ναι, είμαστε το μέτωπο της λογικής, το μέτωπο της ευρωπαϊκής πορείας, το μέτωπο της σταθερότητας, αλλά με τον αυτόνομο λόγο κάθε παράταξης, με τον λόγο κάθε πολιτικού προσώπου, με τις αξίες μας, με τις ειδικότερες επιλογές μας. Εάν το ζητούμενο είναι η στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ, ναι χωρίς αυτή η χώρα δεν μπορεί να πάει μπροστά. Έχω περιγράψει με πολύ αναλυτικό τρόπο τι συνιστά στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ και των κυβερνητικών του εταίρων επίσημων και αφανών.

Συνεχίζετε με παιχνίδια στο ζήτημα της αναθεώρησης του Συντάγματος, με παιχνίδια σχετικά με την αυτοδιοίκηση, με παιχνίδια σχετικά με τον εκλογικό νόμο. Και στοχοποιείτε στο εσωτερικό των κομμάτων της Αντιπολίτευσης τα μη αρεστά πρόσωπα, τα επικίνδυνα πρόσωπα, τα πρόσωπα που ασκούν αντιπολίτευση. Ιδίως δε στο εσωτερικό του Κινήματος Αλλαγής, της Δημοκρατικής Παράταξης, δίνετε ρεσιτάλ ευτέλειας. Είναι, όμως, όλα τόσο εμφανή.

Με βρίσκετε σε όλα μπροστά σας και θα με βρίσκετε. Με βρίσκετε μπροστά σας στα θέματα της οικονομίας, λόγω της ιστορικής μου συμμετοχής σε όσα έγιναν στον χώρο της οικονομίας για να μείνει όρθια η χώρα. Με βρίσκετε μπροστά σας στους θεσμούς λόγω εμπειρίας και ειδικότητας. Με βρίσκετε μπροστά σας στα θέματα των δικαιωμάτων, γιατί δεν περιμένω από εσάς να μου πείτε τι θα κάνουμε στο σύμφωνο συμβίωσης ή στην αναδοχή από ομόφυλες οικογένειες. Και με βρίσκετε μπροστά σας στην εξωτερική πολιτική, γιατί δεν εξαρτώ τη θέση μου από το τι κάνει ο κ. Καμμένος και οι φίλοι του αλλά από το εθνικό συμφέρον. Και το εθνικό συμφέρον μου λέει ναι σε λύση σύνθετη με τις εγγυήσεις που είπα αλλά όχι σε αυτά τα επικίνδυνα παιχνίδια.

Θα πέφτετε επάνω μου και στα θέματα των εσωτερικών συσχετισμών στη δημοκρατική παράταξη. Γιατί όλη η βάση της παράταξης είναι εναντίον κάθε τέτοιας συναλλαγής με τον ΣΥΡΙΖΑ κάθε τέτοιου γελοίου φλερτ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Ας πάμε στο θέμα υπό τη στενή έννοια.

Τι έγινε τους τρεις μήνες αυτούς; Προέκυψε κανένα στοιχείο; Υπήρξε κάτι που εμπλούτισε τον φάκελο; Έχετε κάτι που επιβεβαιώνει τις κομπορρημοσύνες και τους ισχυρισμούς σας, τις ελπίδες σας, τα όνειρά σας; Όχι αρχίζει ο εφιάλτης σας. Γιατί είναι, απολύτως, άνθρακες ο θησαυρός της «NOVARTIS».

Ο νέος Γαλιλαίος εμφανίστηκε προηγουμένως ενώπιόν σας και είπε το μεγαλύτερο σκάνδαλο όλων των εποχών είναι η «NOVARTIS» αλλά όχι για πολιτικά πρόσωπα. Στρίβειν διά του αρραβώνος, διότι έχει καταλάβει και αυτός, ως νέος Γαλιλαίος βεβαίως, τι ακριβώς συμβαίνει.

Από τις 21 Φεβρουαρίου ως σήμερα, τρεις μήνες, η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης λειτουργούσε με αρμοδιότητες εισαγγελέα. Η εισαγγελέας διαφθοράς και οι επίκουροί της συνεχίζουν τη δική τους προκαταρκτική εξέταση για όλους, πρώην Υπουργούς και μη πολιτικά πρόσωπα, για τη νομιμοποίηση εσόδων, το ξέπλυμα. Πραγματική δωροδοκία έχεις, όταν έχεις ξέπλυμα. Τα άλλα είναι συκοφαντίες και συνομωσίες.

Και φυσικά δεν υπάρχει τίποτα. Δεν περιμένει την σημερινή απόφαση της Βουλής η εισαγγελία, για να ξεκινήσει η προκαταρκτική εξέταση για το ουσιαστικό ζήτημα που είναι η νομιμοποίηση εσόδων. Ξέρει για τι έχει αρμοδιότητα και για τι δεν έχει αρμοδιότητα.

Τι έχει συμβεί τρεις μήνες; Το απόλυτο φιάσκο. Αν υπήρχε το παραμικρό, ένας κόκκος στοιχείου, χωρίς σεβασμό στη μυστικότητα της ποινικής προδικασίας, χωρίς σεβασμό στο τεκμήριο αθωότητας θα είχατε κάνει πανηγύρι. Όλοι οι κυβερνητικοί και κράχτες θα το είχαν κάνει πρώτο θέμα, θα είχαν στήσει χορό, οι δημοσιογράφοι παρά οι εισαγγελείς, οι Υπουργοί, όλοι οι πρόθυμοι υποστηριχτές της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και λοιπών συγγενών. Άρα δεν υπάρχει απολύτως τίποτα το απόλυτο μηδέν.

Άρα τι έχει μείνει; Η αγωνία για την αποκάλυψη της σκευωρίας. Δεν θέλετε να γίνουν τα αποκαλυπτήρια των ψευδομαρτύρων. Δεν θέλετε να βγει η κουκούλα. Όμως θα βγει. Βεβαίως θέλετε να αποφύγετε κάθε εξέτασή τους ακόμη και με κρυμμένα πρόσωπα και χωρίς ονόματα και, κυρίως, κάθε αντεξέταση. Ούτε καν ο Κωνσταντίνος Φρουζής δεν εκλήθη να εξεταστεί, παρ' ότι του είχε ασκηθεί ποινική δίωξη, η πέτρα του σκανδάλου, το κομβικό πρόσωπο. Μα κανείς δεν τον φωνάζει για μια εξέταση και για μια αντιπαράσταση;

Σημειωτέον μεταξύ όλων όσων λέει επιμόνως ο Φρουζής, είναι ότι έναν άνθρωπο δεν έχει συναντήσει ποτέ στη ζωή του τον Ευάγγελο Βενιζέλο. Μα πώς να με συναντήσει; Εγώ είμαι παντελώς άσχετος με το θέμα. Επί της ουσίας δεν έχω να πω τίποτα. Ευτυχώς ή δυστυχώς δεν διασταυρώθηκα ποτέ με την πολιτική φαρμάκου ούτε είχα αρμοδιότητα ούτε έκανα καμμία επαφή ούτε ασχολήθηκα. Δεν έτυχε. Το μόνο που έκανα είναι –σας θυμίζω- να κουρέψω ομόλογα φαρμακευτικών εταιρειών και προμηθευτών υγειονομικού υλικού ύψους 2,6 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Επαναλαμβάνω ότι εάν υπάρχει ένα μισητό πρόσωπο στον

χώρο, είμαι εγώ λόγω του κουρέματος των ομολόγων. Όμως τώρα υπάρχει ο ορυμαγδός των μηνύσεων. Είναι μηνύσεις κατά των ψευδομαρτύρων και συκοφαντών, κατά ηθικών αυτουργών και συνεργών, μηνύσεις κατά του Πρωθυπουργού και Υπουργών όχι για συνέργεια σε κατάχρηση εξουσίας αλλά για τον σφετερισμό της ιδιότητας κρατικού οργάνου, προκειμένου να αλλοιωθούν θεμελιώδεις θεσμοί του πολιτεύματος όπως η διάκριση των εξουσιών και η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης.

Υπάρχουν πολλών ειδών αντιεισαγγελείς. Υπάρχει ο αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο αρμόδιος για την εποπτεία των εισαγγελέων διαφθοράς, ο κ. Παπαγεωργίου, που επιφυλάσσεται, και που δεν έχει παράσχει την ποινική ασυλία στους τρεις κουκουλοφόρους μάρτυρες. Επιφυλάσσεται, δεν έχει θέσει οριστικά στο αρχείο, δεν έχει διατάξει την αποχή από την δίωξη για την ακρίβεια, για τους τρεις μάρτυρες και περιμένει η κ. Τουλουπάκη να του πει την άποψή της, γιατί ζήτησε η ίδια όχι από αυτόν αλλά από τον υφιστάμενό της εισαγγελέα πρωτοδικών να δώσει την ανωνυμία. Είναι ανοιχτό το ζήτημα.

Η μήνυσή μας κατά των μελών της Κυβέρνησης -όχι όλων, όσων εντόπισε ο εισαγγελέας, γιατί εγώ δεν είχα αναφερθεί σε όνομα- διαβιβάστηκε στη Βουλή εδώ και αρκετό καιρό.

Ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, όμως, εχθές παραμονές της σημερινής συζήτησης, εξέδωσε δημόσια ανακοίνωση για να ανακοινώσει ότι διαβίβασε στη Βουλή έγγραφο της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, με το οποίο του χορηγείται αντίγραφο της διάταξης του αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, του κ. Ιωάννη Αγγελή, με το οποίο απορρίπτονται οι εγκλήσεις μας κατά των εισαγγελικών λειτουργών. Αυτό είναι μυστικό της προδικασίας. Αυτό δεν είναι δικογραφία. Αυτό σιωπηρά θα μπορούσε να τεθεί στον φάκελο της μήνυσης κατά των μελών της Κυβέρνησης για να συσχετιστεί, αν και κατά τη γνώμη μου δεν έχει καμμία σχέση.

Τι κάνει ο Υπουργός Δικαιοσύνης; Ποιον θέλει να προστατέψει; Τι θέλει να σηματοδοτήσει με αυτήν τη δημόσια ανακοίνωση; Έτσι σέβεται την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης; Μήπως δεν ξέρει ότι ο κύριος εισαγγελέας είναι ο ίδιος μηνυτής συναδέλφων του; Έχει μηνύσει ο ίδιος την προηγούμενη Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, τον προηγούμενο αντιεισαγγελέα, επόπτη των εισαγγελέων διαφθοράς και δύο εισαγγελείς εφετών συναδέλφους του. Η μήνυσή του ετέθη στο αρχείο από συνάδελφό του. Και όταν ανέλαβε η σημερινή εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ανεσύρθη από το αρχείο η μήνυση του κ. Αγγελή κατά συναδέλφων του.

Έτσι, θα ανασυρθούν οι μηνύσεις, όταν τα στοιχεία θα προσκομιστούν. Για να προσκομιστούν, όμως, πρέπει να κληθούμε σε προκαταρκτική εξέταση, να κληθούν οι μηνυτές να εξεταστούν, να υποδείξουν μάρτυρες, να προσκομίσουν έγγραφα. Παραβιάστηκε η ρητή και ειδική διάταξη του άρθρου 29, παράγραφος 4 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που προβλέπει προκαταρκτική εξέταση όταν μηνύονται εισαγγελικοί λειτουργοί και όχι εφαρμογή της γενικής διάταξης του άρθρου 47 που επιτρέπει απόρριψη με απλή μελέτη του εγγράφου χωρίς προκαταρκτική εξέταση. Είναι ειδικότερη, ρητή, κατηγορηματική η διάταξη του άρθρου 29, παράγραφος 4.

Δεν υπάρχει, όμως, τέτοια δυνατότητα για τις μηνύσεις κατά του κ. Τσίπρα και των Υπουργών του. Αυτές θα κριθούν από την επόμενη Βουλή, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Δεν θα σας απασχολήσω με τα νομικά θέματα. Πήγα στην επιτροπή όχι επειδή με κάλεσε, αλλά επειδή το ζήτησα επιμόνως. Πήγα, λοιπόν, στην επιτροπή και ανέπτυξα τα νομικά θέματα γιατί όλη η διαδικασία είναι άκυρη, γιατί οι μάρτυρες οι κουκουλοφόροι έχουν εξεταστεί κατά τρόπο αντιδικονομικό και είναι άκυρες οι καταθέσεις και γιατί υπάρχει αρμοδιότητα της Βουλής.

Σας καταθέτω το σχετικό έγγραφο για τα Πρακτικά. Είναι το αντίγραφο της τοποθέτησής μου στην επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης με όλη τη νομική τεκμηρίωση για να μη σας κουράζω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όμως, γιατί να λέμε πολλά; Η ίδια η δικαιοσύνη, η ίδια η εισαγγελική αρχή έχει αποφανθεί για το θέμα της αρμοδιότητας. Διαχώρισε τις αρμοδιότητες. Διαβίβασε στη Βουλή με έγγραφο της εισαγγελέως του Αρείου Πάγου τα ζητήματα για τα οποία θεωρεί ότι αρμόδια είναι η Βουλή και κράτησε στη δικαιοσύνη ζητήματα στα οποία θεωρεί ότι είναι αρμόδια η δικαιοσύνη, δηλαδή, η νομιμοποίηση εσόδων, το ξέπλυμα. Και συνεχίζει την έρευνά της.

Η Κυβέρνηση, η Πλειοψηφία κάνει το εξής απίθανο: Λέει «θα αποφασίσουμε σήμερα αν για τη νομιμοποίηση εσόδων είναι αρμόδια η Εισαγγελία». Μα, είναι αρμόδια και συνεχίζει. Δεν το έστειλε. Δεν περιμένει απόφαση της Βουλής. Συνεχίζει από μόνη της. Θεωρεί ότι έχει αρμοδιότητα. Ορθώς το θεωρεί. Για τα άλλα θεώρησε ότι έχει αρμοδιότητα η Βουλή. Θα αλλάξουν γνώμη οι εισαγγελείς;

Σας καταθέτω το έγγραφο με την κατανομή αρμοδιότητας. Δεν υπάρχει καμμία αποφατική σύγκρουση αρμοδιότητας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για σκεφθείτε ανώτατους εισαγγελικούς λειτουργούς που έχουν αποφανθεί σύμφωνα με τη νομολογία και τη νομοθεσία και αλλάζουν γνώμη, δηλαδή σύρονται πίσω από την πολιτική βούληση και τη σκοπιμότητα της τυχαίας συγκυριακής Πλειοψηφίας της Βουλής σε θέματα κράτους δικαίου και ποινικής διαδικασίας. Θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς έντιμους και ανεξάρτητους τέτοιους εισαγγελικούς λειτουργούς;

Δεν πιστεύω ότι θα βρεθεί ποτέ εισαγγελικός λειτουργός, και μάλιστα στο επίπεδο της Εισαγγελίας Εφετών και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, που θα κάνει αυτήν την ατιμία: να έχει αποφανθεί για την αρμοδιότητά του, να έχει σεβαστεί τη νομολογία και την πρακτική και να έρθει μετά κατ' επιταγή πολιτική, κομματική, μικροκομματική σκευωρών να πει ότι αλλάζω γνώμη και γίνομαι ενεργούμενο του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ.

Θα είχατε εμπιστοσύνη εσείς; Εγώ έχω εμπιστοσύνη στον θεσμό της δικαιοσύνης και στη συντριπτική πλειονότητα των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών. Θα θεωρούσα, όμως, κατάπτυστο έναν εισαγγελικό λειτουργό που είναι έρμαιο στα χέρια της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας και των σκοπιμοτήτων της. Δεν θα ήθελα να υπάρχει στο Δικαστικό Σώμα τέτοιος δικαστικός λειτουργός.

Και για να μην λέμε πολλά, ακούστε: Λέτε ψέματα στη Βουλή. Η μόνη υπόθεση, η οποία έχει εκκαθαριστεί και η οποία οδήγησε σε βαριά ποινική καταδίκη, είναι η υπόθεση Τσοχατζόπουλου. Η καταδίκη επεβλήθη τυπικώς για ξέπλυμα, για νομιμοποίηση εσόδων. Δεν δικάστηκε ούτε για απιστία ούτε για δωροδοκία. Αυτά είχαν εξαλειφθεί, αλλά η δίκη έγινε, η διερεύνηση έγινε, η καταδίκη επιβλήθηκε. Σε κανένα άλλο θέμα δεν έχουμε αντίστοιχο αποτέλεσμα.

Τον Ιούνιο του 2011 κατετέθη το πόρισμα της Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης για την υπόθεση Τσοχατζόπουλου με Πρόεδρο τον σημερινό Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, τότε του ΠΑΣΟΚ, Μάρκο Μπόλαρη και εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Δρίτσα, Πρόεδρο της σημερινής επιτροπής.

Η επιτροπή στο πόρισμά της δηλώνει ότι γνωρίζει όλη τη θεωρητική συζήτηση για τι σημαίνει «κατά την άσκηση των καθηκόντων ή όχι», όλη τη βιβλιογραφία και αποφαίνεται και λέει το εξής πάρα πολύ απλό: «Η αποσύνδεση της δωροδοκίας από τα καθήκοντα του Υπουργού αποσυνδέει την πράξη από το στοιχείο της αντικειμενικής της υπόστασης, γιατί εάν δεν έχει γίνει η πράξη αυτή κατά την άσκηση των καθηκόντων, δεν υπάρχει έγκλημα, άρα δεν χρειάζεται να μιλήσουμε ούτε για αρμοδιότητα, ούτε για παραγραφή, ούτε για εξάλειψη.». Αυτό λέει το πόρισμα του 2011 στη σελίδα 81.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Διαβάστε και το άρθρο 10 του πορίσματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και στη σελίδα 121 έρχεται ο κ. Δρίτσας ως εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και λέει: «Το πόρισμα της Πλειοψηφίας αναφορικά με τα κεφάλαια κ.λπ., κ.λπ., με βρίσκει σύμφωνο».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ποια σημεία;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όλα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το ότι υπάρχει ενοχή!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όλα. Λέτε, «με βρίσκει σύμφωνο».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Βεβαίως, ότι υπάρχει ενοχή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να πάρετε μετά τον λόγο. Να απολογηθείτε μετά!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, ησυχία!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ότι υπάρχει ενοχή!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σταματήστε. Ακούστε και συλλογιστείτε. Αναλογιστείτε.

Αυτό είναι, λοιπόν, το πόρισμα. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν πόρισμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δείτε, ιδίως, τις σελίδες 81 και 121 και επόμενες για τον κ. Δρίτσα και τις απόψεις του.

Για να φτάσει στο συμπέρασμα αυτό η επιτροπή, με συμφωνία του κ. Δρίτσα και όλων, έκανε αυτό που ζητάμε: πλήρη έρευνα επί της ουσίας. Μάρτυρες, έγγραφα, δικαστική συνδρομή και μετά το έστειλε στο ειδικό δικαστήριο, λέγοντας ότι μόνο το ειδικό δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ούτε μια λέξη δεν παίρνω πίσω!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, κύριε Δρίτσα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και το ειδικό δικαστήριο, διά του Συμβουλίου του, είπε ότι έχουν εξαλειφθεί άλλα αδικήματα και άλλα πάνε στη δικαιοσύνη, δηλαδή το ξέπλυμα.

Αυτά έχει πει ούτως ή άλλως και το 1992 το ειδικό δικαστήριο, αυτό είπε και το δικαστικό συμβούλιο του ειδικού δικαστηρίου το 2011.

Τα καταθέτω και αυτά τα σχετικά στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πρόκειται για εξαπάτηση ωμή της Βουλής και για αλλαγή της πάγιας πρακτικής για λόγους μικροσκοπιμότητας! Πρόκειται για μια θεσμική και δικονομική αθλιότητα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Βενιζέλο, συντομεύετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όμως, οι Υπουργοί μίλησαν διπλό χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, όχι, καθόλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Είκοσι ένα λεπτά μίλησε ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Γνωρίζω πόσο μίλησε καθένας και άλλοι τήρησαν ευλαβικά τους χρόνους. Μην συμψηφίζουμε, αλίμονο!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ακούστε. Αυτό το οποίο θα συμβεί τώρα είναι πάρα πολύ εύκολο. Η δικαιοσύνη συνεχίζει για τη νομιμοποίηση. Δεν πρόκειται να βρει τίποτα. Ψάχνουν, ανοίγουν, κλείνουν μετά, διότι ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος. Απλώς, θα αναγκαστεί να πει και αυτή ότι είναι αναρμόδια, για να μην πει η επιτροπή της Βουλής ότι η δωροδοκία έχει εξαλειφθεί.

Όμως, εμείς θέλουμε να ερευνηθεί επί της ουσίας. Και θα ερευνηθεί επί της ουσίας, πρώτον, με τις μηνύσεις που έχουμε υποβάλει και με τις αγωγές που θα υποβάλουμε και βεβαίως, στην επόμενη Βουλή και με την ειδική επιτροπή που προβλέπει το άρθρο 86 του Συντάγματος. Μόνο αυτή η μέθοδος οδηγεί σε πραγματικό αποτέλεσμα. Όλο το άλλο είναι ένα παιχνίδι, ένα πινγκ πονγκ, προκειμένου να μην πει η Βουλή τη νομική πραγματικότητα και να αναγκαστεί να την πει η δικαιοσύνη. Θα την πει.

Τελειώνω, λέγοντας το εξής. Τι αποφασίζει η Βουλή σήμερα; Εγώ συμφωνώ με την ύπαρξη δέκα καλπών και συμφωνώ με το ερώτημα «ναι ή οχι όχι στην άσκηση ποινικής δίωξης;». Δεν προβλέπεται καμμία αιτιολογία από τον Κανονισμό της Βουλής. Ούτε επιτρέπει ο Κανονισμός της Βουλής και το Σύνταγμα απόφαση επί της αρμοδιότητος.

Το μόνο που επιτρέπει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός είναι απόφαση για το αν ασκείται ή όχι ποινική δίωξη. Αυτή είναι η δεύτερη μεγάλη απάτη, επικοινωνιακή και θεσμική. Η Βουλή σήμερα αποφασίζει να μην ασκηθεί ποινική δίωξη για τα δέκα πρόσωπα, που συκοφαντικώς κατηγορούνται. Η αιτιολογία είναι εικονική και είναι νομικώς ανυπόστατη.

Αυτό το αποτέλεσμα είναι δεκτό. Πράγματι, δεν πρέπει να ασκηθεί ποινική δίωξη κατά των δέκα προσώπων, γιατί δεν υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο. Αν θέλετε να ψηφίσετε έρευνα δικαστική, ψηφίστε «ναι», να πάει η υπόθεση στο ειδικό δικαστήριο και στο συμβούλιο του ειδικού δικαστηρίου.

Κάνετε, όμως, δυστυχώς άσχημα παιχνίδια εργαλειοποίησης και ταπείνωσης της δικαιοσύνης. Σας επαναλαμβάνω, λίγοι, μετρημένοι στα δάκτυλα, γνωστοί, είναι οι πρόθυμοι. Οι πολλοί δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί είναι έντιμοι και ανεξάρτητοι, παρά τη σωρεία ποινικών και πειθαρχικών διώξεων. Ανθίσταται η ολομέλεια του Αρείου Πάγου, ανθίσταται το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, ακόμη και όταν έχουν επιβληθεί οριστικές παύσεις, ακόμη και όταν γίνονται τοποθετήσεις και αποσπάσεις τιμωρητικού χαρακτήρα. Γιατί πιστεύουν στους θεσμούς, αλλά και γιατί -ας είμαστε ειλικρινείς- άλλαξαν οι πολιτικοί συσχετισμοί. Έχετε υποστεί, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, συντριπτική πολιτική, δικανική και ηθική ήττα.

Οι ευθύνες είναι πολλές και πολυεπίπεδες. Άλλες είναι οι ευθύνες του Πρωθυπουργού και των Υπουργών, άλλες οι δικές σας. Όμως, έχετε και εσείς ευθύνη, γιατί ψηφίζετε στο πλαίσιο μίας δικαστικής αρμοδιότητας της Βουλής, την οποία ευτελίζετε.

Ο εκβιασμός των θεσμών δεν θα περάσει. Ο σφετερισμός της εξουσίας δεν θα περάσει. Η αλλοίωση των θεσμών θα ανακοπεί. Υπάρχει πρόβλημα δικαιοσύνης, πρόβλημα κράτους δικαίου, πρόβλημα στην πραγματικότητα αντοχής των θεσμών. Γι' αυτό, η μόνη καθαρή λύση είναι εκλογές και άλλη κυβέρνηση που θα ανορθώσει την χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι δύο μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Ικαριώτισσας Πέλλας και από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Κρύας Βρύσης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Πριν περάσουμε στην τρίτη και τελική φάση αυτής της διαδικασίας, την οποία θα εκκινήσει ο κ. Παπαχριστόπουλος, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος –επειδή δεν θα μιλήσει ο κ. Καμμένος- για μισό λεπτό έχει τον λόγο ο κ. Σταϊκούρας, ο οποίος θα καταθέσει και κάποια σχετικά έγγραφα, όσον αφορά τον δικό του χρόνο υπουργίας, επειδή προηγουμένως αναφέρθηκαν κάποια ζητήματα.

Έχετε τον λόγο, κύριε Σταϊκούρα, αλλά σας παρακαλώ να μην επεκταθείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Μισό λεπτό θέλω.

Ο κ. Πολάκης στην τοποθέτησή του έκανε μία ψευδή αναφορά και έναν υπαινιγμό στο πρόσωπό μου. Ήρθε η ώρα να αποκατασταθεί και να κατατεθεί η αλήθεια.

Θα καταθέσω δύο έγγραφα: Το αποθεματικό του 2013 και το αποθεματικό του 2015, για μία σύγκριση.

Πρώτον, είπε ο κ. Πολάκης ότι αφήσαμε το αποθεματικό στο τέλος με 70 εκατομμύρια ευρώ. Αν συγκρίνετε τα δύο αποθεματικά, το 2013 χρησιμοποιήσαμε χαμηλότερο αποθεματικό και περίσσεψαν και περισσότερα χρήματα.

Με αυτή τη λογική, εσείς αφήσατε 50 εκατομμύρια ευρώ το 2015. Είναι αυτός υπολογισμός με βάση τα δημοσιονομικά;

Άρα, πρώτον, χρησιμοποιήθηκε λιγότερο αποθεματικό, περίσσεψαν περισσότερα χρήματα και είχαμε και 200 εκατομμύρια

ευρώ στην άκρη για δημοσιονομική πειθαρχία. Αυτά περί δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Δεύτερον, υπαινίχθηκε ο κ. Πολάκης ότι τα χρήματα αυτά δεν πήγαν στα νοσοκομεία. Ο κωδικός είναι δημόσια διαθέσιμος -θα τον καταθέσω-, είναι ο 2326. Ο κωδικός 2326 είναι: «Επιχορήγηση σε νοσηλευτικά ιδρύματα για εξόφληση υποχρεώσεων παρελθόντων ετών».

Τρίτη και τελευταία παρατήρηση. Για ποιον λόγο έγινε αυτό; Διότι δεν γίνονταν οι επιχορηγήσεις από τα ασφαλιστικά ταμεία, από τον ΕΟΠΥΥ και ερχόταν ο κρατικός προϋπολογισμός στο τέλος να καλύψει αυτό το κενό. Και εάν τυχόν εμείς κάναμε αυτά, το 2015 που κάνατε ακριβώς το ίδιο με 130 εκατομμύρια είναι κάτι μεμπτό; Ακριβώς το ίδιο έγινε και το 2015.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Συνεπώς, τα ψέματα έχουν κοντά ποδάρια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε την κατάθεση των εγγράφων. Ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης):Παρακαλώ, τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος για δώδεκα λεπτά, με μια ελαστικότητα. Θα μιλήσει αντί του Προέδρου του κόμματος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Θα παρακαλούσα και για την τήρηση του χρόνου.

Οι πλείστοι των ομιλητών και των ομιλητριών ήταν εξαιρετικά μέσα στον χρόνο τους και πολύ καλά προετοιμασμένοι. Οι λίγες παραφωνίες να μην δώσουν τον τόνο στη συνεδρίαση, έτσι ώστε να τελειώσουμε εγκαίρως. Ευχαριστώ.

Κύριε Παπαχριστόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρότι ακούστηκαν κάποιες απειλές, άμεσες ή και έμμεσες, δεν σταματάω εκεί, γιατί πιστεύω ότι οι τόνοι ήταν πιο χαμηλοί – εγώ το χαιρετίζω αυτό- σε σχέση με την πρώτη φορά. Το λέω ειλικρινά, το τεκμήριο της αθωότητας υπάρχει για όλους και ειλικρινά το εύχομαι για όσους θεωρούνται εμπλεκόμενοι, γιατί ακόμη δεν έχει αποδειχτεί τίποτα.

Θέλω, ωστόσο, να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους και νομίζω ότι μπορούμε να το κάνουμε. Άκουσα πάρα πολλές φορές, ούτε μία ούτε δύο, για κουκουλοφόρους, για ψευδόμενους και πάει λέγοντας. Θέλω να θυμίσω με στοιχεία τα εξής: Υπάρχει ένας νόμος, ο ν.2928/2001, όπου μεγάλες υποθέσεις τρομοκρατίας ή κάποιας οργάνωσης, ας το πούμε, όχι νόμιμης ήταν στο πλαίσιο αυτού του νόμου για τους προστατευόμενους μάρτυρες. Υπάρχει νομοθεσία από το 2001.

Στις 7-4-2014 επί κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου και με τις υπογραφές του κ. Στουρνάρα, του κ. Μητσοτάκη και του κ. Γεωργιάδη, αυτός ο νόμος που μέχρι τότε αφορούσε εγκληματικές οργανώσεις και τρομοκρατία επεκτείνεται για περιπτώσεις δωροδοκίας, ξαναλέω, με υπογραφές αυτών που είπα στην κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου.

Να μπούμε λίγο στο ζουμί των προστατευόμενων μαρτύρων, γιατί ακούω από το πρωί έως το βράδυ κάποιους να προσπαθούν να τους απαξιώσουν. Θέλω, λοιπόν, να πω τα εξής:

Δυστυχώς, σε μεγάλες υποθέσεις ξεπλύματος χρήματος, οργανωμένου εγκλήματος, ναρκωτικών, διαφθοράς συχνά -ακούστε λίγο- εξαφανίζονται ή καταλήγουν δολοφονημένοι ή αυτοκτονούν κάποιοι μάρτυρες. Χειροπιαστή απόδειξη, για όσους έχουν ασθενική μνήμη, είναι η περίπτωση του «NOOR I», οκτώ άνθρωποι δολοφονημένοι. Εκεί καθεστώς προστατευόμενων μαρτύρων δεν υπήρχε.

Επίσης, στην Αμερική, εκτός από την παλιά ιστορία με την Κου-Κλουξ-Κλαν, μέσω προστατευόμενων μαρτύρων εκεί θεσμοθέτησαν και κατάφεραν από το ’71 έως το ’13 -και έχει μεγάλη σημασία- τέτοιοι μάρτυρες, που ήταν γύρω στις δεκαοκτώ χιλιάδες τετρακόσιους, με τις καταθέσεις τους να οδηγήσουν σε καταδίκες το 89% των περιπτώσεων των κατηγορουμένων. Οι προστατευόμενοι μάρτυρες δεν είναι κουκουλοφόροι. Είναι νομοθετικά κατοχυρωμένοι, τους ξέρει η δικαιοσύνη και έτσι λειτουργούν και εδώ.

Δεύτερο κρατούμενο. Ακούω από το πρωί έως το βράδυ τη λέξη «σκευωρία» και λέω το εξής: Το άρθρο 86, που πιστεύω ότι κανείς δεν το θέλει σε αυτήν τη Βουλή ρωτήστε ποιος το νομοθέτησε και γιατί. Σε καμμία χώρα της Ευρώπης -ούτε σε μια χώρα της Ευρώπης-, δεν υπάρχει σύντομη παραγραφή. Δεν υπάρχει ούτε στην Ιρλανδία, ούτε στη Μεγάλη Βρετανία, ούτε στην Πορτογαλία, ούτε στη Γερμανία. Στην Ιταλία χρειάζεται άδεια της Βουλής, όπως και στην Ισπανία, αλλά μόνο για εγκλήματα κατά της ασφάλειας του κράτους. Στη Γαλλία δε η δίωξη δεν θέλει άδεια, ενεργοποιείται από δικαστήριο της δημοκρατίας με συμμετοχή της Βουλής. Πουθενά –μα, πουθενά- δεν υπάρχει σύντομη παραγραφή.

Λυπάμαι που το λέω, αλλά ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία πιάστηκαν στα δίχτυα μιας τριτοκοσμικής συνταγματικής ρύθμισης, που είμαστε υποχρεωμένοι να σεβόμαστε και που είχαν ψηφίσει για να εξασφαλίζουν αμοιβαία ατιμωρησία. Αμοιβαία ατιμωρησία!

Τι λέει, λοιπόν, αυτό το νομοθέτημα, που δεν μπορεί να το παραβιάσει κανείς; Αμελλητί! Έρχονται τα ονόματα στη Βουλή. Είναι καλό αυτό; Όχι. Εγώ θα συμφωνήσω με τους εμπλεκόμενους. Μπορούσε κανείς να παραβιάσει το Σύνταγμα και να μην το κάνει; Ας έλθει κάποιος να μου το πει. Όχι, δεν μπορούσε. Δεν μπορούσε, ήταν παραβίαση του Συντάγματος αν αυτά τα ονόματα δεν έρχονταν στη Βουλή. Και ρωτάω επίσης: Σε αυτήν τη φάση της διαδικασίας χρειάζονταν αποδείξεις; Όχι! Όχι! Είναι δουλειά του ανακριτή, του Δικαστικού Συμβουλίου και του δικαστηρίου αν υπάρξει παραπομπή. Τι χρειάζεται σε αυτήν τη φάση; Ισχυρή ένδειξη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε συνάδελφε, λίγο πιο σιγά τη φωνή για να σας παρακολουθούν πιο εύκολα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Συμμορφώνομαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Είναι θέμα των μικροφώνων. Ευχαριστώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Συμμορφώνομαι.

Ένδειξη ισχυρή. Υπήρχαν ενδείξεις ισχυρές; Θέλετε να σας θυμίσω μερικές; Δεν θα πω ούτε ονόματα ούτε θέλω να θίξω κανέναν. Ειλικρινά σας το λέω, το τεκμήριο της αθωότητας το σέβομαι και το εύχομαι σε όλους.

Ωστόσο, μπροστά μου έχω τα εξής: Βλέπω, δηλαδή να μπαίνουν τρεις λέξεις σε μια διάταξη. Με αυτήν τη διάταξη μπαίνουν δέκα καινούρια φάρμακα ως μη όφειλαν -τα είπε πριν ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας, εγώ απλά τα τεκμηριώνω- και ενώ ήταν υποχρεωτικό αυτά τα φάρμακα να κυκλοφορούν σε δώδεκα χώρες, στα 2/3 των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι όπως ήταν διατυπωμένες αυτές οι λέξεις μπήκαν έστω και αν ήταν σε δύο χώρες. Το δε περίεργο είναι ότι αυτή η νομοθετική ρύθμιση, μετά από έξι μήνες αφαιρείται. Μια ένδειξη.

Δεύτερη ένδειξη. Κατ’ αρχάς όλοι ξέρουν ότι πρέπει να συμβαίνουν τρία πράγματα, για να μπορείς να βοηθήσεις μια πολυεθνική εταιρεία. Ψηλές τιμές, μονοπώλιο στις τιμές και γρήγορη επιστροφή χρημάτων. Λυπάμαι, αλλά και τα τρία έγιναν.

Το Lucentis για παράδειγμα, ένα φάρμακο που είναι για την ωχρά κηλίδα, ήταν το μόνο που κυκλοφορούσε και οι ανταγωνιστές πήγαν περίπατο. Η τιμή του ήταν σαράντα φορές πιο ακριβή από το δεύτερο ανταγωνιστικό. Δεν τα λέω εγώ. Ρωτήστε τους ανταγωνιστές. Το Gilenya 1.400, ένα άλλο φάρμακο για το οποίο διαμαρτύρονται τα δύο ανταγωνιστικά, κυκλοφορούσε μόνο του επί ένα και ενάμιση χρόνο, δηλαδή μονοπώλιο κανονικό. Κέρδιζε η «NOVARTIS» και οι ανταγωνιστές διαμαρτύρονταν.

Άλλη ένδειξη είναι με τον γνωστό κ. Παπασταύρου να ορίζεται υπεύθυνος για θέματα τιμών φαρμάκων. Με ποιανού άραγε την υπογραφή; Βλέπουμε ακόμα ένα ιδιόχειρο σημείωμα του τότε Πρωθυπουργού, με το τηλέφωνο του υπεύθυνου Υπουργού, για την εκταμίευση των χρημάτων. Ήταν να πάρει πίσω 140 εκατομμύρια η «NOVARTIS» και πήρε καμμιά εξηνταπενταριά, -δεν ξέρω, γι’ αυτά είμαι σίγουρος-, με ειδική υπογραφή. Υπάρχουν

εταιρείες, οι οποίες δεν έχουν πληρωθεί ακόμα με την κρίση.

Θα μπορούσα να σας αναφέρω κι άλλα πολλά, γιατί τυχαίνει να είμαι στον χώρο της υγείας πάνω από τριάντα πέντε χρόνια και ξέρω ακριβώς τι γινόταν. Τα 23 δισεκατομμύρια που λένε ότι ξοδεύτηκαν είναι λίγα.

Και επειδή συμβαίνει να είμαι και μέλος στην Επιτροπή για την Υγεία, θέλω ακόμα να θυμίσω τα εξής: Βλέπω καθημερινά κάποιους δημοσιογράφους να λυσσομανάνε, βγάζοντας δηλητήριο και χολή, γιατί «η χώρα βυθίζεται», γιατί «βουλιάζουμε», γιατί «είναι η χειρότερη Κυβέρνηση», τα οποία τα ξανάκουσα, πάλι, πριν από λίγο. Έχω όλα τα στοιχεία, ποιοι δημοσιογράφοι και γιατί έπαιρναν χρήματα, ενώ υπάρχει νομοθετική ρύθμιση που τους το απαγορεύει. Μας εξηγεί κανείς γιατί το ΚΕΕΛΠΝΟ, για παράδειγμα, έδινε σε σταθμούς 500.000 το 2014, 300.000 το 2013, 200.000 και πάει λέγοντας. Τα στοιχεία τα έχω. Δεν θέλω να ερεθίσω ούτε να παίξω σε δελτία γιατί είπα ονόματα κ.λπ., αλλά λίγη προσοχή δεν βλάπτει. Πέντε κανάλια καθημερινά, πέντε, έξι εφημερίδες - κάτι σας είπα για το «NOOR 1» πριν- και μερικά ραδιόφωνα σε διατεταγμένη υπηρεσία, γιατί ξέρουν ότι η χώρα βγαίνει.

Κανείς δεν θριαμβολόγησε ούτε άκουσα έναν να θριαμβολογήσει γιατί η χώρα βγαίνει, γιατί οι εξαγωγές έχουν αυξηθεί, γιατί η ανεργία σιγά αλλά σταθερά πέφτει, γιατί ο τουρισμός ανεβαίνει, γιατί οι επενδύσεις αυξάνονται, γιατί ακόμα και τα τρίμηνα ομόλογα από 0,78% πήγανε στο 0,56%, γιατί όλος ο πλανήτης βλέπει ότι η μακροοικονομία πηγαίνει καλά και κάποιοι αισθάνονται λίγο περίεργα, γιατί η χώρα, χωρίς θριαμβολογία, θα βαδίσει με πάρα πολλές ελευθερίες που πρέπει να διορθωθούν.

Χρόνια τώρα –και δεν μπορώ να αντισταθώ να το πω- οι κυβερνήσεις που υπήρχαν δούλευαν για εκατό οικογένειες. Κάποιοι εδώ μέσα έχουν ιδιοκτησιακή αντίληψη. Αισθάνονται ότι είναι μόνο το σπίτι τους και πολλούς από εμάς μας θεωρούν παρείσακτους, ενοχλητικούς.

Θέλω να ξέρετε ένα πράγμα: Πολλοί από μας δεν μπήκαμε εδώ ούτε για να κάνουμε δημόσιες σχέσεις ούτε για να πλουτίσουμε. Μην το ξεχνάτε αυτό. Είναι το μεγαλύτερό μας όπλο.

Κι εγώ θέλω να πω κάτι στο σημείο αυτό, που θα αδικήσω αυτούς τους δύο Υπουργούς, αλλά για ένα ζήτημα ηθικής τάξης 23.000 ευρώ ο Πρωθυπουργός «ξήλωσε» δύο Υπουργούς κι έδωσε ένα μήνυμα παντού. Ρωτώ γι' αυτά που μάθαμε χρόνια τώρα, για τα Panama Papers, για τις λίστες, για τις εξωχώριες, για τα παράγωγα, για τους οικονομικούς παραδείσους. Έχω καταθέσει δέκα φορές την εφημερίδα «DIE WELT». Μας ψέγει κιόλας έναν μήνα μετά τις εκλογές, «γιατί δεν φορολογείτε -τους λέει- τα 800 δισεκατομμύρια που έφυγαν από τη χώρα;». Γι' αυτά τα 800 δισεκατομμύρια -εγώ δεν λέω ότι είναι όλα παράνομα, τα 300 να είναι- δεν άνοιξε ρουθούνι, δεν άνοιξε μύτη.

«Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία» έλεγε ο Κάλβος. Λέω εγώ: «Θέλει αρετή και τόλμη η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Και αυτήν την αρετή και την τόλμη την έχει αυτή η Κυβέρνηση».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Παπαχριστόπουλο.

Παρακαλώ, τον λόγο έχει η κ. Γεννηματά, Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, περιμένουμε σήμερα όλη την ημέρα μια διάψευση που δεν έχει έρθει, μια διάψευση από την πλευρά της Κυβέρνησης γιατί φέρεται ότι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων έχει πέσει ένα όνομα που ακούει στο «Μακεδονία του Ίλιντεν».

Είναι προφανές ότι η συγκεκριμένη ονομασία συνιστά την επιτομή της επιστροφής του αλυτρωτισμού. Θέλω να πιστεύω πως η Κυβέρνηση δεν έχει μπει καν στη διαπραγμάτευση αυτού του ονόματος.

Θέλω, όμως, να τονίσω, όπως έχουμε πει πάρα πολλές φορές, ότι η επίλυση του ζητήματος δεν αφορά μονάχα την ονομασία. Απαιτείται ολοκληρωμένη λύση. Σύμφωνα με την ενημέρωση που μας έχει κάνει η Κυβέρνηση ως τώρα, αυτό διαπραγματεύεται εκ μέρους του ελληνικού λαού: τη σύνθετη δηλαδή ονομασία erga omnes και την αλλαγή του Συντάγματος.

Απαιτούνται δεσμευτικές ρυθμίσεις για την εγγύηση της μη επιστροφής του αλυτρωτισμού και την παραχάραξη της ιστορίας. Χθες ο Πρωθυπουργός, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε, είπε πως δεν βρίσκεται η διαπραγμάτευση σε μια κρίσιμη καμπή ώστε να αισθάνεται ότι πρέπει να ενημερώσει τους πολιτικούς Αρχηγούς. Σήμερα μάθαμε ότι θα μας ενημερώσει τελικώς τηλεφωνικά αύριο. Εν τω μεταξύ, οι διαρροές δίνουν και παίρνουν.

Κλείνοντας, λοιπόν, περιμένουμε την επίσημη ενημέρωση και ελπίζουμε ότι πράγματι η Κυβέρνηση αυτή διαπραγματεύεται, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, εις το όνομα όλων των Ελλήνων μια πραγματικά ολοκληρωμένη λύση.

Έρχομαι στη σημερινή συζήτηση. Σήμερα εδώ τι γίνεται; Ρίχνει αυλαία μια κακοστημένη και εν τέλει κακοπαιγμένη παράσταση, ένα πολιτικό φιάσκο, μια κατασκευασμένη ιστορία στηριγμένη πάνω σε ένα πραγματικό σκάνδαλο. Μια προσπάθεια κατασκευής γεγονότων και ενόχων, μέσω πρόθυμων, αλλά ανώνυμων μαρτύρων και βολικών παραδοχών, μια κοινοβουλευτική παρωδία με ένα ταιριαστό άδοξο τέλος. Το ίδιο το πόρισμα της δικής σας Πλειοψηφίας είναι και η ομολογία της αποτυχίας σας.

Την ώρα που η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα τόσο κρίσιμο σταυροδρόμι που η ελληνική κοινωνία, ο ελληνικός λαός αγωνιά, εσείς επιλέγετε, για άλλη μια φορά, να δηλητηριάζετε την πολιτική ζωή του τόπου. Αφήστε, επιτέλους, τα παιχνίδια με τους θεσμούς. Σταματήστε να προσβάλετε την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Ο σεβασμός στη διάκριση των εξουσιών είναι όρος περιφρούρησης της ίδιας της δημοκρατίας.

Εσείς εξακολουθείτε τη γραμμή της πόλωσης και του διχασμού. Παίζετε τα ρέστα σας πάνω σε ένα τοξικό κλίμα. Κάθε μέρα, κάθε ώρα παραμονής σας στην εξουσία κοστίζει πολλαπλάσια. Δεσμεύετε τη χώρα με νέα βάρη που επιτείνουν το δράμα του λαού.

Ποια είναι η αλήθεια; Η αλήθεια είναι, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι φοβάστε την ετυμηγορία του ελληνικού λαού. Αν είχατε στοιχειώδες αίσθημα πολιτικής ευθύνης, θα προκηρύσσατε εκλογές, ώστε τώρα ο ελληνικός λαός να αποφασίσει ποιος πρέπει να είναι στο τιμόνι της χώρας, για να οδηγήσει πράγματι με ασφάλεια στη βιώσιμη έξοδο από την κρίση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Μπροστά, όμως, στο βάρος της δικής σας αποτυχίας, καταφεύγετε συνεχώς σε αυτό που έχετε μάθει και σε αυτό που τόσα χρόνια υπηρετείτε: τη συνωμοσιολογία, τα δήθεν μαύρα μέτωπα, την επιχείρηση εξόντωσης των πολιτικών σας αντιπάλων, την εύκολη καταδίκη ανθρώπων και συνειδήσεων.

Από αυτό εδώ το Βήμα τον περασμένο Φεβρουάριο σάς το είχα πει καθαρά: η υπόθεση «NOVARTIS» σηματοδοτεί ένα από τα πιο σοβαρά επεισόδια στο υπαρκτό σκάνδαλο της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης. Πάνω σε αυτό το υπαρκτό σκάνδαλο επιλέξατε να στήσετε μια σκευωρία, μια κατά παραγγελία δίωξη σε ύποπτους χρόνους, με ανύπαρκτες αποδείξεις και βέβαια με ανώνυμους μάρτυρες. Είχαμε από τότε διαβλέψει και αποκαλύψει τις πραγματικές σας προθέσεις.

Απέναντι στη δική σας πλεκτάνη εμείς απαντήσαμε: Διαφάνεια, διαφάνεια για τους πάντες και παντού! Φως, περισσότερο φως! Δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Ναι, να ερευνηθεί σε βάθος η υπόθεση και να αφεθεί, επιτέλους, η δικαιοσύνη ανεξάρτητη και ανεπηρέαστη να κάνει τη δουλειά της. Να αποδοθούν ευθύνες εκεί που πραγματικά ανήκουν. Να εξετάσουμε το φάρμακο ως ολοκληρωμένο κεφάλαιο. Να καταδικάσουμε πρακτικές πολυεθνικών γιγάντων που νοθεύουν τον ανταγωνισμό. Να αναζητήσουμε την αποκατάσταση της ζημιάς που υπέστη το δημόσιο και οι ασφαλισμένοι. Να εισάγουμε θεσμικές δικλίδες ασφαλείας απέναντι στις αθέμιτες πρακτικές και στη διαφθορά, διαρκή έλεγχο, διαφάνεια, όπως κάνουν όλες οι χώρες του κόσμου. Να συστήσουμε διακομματική επιτροπή για τη φαρμακευτική δαπάνη, την οποία ακόμα αρνείστε. Δεν κάνατε απολύτως τίποτα όλο αυτό το διάστημα.

Ναι, λοιπόν, εμείς ζητήσαμε και απαιτήσαμε να λάμψει η αλήθεια, να διαλευκανθεί η υπόθεση αυτή με τον συνταγματικά επιβεβλημένο τρόπο, με σεβασμό στη λειτουργία των θεσμών, της δικαιοσύνης και του Κοινοβουλίου. Όχι με προγραφές, όχι με συνοπτικές εκτελέσεις, όχι με fake επιτροπές για το θεαθήναι. Δυστυχώς, επαληθευτήκαμε απολύτως.

Μετά την καθυστερημένη διαβίβαση του φακέλου της υπόθεσης στη Βουλή από τη δικαιοσύνη, ενός φακέλου προβληματικού, εσείς τι κάνατε; Αρνηθήκατε την ουσιαστική έρευνα. Ανοίξατε τον φάκελο της υπόθεσης για να κάνετε γκρίζα προπαγάνδα και, βεβαίως, να έχετε και πηχυαίους τίτλους στον κίτρινο Τύπο της συγκυβέρνησης.

Δεν θέλατε την αποκάλυψη της αλήθειας. Αρνηθήκατε να καλέσετε μάρτυρες. Πήγατε να στήσετε δίκες άλλων εποχών και σας βγήκε πολιτική επιθεώρηση.

Η ειδική επιτροπή που λειτούργησε σύμφωνα με τους σχεδιασμούς σας, αρνήθηκε κάθε ουσιαστική διερεύνηση, με αποτέλεσμα αυτή η ένοχη Πλειοψηφία να παραβιάζει όχι μόνο την εντολή της Βουλής, αλλά και το ίδιο το Σύνταγμα και τον νομικό μας πολιτισμό. Αφού πρώτα διασύρατε, βεβαίως, συγκεκριμένα πρόσωπα με εμφανή πολιτικά κριτήρια, αφού καταπατήσατε κι αυτό ακόμα το τεκμήριο αθωότητας, στέλνετε τώρα ξανά την υπόθεση στη δικαιοσύνη, όταν η ίδια η δικαιοσύνη σας έχει διαβιβάσει τον φάκελο ζητώντας να διερευνήσετε την υπόθεση. Από τον Άννα στον Καϊάφα.

Κι όταν σας ρωτήσαμε πού το πάτε, όταν ζητήσαμε η επιτροπή να ερευνήσει σε βάθος, εσείς απαντήσατε πως παρέλκει κάθε εξέταση της υπόθεσης. Παρέλκει, λοιπόν, η αλήθεια για την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Σε αυτές τις μεθοδεύσεις σας εμείς δεν έχουμε καμμία απολύτως θέση. Εμείς ζητήσαμε εξαρχής την εις βάθος διερεύνηση του σκανδάλου. Μόνο εμείς ζητάμε να ανοίξει επιτέλους ο φάκελος του φαρμάκου, να μιλήσουμε επιτέλους με ονόματα και στοιχεία.

Κλείσατε άρον-άρον τον φάκελο «NOVARTIS», γιατί την αλήθεια στο φάρμακο τη φοβάστε όπως ο διάβολος το λιβάνι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Θα κάνετε άραγε το ίδιο και στην Εξεταστική Επιτροπή για την Υγεία, που έναν χρόνο τώρα δεν βρήκε ούτε μια λέξη να πει για τη φαρμακευτική δαπάνη την περίοδο 2004 - 2009; Μέχρι πότε, κύριοι της Κυβέρνησης, θα καλύπτετε τις ευθύνες της Δεξιάς;

Πρέπει να ακουστεί, επιτέλους, σε αυτή τη χώρα ποιος και γιατί οδήγησε την εκτόξευση της δαπάνης των φαρμάκων πριν από το 2009 σε πανευρωπαϊκά επίπεδα ρεκόρ.

Το ΠΑΣΟΚ παρέδωσε τη δαπάνη το 2004 στα 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Είχε ήδη εισαγάγει μηχανισμούς ελέγχου και περιορισμούς στη συνταγογράφηση. Την παρέλαβε στα 5,1 δισεκατομμύρια το 2009 και την ξανακατέβασε μέσα στα τρία επόμενα δύσκολα χρόνια στα 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ και η δεξιοί του συνεταίροι δίνουν συγχωροχάρτι στην περίοδο της Νέας Δημοκρατίας. Κάνουν πως δεν την βλέπουν. Όμως το πάρτι τότε έγινε.

Πώς καθορίζονταν οι τιμές μέχρι το 2009; Ποιος και με ποια κριτήρια ρύθμιζε τις εισαγωγές των νέων φαρμάκων; Πώς γινόταν η συνταγογράφηση πριν από το 2009; Πώς έφτασε η φαρμακευτική δαπάνη στα 5,1 δισεκατομμύρια επί Νέας Δημοκρατίας;

Επίσης, τι άλλαξε μετά; Πώς έσπασε το πάρτι των φαρμακοβιομηχανιών; Πώς έπεσε η δαπάνη στα 2,8 δισεκατομμύρια; Με την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, με τον ΕΟΠΥΥ, τους ελέγχους, το Παρατηρητήριο Τιμών, τον εξορθολογισμό του συστήματος τιμολόγησης, με μειώσεις των τιμών, με μάχες καθημερινές. Τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ έκλεινε το μάτι στις φαρμακευτικές και αντί για νοικοκύρεμα έβλεπε βάρβαρες περικοπές και απαιτούσε άμεση αύξηση της δαπάνης. Ακούστε! Αυτά ήταν από τα χείλη του ίδιου του κ. Τσίπρα τότε.

Και εν τέλει τι γίνεται σήμερα επί ΣΥΡΙΖΑ; Ποιοι ωφελήθηκαν από την καθυστέρηση έκδοσης δελτίου τιμών για έναν ολόκληρο χρόνο το 2015; Πόσα εκατομμύρια κόστισε στο ελληνικό δημόσιο αυτή η αφηρημάδα; Γιατί και πώς κάποιοι αρνήθηκαν να τιμολογήσουν εγκαίρως τα φάρμακα, δίνοντας μπόνους σε συγκεκριμένα συμφέροντα;

Εμείς θα επιμείνουμε. Θα επιμείνουμε να αναζητούμε την αλήθεια. Και θα συνεχίσουμε να θέτουμε αμείλικτα ερωτήματα.

Εσείς μπορείτε να συνεχίσετε ό,τι κάνετε μέχρι σήμερα: Να κρύβεστε και να κρύβετε, να αμνηστεύετε πολιτικές περιόδους που δεν είναι άλλες απ' αυτές της Δεξιάς και η δική σας, προκλητικά και απροκάλυπτα.

Έχουμε χρέος να πούμε την αλήθεια στους πολίτες για το πάρτι που έγινε στα φάρμακα και τις πραγματικές ευθύνες και διαστάσεις της κρίσης. Έχουμε ευθύνη να αντισταθούμε στις προσπάθειες χειραγώγησης της δικαιοσύνης και υπονόμευσης των θεσμών. Οποιαδήποτε μεθόδευση θα μας βρει σθεναρά απέναντι. Είμαστε αποφασισμένοι να αντισταθούμε στη συγκάλυψη των πραγματικών ευθυνών και στις προσπάθειες, βεβαίως, σπίλωσης της παράταξης και πολιτικών προσώπων. Γι' αυτό μένουμε μακριά από οποιαδήποτε διαδικασία παραβιάζει αυτές τις αρχές και τους στόχους.

Σ' αυτό το βρώμικο παιχνίδι σκιών που εσείς χτίσατε, θα είστε απελπιστικά μόνοι. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης αποχωρεί απ' αυτήν τη διαδικασία. Καλή σας νύχτα, κύριε Τσίπρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Καληνύχτα! Γεια σας!

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Σας πειράζει που έχουμε αυτόνομη πορεία, αλλά θα το συνηθίσετε.

(Στο σημείο αυτό η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ αποχωρεί από την Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο τώρα έχει ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλειος Λεβέντης.

Να γνωρίζετε ότι μετά τον κ. Λεβέντη θα πάρουν τον λόγο ο κ. Θεοδωράκης, ο κ. Μιχαλολιάκος, ο Υπουργός κ. Ξανθός, ο Πρόεδρος κ. Μητσοτάκης, ο Υπουργός κ. Κοντονής και ο Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας. Άρα, έχουν μείνει άλλοι έξι και γενικώς ο χρόνος τηρείται.

Ορίστε, κύριε Λεβέντη, έχετε τον λόγο. Σας ακούμε με προσοχή.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Να καλησπερίσουμε τον κύριο Πρόεδρο, τους κυρίους και τις κυρίες Υπουργούς και τις κυρίες και κυρίους Βουλευτές.

Είπα και την άλλη φορά που γινόταν η συζήτηση για τη «NOVARTIS» ότι είναι από τις πιο θλιβερές στιγμές του Κοινοβουλίου η στιγμή που συνέρχεται το Κοινοβούλιο με σκοπό την παραπομπή στη δικαιοσύνη Βουλευτών και δη τέως Υπουργών. Είναι από τις πιο θλιβερές στιγμές και καλό θα ήταν στην καριέρα όλων τέτοιες στιγμές να μην υπάρχουν. Ωστόσο, αν η Κυβέρνηση φρονεί ότι τα στοιχεία είναι επαρκή, ας δεχθούμε ότι καλώς πράττει. Έπρεπε, όμως, τα στοιχεία να είναι επαρκή.

Από τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, τα στοιχεία είναι ατεκμηρίωτα. Δεν ευρέθησαν ούτε λογαριασμοί ούτε κάτι συγκεκριμένο. Υπάρχουν μάρτυρες άγνωστοι, προστατευόμενοι, οι οποίοι είπαν «ο τάδε πήρε», «πήρε ένας άλλος» κ.λπ.. Δεν ξέρω αν είπαν ότι ήταν μπροστά, αυτό δεν το γνωρίζω. Δεν γνωρίζω τι ακριβώς είπαν οι μάρτυρες. Ο θεσμός αυτός των προστατευομένων μαρτύρων δοκιμάζεται στη χώρα μας και είναι άγνωστο εάν θα ευδοκιμήσει. Θα εξαρτηθεί. Αν αποδειχθεί ότι όλοι αυτοί αερολογούσαν, κι αυτός ο θεσμός σιγά σιγά θα μπει στα χρονοντούλαπα. Μένει να φανεί.

Εγώ δεν είμαι της άποψης ότι αν υπήρχαν στοιχεία, πρέπει να μην παραπεμφθούν, αλλά είμαι της άποψης ότι πριν γίνει η παραπομπή, έπρεπε να δεθεί καλά η υπόθεση. Σας λέω τι λέει ο κόσμος. Ο κόσμος λέει ότι δεν είχε δεθεί η υπόθεση και ότι ο Τσίπρας παραπέμπει αυτούς τους ανθρώπους με σκοπό να τους οδηγήσει στις εκλογές υποδίκους. Αυτό λέει ο κόσμος. Τώρα, ό,τι κι αν λέει η Αίθουσα, ο καθένας από εμάς, μικρήν αξία έχει. Επομένως, τουλάχιστον η Βουλή έσφαλε που χωρίς να δεθεί η υπόθεση, παραπέμπει. Τελεία και παύλα.

Εγώ να μην ασχοληθώ τώρα με αυτά, να μην σπαταλήσω χρό-

νο από μία πολύτιμη ομιλία για να λέω πράγματα, αλλά έχω προτείνει στις περιπτώσεις κρατικών προμηθειών ή μεγάλων έργων να υπάρχει παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Με αγνοήσατε και οι δεξιοί και οι συριζαίοι και οι πασοκτζήδες. Κάνετε τη δουλειά σας, αναθέτετε τα έργα και μετά η επόμενη κυβέρνηση μπορεί να βλέπει ειδικά δικαστήρια και παραπομπές, ενώ με την παρουσία ενός εισαγγελικού λειτουργού, διά κληρώσεως από το σύνολο των εισαγγελέων εφετών, θα λυνόταν η υπόθεση.

Εσείς, όμως, θέλετε να έχετε απόλυτη εξουσία. Αυτή ήταν η εθιμοτυπία των τελευταίων δεκαετιών: η κάθε κυβέρνηση να λύνει και να δένει. Δεν θέλετε να υπάρχει ένας διακομματικός έλεγχος στο πώς αναθέτουμε έργα και προμήθειες, που θα μπορούσε να λύσει το θέμα της διαφάνειας. Δεν θέλετε και το έχω πει κατ' επανάληψη στην Αίθουσα αυτή. Δεν ιδρώνει το αυτί κανενός.

Και η Νέα Δημοκρατία θέλει να πάρει την εξουσία και πάλι δι' αυτού του τρόπου να κάνει τη διαχείριση. Κι ας κινδυνεύουν μετά να ξαναστήνονται κάλπες για εκπροσώπους της. Γιατί αυτό θα γίνεται.

Δηλαδή, μία παστρική θεραπεία του φαινομένου της διαφθοράς θα μπορούσε να υπάρξει σε όλα τα μεγάλα έργα και τις μεγάλες αναθέσεις, παρουσία ευαγγελικού λειτουργού. Δεν με ακούει ο κ. Μητσοτάκης; Δεν με ακούει ο κ. Τσίπρας; Με ακούνε, αλλά βάζουν την εξουσία πάνω απ' όλα. Δεν θέλουν η εξουσία να μοιραστεί.

Ειδικά ο κ. Τσίπρας λέει ότι θέλει συναίνεση, θέλει απλή αναλογική. Μα άμα θέλεις συναίνεση και απλή αναλογική, άπλωσε την εξουσία. Αυτό σημαίνει συναίνεση: Σε κάθε Υπουργείο να υπάρχει διακομματικός έλεγχος. Κάνε το και άσε τι κάνουν οι άλλοι. Δείξε εσύ ότι πιστεύεις στη διαφάνεια, στη συλλογική λήψη αποφάσεων, στον κοινωνικό έλεγχο. Δείξε ότι το πιστεύεις.

Σε τι διαφέρει η Κυβέρνηση Τσίπρα από την κυβέρνηση Σαμαρά; Σε τίποτα. Μόνος του αναθέτει τα έργα, όπως τα ανέθετε και ο προηγούμενος. Έτσι δεν είναι;

Άρα, αφιέμεθα πάλι στην καλοσύνη ενός Υπουργού να μην κλέβει. Αφιέμεθα στη φιλοτιμία των αξιωματούχων να μην κλέβουν. Δεν υπάρχει έλεγχος. Τα έργα που σήμερα αναθέτουμε, ξέρουμε πώς τα αναθέτουμε; Εσάς, κυρίως, της Πλειοψηφίας, ενδιαφέρει. Εσάς εκπροσωπεί η Κυβέρνηση. Αν κάποιος Υπουργός κλέβει, εσάς προσβάλλει που τον εμπιστεύεστε.

Εσείς θα έπρεπε να θέλετε αυτό που ζητώ εγώ, δηλαδή, έλεγχο και παρουσία εισαγγελικού λειτουργού.

Πριν από έξι, επτά μήνες στην προηγούμενη αξιολόγηση, όχι σε αυτή, λέγατε σε όλα τα κανάλια οι κυβερνητικοί ότι θα φέρετε QE και μείωση χρέους. Όλα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ σε όλα τα κανάλια έλεγαν το ίδιο πράγμα, ότι θα έρθει QE, θα παίρνουμε λεφτά, και θα έρθει και η μείωση χρέους. Δεν πήραμε τίποτα. Μια συγγνώμη ζητήσατε; Εκτός από τα άλλα τα παλιά που σκίζατε μνημόνια, έχετε κάνει και αυτή την ασχημονία προ μηνών. Παντού σε όλες τις τηλεοράσεις μοιράζατε ελπίδες ότι με το QE και με τις αναδιαρθρώσεις θα μειωνόταν το χρέος. Έγινε τίποτα απ' όλα αυτά;

Τώρα πάλι τον τελευταίο μήνα έρχεστε και λέτε ότι με αυτά που θα γίνουν στις 31-12-2018 θα γίνει μία επαναδιαπραγμάτευση, θα μας λυπηθούν και δεν θα μειωθούν οι συντάξεις. Και έρχεται ο ίδιος ο Υπουργός σας και λέει ότι θα τις μειώσετε. Καμμία συγγνώμη πάλι! Λέτε ό,τι θέλετε για να καθησυχάσετε τον κόσμο και έρχεστε οι ίδιοι και αυτοδιαψεύδεστε.

Να πούμε δύο λέξεις και για το Σκοπιανό. Είχα πει στην Αίθουσα αυτή ότι μετά από κάποια ραντεβού που είχα κάνει με τον κύριο Αμερικανό Πρέσβη, είχα αποκομίσει το συμπέρασμα ότι θα δοθεί οπωσδήποτε λύση στο Σκοπιανό. Πολλοί βγαίνατε και λέγατε ότι μάλλον δεν θα δοθεί λύση, ότι υπάρχει απόσταση και δεν προλαβαίνουν τον Ιούνιο. Στις τηλεοράσεις λέγατε ότι δεν θα δοθεί λύση, γιατί δεν προλαβαίνουν.

Ο κύριος Αμερικανός Πρέσβης, όμως, ήταν σαφής, ότι δεν συμφέρει την Ελλάδα να αφήσει την Τουρκία να χώσει τη μύτη της εις τα Σκόπια. Δήθεν για να μας προστατεύουν οι Ηνωμένες Πολιτείες, μας συνιστούσαν να δώσουμε το όνομα «Μακεδονία» προς προστασία μας.

Ρωτώ: Αντίστοιχη θυσία έχουν ζητήσει από τους Τούρκους οι Αμερικάνοι; Εάν εζητείτο μια οποιαδήποτε θυσία από τους Τούρκους, θα την έκαναν; Η Αίθουσα αυτή γιατί είναι έτοιμη να δώσει το όνομα; Από τους Τούρκους ζήτησαν ποτέ οι Αμερικάνοι κάτι;

Το άλλο πάλι επιχείρημα είναι ότι δεν πρέπει να χώσει τη μύτη της η Ρωσία στην Βαλκανική. Έχουμε, δηλαδή, δύο απειλές τώρα, δύο μπαμπούλες από πάνω μας. Έχουμε μία Ρωσία που θέλει λόγο εις την Βαλκανική και μία Τουρκία που πρέπει να την προλάβουμε πριν κάνει θυγατρική της χώρα τα Σκόπια.

Κυρίες και κύριοι, αλήθεια πιστεύετε ότι εάν δώσουμε το όνομα «Μακεδονία», θα προλάβουμε τίποτε; Εγώ νομίζω ότι τότε αρχίζει η τραγωδία. Εδώ πραγματικά η ιστορία επαναλαμβάνεται. Πριν από κάποια χρόνια στην Αίθουσα αυτή ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο γέρος, έκανε τις συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου και ήρθε και είπε στην Αίθουσα αυτή ότι ελύθη το Κυπριακό. Και υπήρχε βέβαια, ο Γεώργιος Παπανδρέου και του λέει: «Τώρα αρχίζει η τραγωδία».

Λέγω, λοιπόν, εγώ ο ταπεινός Αρχηγός της Ένωσης Κεντρώων στην Αίθουσα αυτή. Εάν κάτω από την πίεση οποιωνδήποτε πραγμάτων δώσετε το όνομα «Μακεδονία» με οποιαδήποτε σύνθετη μορφή στα Σκόπια, θα είναι μέγα έγκλημα. Και παρακαλώ πάρα πολύ να το ξανασκεφθείτε, γιατί έχει και προσωπικές ευθύνες ο κάθε Βουλευτής, δεν έχει μόνο την κομματική πειθαρχία.

Ο κύριος Πρωθυπουργός δεν μας έχει ενημερώσει καθόλου, κανέναν. Εγώ έχω καμμία δεκαριά φορές αποταθεί στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και του λέω «γιατί δεν κάνουμε μία σύσκεψη και για τα εξοπλιστικά και για το Σκοπιανό, να γράψουμε στα της Προεδρίας της Δημοκρατίας τις απόψεις κάθε κόμματος;» Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας λέει συνέχεια ότι αυτή η προνομία είναι του Τσίπρα. Λέω, «και αν ο Τσίπρας αγνοήσει τη Βουλή, εσύ, ως Πρόεδρος, δεν πρέπει να λάβεις μία πρωτοβουλία;». «Δηλαδή, αν έχουμε έναν οποιονδήποτε Πρωθυπουργό – δεν λέω τον Τσίπρα- ο οποίος αδιαφορεί για όλα, εσύ ως Πρόεδρος δεν μπορείς να κάνεις δυο τηλέφωνα;». Λέει «Δεν έχεις τη νομική αρμοδιότητα».

Εδώ δεν μιλάμε για νομική αρμοδιότητα. Το ενδιαφέρον για το που πάει η χώρα, αυτό. Πρώτον, αν γίνει ένα θερμό επεισόδιο, τι θα διατάξουμε τις ένοπλες δυνάμεις, να απαντήσουν ή να κατεβάσουν τις σημαίες και να φύγουν; Είναι ένα μεγάλο ερώτημα.

Και δεύτερον, πας να συζητήσεις με τους Σκοπιανούς. Ποιες είναι οι γραμμές σου, πώς συζητάς, έτσι σαν να συζητάμε περί ανέμων και υδάτων στο καφενείο; Σε καφενείο είσαι;

Τότε, λοιπόν, ο κ. Τσίπρας, σε κάποια εκ των συναντήσεων μαζί του, μου είπε ότι «αναγκάστηκα στο Νταβός και έδωσα το όνομα «Μακεδονία» με σύνθετη μορφή, διότι αυτό είχε κάνει η Νέα Δημοκρατία του Καραμανλή και της Μπακογιάννη». Το 2008 πήγαν με την ονομασία «Μακεδονία (Σκόπια)». Και η άλλη πλευρά έκτοτε, από το 2008, το θεωρεί αυτό κατοχυρωμένο. «Δεν μπορούσα, κύριε Λεβέντη», μου λέει, «να ξεκινήσω από μηδενική βάση. Η άλλη πλευρά θεωρεί ότι το έχει το Μακεδονία». Γιατί τον ρώτησα «γιατί βιάστηκες και πήγες» γιατί αισθανόμουνα ότι βιάστηκε. Μου είπε ότι αυτό οφείλεται ότι από το 2008 υπήρχε και ανάρτηση στη σελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών, η οποία έλεγε για σύνθετη ονομασία.

Απάντηση από το περιβάλλον Καραμανλή - Ντόρας δεν έχω λάβει. Είναι αληθές αυτό που μου είπε ο κ. Τσίπρας, ότι υπήρχε το «Μακεδονία (Σκόπια)»; Γιατί από εκεί λέει ότι δεν μπορεί να οπισθοχωρήσει και να το πάει από μηδενική βάση. Η άλλη πλευρά θεωρεί το «Μακεδονία» δικό της από το 2008. Του είπαμε του Τσίπρα ότι «δεν έπεσε υπογραφή. Εσύ πες αγνοώ τα πάντα και ξεκινάμε από το μηδέν». Λέει «δεν γινόταν». Ακούτε; Αυτή η συζήτηση ακριβώς ελέχθη. Τι να πούμε εμείς; Τι να πει η Μακεδονία;

Σας είπα και στην προηγούμενη ομιλία μου ότι στην τελευταία επίσκεψή μου προ εβδομάδος εις την Θεσσαλονίκη δέχθηκα τα μέλη των επιμελητηρίων, καμμιά σαρανταριά-πενήντα άτομα, και μιλήσαμε δύο ώρες για διάφορα θέματα, οικονομικά, αναπτυξιακά κ.λπ.. Κάποια στιγμή τους λέω «ρε παιδί μου, μιλάμε δύο ώρες και για το Σκοπιανό δεν μου είπατε λέξη». Μου απάντησαν «Κύριε Πρόεδρέ μας, είμαστε πικραμένοι και έχουμε κάνει μία συμφωνία με τον εαυτό μας να μην μιλάμε. Έχουμε προδοθεί απ'

όλα τα κόμματα. Δεν μας αρέσει η στάση ούτε του ΠΑΣΟΚ ούτε της Νέας Δημοκρατίας ούτε του ΣΥΡΙΖΑ ούτε κανενός. Έχουμε κάνει αυτήν τη συμφωνία με τον εαυτό μας και περιμένουμε να δούμε τι θα κάνει η Βουλή. Μία θρυαλλίδα», λέει, «χρειάζεται, για να πάρει έκρηξη όλη η Μακεδονία».

Και μη νομίζετε ότι είναι μόνο η Μακεδονία που ενδιαφέρεται για τη Μακεδονία. Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος. Όλη η χώρα ενδιαφέρεται. Εγώ μεγαλύτερο ενδιαφέρον και από τους ίδιους τους Θεσσαλονικείς συνάντησα στην Πάτρα, στην Καλαμάτα, στο Ηράκλειο Κρήτης. Μη νομίζετε ότι είναι έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να κλείσετε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ξεκαθαρίστε και εσείς της Νέας Δημοκρατίας κάτι, γιατί βγήκε σήμερα το πρωί εκπρόσωπος σας ο κ. Τσιάρας, Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, μην επεκτείνεστε στο Μακεδονικό. Είναι για την άλλη συνεδρίαση αυτό. Σας παρακαλώ, έχετε υπερβεί τον χρόνο. Μπορεί να ζητήσουν όλα τα κόμματα να τοποθετηθούν επί του Μακεδονικού. Αν είναι δυνατόν! Δεν μπορούν σιωπηλοί να σας ακούν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Στην άλλη συνεδρίαση, αλλά ενδιαφέρει. Μα, τι να συζητήσουμε για την «NOVARTIS»; Ενδιαφέρει η «NOVARTIS»;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Επί της «NOVARTIS» κλείσατε και ολοκληρώσατε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Κύριε Πρόεδρε, φέρατε την υπόθεση «NOVARTIS» χωρίς να είναι δεμένη. Τι να συζητήσουμε; Οι μεν μιλούν για σκευωρία και εσείς μιλάτε για τα δικά σας. Τι να πιστέψει η κοινωνία; Η κοινωνία ποιους θα πιστέψει; Τι μου λέτε τώρα να μην;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ε, να μην.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Να μην μιλήσουμε; Αφήστε τον «Ρουβίκωνα» να δρα και τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης κρατήστε τον εκεί. Έχουμε συνεχείς επιθέσεις του «Ρουβίκωνα», ούτε αυτό να μην το πω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τώρα θα πιάσουμε άλλο θέμα;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Επισκέπτεται όλα τα συμβολαιογραφεία, τα Υπουργεία ο «Ρουβίκωνας» και τα κάνει γυαλιά καρφιά και ο κύριος Υπουργός είναι στη θέση του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ. Έχετε υπερβεί τον χρόνο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Να πω και κάτι άλλο, να δούμε αν σας αρέσει. Είναι από την εφημερίδα, τα «ΝΕΑ». Σήμερα στη μια δημοσκόπηση η Ένωση Κεντρώων έχει 3,5%, στην «PUBLIC ISSUE», στην άλλη του «ΣΚΑΙ», που είναι φιλοδεξιό, του Μητσοτάκη, έχει 2% η Ένωση Κεντρώων. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλειος Λεβέντης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ιδού η σοβαρότητα των δημοσκοπήσεων!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κάντε ησυχία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Αν νομίζει ο κ. Μητσοτάκης ότι βοηθώντας τη Γεννηματά για να έχει δεκανίκι ή τον εαυτό του ότι με τις δημοσκοπήσεις θα επιβιώσει, κάνει λάθος, γιατί την Κυριακή των εκλογών δεν θα μιλήσουν οι δημοσκοπήσεις, θα μιλήσει η κοινωνία. Και η κοινωνία όπου και αν γυρίζω μου λέει το εξής: «Υπόσχεται μείωση φόρων, λέει ότι θα δώσει ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, με τι λεφτά θα τα κάνει, κύριε Λεβέντη;». Τους απαντώ «Δεν καταλαβαίνετε; Άλλος ένας γύρος με ψέματα. Δεν το καταλαβαίνετε; Είναι φιλική τακτική προς τη Νέα Δημοκρατία να ψεύδεται».

Πριν από δύο-δυόμισι χρόνια είχε την εξουσία. Φέρετε μία επένδυση; Ο Σαμαράς έκανε κάτι; Σε τι είναι η Νέα Δημοκρατία η σημερινή διαφορετική από τη Νέα Δημοκρατία την προχθεσινή; Θα βάλετε τον Γκάλη για υποψήφιο; Βάζοντας μπασκετμπολίστες και τραγουδιστές γίνεστε σοβαρότεροι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, έχετε ολοκληρώσει.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν λέω για τον Γκάλη, ωραιότατος είναι. Όμως, όλα τα κόμματα βάζουν ηθοποιούς, τραγουδιστές. Έχει γεμίσει η Βουλή τέτοιους επώνυμους και για αυτό δεν έχουμε ανθρώπους να χειριστούν κρίσιμα θέματα. Δεν έχω τίποτα με τους ανθρώπους. Είναι πιο αναγνωρίσιμοι. Έχετε τον κ. Πάντζα, στείλτε τον, θα πείσει την Μέρκελ να υποχωρήσει σε όλα. Στείλτε τον και θα υποχωρήσει η Μέρκελ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Εσάς περιμέναμε να διαφωτίσετε τη Βουλή των Ελλήνων!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριε Πάντζα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Όταν σας δει η Μέρκελ, κύριε Πάντζα, θα υποχωρήσει. Ξέρετε ότι σας αγαπώ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Δεν θέλω! Μου κάνει κακό η αγάπη σας!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν έχω κανένα πρόβλημα, αλλά οι ηθοποιοί, οι μπασκετμπολίστες και οι ποδοσφαιριστές δεν λύνουν τα προβλήματα της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Πρόεδρε, έχετε κλείσει.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Να το δώσουμε, έχουμε κλείσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έχετε κλείσει, κύριε Πρόεδρε. Αναφέρεστε και σε Μέσα και σε ονόματα. Έχετε τον λόγο για δεκαεννιά λεπτά. Αναφερθήκατε στον «ΣΚΑΪ» και σε ονόματα. Δεν γίνεται, γιατί αυτά προκαλούν απαντήσεις.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ποια ονόματα; Είπα ότι η μία δημοσκόπηση έδινε 3,5% και η άλλη έδινε 2%.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αναφερθήκατε και στο ποιοι και πώς. Εν πάση περιπτώσει, έχετε κλείσει.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Αυτοί που μου έδωσαν 3,5%, όχι ότι με αγαπούν. Το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» δεν με αγαπά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ας προχωρήσουμε παρακάτω.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Συνεχίστε για να βρείτε λύση για τη «NOVARTIS».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θέλετε να κάνετε δήλωση για το κόμμα σας, κύριε Πρόεδρε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Η Ένωση Κεντρώων θα αποχωρήσει. Θα σας αδειάσουμε και τη γωνιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, δεν θα μας αδειάσετε τη γωνιά. Η παρουσία σας είναι πάντα πολύ σημαντική.

Κύριε Θεοδωράκη, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Θα είμαι σύντομος, γιατί νομίζω είναι πλέον φανερό ότι αυτή η προανακριτική είναι μια προανακριτική ντεκόρ, σκηνικό για να βγάλουν φωτογραφίες οι Βουλευτές για τα προεκλογικά τους φυλλάδια.

Με ευθύνη των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, η προανακριτική επιτροπή δεν προέβη σε καμμία απολύτως ανακριτική πράξη. Δεν θέλησε να ψάξει έστω και στο ελάχιστο αν τα δέκα πολιτικά πρόσωπα, δύο πρώην Πρωθυπουργοί, οχτώ Υπουργοί, διέπραξαν όσα λένε οι τρεις προστατευόμενοι μάρτυρες, αλλά και όσα διασπείρουν ορισμένοι Υπουργοί και τα παπαγαλάκια τους.

Κρύψατε τους τρεις μάρτυρες και αρνηθήκατε κάθε είδους εξέτασης. Δεν καλέσατε καν το κεντρικό πρόσωπο αυτής της υπόθεσης, τον κ. Φρουζή. Εμείς ζητήσαμε ανοιχτό κατάλογο μαρτύρων. Ζητήσαμε οι Βουλευτές να αποκτήσουν πρόσβαση στα στοιχεία που έχουν προκύψει από την έρευνα του FBI.

Είναι πολύ άγαρμπη όμως η προσπάθεια των Βουλευτών της

Συμπολίτευσης να απαλλάξει τους φίλους της και να καταδικάσει εκ προοιμίου τους αντιπάλους της. Διώκετε –και σας το είπαμε και την προηγούμενη φορά- ακόμα κι έναν υπηρεσιακό Πρωθυπουργό τριάντα ημερών, τον Παναγιώτη Πικραμμένο, που επί δεκαετίες υπηρέτησε υποδειγματικά τη δικαιοσύνη. Αντίστοιχα, θέσατε στο απυρόβλητο χωρίς δεύτερη κουβέντα, χωρίς συζήτηση, χωρίς εξέταση τον δικό σας Υπουργό που περιλαμβάνεται το όνομά του στη δικογραφία.

Κυρίες και κύριοι, οι πολίτες θα ήθελαν –θέλουν- στοιχεία, αποδείξεις και τεκμήρια για κάθε σκάνδαλο του παρελθόντος και του παρόντος. Με βάση αυτά κρίνουν και όχι με αφορισμούς και ηθικές διακηρύξεις. Διότι εκτός όλων των άλλων, το αφήγημα «ηθικοί ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και ανήθικοι όλοι οι άλλοι» είναι αστείο.

Εδώ θα επαναλάβω ένα ερώτημα που σας έχω ξανακάνει σε αυτήν τη συγκεκριμένη υπόθεση. Πότε ως κόμμα της Αντιπολίτευσης, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε τα κυκλώματα στον χώρο της υγείας; Πότε το έκανε; Τότε που τα πρωτοσέλιδα βοούσαν για σπατάλες και λοβιτούρες εκατομμυρίων των εκατομμυρίων, εσείς τι στάση πήρατε; Μάλλον, δεν βλέπατε και δεν ακούγατε. Υποστηρίξατε έστω και φραστικά τη μείωση της σπατάλης και τον έλεγχο της φαρμακευτικής δαπάνης;

Θυμόμαστε όλοι, ακόμη και όταν ήρθαν οι θεσμοί και είπαν «ως εδώ, δεν μπορεί η Ελλάδα να καταναλώνει όσα φάρμακα καταναλώνει μια κοινωνία πενήντα εκατομμυρίων», ότι εσείς επιμείνατε: κανένας έλεγχος, καμμία προστασία δηλαδή του δημοσίου χρήματος. Και βέβαια δεν ψηφίσατε ούτε την ηλεκτρονική συνταγογράφηση. Σας βόλευε το καθεστώς, γιατί όλοι κέρδιζαν. Κάποιοι κέρδιζαν χρήματα. Κάποιοι κέρδιζαν ψήφους. Κάποιοι κέρδιζαν και τα δύο.

Φοβάμαι, επίσης, ότι σας βολεύει το παλιό σύστημα εξάρτησης της δικαιοσύνης από τα κυβερνητικά κέντρα. Δικαστές που ήταν και είναι αρεστοί στην Κυβέρνηση -σε Υπουργούς της Κυβέρνησης, για να είμαι πιο συγκεκριμένος- εκτοξεύονται στην επετηρίδα και άλλοι που είναι ανεξάρτητοι μένουν στο περιθώριο. Έτσι, προσπαθείτε κι εσείς για άλλη μια φορά να μετατρέψετε τη δικαιοσύνη σε πολιτικό όπλο εναντίον των αντιπάλων σας.

Εμείς, το Ποτάμι θα επιμείνει. Πρέπει να κόψουμε τους δεσμούς της πολιτικής εξουσίας με τη δικαιοσύνη. Σε ό,τι αφορά τα αδικήματα των πολιτικών προσώπων, θέλω να είμαι λίγο περισσότερο συγκεκριμένος. Πρέπει να μην έχουμε σύντομη παραγραφή των αδικημάτων των Υπουργών. Πρέπει να σταματήσει η ασυλία των πολιτικών. Πρέπει δηλαδή να αλλάξουμε το Σύνταγμα για να μην αποφαίνονται οι ίδιοι οι πολιτικοί για την αθωότητά τους ή σε κάποιες περιπτώσεις για την ενοχή των αντιπάλων τους.

Το Ποτάμι προτείνει τη θεσμοθέτηση δικαστικού συμβουλίου, με πλειοψηφία ανώτατων δικαστών και εισαγγελέων, που θα έχει την αρμοδιότητα για τη δίωξη των πολιτικών προσώπων. Προτείνουμε, επίσης, η άρση ασυλίας Βουλευτών να μην είναι πλέον αρμοδιότητα της Βουλής, να μην αποφασίζουν οι Βουλευτές με συναδελφικά κριτήρια, αλλά να αποφασίζει γι' αυτήν ένα δικαστικό συμβούλιο, με πλειοψηφία δικαστών και εισαγγελέων του Εφετείου.

Η στάση σας, κύριοι της Συμπολίτευσης, προσθέτει συνεχώς νέες σκιές στην πολιτική, αυτές που αποπροσανατολίζουν την κοινωνία, αυτές που ωθούν τους πολίτες στο περιθώριο και στην αποχή. Σκιές στα εθνικά, σκιές στην οικονομία, σκιές στη δικαιοσύνη, σκιές στις τράπεζες, σκιές στο δημόσιο, σκιές στο ποδόσφαιρο. Παντού σκιές και υποψίες.

Το έργο, λοιπόν, της προανακριτικής -και το είπαμε πριν από δυο μήνες εδώ- ήταν εξαρχής υπονομευμένο και θα καταγραφεί ως το χρονικό ενός προαναγγελθέντος φιάσκου. Βέβαια, η προβληματική νομοθεσία περί ευθύνης Υπουργών δεν αφήνει έτσι κι αλλιώς πολλά περιθώρια για δικαιοσύνη. Ούτε χαραμάδες δεν αφήνει, για να είμαστε ειλικρινείς.

Παρεμπιπτόντως, προτείναμε στην Κυβέρνηση, την προηγούμενη φορά που μιλάγαμε γι' αυτό το θέμα, να διεκδικήσει αποζημίωση από τη «NOVARTIS», να προσφέρουμε ένα καθαρό πεδίο ανταγωνισμού, να διεκδικήσουμε τα χρήματα που χάθηκαν από τα κρατικά ταμεία και τις τσέπες των ασφαλισμένων. Ο κ. Τσίπρας είπε ότι θα το κάνει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Γίνεται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Το κάνετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Συντάσσεται αγωγή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Μπορούμε να ακούσουμε κάτι συγκεκριμένο γι' αυτό;

Κυρίες και κύριοι, για να μας εμπιστευθεί η κοινωνία, χρειάζονται μεγάλες τομές. Αυτές τις ημέρες ξεκινήσατε ξανά μια κουβέντα για τον εκλογικό νόμο αποσπασματικά και χωρίς διάθεση μάλλον να διορθωθούν τα στραβά. Γιατί δεν αποφασίζουμε όλοι μαζί να ψηφίζουν οι Έλληνες του εξωτερικού; Ακόμη και η Τουρκία το έχει κάνει. Εμείς επιμένουμε στο όχι. Γιατί δεν θέλουμε ένα αναλογικότερο μπόνους, με ισχυρές κυβερνήσεις δηλαδή, αλλά και μια πιο δίκαιη κατανομή εδρών; Και βέβαια, χρειάζεται σπάσιμο των μεγάλων περιφερειών, αλλά όχι μόνο της Β' Αθήνας, για να πάψουν οι υποψήφιοι να έχουν την ανάγκη των ισχυρών του χρήματος και των media.

Και μετά έχουμε τα εθνικά. Περιμένουμε αύριο την ενημέρωση από τον κ. Τσίπρα για ένα μείζον θέμα που λιμνάζει είκοσι επτά χρόνια τώρα.

Ήμουν στην Κύπρο στην αρχή της εβδομάδας και συναντήθηκα με τον Πρόεδρο Αναστασιάδη. Και εκεί είναι απαραίτητο να υπάρξει μια αποφασιστική στάση για την ένωση του νησιού.

Δεν θα έπρεπε, λοιπόν –και θα επιμείνουμε εμείς- να συσταθεί ένα συμβούλιο εθνικής πολιτικής; Στα λόγια ο Πρωθυπουργός αναγνωρίζει την αναγκαιότητά του, αλλά πάλι και εδώ μόνο στα λόγια.

Παραμένουμε, λοιπόν, σε μια εποχή χαμηλών προσδοκιών, με μια Κυβέρνηση χαμηλών δυνατοτήτων. Αντί να τρέξετε, πηγαίνετε σημειωτόν και κάποιες φορές με την όπισθεν.

Οι περισσότερες μάχες είναι μικροπολιτικές. Οι περισσότερες μάχες είναι επικοινωνιακές, μακριά από τις ανάγκες των πολιτών. Ποιος πολίτης σήμερα –αναρωτηθείτε, αναρωτιόμαστε όλοι, νομίζω- θα ανοίξει την τηλεόρασή του το βράδυ στις ειδήσεις και θα πει «επιτέλους, δόθηκαν κάποιες απαντήσεις για τη «NOVARTIS»; Όλοι θα μιλήσουν, ο καθένας από τη δική του πολιτική μεριά, για μια κακοπαιγμένη παράσταση, για μια διαδικασία–παρωδία. Είναι μια προσβλητική, διαλυτική διαδικασία, που δημιουργεί πρόβλημα στις ρίζες του κοινοβουλευτισμού μας. Ας αναρωτηθούμε, λοιπόν, όλοι για την εικόνα σήμερα της Βουλής και ας αναρωτηθούμε πού οδηγούμαστε. Εμείς, πάντως, σ' αυτή την πορεία δεν θα είμαστε παρόντες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ τον Πρόεδρο, τον κ. Θεοδωράκη.

Θα πάρει τώρα τον λόγο ο κ. Μιχαλολιάκος. Ύστερα, θα μιλήσουν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μετά ο Υπουργός Υγείας, στη συνέχεια ο Υπουργός Δικαιοσύνης και θα κλείσει ο Πρωθυπουργός.

Κύριε Μιχαλολιάκο, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά μια περίεργη σύμπτωση, όποτε είναι φλέγον το ζήτημα της Μακεδονίας, ταυτόχρονα υπάρχει και το θέμα της «NOVARTIS».

Στις 4 Φεβρουαρίου είχαμε το μεγαλειώδες συλλαλητήριο των Αθηνών με ένα εκατομμύριο και πλέον λαού, που κάποιοι τους είδαν εκατόν είκοσι χιλιάδες. Την επόμενη μέρα ήρθε η αποκάλυψη της «NOVARTIS». Έτσι και τώρα. Χθες συναντήθηκε ο Πρωθυπουργός -θα αναφερθώ στη συνέχεια σε όσα είπε- με τον Πρωθυπουργό των Σκοπίων, τον Ζάεφ, και σήμερα τοποθετήθηκε η συζήτηση σχετικά με την ιστορία της «NOVARTIS».

Σαν να λέτε από μια μεριά, ναι, εμείς προχωράμε να κάνουμε αυτά που κάνουμε για το ζήτημα της Μακεδονίας, αλλά και εσείς κάνατε όσα κάνατε με τα φάρμακα. Συμψηφισμός, δηλαδή.

Αυτό που είναι γεγονός και δυστυχώς δεν γνωρίζει ο ελληνικός λαός, είναι ότι η όλη ιστορία με τη «NOVARTIS» δεν ξεκίνησε από την Ελλάδα, αλλά από την Επιτροπή Ανταγωνισμού των Ηνωμέ-

νων Πολιτειών της Αμερικής, όπου οι αμερικανικές φαρμακευτικές εταιρίες κατήγγειλαν τη «NOVARTIS» ότι με αθέμιτους τρόπους παίρνει ένα μεγάλο κομμάτι της πίτας, τόσο από την ελληνική όσο και από την ευρωπαϊκή αγορά. Παρενέβη εις την έρευνα και το FBI και όπως γνωρίζετε, έχουμε φθάσει στα στοιχεία, τα οποία υπάρχουν σήμερα και τα οποία θα κριθούν -και πρέπει να κριθούν- από τη δικαιοσύνη.

Βεβαίως, εφιάλτης και φάντασμα σε όλη αυτή τη διαδικασία είναι το σκανδαλώδες άρθρο 86 και ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, ο οποίος έχει συγκεκριμένο αρχιτέκτονα. Είναι κατά κυριολεξία αρχιτέκτονας αυτός ο οποίος τον έφτιαξε. Μέσω αυτού του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, φτάσαμε τελικά στην ατιμωρησία.

Πάντως, πολύ ορθά δόθηκε η ερμηνεία πως το άρθρο 86 και η πρόθεση του νομοθέτη δεν είναι για έναν Υπουργό, ο οποίος δωροδωκείται ή κάνει μια πράξη παράνομη πέραν των καθηκόντων του, αλλά για κάποια λάθη, τα οποία ενδεχομένως θα κάνει. Έτσι, άνοιξε ο δρόμος για τη σημερινή διαδικασία.

Η παραπομπή στη δικαιοσύνη, λοιπόν, δεν εμποδίζεται επί του προκειμένου από το άρθρο 86, διότι κρίθηκε -και σωστά κρίθηκε, συμφωνούμε- ότι δεν είναι δυνατόν ένας Υπουργός να προβαίνει σε πράξεις πέραν των καθηκόντων του, από τις οποίες μάλιστα, να έχει και προσωπικό όφελος και να μένει για τον λόγο αυτό ατιμώρητος.

Μάλιστα, έχω την πεποίθηση ότι για τον ίδιο ακριβώς λόγο δεν πρέπει να ισχύει και η βουλευτική ασυλία. Είναι απαράδεκτο να έχουμε βουλευτική ασυλία για ακάλυπτες επιταγές, για τροχαία ατυχήματα. Έχουν γίνει εδώ τέτοιες διαδικασίες στα σαράντα τέσσερα χρόνια της δημοκρατίας.

Είπε, βεβαίως, προηγουμένως ο κ. Θεοδωράκης ότι δεν πρέπει, για λόγους συναδελφικής αλληλεγγύης, να παρέχεται η βουλευτική ασυλία. Εμείς από τη Χρυσή Αυγή, δεν έχουμε κανένα παράπονο από τη συναδελφική σας αλληλεγγύη. Δεν έχει τιμωρηθεί κανείς από το 1974 σε αυτή τη Βουλή, εκτός από τους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής. Και το θεωρούμε τίτλο τιμής αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Για το θέμα του άρθρου 86 έχω μιλήσει επανειλημμένως στη Βουλή. Υπάρχουν και τα Πρακτικά. Συγκεκριμένα, την 1η Φεβρουαρίου του 2017, από αυτό το Βήμα, είπα ότι επιτρέπεται η αναστολή άρθρων του Συντάγματος, όταν η χώρα βρίσκεται σε κατάσταση πολιορκίας. Κι επί του προκειμένου, η χώρα βρίσκεται σε κατάσταση ηθικής πολιορκίας. Όταν βλέπετε πολιτικές έρευνες, στις οποίες το 95% του λαού απαξιώνει τον κοινοβουλευτισμό και τα πολιτικά κόμματα, όταν και στο τελευταίο καφενείο της χώρας να πάτε λένε ότι οι πολιτικοί είναι ψεύτες, τότε, ναι, αυτό είναι κατάσταση πολιορκίας. Θα έπρεπε όλοι μαζί και οι τριακόσιοι Βουλευτές να ψηφίσουμε την αναστολή του άρθρου 86.

Παρ' όλα αυτά, ευρέθη ο τρόπος αυτός, ο νομικώς άρτιος, κατά την άποψή μου. Δεν καλύπτεται με τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών η περίπτωση της διαφθοράς και της δωροληψίας.

Η Χρυσή Αυγή έχει το πρόγραμμά της, τις πολιτικές θέσεις, που λέτε πως δεν υπάρχουν, λέτε πως δεν έχει, διότι κανένας δεν τις παρουσιάζει, κανένα κανάλι δεν μας δείχνει. Στη δημοκρατία, που χωράει τους πάντες, από κάθε είδους ιδιωτεία δεν υπάρχει φωνή για τους εθνικιστές, δεν υπάρχει φωνή για τη Χρυσή Αυγή. Τι είδους δημοκρατία είναι αυτή, αυτό κρίνεται.

Βεβαίως, έχουμε την ηθική υποχρέωση να σεβόμαστε το τεκμήριο της αθωότητας όλων όσων παραπέμπονται να τους θεωρούμε αθώους μέχρι αποδείξεως του εναντίου, πράγμα το οποίο, όμως, εσείς δεν σέβεστε εις ό,τι αφορά τη Χρυσή Αυγή. Μας λέτε «εγκληματίες», χωρίς να έχουμε καταδικαστεί. Έτσι κι εμείς, λοιπόν, θα πρέπει να σας λέμε κλέφτες από εδώ και πέρα; Ποιον σεβασμό δείξατε στο τεκμήριο της αθωότητος;

Η Χρυσή Αυγή ψήφισε υπέρ της συστάσεως ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής και θέλει πραγματικά, μια κάθαρση. Θα ψηφίσει και υπέρ της παραπομπής. Δεν θα απέχει, δεν θα φύγει από την Αίθουσα αυτή, όπως δεν έφυγαν και πολλοί, οι οποίοι βρίσκονται στην Αίθουσα αυτή και οι οποίοι σε προσωπική τους ομολογία στο περιβάλλον τους έλεγαν «Δεν ήθελα να ψηφίσω την άρση ασυλίας, αλλά τι να κάνω; Κομματική πειθαρχία.».

Το ερώτημα, όμως, που τίθεται είναι: Θέλει πραγματικά ο ΣΥΡΙΖΑ την κάθαρση ή κάνει ένα μικροπολιτικό παιχνίδι; Γιατί μας φαίνεται παράξενο, μετά από τρία ολόκληρα χρόνια και τη στιγμή κατά την οποία σύρεται πολιτικά και εκλογικά κυριολεκτικά προς τη συντριβή, ότι θυμήθηκε τη διαφάνεια και την κάθαρση. Και επιτέλους, θα έπρεπε, εάν σεβόταν την πρόταση, που κατέθεσε η δικαιοσύνη, να μην παραλείψει και τον κ. Κουρουμπλή, ο οποίος δεν λέγω ότι είναι ένοχος, αλλά και γι' αυτόν το έγγραφο το οποίο απέστειλε η δικαιοσύνη, έλεγε ότι έπρεπε να παραπεμφθεί.

Στις 8 Μαρτίου του 2018 έγινε μια άλλη διαδικασία, στην οποία πάλι με πρόταση της δικαιοσύνης, ζήτησε η Νέα Δημοκρατία να γίνει ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή, προκαταρκτική, για να παραπεμφθούν οι κ.κ. Κουρουμπλής, Ξανθός και Πολάκης. Και σε αυτήν την επιτροπή, όπως και στη σημερινή, εμείς ψηφίσαμε υπέρ. Έτσι, λοιπόν, δεν έχει κανείς να μας πει ότι είμαστε με τον έναν ή με τον άλλον. Είμαστε υπέρ της διαφάνειας να παραπεμφθεί το ζήτημα στη δικαιοσύνη.

Όμως, η Αριστερά μας λέει πως δεν κυβέρνησε. Λέει ψέματα. Κυβέρνησε και μάλιστα μια κρίσιμη περίοδο, την εποχή της Οικουμενικής Κυβέρνησης, όταν υπεγράφησαν οι σκανδαλώδεις και τερατώδεις συμβάσεις με τη «SIEMENS». Είχε τη δική σας υπογραφή, κύριοι της Αριστεράς.

Επίσης, να μην ξεχνάμε ότι διεθνείς ελεγκτές, οι οποίοι έχουν εξετάσει τη δημόσια διαφθορά στη χώρα, έχουν αναγάγει σε πρωταθλητές της διαφθοράς τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στους οποίους η Αριστερά πρωταγωνιστεί επί σαράντα χρόνια. Δεν είστε αθώοι, λοιπόν. Και διοριζόσασταν από το παράθυρο, άλλοτε πουλώντας ψήφους στο ΠΑΣΟΚ και άλλοτε στη Νέα Δημοκρατία και βρίσκατε τρόπο να είσαστε μέσα στα πράγματα, μέσω της διαπλοκής των καναλιών, των διαφόρων επιχειρηματιών.

Τέλος, κυβερνάτε τα τελευταία τρία χρόνια, μέσα στα οποία και διορισμούς κάνατε και μεγάλες δουλειές έγιναν. Ίσως μια μελλοντική κυβέρνηση, σε κάποια άλλη διαδικασία, μετά από ένα χρονικό διάστημα, να έρθει εδώ να εξετάσει το ζήτημα των μη κυβερνητικών οργανώσεων, αυτό το τεράστιο σκάνδαλο, που συμβαίνει τα τελευταία χρόνια στην πατρίδα μας.

Τότε, στις 8 Μαρτίου ζήτησε η δικαιοσύνη την παραπομπή των κ.κ. Ξανθού, Πολάκη και Κουρουμπλή. Εσείς καταψηφίσατε. Εμείς ψηφίσαμε και υπέρ της συστάσεως προανακριτικής επιτροπής, την οποία πρότεινε η Νέα Δημοκρατία, γιατί τα θέλουμε πραγματικά όλα στο φως. Τα θέλουν, όμως, όλοι όλα στο φως;

Κύριες και κύριοι, σύμφωνα με το διαβιβαστικό της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου πράγματι, προτείνεται να ερευνηθεί για το διατελέσαντα Υπουργό Υγείας του 2015, τον κ. Κουρουμπλή, διάπραξη του αδικήματος απιστίας. Επίσης, να γίνει έρευνα για τον κ. Ξανθό και τον κ. Πολάκη για κάποιες τιμολογήσεις φαρμάκων από το 2016, να γίνει προανακριτική. Εμείς το ψηφίσαμε. Εσείς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αν θέλατε να είστε σε όλα καθαροί, έπρεπε κι αυτό να το ψηφίσετε.

Επίσης, πριν από λίγο, καιρό είχαμε την ομόφωνη, από όλες τις πτέρυγες της Βουλής, τιμωρία, τόσο εμού, όσο και δύο Βουλευτών της Χρυσής Αυγής, του συναγωνιστή Ηλιόπουλου και του συναγωνιστή Κασιδιάρη, διότι έκανα το έγκλημα να πω ότι όσοι είναι Βουλευτές μέσα σε αυτήν την Αίθουσα πρέπει να έχουν μητέρα, πατρίδα την Ελλάδα και μόνο την Ελλάδα. Γι' αυτό τιμωρήθηκα.

Θα σας διαβάσω μια πρόσφατη είδηση της 13ης Μαΐου του 2018. Στο Χατίμ, μια θρησκευτική τελετή των Μουσουλμάνων, γίνεται η ενηλικίωση των μουσουλμανοπαίδων, που έχουν ολοκληρώσει την ανάγνωση και την εκμάθηση του Κορανίου, μετείχαν ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Χουσεϊν Ζεϊμπέκ, ο ψευδομουφτής Αχμέτ Μετέ και στην τελετή ακούστηκαν ποιήματα μίσους και προπαγάνδας κατά της Ελλάδος, σε ελληνικό έδαφος και παρουσία Βουλευτή του ελληνικού Κοινοβουλίου. Στη διάρκεια αυτής της τελετής, μικρά παιδιά της μειονότητας από τα Πομακοχώρια της περιοχής, απήγγειλαν ποιήματα για τη μητέρα Τουρκία, τον Μωάμεθ τον Πορθητή και τον ένδοξο Τούρκο στρατιώτη. Αυτά μέσα στην Ελλάδα, παρουσία Βουλευτών του ελληνικού Κοινοβουλίου. Μάλιστα, όλα τα παιδιά μαζί φώναζαν: «Παιδιά Τούρκων

είμαστε. Τούρκοι είμαστε εμείς».

Σας διαβάζω και το ποίημα: «Ενθουσιώδης πάντα ήμουν στην ιστορία. Με τον Μωάμεθ τον Πορθητή μπροστά έτρεξα στην Κωνσταντινούπολη. Έκλεισα εποχές, άνοιξα εποχές. Παιδιά Τούρκων. Τούρκοι είμαστε εμείς. Είμαι ο Τούρκος στρατιώτης απέναντι στο κοπάδι των εχθρών. Μάρτυρας η ιστορία, κατέγραψα θρύλους. Παιδιά Τούρκων. Τούρκοι είμαστε εμείς».

Αυτά στην τελετή Χατίμ στον Εχίνο, σε ένα πομακοχώρι, στους Πομάκους που είναι Έλληνες στο αίμα, σύμφωνα με την ενδελεχή έρευνα του καθηγητού Ξηροτύρη, που έμεινε την δεκαετία του 1970 στη Θράκη. Οι Πομάκοι στη γλώσσα τους έχουν ομηρικές και αρχαίες ελληνικές λέξεις και σε αυτούς το ανίκανο και εθνικά επικίνδυνο κράτος -όχι του ΣΥΡΙΖΑ- το μεταπολεμικό, τους έμαθε τουρκικά, ενώ δεν ήξεραν ούτε λέξη.

Έρχεστε τώρα, κάθε λίγο και λιγάκι και μας εγκαλείτε για αντιδημοκρατική συμπεριφορά. Θα πρέπει, όμως, να εξετάσουμε ποια σχέση έχετε, εσείς του ΣΥΡΙΖΑ, με τη δημοκρατία. Το περασμένο Σάββατο 12 Μαΐου κυκλοφόρησε η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» με ένα ένθετο: «Πενήντα χρόνια από τη διάσπαση του ΚΚΕ», στο οποίο υπήρχαν αναλύσεις, συνεντεύξεις και μαρτυρίες. Θυμίζω ότι το ΚΚΕ εσωτερικού έγινε ο Συνασπισμός και από τον Συνασπισμό έγινε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ας δούμε λοιπόν, τι λένε δύο πρόσωπα της «ανανεωτικής» Αριστεράς για τις σχέσεις του κόμματος σας με το καθεστώς Τσαουσέσκου, στο οποίο πολλά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ πήγαν υπότροφοι και σπούδασαν, καθώς και με τη Βόρειο Κορέα. Με αυτές τις «μεγάλες» και «σπουδαίες» δημοκρατίες είχατε σχέση, «μεγάλοι δημοκράτες». Είπε, λοιπόν, στα «ΝΕΑ» ο Πέτρος Κουναλάκης: «Όταν επήλθε η διάσπαση σταμάτησαν όλες οι δυνατότητες χρηματοδότησης από τη Σοβιετική Ένωση. Μείναμε με αυτά, που μαζεύαμε. Και το χειρότερο από όλα, ένα ακόμα μας βοηθούσε. Ο Τσαουσέσκου στο Βουκουρέστι. Κλείναμε τα μάτια. Αρνηθήκαμε τους Σοβιετικούς, οι οποίοι ήταν μια φρίκη, αλλά ή δική μας επιλογή δεν ήταν καλύτερη. Πηγαίναμε συνέχεια στο Βουκουρέστι. Προσωπικά, ταξίδευα κάθε δυο-τρεις μήνες».

Στο ίδιο ένθετο ο Τίτος Πατρίκιος, ο γνωστός και επιφανής ποιητής της Αριστεράς. «Για το καθεστώς Τσαουσέσκου, όμως, έκλειναν τα μάτια», του λέει ο δημοσιογράφος. «Ναι, η γυναίκα μου, όταν έμαθε ότι η Αυγή έπαιρνε το χαρτί από τον Τσαουσέσκου έγινε έξαλλη. «Να σταματήσει αμέσως αυτό», είπε. Και της είπαν «θα κλείσει η Αυγή αλλιώς». «Να κλείσει», είπε. «Δεν μπορεί να μας χρηματοδοτεί ο Τσαουσέσκου»». Στη διάσπαση η Ρουμανία ήταν φιλική προς ανανεωτές, όπως και η Βόρεια Κορέα άλλωστε.

Σε αυτήν τη δημοκρατία πιστεύετε. Στη δημοκρατία του Τσαουσέσκου και της Βόρειας Κορέας, γι' αυτό να μην μας κάνετε τους υπερδημοκράτες και να μην μας εγκαλείτε.

Το θέμα των ημερών είναι το ζήτημα της Μακεδονίας μας. Απευθύνω μια επιστολή προς τον Πρωθυπουργό, ο οποίος για μία ακόμη φορά, θα παραλείψει το συνταγματικό του καθήκον να ενημερώσει την τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας, σύμφωνα με τις τρεις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις, και την παραδίδω για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικόλαος Μιχαλολιάκος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ολοκληρώνετε, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Ολοκληρώνω, μάλιστα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Πριν λήξουν τα δεκαπέντε λεπτά, σε Αρχηγό Κόμματος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Λαγέ, εντάξει, τα ακούσαμε όλα. Και από σας προηγούμενα και τώρα και τα ιστορικά στοιχεία και όλα. Σας παρακαλώ. Δεν σας αδικήσαμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή): Δεν πειράζει. Σε δύο λεπτά θα έχω τελειώσει.

Οι διαρροές που υπάρχουν είναι για «Δημοκρατία της Μακεδονίας του Ίλιντεν». Το Ίλιντεν ήταν μια βουλγάρικη και σλάβικη επανάσταση, όπως έχει γράψει ο Ίωνας Δραγούμης, είναι όχημα αλυτρωτισμού, αλλά επειδή είστε μπολσεβίκοι, τακτικιστές χρησιμοποιείτε την τακτική «δύο βήματα μπρος, ένα βήμα πίσω». Δεν θα είναι αυτή η πρότασή σας. Ρίχνετε μια ακραία πρόταση, για να πάτε στο Gorna ή στο Nova Makedonija.

Σε όλες τις περιπτώσεις, η Χρυσή Αυγή καταγγέλλει τις εξελίξεις στο ζήτημα της Μακεδονίας. Θέλει, να διευκρινίσει η Νέα Δημοκρατία τι εννοεί ο κ. Τσίπρας, όταν λέει ότι συγχαίρει για το συναινετικό κλίμα από τη Νέα Δημοκρατία; Έχετε συμφωνήσει την παροχή του ονόματος; Διαψεύστε τον. Εγώ αυτό το ζήτημα θέτω.

Εις ό,τι αφορά τη Χρυσή Αυγή, παραμένει σταθερή στη θέση της. Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας. Και επειδή σας αρέσει η δημοκρατία τόσο πολύ, κάντε ένα δημοψήφισμα για τη Μακεδονία, να αποφασίσει ο λαός τι θέλει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 46ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Είναι εμπειρία ζωής, πραγματικά, αυτά που ακούσατε και που θα ακούσετε από δω και πέρα.

Παρακαλώ πολύ τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, να λάβει τον λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Χαίρομαι, κύριε Πρόεδρε, που προεξοφλείτε ότι η ομιλία μου θα είναι μία εμπειρία ζωής για τα παιδιά, τα οποία είναι εδώ σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τα καλωσορίζουμε κι εμείς στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από τρεις μήνες από το Βήμα της Βουλής είχα μιλήσει για πολιτική σκευωρία. Είχα καταγγείλει τις παρεμβάσεις των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ στο κράτος, καθώς και το παρακράτος, το οποίο πάει να στηθεί στη δικαιοσύνη. Όλα αυτά με αφορμή ένα υπαρκτό εταιρικό σκάνδαλο -και αναφέρομαι βέβαια στην υπόθεση «NOVARTIS»- που η Κυβέρνηση προσπαθεί να μετατρέψει σε υποτιθέμενο πολιτικό σκάνδαλο. Πρόκειται για ωμή παραβίαση των αρχών και των κανόνων του κράτους δικαίου.

Με βάση καταθέσεις άφαντων μαρτύρων και πρωτοφανείς μεθοδεύσεις στοχοποιήθηκαν και συκοφαντήθηκαν δύο τέως Πρωθυπουργοί, ο Ευρωπαίος Επίτροπος, ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος και έξι Υπουργοί.

Ήρθαν για δεύτερη φορά μέσα σε τρεις μήνες σε αυτήν την Αίθουσα να υπερασπιστούν την αθωότητά τους. Και για δεύτερη φορά, ο κ. Τσίπρας, ο ενορχηστρωτής αυτής της σκευωρίας, δεν είχε το θάρρος να καθίσει στο έδρανο του Πρωθυπουργού να τους ακούσει. Κρύφτηκε στο γραφείο του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πριν από τρεις μήνες, είχα επισημάνει αναλυτικά πώς παραβιάζεται το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής. Είχα μιλήσει για θεσμική εκτροπή. Είχα εξηγήσει ότι με τους χειρισμούς της Κυβέρνησης, ουσιαστικά συγκαλύπτεται το ελληνικό σκέλος ενός αναμφισβήτητου οικονομικού σκανδάλου, με διεθνή διάσταση και είχα καταθέσει και μια σειρά από συγκεκριμένες προτάσεις για περαιτέρω εξυγίανση του φαρμακευτικού κυκλώματος, μια προσπάθεια που ξεκίνησε και απέδωσε καρπούς την περίοδο 2012-2015. Σε αυτές, όμως, τις πολύ συγκεκριμένες προτάσεις δεν βρήκα, για άλλη μια φορά, καμμία ανταπόκριση.

Αντίθετα, οι άθλιες συμμορίες συνεχίζουν τη δράση τους, εκμεταλλευόμενοι τον πόνο των πιο αδύναμων συμπολιτών μας και

κυρίως, την αδιαφορία και την ανικανότητα της σημερινής Κυβέρνησης, κάτι που επιβεβαίωσε και η πρόσφατη, τραγική ιστορία με τα αντικαρκινικά φάρμακα.

Είχα, επίσης, προβλέψει ότι η στημένη αυτή υπόθεση θα καταλήξει σε ένα θλιβερό σκηνικό με δέκα κάλπες ντροπής. Είχα πει με καθαρά λόγια ότι πρόκειται για μία χυδαία απόπειρα της Συμπολίτευσης να σπιλώσει τους πολιτικούς της αντιπάλους. Σήμερα δικαιωνόμαστε πλήρως.

Δεν θα επιμείνω στη νομική πλευρά της υπόθεσης «NOVARTIS». Τα νομικά επιχειρήματα, εξάλλου, παρουσιάστηκαν με άρτιο τρόπο από τους εισηγητές μας.

Θα σταθώ, όμως, στην πολιτική πτυχή του θέματος. Στο πόρισμά της η κυβερνητική πλειοψηφία παραδέχεται, με τον πιο φανερό τρόπο, ότι δεν υπάρχουν ενδείξεις ενοχής για κανένα πολιτικό πρόσωπο. Αποφασίσατε τη σύσταση της προκαταρκτικής επιτροπής, κρίνοντας προφανώς, ότι η Βουλή είναι αρμόδια να εξετάσει το θέμα. Και επικαλεστήκατε, όπως σας είπε και ο κ. Βορίδης, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας μέχρι σήμερα, το τι λέει το άρθρο 86 του Συντάγματος.

Τώρα που έπεσαν οι μάσκες, πάτε να βγάλετε την υπόθεση από πάνω σας. Και έρχεται σήμερα να μας πει ο κ. Τσίπρας, να μας πείτε όλοι σας, ότι δεν έχει αρμοδιότητα η Βουλή και ότι αρμοδιότητα έχει η δικαιοσύνη.

Αλλά σας ερωτώ ευθέως, κύριοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας, η δικαιοσύνη δεν ερευνά ήδη την υπόθεση; Ο εισαγγελέας, εξ όσων γνωρίζω, δεν έχει ζητήσει, ως όφειλε να κάνει, το άνοιγμα λογαριασμών δέκα πολιτικών προσώπων; Περίμενε κανείς δικαστής τον κ. Τσίπρα, για να ερευνήσει την υπόθεση; Ασφαλώς, όχι.

Η πολιτική σκηνοθεσία, λοιπόν, που στήθηκε στη Βουλή, είχε έναν μοναδικό σκοπό, να συκοφαντηθούν πρόσωπα και να δημιουργηθούν εντυπώσεις, γιατί στις πενήντα έξι σελίδες του πορίσματος, το μόνο που κάνει η κυβερνητική πλειοψηφία, είναι να ψελλίζει νόμους, διατάξεις και παλιές εκθέσεις. Καμμία λέξη για την ουσία της υπόθεσης.

Δεν χρειάζεται να επαναλάβω ότι η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη «NOVARTIS» σε όλες τις συνεδριάσεις ασχολήθηκε μόνο με τα διαδικαστικά θέματα. Δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο επιτροπής να ασχολείται μόνο με τον προγραμματισμό εργασιών, αλλά τελικά να μην εργάζεται.

Και πώς να εργαστεί, άλλωστε, όταν η πλειοψηφία επέλεξε να μην εξετάσει σε βάθος την υπόθεση, όπως ζητούσαμε εμείς και οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση από την πρώτη στιγμή; Γιατί, βλέπετε, η κυβερνητική πλειοψηφία, από την πρώτη στιγμή, απέκλεισε την εξέταση μαρτύρων, που θα στήριζαν, υποτίθεται, τις κατηγορίες τους.

Τρεις κουκουλοφόροι μάρτυρες, ουδείς γνωρίζει την ταυτότητά τους και ποτέ δεν ελέγχθηκε η αξιοπιστία τους. Ζήσαμε έτσι μία ακόμη παγκόσμια πρωτοτυπία: Σύσσωμη η Αντιπολίτευση και όλοι οι εμπλεκόμενοι να ζητούν την αποκάλυψη της αλήθειας, ενώ αυτοί που δρομολόγησαν τη σύσταση της επιτροπής να κάνουν ό,τι μπορούν, για να αποτρέψουν τη διαλεύκανση της υπόθεσης, την ίδια ώρα μάλιστα, που διαθέτετε και την πλειοψηφία στην επιτροπή.

Επανέρχομαι στην ουσία και συνοψίζω τα συμπεράσματα, τα οποία θα έπρεπε να σας κάνουν να ντρέπεστε για τις επιλογές σας:

Πρώτον, δεν προέκυψε κανένα αδίκημα σχετικά με δωροδοκία, δωροληψία και απιστία. Ειδικά δε, για την υπόθεση της απιστίας, κάνατε λάστιχο την αρμοδιότητα της επιτροπής. Ενώ στη Βουλή ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ τη συμπεριέλαβαν στο κατηγορητήριο, στην επιτροπή επικαλεστήκατε αναρμοδιότητα, επειδή διαπιστώσατε ότι αφορούσε και τον κ. Κουρουμπλή.

Δεύτερον, η Κυβέρνηση έπεσε στην παγίδα, την οποία η ίδια έστησε. Έστειλε την υπόθεση στη Βουλή με το άρθρο 86 του Συντάγματος, αλλά η επιτροπή αρνήθηκε την εφαρμογή του ίδιου άρθρου, γιατί προβλέπει, λένε, την εξάλειψη του αξιόποινου των πράξεων.

Αναρωτιέμαι, δεν το γνωρίζατε αυτό από την αρχή; Και σε κάθε περίπτωση, αν θέλατε την πραγματική διερεύνηση της υπόθεσης, τι σας εμπόδιζε να ελέγξετε τυχόν αξιόποινες πράξεις στην επιτροπή και να αποφασίσετε στη συνέχεια αν αυτές πρέπει ή δεν πρέπει να παραγραφούν; Η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Αν διερευνούσατε πραγματικά την υπόθεση, θα αποκαλυπτόταν πλήρως η σκευωρία την οποία στήσατε με τη συνδρομή των τριών κουκουλοφόρων και αυτός είναι ο πραγματικός λόγος, που τελικά η κυβερνητική πλειοψηφία αρνήθηκε την αποκάλυψη της αλήθειας. Γιατί αν το αποτολμούσε, δεν θα αποκαλύπτονταν μόνο η σκευωρία, αλλά και οι ίδιοι οι σκευωροί.

Και γι' αυτό, εμείς δεν προτιθέμεθα να συμμετέχουμε σε μια ψηφοφορία-φιάσκο με δέκα κάλπες ντροπής! Αυτή την άθλια μεθόδευση αρνούμαστε να τη νομιμοποιήσουμε. Μείνετε εσείς και ψηφίστε μαζί με τη Χρυσή Αυγή και τον κ. Καμμένο, ο οποίος δεν εμφανίστηκε καν σήμερα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, για άλλη μια φορά, να υπενθυμίσω.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μεθόδευση που πήγε η Κυβέρνηση να στήσει γύρω από την υπόθεση της «NOVARTIS» δεν άντεξε τελικά στο φως των κοινοβουλευτικών διαδικασιών. Αφήνει, βέβαια, πίσω της την οσμή ενός παρακράτους, που δεν δίστασε να παραβιάσει βάναυσα τη διάκριση των εξουσιών και να χρησιμοποιήσει τη δικαιοσύνη ως εργαλείο εξόντωσης των πολιτικών της αντιπάλων.

Όταν η Νέα Δημοκρατία αναλάβει τη διακυβέρνηση, να είστε σίγουρες και σίγουροι ότι θα πέσει άπλετο φως σε αυτή τη σκοτεινή υπόθεση. Στήσατε μια πρωτοφανή σκευωρία στα κοινοβουλευτικά χρονικά και να ξέρετε ότι αυτό θα το βρείτε μπροστά σας. Δεν σας το λέω αυτό καθ' οποιονδήποτε τρόπο εκδικητικά. Είναι κάτι –προσέξτε- που θα το κάνει ούτως ή αλλιώς η ανεξάρτητη ελληνική δικαιοσύνη. Γιατί; Σας το είπαν κιόλας οι εμπλεκόμενοι. Θα το διεκδικήσουν πρώτα από όλα αυτοί, οι οποίοι συκοφαντήθηκαν, μια δικαιοσύνη την οποία εσείς προσπαθείτε, με πρωτοφανή τρόπο, να χειραγωγήσετε.

Αλλά με τη δικιά μας διακυβέρνηση εγγυώμαι προσωπικά ότι θα ανακτήσει πλήρως την αυτονόητη ανεξαρτησία της, όπως συμβαίνει σε κάθε ευνομούμενο κράτος. Και γι' αυτό είμαι σίγουρος ότι θα κάνει ό,τι πρέπει για να μάθουν ακριβώς τι συνέβη και ποιοι είναι οι πρωταγωνιστές της σκευωρίας που στήσατε. Γιατί κάθε πολίτης πρέπει να γνωρίζει ότι η δικαιοσύνη σε αυτή τη χώρα ούτε εκβιάζεται ούτε χειραγωγείται.

Το κράτος δικαίου είναι εδώ, για να προστατεύσει κάθε Έλληνα πολίτη από κάθε άδικη κατηγορία, με την τήρηση των νόμων και των δικονομικών κανόνων και όχι με ευτράπελα, όπως το χθεσινό που ο Υπουργός Δικαιοσύνης, με δέκα μέρες καθυστέρηση, έσπευσε να ενημερώσει τη Βουλή ότι οι μηνύσεις των κυρίων Σαμαρά, Βενιζέλου, Αβραμόπουλου μπαίνουν στο αρχείο, ενώ κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από κανέναν δικονομικό κανόνα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν είναι δέκα μέρες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Θα τα πείτε μετά.

Κύριε Τσίπρα, δεν είστε εδώ να με ακούσετε, αλλά φαντάζομαι ότι παρακολουθείτε τουλάχιστον τη συζήτηση από την τηλεόραση. Στη συζήτηση του Φεβρουαρίου είχα πει ότι δεν είχατε το πολιτικό θάρρος να κοιτάξετε στα μάτια τον κ. Πικραμμένο στη συγκλονιστική του ομιλία, ούτε όμως και τον κ. Σαμαρά και τους άλλους εμπλεκόμενους, που εξέθεσαν με αφοπλιστικό τρόπο τη σκευωρία, την οποία στήσατε σε βάρος της παράταξής μας. Έκτοτε, κανείς σας δεν διανοήθηκε να κάνει ούτε μία δήλωση αποκατάστασης των δέκα πολιτικών σας αντιπάλων, των οποίων την πολιτική τιμή και την προσωπική υπόληψη προσβάλατε με πρωτοφανή τρόπο, προδικάζοντας -τάχα- την ενοχή τους.

Λυπάμαι, αλλά πρέπει να το πω. Αυτό που βλέπουμε δεν είναι μόνο μια Κυβέρνηση, η οποία έχει κάνει το ψέμα δεύτερη φύση. Είναι κάτι, δυστυχώς, πολύ χειρότερο. Γίνατε μέσα σε μόλις τριάμισι χρόνια ένα καθεστωτικό σύστημα εξουσίας, χωρίς κανέναν ηθικό φραγμό. Δεν είστε απλά πρώτοι στα λόγια και τα ρουσφέτια και ουραγοί στη δουλειά και το αποτέλεσμα. Είστε κάτι πολύ χειρότερο. Σαν το οξύ, διαβρώνετε σταγόνα-σταγόνα, τα θεμέλια του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Προσπαθείτε κάθε μέρα να κάνετε πράξη την ασύλληπτη ρήση σας «ή τους τελειώνουμε

ή μας τελειώνουν».

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Χρησιμοποιείτε τους μηχανισμούς της εξουσίας για να στοχοποιήσετε, όχι μόνο τους πολιτικούς σας αντιπάλους, αλλά και τις οικογένειές τους. Στην ουσία, με όλα αυτά τα οποία κάνετε, με τη γλώσσα την οποία χρησιμοποιείτε, όχι μόνο εσείς, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά το ίδιο το Πρωθυπουργικό Γραφείο, δεν αποδέχεστε καν τον βασικό κανόνα της δημοκρατικής αντιπαράθεσης, που είναι ο στοιχειώδης δημοκρατικός σεβασμός του δημοκρατικά εκλεγμένου αντιπάλου σας. Θέλετε να οδηγήσετε απροκάλυπτα τη χώρα σε έναν διχασμό, σε έναν βαθύ νέο διχασμό, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να περιορίσετε την πολιτική συντριβή σας. Κρατάτε κάθε μέρα ζωντανή τη χειρότερη μορφή του αυριανισμού και το κάνετε, για να κρύψετε την απερίγραπτη ανικανότητά σας, τις δικές σας τραγικές επιλογές και, δυστυχώς, συνεχίζετε ακάθεκτοι στον ίδιο δρόμο.

Ακόμα και σήμερα, που μιλάμε για τη σκευωρία της «NOVARTIS», εξυφαίνεται μια νέα σκευωρία, αυτή τη φορά σε βάρος του ελληνικού λαού, μια σκευωρία με πολλά νέα ψέματα. Γιατί είναι ψέματα τα περί τέλους των μνημονίων όταν έχετε ήδη ψηφίσει μέτρα ύψους 5,1 δισεκατομμυρίων έως το 2021 και έχετε βάλει υποθήκη τη δημόσια περιουσία έως το 2115. Είναι ψέματα τα περί δήθεν μεταμνημονιακής εποχής, ενώ έρχονται νέες βαριές μειώσεις σε παλιές και νέες συντάξεις, μείωση του αφορολόγητου, πλήρης κατάργηση του ΕΚΑΣ, νέοι φόροι και εισφορές και φυσικά, αυξημένος ΦΠΑ στα νησιά.

Τις τελευταίες μέρες, είδα ότι με κάποια προπαγανδιστικά τερτίπια αφήσατε υπονοούμενα ότι δήθεν μπορεί και να επανεξετάσετε τι θα κάνετε με την άγρια περικοπή των συντάξεων –προσέξτε- αυτήν την πολιτική, την οποία εσείς έχετε υπογράψει, εσείς έχετε ψηφίσει, εσείς έχετε προκαλέσει με την πολιτική σας και αναγκαστήκατε και χθες βέβαια, να παραδεχθείτε με δήλωση ανώτατης κυβερνητικής πηγής –μπορούμε να φανταστούμε ποια είναι- ότι φυσικά θα την υλοποιήσετε γιατί εσείς την ψηφίσατε.

Είναι ακόμα μεγαλύτερο ψέμα η δήθεν καθαρή έξοδος, που σημαίνει στην αλήθεια να περάσουμε, από φθηνό δανεισμό από ευρωπαϊκά κεφάλαια σε ακριβό δανεισμό από τις αγορές, ενώ παραμένουν όλες οι βαριές μνημονιακές υποχρεώσεις.

Κάποτε, σας θυμάμαι στη φάση της εξαλλοσύνης του πρώτου εξαμήνου του 2015, όταν διαπραγματευόσασταν με τα πουκάμισα έξω και ζητούσατε τότε χρηματοδότηση, χωρίς μνημόνιο.

Και μετά από τριάμισι χρόνια του κ. Τσίπρα και του κ. Καμμένου στην εξουσία, το συνονθύλευμα που μας κυβερνά οδηγεί τη χώρα σε ένα ακόμα μνημόνιο, χωρίς αυτή τη φορά χρηματοδότηση. Μπράβο σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και είναι νέο ψέμα, βέβαια, ότι η χώρα θα ξαναγίνει οικονομικά ανεξάρτητη, όταν υπάρχει διαρκής έλεγχος των Βρυξελλών. Είστε πολύ ευρηματικοί πάντως, με τις λέξεις. Αυτό πρέπει να σας το αναγνωρίζω. Πότε βαφτίζετε αυτό τον έλεγχο των Βρυξελλών «ενισχυμένη επιτήρηση» και πότε «εργαλείο». Εργαλείο!

Είναι, βέβαια ψέμα –μεγάλο ψέμα- να μιλάτε για υπεραπόδοση της οικονομίας και να χρησιμοποιείτε, για να υποστηρίξετε τον ισχυρισμό σας αυτόν, το υπερπλεόνασμα –λες και δεν είναι δύο διαφορετικά πράγματα- το οποίο το μαζεύετε από φάρμακα, που δεν δίνετε σε νοσοκομεία, από νέες συντάξεις που δεν εκδίδετε, από επιστροφές φόρων, που δεν κάνετε στους δικαιούχους, από ληξιπρόθεσμα χρέη, που δεν πληρώνετε και από δημόσιες επενδύσεις, που δεν πραγματοποιείτε. Έτσι χτίστηκε το υπερπλεόνασμα, το οποίο διαφημίζετε.

Είναι ντροπή σας να πανηγυρίζετε σήμερα γιατί βγάζετε μεγαλύτερο πλεόνασμα, από αυτό που σας ζητήθηκε. Το βγάζετε από τις τσέπες των Ελλήνων, για να πάει στις τσέπες των δανειστών, οι οποίοι σε κάθε ευκαιρία υπενθυμίζουν ότι το μείγμα των δημοσιονομικών μέτρων της τελευταίας τριετίας είναι αποκλειστική πολιτική επιλογή αυτής της Κυβέρνησης.

Το λέω και πάλι, για να γίνει απολύτως κατανοητό. Η συνειδητή διάλυση της μεσαίας τάξης είναι δική σας επιλογή. Η υπερφορολόγηση της παραγωγικής οικονομίας για να χτίσετε το κομματικό σας κράτος είναι δική σας επιλογή. Η εξάρτηση πολλών συμπολιτών μας από επιδόματα φτώχειας, για να τους αιχμαλωτίσετε κομματικά, είναι δική σας επιλογή. Και πλησιάζει η ώρα που γι' αυτές τις επιλογές σας, θα λογοδοτήσετε στον ελληνικό λαό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, εδώ και πολύ καιρό, έχει ανοιχτά διατυπώσει το αίτημά της για εκλογές. Η χρονική λήξη της δανειακής σύμβασης αποτελεί ένα σημείο καμπής, για να κριθεί μια κυβερνητική θητεία, που έδειξε τα όρια και τις δυνατότητές της.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση να ανταποκριθεί. Αν όντως πιστεύει ο κ. Τσίπρας ότι τα μνημόνια τελειώνουν, ας ρωτήσει τους πολίτες. Αν υπερηφανεύεται για το τι έχει κάνει, ας το ζυγίσει στην κρίση των ψηφοφόρων. Κι αν πιστεύει σε καθαρές εξόδους, ας ζητήσει την καθαρή απάντηση των Ελλήνων!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλουμε καθαρή απάντηση, με καθαρούς κανόνες και με μία ξεκάθαρη απάντηση από εσάς, κύριε Τσίπρα και κύριε Σκουρλέτη, που είστε και ο αρμόδιος Υπουργός.

Κοιτάξτε. Έχουμε προτείνει εδώ και δύο χρόνια το σπάσιμο των μεγάλων εκλογικών περιφερειών, όπως είναι η Β' Αθηνών, αλλά και τη δυνατότητα ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού, που είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους. Επανέλαβα την πρότασή μου αυτή πριν από λίγες μέρες. Και πάλι, όμως, αποφύγατε να απαντήσετε με ένα ξεκάθαρο «ναι» ή με ένα ξεκάθαρο «όχι».

Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος μας έλεγε πριν από λίγες μέρες ότι η κατάτμηση της Β' Αθηνών αποτελεί αναγκαία θεσμική τομή.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, παραβιάζετε ανοιχτές θύρες. Έχω ζητήσει την κατάτμηση της Β' Αθηνών από το 2004, όταν εκλέχθηκα πρώτη φορά Βουλευτής.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Γιατί δεν το κάνατε;

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Απλή ερώτηση: Γιατί δεν το κάνατε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, μην απορείτε μεγαλοφώνως. Σταματήστε, σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αλλά, μαζί με την κατάτμηση της Β' Αθηνών...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ!

Κύριε Πρόεδρε, συνεχίστε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Γιατί τέτοια νευρικότητα; Περιμένετε. Θα απαντήσετε εφ' όλης της ύλης και θα απαντήσει και ο Πρωθυπουργός θέλει, δεν θέλει. Θα καταλάβετε σε λίγο και το πώς.

Είναι εξίσου, όμως, σημαντικό να αποκαταστήσουμε και την αδικία, που γίνεται σε βάρος εκατοντάδων χιλιάδων συμπολιτών μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας ακούνε σήμερα από τα πέρατα του κόσμου. Είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους και δεν μπορούν να δαπανήσουν ένα δυσβάστακτο ποσό, για να έρθουν να ψηφίσουν. Ξέρετε, οι συμπολίτες μας που είχαν τα προσόντα, αλλά και τις ψυχικές αντοχές να κυνηγήσουν το μέλλον τους εκτός συνόρων, έχουν κάθε δικαίωμα να θέλουν να συνδιαμορφώσουν το μέλλον της πατρίδας μας, γιατί στην Ελλάδα θέλουν να επιστρέψουν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν μπορείτε, λοιπόν, να κρύβεστε πίσω από αστείες υπεκφυγές. Και επειδή δεν έχω άλλο τρόπο να σας φέρω στην Βουλή να τοποθετηθείτε επί του θέματος, θυμίζω, κύριε Πρόεδρε –και είστε προσωπικά υπεύθυνος γι' αυτό!- ότι εκκρεμεί εδώ και δεκαοκτώ μήνες πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία δεν εισάγεται, με προσωπική σας ευθύνη, για συζήτηση στην Ολομέλεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επειδή, λοιπόν, δεν έχω άλλο τρόπο να φέρω τον κ. Τσίπρα στην Βουλή, καταθέτω αίτημα προ ημερησίας συζήτησης με μόνο αντικείμενο την ψήφο των Ελλήνων που βρίσκονται στο

εξωτερικό.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλετε, δεν θέλετε, κύριε Τσίπρα, θα έρθετε στη Βουλή να μιλήσετε για το θέμα αυτό! Δεν θα κρύβεστε για πάντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σας προκαλώ και σας προσκαλώ να πείτε δημόσια σήμερα στους πολίτες γιατί αρνείστε τη δυνατότητα ψήφου στους Έλληνες, ειδικά σε αυτούς, που έφυγαν τα τελευταία χρόνια; Στην πλειονότητά τους, είναι νέοι άνθρωποι και είναι φανερό ότι φοβάστε την κρίση τους. Γιατί αρνείστε να τους εξηγήσετε το αυτονόητο δικαίωμα να ψηφίσουν από τον τόπο κατοικίας τους όποιο κόμμα πιστεύουν ότι μπορεί επιτέλους να οδηγήσει την Ελλάδα στην οριστική έξοδο από την κρίση, ώστε να μπορέσουν και αυτοί, μια ώρα αρχύτερα, να επιστρέψουν στην πατρίδα τους, να ενωθούν και πάλι με τις οικογένειές τους;

Και ελπίζω –κρατάω μια μικρή ελπίδα- ότι θα κάνετε τελικά το σωστό. Εάν, παρά ταύτα, δεν το κάνετε –που το θεωρώ και το πιο πιθανό- θα το κάνουμε εμείς την επόμενη μέρα μετά τις εθνικές εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί, πιστέψτε με, οι εκλογές δεν θα αργήσουν. Κανείς ούτε ο ίδιος ο κ. Τσίπρας, δεν πιστεύει ότι οι εθνικές εκλογές θα γίνουν στο τέλος της θητείας. Και τα διλήμματα των εθνικών εκλογών για την επόμενη μέρα, είναι διλήμματα ξεκάθαρα. Εμείς δημιουργούμε μια πλατιά κοινωνική συμμαχία, η οποία προτάσσει την αλήθεια απέναντι στο ψέμα, την ασφάλεια απέναντι στον φόβο, τα έργα απέναντι στα λόγια, την αυτοπεποίθηση και την αισιοδοξία απέναντι στην εσωστρέφεια και την παρακμή.

Προσωπικά, δεν συμβιβάζομαι –και είμαι σίγουρος ότι δεν συμβιβάζεται και η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων- με μια πραγματικότητα, στην οποία η πολυδιαφημισμένη επιστροφή στην κανονικότητα –αυτή που διαφημίζει ο κ. Τσίπρας στα τηλεοπτικά του σποτ- σημαίνει απλά την παράταση της σιωπηλής παρακμής. Δεν συμβιβάζομαι με μια Ελλάδα, που σέρνεται μέσα σε μία παρατεταμένη μιζέρια, αδυνατώντας να ακολουθήσει τη σύγχρονη εποχή. Και δεν συμβιβάζομαι με μια Ελλάδα, που μικραίνει και μαζί της αισθάνεται ότι μικραίνουν και πολλοί συμπολίτες μας.

Έχω πλήρη επίγνωση της ευθύνης να ηγούμαι σήμερα της Νέας Δημοκρατίας, μιας ιστορικής παράταξης, που αποτελεί σήμερα τη μεγάλη κοίτη, στην οποία ενώνονται πολίτες από διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες, πολίτες που έχουν συνειδητοποιήσει ότι η χώρα χρειάζεται πάνω απ' όλα μια μεγάλη αναγέννηση, για να ξεφύγει οριστικά από τη μιζέρια, που την έχει καταδικάσει η Κυβέρνηση των κ. Τσίπρα και Καμμένου.

Γι' αυτό και δεν ζητώ από τους πολίτες κομματική συστράτευση, αλλά εθνική συμπόρευση. Χρειαζόμαστε σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ, την ενότητα του έθνους σε ένα κοινό όραμα εθνικής αναγέννησης.

Γνωρίζω καλά ότι το έργο της επόμενης ημέρας δεν θα είναι εύκολο. ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ ήδη διαφαίνεται ότι επιδιώκουν να αφήσουν πίσω τους καμένη γη. Είμαι, όμως, βαθιά πεπεισμένος ότι θα τα καταφέρουμε. Έχουμε πρόγραμμα και ξέρουμε με ποιους θα το κάνουμε πράξη. Αλλά, κυρίως έχουμε θέληση και βαθιά πίστη στις δυνατότητες των Ελλήνων. Το μέλλον δεν μπορεί να περιμένει. Η χώρα και οι πολίτες αξίζουν πολύ καλύτερα και οι συμπολίτες μας θα σας το δείξουν αυτό, αργά ή γρήγορα, στις επόμενες εκλογές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας αποχωρεί από την Αίθουσα)

(Θόρυβος από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας κατά την αποχώρησή τους από την Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, αν πρόκειται να αποχωρήσει η Νέα Δημοκρατία, οι δέκα ψηφολέκτες, οι οποίοι θεσμικά είναι ορισμένοι από τη δική σας Κοινοβουλευτική Ομάδα με e-mail στις υπηρεσίες, θα πρέπει να μείνουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το είπε στην αρχή.

(Θόρυβος από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας κατά την αποχώρησή τους από την Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Αυγενάκη, είναι κατά τον Κανονισμό. Δεν το γνωρίζετε, ίσως.

Μην κάνετε χειρονομίες σε εμένα, σας το έχω ξαναπεί. Αλλού να τις κάνετε ή να σας τις κάνουν.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Να πάρετε από τη Χρυσή Αυγή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Από τη Χρυσή Αυγή άλλοι παίρνουν και έπαιρναν χρόνια ολόκληρα. Σας παρακαλώ! Ξαφνικά εξανίστασταστε.

Είστε υποχρεωμένοι, κύριε Βορίδη. Έχετε δώσει με e-mail της παράταξής σας τους δέκα συναδέλφους, που θεσμικά, κατά τον Κανονισμό, θα είναι με τους δέκα συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό είπα και άκουσα από κάποιους κυρίους πράγματα, τα οποία...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Εμείς δεν συμμετέχουμε στη διαδικασία!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Τραγάκη, σας παρακαλώ, είστε πιο έμπειρος και από εμένα. Τι πρέπει ακριβώς να κάνω; Για πείτε το.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεν συμμετέχουμε στη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν συμμετέχετε, αλλά, με συγχωρείτε, δεν το αποφασίσατε όμως τώρα. Υπάρχει έγγραφο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προϋπέθετε ορθή ψηφοφορία!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Τραγάκη, με συγχωρείτε, αλλά σήμερα το μεσημέρι το δώσατε από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα με τα ονόματα των δέκα συναδέλφων. Δεν άλλαξε κάτι από τότε. Τι μπορώ να κάνω εγώ; Το αντιλαμβάνεστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο, για να το λήξουμε; Προϋπέθετε ορθή ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έτσι γράφει μέσα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, έτσι αποφασίσατε με την απόφαση που πήρε η πλειοψηφία σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αντιληφθήκατε ότι, ανεξαρτήτως της ορθότητας που λέτε, το έγγραφο που έχετε καταθέσει έχει τα ονόματα δέκα συναδέλφων, οι οποίοι, κατά τον Κανονισμό –διότι εσείς είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση- πρέπει να παρίστανται ως ψηφολέκτες; Τι να κάνουμε τώρα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, αλλά αφού δεν συμμετέχουμε στην ψηφοφορία;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Βορίδη, απέχετε, όχι της διαδικασίας, αλλά της ευθύνης, για να συνεννοούμαστε. Απέχετε της ευθύνης.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Και εσείς είχατε αποσύρει την ψηφολέκτριά σας, την κ. Γεροβασίλη. Εδώ είναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ναι; Εγώ δεν το θυμάμαι.

Καλώς, εντάξει. Δεν θα μαλώσουμε γι' αυτό, αλλά απέχετε της ευθύνης. Λύση θα βρεθεί, δεν υπάρχει ζήτημα, αλλά δεν είναι σωστό έτσι.

Παρακαλώ πολύ, τον λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας κ. Ανδρέας Ξανθός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Αγαπητοί συνάδελφοι, αποχώρησε, βεβαίως, η Νέα Δημοκρατία, αλλά νομίζω ότι οφείλω να δώσω μία πολύ σύντομη απάντηση σε αυτά, που είπε ο Αρχηγός της.

Ο κ. Μητσοτάκης μας είπε ότι αυτή η διαδικασία, που ακολουθούμε παραβιάζει τους κανόνες του κράτους δικαίου στη χώρα και πρέπει να ντρεπόμαστε για τις επιλογές μας.

Αυτό που για χρόνια παραβίαζε το κράτος δικαίου στη χώρα, ήταν το ανυπόληπτο, χρεωκοπημένο, φαύλο και πελατειακό πολιτικό σύστημα, το οποίο υπηρέτησε αυτή η παράταξη και φυσικά, ο συγκεκριμένος επικεφαλής. Αυτό το πολιτικό σύστημα, του οποίου έκφανση και ακραία εκδοχή είναι αυτή η υπόθεση του σκανδάλου της «NOVARTIS», την οποία συζητάμε.

Ακούσαμε τα περί σκευωρίας. Τα συζητήσαμε και την προηγούμενη περίοδο. Νομίζω ότι αυτή η θεωρία για ένα σκάνδαλο

διεθνών διαστάσεων, που διερευνάται με τη συνεργασία δικαστικών αρχών πολλών χωρών, που υπάρχουν μάρτυρες, καταθέσεις, που υπάρχει η συνεργασία διωκτικών αρχών είναι καταγέλαστη και –επιτρέψτε μου να πω- ενοχική.

Μίλησαν για παρωδία. Παρωδία –ή θα έλεγα τραγωδία- αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήταν αυτή η ιστορία, που είναι στην ουσία η πρώτη φορά, που γίνεται μια σοβαρή διερεύνηση, σε ένα πεδίο, όπως η υγεία και το φάρμακο, που όλοι ήξεραν ότι ήταν προνομιακός χώρος ανομίας, συναλλαγής με συμφέροντα, προκλητής ζήτησης, σπατάλης και διαφθοράς και ποτέ δεν υπήρξε η πολιτική βούληση να ανοιχθεί ένα σοβαρό μέτωπο κάθαρσης, αν αυτή η πρώτη ευκαιρία, η σοβαρή, κατέληγε σε παραγραφή. Αυτό πραγματικά, θα ήταν τραγωδία.

Νομίζω ότι με θεσμική σοβαρότητα, η πλειοψηφία της προανακριτικής επιτροπής αυτό ακριβώς προσπάθησε και –νομίζω- κατάφερε να αποσοβήσει. Αρκετά με τους νομικιμισμούς. Η ουσία του θέματος, κατά την άποψή μου, είναι η εξής: Εξέταση, και μάλιστα σε άπλετο φως, από τη Βουλή σήμαινε παραγραφή.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Παραπομπή στη δικαιοσύνη σημαίνει ισχυρή πολιτική βούληση. Επιτέλους, να διερευνηθεί αυτή η υπόθεση, να αποδοθούν ευθύνες, όπου και αν υπάρχουν, και κυρίως, να αξιοποιηθεί αυτή η διερεύνηση, για να κάνουμε μια σοβαρή θεσμική εξυγίανση στο σύστημα. Αυτή είναι η ουσία της υπόθεσης.

Φοβάμαι, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι αυτή η παρελκυστική τακτική της Αντιπολίτευσης, η οποία δείχνει να είναι γαντζωμένη στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών και στη διάταξη του Συντάγματος, που η ίδια έφτιαξε -μάλλον με κάποια πολιτική προνοητικότητα- προσπαθεί να δημιουργήσει ένα πλέγμα προστασίας σε κάποιους ημετέρους. Στην πραγματικότητα, αυτό που υπερασπίζονται, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αυτό το φαύλο σύστημα εξουσίας. Αυτό υπερασπίζονται με τόσο μεγάλο μένος όλη τη μέρα σήμερα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Νομίζω, λοιπόν, ότι το πολιτικό σήμα, που δίνουμε σήμερα είναι πάρα πολύ κρίσιμο και κοινωνικά ευεργετικό σε μια περίοδο, που σκάνε υποθέσεις εγκληματικών οργανώσεων, στην ουσία μαφίας, που δραστηριοποιούνται σε αυτόν τον τομέα, στον τομέα του φαρμάκου, στον τομέα της διαχείρισης ακριβών ογκολογικών φαρμάκων. Ακριβώς σε αυτήν την περίοδο, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να δοθεί στην κοινωνία το σήμα ότι κοιτάζουμε να παρέχουμε ασυλία σε πολιτικά πρόσωπα, να δημιουργήσουμε και να αναπαράγουμε ένα πλέγμα εξουσίας για την μη απόδοση ευθυνών.

Αυτό ήταν καταλυτικό, για να ισοπεδωθεί πλήρως η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, των θεσμών και της δημοκρατίας. Πολύ σωστά, αυτήν τη στιγμή, αυτό το αποφεύγουμε.

Εγώ θεωρώ ότι πραγματικά, αυτή η υπόθεση, έχοντας εμπιστοσύνη προφανώς στην ελληνική δικαιοσύνη, μπορεί να εξελιχθεί σε μια εμβληματική υπόθεση, που θα σηματοδοτήσει, ότι πλέον η περίοδος που το πολιτικό σύστημα, οι φορείς της πολιτείας, τα θεσμικά όργανα του κράτους έκαναν τα στραβά μάτια, παρείχαν ασυλία και έδειχναν ανοχή, έχει τελειώσει. Μπαίνουμε πλέον σε μια νέα περίοδο, όπου υπάρχει ισχυρή πολιτική βούληση να τελειώνουμε με το απόστημα της διαφθοράς στην υγεία.

Νομίζω ότι το πιο σημαντικό συμπέρασμα, αγαπητοί συνάδελφοι, κατά την άποψή μου, είναι ότι η Κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχουν ενσωματωθεί σε αυτό το φαύλο σύστημα εξουσίας. Η στρατηγική της ενσωμάτωσης και της αφομοίωσης του ΣΥΡΙΖΑ, αυτή η δεύτερη γραμμή άμυνας του συστήματος, η πρώτη επιθετική γραμμή ήταν η αριστερή παρένθεση, το «παραιτηθείτε τώρα». Μας είπε προηγουμένως ο κ. Μητσοτάκης: «Πού θα πάει; Κάποια στιγμή θα γίνουν εκλογές». Δυόμισι χρόνια ζητάει εκλογές ο κ. Μητσοτάκης. Η ελληνική κοινωνία, παρά τα προβλήματα, παρά την πίεση, παρά τη δυσφορία, παρά το ότι κι εμείς διαχειριζόμαστε ένα δύσκολο πλαίσιο, επιβαρυντικό για τους ανθρώπους, δεν έχει δώσει σήμα πολιτικής ανατροπής στη χώρα, ακριβώς γιατί έχει καταλάβει ότι δεν είμαστε το ίδιο και έχει καταλάβει ότι αυτοί που καραδοκούν να επιστρέψουν πάνε να επανασυστήσουν και να αναδιοργανώσουν το γνωστό κράτος λάφυρο, τη λογική της νομής της εξουσίας για την εύνοια των «ημετέρων».

Δεν αφομοιώθηκε, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν ενσωματώθηκε στο πολιτικό παιχνίδι, που είχαν στήσει για χρόνια. Δεν λειτούργησε με συστημικό τρόπο. Πιο αντισυστημική στάση από το να παροχετεύσουμε το απόστημα του ΚΕΕΛΠΝΟ, να ανοίξουμε αυτή τη διερεύνηση στον χώρο της υγείας και του φαρμάκου, κατά την άποψή μου, δεν υπάρχει.

Αυτή είναι μια πραγματική παρέμβαση, μια τομή. Μπολιάζουμε αυτήν την περίοδο με αντισώματα κοινωνικού δημόσιου ήθους το σύστημα υγείας και νομίζω και ευρύτερα τον δημόσιο βίο της χώρας. Αυτό κάνουμε και θα το κάνουμε με σοβαρότητα, με συνέπεια, με προσεκτικές κινήσεις και κυρίως, δίνοντας βάρος, όχι μόνο στη διερεύνηση του παρελθόντος και όχι φυσικά, στη σκανδαλολογία. Δεν είναι στον πυρήνα του αριστερού πολιτικού λόγου η σκανδαλολογία. Στον πυρήνα του αριστερού πολιτικού λόγου είναι η ισότητα, η κοινωνική δικαιοσύνη και η δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Θα πάρουμε όλα τα απαραίτητα μέτρα. Ήδη, τα έχουμε δρομολογήσει για πρώτη φορά στη χώρα και αυτό είναι το σημαντικό ζήτημα αξιοπιστίας, γιατί έρχονται τώρα, αφού υπήρξε το πάρτι των δεκαετιών, ετεροχρονισμένα και υποκριτικά να πουν να χυθεί άπλετο φως.

Γιατί δεν χύθηκε αυτό το φως τα χρόνια που κυβερνούσαν; Αυτό είναι το κρίσιμο πολιτικό ερώτημα. Γιατί δεν μπήκαν οι θεσμικές δικλίδες ασφαλείας, που μπαίνουν τώρα με την αξιολόγηση των νέων φαρμάκων, τη διαπραγμάτευση της τιμής τους, με τα θεραπευτικά πρωτόκολλα στο σύστημα ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, με την κεντρικοποίηση των προμηθειών, με την αναβάθμιση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης του συστήματος;

Αυτά είναι τα θεσμικά αντίβαρα σε ένα σύστημα, που όντως είχε σημάδια δομικής σήψης. Και θα συνεχίσουμε και θα έχουμε ανοιχτό, δημοκρατικό και θεσμικό διάλογο με τις πολιτικές δυνάμεις.

Το είπα πριν από μερικές ημέρες, αλλά δεν πρόλαβαν να ενημερώσουν την κ. Γεννηματά οι συνεργάτες της. Από τη Δευτέρα έχει σταλεί επιστολή του Υπουργού Υγείας στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες όλων των Κομμάτων -πλην της Χρυσής Αυγής, εννοείται- που τους καλούμε την Τρίτη 29 του μηνός στο Υπουργείο Υγείας, για να γίνει μια σοβαρή συζήτηση, με προοπτική να συγκροτηθεί Διακομματική Επιτροπή για τη Φαρμακευτική Πολιτική.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Να τους ενημερώσουμε υπεύθυνα από το Υπουργείο, από την πολιτική ηγεσία και από τους εποπτευόμενους φορείς του Υπουργείου, για το ποια είναι τα πραγματικά δεδομένα, ποιες είναι οι πραγματικές δυσκολίες, ποιες είναι οι δεσμεύσεις μας απέναντι στους δανειστές, ποια είναι τα προβλήματα που πρέπει, ει δυνατόν, με μια μίνιμουμ πολιτική συνεννόηση και συναίνεση να αντιμετωπίσουμε. Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, με συνέπεια, σοβαρότητα και αποφασιστικότητα.

Το είπα και προηγουμένως. Τα στραβά μάτια, η ασυλία, η ανοχή στη φαυλότητα, με αυτή την Κυβέρνηση, τελειώνουν οριστικά. Εμείς θα εξυγιάνουμε το τοπίο στην υγεία και στο φάρμακο. Έχουμε την προγραμματική πολιτική και την ηθική αξιοπιστία να το κάνουμε, συνεργαζόμενοι με τους έντιμους και αξιοπρεπείς ανθρώπους, που έχει το σύστημα υγείας, που είναι η πλειονότητα.

Εμείς θα βγάλουμε τη χώρα από την κρίση και τα μνημόνια. Εμείς θα βάλουμε ένα σημαντικό λιθαράκι στην προσπάθεια ανάκτησης της αξιοπιστίας της πολιτικής, των θεσμών και της δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υγείας κ. Ανδρέα Ξανθό.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Σταύρος Κοντονής έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από τρεις μήνες περίπου, σ' αυτή την Αίθουσα η Βουλή συζήτησε την πρόταση της Κυβέρνησης για τη σύσταση Προανακριτικής Επιτροπής για το σκάνδαλο «NOVARTIS».

Στην πρόταση αυτή τοποθετήθηκαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, τα οποία, ενώ διάνθιζαν τις τοποθετήσεις τους και τις ομιλίες τους, λέγοντας σε όλους τους τόνους και σε όλες τις πτώσεις ότι θέλουμε να λάμψει η αλήθεια, στο τέλος καταψήφισαν την πρόταση σύστασης προανακριτικής επιτροπής. Με ποιον τρόπο, άραγε, θα έλαμπε η αλήθεια; Διερωτώμαι: Με ποιον τρόπο;

Σήμερα, οι ίδιοι έρχονται στο Κοινοβούλιο και κατηγορούν την κυβερνητική πλειοψηφία ότι θέλουμε να συσκοτίσουμε –προσέξτε- και να κουκουλώσουμε –αυτές ήταν οι εκφράσεις που χρησιμοποίησαν- το σκάνδαλο «NOVARTIS».

Η προανακριτική επιτροπή αποφάσισε, η υπόθεση αυτή να εξεταστεί από τη δικαιοσύνη. Με τη νομική κατασκευή, την οποία παρουσίασε ο εισηγητής κ. Παρασκευόπουλος, που δεν αφήνει κανένα περιθώριο να θεωρηθεί ότι η δωροδοκία έγινε κατά την άσκηση των καθηκόντων κάποιου Υπουργού ή Πρωθυπουργού ακόμη περισσότερο, έρχονται σήμερα –γι' αυτό αυτή η επιθετικότητα- και λένε ότι «θέλετε να συγκαλύψετε και δεν έγινε ουσιαστική συζήτηση στην επιτροπή».

Μα, η επιτροπή κατά πρώτο και κύριο λόγο, αποφάσισε για το νομικό ζήτημα της αρμοδιότητας, εάν θα εξετάσει η ίδια την υπόθεση ή θα την αναπέμψει στη δικαιοσύνη για περαιτέρω έρευνα.

Και επειδή ακριβώς πίστευαν ότι η επιτροπή θα οδηγείτο σε μια άποψη παραγραφής, γι' αυτό τόσο καιρό δεν έλεγαν τίποτα. Σήμερα, που διαπιστώνουν ότι στην υπόθεση αυτή θα πέσει άπλετο φως, έρχονται ξανά με αυτό το επιθετικό ύφος, με αυτές τις απειλές και με αυτές τις εκφράσεις τρομοκράτησης, λες και δεν ξέρουν ότι η Αριστερά δεν καταλαβαίνει από τρομοκράτηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν καταλάβαιναν χιλιάδες αγωνιστές της Αριστεράς, που πέρασαν το μισό και πάνω του βίου τους στα ξερονήσια και στις φυλακές. Δεν καταλάβαιναν από το κράτος της Δεξιάς και τους «μπαμπούλες» εκείνης της εποχής. Και θα φοβηθούμε εμείς με τα ειδικά δικαστήρια, που μας απειλεί ο κ. Σαμαράς;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιτροπή αποφάσισε ορθά και η πορεία, που ακολουθήθηκε ήταν κοινοβουλευτικά ορθή, με βάση το Σύνταγμα και τον Κανονισμό. Ποιος αλήθεια, θα αποφάσιζε εάν δεν είχε συσταθεί η προανακριτική επιτροπή για το θέμα της αρμοδιότητας; Μπορεί να μας απαντήσει κάποιος από την Αντιπολίτευση; Ή ακριβώς ποντάριζαν σε αυτό, ότι ακόμα και αν συσταθεί η προανακριτική επιτροπή θα οδηγηθεί σε παραγραφή;

Όλα αυτά, λοιπόν, δεν έγιναν. Και όχι μόνο δεν έγιναν, αλλά, αντιθέτως, αντιλαμβάνονται ότι δεν θα βρεθούν σε μια προανακριτική επιτροπή της Βουλής, που εκεί μπορούν να λένε διάφορα φαιδρά, περί πολιτικών διώξεων και πολιτικών αντιπάλων. Θα βρεθούν απέναντι στους εισαγγελικούς και δικαστικούς λειτουργούς, για τους οποίους οι ίδιοι έχουν πει ότι έχουν την αμέριστη εμπιστοσύνη τους. Αφού, λοιπόν, τους εμπιστεύονται, όπως τους εμπιστευόμαστε και εμείς, εκεί θα λογοδοτήσουν και εκεί θα πουν και θα προβάλουν τους ισχυρισμούς τους.

Όπως είπα και την προηγούμενη φορά, εύχομαι για όλους όσους βρίσκονται σε αυτή τη δεινή θέση, να αποδειχθεί ότι αυτά τα οποία τους προσάπτονται δεν είναι ορθά και δεν είναι τεκμηριωμένα. Η διαδικασία, λοιπόν, είναι ενώπιον της αμερόληπτης δικαιοσύνης, η οποία θα επιληφθεί.

Όμως, χθες συνέβη κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Βεβαίως, μου έκανε εντύπωση ότι μόνο ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Μητσοτάκης είχαν την έμπνευση να αναφερθούν σε αυτό. Θυμόσαστε στην προηγούμενη συνεδρίαση για τη συγκρότηση της προανακριτικής επιτροπής ότι ακούσαμε απειλές περί υποβολής μηνύσεων, περί συγκρότησης ειδικών δικαστηρίων κ.ο.κ..

Υπέβαλαν, λοιπόν, οι κύριοι αυτοί τις μηνύσεις τους και προχθές ο Αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Αγγελής έβαλε τη μήνυση του κ. Αβραμόπουλου, του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου ως προς τους εισαγγελικούς λειτουργούς στο αρχείο. Αυτό είναι ένα ενδιαφέρον στοιχείο, πράγματι, για τη συζήτηση. Διότι, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, οι λεονταρισμοί, οι εκβιασμοί, οι απειλές έχουν κοντά ποδάρια. Η ανεξάρτητη, λοιπόν, δικαιοσύνη μίλησε και η μήνυση αυτή για τα μη πολιτικά πρόσωπα, για τους εισαγγελείς, από τους κυρίους αυτούς, οι οποίοι στόλισαν τις μηνύσεις αυτές με ένα σωρό κατηγορίες, ετέθη στο αρχείο.

Εκείνο, όμως, που μου έκανε έκπληξη χθες ήταν ότι οι κύριοι αυτοί προέβησαν σε δημόσιες δηλώσεις του τύπου «εμείς δεν είχαμε μηνύσει εισαγγελικούς λειτουργούς». Εάν αυτό δεν λέγεται πολιτική θρασυδειλία πρώτου βαθμού, τότε δεν υπάρχουν λέξεις για να το περιγράψουν. Δηλαδή, ο Αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος επελήφθη της υποθέσεως και με διάταξή του έθεσε αυτές τις μηνύσεις προς τους εισαγγελικούς λειτουργούς στο αρχείο, τρελάθηκε; Τα επινόησε; Δηλαδή δεν υπήρχαν κατηγορίες σε αυτές τις μηνυτήριες αναφορές και έκατσε και έβγαλε διάταξη στα καλά καθούμενα;

Μα, τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα. Διότι εχθές, η Νέα Δημοκρατία είχε μια άλλη ατυχή έμπνευση από αυτές που τη συνοδεύουν την τελευταία περίοδο. Εξέδωσε ανακοίνωση, στην οποία αναφέρει: «Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και ενώ κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από καμμιά δικονομική διαδικασία, ενημέρωσε ξαφνικά σήμερα τη Βουλή ότι τέθηκαν στο αρχείο οι μηνύσεις που είχαν καταθέσει οι κ.κ. Αντώνης Σαμαράς, Ευάγγελος Βενιζέλος κατά εισαγγελικών λειτουργών που παρέπεμψαν την υπόθεση «NOVARTIS» στη Βουλή».

Δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία λέει ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης παρανόμησε και δεν έπρεπε να ενημερώσει τη Βουλή, καθ' ην στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λαμβάνω έγγραφο από την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Ξένη Δημητρίου, στο οποίο λέει το εξής: «Προς τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων διά του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Και γιατί η κυρία Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου πράττει σωστά και ορθώς ενήργησε το Υπουργείο Δικαιοσύνης; Διότι ενώπιον της Βουλής εκκρεμεί δικογραφία για τα πολιτικά πρόσωπα, που είχαν μηνύσει οι τρεις κύριοι, Αβραμόπουλος, Σαμαράς και Βενιζέλος, και έπρεπε υποχρεωτικά να συσχετιστεί.

Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία, αυτή που υποστηρίζει ότι δεν έπρεπε να ενημερώσω τη Βουλή, δηλαδή ότι έπρεπε να παρανομήσω.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Εδώ, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ακούστηκε κάτι, το οποίο είναι μοναδικό. Είπε ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης είχε το έγγραφο αυτό δέκα ημέρες. Εγώ, σεβόμενος τη θέση του -είναι Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- δεν θα πω ότι ψεύδεται, αλλά ότι λέει ανακρίβειες και καθίσταται με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο αναξιόπιστος σε αυτά που λέει, αλλά πάνω απ' όλα δεν μπορεί κανένας να τον πάρει σοβαρά. Και δεν μπορεί να τον πάρει σοβαρά, όχι μόνο γι' αυτά που εκφωνεί ως προς το πρόγραμμα του κόμματός του, αλλά ούτε και για πραγματικά γεγονότα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έγγραφο λοιπόν, αυτό έχει ημερομηνία 14 Μαΐου 2008. Πέρασε από το πρωτόκολλο του Υπουργείου Δικαιοσύνης την ίδια ημέρα που έφθασε, στις 15 Μαΐου του 2018. Αμέσως κινήθηκε η υπηρεσιακή διαδικασία και χθες κατέληξε στα χέρια μου. Υπέγραψα το σχετικό διαβιβαστικό και το κοινοποίησα αμελλητί την ίδια ημέρα στον Πρόεδρο της Βουλής. Από πού προκύπτουν αυτά; Μα, από τα έγγραφα.

Καλώ τον κ. Μητσοτάκη, αν έχει ένα ίχνος της σοβαρότητας του θέματος, να ανακαλέσει αυτό το ακραίο και συκοφαντικό, που είπε, δηλαδή ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης είχε δέκα μέρες στα χέρια του αυτό το έγγραφο και το κοινοποίησε χθες. Αν έχει λίγο φιλότιμο και αν θέλει να στέκεται στο ύψος του αξιώματός του. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Σταύρος Κοντονής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν ειπωθεί πάρα πολλά για το ζήτημα της αναθεώρησης του Συντάγματος. Θέλω να σας πω κάτι, με το οποίο είχα κλείσει την ομιλία μου, όταν συζητούσαμε για τη συγκρότηση της προανακριτικής επιτροπής. Είχα πει, ότι είναι αναγκαίο τουλάχιστον να συμφωνήσουμε όλοι ότι υπάρχει ανάγκη να πραγματοποιηθεί αναθεώρηση του Συντάγματος, στη βάση της πρότασης της κυβερνητικής πλειοψηφίας και επιτέ-

λους, να αλλάξει το άρθρο 86 του Συντάγματος και ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, ο οποίος εδράζεται στο άρθρο 86.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να μιλήσουν σοβαρά, ας πουν καθαρά τις απόψεις τους. Όμως, όποιος σήμερα ζητάει εδώ και τώρα εκλογές, ζητάει από την Κυβέρνηση είτε τώρα είτε τον Αύγουστο να πάμε σε εκλογές, αυτό ισοδυναμεί με ακύρωση της συνταγματικής αναθεώρησης και ισχύ, για τουλάχιστον δέκα χρόνια, αυτού του αθλίου κατασκευάσματος, του άρθρου 86, το οποίο έφτιαξαν, το έκοψαν και το έραψαν στα μέτρα τους, για να διαφεύγουν τον οποιονδήποτε έλεγχο.

Η πρόταση για πρόωρες εκλογές, στην ουσία σημαίνει ότι ακυρώνεται η διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης και η προσπάθεια εξυγίανσης του πολιτικού σκηνικού μένει για άλλη μια φορά στα αζήτητα. Γι' αυτό ακριβώς, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, σε αυτό συμφωνούν απολύτως. «Εκλογές! Να μην αλλάξει ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, να μην υπάρξει συνταγματική αναθεώρηση».

Και θέλω να πω και ένα τελευταίο και με αυτό να κλείσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Σε ένα λεπτό έχω τελειώσει.

Όταν αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας, θυμόσαστε όλοι την ένταση, με την οποία έπαιζε το σενάριο της «Αριστερής παρένθεσης». Και θα σας πω κάτι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί το είχαμε ζήσει σε αυτήν την Αίθουσα. Το σενάριο της «Αριστερής παρένθεσης» το είχαν οργανώσει και το είχαν μεθοδεύσει, όχι μόνο χρονικά, αλλά και με βάση τι θα βρούμε στα δημόσια ταμεία, αυτοί που αποχωρούσαν. Και θυμόσαστε όλοι ότι για πρώτη φορά στα χρονικά της Ελληνικής Δημοκρατίας, η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν έγινε τον Φεβρουάριο, όπως κάθε φορά, αλλά την μετέφεραν τον Δεκέμβριο. Ακριβώς, γιατί οργάνωναν από τότε αυτήν την αθλιότητα, να βρεθούμε στο κενό, χωρίς χρηματοδότηση και να κρατήσει η διακυβέρνηση της χώρας από την Αριστερά ένα σύντομο χρονικό διάστημα. Διαψεύστηκαν στην πράξη και σήμερα πλέον ανησυχούν. Ανησυχούν για το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο, το οποίο οδήγησε τη χώρα στην καταστροφή, τον ελληνικό λαό στη φτώχεια και στην ερήμωση.

Βλέπει ότι ούτε εκλογές θα έρθουν άμεσα, ούτε έχουν ούτε αποτυχία της Κυβέρνησης προοιωνίζεται, αλλά αντίθετα, αυτή η Κυβέρνηση βγάζει τον τόπο από τα μνημόνια, τελειώνει αυτό το άθλιο καθεστώς της επιτροπείας και της μνημονικής επιτήρησης και επιτέλους η ελληνική Βουλή, ο ελληνικός λαός μπορεί να συγκροτήσει αυτοδύναμο το μέλλον του. Γι' αυτό ακριβώς τρομάζουν, γι' αυτό ακριβώς φοβούνται. Εμείς, λοιπόν, θα τους πούμε ότι δικαίως τρομάζουν και δικαίως φοβούνται.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Προσοτσάνης Δράμας.

Η Βουλή σάς υποδέχεται.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ πολύ, τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επέστρεψα χθες αργά το απόγευμα από τη Σύνοδο Ευρωπαϊκής Ένωσης Δυτικών Βαλκανίων στη Σόφια, όπου η χώρα μας είχε έναν ουσιαστικό ρόλο, γιατί οφείλει και παίζει, κατά την άποψή μου, ηγετικό ρόλο στη Βαλκανική χερσόνησο.

Η χώρα μας ήταν μία από τους εμπνευστές αυτής της Συνόδου. Θα πιάσουμε ξανά το νήμα από τη Σύνοδο της Θεσσαλονίκης το 2003, όπου αποφασίστηκε η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε βαλκανικές χώρες, το νήμα που αφορά αυτή τη στιγμή και τη σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή της βαλκανικής.

Έχω την αίσθηση –και είναι αίσθηση κοινή σε όσους συμμετείχαν πιστεύω σε αυτήν τη Σύνοδο- ότι η χώρα, όχι μόνο ανακτά την αυτοπεποίθησή της, όχι μόνο βγαίνει από μια πολύχρονη οικονομική κρίση, που της στέρησε δυνατότητες και προοπτικές, αλλά ανακτά και τη γεωπολιτική δυναμική της. Πυλώνας σταθερότητας και χώρα εγγυητής εποικοδομητικών εξελίξεων στην ευρύτερη περιοχή της βαλκανικής.

Στα πλαίσια της Συνόδου αυτής είχα, βεβαίως, την ευκαιρία να βρεθώ και με τον Πρωθυπουργό της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στα πλαίσια της διαπραγμάτευσης, που έχει ξεκινήσει τους τελευταίους πέντε μήνες και αφορά την προσπάθειά μας να βρεθεί μία κοινά αποδεκτή ονομασία, που βεβαίως, δεν μπορεί να είναι η ονομασία η συνταγματική σήμερα της γειτονικής χώρας, η οποία, δυστυχώς ή ευτυχώς –δυστυχώς προφανώς και όχι ευτυχώς- αναγνωρίζεται από πολύ μεγάλη μερίδα κρατών-μελών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, από την πλειοψηφία των κρατών-μελών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Όπως δήλωσα χθες, η διαπραγμάτευση αυτή είναι δύσκολη, είναι πολυεπίπεδη, είναι πολύπλοκη, δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση, εμείς όμως υπερασπιζόμαστε με αίσθημα ευθύνης μια εθνική γραμμή, που έχει χαραχτεί πάνω από δέκα χρόνια και την υπερασπιζόμαστε με δημιουργικότητα και με αποφασιστικότητα κι έχουμε καταστήσει σαφές -αυτό αποδεικνύεται και από τη στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας των εταίρων μας- ότι η Ελλάδα παίζει έναν εποικοδομητικό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή.

Δήλωσα χθες, λοιπόν, και θέλω να το επαναλάβω σήμερα στη Βουλή ότι έχουν γίνει πάρα πολύ σημαντικά βήματα, έχουμε διανύσει μεγάλο μέρος της απόστασης, αλλά υπάρχει ακόμα απόσταση, που χρειάζεται να διανυθεί.

Ακριβώς επειδή πολλές φορές, δυστυχώς, οι διαρροές ταξιδεύουν γρηγορότερα από όσο μπορεί να ταξιδέψει ένας Πρωθυπουργός, για να γυρίσει πίσω στη χώρα του, είδα σήμερα μια σειρά από δημοσιεύματα στα μέσα μαζικής δικτύωσης και ως όφειλα, ανέλαβα την πρωτοβουλία να ενημερώσω αύριο το πρωί τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τους πολιτικούς Αρχηγούς.

Και ακριβώς επειδή αισθάνομαι την ευθύνη της διαχείρισης ενός εθνικού θέματος υψίστης σημασίας, πήρα την πρωτοβουλία σήμερα το μεσημέρι και επικοινώνησα τηλεφωνικά με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τον ενημέρωσα προσωπικά για την πορεία της διαπραγμάτευσης.

Η ελληνική πλευρά θεωρεί ότι οι δύο βασικές προϋποθέσεις, δηλαδή το να έχουμε μία και μόνη ονομασία, εντός και εκτός της γειτονικής χώρας, που βεβαίως δεν μπορεί να είναι η σημερινή συνταγματική, αλλά μια σύνθετη ονομασία, αλλά βεβαίως και η προϋπόθεση της συνταγματικής αναθεώρησης που απαιτείται από τη γείτονα, προκειμένου αυτό να επιτευχθεί, οι δύο αυτές προϋποθέσεις αποτελούν, αν θέλετε, και απαράβατο όρο, ώστε να καλυφθεί το μέρος της απόστασης που απαιτείται.

Βεβαίως, οποιαδήποτε συζήτηση για προτάσεις που έχουν πέσει στο τραπέζι είτε από τον απεσταλμένο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών είτε από την πλευρά των γειτόνων μας, οποιεσδήποτε προτάσεις για το όνομα είναι κενές περιεχομένου, αν δεν έχουν πρώτα εκπληρωθεί αυτές οι βασικές προϋποθέσεις, τις οποίες η ελληνική πλευρά έχει θέσει στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης, ακολουθώντας την εθνική γραμμή στο ζήτημα αυτό.

Δεν θέλω να επεκταθώ σε λεπτομέρειες, αλλά απλά να δηλώσω ότι, όπως πάντα, είμαι στη διάθεση των πολιτικών Αρχηγών που ενδεχομένως να θέλουν να πληροφορηθούν ευρύτερα για τις τεχνικές λεπτομέρειες αυτής της δύσκολης, επαναλαμβάνω, διαπραγμάτευσης.

Άκουσα, όμως, τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όχι μονάχα στην τηλεφωνική γραμμή, αλλά και στην ομιλία του εδώ στη Βουλή σε αυτό εδώ το Βήμα για άλλη μια φορά να ζητάει εκλογές. Δεν είναι έκπληξη. Εδώ και δυόμισι χρόνια θαρρώ το ίδιο κάνει. Τον άκουσα, μάλιστα, να τις ζητά, λέει, διότι βγαί-

νουμε από τη μνημονιακή περίοδο και, άρα, κατ' αυτόν τώρα υπάρχει ένας λόγος παραπάνω για να γίνουν εκλογές.

Έχω την αίσθηση, όμως, ότι από το κόμμα του, το οποίο απουσιάζει γιατί επέλεξε να αποχωρήσει από τη σημερινή διαδικασία, δυστυχώς και στο θέμα αυτό ακούγονται διαφορετικές φωνές. Δεν θα μιλήσω για τις φωνές εκπροσώπων κοινωνικών φορέων που προέρχονται από το κόμμα του, που έχουν δηλώσει ευθαρσώς και με παρρησία ότι η οικονομία, η επιχειρηματικότητα, η σταθερότητα χρειάζεται στη χώρα και, άρα, η οικονομία δεν χρειάζεται μια εκλογική αναμέτρηση τώρα, όπως ο κ. Μίχαλος για παράδειγμα.

Θα μιλήσω, όμως, για εκπροσώπους του κόμματός του, όχι για ανθρώπους που προέρχονται από την παράταξή του και κατέχουν θέσεις ευθύνης. Ο ίδιος, λοιπόν, ζητάει εκλογές, αν δεν κάνω λάθος, τον Σεπτέμβρη, διότι η τομή της εξόδου από το μνημόνιο είναι το τέλος του Αυγούστου, ο Αντιπρόεδρός του ζητάει εκλογές αύριο, ο κ. Θεοδωρικάκος, σύμβουλός του, που τον ακούσαμε σε μια ραδιοφωνική εκπομπή πριν από λίγες ημέρες, ουσιαστικά εκτιμά ότι οι εκλογές θα γίνουν μαζί με τις Ευρωεκλογές και θα είναι τον Μάη. Ο ίδιος ζητάει τον Σεπτέμβριο, ο Αντιπρόεδρος αύριο, Μάιο δηλαδή, ο σύμβουλός του τον Μάιο σε έναν χρόνο.

Έχω την αίσθηση ότι αυτό το μπάχαλο που εκπέμπεται και στην κεντρική γραμμή και στο ζήτημα των εκλογών από την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι άξιο προσοχής, ανάλογο της σύγχυσης που εξέπεμψε το γεγονός ότι πριν από λίγες ημέρες σε αυτήν εδώ την Αίθουσα η εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το νομοσχέδιο που αφορούσε την υιοθεσία εισηγήθηκε να μην ψηφιστεί το επίμαχο άρθρο, αλλά η ίδια αμέσως μετά ψήφισε «ναι». Αυτή είναι μια πραγματικότητα την οποία οφείλω να υποσημειώσω.

Άκουσα, όμως, τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να προσπαθεί για άλλη μια φορά να υπεκφύγει μπροστά σε μια ακόμα πρόταση μεταρρυθμιστική που καταθέτει η Κυβέρνηση με πρωτοβουλία του Υπουργού Εσωτερικών κι έχει να κάνει με την πανθομολογουμένως ώριμη αναγκαιότητα, θα έλεγα, για να σταματήσει αυτή η σχέση διαπλοκής των μεγάλων βαρόνων των κομμάτων, των μεγάλων κομμάτων για την κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών, όπως η Β' εκλογική περιφέρεια των Αθηνών και το υπόλοιπο της Αττικής, Περιφέρεια Αττικής λέγεται σήμερα. Είναι μια πρόταση που η ίδια η Νέα Δημοκρατία είχε θέσει μάλιστα ως προϋπόθεση σας θυμίζω σε οποιαδήποτε συζήτηση για τον εκλογικό νόμο, όταν φέραμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα την απλή αναλογική.

Και όλως παραδόξως σήμερα, προφανώς κάτω από τις ισχυρές πιέσεις που δέχεται από τους βαρόνους του κόμματός του, οι οποίοι είναι αυτοί ή παρόμοιοι αυτών που σε άλλες εποχές επίσης απέρριψαν αυτή την πρόταση, έρχεται και ψάχνει να βρει ένα πρόσχημα προκειμένου να αποφύγει την υπερψήφιση αυτής της πρότασης, προκειμένου να εφαρμοστεί από τις επόμενες εκλογές που είναι προγραμματισμένες για το φθινόπωρο του 2019.

Το πρόσχημα αυτή τη φορά είναι η ψήφος των εγγεγραμμένων στους καταλόγους οι οποίοι κατοικούν στο εξωτερικό. Θα ήθελα, λοιπόν, να του απαντήσω και από το Βήμα ότι κρούει ανοιχτές θύρες, διότι αυτούς τους ανθρώπους και ιδιαίτερα αυτούς που τα τελευταία χρόνια αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό, η δική του παράταξη και η δική του Κυβέρνηση τους έδιωξε στο εξωτερικό και σε αυτούς τους ανθρώπους εμείς θα είμαστε οι πρώτοι που θα δώσουμε δικαίωμα ψήφου εξ αποστάσεως.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Δεν έχει, λοιπόν, κανένα νόημα να αναζητεί προσχήματα. Τα παιδιά του brain drain, ναι, έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν από τις χώρες διαμονής τους, διότι είναι τελείως διαφορετικό αυτό σε σχέση με άλλες προτάσεις που έχουν κατατεθεί στο παρελθόν και αφορούν ενδεχομένως μετανάστες τρίτης ή τέταρτης γενιάς.

Ας δούμε, λοιπόν, ποιο θα είναι το πρόσχημα που θα σκαρφιστεί τώρα που επισήμως και δεσμεύομαι ότι θα κατατεθεί αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία από την πλευρά του Υπουργείου Εσωτερικών, προκειμένου να αποφύγει, επαναλαμβάνω κάτω από την πίεση των βαρόνων του κόμματός του, να προχωρήσει σε άλλη μία και να ψηφίσει άλλη μία θετική σημαντική μεταρρύθμιση που θα φέρει αυτή εδώ η Κυβέρνηση.

Έρχομαι, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα που συζητάμε σήμερα. Βρισκόμαστε λίγο πριν το τέλος ίσως της δυσκολότερης περιόδου της σύγχρονης ιστορίας μας και βρισκόμαστε στην αυγή μιας νέας εποχής κοινωνικής και οικονομικής ανάκαμψης. Η Ελλάδα με σκληρή προσπάθεια και μετά από πολλές και άδικες σε αρκετές περιπτώσεις θυσίες του λαού μας, πατάει ξανά γερά στα πόδια της.

Κι αυτό συμβαίνει, φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εξαιτίας των θυσιών του ελληνικού λαού και είναι στο όνομα αυτών των θυσιών που πρέπει να αποδοθεί αυτό που ζητάει και ο λαός μας, δικαιοσύνη. Διότι οι Ελληνίδες και οι Έλληνες πλήρωσαν πολύ ακριβά τις αμαρτίες του παρελθόντος, αμαρτίες που δεν ήταν δικές τους, αμαρτίες που δεν προέκυψαν τυχαία, αμαρτίες για τις οποίες κάποιος πρέπει να φέρει την ευθύνη.

Και όλοι μας πιστεύω ότι γνωρίζουμε ότι είναι συγκεκριμένοι άνθρωποι που καταχράστηκαν την εξουσία τους, που επέλεξαν απολύτως συνειδητά να εκμεταλλευτούν την εξουσία τους για ιδιοτελείς σκοπούς. Έτσι δημιουργήθηκε ένα τερατώδες σύστημα διαπλοκής και διαφθοράς που συνέβαλε καθοριστικά στη χρεοκοπία της χώρας.

Το μάρμαρο το πλήρωσαν τελικά οι Έλληνες πολίτες, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι νέοι, οι αποκλεισμένοι απ' αυτό το σύστημα εξουσίας. Δεν θέλω να παριστάνω τον ηθικοδιδάσκαλο, αλλά έτσι είναι. Υπήρξαν, βεβαίως, και τμήματα της ελληνικής κοινωνίας και συγκεκριμένα κοινωνικά στρώματα που φέρουν ευθύνη, διότι στήριξαν και νομιμοποίησαν αυτό το διεφθαρμένο σύστημα εξουσίας, κινήθηκαν εντός του και στα όρια του, συμμερίστηκαν τις πρακτικές του, υιοθέτησαν τους σκοπούς του.

Σήμερα θέλω να επαναλάβω όμως κάτι. Έχει έρθει η ώρα της ευθύνης, ευθύνη απέναντι σε κάθε πολίτη αυτής της χώρας να μην υποθηκευθεί η νέα εποχή της πατρίδας μας, να μην τεθεί σε διακινδύνευση η μεγάλη προσπάθεια να οικοδομήσουμε το μέλλον σε νέες και στέρεες βάσεις. Και ο μόνος τρόπος να περάσουμε στην εποχή της δίκαιης ανάπτυξης, ο μόνος τρόπος να οικοδομήσουμε ένα νέο παραγωγικό, οικονομικό και κοινωνικό μοντέλο είναι να ξεριζώσουμε αυτές τις πρακτικές της διαφθοράς, να δημιουργήσουμε, αν θέλετε, θεσμικές εγγυήσεις για την προστασία του δημόσιου συμφέροντος. Διότι, ξέρετε, η διαφθορά, οι έκνομες πρακτικές, οι καταχρήσεις της εξουσίας, ο θεσμικός και ηθικός εκφυλισμός τόσο της πολιτικής εξουσίας όσο και της δημόσιας διοίκησης είναι ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια για την ανάπτυξη. Αποτρέπει επενδύσεις, ευνοώντας τους «ημέτερους», δημιουργεί κλίμα απογοήτευσης και στασιμότητας, τρέφει φατρίες που λυμαίνονται την οικονομική και πολιτική ζωή.

Και για να ξεριζωθούν αυτές οι πρακτικές της διαφθοράς, το πρώτο αλλά αποφασιστικό βήμα είναι να αποδοθεί δικαιοσύνη απέναντι σε όσους αποδεδειγμένα συμμετείχαν και ωφελήθηκαν από ένα καλοστημένο δίκτυο συναλλαγών, παρανομίας και δωροδοκιών που θέριεψε μεταξύ άλλων και στον χώρο του φαρμάκου. Κι εκεί ένας από τους πρωταγωνιστές ήταν αποδεδειγμένα και καθ' ομολογία της η εταιρεία «NOVARTIS».

Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι το εγχείρημα αυτό δεν είναι εύκολο. Είναι δύσκολο εγχείρημα, διότι το πολιτικό σύστημα που εξέθρεψε τη διαφθορά φρόντισε να δημιουργήσει ένα πλαίσιο προστασίας, κυρίως για τον εαυτό του, φρόντισε να ορίσει σύντομες παραγραφές για τα ποινικά αδικήματα, φρόντισε να δημιουργήσει πολύπλοκες ειδικές διαδικασίες, να υψώσει δηλαδή δικονομικά τείχη που έχουν έναν και μοναδικό σκοπό: τη συγκάλυψη και την ατιμωρησία.

Όλοι γνωρίζουμε πλέον ότι αυτός είναι και ο στόχος των ειδικών διατάξεων του Συντάγματος για τη διαβόητη ευθύνη των Υπουργών. Και κάποιοι που πάνω στην παραζάλη της εξουσίας μπέρδεψαν το δίκαιο με την επιθυμία τους και την ηθική με την ασυδοσία, ενδεχομένως να θεώρησαν ότι αυτή η νομική τερατωδία που δημιούργησαν, ο λεγόμενος νόμος περί ευθύνης Υπουργών είναι ικανός να καλύψει τα νώτα τους. Και είναι γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο που όλο το προηγούμενο διάστημα αλλά και

σήμερα στέκουν έξαλλοι, αγανακτισμένοι και απορημένοι ταυτόχρονα μπροστά στις αποκαλύψεις για το σκάνδαλο «NOVARTIS», αλλά και μπροστά στην αποφασιστικότητά μας, στην αποφασιστικότητα αυτής της Κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας να κάνουν το παν, ώστε αυτό το σκάνδαλο να αναδειχθεί, να μην κουκουλωθεί.

Απορούν -και τους είδαμε και σήμερα- οι εκπρόσωποι του παλιού πολιτικού συστήματος, πώς είναι δυνατόν να τολμά κάποιος να παραβιάσει τόσο κατάφορα το κληρονομικό τους δικαίωμα στην εξουσία. Πώς είναι δυνατόν να τολμά κάποιος να γκρεμίσει τα προστατευτικά τείχη που ύψωσαν τα προηγούμενα χρόνια, πώς είναι δυνατόν αντί αυτοί σήμερα να παρασημοφορούνται να ελέγχονται για αξιόποινες πράξεις. Ξέρετε, όμως, η αγανάκτηση και η οργισμένη απορία τους αποτελεί, ταυτόχρονα, και την άλλη όψη της αλαζονείας τους.

Βεβαίως, ο καθένας έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του και το τεκμήριο της αθωότητας δεν είναι απλά σεβαστό, είναι ιερό. Και ασφαλώς, δεν προσβάλλεται σε καμμία περίπτωση από την απαρέγκλιτη τήρηση του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος, παρά τις προβληματικές πτυχές του, για τις οποίες, βεβαίως, δεν είμαστε εμείς υπεύθυνοι, αλλά οι εμπνευστές τους.

Αναρωτιέμαι, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι είναι άραγε θεσμική απρέπεια. Είναι θεσμική απρέπεια να ερευνούμε και να μην κουκουλώνουμε το σκάνδαλο των σκανδάλων; Αυτό είναι θεσμική απρέπεια; Οι περισσότεροι απ' όσους μιλήσαν πιο πριν, εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης, θεωρούν θεσμική απρέπεια και μόνο το να ερευνώνται και να καταγγέλλονται πρόσωπα υπεράνω πάσης υποψίας, πρόσωπα πρώτης γραμμής, τέως Πρωθυπουργοί και Υπουργοί και νυν Βουλευτές, και να καταγγέλλονται ότι ευνόησαν, εις βάρος του δημόσιου συμφέροντος, εις βάρος της δημόσιες υγείας, εις βάρος των ασθενών, μια ιδιωτική εταιρεία που φέρεται, όμως, να χρησιμοποιεί, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και παγκοσμίως, μεθοδεύσεις επιρροής, ικανές να καθορίζουν τη θεραπεία και το φάρμακο εκατομμυρίων ασθενών.

Και το ερώτημα, που σας θυμίζω έθεσα και στην προηγούμενη συνεδρίαση όταν ξεκίναγε η διερεύνηση από τη Βουλή της υπόθεσης αυτής και βεβαίως έμεινε αναπάντητο, θέλω να επαναφέρω και σήμερα: Πώς έγινε αυτό το σκάνδαλο, που όλοι παραδέχονται ότι είναι σκάνδαλο; Πώς έγινε άραγε; Ξεφύτρωσε από μόνο του; Έπεσε από τον ουρανό; Δεν υπήρξαν πολιτικά πρόσωπα και κυβερνητικοί παράγοντες που την κρίσιμη περίοδο ευνόησαν τη συγκεκριμένη εταιρεία με τις αποφάσεις τους, ώστε αυτή να έχει παράνομο κέρδος; Και με ποιο όφελος άραγε;

Θέλω, λοιπόν, για άλλη μια φορά να ρωτήσω ευθέως: Εκδόθηκαν ή δεν εκδόθηκαν υπουργικές αποφάσεις, με τις οποίες ευνοήθηκε η εταιρεία «NOVARTIS»; Καθόρισαν ή όχι οι αποφάσεις αυτές τιμές συγκεκριμένων φαρμάκων της συγκεκριμένης εταιρείας; Παρακολουθούσαν ή όχι την εξέλιξη των τιμολογήσεων, τη σύνταξη των μελετών που κατέτειναν στη δήθεν επιστημονική θωράκιση των επιλογών της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας; Ευνοήθηκε η εν λόγω εταιρεία σε σχέση με άλλες ως προς την τάχιστη τιμολόγηση και αποζημίωση των φαρμάκων, ναι ή όχι;

Δεν έδωσε κανένας απάντηση σε αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα. Ή μήπως όλα αυτά έγιναν, αλλά δεν τα έβλεπαν αυτοί που κυβερνούσαν, δεν τα ήξεραν ή δεν τα επεδίωκαν;

Και τολμάνε σήμερα ορισμένοι να μας καταγγέλλουν και ως σκευωρούς, ότι εμείς πείσαμε τους μάρτυρες να καταθέσουν, εμείς πείσαμε τους δικαστές να πάρουν καταθέσεις και να υπάγουν μάρτυρες σε καθεστώς προστασίας κι αφού τη στήσαμε αυτή τη σκευωρία, τώρα επιλέγουμε και να την κουκουλώσουμε. Διότι αυτό ισχυρίστηκαν και αποχώρησαν από την επιτροπή, αυτό ισχυρίστηκαν και αποχώρησαν και από τη συνεδρίαση σήμερα.

Θα ήθελαν, όμως, να είναι έτσι. Θα ήθελαν να έχουμε επιδίωξη να το κουκουλώσουμε. Δυστυχώς, όμως, γι' αυτούς, ούτε εγώ ούτε η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία που στηρίζει αυτή την Κυβέρνηση έχουμε καμμία πρόθεση να κουκουλώσουμε, να συγκαλύψουμε και να σιωπήσουμε.

Αντίθετα, σκοπεύουμε να ακολουθήσουμε τη μοναδική διαδικασία –γιατί δεν υπάρχει άλλη- που μπορεί να ρίξει φως στην υπόθεση και να μην επιτρέψει τη σύντομη παραγραφή των αδικημάτων για τα οποία καταγγέλλονται. Κι αυτή η μοναδική διαδικασία είναι η επιστροφή του φακέλου στην τακτική δικαιοσύνη, που είναι και η μόνη αρμόδια για να αποφασίσει.

Και επειδή αυτό το γνωρίζουν πάρα πολύ καλά, γι' αυτό και εκφράζουν αυτή τη νευρικότητα και αυτήν την επιθετικότητα. Γι' αυτό και αποχώρησαν από την επιτροπή.

Με τι επιχείρημα αποχώρησαν από την επιτροπή; Ότι δήθεν εκεί έπρεπε να γίνει η διερεύνηση. Αλήθεια ποιον κοροϊδεύουν; Εάν γινόταν εκεί η διερεύνηση, πράγμα που θα προϋπέθετε ότι η επιτροπή θα δεχόταν λανθασμένα την αρμοδιότητά της, τότε όλα θα κατέληγαν στον Καιάδα της παραγραφής.

Και επειδή εμείς δεν παίξαμε αυτό το παιχνίδι, επειδή στέλνουμε την υπόθεση στην τακτική δικαιοσύνη, γι' αυτό και επέλεξαν έναν άλλο δρόμο. Ποιο δρόμο; Τον δρόμο της τρομοκράτησης των προστατευόμενων μαρτύρων και της συκοφάντησης και τρομοκράτησης των δικαστικών λειτουργών. Και μάλιστα με μηνύσεις εναντίον των δικαστών, οι οποίες κατέληξαν φυσικά εκεί που άξιζε να καταλήξουν.

Και à propos, άκουσα και τις δηλώσεις του κ. Σαμαρά προχθές –εάν δεν είναι αυτό η πιο αισχρή παρέμβαση στη δικαιοσύνη, τότε τι είναι;- που είπε ότι η υπόθεση θα ανασυρθεί από το αρχείο. Πού το ξέρει ο κ. Σαμαράς ότι θα ανασυρθεί από το αρχείο; Εάν γίνει κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, -ακούστε!- θα ανασύρουν οι δικαστές την υπόθεση από το αρχείο. Μήπως σκοπεύει να διορίσει κανέναν κολλητό του στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου; Δεν αποκλείεται. Το έχει ξανακάνει άλλωστε.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και για να τελειώνουμε, ένα πράγμα είναι η δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης, που έχει πάρει ήδη τον δρόμο της. Αλλά ένα άλλο πράγμα από το οποίο δεν γλιτώνει κανείς –ξέρετε- είναι η λαϊκή συνείδηση. Και όλοι φαντάζομαι κυκλοφορούμε και κυκλοφορούμε με τον κόσμο και ακούμε. Και γνωρίζουμε τι λέει ο κόσμος έξω για την υπόθεση της «NOVARTIS». Λέει ότι κάποιοι τα πήραν, κάποιοι πλούτισαν και μακάρι να βρεθούν ικανά στοιχεία ώστε να τιμωρηθούν. Για το πρώτο, ότι τα πήραν, είναι βέβαιοι. Για το ότι θα τιμωρηθούν, υπάρχει πράγματι αμφιβολία. Αυτά λέει ο κόσμος.

Και ξέρετε γιατί τα λέει αυτά ο κόσμος; Γιατί δεν θα τους μάθει τώρα αυτούς που μας κυβέρναγαν για χρόνια. Τους γνωρίζει πάρα πολύ καλά. Τους γνωρίζει –ξέρετε- γιατί όλα αυτά τα τερατουργήματα τα οποία βρίσκουμε μπροστά μας χρόνια τώρα, είναι δικά τους κατασκευάσματα. Είναι δικός τους ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Δικό τους είναι και το παραδικαστικό σύστημα. Δική τους και η διαπλοκή με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπως και οι «κουμπάροι». Δικός τους είναι και ο Τσοχατζόπουλος, ο Χριστοφοράκος, ο Μαντέλης, ο Τσουκάτος, ο Παπαγεωργόπουλος, ο Παπαντωνίου και ο κ. Παπασταύρου -που θα έπρεπε η χώρα να έχει άλλους δέκα, όπως μας είχε πει ο κ. Σαμαράς- που βρίσκεται πίσω από κάθε off shore, η οποία έχει συσταθεί τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Δικά τους επίσης, είναι επίσης και τα υποβρύχια. Δική τους είναι και η «SIEMENS». Δικά τους είναι και τα «μαύρα» ταμεία, οι offshore, τα αδήλωτα του πόθεν έσχες, τα θαλασσοδάνεια των 400 εκατομμυρίων στα κόμματά τους, που θέλουν να τα πληρώσει ο ελληνικός λαός. Δικά τους, βεβαίως, είναι και τα ξεχασμένα στικάκια και τα δάνεια «μπαλόνια». Και τώρα βεβαίως δική τους είναι και η «NOVARTIS». Δεν εκπλήσσεται ο ελληνικός λαός.

Και αυτό ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν προκύπτει μόνο από τις καταθέσεις των προστατευόμενων και των υπόλοιπων μαρτύρων. Προκύπτει από το σημείωμα του κ. Σαμαρά με τα δικά του γράμματα στον κ. Φρουζή. Ο κ. Σαμαράς στην προηγούμενη παρουσία του στην αρχική συνεδρίαση εδώ στην Βουλή, κάπου ανάμεσα σε ένα ακροδεξιό παραλήρημα και στις κουτσαβάκικες απειλές του για το πόσο πολύ θα μας κυνηγήσει και πόσο μέχρι το τέλος θα μας πάει, δεν παρέλειψε να διαβεβαιώσει το Σώμα ότι τον κ. Φρουζή δεν τον είχε συναντήσει ποτέ ιδιωτικά, παρά μονάχα μπροστά στις κάμερες της δημόσιας τηλεόρασης. Μάλλον, ο κ. Σαμαράς είχε συνήθεια μπροστά στις

κάμερες της ΝΕΡΙΤ να μοιράζει δεξιά και αριστερά το τηλέφωνο του κ. Σταϊκούρα. Έτσι φαίνεται. Και ποιος ήταν τότε ο κ. Σταϊκούρας; Ήταν ο πολιτικός προϊστάμενος του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Και αναρωτιέμαι: Έχουν όλοι οι πολίτες στους οποίους χρωστάει το δημόσιο αυτήν την προνομιακή σχέση με τον προϊστάμενο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους; Είναι ερωτήματα τα οποία δεν φρόντισε κανένας να απαντήσει κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ**)

Και, βεβαίως, η απόλυτη ιδιοκτησία του σκανδάλου «NOVARTIS» από την προηγούμενη κυβέρνηση προκύπτει επίσης και από τις αυστηρές οδηγίες, που είδαν το φως της δημοσιότητας, του κ. Φρουζή στον τότε Υπουργό Υγείας, τον κ. Γεωργιάδη. Γιατί, βεβαίως, -πώς να το κάνουμε;- είναι και θέμα, αν θέλετε, αξιοπρέπειας. Τέτοιοι ήταν φαίνεται. Όχι μόνο υπάκουα παιδιά της τρόικας, αλλά και υπάκουα παιδιά των πολυεθνικών και των επιχειρηματιών αφεντικών τους. Αντί, λοιπόν, να είναι υπηρέτες του λαού, όπως θα έπρεπε, έγιναν υπηρέτες του κάθε κ. Φρουζή, ο οποίος τους έστελνε αυστηρά μηνύματα με οδηγίες για το τι πρέπει να κάνουν.

Προκύπτει, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η ιδιοκτησία του σκανδάλου -το ownership, που λένε και οι θεσμοί- από την προηγούμενη κυβέρνηση και από την ίδια την έκθεση της «NOVARTIS», η οποία είδε το φως της δημοσιότητας από την εισαγγελική έρευνα, η οποία αξιολογούσε –προσέξτε- ένα προς ένα τα πολιτικά στελέχη όχι μόνο της Κυβέρνησης τότε, αλλά και της αντιπολίτευσης. Βλέπω εδώ τον Παύλο Πολάκη, ο οποίος τότε ήταν ένας απλός Βουλευτής, αλλά είχε αξιολόγηση κανονικά. Και πολλοί άλλοι είχαν φάκελο. Γιατί; Γιατί μιλούσαν για το φάρμακο και αυτοί τους παρακολουθούσαν.

Και τι προκύπτει, λοιπόν, από αυτήν την αξιολόγηση; Προκύπτει η προνομιακή σχέση των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας με την εταιρεία και φυσικά η όχι και τόσο θετική άποψη για τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν το πηγαίναν το γράμμα, δεν προωθούσαν τη γραμμή της εταιρείας. Τι να κάνουμε; Προϊόν σκευωρίας, λοιπόν, και αυτό. Ας είναι.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Ας έχουμε κατά νου, όμως, ότι αυτά που έχουμε δει προφανώς δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτά τα οποία αναμένεται να βγουν. Δεν το λέω επειδή γνωρίζω κάτι, αλλά το λέω επειδή εξαιτίας αυτού του νόμου και της υποχρέωσης της συνταγματικής των δικαστών μόλις πέφτουν σε πολιτικά πρόσωπα να παραδίδουν τον φάκελο στη Βουλή, είμαστε σε πολύ πρωτόλειο στάδιο της έρευνας, σε πολύ αρχικό στάδιο της έρευνας.

Οπότε, λοιπόν, αυτό το οποίο αποφασίζουμε σήμερα είναι να γυρίσουμε την υπόθεση στη δικαιοσύνη για να συνεχίσει η έρευνα. Προσερχόμαστε στη σημερινή ψηφοφορία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με ένα απλό και καθαρό αίτημα που ο κάθε πολίτης μπορεί να αντιληφθεί ως απολύτως αυτονόητο, δηλαδή να συνεχιστεί η έρευνα από την τακτική δικαιοσύνη, η οποία θα ελέγξει τα αδικήματα τα οποία δεν εμπίπτουν στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Συγκεκριμένα, τα αδικήματα που αφορούν τις πράξεις δωροδοκίας και δωροληψίας, καθώς και της νομιμοποίησης παράνομων εσόδων για τις οποίες η Βουλή είναι αναρμόδια τόσο για τη δίωξη όσο και για την εκδίκασή τους.

Και γιατί πρέπει να συμβεί αυτό; Οι λόγοι είναι απολύτως ξεκάθαροι. Σε ό,τι αφορά τα εγκλήματα της δωροληψίας και δωροδοκίας και της νομιμοποίησης παράνομων εσόδων δεν είναι ούτε νομικά δυνατό ούτε συμβατό με οποιαδήποτε λογική να συνδέονται με την εκτέλεση των καθηκόντων του Υπουργού. Η αναγνώριση ότι τα παραπάνω ερευνόμενα εγκλήματα δεν τελούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων και επομένως δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα της Βουλής, ουσιαστικά αποτρέπει την υπαγωγή τους στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 86 του Συντάγματος.

Διότι πού θα καταλήγαμε στην περίπτωση εφαρμογής του περιβόητου άρθρου 86; Στην εξάλειψη των ποινικών ευθυνών, στην ατιμωρησία, πιο απλά, των ελεγχόμενων προσώπων λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας.

Και για να γίνω σαφέστερος, επιτρέψτε μου να σας παραθέσω το απόσπασμα από το πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή Προκαταρκτικής Εξέτασης κατά του πρώην Υπουργού Οικονομικών, του κ. Παπακωνσταντίνου, που θυμίζω ότι δεν είχε συντάξει η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, αλλά άλλη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας. Το είχε συντάξει και το είχε ψηφίσει.

Τι έλεγε τότε; Το διαβάζω, γιατί αυτά πρέπει να ακουστούν και να καταγραφούν στα Πρακτικά. Έλεγε, λοιπόν, το πόρισμα: «Επομένως, κατά την ορθότερη και κρατούσα άποψη η εκβίαση, άρθρο 385 Ποινικού Κώδικα, η παθητική δωροδοκία αδιαφόρως του χρόνου λήψης του δώρου και η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα δεν εμπίπτουν στην εξαιρετική δικαιοδοσία της Βουλής και του ειδικού δικαστηρίου, αλλά στη συνήθη δικαιοδοσία των κοινών ποινικών δικαστηρίων, στα οποία υπάγονται όλοι οι πολίτες, ακόμη και αν συναρτώνται με αδίκημα που έχει τελεστεί κατά την άσκηση των καθηκόντων του Πρωθυπουργού, Υπουργού ή Υφυπουργού.

Ισχύουν για αυτά –συνέχιζε- οι κοινές διατάξεις του Ποινικού Δικαίου και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας περί δίωξης, ανάκρισης, αναρμοδιότητας και παραγραφής και δεν συντρέχει ο δικαιολογητικός λόγος εφαρμογής του άρθρου 86 του Συντάγματος και των εκτελεστικών αυτών νόμων».

Επομένως, δεν στέκει εδώ ο ισχυρισμός, που ακούσαμε από τους εκπροσώπους της Αντιπολίτευσης ότι κάποιος πάει τάχα να τους παγιδεύσει, διότι η άποψη που κατέθεσε στην επιτροπή και καταθέτει σήμερα στην Ολομέλεια η κυβερνητική πλειοψηφία δεν είναι μια νέα άποψη, ούτε έχει χαρακτήρα συγκυριακής σκοπιμότητας. Είναι άποψη διαχρονική, η οποία έχει κατ' αναλογία διατυπωθεί και στο παρελθόν σε χρόνο ανύποπτο με τον πλέον επίσημο, σαφή και κατηγορηματικό τρόπο και μάλιστα –επαναλαμβάνω- όχι από τις δυνάμεις που σήμερα συγκροτούν στην κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Αυτή τη θέση, την απολύτως κρατούσα στη νομική θεωρία καλείται να υιοθετήσει σήμερα η Βουλή, ώστε να συνεχιστεί –επαναλαμβάνω- η έρευνα από τις δικαστικές αρχές, οι οποίες με υψηλό αίσθημα επαγγελματισμού, ευσυνειδησίας και σε συνθήκες απόλυτης ανεξαρτησίας είμαι βέβαιος ότι θα προβούν στις απαραίτητες περαιτέρω ενέργειες.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτή την καθαρή θέση, ποιο είναι το αντίθετο επιχείρημα που ακούσαμε σήμερα; Το κυνικό επιχείρημα ότι τα εγκλήματα δωροδοκίας, δωροληψίας και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, εφόσον τελέστηκαν, αυτό συνέβη στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους από Υπουργούς ή άλλους κυβερνητικούς παράγοντες. Επομένως, εμπίπτουν στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Άρα, ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε. Αυτό ακούσαμε!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι λέει στον ελληνικό λαό σήμερα η αντιπολίτευση; Με δύο λόγια λέει ότι οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση της «NOVARTIS», αθώοι ή ένοχοι δεν έχει σημασία, έπραξαν, αν έπραξαν, και ό,τι έπραξαν στα πλαίσια των καθηκόντων τους. Υπέρ πίστεως και πατρίδος, δηλαδή. Και στα πλαίσια των καθηκόντων των Υπουργών πήγαν, εάν πήγαν -θα διερευνηθεί από τη δικαιοσύνη- τα πακέτα της «NOVARTIS». Αυτό το επιχείρημα -και με συγχωρείτε, αν μακρηγόρησα- ήθελα να θέσω υπόψη του Σώματος, αλλά και υπόψη του ελληνικού λαού που μας παρακολουθεί.

Τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτά τα ιλαροτραγικά επιχειρήματα έχω την αίσθηση ότι παρακολουθούμε σήμερα ένα πρωτοφανές ρεσιτάλ αμοραλισμού από τα πρόσωπα, που έχουν ταυτιστεί με την κατάρρευση της χώρας, με το όργιο της διαπλοκής και με τις περιπέτειες, που έζησε η χώρα τα τελευταία χρόνια, με την άρση μεγάλου μέρους της εθνικής κυριαρχίας.

Σήμερα η επιχειρηματολογία της αντιπολίτευσης, αλλά και η επιλογή της να αποχωρήσει για άλλη μια φορά από την ψηφοφορία καθιστά, θα έλεγα, ξεκάθαρο ένα πράγμα: ότι εκτός από την άβυσσο, που μας χωρίζει στην ιδεολογία, που φροντίζει ο κ. Μητσοτάκης με τις συχνές παρεμβάσεις του να την αποσαφηνίζει διαρκώς, μας χωρίζει ένα απέραντο χάσμα και στο επίπεδο της ηθικής. Λοιδορούν χωρίς κανέναν απολύτως δισταγμό στοι-

χειώδεις κανόνες λογοδοσίας, δημοκρατικού κοινωνικού ελέγχου, διαφάνειας και απόδοσης δικαιοσύνης.

Θα πρέπει, όμως, να γνωρίζουν ότι μια συντεταγμένη πολιτεία έχει ισχυρά αντισώματα απέναντι στον αμοραλισμό και τον κυνισμό σε κάθε του έκφανση. Το ισχυρότερο όλων είναι δημοκρατικός έλεγχος του πολιτικού συστήματος και η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Αυτά τα δύο στοιχειά είναι συστατικά στοιχεία για την Ελλάδα που πιστεύω οραματίζεται ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας. Αυτά ακριβώς είναι που υπερασπιζόμαστε στην πράξη.

Γι' αυτόν τον λόγο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σας καλώ σήμερα να κάνουμε το αποφασιστικό βήμα σε μια υπόθεση που έχει στοιχίσει οικονομικά, κοινωνικά και ηθικά στην πατρίδα μας. Η δικαιοσύνη εκ του ρόλου της θα αναλάβει το ύψιστο έργο έναντι της κοινωνίας, να χυθεί άπλετο φως, να αναζητηθούν και να τιμωρηθούν οι ένοχοι, αυτοί οι οποίοι όντως είναι ένοχοι. Διότι πολιτικά ένοχοι είναι –και εκτίουν ήδη ποινή, την ποινή της πολιτικής παρακμής- πολλοί. Η δικαιοσύνη, όμως, πρέπει να αποδώσει ευθύνες -και να αποδοθεί- και για το ποινικό σκέλος της ενοχής σε όσους πραγματικά είναι ένοχοι, το επαναλαμβάνω. Πρέπει βεβαίως να τιμωρηθούν για τις πράξεις τους. Διότι η Ελλάδα στη νέα εποχή πρέπει να είναι απαλλαγμένη, τόσο από τις αμαρτίες του παρελθόντος, όσο όμως και από τα βαρίδια του παρελθόντος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ο Βουλευτής κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό από 21 Μαΐου 2018 έως και 25 Μαΐου 2018 λόγω υποχρεώσεων. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Επίσης, ο Βουλευτής Αττικής κ. Γεώργιος Μαυρωτάς ζητεί άδεια μίας ημέρας, στις 23 Μαΐου 2018, για μετάβαση στις Βρυξέλλες και επίσκεψη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συσταθείσας με την από 21-2-2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την υπ' αριθμ. πρωτ. 3169/2285/28-2-2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των πρώην Πρωθυπουργών: 1) Αντωνίου Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένου και κατά των πρώην Υπουργών: 1) Δημητρίου Αβραμόπουλου, 2) Ανδρέα Λοβέρδου, 3) Ανδρέα Λυκουρέντζου, 4) Μάριου Σαλμά, 5) Σπυρίδωνος - Αδώνιδος Γεωργιάδη, 6) Ιωάννη Στουρνάρα, 7) Ευάγγελου Βενιζέλου, 8) Γεωργίου Κουτρουμάνη για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν.4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν.3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν.3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν.3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ακολουθήσει μυστική ψηφοφορία και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 157 και του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής για την πρόταση της επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη για την οποία ζητά άσκηση ή μη δίωξης των κυρίων Αντωνίου Σαμαρά, Παναγιώτη Πικραμμένου, Δημητρίου Αβραμόπουλου, Ανδρέα Λοβέρδου, Ανδρέα Λυκουρέντζου, Μάριου Σαλμά, Σπυρίδωνος - Αδώνιδος Γεωργιάδη, Ιωάννη Στουρνάρα, Ευάγγελου Βενιζέλου και Γεωργίου Κουτρουμάνη.

Σας υπενθυμίζω ότι οι Βουλευτές κυρίων Βενιζέλος Ευάγγελος, Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις, Λοβέρδος Ανδρέας, Σαλμάς Μάριος και Σαμαράς Αντώνιος δεν θα μετέχουν στην ψηφοφορία και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης που τους αφορά, όπως προβλέπεται από την παράγραφο 8 του άρθρου 155 του Κανονισμού της Βουλής.

Η διεξαγωγή της ψηφοφορίας θα γίνει με μία ανάγνωση του καταλόγου, θα είναι αυτοτελής για κάθε πρόσωπο και θα διεξαχθεί σε δέκα χωριστές ψηφοδόχους. Πάνω στην ψηφοδόχο δεν θα αναγράφεται όνομα. Θα αναγράφεται μόνο ένας αριθμός. Οι ψηφοδόχοι έχουν τοποθετηθεί με βάση την αλφαβητική σειρά του επωνύμου των προσώπων, κατά των οποίων στρέφεται η πρόταση.

Ειδικότερα:

Η ψηφοδόχος νούμερο 1 αφορά τον κ. Αβραμόπουλο Δημήτριο.

Η ψηφοδόχος νούμερο 2 αφορά τον κ. Βενιζέλο Ευάγγελο.

Η ψηφοδόχος νούμερο 3 αφορά τον κ. Γεωργιάδη Σπυρίδωνα - Άδωνι.

Η ψηφοδόχος νούμερο 4 αφορά τον κ. Κουτρουμάνη Γεώργιο.

Η ψηφοδόχος νούμερο 5 αφορά τον κ. Λοβέρδο Ανδρέα.

Η ψηφοδόχος νούμερο 6 αφορά τον κ. Λυκουρέντζο Ανδρέα.

Η ψηφοδόχος νούμερο 7 αφορά τον κ. Πικραμμένο Παναγιώτη.

Η ψηφοδόχος νούμερο 8 αφορά τον κ. Σαλμά Μάριο.

Η ψηφοδόχος νούμερο 9 αφορά τον κ. Σαμαρά Αντώνιο.

Η ψηφοδόχος νούμερο 10 αφορά τον κ. Στουρνάρα Ιωάννη.

Για τη διεξαγωγή της μυστικής ψηφοφορίας σας έχουν διανεμηθεί δέκα ψηφοδέλτια με τα ονόματα των κυρίων Αβραμόπουλου Δημητρίου, Βενιζέλου Ευάγγελου, Γεωργιάδη Σπυρίδωνος - Αδώνιδος, Κουτρουμάνη Γεωργίου, Λοβέρδου Ανδρέα, Λυκουρέντζου Ανδρέα, Πικραμμένου Παναγιώτη, Σαλμά Μάριου, Σαμαρά Αντωνίου και Στουρνάρα Ιωάννη.

Σας έχουν διανεμηθεί, επίσης, ισάριθμα λευκά ψηφοδέλτια, καθώς και ισάριθμοι λευκοί φάκελοι, στους οποίους είναι τυπωμένοι οι αριθμοί από το 1 έως το 10 που αντιστοιχούν στις ψηφοδόχους για τις οποίες προορίζονται.

Δείγματα των ψηφοδελτίων καθώς και το διανεμηθέν πόρισμα της επιτροπής θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Τα προαναφερθέντα δείγματα ψηφοδελτίων καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 1

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Υγείας *(2006 – 2009)* **κ. Δημητρίου Αβραμόπουλου**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9^{α} του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Υπουργού Υγείας **κ. Δημητρίου Αβραμόπουλου**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9^{α} του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**

Σημ. ***Η ψήφος*** *εκφράζεται* ***με σταυρό*** *κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 2

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Οικονομικών *(17-06-2011 έως 21-03-2012)* και Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης *(25-06-2013 έως 25-01-2015)* **κ. Ευάγγελου Βενιζέλου**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Υπουργού Οικονομικών και Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης **κ. Ευάγγελου Βενιζέλου**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**

Σημ. ***Η ψήφος*** *εκφράζεται* ***με σταυρό*** *κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 3

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Υγείας *(25-06-2013 έως 09-06-2014)* **κ. Σπυρίδωνος – Άδωνι Γεωργιάδη**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Υπουργού Υγείας **κ. Σπυρίδωνος – Άδωνι Γεωργιάδη**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**

Σημ. ***Η ψήφος*** *εκφράζεται* ***με σταυρό*** *κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 4

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης *(Ιούνιος 2011 έως Μάιος 2012)* **κ. Γεωργίου Κουτρουμάνη**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης **κ. Γεωργίου Κουτρουμάνη**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**

Σημ. ***Η ψήφος*** *εκφράζεται* ***με σταυρό*** *κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 5

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Υγείας *(07-09-2010 έως 17-05-2012)* **κ. Ανδρέα Λοβέρδου**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Υπουργού Υγείας **κ. Ανδρέα Λοβέρδου**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**

Σημ. ***Η ψήφος*** *εκφράζεται* ***με σταυρό*** *κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 6

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Υγείας *(21-06-2012 έως 25-06-2013)* **κ. Ανδρέα Λυκουρέντζου**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Υπουργού Υγείας **κ. Ανδρέα Λυκουρέντζου**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**

*Σημ. **Η ψήφος** εκφράζεται **με σταυρό** κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 7

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Πρωθυπουργού *(16-05-2012 έως 20-06-2012)* **κ. Παναγιώτη Πικραμμένου**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Πρωθυπουργού **κ. Παναγιώτη Πικραμμένου**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**

Σημ. ***Η ψήφος*** *εκφράζεται* ***με σταυρό*** *κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 8

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας *(22-06-2012 έως 23-06-2013)* **κ. Μάριου Σαλμά**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας **κ. Μάριου Σαλμά**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** (λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)	**ΠΑΡΩΝ**

*Σημ. **Η ψήφος** εκφράζεται **με σταυρό** κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ
ΚΑΛΠΗ Νο 9

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Πρωθυπουργού *(20-06-2012 έως 26-01-2015)* **κ. Αντωνίου Σαμαρά**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Πρωθυπουργού **κ. Αντωνίου Σαμαρά**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**

*Σημ. **Η ψήφος** εκφράζεται **με σταυρό** κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΚΑΛΠΗ Νο 10

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Οικονομικών *(05-07-2012 έως 10-06-2014)* **κ. Ιωάννη Στουρνάρα**, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		**Πρόταση Επιτροπής** προς την Ολομέλεια της Βουλής	**ΨΗΦΟΣ** για την άσκηση ή μη δίωξης από τη Βουλή κατά του πρώην Υπουργού Οικονομικών **κ. Ιωάννη Στουρνάρα**		
1.	**Πράξεις δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων** (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014)/ **Πράξεις παθητικής δωροδοκίας** (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**
2.	**Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008)	*Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή λόγω αναρμοδιότητας.* *Διαβίβαση του Πορίσματος και σχετικού υλικού στον αρμόδιο Εισαγγελέα.*	**ΝΑΙ**	**ΟΧΙ** **(λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο Εισαγγελέα)**	**ΠΑΡΩΝ**

Σημ. ***Η ψήφος*** *εκφράζεται* ***με σταυρό*** *κάτω από τις λέξεις* **ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Σε κάθε ψηφοδέλτιο, κάτω από τον τίτλο «ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ» αναγράφεται ο αριθμός της ψηφοδόχου που αφορά σε καθένα από τα ανωτέρω αναφερόμενα πρόσωπα.

Σας έχει διανεμηθεί, επιπλέον, ένας πίνακας με την αντιστοιχία του ονόματος του κάθε προσώπου και αριθμού ψηφοδόχου που το αφορά.

Η ψήφος για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των ανωτέρω αναφερομένων προσώπων εκφράζεται με σταυρό κάτω από μία από τις λέξεις «ΝΑΙ», «ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα, ή «ΠΑΡΩΝ». Εφόσον το ψηφοδέλτιο δεν φέρει κανένα σταυρό, τότε αυτό προτείνω να θεωρείται άκυρο.

Επίσης, κατά την καταμέτρηση τα ψηφοδέλτια που θα βρεθούν σε λάθος κάλπη, προτείνω να θεωρούνται άκυρα.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Συνεπώς το Σώμα συνεφώνησε.

Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 10 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής, σε περίπτωση ασυμφωνίας μεταξύ του αριθμού των ψηφοδελτίων και του αριθμού των ψηφισάντων, επαναλαμβάνεται η καταμέτρηση. Εάν και μετά τη νέα αυτή καταμέτρηση διαπιστωθεί ότι ο αριθμός των ψηφοδελτίων είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των ψηφισάντων, καταστρέφεται, πριν από τη διαλογή, αριθμός ψηφοδελτίων ίσος με τον αριθμό των επιπλέον ψηφοδελτίων.

Με την εκφώνηση του ονόματός του κάθε Βουλευτής θα προσέρχεται στην ψηφοδόχο, όπου θα εναποθέτει τον φάκελο με την ψήφο του στην αντίστοιχη κάλπη και επί της ψηφοδόχου συνάδελφοι θα επιβεβαιώνουν, αναφέροντας το όνομα κάθε συναδέλφου που ψηφίζει.

Η εκφώνηση του ονόματος επί του καταλόγου των Βουλευτών και ψηφολεκτών θα πραγματοποιηθεί στο τέλος της εκφώνησης των ονομάτων των υπολοίπων Βουλευτών για λόγους εύρυθμης λειτουργίας της διαδικασίας.

Σας γνωστοποιώ, επίσης, ότι στο Προεδρείο έχουν αποσταλεί σφραγισμένες επιστολές από συναδέλφους Βουλευτές και μέλη της Κυβέρνησης και Υφυπουργούς, τους κ.κ. Κοτζιά Νικόλαο, Κουντουρά Έλενα, Τσιρώνη Ιωάννη, Αθανασίου Αθανάσιο, Σκουρολιάκο Παναγιώτη, που ευρίσκονται σε αποστολή της Βουλής και της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, για συμμετοχή στη μυστική ψηφοφορία, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής.

Τα ψηφοδέλτιά τους βρίσκονται μέσα σε σφραγισμένους φακέλους. Ο κάθε φάκελος, ο οποίος αναγράφει εντύπως τον αριθμό της κάλπης που προορίζεται, εσωκλείεται σε έναν μεγαλύτερο φάκελο, επίσης κλειστό, ο οποίος αναγράφει το όνομα του Βουλευτή ή του μέλους της Κυβέρνησης που ψηφίζει με επιστολική ψήφο. Ο φάκελος συνοδεύεται από διαβιβαστικό έγγραφο που απευθύνεται στον Πρόεδρο της Βουλής και αντίγραφό τους θα κατατεθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

Καλούνται επί του καταλόγου η Γραμματέας της Βουλής και Βουλευτής Έβρου κ. Αναστασία Γκαρά από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και ο Βουλευτής Ημαθίας κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

Καλούνται, επίσης, ως ψηφολέκτες:

Για την πρώτη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Υπουργό και Επίτροπο κ. Δημήτρη Αβραμόπουλο, η Βουλευτής Πιερίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ελισσάβετ Σκούφα και η Βουλευτής Καστοριάς της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρία Αντωνίου.

Για τη δεύτερη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Υπουργό και Βουλευτή κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, η Βουλευτής Τρικάλων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτα Δριτσέλη και η Βουλευτής Σερρών της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινή Αραμπατζή.

Για την τρίτη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Υπουργό και Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα - Άδωνι Γεωργιάδη, ο Βουλευτής Κυκλάδων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικόλαος Συρμαλένιος και ο Βουλευτής Πρεβέζης της Νέας Δημοκρατίας κ. Στέργιος Γιαννάκης.

Για την τέταρτη κάλπη, που αφορά στην άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Υπουργό κ. Κουτρουμάνη Γεώργιο, ο Βουλευτής Ξάνθης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευστάθιος Γιαννακίδης και ο Βουλευτής Θεσπρωτίας της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Βασίλειος Γιόγιακας.

Για την πέμπτη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Υπουργό και Βουλευτή κ. Ανδρέα Λοβέρδο, η Βουλευτής Χαλκιδικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αικατερίνη Ιγγλέζη και ο Βουλευτής Λευκάδος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Καββαδάς.

Για την έκτη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Υπουργό κ. Λυκουρέντζο Ανδρέα, ο Βουλευτής Καβάλας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κωνσταντίνος Μορφίδης και ο Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Κατσανιώτης.

Για την έβδομη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Πρωθυπουργό κ. Παναγιώτη Πικραμμένο, ο Βουλευτής Λακωνίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Σταύρος Αραχωβίτης και ο Βουλευτής Δωδεκανήσου της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κόνσολας.

Για την όγδοη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Υπουργό και Βουλευτή κ. Μάριο Σαλμά, η Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μαρία Τριανταφύλλου και η Βουλευτής Β' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Αικατερίνη Μάρκου.

Για την ένατη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Πρωθυπουργό και Βουλευτή κ. Αντώνιο Σαμαρά, η Βουλευτής Κορινθίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μαρία Θελερίτη και ο Βουλευτής Μαγνησίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Μπουκώρος.

Για τη δέκατη κάλπη, που αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για τον πρώην Υπουργό και Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Ιωάννη Στουρνάρα, ο Βουλευτής Θεσπρωτίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μάριος Κάτσης και ο Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιάσων Φωτήλας.

Παρακαλούνται οι κυρίες και κύριοι ψηφολέκτες να πάρουν τις θέσεις τους.

Παρακαλώ να έχω την προσοχή σας. Λόγω της μη προσέλευσης των συναδέλφων από τη Νέα Δημοκρατία, που είχαν οριστεί από την Κοινοβουλευτική τους Ομάδα ως ψηφολέκτες και επί του καταλόγου στη σημερινή διαδικασία, καλείται επί του καταλόγου η Γραμματέας της Βουλής και Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Χαρούλα (Χαρά) Κεφαλίδου.

Καλούνται, επίσης, ως ψηφολέκτες οι Βουλευτές:

Ο Βουλευτής Αττικής της Ένωσης Κεντρώων κ. Δημήτριος Καβαδέλλας για την πρώτη, δεύτερη και τρίτη κάλπη, ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Μεσσηνίας κ. Δημήτριος Κουκούτσης για την τέταρτη και πέμπτη κάλπη και ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας κ. Νικόλαος Νικολόπουλος για τη έκτη, έβδομη, όγδοη, ένατη και δέκατη κάλπη.

Πρόεδροι της εφορευτικής επιτροπής θα είναι, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής:

Για την πρώτη κάλπη η κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου, Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για τη δεύτερη κάλπη η κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου, Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την τρίτη κάλπη η κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου, Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την τέταρτη κάλπη η κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου, Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την πέμπτη κάλπη η κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου, Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την έκτη κάλπη ο κ. Σπυρίδων Λυκούδης, Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την έβδομη κάλπη ο κ. Σπυρίδων Λυκούδης, Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την όγδοη κάλπη ο κ. Σπυρίδων Λυκούδης, Ζ' Αντιπρό-

εδρος της Βουλής.

Για την ένατη κάλπη ο κ. Γεώργιος Πάντζας, Κοσμήτορας της Βουλής.

Για τη δέκατη κάλπη ο κ. Γεώργιος Πάντζας, Κοσμήτορας της Βουλής.

Τα Πρακτικά θα προσυπογράψει και ο Γραμματέας της Βουλής, Βουλευτής Φθιώτιδος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Ιωάννης Σαρακιώτης.

Παρακαλώ τους κύριους ψηφολέκτες να προσέλθουν στην κάλπη. Επαναλαμβάνω ότι οι επί της ψηφοδόχου συνάδελφοι θα επιβεβαιώνουν, αναφέροντας το όνομα κάθε συναδέλφου που ψηφίζει.

Παρακαλώ να προηγηθούν στην εκφώνηση του καταλόγου ο κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, η κ. Σωτηρία Βλάχου, Βουλευτής Χαλκιδικής του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή και ο κ. Χρήστος Χατζησάββας, Βουλευτής Κιλκίς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή.

Επισημαίνεται ότι η ψήφος αφορά την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης. Δηλαδή η ψήφος στο «ΝΑΙ» σημαίνει άσκηση ποινικής δίωξης. Η ψήφος στο «ΟΧΙ» με την επεξήγησή του, σημαίνει διαπίστωση της αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα του πορίσματος και κάθε πρωτότυπου εγγράφου σχετικού με τις αναφερόμενες ανωτέρω πράξεις και τα πρόσωπα.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι σφραγισμένες επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2353
Ημερομ. 18/05/2018

Αθήνα, 18 Μαΐου 2018

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^{Α} του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή τα ψηφοδέλτια της επιλογής μου επί της συζήτησης και λήψης απόφασης επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συσταθείσας με την από 21-2-2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την υπ' αριθμ. πρωτ. 3169/2285/28-2-2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των πρώην Πρωθυπουργών: 1) Αντωνίου Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένου και κατά των πρώην Υπουργών: 1) Δημητρίου Αβραμόπουλου, 2) Ανδρέα Λοβέρδου, 3) Ανδρέα Λυκουρέντζου, 4) Μάριου Σαλμά, 5) Σπυρίδωνος-Άδωνι Γεωργιάδη, 6) Ιωάννη Στουρνάρα, 7) Ευάγγελου Βενιζέλου, 8) Γεωργίου Κουτρουμάνη για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Με τιμή,

Κοτζιάς

Κοτζιάς Νικόλαος
Βουλευτής Επικρατείας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Γραφείο Υπουργού

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2349
Ημερομ. 18/05/2018

τηλ : 2103736374, fax : 2103229508, email: minister@mintour.gr , www.mintour.gov.gr

18/05/2018

Προς : τον κο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Θέμα : Απουσία της Αν. Υπουργού κας Έλενας Κουντουρά στο εξωτερικό και επιστολική ψήφος

Αξιότιμε κε Πρόεδρε

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ψηφοφορία που θα διεξαχθεί σήμερα, στη συζήτηση και λήψη απόφασης, επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συσταθείσας με την από 21-2-2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την υπ' αριθμ. πρωτ. 3169/2285/28-2-2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των πρώην Πρωθυπουργών: 1) Αντωνίου Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένου και κατά των πρώην Υπουργών: 1) Δημητρίου Αβραμόπουλου,2) Ανδρέα Λοβέρδου, 3) Ανδρέα Λυκουρέντζου, 4) Μάριου Σαλμά, 5) Σπυρίδωνος-Άδωνι Γεωργιάδη, 6) Ιωάννη Στουρνάρα, 7) Ευάγγελου Βενιζέλου, 8) Γεωργίου Κουτρουμάνη για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008),σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν **ψηφίζω με επιστολική ψήφο.**

Μετά τιμής

Έλενα Κουντουρά
Υπουργός Τουρισμού

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2352
Ημερομ. 18/05/2018

Αθήνα, 18 Μαΐου 2018

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή τα ψηφοδέλτια της επιλογής μου επί της συζήτησης και λήψης απόφασης επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συσταθείσας με την από 21-2-2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την υπ' αριθμ. πρωτ. 3169/2285/28-2-2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των πρώην Πρωθυπουργών: 1) Αντωνίου Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένου και κατά των πρώην Υπουργών: 1) Δημητρίου Αβραμόπουλου, 2) Ανδρέα Λοβέρδου, 3) Ανδρέα Λυκουρέντζου, 4) Μάριου Σαλμά, 5) Σπυρίδωνος-Άδωνι Γεωργιάδη, 6) Ιωάννη Στουρνάρα, 7) Ευάγγελου Βενιζέλου, 8) Γεωργίου Κουτρουμάνη για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Με τιμή,

Τσιρώνης Ιωάννης
Βουλευτής Β' Αθηνών

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2354
Ημερομ. 18/05/2018

Αθήνα, 18 Μαΐου 2018

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή τα ψηφοδέλτια της επιλογής μου επί της συζήτησης και λήψης απόφασης επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συσταθείσας με την από 21-2-2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την υπ' αριθμ. πρωτ. 3169/2285/28-2-2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των πρώην Πρωθυπουργών: 1) Αντωνίου Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένου και κατά των πρώην Υπουργών: 1) Δημητρίου Αβραμόπουλου, 2) Ανδρέα Λοβέρδου, 3) Ανδρέα Λυκουρέντζου, 4) Μάριου Σαλμά, 5) Σπυρίδωνος-Άδωνι Γεωργιάδη, 6) Ιωάννη Στουρνάρα, 7) Ευάγγελου Βενιζέλου, 8) Γεωργίου Κουτρουμάνη για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Με τιμή,

Αθανασίου Αθανάσιος
Βουλευτής Αττικής

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2351
Ημερομ. 18/05/2018

Αθήνα, 18 Μαΐου 2018

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή τα ψηφοδέλτια της επιλογής μου επί της συζήτησης και λήψης απόφασης επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, συσταθείσας με την από 21-2-2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την υπ' αριθμ. πρωτ. 3169/2285/28-2-2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά των πρώην Πρωθυπουργών: 1) Αντωνίου Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένου και κατά των πρώην Υπουργών: 1) Δημητρίου Αβραμόπουλου, 2) Ανδρέα Λοβέρδου, 3) Ανδρέα Λυκουρέντζου, 4) Μάριου Σαλμά, 5) Σπυρίδωνος-Άδωνι Γεωργιάδη, 6) Ιωάννη Στουρνάρα, 7) Ευάγγελου Βενιζέλου, 8) Γεωργίου Κουτρουμάνη για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων: α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014), β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 Π.Κ., όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α του άρθρου 24 του ν. 3943/2011) και γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (άρθρο 2 παρ. 2 α, γ και δ του ν. 3691/2008), σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο πόρισμα και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν.

Με τιμή

Σκουρολιάκος Παναγιώτης

Βουλευτής Αττικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση και διαλογή των ψηφοδελτίων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ - ΔΙΑΛΟΓΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΛΟΓΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης μυστικής ψηφοφορίας:

Για τον πρώην Υπουργό κ. Αβραμόπουλο Δημήτριο (Ψηφοδόχος Νούμερο 1):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 172 ψηφοδέλτια.

Άκυρο κανένα.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 4 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 168 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 3 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 168 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθη 1 άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Βενιζέλο Ευάγγελο (Ψηφοδόχος Νούμερο 2):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 172 ψηφοδέλτια.

Άκυρο κανένα.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 167 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 166 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθη 1 άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Γεωργιάδη Σπυρίδωνα - Άδωνι (Ψηφοδόχος Νούμερο 3):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 171 ψηφοδέλτια.

Άκυρο 1 ψηφοδέλτιο.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 164 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 163 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθη 1 άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Κουτρουμάνη Γεώργιο (Ψηφοδόχος Νούμερο 4):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 171 ψηφοδέλτια.

Άκυρο 1 ψηφοδέλτιο.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 4 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 166 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε 1 Βουλευτής.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 4 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 165 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε 1 Βουλευτής.

Βρέθηκε ένα άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Λοβέρδο Ανδρέα (Ψηφοδόχος Νούμερο 5):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 170 ψηφοδέλτια.

Άκυρα 2 ψηφοδέλτια.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 165 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 164 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθη 1 άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Λυκουρέντζο Ανδρέα (Ψηφοδόχος Νούμερο 6):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 170 ψηφοδέλτια.

Άκυρα 2 ψηφοδέλτια.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 6 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 163 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε 1 Βουλευτής.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 6 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 162 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε 1 Βουλευτής.

Ευρέθη 1 άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Πικραμμένο Παναγιώτη (Ψηφοδόχος Νούμερο 7):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 172 ψηφοδέλτια.

Άκυρο κανένα.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 165 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθησαν 2 άκυρα ως προς την πρώτη πράξη.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 164 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθησαν 3 άκυρα ως προς τη δεύτερη πράξη.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Μάριο Σαλμά (Ψηφοδόχος νούμερο 8):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 168 ψηφοδέλτια.

Άκυρα 4 ψηφοδέλτια.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 163 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 162 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθη 1 άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη.

Για τον πρώην Πρωθυπουργό κ. Αντώνιο Σαμαρά (Ψηφοδόχος νούμερο 9):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια.

Έγκυρα 171 ψηφοδέλτια.

Άκυρο 1 ψηφοδέλτιο.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 5 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν166 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 4 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 166 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθη 1 άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη

Για τον πρώην Υπουργό κ. Στουρνάρα Ιωάννη (Ψηφοδόχος νούμερο 10):

Ψήφισαν συνολικά 172 Βουλευτές.

Ευρέθησαν στην κάλπη 172 ψηφοδέλτια

Έγκυρα 171 ψηφοδέλτια.

Άκυρο 1 ψηφοδέλτιο.

Λευκό κανένα.

Ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 7 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 164 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο:

«ΝΑΙ» ψήφισαν 6 Βουλευτές

«ΟΧΙ» λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής και διαβίβαση στον αρμόδιο εισαγγελέα ψήφισαν 165 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Ευρέθη 1 άκυρο ως προς τη δεύτερη πράξη.

Κατόπιν των αποτελεσμάτων της διεξαχθείσης μυστικής ψηφοφορίας και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, 157 παράγραφος 3, 73 του Κανονισμού της Βουλής και του ν.3126/2003 περί ευθύνης υπουργών, όπως ισχύουν, η Βουλή αποδεχόμενη την πρόταση του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για διενέργεια Προκαταρκτικής Εξέτασης, σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018, σχετικά με την υπόθεση «NOVARTIS», η Βουλή αποφάσισε τη μη άσκηση ποινικής δίωξης λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής:

Κατά του πρώην Πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο.

Κατά του πρώην Πρωθυπουργού κ. Παναγιώτη Πικραμμένου:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο.

Κατά του πρώην Υπουργού κ. Δημητρίου Αβραμόπουλου:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο.

Κατά του πρώην Υπουργού κ. Ανδρέα Λοβέρδου:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο.

Κατά του πρώην Υπουργού κ. Ανδρέα Λυκουρέντζου:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο.

Κατά του πρώην Υπουργού κ. Μάριου Σαλμά:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο.

Κατά του πρώην Υπουργού κ. Σπυρίδωνος - Αδώνιδος Γεωργιάδη:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο.

Κατά του πρώην Υπουργού κ. Ιωάννη Στουρνάρα:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο.

Κατά του πρώην Υπουργού κ. Ευάγγελου Βενιζέλου:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφο-

δέλτιο.

Κατά του πρώην Υπουργού κ. Γεωργίου Κουτρουμάνη:

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων και την παθητική δωροδοκία, όπως αναγράφονται στο ψηφοδέλτιο.

Με απόλυτη πλειοψηφία ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αναγράφεται στο ψηφοδέλτιο και όπως περιγράφονται στο πόρισμα, το οποίο ανακοινώθηκε και καταχωρίστηκε στα Πρακτικά της ολομέλειας της Βουλής της συνεδρίασης της 30ης Απριλίου 2018 και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης αυτής, καθώς και των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης και τη διαβίβαση διά του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Πορίσματος της Επιτροπής και οποιουδήποτε πρωτότυπου εγγράφου κατέχει σχετικού με τις αναφερόμενες πράξεις και τα πρόσωπα στην Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς Αθηνών διά της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, για την άσκηση των κατά νόμον πράξεων.

(Το προαναφερθέν πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης καταχωρίζεται στα Πρακτικά και της σημερινής συνεδρίασης και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ΄- ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄

ΠΟΡΙΣΜΑ

της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής

«για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την υπόθεση NOVARTIS»

ΑΘΗΝΑ 2018

Περιεχόμενα

ΜΕΡΟΣ Α΄- Διαδικαστικά θέματα 1
ΜΕΡΟΣ Β΄ 9
ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.....11
1. Πορισματική Θέση Μελών της Επιτροπής Βουλευτών ΣΥ.ΡΙΖ.Α.....13
2. Πορισματική Θέση του Μέλους της Επιτροπής Βουλευτού των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία, κ. Γεωργίου Λαζαρίδη.....45
ΜΕΡΟΣ Γ΄.....57
Γνώμη των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.....59
Γνώμη του Βουλευτού της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ.....71
Γνώμη του Βουλευτού του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή 79
Δήλωση του Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.....89
Γνώμη του Βουλευτού του Ποταμιού 93
ΜΕΡΟΣ Δ΄ 101

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ΄- ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄
Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή
για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την υπόθεση NOVARTIS

ΠΟΡΙΣΜΑ

Της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την υπόθεση NOVARTIS»

ΜΕΡΟΣ Α΄
ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ι. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή συνεστήθη σύμφωνα με την, από 21 Φεβρουαρίου 2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, που αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, την πρόταση εκατόν πενήντα τεσσάρων (154) Βουλευτών των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων για τη σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για τους κ.κ.: 1) Αντώνιο Σαμαρά, 2) Παναγιώτη Πικραμμένο, 3) Δημήτριο Αβραμόπουλο, 4) Ανδρέα Λοβέρδο, 5) Ανδρέα Λυκουρέντζο, 6) Μάριο Σαλμά, 7) Σπυρίδωνα - Άδωνι Γεωργιάδη, 8) Ιωάννη Στουρνάρα, 9) Ευάγγελο Βενιζέλο και 10) Γεώργιο Κουτρουμάνη, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της δωροληψίας και δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3961/2011 και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην πρόταση.

Με την ίδια απόφαση η Ολομέλεια της Βουλής όρισε τον αριθμό των μελών της Επιτροπής σε είκοσι ένα (21) μέλη, με εκπροσώπηση κατ' αναλογία της δύναμης όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 156 του Κανονισμού της Βουλής.

Ως προθεσμία για την ολοκλήρωση των εργασιών της και την υποβολή του πορίσματός της ορίσθηκε ένας μήνας από τη συγκρότησή της, η οποία παρατάθηκε

σύμφωνα με την από 28 Μαρτίου 2018 απόφαση της Ολομελείας της Βουλής μέχρι τη ν 28η Απριλίου 2018.

ΙΙ. Με την υπ' αρ. 3169/2285/28.02.2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, κ. Νικολάου Βούτση, η Επιτροπή συγκροτήθηκε ως ακολούθως:

Από τους Βουλευτές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.):

1. Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)
2. Δουζίνα Κωνσταντίνο
3. Δρίτσα Θεόδωρο
4. Ηγουμενίδη Νικόλαο
5. Καραγιαννίδη Χρήστο
6. Κοζομπόλη Παναγιώτα
7. Λάππα Σπυρίδωνα
8. Μαντά Χρήστο
9. Παρασκευόπουλο Νικόλαο
10. Τσίρκα Βασίλειο

Από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας (Ν.Δ.):

11. Βορίδη Μαυρουδή (Μάκη)
12. Γεωργαντά Γεώργιο
13. Μηταράκη Παναγιώτη (Νότη)
14. Παναγιωτόπουλο Νικόλαο
15. Σταμάτη Δημήτριο

Από τον Βουλευτή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης (ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ.):

16. Παπαθεοδώρου Θεόδωρο

Από τον Βουλευτή του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή:

17. Λαγό Ιωάννη

Από τον Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (Κ.Κ.Ε.):

18. Καραθανασόπουλο Νικόλαο

Από τον Βουλευτή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία:

19. Λαζαρίδη Γεώργιο

Από τον Βουλευτή της Ένωσης Κεντρώων:

20. Γεωργιάδη Μάριο

Από τον Βουλευτή του Ποταμιού:

21. Αμυρά Γεώργιο

Η Επιτροπή συγκροτήθηκε σε σώμα, κατά τις διαδικασίες του Κανονισμού της Βουλής, την 5η Μαρτίου 2018, με την εκλογή του Προεδρείου της.

Πρόεδρος εξελέγη ο Βουλευτής, κ. **Θεόδωρος Δρίτσας**, **Αντιπρόεδρος** ο Βουλευτής, κ. **Γεώργιος Λαζαρίδης** και **Γραμματέας** η Βουλευτής, κυρία **Παναγιώτα Κοζομπόλη**.

III. Η Επιτροπή, κατά την πρώτη συνεδρίασή της, την 5η Μαρτίου 2018, ασχολήθηκε με διαδικαστικά θέματα, όπως η τήρηση της αρχής της μυστικότητας των συνεδριάσεων της Επιτροπής, οι ημέρες και οι ώρες των συνεδριάσεων, η μελέτη και η παραλαβή αντιγράφων της δικογραφίας, λοιπών εγγράφων και πρακτικών της Επιτροπής και η μη διάθεση των πρακτικών στον Τύπο.

Σχετικά με την με ΑΒΜ ΕΔ 2016/373 παραληφθείσα δικογραφία, η οποία διεβιβάσθη στη Βουλή με το υπ' αρ. πρωτ. οικ. 9986/06.02.2018 έγγραφο του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (αρ. πρωτ. Ειδικής Γραμματείας Προέδρου Βουλής 665/06.02.2018), καθώς και με τα από 13 Μαρτίου 2018 (ΑΠ: 5/13.3.2018) συμπληρωματικά στοιχεία της δικογραφίας, στα οποία περιείχετο και ψηφιακός δίσκος (CD), και τα από 26 Μαρτίου 2018 (ΑΠ: 24/26.3.2018) στοιχεία τα οποία διαβιβάσθηκαν με το υπ' αρ. πρωτ 3201/23.3.2018 έγγραφο της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου με συνημμένα κεκυρωμένα αντίγραφα, σε συσχέτιση της ΕΔ 2016/373, καθώς και της ΕΔ 2014/137 δικογραφίας, ελήφθη η απόφαση να παραλαμβάνει κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα της Επιτροπής ένα μόνο φωτοαντίγαφο από τη Διεύθυνση Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών.

Τα πρακτικά της Επιτροπής αποφασίστηκε, αρχικώς, να παραλαμβάνονται σε έντυπη μορφή για την αποφυγή διαρροών, οι δε Κοινοβουλευτικοί Συντάκτες να ενημερώνονται από αντιπροσωπεία της Επιτροπής, μετά το πέρας της συνεδρίασης. Στη συνέχεια, κατά τη συνεδρίαση της 6ης Μαρτίου 2018, ελήφθη η απόφαση να αποστέλλονται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, αφού πρώτα τα ηλεκτρονικά αρχεία ασφαλίζονται με ειδικό κωδικό που θα αντιστοιχεί σε κάθε Βουλευτή – Μέλος της Επιτροπής, καθώς και σε κάθε ερευνώμενο πρόσωπο.

Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις για τα διάφορα διαδικαστικά ζητήματα περιλαμβάνονται στα τηρηθέντα στενογραφημένα πρακτικά, με σύνολο σελίδων περίπου 1.000.

Τέλος, τα μέλη της Επιτροπής με ομόφωνη απόφασή τους απεφάσισαν την παραίτησή τους από την κατά το άρθρο 37 παρ. 2 του Κανονισμού της Βουλής αποζημίωση.

IV. Στον σχηματισθέντα φάκελο της Επιτροπής, εκτός των πρακτικών των συνεδριάσεών της, περιλαμβάνονται όλα τα έγγραφα που αφορούν τη σύστασή της. Συγκεκριμένα περιλαμβάνεται η με αρ. πρωτ. 776/12.02.2018 πρόταση των Βουλευτών των κοινοβουλευτικών ομάδων του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και των ΑΝ.ΕΛ. περί σύστασης της σχετικής ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, τα Πρακτικά της συνεδρίασης της 21ης Φεβρουαρίου 2018 της Ολομέλειας της Βουλής, κατά την οποία έγινε, κατά πλειοψηφία, δεκτή η παραπάνω πρόταση, η με αρ. πρωτ. 3169/2285/28.2.2018 απόφαση της Βουλής των Ελλήνων περί σύστασης της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής προς διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, η υπ' αρ. πρωτ. 1057/01.03.2018 πρόσκληση του Προέδρου της Βουλής στα μέλη της Επιτροπής προκειμένου να προσέλθουν στις 5.3.2018 στην πρώτη συνεδρίασή της, καθώς και όλα τα έγγραφα, κοινά ή απόρρητα, που περιείχοντο στις σχετικές με τα ερευνώμενα πρόσωπα δικογραφίες, οι οποίες απεστάλησαν στη Βουλή από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου δια του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και όσα παρελήφθησαν κατόπιν σχετικών επιστολών του Προέδρου της Επιτροπής.

Ειδικότερα όσον αφορά στα ερευνώμενα πρόσωπα διαβιβάστηκε στη Βουλή η με ΑΒΜ ΕΔ 2016/373 ποινική δικογραφία, που σχηματίσθηκε κατόπιν του 2668/05.02.2018 εγγράφου της Εισαγγελέως Εγκλημάτων Διαφθοράς.

Επιπλέον, στις 13 Μαρτίου 2018 (ΑΠ: 5/13.3.2018) διαβιβάστηκαν συμπληρωματικά στοιχεία της δικογραφίας, στα οποία περιείχετο και ψηφιακός δίσκος (CD), ενώ στις 26 Μαρτίου 2018 (ΑΠ: 24/26.3.2018) διεβιβάσθη το υπ' αρ. πρωτ. 3201/23.3.2018 έγγραφο της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου με συνημμένα κεκυρωμένα αντίγραφα, σε συσχέτιση της ΕΔ 2016/373 δικογραφίας, καθώς και της ΕΔ 2014/137.

Ο πλήρης κατάλογος των Εισερχομένων προς την Επιτροπή εγγράφων έχει ως ακολούθως:

Α. Π.	ΗΜ/ΝΙΑ	ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ / ΚΑΤΑΘΕΤΗΣ	ΘΕΜΑ
1	5.3.2018	Ευάγγελος Βενιζέλος	Διατύπωση αιτημάτων προς την Επιτροπή (σχ. Αναφορά προς τον Αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, δημοσιεύματα που αφορούν το εξώδικο Φρουζή κατά NOVARTIS, ενημέρωση για διαβίβαση δεδομένων στις ΗΠΑ, έγκληση – μήνυση προς τον κύριο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών)
2	6.3.2018	Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου	Διαβίβαση της ΑΒΜ ΕΔ 2016/373 δικογραφίας
3	8.3.2018	Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης	Διατύπωση αιτήματος προς την Επιτροπή προκειμένου να λάβει αντίγραφα των διατάξεων του κυρίου Εισαγγελέα Πρωτοδικών σχετικά με τους προστατευόμενους μάρτυρες
4	9.3.2018	Ευάγγελος Βενιζέλος	Αίτημα για ακρόαση από την Επιτροπή (συνημμένα: αποσπάσματα από νομικά περιοδικά-*Ποινικά Χρονικά, Ποινική Δικαιοσύνη*, και απόσπασμα από *«Πολιτική και Ποινική Ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης»)*
5	13.3.2018	Εισαγγελέας Διαφθοράς δια του Υπουργού Δικαιοσύνης	Διαβίβαση νέων εγγράφων (και CD) προς συσχέτιση με την ΕΔ 2016/373 υποβληθείσα δικογραφία
6	13.3.2018	Μαυρουδής (Μάκης) Βορίδης	Πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την οργάνωση των εργασιών της Επιτροπής

7	13.3.2018	Θεόδωρος Παπαθεοδώρου	Προτεινόμενοι μάρτυρες
8	13.3.2018	Ευάγγελος Βενιζέλος	Θέσεις καθηγητού Ι. Μανωλεδάκη σχετικά με το Προσχέδιο Νόμου για την τροποποίηση του ισχύοντος νόμου περί της ποινικής ευθύνης των υπουργών (Οκτώβριος 2010)
9	13.3.2018	Ευάγγελος Βενιζέλος	Ν. 4022/2011 (ΦΕΚ 219 Α/3-10-2011): «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων»
10	13.3.2018	Ευάγγελος Βενιζέλος	Επιτροπή Βενετίας – Ποινική ευθύνη υπουργών «Έκθεση επί της σχέσεως μεταξύ πολιτικής και ποινικής ευθύνης των υπουργών» *Council of Europe, European Commission for democracy through law (Venice Commission) "The relationship between political and criminal ministerial responsibility"* *Strasbourg, 11 March 2013*
10α	13.3.2018	Ευάγγελος Βενιζέλος	Επιτροπή Βενετίας – Ποινική ευθύνη υπουργών «Συνταγματικές διατάξεις» *Council of Europe, European Commission for democracy through law (Venice Commission) "Keeping Political and Criminal Responsibility Separate"* *Strasbourg, 15 March 2013*
11	20.3.2018	Νικόλαος Παρασκευόπουλος	Πρόταση Βουλευτών - μελών της Επιτροπής σχετικά με τον προγραμματισμό των εργασιών της Επιτροπής
12	20.3.2018	Σπυρίδωνας Λάππας	Νομολογία σχετικά με την διερεύνηση της αρμοδιότητας κατά την ποινική προδικασία
13	21.3.2018	Παναγιώτης Πικραμμένος	Αίτηση του πρώην Πρωθυπουργού κ. Παναγιώτη Πικραμμένου για την χορήγηση αντιγράφων της συμπληρωματικής δικογραφίας που διεβιβάσθη στην Επιτροπή και των πρακτικών των συνεδριάσεων της Επιτροπής

14	21.3.2018	Ανδρέας Λοβέρδος	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
15	22.3.2018	Αντώνης Σαμαράς	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
16	22.3.2018	Ανδρέας Λυκουρέντζος	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
17	22.3.2018	Παναγιώτης Πικραμμένος	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
18	22.3.2018	Δημήτριος Αβραμόπουλος	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
19	22.3.2018	Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
20	23.3.2018	Ιωάννης Στουρνάρας	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
21	23.3.2018	Γεώργιος Κουτρουμάνης	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
22	23.3.2018	Γεώργιος Κουτρουμάνης	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
23	26.3.2018	Μάριος Σαλμάς	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
24	26.3.2018	Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Σταύρος Κοντονής	Διαβίβαση του υπ' αρ. πρωτ. 3201/23.3.2018 εγγράφου της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου με συνημμένα κεκυρωμένα αντίγραφα, προς συσχέτιση στην ΕΔ 2014/137 και ΕΔ 2016/373 δικογραφίες
25	26.3.2018	Ανδρέας Λοβέρδος	Επιστολή προς την Επιτροπή σχετικά με την κλήση του ενώπιον της Επιτροπής
26	26.3.2018	Αντώνης Σαμαράς	Αίτηση για τη χορήγηση αντιγράφων του συνόλου των εγγράφων που κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος

27	23.4.2018	Ιωάννης Λαγός	Γνώμη του Βουλευτού του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή, Μέλους της Επιτροπής, κ. Ιωάννη Λαγού
28	24.4.2018	Θεόδωρος Παπαθεοδώρου	Γνώμη του Βουλευτού της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ., Μέλους της Επιτροπής, κ. Θεοδώρου Παπαθεοδώρου
29	24.4.2018	Ιωάννης Μηταράκης	Γνώμη των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, Μελών της Επιτροπής
30	24.4.2018	Θεόδωρος Δρίτσας, Πρόεδρος της Επιτροπής	Γνώμη των Βουλευτών του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., Μελών της Επιτροπής, ως προς την αρμοδιότητα της Επιτροπής
31	24.4.2018	Νικόλαος Καραθανασόπουλος	Δήλωση του Βουλευτού του ΚΚΕ, Μέλους της Επιτροπής, κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου
32	26.4.2018	Γεώργιος Αμυράς	Γνώμη του Βουλευτού του Ποταμιού, Μέλους της Επιτροπής, κ. Γεωργίου Αμυρά
33	26.4.2018	Γεώργιος Λαζαρίδης	Πορισματική Γνώμη του Μέλους της Επιτροπής Βουλευτού των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία, κ. Γεωργίου Λαζαρίδη
34	26.4.2018	Θεόδωρος Δρίτσας, Πρόεδρος της Επιτροπής	Πορισματική Γνώμη Μελών της Επιτροπής Βουλευτών ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

V. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή μετά από διαδοχικές συνεδριάσεις, που διήρκησαν συνολικά περίπου 30 ώρες και ύστερα από λεπτομερή μελέτη όλων των τεθέντων υπόψη της Επιτροπής στοιχείων, κατέληξε στις διαπιστώσεις που ακολουθούν:

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την υπόθεση NOVARTIS

Αθήνα, 26 Απριλίου 2018
Αρ.πρωτ.: 24

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Τελική ψηφοφορία

Η Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης προτείνει προς την Ολομέλεια της Βουλής τα εξής:

Α. Να μην ασκήσει ποινική δίωξη η Βουλή, λόγω αναρμοδιότητάς της, για τις πράξεις της α) δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρθρο 159 παρ. 1 ΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του Ν. 4254/2014, β) παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2 ΠΚ, όπως ίσχυε με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 Ν. 3666/2008 και με την παρ. 9α άρθρου 24 Ν. 3943/2011 και γ) νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες κατά το άρθρο 2 παρ.2 α,γ και δ ν. 3691/2008, όπως αναφέρονται το μεν γ) στην απόφαση-εντολή της Ολομέλειας της Βουλής, τα δε α) και β) στο υπ. αριθμ. πρωτ. 1344/2018 /5.2.2018 έγγραφο της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων δια του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατά των αναφερόμενων στο ίδιο έγγραφο προσώπων για την υπόθεση Novartis:

1) Αντώνιο Σαμαρά
2) Παναγιώτη Πικραμμένο
3) Δημήτριο Αβραμόπουλο
4) Ανδρέα Λοβέρδο
5) Ανδρέα Λυκουρέντζο
6) Μάριο Σαλμά
7) Σπυρίδωνα - Άδωνι Γεωργιάδη
8) Ιωάννη Στουρνάρα
9) Ευάγγελο Βενιζέλο
10) Γεώργιο Κουτρουμάνη

Β. Διαπιστώνοντας την αναρμοδιότητά της, να διαβιβάσει, δια του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το Πόρισμα της Επιτροπής και οποιοδήποτε πρωτότυπο έγγραφο κατέχει σχετικό με τις αναφερόμενες παραπάνω υπό Α πράξεις και τα πρόσωπα, στην Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς Αθηνών δια της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, για την άσκηση των κατά νόμον πράξεων.

Οι ψηφίσαντες βουλευτές-μέλη της Επιτροπής

1. Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία) - ΣΥΡΙΖΑ
2. Δουζίνας Κωνσταντίνος - ΣΥΡΙΖΑ
3. Δρίτσας Θεόδωρος - ΣΥΡΙΖΑ
4. Ηγουμενίδης Νικόλαος - ΣΥΡΙΖΑ
5. Καραγιαννίδης Χρήστος (α.α. Τσόγκας Γεώργιος) - ΣΥΡΙΖΑ
6. Κοζομπόλη Παναγιώτα - ΣΥΡΙΖΑ
7. Λάππας Σπυρίδων - ΣΥΡΙΖΑ
8. Μαντάς Χρήστος - ΣΥΡΙΖΑ
9. Παρασκευόπουλος Νικόλαος (Εισηγητής) - ΣΥΡΙΖΑ
10. Τσίρκας Βασίλειος - ΣΥΡΙΖΑ
11. Λαζαρίδης Γεώργιος (Εισηγητής) - ΑΝ.ΕΛ.

1. Πορισματική Θέση Μελών της Επιτροπής Βουλευτών ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, συστήθηκε η παρούσα Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης με την εντολή, κατ' αποδοχή της υπ' αριθμόν 776/12-2-2018 πρότασης βουλευτών της πλειοψηφίας, να ερευνήσει την αρμοδιότητα της Βουλής να ασκήσει ή μη, σχετικές διώξεις και σε αρνητική περίπτωση, να επιβεβαιώσει τη διωκτική αρμοδιότητα της ελληνικής δικαιοσύνης.

Η παραπάνω Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, έδωσε οριστική απάντηση σε ένα ερώτημα, το οποίο με επιμονή έθεταν κόμματα της αντιπολίτευσης, αν πρόκειται δηλαδή στη συγκεκριμένη περίπτωση, για μια μεγάλη υπόθεση διαφθοράς ή για μια σκευωρία. Η Ολομέλεια έδωσε τη θετική απάντηση στο ερώτημα, ότι πρόκειται για μεγάλη υπόθεση διαφθοράς, κρίνοντας ότι οι αναφερόμενες πράξεις οδήγησαν το Σύστημα Υγείας, τα Ασφαλιστικά Ταμεία και τη χώρα, σε δυσβάστακτη οικονομική επιβάρυνση και σε καταχρηστική εκμετάλλευση, της ανάγκης των πολιτών για πρόσβαση σε σύγχρονη και αποτελεσματική φαρμακευτική περίθαλψη, συμβάλλοντας έτσι στην οικονομική κρίση, στην χρεοκοπία της χώρας και στη φτωχοποίηση μεγάλου μέρους της κοινωνίας. Η διαχρονική διαφθορά στον χώρο της Υγείας και του Φαρμάκου, ήταν και είναι ευρέως γνωστή στην κοινωνία. Η ασφαλής εκτίμηση για το πραγματικό μέγεθος της ζημίας του Δημοσίου εξαιτίας των φαινομένων προκλητής ζήτησης, σπατάλης και διαφθοράς στο Σύστημα Υγείας μπορεί και πρέπει να προκύψει, μέσα από ενδελεχή διερεύνηση των διαθέσιμων στοιχείων. Η ακριβής αποτύπωση του δημοσιονομικού κόστους της διαφθοράς στην Υγεία έχει τη σημασία της, για να αντιληφθεί η κοινωνία, πού κατευθυνόταν ένα σημαντικό μέρος των δημόσιων πόρων, αλλά και για να συνειδητοποιηθεί η βαθιά ηθική και πολιτική σήψη, ενός χρεοκοπημένου συστήματος εξουσίας. Είναι σαφές ότι δεν υπήρξε ποτέ η πολιτική βούληση να ανοιχθεί μέτωπο με τη διαφθορά στην Υγεία και ειδικά στο Φάρμακο. Το ερώτημα είναι, αν αυτή η έλλειψη πολιτικής βούλησης ήταν αθώα, ή υπέκρυπτε οικονομική συναλλαγή των «κρίσιμων κρίκων» του συστήματος, με επιχειρηματικά συμφέροντα. Επισημαίνουμε ορισμένα μόνο από τα σχετικά δεδομένα, τα πλείστα από τα οποία είναι γνωστά, όχι μόνο από τη δικογραφία που σχηματίστηκε, αλλά και από πίνακες του ΟΟΣΑ, της ΕΛΣΤΑΤ, της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Αρχής και από δημοσιεύματα του Τύπου.

Σταδιακά, από το έτος 2000, η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη είχε αρχίσει να αυξάνεται σε ετήσια βάση, σημειώνοντας πρωτόγνωρους για τα ευρωπαϊκά δεδομένα αυξητικούς ρυθμούς. Συγκεκριμένα, η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη ως ποσοστό του ΑΕΠ, υπερδιπλασιάστηκε από το 2000 έως το 2009 (από 0,9% σε 2,2%), χωρίς κανείς (Κυβερνήσεις, Υπουργεία, Ασφαλιστικά Ταμεία, Βουλή) να αναρωτηθεί γιατί και κυρίως, χωρίς κανείς να προτείνει ουσιαστικά μέτρα ελέγχου της ζήτησης και του κόστους της φαρμακευτικής περίθαλψης.

Μετά την κρίση και τα μέτρα λιτότητας, μειώθηκε μεν η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη, ωστόσο, δεν επηρεάστηκε σημαντικά η συνολική, γιατί μετακυλίστηκε το

κόστος των περικοπών στους πολίτες, με συνέπεια να αυξηθεί δυσβάσταχτα η συνεισφορά τους στη φαρμακευτική δαπάνη. Τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής είναι αποκαλυπτικά: η ιδιωτική δαπάνη αυξήθηκε μεταξύ 2009-2014 κατά 43,3% σε ευρώ και από 21% της συνολικής δαπάνης το 2009 σε 46% το 2014.

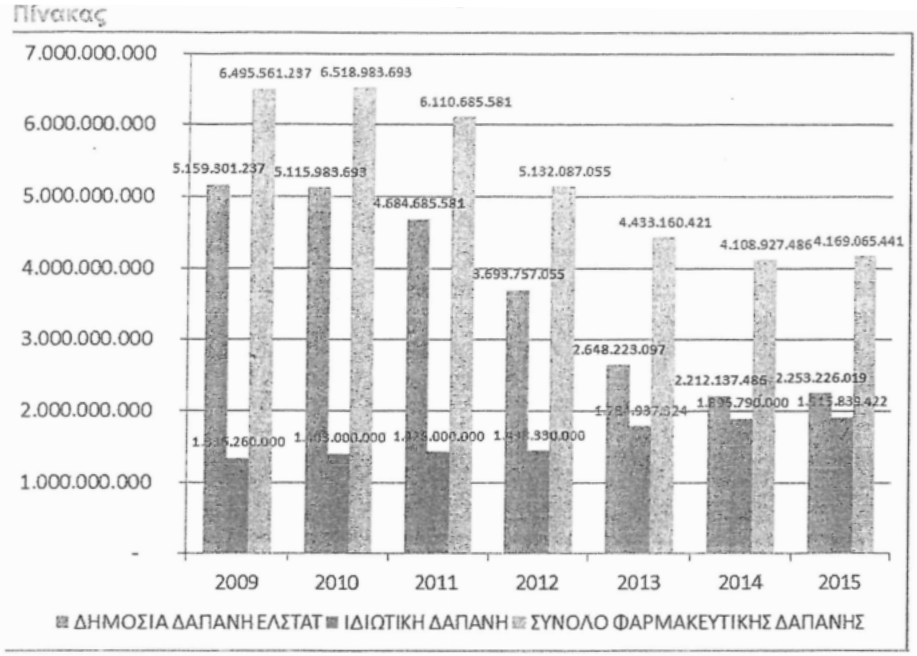
Το βασικό διαρθρωτικό έλλειμμα στο χώρο του φαρμάκου, ήταν η ανυπαρξία ενός μηχανισμού αξιολόγησης και κυρίως διαπραγμάτευσης των νέων ακριβών φαρμάκων, σε συνδυασμό με τη μη εκπόνηση θεραπευτικών πρωτοκόλλων και μητρώων ασθενών. Η Επιτροπή Διαπραγμάτευσης του ΕΟΠΥΥ που είχε θεσμοθετηθεί τη μνημονιακή περίοδο, δεν ενεργοποιήθηκε.

Στην πρώτη μνημονιακή περίοδο, πράγματι μειώθηκε η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη, σωρευτικά πάνω από 60%. Στην πραγματικότητα όμως, αυτό που μειώθηκε είναι το ποσό που καταβάλλει το Δημόσιο (Κρατικός Προϋπολογισμός + ΕΟΠΥΥ) για φάρμακα. Όχι επειδή ελήφθησαν κάποια διαρθρωτικά μέτρα, αλλά κυρίως, επειδή οι δανειστές μας επέβαλλαν ένα κλειστό προϋπολογισμό, που συνεχώς μειωνόταν.

Το μεγάλο πρόβλημα είναι, ότι αυτή η οριζόντια περικοπή δημιούργησε πολλαπλές στρεβλώσεις, μεγάλες ελλείψεις φθηνών και αποτελεσματικών φαρμάκων και υποκατάστασή τους με νέους και πολύ ακριβότερους συνδυασμούς δραστικών ουσιών, χωρίς να τεκμηριώνεται προστιθέμενη θεραπευτική αξία, μετακυλίοντας, όπως προαναφέρθηκε, ταυτόχρονα στους πολίτες το κόστος επιβάρυνσης, που σήμερα υπερβαίνει μεσοσταθμικά το 25% της συνολικής δαπάνης για τα εξωνοσοκομειακά φάρμακα). Και, το κυριότερο, οι περικοπές στις δημόσιες δαπάνες, οδήγησαν στο φαινόμενο της «υγειονομικής φτώχειας», λόγω του αποκλεισμού 2,5-3 εκατομμυρίων ανασφάλιστων πολιτών, από την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Υποχρεωτικά, κατά μνημονιακή επιταγή, μειώθηκε το κόστος του Κρατικού Προϋπολογισμού για τη φαρμακευτική δαπάνη, όχι όμως το κόστος για την κοινωνία, η οποία είχε πληγεί βάναυσα από τα αποτελέσματα της κρίσης και τις επιλογές που υπηρέτησαν οι Κυβερνήσεις Ν.Δ. και ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον τομέα του φαρμάκου.

Οι δυσμενείς αυτές επιπτώσεις, σε βάρος του κοινωνικού συνόλου και υπέρ των φαρμακευτικών εταιρειών, αποτυπώνονται χαρακτηριστικά στον Πίνακα που ακολουθεί:

Πίνακας

Κρίσιμο είναι ότι, παρά τις περικοπές και παρά την απαγόρευση αυξήσεων στις ανατιμολογήσεις, υπήρξαν στη μνημονιακή περίοδο «επιλεκτικές» και καθόλου ευκαταφρόνητες αυξήσεις τιμών σε φάρμακα υψηλής κατανάλωσης της Novartis (αντιυπερτασικά, αντιδιαβητικά, φάρμακα για την άνοια, φάρμακα για αρθροπάθειες και μυοσκελετικές παθήσεις κλπ), όπως επίσης, υπήρξε «δυσμενής» μεταχείριση φαρμάκων ανταγωνιστικών προς τη Novartis, ισοδύναμων θεραπευτικά αλλά πολύ φθηνότερων (π.χ. για τη σκλήρυνση κατά πλάκας). Μαζί με την ενεργό ανάμιξη στο σκάνδαλο Novartis, όπως φαίνεται από τη δικογραφία, κανονικών ή άτυπων συμβούλων των Υπουργών Υγείας, ισχυροποιείται η πεποίθηση ότι υπήρξε γνώση και εμπλοκή πολιτικών προσώπων, κρατικών λειτουργών ή υπηρεσιακών στελεχών στην προνομιακή μεταχείριση της συγκεκριμένης φαρμακευτικής εταιρείας.

Το πρόβλημα της διαφθοράς στην Υγεία, έχει επισημανθεί ήδη σε ανύποπτο χρόνο και από Υπουργούς και αξιωματούχους προηγούμενων κυβερνήσεων:

Ο κ. **Κρεμαστινός,** στο σύγγραμμα του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τη διαφθορά, σε δική του μελέτη με τίτλο «ΔΙΑΦΘΟΡΑ κ΄ ΥΓΕΙΑ», αναφέρει «*Κοίταξα, τους αριθμούς και διαπίστωσα ότι το έλλειμμα στην υγεία το 2000 ήταν δύο (2) δις, το 2004 πήγε στα τέσσερα (4) δις, διπλασιάστηκε δηλαδή, και την επόμενη τετραετία, το 2009, έφθασε στα δεκαεπτά (17) δις, όταν τα μέτρα του μνημονίου ήταν συνολικά δεκατρία (13) δις.*».

Ο πρώην Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης κ. **Ρακιντζής,** μιλώντας στο 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο του Φόρουμ Δημόσιας Υγείας, ανέφερε χαρακτηριστικά: «*Στον υγειονομικό τομέα έχουν αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια στρεβλώσεις και περιοχές γκρίζας οικονομίας,* ***που πρέπει να ελεγχθούν και να καταπολεμηθούν αμείλικτα.***

Κατά τη γνώμη μου τρεις είναι οι πυλώνες που διαβρώνουν το σύστημα υγείας στη χώρα μας: ***Η σπατάλη, η παραοικονομία και η διαφθορά. Η ύπαρξη διαφθοράς είναι από τα σημαντικότερα προβλήματα, που αντιμετωπίζει σήμερα ο υγειονομικός τομέας. Πρέπει*** *να αναδειχθούν τα σημεία εκείνα,* ***τα οποία εκτρέφουν τη διαφθορά, τη σπατάλη, την απάτη****, με αποτέλεσμα την απώλεια σημαντικών πόρων, και την επιβάρυνση των δημοσίων οικονομικών, ιδιαίτερα σήμερα στην κρίσιμη οικονομικά συγκυρία που αντιμετωπίζει η χώρα μας.».* Τις διαπιστώσεις αυτές, ο κ. Ρακιντζής τις καταγράφει σε όλες τις Εκθέσεις του ως Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης, από το 2010 μέχρι και το 2014.

Ο πρώην Γ.Γ. Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. **Σούρλας**, στην «Έκθεση Πεπραγμένων 2012-2013», αναφέρει στο ειδικό κεφάλαιο με τίτλο ***Η ΔΩΡΟΔΟΚΙΑ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:*** *«Στην ημερίδα που συνδιοργάνωσε η Γ.Γ. Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με το Υπουργείο Υγείας, με θέμα Διαφάνεια και Δεοντολογία στο χώρο της Υγείας, στις* ***19-06-2013****, κατατέθηκαν στοιχεία που απεικονίζουν την έκταση της διαφθοράς. Χρηματισμός γιατρών, διαβλητές διαδικασίες προμηθειών, υπερτιμολογήσεις ιατρικών μηχανημάτων, υπερσυνταγογραφήσεις, πολυφαρμακία, διάθεση φαρμάκων σε πολλαπλάσιες τιμές από εκείνες των άλλων χωρών, είναι μερικά από τα στοιχεία που συνθέτουν την θλιβερή εικόνα της διαφθοράς και της διαπλοκής στο χώρο της υγείας. Διαπιστώθηκε ότι ακόμη και σε μια περίοδο πρωτοφανούς οικονομικής κρίσεως ορισμένοι κοινωνικά ανάλγητοι συνεχίζουν αδίστακτα να κερδοσκοπούν και μάλιστα στον ευαίσθητο τομέα της υγείας απέναντι σε εκείνους που δίνουν μάχη για τη ζωή και εκείνους που προσπαθούν να κρατήσουν ζωντανά τα ασφαλιστικά ταμεία….****Πρόκειται για κυκλώματα διαφθοράς που επιβάρυναν το Ελληνικό Δημόσιο και συνετέλεσαν στην κατάρρευση της Εθνικής Οικονομίας.*** *Πρόκειται για εταιρείες που ήταν στο απυρόβλητο αλλά και υπεράνω υποψίας λόγω της θέσεως ισχύος και πρόσβασης στον κρατικό μηχανισμό και της διεθνούς επιρροής που διαθέτουν. Οι διωκτικές και δικαστικές αρχές δυστυχώς δεν κατέστη εφικτό να διερευνήσουν και να επιβάλλουν κυρώσεις σε πολυεθνικές εταιρείες που δωροδοκούσαν.* ***Ήρθε όμως το Ποινικό Τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Ουάσιγκτον και επέβαλλε πρόστιμα 350 εκ. δολαρίων τον Απρίλιο του 2011 για δωροδοκία στην Ελλάδα. Τα ζητήματα αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο της έκθεσης του Ο.Ο.Σ.Α. τον Ιούνιο του 2012. Πρόκειται για εταιρείες που δωροδοκούσαν Έλληνες λειτουργούς προκειμένου να προωθήσουν σε οργανισμούς του Ελληνικού Δημοσίου τα προϊόντα τους, φαρμακευτικά, ορθοπεδικά, ιατρικές συσκευές…. Ωστόσο όμως στην Ελλάδα οι ενδιάμεσοι και τελικοί αποδέκτες παρέμειναν ατιμώρητοι... Έτσι φτάσαμε στη χρεοκοπία, αφού οι περιπτώσεις αυτές διαφθοράς είναι εκείνες που προκάλεσαν τις μεγαλύτερες απώλειες εσόδων για την Εθνική οικονομία. Κατά τους πλέον μετριοπαθείς υπολογισμούς οι απώλειες αυτές ανέρχονται σε περισσότερα από 12 δις € το χρόνο.».***

Η κ. **Μπακογιάννη**, ο κ. **Αυγενάκης** και άλλοι βουλευτές ανέφεραν σε Επίκαιρη Ερώτησή τους στις 12-1-2011 προς τον τότε Υπουργό Υγείας: *«Από 10ετίας βλέπουν το φως της δημοσιότητας καταγγελίες για κακοδιαχείριση και κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος στον ευρύτερο Υγειονομικό χώρο…και ερωτούν πως και ποιοι διασφάλιζαν επί σειρά ετών την «****ομαδική τύφλωση****» που*

ευθύνεται για τον πολλαπλασιασμό του κόστους; Ποιοι πλούτισαν παράνομα και αν το κράτος προτίθεται να αξιώσει την επιστροφή του παράνομου πλουτισμού;».

Τέλος, ειδικά για τη διαφθορά επισημαίνεται (Χ. Δημόπουλου, Η Διαφθορά, με πρόλογο Ε. Βενιζέλου, 2005, εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη): «*Το παράδοξο είναι ότι τα τελευταία χρόνια, ενώ εντείνεται το ενδιαφέρον των ΜΜΕ γύρω από το θέμα, ενώ αυξάνει ο βαθμός κοινωνικής ευαισθησίας, ενώ ψηφίζονται και τίθενται σε ισχύ νέοι ποινικοί και διοικητικοί νόμοι, ενώ εισάγονται νέοι αυστηροί συνταγματικοί θεσμοί και εγκαθιδρύονται νέα ελεγκτικά όργανα δικαστικά ή διοικητικά, όπως οι ανεξάρτητες αρχές, το πρόβλημα της διαφθοράς διογκώνεται και διαχέεται. Το ίδιο ισχύει και για όλα τα ειδικότερα ή συγγενή ζητήματα: τη δωροδοκία, την παραοικονομία, το οργανωμένο έγκλημα κλπ.».*

Εν προκειμένω, η προνομιακή υπέρ της εταιρίας Novartis πολιτική, διασφαλίστηκε και με άλλους τρόπους, όπως ήταν η επιλεκτική και κατά προτεραιότητα αποζημίωση φαρμάκων της Novartis και ο χαρακτηρισμός μεγάλου αριθμού φαρμάκων ως καινοτομικών, προκειμένου να διαφεύγουν τον έλεγχο των τιμών. Φιλική προς τις φαρμακευτικές εταιρίες και δη τη Novartis, ήταν η πολιτική της αδράνειας της Επιτροπής που είχε αναλάβει την διαπραγμάτευση των τιμών με προοπτική τη μείωση.

Η Ολομέλεια, όπως προαναφέρθηκε, έδωσε θετική απάντηση στο ερώτημα, κρίνοντας ότι, τα σκάνδαλα προκλητής ζήτησης και συναλλαγής στο χώρο του φαρμάκου, οδήγησαν τη χώρα σε δυσβάστακτη οικονομική επιβάρυνση και σε καταχρηστικές εκμεταλλεύσεις της φαρμακευτικής δαπάνης, συμβάλλοντας έτσι, στην κρίση και στη δυστυχία που έπληξε αυτόν τον τόπο. Θυμίζουμε ότι, η έκταση της διαφθοράς στο πεδίο της διαχείρισης των φαρμάκων, ήταν και είναι ευρέως γνωστή στην κοινωνία. Καθένας φτωχός, καθένας μεσοαστός έχουν από μία θλιβερή ιστορία να διηγηθούν. Εξάλλου, το αισθητό στους προϋπολογισμούς ύψος της ζημίας και οι ευρύτερες κοινωνικές του επιπτώσεις, καθιστούν εύλογη, θα λέγαμε μάλιστα αναπόφευκτη, τη γνώση των υπεύθυνων πολιτικών που άσκησαν καθήκοντα κατά την συγκεκριμένη περίοδο.

Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι, εξαρχής, η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Προανακριτικής Εξέτασης, τέθηκε και πάλι αντιμέτωπη με τις ίδιες αντιρρήσεις, οι οποίες είχαν διατυπωθεί και ενώπιον της Ολομέλειας.

Έγινε λόγος, καταρχάς, για έλλειψη της σαφήνειας που πρέπει «να προσδιορίζει τις πράξεις ή τις παραλείψεις που σύμφωνα με το νόμο για την ευθύνη των Υπουργών είναι αξιόποινες και της μνείας των διατάξεων που παραβιάστηκαν», (άρθρο 154 παρ.3, εδάφιο Α' του Κανονισμού της Βουλής). Στην πραγματικότητα, η πρόταση δίωξης υιοθέτησε τις διατυπώσεις του διαβιβαστικού εγγράφου της Εισαγγελίας Διαφθοράς, χωρίς να μπορεί να τις υπερβεί πριν από μία διερευνητική διαδικασία. Εδώ σχετικά, χρειάζεται να τονιστούν τα ακόλουθα:

Με την προκαταρκτική εξέταση, επιδιώκεται η στοιχειοθέτηση των «επαρκών ενδείξεων» (άρθρο 43 παρ. 1 ΚΠΔ), δηλαδή του απολύτως αναγκαίου για την κίνηση της ποινικής δίωξης. Συνεπώς, η προκαταρκτική εξέταση τοποθετείται πριν από την ανάγκη για ύπαρξη επαρκών ενδείξεων. Ως εκ τούτου, η πρόταση δίωξης αρκεί να

περιγράφει μόνο το αξιόποινο των πράξεων, χωρίς να εισέρχεται σε ζητήματα βασιμότητας των σχετικών αναφορών, παρά μόνο για χάρη της διάκρισης από περιπτώσεις που είναι προφανώς αβάσιμες.

Θα μπορούσε να διατυπωθεί ότι, η προβλεπόμενη από το άρθρο 86 του Συντάγματος διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης, αποτελεί μέρος της συνολικής διαδικασίας εκκίνησης της ποινικής δίωξης Υπουργών, έχοντας αμιγώς κοινοβουλευτικό χαρακτήρα. Σαφώς διακρίνεται από το μέρος εκείνο της διαδικασίας, που έχει καθαρά ποινικό χαρακτήρα και το οποίο εκκινεί μόλις μετά την αποδοχή της πρότασης δίωξης από την πλειοψηφία της Βουλής.

Κατά την προσέγγιση αυτή, ως εσωτερικό έργο της Βουλής δεν μπορεί να ελεγχθεί από το Δικαστήριο στην επόμενη διαδικαστική-δικονομική φάση.

Η κρίση της Ολομέλειας της Βουλής καθώς και της Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, τοποθετούνται επομένως σε ένα ιδιαίτερα πρόδρομο στάδιο της ποινικής διαδικασίας, κατά το οποίο ακόμη δε μπορούν να διαγνωστούν επαρκείς ενδείξεις. Η Εισαγγελία Διαφθοράς βεβαίως, μαζί με το διαβιβαστικό της έγγραφο, απέστειλε και μεγάλο μέρος της σχετικής δικογραφίας, από την οποία και μπορούν να προκύψουν προκαταρκτικά κάποιοι συσχετισμοί προσώπων και πράξεων. Στο σκεπτικό του παρόντος Πορίσματος, στο μέρος που αφορά πραγματικά ζητήματα, μνημονεύεται ο σχετικός συσχετισμός.

Όπως θα δούμε παρακάτω, το παρόν Πόρισμα εξαντλείται στην άποψη περί αναρμοδιότητας της Βουλής για τη δίωξη των αναφερόμενων προσώπων και ενόψει τούτου αναγκαία ήταν η εξής περιγραφή: η περιγραφή του αξιοποίνου των αναφερομένων σχετικών πράξεων, ο συσχετισμός τους με τον χρόνο και τον τρόπο άσκησης των καθηκόντων των πολιτικών και επομένως και η αναφορά του χρόνου τέλεσης των σχετικών εγκλημάτων.

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Είναι αναγκαίο να τονιστεί ότι, η προβλεπόμενη στο άρθρο 86 του Συντάγματος διαδικασία στηρίζει την εφαρμογή της σε κανόνες που εντάσσονται σε δύο τεμνόμενους εννοιολογικούς κύκλους.

Αφενός στην αναλογική εφαρμογή των κανόνων της προκαταρκτικής εξέτασης κατά την ποινική δικονομία και αφετέρου στην εφαρμογή κοινοβουλευτικών διαδικαστικών κανόνων, κατεξοχήν του Κανονισμού της Βουλής, με δεδομένη την κοινοβουλευτική διάσταση της διαδικασίας.

Από τη μία πλευρά έχουμε τις γενικές διατάξεις του κοινού ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας, σύμφωνα με τις οποίες τη δίωξη και εκδίκαση των εν λόγω αδικημάτων αναλαμβάνει η τακτική δικαιοσύνη. Οι ειδικές διατάξεις για υπαλλήλους δείχνουν ότι για τον κοινό νομοθέτη, ορισμένα από τα αδικήματα αυτά είναι σοβαρά, όταν τελούνται από υπαλλήλους ή λειτουργούς, οι οποίοι έχουν αυξημένη ευθύνη προστασίας του δημοσίου συμφέροντος και συμμόρφωσης με τους κανόνες της ηθικής και πολιτικής δεοντολογίας. Από την άλλη, έχουμε ειδικές διατάξεις οι οποίες περιορίζουν την ισχύ των παραπάνω, δημιουργώντας ένα

εξαιρετικά προστατευτικό πλέγμα, για αδικήματα που τελούνται από Υπουργούς. Αυτό το πλέγμα προστασίας αποτελείται από το άρθρο 86 του Συντάγματος, το νόμο περί ευθύνης Υπουργών (ν.3126/2003 όπως τροποποιήθηκε με τον ν.3961/2011) και τις συναφείς διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του είναι:

α) η ανάληψη της ποινικής δίωξης από τη Βουλή και όχι από τους τακτικούς δικαστές. Σύμφωνα με το Σύνταγμα, μόνο η Βουλή μπορεί να ασκήσει δίωξη κατά Υπουργών για αδικήματα που τέλεσαν «κατά την άσκηση των καθηκόντων τους».

β) η σύντομη αποσβεστική προθεσμία. Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την αποκλειστική της αρμοδιότητα, μέχρι το τέλος της Δεύτερης Συνόδου της Περιόδου μετά την τέλεση του αδικήματος (το πολύ δύο χρόνια μετά τις εκλογές που ακολουθούν την τέλεση του αδικήματος). Η εξαιρετικά σύντομη αυτή αποσβεστική προθεσμία, οδηγεί στην άρση του αξιοποίνου και σε αδυναμία εξέτασης και δίωξης πιθανών αδικημάτων. Ας σημειωθεί ότι καμία ευρωπαϊκή νομική τάξη δεν έχει τόσο σύντομες αποσβεστικές προθεσμίες, και αυτό αφορά και σε εκείνες τις χώρες που αναμιγνύουν τη Βουλή στη δίωξη Υπουργών.

Οι διατάξεις αυτές έχουν διαμορφώσει ένα νομικό καθεστώς, που αποκλίνει από τις γενικές ρυθμίσεις του ποινικού δικαίου και την ποινική δικονομία και προστατεύει το πολιτικό προσωπικό. Η διαφορά αυτή μεταξύ των γενικών διατάξεων του ποινικού δικαίου και των ειδικών διατάξεων που αφορούν Υπουργούς, βρίσκεται στην καρδιά των ερμηνευτικών, διαδικαστικών και πραγματικών προβλημάτων, που κλήθηκε να αντιμετωπίσει η Επιτροπή.

Η παραπάνω ανάγκη συνδυασμού δύο διαδικαστικών πλαισίων εξηγεί και την απόφαση της παρούσας Επιτροπής να καλέσει τα αναφερόμενα πρόσωπα ενώπιόν της, να παράσχουν εξηγήσεις.

Κατά την ποινική δικονομία, η πρόσκληση των κατηγορουμένων για απολογία, λαμβάνει χώρα στο τέλος της τακτικής ανακριτικής διαδικασίας. Αν θα διεκδικούσε εφαρμογή μόνο ο συγκεκριμένος ποινικός δικονομικός κανόνας, η πρόσκληση αυτή προς τους αναφερόμενους θα έπρεπε να λάβει χώρα μόνο μετά το πέρας της ερευνητικής διαδικασίας (εξέταση μαρτύρων και λοιπών αποδεικτικών μέσων). Ενόψει όμως του κοινοβουλευτικού χαρακτήρα της προκαταρκτικής εξέτασης, δεν μπορεί παρά να εφαρμόζεται ως ειδική η διάταξη του άρθρου 156 παρ. 4 του Κανονισμού της Βουλής, η οποία προβλέπει την κλήση των εμπλεκόμενων προσώπων, προκειμένου να παράσχουν εξηγήσεις κατά την προκαταρκτική εξέταση. Η Επιτροπή έκρινε ότι, η διάταξη του άρθρου 156 παρ. 4 πρέπει να εφαρμοστεί επιπλέον λόγω του δικαιοκρατικού της χαρακτήρα: ενώπιον μίας κρίσης, η οποία θα είναι καθοριστική για τη διαδικασία και ενδεχομένως, για την έκβαση της υποθέσεως, είναι εύλογο να έχουν δικαίωμα έκφρασης γνώμης και οι εμπλεκόμενοι.

Τυπικά, η πρόσκληση αυτή δεν μπορεί να αξιολογηθεί θεσμικά, παρά μόνο στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Από ουσιαστική άποψη, εξάλλου, μόνο επωφελής μπορεί να είναι για τους εμπλεκόμενους. Στην χειρότερη περίπτωση

είναι αδιάφορη για τα συμφέροντά τους και αυτό επιβεβαίωσε η άρνησή τους -εκτός του Ευάγγελου Βενιζέλου- να προσέλθουν να καταθέσουν.

Οι εργασίες της παρούσας Επιτροπής προχώρησαν, όπως είναι γνωστό, παρά τις απουσίες-παραιτήσεις μελών της που πρόσκεινται σε κόμματα της αντιπολίτευσης. Οι απουσίες αυτές δεν δημιούργησαν τυπικό ελάττωμα, αφού οι συνεδριάσεις διέπονται από το ρυθμιστικό πλαίσιο του Κανονισμού της Βουλής.

Από ουσιαστική άποψη, ωστόσο, πρέπει να καταγραφούν τα εξής:

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προανακριτικής εξέτασης έχει κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος δικαιοδοτικές αρμοδιότητες και χαρακτηριστικά. Καλείται να κρίνει με δικαιοδοτικούς όρους και εγγυήσεις θέματα ποινικής ευθύνης, δηλαδή δικαιικά. Αυτό ισχύει σε αντίθεση με ό,τι αφορά τις προβλεπόμενες από τα άρθρα 144 επ. του Κανονισμού της Βουλής εξεταστικές επιτροπές, οι οποίες καλούνται να εξετάσουν θέματα δημοσίου συμφέροντος, επιτελώντας μία πολιτική λειτουργία. Ο δικαιοδοτικός χαρακτήρας της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, καθιστά σαφές ότι τα μέλη της τα ίδια επιτελούν δικαιοδοτικό έργο. Επομένως, η παραίτηση ή η συνειδητή διαρκής απουσία τους από τις συνεδριάσεις, αντιβαίνει στο λειτουργικό χαρακτήρα της αποστολής της. Με δύο λόγια, τα μέλη αυτά, συμμετέχοντας, δεν ασκούν απλώς δικαίωμα αλλά ανταποκρίνονται σε καθήκον. Η παραίτησή τους είναι τόσο ανεπίτρεπτη όσο θα ήταν η αρνησιδικία, η δήλωση παραίτησης δικαστών από τα καθήκοντά τους στην έδρα σε συγκεκριμένη δίκη.

Ας σημειωθεί τέλος, ότι η Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης τήρησε με ευλάβεια το τεκμήριο αθωότητας, αποφεύγοντας τους χαρακτηρισμούς (π.χ. ως κατηγορουμένων, ενόχων κλπ) των αναφερόμενων προσώπων και αποφασίζοντας τη μυστικότητα των εργασιών της. Με λύπη της σημειώνει, πάντως, το φαινόμενο της διαρροής προς τον Τύπο, ορισμένων σχετικών πληροφοριών.

Τέλος, οφειλόμενη είναι η απάντησή μας στο επαναλαμβανόμενο ερώτημα - αντίρρηση στελεχών της αντιπολίτευσης, γιατί άραγε η Ολομέλεια της Βουλής και η παρούσα Βουλή ασχολήθηκαν με την κατηγορία για νομιμοποίηση παράνομων εσόδων, τη στιγμή που στο διαβιβαστικό έγγραφο της Εισαγγελίας Διαφθοράς δεν γίνεται σχετική μνεία.

Στην πραγματικότητα, η αρμοδιότητα της Βουλή, να ασχοληθεί με τη δίωξη κυβερνητικών παραγόντων κατά το άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος, ισχύει ανεξαρτήτως οποιασδήποτε διαβίβασης από τη δικαιοσύνη. Η Βουλή έχει την εξουσία και την υποχρέωση να επιλαμβάνεται σχετικών υποθέσεων, χωρίς άλλες προϋποθέσεις, πέρα από τις ουσιαστικές που αναφέρονται στο ίδιο το κείμενο του άρθρου 86 παρ. 1. Στην προκειμένη περίπτωση, η ύπαρξη ενδείξεων για την τέλεση πράξεων νομιμοποίησης παράνομων εσόδων, προκύπτει όχι από το διαβιβαστικό έγγραφο αλλά από την ίδια τη δικογραφία, την οποία υπέβαλε η Εισαγγελία προς τη Βουλή προς εκτίμηση και κρισιολόγηση. Ως εκ τούτου, η παρούσα Επιτροπή έκρινε ότι οφείλει να λάβει υπόψη της τις σχετικές ενδείξεις, αποφαινόμενη για την αρμοδιότητά της ή μη.

ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος:

«1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων.

2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση.

3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφαση της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών.

Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητα της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος.

Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλεί την απόφαση της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την προδικασία ή την κύρια διαδικασία.

4. Αρμόδιο για την εκδίκαση των σχετικών υποθέσεων σε πρώτο και τελευταίο βαθμό είναι, ως ανώτατο δικαστήριο, Ειδικό Δικαστήριο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από έξι μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και επτά μέλη του Αρείου Πάγου. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου κληρώνονται, μετά την άσκηση δίωξης, από τον Πρόεδρο της Βουλής σε δημόσια συνεδρίαση της Βουλής, μεταξύ των μελών των δύο ανώτατων αυτών δικαστηρίων, που έχουν διορισθεί ή προαχθεί στο βαθμό που κατέχουν πριν από την υποβολή πρότασης για άσκηση δίωξης.

Του Ειδικού Δικαστηρίου προεδρεύει ο ανώτερος σε βαθμό από τα μέλη του Αρείου Πάγου που κληρώθηκαν και μεταξύ ομοιόβαθμων ο αρχαιότερος.

Στο πλαίσιο του Ειδικού Δικαστηρίου της παραγράφου αυτής λειτουργεί Δικαστικό Συμβούλιο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από δύο μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και τρία μέλη του Αρείου Πάγου. Τα μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου δεν μπορεί να είναι και μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου. Με απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου ορίζεται ένα από τα μέλη του που ανήκει στον Άρειο Πάγο ως ανακριτής. Η προδικασία λήγει με την έκδοση βουλεύματος.

Καθήκοντα εισαγγελέα στο Ειδικό Δικαστήριο και στο Δικαστικό Συμβούλιο της παραγράφου αυτής ασκεί μέλος της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου που κληρώνεται μαζί με τον αναπληρωτή του. Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της

παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για τα μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου ενώ το δεύτερο εδάφιο και για τον εισαγγελέα.

Σε περίπτωση παραπομπής προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου συμπαραπέμπονται και οι τυχόν συμμέτοχοι, όπως νόμος ορίζει.

5. Αν για οποιονδήποτε άλλο λόγο, στον οποίο περιλαμβάνεται και η παραγραφή, δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, η Βουλή μπορεί, ύστερα από αίτηση του ίδιου ή των κληρονόμων του, να συστήσει ειδική επιτροπή στην οποία μπορούν να μετέχουν και ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί για τον έλεγχο της κατηγορίας».

Ιστορική αναδρομή

Την ερμηνεία και την κατανόηση της παραπάνω ρύθμισης, διευκολύνει μία επισκόπηση της συνταγματικής ιστορίας.

Στην Ελλάδα, μία ρύθμιση περί ευθύνης Υπουργών υιοθετήθηκε ήδη από το Σύνταγμα της Επιδαύρου (1822), ένα χρόνο μετά από το Σύνταγμα του Άστρους (1823), ενώ το Σύνταγμα της Τροιζήνας (1827) όριζε ότι η Βουλή, **αν** αποδεχόταν ότι έπρεπε να διεξαχθεί δίκη, μετασχηματιζόταν σε δικαστήριο που δίκαζε τους Γραμματείς της Επικράτειας. Ο θεσμός υιοθετείται και στο Σύνταγμα του 1844 (άρθρο 83), του 1864 καθώς και σε όλα τα μετέπειτα Συντάγματα. Η υιοθέτηση ενός τέτοιου θεσμού ήδη από τα Επαναστατικά Συντάγματα ήταν μεν για την εποχή της *επαναστατική και διαπαιδαγωγική*, αλλά συγχρόνως συνιστούσε και μια άρρητη *προνομιακή μεταχείριση των κρατούντων*. Έτσι, στο 19ο αιώνα η ανάθεση της διώξεως στη Βουλή κατά τον Ν. Ι. Σαρίπολο «*είναι το συμπλήρωμα της νομοθετικής εξουσίας ης μεταλαμβάνει η Βουλή, διότι ως ουδέν το νομοθετείν, αν μη είχεν ο νομοθέτης το δικαίωμα του επιτηρείν την εκτέλεσιν των παρ' αυτού ψηφισθέντων νόμων, νεκρόν δε το δικαίωμα τούτο ήθελε μείνει, αν μη είχεν η Βουλή το δικαίωμα του κατηγορείν τους τεταγμένους προς εκτέλεσιν των δεδομένων τη νομοθετική αρχή υπουργούς*» (Σαρίπολος, 1851, 457, από Ν. Σοϊλεντάκη, στο Φ. Σπυρόπουλος, Ξ. Κοντιάδης, Χ. Ανθόπουλος, Γ. Γεραπετρίτης, *Σύνταγμα-κατ' άρθρο ερμηνεία*, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2017, σς. 1326-1327). Ωστόσο, σε όλο τον 19ο αιώνα, δεν υπάρχει συνέχεια ως προς το σώμα της εκδίκασης των σχετικών υποθέσεων: άλλοτε μεν ήταν αυτό πολιτικό όργανο (Γερουσία), άλλοτε δε δικαστήριο (συνήθως Ειδικό Δικαστήριο).

Είναι αυτονόητο ότι ο θεσμός αυτός, με όλες τις ιστορικές αλλά και γενετικές αντιφάσεις του, δημιούργησε **αντιφατικά αποτελέσματα**. Αντί να αποτελέσει **κυρίως θεσμική εγγύηση** λειτουργίας του κράτους και όπλο **εγγύησης της Δημοκρατίας**, διασφαλίζοντας ότι δεν θα διαιωνίζονται οι απορίες για την τιμιότητα των πολιτικών, χρησιμοποιήθηκε πολλές φορές, είτε ως όπλο εξόντωσης των πολιτικών αντιπάλων (ταραγμένες περίοδοι της πολιτικής Ιστορίας) είτε ως κάλυψη για την **ανοχή στη *μη ευθύνη* (ατιμωρησία) των Υπουργών** (κατεξοχήν προϊούσης της Μεταπολίτευσης). Έτσι, αν από το 1917 (Εθνικός Διχασμός) και μέχρι το 1975 θα λέγαμε ότι αποτέλεσε, πολλές φορές, εργαλείο πίεσης των πολιτικών αντιπάλων, από τη Μεταπολίτευση και μετά, αρκετές φορές λειτούργησε ως ένα εξαιρετικό, προνομιακό καθεστώς προστασίας των πολιτικών προσώπων. Τελικά, σε

όλη την κοινοβουλευτική Ιστορία της χώρας, λίγες φορές δικάστηκαν πολιτικά πρόσωπα για ποινικά αδικήματα. Ήδη από τον 19ο αιώνα ελάχιστα πολιτικά πρόσωπα παραπέφθηκαν σε δίκη. Βλ. Σοϋλεντάκης, *Υπουργοί στο Ειδικό Δικαστήριο (1821-2000)*, Π. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα, 2005, σ. 104 κ.ε. Μόνο από τα έτη 2009-2013 είχαν διαβιβαστεί στη Βουλή 136 δικογραφίες για εμπλοκή πολιτικών προσώπων σε ποινικά αδικήματα. Στο διάστημα αυτό, μόνο εναντίον του Γ. Παπακωνσταντίνου αποφάσισε η Βουλή να κινήσει ποινική δίωξη. Στην ιστορία της μεταπολίτευσης, καθοριστική για την πολιτική ζωή του τόπου ήταν η «υπόθεση Κοσκωτά».

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΑΞΙΟΠΟΙΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Α. Δωροληψία

Το προστατευόμενο έννομο αγαθό των σχετικών εγκλημάτων της δωροληψίας και δωροδοκίας, αποτελεί η εμπιστοσύνη των πολιτών στην ακεραιότητα της υπό των υπαλλήλων άσκησης των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, εμπιστοσύνη, η οποία αποτελεί υπαρκτικό στοιχείο της υπηρεσίας (Βλ. Ηλ. Γάφος, Ποινικόν Δίκαιον – Ειδικόν Μέρος, τ. Γ έκδ. 1978, σελ. 7). Ήδη από την εισηγητική έκθεση του ν. 1738/1987 αναφέρονται «...η ανάγκη τόνωσης του αισθήματος ευθύνης αυτών που διαχειρίζονται το δημόσιο χρήμα και την τόνωση του αισθήματος ασφαλείας και εμπιστοσύνης του λαού στην καθαρότητα αυτής της διαχείρισης.».

Το άρθρο 7 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζει ότι «Έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης». Εξάλλου, με το άρθρο 2 παρ.1 του ΠΚ, καθιερώνεται η αρχή της αναδρομικότητας του επιεικέστερου νόμου, αφού ορίζεται με αυτό ότι «Αν από την τέλεση της πράξης έως την αμετάκλητη εκδίκαση της ίσχυσαν δύο ή περισσότεροι νόμοι, εφαρμόζεται αυτός που περιέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις». Ως ηπιότερος νόμος κατά την έννοια του ως άνω άρθρου 2 παρ. 1 ΠΚ, θεωρείται εκείνος, ο οποίος, όπως ίσχυσε, περιέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις. Προς τούτο γίνεται σύγκριση των περισσοτέρων αυτών διατάξεων, όπως ισχύουν, με το σύνολο των προϋποθέσεών τους. Εάν από τη σύγκριση αυτή προκύψει ότι ο κατηγορούμενος, όπως κατηγορείται, επιβαρύνεται το ίδιο από όλους τους νόμους, τότε εφαρμοστέος είναι ο νόμος που ίσχυσε κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης, διαφορετικά εφαρμόζεται ο νεότερος επιεικέστερος νόμος.

Κατόπιν των παραπάνω και δεδομένου ότι τα εμπλεκόμενα πολιτικά πρόσωπα στη συγκεκριμένη υπόθεση άσκησαν δημόσια εξουσία κατά τη διάρκεια των χρονικά προσδιορισμένων θητειών τους, οι οποίες εμπίπτουν σε ευρύτερη χρονική περίοδο από το 2006 έως τον Ιανουάριο 2015, διάστημα κατά το οποίο ίσχυσαν διαφορετικές τυποποιήσεις των άρθρων 235, 236 και 159 ΠΚ, κρίνεται σκόπιμο να παρατεθούν οι σημαντικότερες νομοθετικές πρωτοβουλίες και οι σχετικές ρυθμίσεις που επέφεραν.

Α) Ν. 4258/2014 άρθρο 32

1. α. Στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 159, στην παράγραφο 1 του άρθρου 159Α στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 235, στην παράγραφο 1 του άρθρου 236, στην παράγραφο 1 του άρθρου 237 και στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 237Β του Ποινικού Κώδικα, οι λέξεις «οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα» και «οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος» αντικαθίστανται με τις λέξεις «οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα» και «οποιασδήποτε φύσης αθέμιτου ωφελήματος» κατά περίπτωση.

β. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 235 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 235 του Ποινικού Κώδικα, οι λέξεις «ή το ωφέλημα» αντικαθίστανται με τις λέξεις «ή το αθέμιτο ωφέλημα».

2. α. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 159Α, στην παράγραφο 3 του άρθρου 235 και στην παράγραφο 3 του άρθρου 237 του Ποινικού Κώδικα, οι λέξεις «τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών» αντικαθίστανται με τις λέξεις «τιμωρείται με φυλάκιση».

β. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 235 και στην παράγραφο 3 του άρθρου 236 του Ποινικού Κώδικα, οι λέξεις «τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών» και «τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών» αντικαθίστανται με τις λέξεις «τιμωρούνται με φυλάκιση» και «τιμωρείται με φυλάκιση» αντίστοιχα.

Β) Ν. 4254/2014
ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ ΙΕ.4: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 159 Π.Κ.

Το άρθρο 159 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 159
Δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων

1. Ο Πρωθυπουργός, το μέλος της κυβέρνησης, ο υφυπουργός, ο περιφερειάρχης, ο αντιπεριφερειάρχης ή ο δήμαρχος, που ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, ως αντάλλαγμα για ενέργεια του ή παράλειψη, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από 15.000 έως 150.000 ευρώ.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται το μέλος της Βουλής, των συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιτροπών τους που σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία η οποία διενεργείται από τα ως άνω σώματα ή επιτροπές δέχεται την παροχή ή υπόσχεση οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή ζητεί τέτοιο ως αντάλλαγμα για να μη λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία, για να υποστηρίξει ορισμένο θέμα προς ψήφιση ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται από μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 238, 263 παρ. 1 και 263Β παράγραφοι 2 έως 5 έχουν εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.5: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 159Α ΣΤΟΝ Π.Κ.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.6: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 235 Π.Κ.

Το άρθρο 235 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 235

Δωροληψία υπαλλήλου

1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψη του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 5.000 έως 50.000 ευρώ.

Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ` επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή το ωφέλημα είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή 10.000 έως 100.000 ευρώ.

2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή 15.000 έως 150.000 ευρώ. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ` επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή το ωφέλημα είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δεκαπέντε ετών και χρηματική ποινή 15.000 έως 150.000 ευρώ.

3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητα του, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη.

4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων που απαριθμούνται στο άρθρο 263Α τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν από αμέλεια, κατά παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος, δεν απέτρεψαν πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχο τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.12: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 263Α Π.Κ.

2. Για την εφαρμογή των άρθρων 235 παράγραφοι 1 και 2 και 236 ως υπάλληλοι θεωρούνται και:

α) οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι με οποιαδήποτε συμβατική σχέση, κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και οποιοδήποτε πρόσωπο είναι εξουσιοδοτημένο από τον εν λόγω οργανισμό να ενεργεί εκ μέρους του.

β) τα μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών, στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος,

γ) όσοι ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή καθήκοντα διαιτητή σε διεθνή δικαστήρια, των οποίων η δικαιοδοσία αναγνωρίζεται από την Ελλάδα,

δ) οποιοδήποτε πρόσωπο ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστών, ενόρκων και διαιτητών και

ε) τα μέλη των κοινοβουλίων και συνελεύσεων τοπικής αυτοδιοίκησης άλλων κρατών.

3. Για την εφαρμογή του άρθρου 237 ως δικαστικοί λειτουργοί θεωρούνται και τα μέλη του Δικαστηρίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Γ) Ν. 4139/2013 Άρθρο 68

Το άρθρο 235 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 235 Παθητική δωροδοκία

1. Υπάλληλος, ο οποίος, κατά παράβαση των καθηκόντων του ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, για τον εαυτό του ή για τρίτο, ωφελήματα οποιασδήποτε φύσης ή δέχεται υπόσχεση τούτων, για ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντα του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πεντηκονταπλάσιο του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ.

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ ή αν ο δράστης έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου του Υπουργείου Οικονομικών επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

3. Δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλική παροχή προς έκφραση ευγνωμοσύνης.» (με το ν. 4198/2013 η παράγραφος 3 του 235 ΠΚ καταργείται).

Δ) Ν. 3666/2008 άρθρο δεύτερο

1. Τα άρθρα 159, 235, 236 και 237 του Ποινικού Κώδικα (π.δ. 283/1985 ΦΕΚ 106 Α) αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 159

Δωροδοκία

1. Όποιος σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από τη Βουλή ή κάποια επιτροπή της ή από νομαρχιακό, δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιτροπή κάποιου από αυτά, προτείνει, παρέχει ή υπόσχεται σε βουλευτή ή σε σύμβουλο των παραπάνω συμβουλίων ή σε μέλος των επιτροπών αυτών δώρα ή οποιαδήποτε άλλα ωφελήματα που δεν του οφείλονται ως αντάλλαγμα για να μην λάβουν μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσουν με ορισμένο τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρούνται οι βουλευτές ή οι σύμβουλοι ή τα μέλη επιτροπών που σχετικά με κάποια από τις εκλογές ή ψηφοφορίες της παρ. 1 αυτού του άρθρου δέχονται την παροχή ή υπόσχεση δώρων ή άλλων ωφελημάτων που δεν τους οφείλονται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για να μην λάβουν μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία ή για να ψηφίσουν με ορισμένο τρόπο.

3. Επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών στον υπαίτιο των πράξεων των παραγράφων 1 και 2, αν η αξία των δώρων, ωφελημάτων ή ανταλλαγμάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ».

"4. Οι διατάξεις των άρθρων 238, 263 παρ. 1 και 263Β έχουν εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων."

*** Το άρθρο 159 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο δεύτερο παρ.1 Ν.3666/2008 (ΦΕΚ Α΄ 105/10.06.2008),η δε παρ.4 προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ.2 Ν.3849/2010,ΦΕΚ Α 80/26.5.2010.

«Άρθρο 235

Παθητική δωροδοκία

1. Υπάλληλος, ο οποίος, κατά παράβαση των καθηκόντων του ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, για τον εαυτό του ή για τρίτο, ωφελήματα οποιασδήποτε φύσης ή δέχεται υπόσχεση τούτων, για ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντα του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών."

4. Το άρθρο τρίτο του ν. 2803/2000 (ΦΕΚ 48 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο τρίτο

Δωροδοκία

1. Οι υπαίτιοι των πράξεων της παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας υπαλλήλου, που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3 του από 27.9.1996 Πρωτοκόλλου της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κυρώνεται με το νόμο αυτόν, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών τιμωρούνται αν η αξία των δώρων υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.

3. Στις περιπτώσεις αυτές το δικαστήριο διατάσσει τη δήμευση των δώρων που δόθηκαν ή της αξίας τους."

5. Η διάταξη του άρθρου πέμπτου του ν. 3560/2007 (ΦΕΚ 103 Α) αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο πέμπτο

3. Η διάταξη του άρθρου 238 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζεται και στα αδικήματα του παρόντος άρθρου."

7. α) Στην περίπτωση α` της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994 προστίθενται τα εξής: πριν από το άρθρο 168 παρ. 1 "159 παρ. 3", πριν από το άρθρο 264 παρ. β` "235 περ. β`, 236 περ. β`, 237 περιπτώσεις β` των παραγράφων 1 και 2" και πριν από το άρθρο 374 "342 παρ. 1 και 2, 348, 348Α παρ. 3".

Από τις ρυθμίσεις που παρατέθηκαν παραπάνω και με εκτίμηση των τάσεων για διεθνοποίηση του κατασταλτικού πλαισίου για τη δωροδοκία, προκύπτουν τα εξής:

τα αδικήματα της δωροδοκίας διεθνοποιούνται μετά το 2000, με τους νόμους 2803/2000, 3560/2007 και υποστηρίζεται ότι έτσι ξεπερνιέται η εθνοκεντρική αντίληψη, σύμφωνα με την οποία αντικείμενο προστασίας είναι η εθνική δημόσια λειτουργία και άρα μόνο ο εθνικός υπάλληλος (Ν.Μπιτζιλέκης, Η σύγχρονη διαμόρφωση των εγκλημάτων δωροδοκίας κατά τον Ποινικό Κώδικα σε ΕΝΟΒΕ σελ. 157).

Με το ν. 3663/2008 με αφορμή την κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς, τροποποιήθηκαν εκ νέου οι περί δωροδοκίας διατάξεις του ΠΚ. Η βασική αλλαγή που επέφερε ήταν η επαναφορά του αξιοποίνου χάριν τελειωμένων υπηρεσιακών ενεργειών, η οποία είχε καταργηθεί πριν 8 χρόνια και η καθιέρωση διακεκριμένης κακουργηματικής μορφής δωροδοκίας της οποίας η αξία ωφελημάτων υπερέβαινε τις 73.000 ευρώ, ποσό το οποίο αναπροσαρμόστηκε με το ν. 4055/2012 σε 120.000 ευρώ. Στη συνέχεια με το Ν. 4139/2013 προβλέφθηκε ότι δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλικά παροχή προς

έκφραση ευγνωμοσύνης, διάταξη που καταργήθηκε στη συνέχεια με το άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 4198/2013.

Τις σημαντικότερες ωστόσο αλλαγές επέφερε ο ν. 4254/2014,όπου πλέον προβλέφθηκε ότι η εξαγοραζόμενη ενέργεια δεν είναι απαραίτητο να εμπίπτει στο πεδίο των καθηκόντων του υπαλλήλου αλλά αρκεί να βρίσκεται *σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του*. Παράλληλα τυποποιήθηκε σε αδίκημα παθητικής δωροδοκίας και η καλλιέργεια κλίματος χωρίς σύνδεση ανάμεσα στην παράνομη συναλλαγή και σε συγκεκριμένη ενέργεια. Η δωροληψία, σύμφωνα με το άρθρο 235 παρ. 2 ΠΚ όσο και η δωροδοκία κατ' άρθρο 236 παρ.2, τιμωρούνται πλέον αυστηρότερα ως κακουργήματα, όταν αντικείμενο της παράνομης συναλλαγής είναι μία παράνομη υπηρεσιακή ενέργεια του υπαλλήλου. Έτσι, η δωροληψία μπορεί να αφορά μία νόμιμη ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου (235 παρ. 1 ΠΚ) όσο και όταν αντικείμενο της συναλλαγής είναι μία παράνομη υπηρεσιακή ενέργεια (άρθρο 235 παρ. 2). Και για τις ανωτέρω δύο περιπτώσεις προβλέπονται διακεκριμένες μορφές όταν τελούνται κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή το ωφέλημα είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας. Δεν προβλέπονται όμως αντίστοιχες διακεκριμένες μορφές για τα αδικήματα της δωροδοκίας υπαλλήλου (236 παρ. 1,2 ΠΚ).

Τέλος στις καινοτομίες του ν. 4254/2014 εντάσσεται η προσθήκη του κακουργήματος δωροληψίας με δράστη πρόσωπο που ασκεί εκτελεστική εξουσία στο άρθρο 159 παρ. 1 ΠΚ.

Β. Νομιμοποίηση Εσόδων από παράνομη δραστηριότητα

Κατά το άρθρο 2 παρ. 2 α', γ' και δ' του Ν. 3691/2008 (περί πρόληψης και καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας), «2. Νομιμοποίηση εσόδων από *τις* εγκληματικές δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος) που προβλέπονται στο άρθρο 3, αποτελούν οι ακόλουθες πράξεις: α) Η μετατροπή ή μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσής της ή την παροχή συνδρομής σε οποιονδήποτε εμπλέκεται στις δραστηριότητες αυτές, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεων του..., γ) Η απόκτηση και κατοχή ... περιουσίας, εν γνώσει κατά το χρόνο της κτήσης... του γεγονότος ότι η περιουσία προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, δ) Η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό *να* προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα.,.», ενώ κατά το άρθρο 3 περ. κ΄ του ίδιου ως άνω Νόμου, ως «βασικό αδίκημα» νομιμοποίησης νοείται, μεταξύ άλλων, «...και κ) κάθε άλλο αδίκημα που τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας, της οποίας το ελάχιστο όριο είναι άνω των έξι μηνών και από το οποίο προκύπτει περιουσιακό όφελος». Αναφορικά δε με την υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος αυτού, ορίζεται στην παρ. 5 του άρθρου 2 του ίδιου ως άνω Νόμου ότι «η γνώση, η πρόθεση ή ο σκοπός που απαιτούνται *ως στοιχεία* του πραγματικού των αδικημάτων των παραγράφων 2 και 3 μπορούν να συνάγονται και από τις συντρέχουσες πραγματικές περιστάσεις». Τέλος, κατά το άρθρο 45 παρ. 1.α.'και γ' του Ν. 3691/2008 «1. α. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή από

είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ τιμωρείται ο υπαίτιος πράξεων νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. ...γ. Ο υπαίτιος των πράξεων του στοιχείου α΄ τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και με χρηματική ποινή από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ, αν ασκεί τέτοιου είδους δραστηριότητες κατ' επάγγελμα...». Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων καθώς και των διατάξεων του Ν. 2331/1995 και του Ν. 3425/2005, προκύπτουν τα εξής:

1) ως νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες νοείται η διαδικασία μέσω της οποίας αποκρύπτεται η ύπαρξη, η παράνομη πηγή ή η παράνομη χρήση εσόδων, τα οποία στη συνέχεια μεταμφιέζονται με τέτοιο τρόπο, ώστε η προέλευσή τους να εμφανίζεται ως νόμιμη [ΑΠ 1646/2008 ΠΛογ 2008/618]. Η διαδικασία της νομιμοποίησης εσόδων ακολουθεί τρεις βασικές φάσεις: **α)** τη φάση της «τοποθέτησης» (placement), κατά την οποία ο δράστης τοποθετεί τα χρήματα που προέρχονται από παράνομη δραστηριότητα ως επένδυση στο γενικότερο οικονομικό σύστημα, (λ.χ. σε χρηματοοικονομικό οργανισμό ή σε υπεράκτια χρηματοπιστωτικά κέντρα με τη χρησιμοποίηση συνήθως off-shore εταιριών), **β)** τη φάση της «στρωματοποίησης» (layering), κατά την οποία ο δράστης επιχειρεί με σειρά κινήσεων και συναλλαγών (λ.χ. σπάσιμο του αρχικού ποσού σε μικρότερα, παρεμβολή πολλών λογαριασμών και πολλών συναλλαγών κλπ) να απομακρύνει τα ίχνη των κεφαλαίων από την αρχική τους προέλευση και, έτσι, να μεταμφιέσει τις αληθείς πηγές τους, εμποδίζοντας τον εντοπισμό τους από τα εκάστοτε ελεγκτικά όργανα και **γ)** τη φάση της «ενσωμάτωσης ή ολοκλήρωσης» (integration), κατά την οποία ο δράστης επανατοποθετεί τα κεφάλαια σε κλάδους νόμιμης οικονομικής δραστηριότητας, όπως λ.χ. σε επιχειρηματικές / εμπορικές δραστηριότητες, σε αγορά ακινήτων ή πολυτελών αγαθών κλπ, έτσι ώστε τα εν λόγω κεφάλαια να επιστρέφουν στο χρηματοοικονομικό σύστημα ως καθ' όλα νόμιμα κεφάλαια [βλ. *Π. Τσιρίδη,* Ο νέος Νόμος για το ξέπλυμα χρήματος (Ν 3691/2008), 2009, σελ. 55-56].

Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες συνιστά έγκλημα υπαλλακτικώς μικτό και σκοπού (έγκλημα με υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση), ο οποίος συνίσταται στην επιδίωξη της απόκρυψης ή της συγκάλυψης, της προέλευσης της περιουσίας ή της παροχής συνδρομής σε οποιονδήποτε εμπλέκεται σε εγκληματικές δραστηριότητες προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεών του [ΑΠ 1611/2007 ΠοινΧρ ΝΗ/527], η δε τέλεση του βασικού εγκλήματος αποτελεί στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της νομιμοποίησης [ΑΠ 1433/2008 ΠραξΛογΠΔ 2008/620, ΑΠ 1432/2008 ΠοινΔικ 2009/367, ΣυμβΕφΘεσ 375/2006 ΠραξΛογΠΔ 2006/350].

2) *Ως* βασικό αδίκημα νομιμοποίησης, περαιτέρω, τυποποιείται, πέραν των 17 ειδικά στο νόμο μνημονευόμενων εγκληματικών υποστάσεων, και μια 18η γενική κατηγορία, η οποία δεν προσδιορίζεται ειδικά και συγκεκριμένα αλλά περιλαμβάνει «και κάθε άλλο αδίκημα που τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας, της οποίας το ελάχιστο όριο είναι άνω των έξι μηνών *και από το οποίο προκύπτει περιουσιακό όφελος».*

Κατά μία συσταλτική θεώρηση της παραπάνω ρύθμισης, βασικό έγκλημα μπορεί να είναι αποκλειστικά και μόνον αυτό που περιλαμβάνει το στοιχείο του περιουσιακού οφέλους είτε ως στοιχείο της αντικειμενικής του υπόστασης είτε ως

περιεχόμενο ενός υπερχειλούς δόλου, οπότε και η μεταγενέστερη απόκτηση του «οφέλους» θα συνιστά την ουσιαστική του αποπεράτωση. Εδώ υπάγονται δηλαδή, κατά την άποψη αυτή, κατεξοχήν τα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας *[Σ. Παύλου/Γ. Δημήτραινας*, Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες στη διαχρονική της διάσταση, 2009, σελ. 12].

Υπό το πρίσμα της θεώρησης αυτής, είναι ερευνητέο αν ως βασικό αδίκημα νομιμοποίησης εσόδων μπορεί ν' αποτελέσει, κατ' άρθρο 3 περ. κ' του Ν. 3691/2008, η απιστία περί την υπηρεσία κατ' άρθρο 256 ΠΚ, ενόψει του ότι -εν πρώτοις- το έγκλημα αυτό δεν περιλαμβάνει το στοιχείο του περιουσιακού οφέλους είτε ως στοιχείο της αντικειμενικής του υπόστασης είτε ως περιεχόμενο ενός υπερχειλούς δόλου.

Για το ζήτημα αυτό πρέπει να επισημανθούν τα εξής: το «υλικό αντικείμενο» για την εξ αντικειμένου συγκρότηση οποιασδήποτε μορφής αξιόποινης πράξεως νομιμοποίησης εσόδων που περιγράφεται στο άρθρο 2 του Ν. 3691/2008, είναι η νομιμοποίηση (ξέπλυμα) κάθε «περιουσίας» που προέκυψε από την τέλεση ενός βασικού αδικήματος. Η περιγραφή δε των βασικών αδικημάτων που συνιστούν «εγκληματικές δραστηριότητες», γίνεται προκειμένου να προσδιοριστεί ότι οι πράξεις νομιμοποίησης εσόδων (ξεπλύματος) αφορούν τη νομιμοποίηση περιουσίας που **άμεσα** και **αιτιακά** προέκυψε από την προηγηθείσα πράξη τέλεσης ενός βασικού αδικήματος. **Προϋπόθεση λοιπόν, και κρίσιμο στοιχείο αξιολόγησης ενός αδικήματος ως βασικού, είναι το γεγονός ότι από την τέλεσή του προέκυψε περιουσία η οποία, περαιτέρω, νομιμοποιείται από το δράστη ή τρίτο**

[βλ. *Π. Τσιρίδη,* όπ. παρ., σελ. 48].

Έτσι λοιπόν, εάν από την τέλεση του εγκλήματος της απιστίας περί την υπηρεσία κατ' άρθρο 256 ΠΚ, προέκυψε άμεσα και αιτιακά «περιουσία» η οποία, περαιτέρω, νομιμοποιείται από το δράστη ή τρίτο, το αδίκημα αυτό συνιστά αναμφίβολα «βασικό αδίκημα» νομιμοποίησης εσόδων κατ' άρθρο 3 περ. κ΄ του Ν. 3691/2008.

3) Με το Ν. 3691/2008, τυποποιήθηκε αυτοτελώς στην περ. δ' του άρθρου 2 παρ. 2, ως τρόπος τέλεσης του εγκλήματος της νομιμοποίησης, η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια σε αυτά. Κατά την αιτιολογική έκθεση, θεωρείται ως πράξη νομιμοποίησης εσόδων αφενός μεν η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν των εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα, αφετέρου δε η διακίνηση παράνομων εσόδων μέσω ή εντός του τομέα αυτού. Τα έσοδα αυτά είτε παραμένουν εντός του χρηματοπιστωτικού τομέα, όπου η διακίνησή τους είναι εύκολη και έχουν τη μορφή τραπεζικού χρήματος ή χρηματοπιστωτικών τίτλων, είτε εξέρχονται αυτού (λ.χ. για αγορά ακινήτων), με ισχυρό τεκμήριο νομιμοφάνειας, λόγω του ελέγχου που ασκούν οι εταιρίες του χρηματοπιστωτικού τομέα για εντοπισμό και αναφορά ύποπτων ή ασυνήθων

συναλλαγών. Η τοποθέτηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, ανήκει στην πρώτη φάση της νομιμοποίησης (placement), από πλευράς δε ειδικής υπόστασης του εγκλήματος αυτού υπάγεται στην έννοια της **κατοχής περιουσίας** (διαρκές έγκλημα), ενώ η διακίνηση εσόδων μέσω του χρηματοπιστωτικού συστήματος υπάγεται στην έννοια της **μετατροπής ή μεταβίβασης περιουσίας** [βλ. *Π. Τσιρίδη*, όπ. παρ., σελ. 62]. Σύμφωνα δε με πάγια θέση της νομολογίας, η τοποθέτηση εσόδων στον χρηματοπιστωτικό τομέα αποτελεί πράξη νομιμοποίησης και υπό το καθεστώς του Ν. 2331/1995 αλλά και του Ν. 3424/2005, ως πράξη συγκαλυπτική της προηγηθείσας εγκληματικής δραστηριότητας [βλ. χαρακτηριστικά ΑΠ 570/2006 ΠοινΧρ 2007/317 επ., ΣυμβΠλημΑθ 2912/2004 ΠοινΧρ ΝΕ/167 επ.].

4) Το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες αποτελεί κακούργημα και κατά το πλείστον είναι διαρκές. Κατά συνέπεια χρόνος τέλεσης αυτού, όταν είναι διαρκές τέτοιο, είναι το χρονικό διάστημα που αρχίζει από το χρονικό σημείο, κατά το οποίο δημιουργήθηκε η κατάσταση της προσβολής του εννόμου αγαθού και τελειώνει την χρονική στιγμή, κατά την οποία έπαψε πια να υφίσταται η προσβλητική, για το έννομο αγαθό κατάσταση. **Αυτή η τελευταία χρονική στιγμή αποτελεί στα εγκλήματα αυτής της κατηγορίας την αφετηρία της παραγραφής.**

5) Σύμφωνα με το Ν. 2331/1995, όταν το αξιόποινο του βασικού εγκλήματος έχει εξαλειφθεί δια παραγραφής (111 ΠΚ), στον ίδιο υπαίτιο της νομιμοποίησης εσόδων, που μπορεί να είναι το ίδιο πρόσωπο που διέπραξε το βασικό έγκλημα, δεν επέρχονται οι αντίστοιχες έννομες συνέπειες, με άλλα λόγια δεν συμπαραγράφεται και η νομιμοποίηση εσόδων, αφού, αφενός μεν το βασικό έγκλημα και αν δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ούτε απαγγέλθηκε κατηγορία (ενδεχομένως συνεπεία και παραγραφής) ερευνάται αναγκαίως και παρεμπιπτόντως, ώστε να προσδιορισθεί επαρκώς και να εξατομικευτεί ως προς τον χρόνο και τους δράστες, μη αρκούσης εικασίας ή πιθανολόγησης αυτού, αφετέρου δε, κυρωτικός κανόνας, εν προκειμένω, είναι το άρθρο 2 του Ν. 2331/1995 και όχι τα βασικά εγκλήματα, τα οποία δεν τυποποιούνται με το άρθρο 1 του ν. 2331/1995, αφού αυτά αποτελούσαν ήδη αξιόποινες πράξεις προ της ισχύος του νόμου αυτού, υπαρχούσης μετά ταύτα αληθούς πραγματικής συρροής μεταξύ των δύο αυτών εγκλημάτων (βασικό έγκλημα-νομιμοποίηση), όταν τελούνται από το ίδιο πρόσωπο **και υφισταμένης για το καθένα εξ αυτών, της από το κοινό ποινικό δίκαιο παραγραφής.** Κατά την αιτιολογική έκθεση του ν. 3691/08, η ποινική δίωξη για το «ξέπλυμα χρήματος» είναι ανεξάρτητη από την ποινική δίωξη για το βασικό έγκλημα. Ως προς αυτό, υπάρχουν πολλοί τυπικοί και ουσιαστικοί λόγοι που εμποδίζουν την άσκηση ποινικής δίωξης, μεταξύ των οποίων και η παραγραφή. Αυτό όμως δεν εμποδίζει την άσκηση ποινικής δίωξης για το ξέπλυμα χρήματος, αν σχηματισθεί δικανική πεποίθηση ότι τα περιουσιακά στοιχεία που νομιμοποιήθηκαν, προέρχονται από παραγραφέν βασικό έγκλημα. Και τούτο λόγω της ανωτέρω ανεξαρτησίας των δύο παραπάνω ποινικών διώξεων. Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και ως προς την εφαρμογή του ν. 2331/1995, για το μέχρι πριν την ισχύ του άρθρου 3 παρ. 1 του Ν. 3424/2005 χρονικό διάστημα, όπου ο ν. 2331/1995 ουδέν όριζε περί σχέσεως παραγραφής μεταξύ βασικού εγκλήματος και νομιμοποίησης εσόδων. Ήδη, το άρθρο 45 παρ. 3 του Ν. 3691/2008 ορίζει τούτο ρητά.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Όπως προαναφέραμε, η παρούσα Επιτροπή δεν προχώρησε κατά την προκαταρκτική διαδικασία σε διερεύνηση πραγματικών ζητημάτων και αποδείξεων ενοχής. Για το λόγο αυτό, μάλιστα, επιφυλάχθηκε να απαντήσει σε αιτήματα διερεύνησης αποδεικτικών στοιχείων και εγγράφων. Έκρινε ακριβώς πως η απάντηση στα αιτήματα πρέπει να δοθεί μόνο μετά την εκτίμηση του θέματος της αρμοδιότητας, ώστε η διερεύνηση να προχωρήσει από το αρμόδιο πολιτειακό Σώμα. Ήδη δηλαδή, κατά το παρόν Πόρισμα, από τον τακτικό δικαστή.

Οι εμπλεκόμενοι πολιτικοί αφενός, και οι πράξεις στις οποίες αυτοί εμπλέκονται αφετέρου, αναφέρονται ομού στο διαβιβαστικό έγγραφο της Εισαγγελίας Διαφθοράς. Η παρούσα Επιτροπή, εξάλλου, έκρινε εαυτήν αναρμόδια για ουσιαστικές διερευνήσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε εξειδικεύσεις πράξεων. Παρόλα αυτά, η εκτίμηση του θέματος της αρμοδιότητας ήταν χωρίς αμφιβολία εφικτή με συσχετισμό των ονομάτων, των πράξεων και των χρόνων τέλεσής τους, όπως καταρχάς προκύπτουν με βάση τη δικογραφία και το δεδομένο χρόνο άσκησης καθηκόντων εκ μέρους των εμπλεκομένων. Δηλαδή, όπως οι «εμπλοκές» στο παρόν στάδιο αναφέρονται και διασταυρώνονται με βάση πασίδηλα επίσημα στοιχεία, όπως οι χρόνοι θητείας. Εννοείται ότι η ενδελεχής διερεύνηση της δικογραφίας, η οποία προφανώς θα συνεχιστεί από το αρμόδιο δικαστήριο, μπορεί να αναδείξει και άλλα σχετικά στοιχεία και πράξεις.

Σημειώνεται ότι, ήδη η Ολομέλεια της Βουλής, με την Απόφασή της για σύσταση Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, έκρινε πως το αξιόποινο των πράξεων απιστίας έχει πλέον εξαλειφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 86 παρ. 3 του Συντάγματος, λόγω παρέλευσης της προβλεπόμενης αποσβεστικής προθεσμίας για τη δίωξη.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΒΟΥΛΗΣ

Η αρμοδιότητα για τη δίωξη και εκδίκαση εγκλημάτων μελών της Κυβέρνησης ή Υφυπουργών δεν είναι σε κάθε περίπτωση προκαθορισμένη. Μπορεί να ανήκει στη Βουλή (άρθρο 86 παρ.1 Συντάγματος) ή στη δικαιοσύνη που απονέμεται από δικαστήρια (άρθρο 87 παρ. 1 Συντάγματος).

Συντρέχει, επομένως, μία ιδιότυπη περίπτωση, όπου δύο πολιτειακά όργανα, η Βουλή αφενός και τα δικαστήρια αφετέρου, διεκδικούν την αρμοδιότητα. Η επιλογή μεταξύ των δύο δικαιοδοσιών, κατά το Σύνταγμα, εξαρτάται από τη συνδρομή ενός όρου: η Βουλή είναι αρμόδια αν τα εγκλήματα έχουν τελεστεί κατά την άσκηση των καθηκόντων των συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων. Η συνταγματική ρύθμιση του θέματος δείχνει ότι προτάσσεται η διερεύνηση της ενδεχόμενης αρμοδιότητας της Βουλής, ενώ η αρμοδιότητα της δικαιοσύνης, προκύπτει παραπληρωματικά για κάθε περίπτωση που δεν εμπίπτει στο Σύνταγμα. Ορθώς, λοιπόν, η διερεύνηση της πραγμάτωσης της σχετικής προϋπόθεσης ανατίθεται από την ίδια συνταγματική διάταξη στη Βουλή.

Η αρμοδιότητα σε όλες τις νομικές διαδικασίες της πολιτικής, διοικητικής και ποινικής δικαιοσύνης αποτελεί κορυφαίο θεσμό και οι σχετικές περί αυτή διατάξεις έχουν χαρακτήρα δημόσιας τάξης και γι' αυτό λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τα δικαστήρια.

Όντως, η σχετική αρμοδιότητα της Βουλής δεν εξαρτάται από τη διαβίβαση στοιχείων από δικαστικές ή εισαγγελικές αρχές. Η Βουλή ακόμη και αυτεπάγγελτα μπορεί να εξετάζει τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 86 παρ. 1 Συντάγματος για την άσκηση ποινικής δίωξης. Ως εκ τούτου, ορθά την απασχόλησε το θέμα της αρμοδιότητάς της για τη δίωξη πράξεων νομιμοποίησης παράνομων εσόδων, έστω και αν οι ενδείξεις για τις αντίστοιχες πράξεις προκύπτουν από τη δικογραφία που διαβιβάστηκε και όχι από το ίδιο το διαβιβαστικό έγγραφο της Εισαγγελέως.

Συγκεκριμένα, για την αρμοδιότητα οι σχετικές διατάξεις ορίζουν τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 1 Σ: «*Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων*».

Σύμφωνα με τον εκτελεστικό της άνω διάταξης νόμο 3126/2003 άρθρο 1 παρ. 1: « *Πλημμελήματα ή κακουργήματα, που τελούνται από Υπουργό κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού υπό το κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος Ειδικό Δικαστήριο ακόμη και εάν ο Υπουργός έχει παύσει να έχει την ιδιότητα αυτή*» ενώ σύμφωνα με την παρ. 3. «*Οι αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1, οι οποίες δεν τελέσθηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού, δικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας*».

Στο άρθρο 3 του ίδιου νόμου 3126/2003 ορίζεται: «1. Οι αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ.1 του νόμου αυτού παραγράφονται με την συμπλήρωση πέντε(5)ετών από την ημέρα του τελέστηκαν. Η προθεσμία παραγραφής του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται μόνο στις εξής περιπτώσεις: **α)** όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας τελέστηκε η πράξη, εκτός αν στο μεταξύ εκδόθηκε η απόφαση του άρθρου 6 παρ. 2 του νόμου αυτού, **β**) όσο διαρκεί η κύρια διαδικασία, **γ**) όσο ισχύει η Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την αναστολή της ποινικής δίωξης, της προδικασίας ή της κύριας διαδικασίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 6 του νόμου αυτού. Σε κάθε περίπτωση η παραγραφή επέρχεται την συμπλήρωση δέκα(10)ετών από την τέλεση της πράξης. 2. Το αξιόποινο των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει από την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον νόμο αυτόν». Στο άρθρο 4 παρ.1: «*Δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, ποινική δίωξη, προανάκριση ή ανάκριση κατά Υπουργού, για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής κατά τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος*».

Στις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 86 παρ. 3 του Συντάγματος και του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 3126/2003, ρυθμίζεται ρητά ο χρόνος μέσα στον οποίο η

Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά το άρθρο 4 παρ.1 του παραπάνω νόμου αρμοδιότητά της για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός. Η Βουλή επομένως, μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της αυτή μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Ο χρόνος αυτός, μετά την πάροδο του οποίου παύει η κατά τον χρόνο αρμοδιότητα της Βουλής, υπολογίζεται όχι ημερολογιακά, αλλά θεσμικά, γιατί αφορά το διάστημα, κατά το οποίο η Βουλή μπορεί να συνεδριάσει και να λάβει τις σχετικές αποφάσεις. Πρόκειται συνεπώς για αποσβεστική προθεσμία, η άπρακτη πάροδος της οποίας στερεί τη Βουλή από τη σχετική αρμοδιότητά της, η οποία είναι «αποκλειστική». Αυτό σημαίνει ότι απαγορεύεται σε άλλα όργανα του Κράτους, δηλαδή στον Εισαγγελέα, στον Ανακριτή ή στο Δικαστικό Συμβούλιο, να εισέλθουν αμέσως ή εμμέσως στο πεδίο αυτής της κοινοβουλευτικής αρμοδιότητας. Αν, εξάλλου, η Βουλή διαλυθεί πριν από την ολοκλήρωση της δεύτερης τακτικής Συνόδου, λήγει a fortiori η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, καθώς αρχίζει, με την εκλογή της νέας Βουλής, νέα βουλευτική περίοδος.

Κατά τη διάρκεια των εργασιών της Επιτροπής αυτής, αμφισβητήθηκε έντονα από την αντιπολίτευση, η πρόταξη του θέματος της αρμοδιότητας σε σχέση με τη διερεύνηση της ουσίας της υπόθεσης (μάρτυρες, αποδεικτικά μέσα κλπ). Πέρα ωστόσο από το αυτονόητο, ότι η εξέταση της αρμοδιότητας λογικά προηγείται, αφού άλλως διεξάγονται ανώφελες και άκυρες διαδικαστικές πράξεις, πρέπει να σημειωθούν τα εξής:

κατά το άρθρο 120 παρ. 1 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως εξετάζει την καθ΄ ύλην αρμοδιότητά του σε κάθε στάδιο της δίκης (δηλαδή και κατά την προδικασία). Σε περίπτωση διαπίστωσης αναρμοδιότητας, παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο (βλ. και ΑΠ 1455/2016 Νόμος, ΑΠ 1604/1981, ΠοινΧρον 1982, 718).

Γίνεται δεκτό και από τη θεωρία της ποινικής δικονομίας, αλλά και τη νομολογία, ότι σε περίπτωση κατά την οποία συντρέχει αλλά δεν ελέγχεται σε κάθε στάδιο της ποινικής διαδικασίας η αρμοδιότητα του δικαστηρίου ή δικαστικού οργάνου, τότε δημιουργείται υπέρβαση εξουσίας. Σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 510 περ. 1 υπό στοιχείο Η΄, γεννάται τότε λόγος αναίρεσης με βάση τους γενικούς ορισμούς. Στο πλαίσιο αυτών των ορισμών γίνεται διάκριση της υπέρβασης σε θετική και αρνητική. Στην πρώτη περίπτωση το δικαστήριο αποφασίζει κάτι για το οποίο δεν έχει δικαιοδοσία ενώ στη δεύτερη περίπτωση παραλείπει να αποφασίσει κάτι το οποίο υποχρεούται στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του. Έτσι, στην περίπτωση που το δικαστήριο κήρυξε εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο, ενώ ήταν κατά το νόμο αρμόδιο, υπερβαίνει αρνητικά την εξουσία του (Ολ. Α.Π. 10/2005), ενώ στην περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο ενώ ήταν αναρμόδιο καθ' ύλην δεν κήρυξε την αναρμοδιότητά του αλλά δίκασε την υπόθεση, υπερβαίνει θετικά την εξουσία του. Και στις δύο ως άνω περιπτώσεις ιδρύεται ο προαναφερθείς από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Η' Κ.Ποιν.Δ. λόγος αναιρέσεως.

Όσον αφορά στο ερώτημα, ποία η τύχη των προανακριτικών και ανακριτικών πράξεων σε περίπτωση κατά την οποία διερευνάται η αρμοδιότητα του δικαστηρίου ή

δικαστικού οργάνου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 133 ΚΠΔ, «*μόλις υποβληθεί αίτηση καθορισμού αρμοδιότητας κατά παραπομπή και μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση, τα δικαστήρια, μεταξύ των οποίων δημιουργήθηκε η σύγκρουση αρμοδιότητας, οφείλουν να απέχουν από κάθε περαιτέρω ενέργεια, και αν, παρά ταύτα, συνεχισθεί η διενέργεια πράξεων, η συνεχιζόμενη διαδικασία είναι αυτοδικαίως άκυρη, παραπομπή δε λόγω αναρμοδιότητας γίνεται όχι μόνο στο στάδιο της κύριας διαδικασίας, αλλά και στο στάδιο της προδικασίας.*» (*βλ. ad hoc: ΑΠ 532/2012 ΝΟΜΟΣ*).

Σε ό,τι αφορά το έγκλημα της **νομιμοποίησης παράνομων εσόδων**, αυτό δεν είναι νομικά δυνατόν, ούτε λογικά συμβατό να συνάπτεται με την εκτέλεση των καθηκόντων του Υπουργού (1/2011 Βούλευμα Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 παρ. 4 του Συντάγματος). Τούτο διότι, όταν π.χ. ένας Υπουργός κατά την άσκηση των καθηκόντων του τελεί δωροληψία, απιστία, το συγκεκριμένο έγκλημα συντελείται και μόνο μελλοντικά μπορεί να προχωρήσει σε πράξεις νομιμοποίησης. Οι δύο παραπάνω ποινικές διώξεις επομένως (για το βασικό έγκλημα αφενός και για τη νομιμοποίηση παράνομων εσόδων αφετέρου) είναι ανεξάρτητες, χωρίς να υφίσταται η κατά το Σύνταγμα αξιούμενη σχετικότητα ώστε να γίνει δεκτό ότι η νομιμοποίηση τελείται κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού. Με βάση τα παραπάνω, η νομιμοποίηση εσόδων Υπουργού δεν υπάγεται στον περί ευθύνης υπουργών θεσμό, κατά το Σύνταγμα και τη νομοθεσία. Αρμόδια για τη δίωξη και εκδίκαση της παραπάνω πράξης είναι τα κοινά ποινικά δικαστήρια.

Σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα υπαγωγής πράξεων **δωροδοκίας** και **δωροληψίας** στη διάταξη του άρθρου 86 παρ. 1 του Συντάγματος, ισχύουν τα ακόλουθα. Λογικά, νοητές είναι τρεις εκδοχές:

α). Στο άρθρο 86 του Συντάγματος (αρμοδιότητα Βουλής, αποσβεστική προθεσμία κλπ), να υπάγονται όλες οι πράξεις που τελούνται κατά την χρονική περίοδο της θητείας ενός Υπουργού. Η άποψη αυτή, όπως είναι φυσικό, δεν βρίσκει καμία υποστήριξη στη νομολογία ή στη θεωρία.

β). Στο άρθρο 86 του Συντάγματος να υπάγονται τόσο οι πράξεις που τελέστηκαν ακριβώς κατά την άσκηση των καθηκόντων των Υπουργών όσο και εκείνες που τελέστηκαν «επ' ευκαιρία». Δηλαδή, που μπορούν να συσχετιστούν με τα καθήκοντα του Υπουργού.

γ). Στενότερη εκδοχή: στο άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος εμπίπτουν μόνο οι πράξεις, που τελέστηκαν «κατά την εκτέλεση των καθηκόντων».

Ας διευκρινιστεί ότι η διάκριση των περιπτώσεων (β) και (γ) παραπάνω είναι σαφής, π.χ. μια περίπτωση δωροδοκίας χάριν της μελλοντικής εύνοιας ενός Υπουργού σχετίζεται με τα καθήκοντά του, χωρίς να τελείται ακριβώς κατά την άσκησή τους. Ωστόσο, η δυνατότητα αντίστοιχης νομικής διάκρισης έχει διχάσει τη νομολογία και τη θεωρία. Αναλυτικότερα παρακάτω.

Σύμφωνα με την πρώτη άποψη, τα εγκλήματα δωροληψίας που τελούνται από Υπουργούς, όπως και όλα τα άλλα εγκλήματα που είτε είναι παντελώς άσχετα προς τα υπουργικά καθήκοντα είτε διαπράττονται ενόψει ή εξαιτίας της άσκησης των καθηκόντων αυτών, δεν αποτελούν ποτέ εγκλήματα τα οποία τελούνται κατά την άσκηση υπουργικών καθηκόντων, όπως απαιτεί το άρθρο 86 του Συντάγματος (έτσι Ε. Συμεωνίδου – Καστανίδου στο συλλογικό έργο «Η ποινική ευθύνη των υπουργών», επιμέλεια Π. Μαντζούφα, Λ. Μαργαρίτη, Ε. Συμεωνίδου - Καστανίδου, Αθήνα 2014).

Συγκεκριμένα, η συγγραφέας αναφέρει (σελ.24) «Από τη μέχρι τώρα σειρά των επιχειρημάτων που στηρίζονται κατά βάση στο γράμμα του νόμου, μπορεί να διατυπωθεί ένα πρώτο συμπέρασμα: ότι όταν ο ποινικός νομοθέτης αναφέρεται σε πράξεις που τελούνται «κατά» την άσκηση των καθηκόντων ενός υπαλλήλου, εννοεί «πράξεις με τις οποίες ο υπάλληλος εκπληρώνει τα καθήκοντα που του έχει αναθέσει ο νόμος ή η αρμόδια αρχή». Ο νομοθέτης χρησιμοποιεί επίσης τον όρο «πράξεις που σχετίζονται με τα καθήκοντα του υπαλλήλου», για να αναφερθεί σε πράξεις που ο υπάλληλος εκτελεί επωφελούμενος από την ιδιότητά του, αλλά όχι εκπληρώνοντας τα καθήκοντά του».

Ανάλογα δέχεται ο Λ. Μαργαρίτης, («Υπουργοί και Υφυπουργοί: παθητική δωροδοκία και νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα», Ποινική Δικαιοσύνη 2011, σελ. 490 επ.):

«Η ποινική δικαιοδοσία της Βουλής και του Ειδικού Δικαστηρίου είναι ειδική, υπό την έννοια ότι αφορά ορισμένη κατηγορία προσώπων: τους υπουργούς και τους υφυπουργούς... Στο βαθμό, πάντως, που η δικαιολόγησή της μπορεί να έχει επαρκές αλλά όχι απόλυτο έρεισμα και σε κάθε περίπτωση η συμβατότητά της με την αρχή της ισότητας παρουσιάζεται οριακή... επιβάλλεται: σε επίπεδο de lege ferenda, η πλήρης κανονιστική αναμόρφωση της ποινικής μεταχειρίσεως της σχετικής ύλης..., σε επίπεδο ερμηνείας, οι προσφερόμενες για επιλογή λύσεις πρέπει να είναι στενές, έχουσες σημείο αναφοράς των εξαιρετικό χαρακτήρα του υφιστάμενου πλαισίου,... σε επίπεδο εφαρμογής: οι κοινοβουλευτικές συμπεριφορές οφείλουν να αποτρέπουν την εντύπωση μεταμόρφωσης της ευθύνης σε ασυλία..." και *«Πρόταξη της ιστορικοβουλητικής ερμηνείας, που επιτρέπει την επικέντρωση του ενδιαφέροντος μόνον σε πράξεις που συνιστούν άσκηση λειτουργικής αρμοδιότητας=άσκηση δημόσια εξουσίας=άσκηση πολιτικής»... «Ένα βάθεμα, λοιπόν της σχετικής συζητήσεως προς την κατεύθυνση που σε τούτες τις γραμμές υποδεικνύεται οδηγεί στο συμπέρασμα ότι «κατά την άσκηση των καθηκόντων» είναι μόνον οι συνιστώσες ενάσκηση κατά νόμο αρμοδιότητας πράξεις καθώς και οι παραλείψεις ενασκήσεως κατά νόμο οφειλόμενων καθηκόντων. Το συγκεκριμένο συμπέρασμα, που αφήνει εκτός ειδικής δικαιοδοσίας όχι μόνον τη νομιμοποίηση εσόδων αλλά και το έγκλημα της δωροδοκίας, δεν είναι απαγορευτικό σε επίπεδο γράμματος του νόμου και οπωσδήποτε ανταποκρίνεται στον εξαιρετικό χαρακτήρα του οικείου κανονιστικού πλαισίου».* Εν τέλει *«η κατ' άρθρο 235 ΠΚ παθητική δωροδοκία δεν εμπίπτει, τελούμενη από υπουργό, στην κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος και ν. 3126/2003 ειδική δικαιοδοσία της Βουλής και του Ειδικού Δικαστηρίου, και τούτο διότι δεν αποτελεί πράξη συνιστώσα ενάσκηση κατά νόμο αρμοδιότητας».*

Περιοριστικά αναφέρεται σε πράξη όχι απλώς άσκησης καθηκόντων, αλλά άσκησης πολιτικής και ο Ανδρέας Λοβέρδος, Η ποινική ευθύνη των μελών της κυβέρνησης και των υφυπουργών στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα, Α. Σάκκουλας 1995, σελ.87-88.

Η ίδια περιοριστική άποψη για την άσκηση καθηκόντων συναντάται και στο από 24 Ιανουαρίου 2011 Πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής «για τη διερεύνηση της υπόθεσης "SIEMENS" στο σύνολό της», περίοδος ΙΓ', Σύνοδος Β'. Σημειώνεται, συγκεκριμένα, στο αντίστοιχο Πόρισμα (σελ.414) : *«Συνεπώς χορηγίες ή χρηματικές ροές ακόμη και προς Υπουργούς, που είτε σχετίζονται με το γενικότερο πολιτικό τους*

ρόλο και όχι με τα στενά Υπουργικά τους καθήκοντα, είτε έγιναν σε χρόνο μεταγενέστερο της υπουργικής τους θητείας (ξέπλυμα μαύρου χρήματος) δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα της Βουλής με βάση του Σύναγμα και τον Νόμο περί ευθύνης υπουργών αλλά στον τακτικό δικαστή. Η δε επιτροπή της Βουλής δεν νομιμοποιείται να προτείνει την περαιτέρω διερεύνηση από τα δικά της όργανα σχετικά με τις περιπτώσεις αυτές».

Στην ίδια κατεύθυνση παλαιότερα και απόψεις του Ευάγγελου Βενιζέλου στην Ελευθεροτυπία, 31-4-2011.

Επίσης, από το Πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης κατά του πρώην Υπουργού Οικονομικών κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου (σελ. 58) : «*Επομένως, κατά την ορθοτέρα και κρατούσα άποψη, η εκβίαση (άρθ. 385 Π.Κ), η παθητική δωροδοκία, αδιαφόρως του χρόνου λήψης του δώρου (άρθ. 235 Π.Κ.) και η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (Ν. 3698/2008) δεν εμπίπτουν στην εξαιρετική δικαιοδοσία της Βουλής και του Ειδικού Δικαστηρίου, αλλά στη συνήθη δικαιοδοσία των κοινών ποινικών δικαστηρίων, στα οποία υπάγονται όλοι οι πολίτες, ακόμη και αν συναρτώνται με αδίκημα, που έχει τελεστεί κατά την άσκηση των καθηκόντων του Πρωθυπουργού, Υπουργού ή Υφυπουργού. Ισχύουν γι' αυτά οι κοινές διατάξεις του Π.Κ. και Κ.Π.Δ. περί δίωξης, ανάκρισης, αρμοδιότητας και παραγραφής και δεν συντρέχει ο δικαιολογητικός λόγος εφαρμογής του άρθ. 86 του Συντάγματος και των εκτελεστικών αυτών νόμων*».

Υπέρ του ερμηνευτικού περιορισμού των εγκλημάτων, που εμπίπτουν στη διάταξη του άρθρου 86 παρ. 1 του Συντάγματος, τάσσονται και οι: Α. Δημητρόπουλος, Η ποινική ευθύνη των υπουργών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ΕΔΔΔ 2013, σελ. 7 επ., 10 επ., 17, Ι. Σπυριδάκης, Ποινική ευθύνη υπουργών, ΝοΒ 2014, σελ.847, πρβλ Κ. Πλαστήρας Θέματα Ποινικής Ευθύνης Υπουργών 2014 σελ. 28. Στην κοινωνική δυσφορία για την αδυναμία δίωξης πρώην Υπουργών αποδίδει την ερμηνευτική αυτή εξέλιξη η Ι. Ν. Αναστασοπούλου, Η κατ' άρθρον 86 παρ. 3 Συντ. αποσβεστική προθεσμία δίωξης: το αγκάθι της ποινικής ευθύνης υπουργών, στον Τιμητικό Τόμο Χριστ. Αργυρόπουλου, Νομική Βιβλιοθήκη, 2016 σελ.72.

Βλ. επίσης πρόσφατα Θ. Φορτσάκη, Η ποινική αντιμετώπιση των υπουργών, Καθημερινή, 11-3-2018 και αναδημοσίευση σε www.cecl.gr , όπου με ρητή αναφορά στη δωροληψία γίνεται δεκτό: «*Πράγματι, τα δικαστήρια, αντί να ερμηνεύσουν στενά και περιοριστικά τον κύκλο των αδικημάτων που καλύπτονται από την υπουργική προνομία, τον διεύρυναν υπέρμετρα. Κανείς λογικός πολίτης δεν αρνείται την ανάγκη προστασίας των μελών της κυβέρνησης έναντι αδικαιολόγητων διώξεων, αλλιώς ποιος θα αναλάμβανε τέτοια καθήκοντα και πώς θα τα ασκούσε με την ελευθερία που απαιτείται; Όμως πρέπει το περιεχόμενο των αδικημάτων που τελούνται «κατά την εκτέλεση» των υπουργικών καθηκόντων να ερμηνευτεί στενά, πολύ στενά, όπως επιβάλλουν η αρχή της ισότητας και η έννοια του κράτους δικαίου*».

Η παραπάνω άποψη έχει επικριθεί ως ασφυκτικά στενή. Έτσι Η. Αναγνωστόπουλος, Ζητήματα της ποινικής δίωξης υπουργών και συμμετόχων (με

αφορμή την υπ. αριθμ. 1/2011 απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου του αρ. 86 παρ. 4 του Συντάγματος, Ποιν. Χρον. 2011, σελ. 575. Στην ίδια κατεύθυνση είχαν προηγηθεί τα σχολιαζόμενα από τον παραπάνω συγγραφέα κείμενα, που εκδόθηκαν με αφορμή την «υπόθεση Τσοχατζόπουλου»: Εισαγγελική πρόταση Γ. Χατζίκου στο Βούλευμα Εφ. Αθ. 1440/2010, Ποιν. Δικ. 2010, σελ. 825επ., Απόφαση Δικ. Συμβουλίου, αρ. 86 παρ. 4 Συντάγματος, 1/2011 Ποιν. Χρον. 2011, σελ. 576 επ.).

Ενόψει της διαφωνίας, χρήσιμο είναι να σημειωθούν υπέρ της πρώτης στενής ερμηνείας και οι εξής σκέψεις μας:

1) Κατά τον υπαλληλικό κώδικα άρθρο 107 παρ. 1 περ. β του ν. 3528/2007, όπως έχει τροποποιηθεί με το ν. 4325/2015, άρθρο 6 παρ. 1, περ. β΄, εδ. β΄: «*Το υπαλληλικό καθήκον σε καμία περίπτωση δεν επιβάλει στον υπάλληλο πράξη ή παράλειψη που να αντίκειται προς τις διατάξεις του Συντάγματος και των νόμων, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 25 του παρόντος*». Ακριβώς αντίστοιχη ήταν η ρύθμιση του άρθρου 106 παρ. 3 του Υ.Κ. στην προ ισχύσασα μορφή του (ν. 3528/2007). Προκύπτει, επομένως, σαφής ένδειξη ότι πράξεις δωροδοκίας ή δωροληψίας δεν μπορούν καταρχήν να υπαχθούν στην έκφραση «άσκηση των καθηκόντων» του άρθρου 86 παρ. 1 του Συντάγματος.

2) Το άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος αναφέρεται σε ποινική ευθύνη. Ως εκ τούτου, η γραμματική ερμηνεία των όρων του έχει ιδιαίτερη βαρύτητα (άρθρο 7 παρ. 1 Συντάγματος, nullum crimen, sine lege scripta – certa). Η γραμματική ερμηνεία με βάση την επιλογή διαφορετικών όρων («σε σχέση με» αφενός, «κατά την εκτέλεση» αφετέρου), υπαγορεύει και τη διάκριση διαφορετικών εννοιών για τις αντίστοιχες πράξεις (άλλο οι τελούμενες απλώς «*σε σχέση*», άλλο οι τελούμενες «*κατά την εκτέλεση*» των καθηκόντων).

3) Σε συνέχεια του προηγούμενου επιχειρήματος, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η έννοια «κατά την άσκηση ή κατά την τέλεση των καθηκόντων» είναι γνωστή στον οικείο κλάδο του Ποινικού Δικαίου. Προβλέπεται π.χ. στο άρθρο 46 παρ. 1Β του Ποινικού Κώδικα, όπου ορίζεται η έννοια του άμεσου συνεργού. Άμεσος συνεργός είναι όποιος με πρόθεση παρέσχε άμεση συνδρομή στο δράστη κατά τη διάρκεια και στην εκτέλεση της κύριας πράξης. Γίνεται δεκτό ότι με την έκφραση αυτή νοείται η επενέργεια του δράστη πάνω στο υλικό αντικείμενο, η οποία τελείται με τυποποιημένο τρόπο (βλ. π.χ. Ν. Ανδρουλάκη, Ποινικό Δίκαιο Γενικό Μέρος ΙΙ, 2004, σελ. 256 και Γ. Μανωλεδάκη, Ποιν. Δίκαιο – Γενική Θεωρία, 2004, αριθμοί περιθωρίου 610-678). Από χρονική άποψη εξάλλου, γίνεται δεκτό ότι δεν υφίσταται τέλεση της πράξης, πριν αυτή εισέλθει στο στάδιο της απόπειρας ή μετά την αποπεράτωσή της (βλ. Α.Π. 410/1968, Ποιν. Χρον. ΙΘ', σελ. 33, Α.Π. 491/1968, Ποιν. Χρον. ΙΘ'/103, Α.Π. 398/1988, Ποιν. Χρον. ΛΗ', σελ. 834, Α.Π. 207/1995,Ποιν. Χρον. ΜΕ/482. Βλ. όμοια Ν. Χωραφά, Ποιν. Δίκαιο, 9η έκδοση 1978 σελ. 353, σημ.1. και Α. Δημάκης, σε Συστηματική Ερμηνεία ΠΚ, άρθρο 46, αριθμός περιθωρίου 49).

4) Το άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος έχει εξαιρετικό και προνομιακό χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, πρέπει να ερμηνεύεται στενά. Διασταλτική του ερμηνεία, δηλαδή με βάση τα οριζόμενα στα άρθρα 159, 235 και 236 ΠΚ, δεν

ενδείκνυται. Κατά τη συνταγματική θεωρία, όντως, η ειδική διαδικασία ποινικής ευθύνης των Υπουργών έχει θεσπιστεί κατ' απόκλιση και κατ' εξαίρεση (βλ. π.χ. Ν. Σοϊλεντάκη, σε Φ. Σπυρόπουλου - Ξ. Κοντιάδη - Χ. Ανθόπουλου - Γ. Γεραπετρίτη, Σύνταγμα κατ' άρθρο ερμηνεία, Σάκκουλας 2017, άρθρο 86, αριθμός περιθωρίου 11, σελ. 1320).

Τονίζεται ότι, ο σημερινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας, καθηγητής Νομικής Πανεπιστημίου Αθηνών, σε ανύποπτο χρόνο (Βλ. Π. Παυλόπουλου, Οι «συνήθεις» περί παραγραφής μύθοι, στην εφημερίδα Ελεύθερος Τύπος 31-12-2012) και επ' ευκαιρία της υπόθεσης της λίστας Λαγκάρντ, δημόσια είχε τοποθετηθεί περί του ερευνώμενου ζητήματος και είχε πει ότι: «*Γενικώς στο πλαίσιο της νομικής επιστήμης είναι κοινώς αποδεκτή η θέση πως οι εισάγουσες ευνοϊκή εξαίρεση διατάξεις -και είναι βεβαίως, αυτονόητο ότι οι προαναφερόμενες συνταγματικές διατάξεις εισάγουν ευνοϊκή εξαίρεση υπέρ των μελών της Κυβέρνησης και των υπουργών-ερμηνεύονται, υποχρεωτικά, στενώς. Δηλαδή, σε βάρος των από την εξαίρεση ευνοουμένων.* Άρα η συνεπής προς αυτό τούτο το Σύνταγμα ερμηνεία , επιβάλλει την ερμηνευτική εκείνη επιλογή, η οποία απολήγει υπέρ της στενής ερμηνείας τους και κατά συνέπεια υπέρ του περιορισμού ισχύος του ευνοϊκού καθεστώτος. Και στο ερώτημα: εάν δεχθούμε ότι το αδίκημα της δωροδοκίας-δωροληψίας έχει τελεστεί «επ' ευκαιρία» άσκησης των υπουργικών καθηκόντων, πάλι απαντάται σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο: «*η Δικαιοσύνη δεσμεύεται από το ευνοϊκό για τα πολιτικά πρόσωπα καθεστώς των διατάξεων του άρθρου 86 παρ. 1-4 του Συντάγματος, ή, αντιθέτως, μπορεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία της ελευθέρως, ως εάν επρόκειτο για κάθε πολίτη, ο οποίος διαπράττει αντίστοιχο ποινικό αδίκημα;*»

Ρητορικώς στη συνέχεια διατυπώνει ο παραπάνω διακεκριμένος αρθρογράφος την ερώτηση- απάντηση-θέση: «*Και εν τέλει μήπως ακριβώς μέσα από την συνταγματικώς επιβεβλημένη ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 86 του Συντάγματος- και των εκτελεστικών τους διατάξεων που περιλαμβάνονται στον ΚτΒ -είναι δυνατόν, έως την επόμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος, να θεραπευθεί σε σημαντικό βαθμό το υφιστάμενο θεσμικό και πολιτικό «έλλειμμα» ως προς την ποινική ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης και των υφυπουργών;*». Και ο ίδιος συμπερασματικά λαμβάνει την εξής θέση: «*Έως την επόμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος ως προς τον θεσμό της ποινικής ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης και των υφυπουργών, είναι ανάγκη να στηρίξουμε εκείνη την ερμηνεία των κείμενων διατάξεων, η οποία περιορίζει στο έπακρο το ευνοϊκό καθεστώς υπέρ των κάθε είδους πολιτικών προσώπων. Γιατί αν συμβεί το αντίθετο, θα δικαιωθούν, δυστυχώς, οι ποικιλώνυμοι υπέρμαχοι του πολιτικού φαρισαϊσμού, οι οποίοι στο όνομα της Δημοκρατίας κατά καιρούς απεργάζονται, εκουσίως ή ακουσίως, την κατάρρευση της*».

5) Υποστηρίχθηκε (επιστολή πρ. Υπουργού Ευάγγελου Βενιζέλου) ότι από τη διάταξη του άρθρου 263Β του Ποινικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με το ν.4254/2014, προκύπτει εννοιολογική ταύτιση των αντίστοιχων διατυπώσεων του Συντάγματος αφενός (86 παρ. 1) και του Ποινικού Κώδικα αφετέρου

(235, 236 ΠΚ). Στην πραγματικότητα όμως, είναι ούτως ή άλλως αδύνατο να συναχθεί βούληση εννοιολογικής διασαφήνισης του γράμματος του Συντάγματος από μια ρύθμιση άσχετη, όπως προκύπτει και με μία απλή ανάγνωση του τίτλου της. Η ρήτρα «όπως νόμος ορίζει» που προβλέπεται στο άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος δεν μπορεί να εννοεί μία ρύθμιση για *«μέτρα επιείκειας για όσους συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς»*.

6) Η προτίμηση της στενότερης από τις παραπάνω εννοιολογικές εκδοχές (ότι το άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος δηλαδή αφορά μόνο πράξεις τελούμενες κατά την άσκηση των καθηκόντων) είναι αναγκαία, όχι μόνο λόγω της λογικής της και δογματικής υπεροχής, αλλά και σε περίπτωση αμφιβολίας. **«Αμφιβολία»** μπορεί να αναγνωριστεί ενόψει της σχετικής θεωρητικής διαμάχης, που προαναφέρθηκε. Ωστόσο, στο στάδιο της προδικασίας και μάλιστα της προκαταρκτικής εξέτασης δεν μπορεί να υπερισχύει το επιχείρημα in dubio pro mitiore (εν αμφιβολία υπέρ της ηπιότερης ερμηνευτικής εκδοχής). Το επιχείρημα αυτό είναι ισχυρό στο στάδιο της δίκης. Από τις εκφράσεις όμως του Συντάγματος (άρθρο 86 παρ. 3, «απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη»), καθώς και της ποινικής δικονομίας (άρθρο 43 και 47 ΚΠΔ, «απορρίπτεται ως προφανώς αβάσιμη») συνάγεται ότι η αμφιβολίες στο αρχικό στάδιο της δίωξης δεν την κωλύουν. Με άλλα λόγια, κατά την προδικασία ο βαθμός αποδεικτικής βεβαιότητας είναι μικρότερος και δεν ισχύει η αρχή in dubio pro reo (εν αμφιβολία υπέρ του κατηγορουμένου, βλ. Κ. Σταμάτη, Η προκαταρκτική εξέταση στην ποινική διαδικασία και οι αρχές της νομιμότητας και της σκοπιμότητας, Σειρά Ποινικά, 1984, σελ. 146-148). Αντίστοιχα ισχύουν και για την ερμηνεία των κανόνων, αρχή in dubio pro mitiore.

Από την παραπάνω αντιπαράθεση των νομολογιακών δεδομένων και των θεωρητικών ενασχολήσεων προκύπτει ότι οι πράξεις δωροδοκίας και δωροληψίας, κατά την ορθότερη άποψη, δεν εμπίπτουν στη διατύπωση «ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους» και επομένως στην κατ' άρθρο 86 παρ. 1 Συντάγματος αρμοδιότητας της Βουλής, ενώ δύνανται να υπαχθούν στον ευρύτερο κύκλο των σχετιζόμενων με τα καθήκοντα πράξεων (άρθρα 235, 236, 159 Ποινικού Κώδικα).

Αξίζει τέλος να αναφερθεί το γεγονός ότι ενόψει συγκεκριμένων εγκλημάτων, η άποψη των βουλευτών που ανήκουν στην Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι νέα άποψη. Ούτε έχει χαρακτήρα συγκυριακής πολιτικής σκοπιμότητας. Αντίθετα, είναι άποψη διαχρονική η οποία έχει κατ' αναλογία διατυπωθεί και στο παρελθόν, σε χρόνο ανύποπτο, με τον πλέον επίσημο, σαφή και κατηγορηματικό τρόπο.

Αναφερόμαστε επί του προκειμένου, μεταξύ πολλών άλλων, στο κείμενο της Πορισματικής Έκθεσης και στις «θέσεις» του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ μέλους της τότε Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής το 2011, «για τη διενέργεια Προκαταρκτικής Εξέτασης κατά πρώην Υπουργού, σχετικά με την από 15/02/2002 Σύμβαση κατασκευής και παράδοσης στο Πολεμικό Ναυτικό, υποβρυχίων 2014» (υπόθεση Τσοχατζόπουλου).

Πολύ εύκολα μπορεί να ανατρέξει κάθε ενδιαφερόμενος στο εν λόγω Πόρισμα της 6ης Ιουνίου 2011, όπου στη σελίδα 124 στο κεφάλαιο Β΄ με τίτλο ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΘΕΣΕΙΣ και στη θέση με αρ. 10 εκ μέρους του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, καταχωρείται το παρακάτω κείμενο:

«10. Ως προς το ζήτημα της ενδεχόμενης παραγραφής των αδικημάτων, κρίνεται σκόπιμο να επαναληφθεί αυτούσια η θέση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως αυτή έχει εκφραστεί και στο πόρισμα για την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου: "Το νομικό πλαίσιο που διέπει την ποινική ευθύνη Υπουργών είναι εντελώς απαράδεκτο, καθώς καλούνται οι Βουλευτές να ασκήσουν προανακριτικά καθήκοντα, υποκαθιστώντας τον φυσικό δικαστή. Γιατί στο ποινικό σύστημα, η παραγραφή υπολογίζεται και επέρχεται επί τη βάσει εντελώς διαφορετικών αρχών και κανόνων εξάλειψης του αξιοποίνου. Εδώ, η παραγραφή καθορίζεται ή προκύπτει ως αποτέλεσμα σκόπιμων, καθαρά πολιτικών χειρισμών και αποφάσεων της εκάστοτε πλειοψηφίας.

Δεν κατοχυρώνεται, δηλαδή, η αντικειμενική υπόσταση των όρων ωρίμανσης της εξάλειψης του αξιοποίνου.

Πάγια θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι η άρση των προνομίων ειδικής ποινικής μεταχείρισης των μελών της Κυβέρνησης, σχετικά με το χρόνο παραγραφής των αδικημάτων, που,

πέραν της ατιμωρησίας, εισάγει το νομικό παράδοξο να τιμωρούνται μόνο οι συμμέτοχοι, οι οποίοι συνήθως εκτελούσαν εντολές και να εδραιώνεται έτσι περαιτέρω η πεποίθηση στην κοινωνία, ότι οι πολιτικοί είναι υπεράνω των νόμων».

Αποδεικνύεται επομένως περίτρανα ότι, η άποψη περί αναρμοδιότητας της Βουλής, ενόψει συγκεκριμένων εγκλημάτων δεν είναι νέα και δεν ενέχει συγκυριακή σκοπιμότητα. Αντίθετα είναι άποψη που έχει δημοσιοποιηθεί ήδη από το έτος 2010 (υπόθεση Βατοπεδίου) και εκφραστεί επίσης το 2011 (υπόθεση Τσοχατζόπουλου).

Το συμπέρασμα των παραπάνω σκέψεων, ενόψει της τεράστιας σημασίας που έχει η δικαιοκρατική αντιμετώπιση του σκανδάλου διαφθοράς στο φαρμακευτικό τομέα, που έπληξε τη χώρα, γίνεται σαφές: πράξεις νομιμοποίησης παράνομων εσόδων δεν τελούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων και επομένως δεν εμπίπτουν στο άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος. Η Βουλή επομένως είναι αναρμόδια για τη δίωξη και την εκδίκασή τους και οφείλει να επιβεβαιώσει τη σχετική αρμοδιότητα των τακτικών δικαστηρίων. Ο δρόμος για τη δικαιοκρατική αντιμετώπιση της διαφθοράς μένει έτσι εδώ ανοικτός.

Αντιστοίχως, **πράξεις δωροδοκίας και δωροληψίας δεν τελούνται** απαραίτητα -ούτε καν συνήθως- **κατά την άσκηση των καθηκόντων** με τη στενή ορθότερη έννοια των τελευταίων, όπως εκτέθηκε παραπάνω. Η μελέτη της δικογραφίας δεν ανέδειξε στοιχεία που να οδηγούν σε διαφορετικό συμπέρασμα. Οι αναφερόμενες π.χ. στη δικογραφία ως δωροληψίες πράξεις στην περίπτωση πρώην Πρωθυπουργών και πρώην Υπουργών δεν φέρονται να έχουν τελεστεί **κατά την άσκηση** (με τη στενή έννοια που προμνημονεύθηκε) συγκεκριμένων πρωθυπουργικών ή υπουργικών καθηκόντων. Κατά συνέπεια, ούτε στην περίπτωση της δωροληψίας νοείται, κατά το άρθρο 86 παρ.1 του Συντάγματος, αδίκημα τελούμενο κατά την άσκηση των καθηκόντων. Η Βουλή είναι αναρμόδια για τη δίωξη

και την εκδίκασή τους και οφείλει να αναγνωρίσει τη σχετική αρμοδιότητα και δικαιοδοσία των τακτικών δικαστηρίων.

Οι παραπάνω θέσεις δεν αποτελούν κρίσεις πολιτικής σκοπιμότητας. Στηρίζονται στην πιστή ερμηνεία και εφαρμογή του ισχύοντος Συντάγματος και της κείμενης νομοθεσίας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ωστόσο, η νομιμότητα και το κράτος δικαίου αφενός, με τις κοινωνικά και ιστορικά διαμορφωμένες αξίες και διεκδικήσεις αφετέρου, πλήρως ταυτίζονται. Η αναγνώριση ότι τα παραπάνω ερευνώμενα εγκλήματα δεν τελούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων και επομένως δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα της Βουλής, αποτρέπει θεσμικά την επέλευση των συνεπειών εφαρμογής του άρθρου 86 του Συντάγματος: την εξάλειψη των ποινικών ευθυνών, την ατιμωρησία πιο απλά των ελεγχόμενων προσώπων λόγω παρέλευσης της κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος αποσβεστικής προθεσμίας. Πραγματικά, η διάγνωση, ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η συνταγματική νομιμότητα και τα κοινωνικά αιτήματα συμπίπτουν, δεν είναι αυθαίρετη, ούτε δύσκολη. Το σύνολο των δημοκρατικών κομμάτων της χώρας μας έχουν εκφράσει γνώμη υπέρ της ριζικής αλλαγής του ισχύοντος άρθρου 86 του Συντάγματος, κατεξοχήν λόγω της προνομιακής αντιμετώπισης των ποινικών ευθυνών των πολιτικών με τη σύντομη εξάλειψη του αξιοποίνου των εγκλημάτων τους.

Το Πόρισμά μας, ως εκ τούτου, ότι η δίωξη και εκδίκαση των πράξεων δωροληψίας και ξεπλύματος παράνομων εσόδων πρέπει να αφεθεί στα τακτικά δικαστήρια, αφήνει ανοικτό το δρόμο για απονομή δικαιοσύνης, καταπολέμηση διαφθοράς, οριστική απαλλαγή των αθώων από κάθε ποινή, υπόνοια ή στίγμα, και για καταδίκη όσων θα κριθούν ένοχοι για παράνομες πράξεις που συνέβαλαν στην οικονομική κρίση της χώρας μας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, σύμφωνα και με την κεντρική Εισήγηση του Εισηγητή της ομάδας των βουλευτών-μελών της Επιτροπής που ανήκουν στο ΣΥΡΙΖΑ, κ. Νίκου Παρασκευόπουλου, και με την ενεργό συμβολή όλων των βουλευτών ΣΥΡΙΖΑ-μελών της Επιτροπής, συνεκτιμώντας δε επιπλέον τα αναφερόμενα στοιχεία των δικογραφιών που διαδοχικά διαβίβασε η Εισαγγελία προς τη Βουλή των Ελλήνων δια του Υπουργού Δικαιοσύνης αλλά και όσα καταγράφονται στα πρακτικά των Συνεδριάσεων και όσα έγγραφα εισερχόμενα ή εξερχόμενα καταχωρίστηκαν επισήμως ως υλικά της λειτουργίας της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ αυτών των πρακτικών και των εγγράφων που κατατέθηκαν στη Συνεδρίαση της Ολομέλειας την 21-2-2018, όπως επίσης και την Απόφαση της Ολομέλειας για τη σύσταση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής εξέτασης σχετικά με την υπόθεση NOVARTIS,

υποβάλουμε προς την Ολομέλεια της Βουλής το Πόρισμά μας, σύμφωνα με το οποίο, τόσο για τις πράξεις νομιμοποίησης παράνομων εσόδων όσο και για τις πράξεις δωροδοκίας και δωροληψίας για την κρινόμενη υπόθεση, η Βουλή είναι αναρμόδια για τη δίωξη και την εκδίκασή τους και οφείλει να επιβεβαιώσει τη σχετική αρμοδιότητα των τακτικών δικαστηρίων.

Με το παραπάνω περιεχόμενό του, το Πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για την υπόθεση NOVARTIS, προτείνει προς την Ολομέλεια της Βουλής τη λήψη μίας απόφασης που φιλοδοξούμε να εγγραφεί ανεξίτηλα στην κοινοβουλευτική ιστορία του τόπου μας. Πιστεύουμε ότι, με την απόφαση αυτή, η Βουλή, όχι μόνο θα ανταποκριθεί σε σύγχρονα κοινωνικά αιτήματα, στην αδήριτη ανάγκη για αναχαίτιση της διαφθοράς και στο αίσθημα δικαίου, αλλά και θα αφήσει θεσμική κληρονομιά ιστορικής σημασίας. Το Πόρισμα αυτό, πιστεύουμε, ότι θα αποδειχθεί χρήσιμο νομολογιακό δεδομένο στις μελλοντικές περιστάσεις, σε όποιο κόμμα ή παράταξη και αν θα ανήκουν τότε οι κατήγοροι ή οι εμπλεκόμενοι πολιτικοί σε ποινικές υποθέσεις. Θα απαλλάξει, τέλος, τη Βουλή από την υποκρισία να ενδύονται οι βουλευτές αναρμοδίως τη δικαστική τήβεννο, με κατά κανόνα ατελέσφορο αποτέλεσμα ως προς την πληρότητα της δικαστικής διερεύνησης των υποθέσεων.

Αθήνα, 24 Απριλίου 2018

Οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ

1. Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)
2. Δουζίνας Κωνσταντίνος
3. Δρίτσας Θεόδωρος
4. Ηγουμενίδης Νικόλαος
5. Καραγιαννίδης Χρήστος (α.α. Τσόγκας Γεώργιος)
6. Κοζομπόλη Παναγιώτα
7. Λάππας Σπυρίδων
8. Μαντάς Χρήστος
9. Παρασκευόπουλος Νικόλαος (Εισηγητής)
10. Τσίρκας Βασίλειος

2. Πορισματική Θέση του Μέλους της Επιτροπής Βουλευτού των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία, κ. Γεωργίου Λαζαρίδη

Επί των θεμάτων που εξέτασε η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, όπως αυτές προβλέπονται από το Σύνταγμα και τον Νόμο, λεκτέα τα ακόλουθα:

Α. Η ΤΥΠΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατά άρθρο 86 παρ. 3 Συντάγματος «Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής, η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης»

Κατά άρθρο 4 του ν 3126/2003 «δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, ποινική δίωξη, προανάκριση ή ανάκριση κατά Υπουργού, για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, χωρίς προηγούμενη Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής κατά τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος…»

Ακολούθως, κατά το άρθρο 5 του ιδίου ως άνω νόμου προβλέπεται ότι «….4. Η Βουλή, με Απόφαση που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί, σύμφωνα με τον Κανονισμό της, ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Με την ίδια Απόφαση τάσσεται και προθεσμία για την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης και την υποβολή του εγγράφου πορίσματος αυτής προς την Ολομέλεια μαζί με το αποδεικτικό υλικό. 5. Η επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση και μπορεί να αναθέτει σε εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών την ενέργεια ειδικότερων πράξεων σχετικών με το αντικείμενο της προκαταρκτικής εξέτασης. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης καλείται από την επιτροπή να δώσει εξηγήσεις. Όταν η αξιόποινη πράξη για την οποία διενεργείται προκαταρκτική εξέταση συνεπάγεται για τον Υπουργό οικονομικά οφέλη, κατά την έννοια του άρθρου 76 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, η επιτροπή διατάσσει την κατάσχεση τους. Για τα κατασχεθέντα αποφαίνεται το Δικαστικό Συμβούλιο του άρθρου 8, με το βούλευμα που εκδίδεται για την κατηγορία, κατά τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 11. Ο καθού η κατάσχεση μπορεί να ζητήσει την άρση αυτής, με αίτηση που απευθύνεται προς το άνω Δικαστικό Συμβούλιο όταν τούτο συγκροτηθεί. 6. Το πόρισμα του «τρίτου εδαφίου» της παραγράφου 4 πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη της ποινικής δίωξης. Αιτιολογημένη πρέπει να είναι και η πρόταση της

τυχόν μειοψηφίας, η οποία καταχωρίζεται σε χωριστό κεφάλαιο του ίδιου πορίσματος...»

Ο δε Κανονισμός της Βουλής στα άρθρα 153 έως 159 προβλέπει λεπτομερέστερα την εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου ελέγχου των ποινικών ευθυνών των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, προβλέποντας τον τρόπο λειτουργίας της Ειδικής Εξεταστικής Επιτροπής που κατά άρθρο 156 του ανωτέρω Κανονισμού διενεργεί προκαταρκτική εξέταση επί της διαβιβασθείσης δικογραφίας και έχει τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα πρωτοδικών, προκειμένου να αποφανθεί εάν θα πρέπει να ασκηθεί ή όχι ποινική δίωξη στα πλαίσια του άρθρου 86 του Συντάγματος ή εάν τα αδικήματα που φέρονται να έχουν τελεστεί δεν υπάγονται στο ως άνω άρθρο και στον ν. 3126/2003.

Ως εκ τούτου η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή που διενεργεί προκαταρκτική εξέταση θα πρέπει, εν πάσει περιπτώσει, να εξετάσει αν υφίσταται διωκτική αρμοδιότητα της Βουλής και εφαρμογή των προβλέψεων του άρθρου 86 του Συντάγματος για συγκεκριμένα αδικήματα που υπάγονται στο ν. 3126/2003 και αποδίδονται σε Υπουργούς και Υφυπουργούς .

Η εξέταση της καθ' ύλην αρμοδιότητας είναι το πρώτο θεμελιώδες στάδιο εξέτασης της εκάστοτε δικογραφίας, καθόσον, εάν διαπιστωθεί ότι έχουν τελεστεί αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου ή αδικήματα που δεν αφορούν στα καθήκοντα των ανωτέρω προσώπων, τότε αρμόδια είναι τα τακτικά ποινικά δικαστήρια και όχι το προβλεπόμενο Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 86 του Συντάγματος, ενώ επιπλέον δεν ισχύει η αποσβεστική περί αξιοποίνου προθεσμία της παρ. 3 του προρρηθέντος άρθρου, αλλά οι κοινές ποινικές περί παραγραφής διατάξεις.

Β. ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η υπό κρίση δικογραφία για το σκάνδαλο NOVARTIS διαβιβάστηκε από την Ποινική Δικαιοσύνη στην Βουλή των Ελλήνων λόγω αρμοδιότητας, ώστε να ερευνηθεί η ποινική ευθύνη των αναφερομένων προσώπων-μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών για τα αδικήματα α) δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων (άρ. 159 παρ. 1 ΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαρ. ΙΕ4 του άρθρου πρώτου του Ν. 4254/2014 (ΦΕΚ Α΄ 85/7.4.2014, β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 παρ. 1-2ΠΚ, όπως ισχύει με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 Ν. 3666/2008 (ΦΕΚ Α΄105/10-06-2008) και με την παρ. 9 α του άρθρου 24 ν. 3943/2011 (ΦΕΚ Α' 66/31.3.2011) και γ) της απιστίας σχετικά με την υπηρεσία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, στρεφόμενης κατά του Δημοσίου, εκ της οποίας η ζημία που προκλήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, η οποία υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, (άρθρα 256 περ. γ' υποπερ. ββ, 263 ΠΚ σε συνδυασμό με άρθρα 1 παρ. 1 εδ. β' Ν. 1609/1950).

Η Βουλή των Ελλήνων κατά την ΟΕ' Συνεδρίασή της 21-2-2018 (Γ Σύνοδος, ΙΖ΄ Περίοδος) εξετάζοντας την με αρ. πρωτ. 776/12-2-2018 Πρόταση για σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά τα άρθρα 86 παρ. 3 του Συντάγματος, 156 επ. του Κανονισμού της Βουλής και 5 του ν. 3126/2003 περί «ποινικής ευθύνης υπουργών», αποφάσισε, ότι υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για τα φερόμενα ως τελεσθέντα αδικήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας, καθώς και της τέλεσης νομιμοποίησης εσόδων από

εγκληματικές δραστηριότητες, ενώ απεφάνθη να μην ασκηθεί δίωξη για το αδίκημα της απιστίας σχετικά με την υπηρεσία, καθόσον έχει υποπέσει στην αποσβεστική προθεσμία της παρ. 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος. Προσέτι, η Βουλή, κατά την ανωτέρω εν Ολομελεία συνεδρίασή της, αποφάσισε την σύσταση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης προκειμένου να ερευνήσει εάν η Βουλή έχει ή όχι κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος αρμοδιότητα να ασκήσει σχετικές ποινικές διώξεις και σε αρνητική περίπτωση να επιβεβαιωθεί η διωκτική αρμοδιότητα της Ελληνικής Δικαιοσύνης .

Γ. ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

Όπως προκύπτει από το γράμμα του άρ. 1 παρ. 1 του νόμου 3126/2003, σε αυτόν υπάγονται «πλημμελήματα ή κακουργήματα, που τελούνται από Υπουργό, κατά την άσκηση των καθηκόντων του». Είναι προφανές λοιπόν πως δεν αρκεί τα κακουργήματα και τα πλημμελήματα να τελέστηκαν απλώς κατά τη χρονική διάρκεια της θητείας του, αλλά θα πρέπει να τελέστηκαν και «κατά την άσκηση των καθηκόντων του».

Συνεπώς, υπάγονται τα εγκλήματα που πραγματώνονται με την ί δ ι α την ά σ κ η σ η των υπουργικών καθηκόντων, όπως η έκδοση ατομικών ή κανονιστικών πράξεων (προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων) που αντίκεινται σε διατάξεις νόμου και συνιστούν αξιόποινες πράξεις, ενώ εξαιρούνται τα άσχετα προς τα δημόσια καθήκοντα (ομοίως κινούνταν οι προϊσχύσαντες νόμοι ΦΠΣΤ/1877 και ν.δ. 802/1971) αδικήματα όπως λόγου χάρη της ανθρωποκτονίας από δόλο (299 ΠΚ) ή από αμέλεια (302 ΠΚ), της πορνογραφίας ανηλίκων (348 Α ΠΚ), του βιασμού (336 ΠΚ) κλπ

Πέραν όμως των ανωτέρω περιπτώσεων, υφίσταται μια ενδιάμεση κατηγορία εγκλημάτων, ήτοι όσων σχετίζονται με τα υπουργικά καθήκοντα, όπως λόγου χάρη οι περιπτώσεις δωροδοκίας και δωροληψίας, για τα οποία έχουν εκφραστεί διάφορες απόψεις

Ι. Οι απόψεις

Οι τρεις υποστηριχθείσες θεωρητικές απόψεις

Από την εξέταση των θεωρητικών απόψεων, υφίστανται τ ρ ε ι ς απόψεις, ήτοι η «νεώτερη ευρεία» (υποστηριζόμενη από τον Η. Αναγνωστόπουλο), η ενδιάμεση (υποστηριζόμενη από τον Κ. Φελουτζή) και η στενή (υποστηριζόμενη από τον Λ. Μαργαρίτη και την Ε. Συμεωνίδου-Καστανίδου) .

1. Η «νεώτερη ευρεία» άποψη και η ενδιάμεση άποψη

Ενώ η παλαιώθεν ευρεία ερμηνεία με την οποία κάθε αδίκημα Υπουργού θεωρείτο ότι ενέπιπτε στον νόμο 3126/2003 έχει εγκαταληφθεί, λόγω της δριμύτατης κριτικής που έχει δεχθεί, σύμφωνα με τον Αναγνωστόπουλο η «νεώτερη ευρεία» άποψη «ανοίγει» κατά πολύ τα όρια του νόμου περί ποινικής ευθύνης υπουργών και διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του, περιλαμβάνοντας δεκτές και τις πράξεις που σχετίζονται με τα υπουργικά καθήκοντα.

2. Η στενή άποψη

Σύμφωνα με την άποψη αυτή (ενδεικτικά υποστηρίζεται από τον Λ. Μαργαρίτη και την Ε. Συμεωνίδου-Καστανίδου), στο πεδίο εφαρμογής του ειδικού ποινικού νόμου για την ποινική ευθύνη των υπουργών, υπάγονται μόνον τα εγκλήματα που

τελούνται δια της άσκησης των υπουργικών καθηκόντων, ήτοι πράξεις και παραλείψεις που αφορούν στο πλαίσιο της κατά νόμω αρμοδιότητας των μελών της Κυβερνήσεως και των Υφυπουργών. Οι πράξεις ή οι παραλείψεις τους δηλαδή σχετίζονται και ταυτίζονται άμεσα με τις αρμοδιότητές τους, όπως αυτές ρητώς περιγράφονται από το Σύνταγμα, τον νόμο και το γενικότερο κανονιστικό πλαίσιο .

Η έννοια του υπηρεσιακού καθήκοντος, δηλαδή, ερμηνεύεται στενά σε εκείνο που ειδικότερα κατά περίπτωση ο νόμος περιγράφει και προσδιορίζει. Την ίδια άποψη εκφράζει και ο καθηγητής Μπιτζιλέκης στο εγχειρίδιό του «Υπηρεσιακά Εγκλήματα» όπου αναφέρει χαρακτηριστικά: «*Κατ' αρχήν ως υπηρεσιακές πράξεις θα χαρακτήριζε εύκολα κανείς εκείνες που τελούνται στο πλαίσιο της αρμοδιότητας (τοπικής και υλικής) του υπαλλήλου, στο πλαίσιο των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί. Ο νομοθέτης ενδιαφέρεται εδώ για εκείνη τη συμπεριφορά που είναι άμεσα συνυφασμένη με την υπηρεσιακή λειτουργία, γεγονός που απαιτεί ο υπάλληλος να λειτουργεί μέσα στο πλαίσιο των από τον νόμο ή άλλων διατάξεων καθορισμένων καθηκόντων του. Τούτο διαφαίνεται από την ίδια την αντικειμενική υπόσταση που περιγράφει τον κύκλο των συγκεκριμένων αρμοδιοτήτων του υπαλλήλου, στο πλαίσιο των οποίων απαιτείται να εντάσσεται η συγκεκριμένη πράξη (λ.χ. Υπάλληλος, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η έκδοση ή η σύνταξη δημόσιων εγγράφων…, Υπάλληλος, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η εκτέλεση ποινών…) ή που χρησιμοποιεί γενικότερες εκφράσεις, όπως λ.χ. ενέργεια ή παράλειψη που ανάγεται στην υπηρεσία του (235 ΠΚ), κατά την άσκηση της υπηρεσίας του (262 ΠΚ) ή πράγμα εμπιστευμένο στον υπάλληλο (248, 249, 250, 252 ΠΚ), οι οποίες εκφράζουν ακριβώς μια τέτοια στενή σύνδεση της εγκληματικής πράξης του υπαλλήλου με τον χώρο των υπηρεσιακών δραστηριοτήτων.*»

Και συνεχίζει παρακάτω: «*Μεταξύ όμως των δύο κατηγοριών περιπτώσεων, εκείνης δηλαδή που μια πράξη τελείται από τον υπάλληλο ως ιδιώτη, χωρίς καμία σχέση με την υπηρεσιακή του δραστηριότητα, και εκείνης που τελείται στο πλαίσιο της άσκησης των υπηρεσιακών του καθηκόντων …, υπάρχει και μια σειρά άλλων περιπτώσεων, όπου η σύνδεση, με την υπηρεσιακή δραστηριότητα εμφανίζεται πιο χαλαρή. Για παράδειγμα, αναφέρεται το άρθρο 258 ΠΚ σε πράγμα, που ο υπάλληλος κατέχει «λόγω αυτής της ιδιότητός του», ή άλλες διατάξεις κάνουν λόγο για πράγμα «προσιτό στο υπάλληλο λόγω της υπηρεσίας του» (άρθρ. 248, 249, 252 ΠΚ) ή μιλά το άρθρο 241 ΠΚ για «υπάλληλο, που χρησιμοποιώντας την υπαλληλική του ιδιότητα…». Τέλος η γενική διάταξη του άρθρου 262 ΠΚ καλύπτει και κάθε έγκλημα που τελεί ο υπάλληλος απλώς «επωφελούμενος από την ιδιότητά του*».

Πέραν των ανωτέρω λεχθέντων, είναι ενδιαφέρουσα και η άποψη του Καθηγητή Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών Ανδρέα Δημητρόπουλου, ο οποίος στην μελέτη του με τίτλο «Η Ποινική Ευθύνη των Υπουργών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους» (ΕΔΔΔ τόμος 57 τευχ 1) κάνει εκτενή ανάλυση της έννοιας του υπουργικού καθήκοντος που εμπίπτει στην εφαρμογή του ν. 3126/2003. Χαρακτηριστικά αναφέρει: «.... *Συμπερασματικά ποινικά αδικήματα, που τέλεσαν οι υπουργοί «κατά την άσκηση των καθηκόντων» τους υπό την έννοια του άρθρ. 86 παρ. 1 είναι εκείνα που συγκεντρώνουν σωρευτικά (α)το χρονικό και (β) το ουσιαστικό κριτήριο, είναι δηλαδή τα ποινικά εκείνα αδικήματα, που τέλεσε ο υπουργός καθ ον χρόνον έφερε το υπουργικό αξίωμα (εντός χρόνου) αλλά και προκειμένου να υλοποιήσει την αρμοδιότητά του, να διευκολύνει την υλοποίησή του καθήκοντος και υπό την έννοια αυτή να ενεργήσει υπέρ του γενικού συμφέροντος (σχετικά)..... Συμπερασματικά η κατηγορία των «εκτός άσκησης» καθηκόντων ποινικών*

αδικημάτων περιλαμβάνει δύο υποκατηγορίες, τα «εκτός χρόνου» και τα «άσχετα». Τα ποινικά αδικήματα που δεν τελούνται εντός των απαιτουμένων χρονικών ορίων δεν είναι καν υπουργικά αδικήματα δεν τίθεται επομένως θέμα εφαρμογής των διατάξεων περί ευθύνης υπουργών. Το ίδιο όμως συμβαίνει και για τα «άσχετα» υπουργικά αδικήματα. .....Με την τέλεση των «επ ευκαιρία» ποινικών αδικημάτων ο υπουργός δεν «υπηρετεί» αλλά «χρησιμοποιεί» τα υπουργικά καθήκοντα πχ προς ίδιο πλουτισμό. Ο δράστης υπουργός δράττεται της ευκαιρίας (επ ευκαιρία), εκμεταλεύεται, ότι φέρει το υπουργικό αξίωμα προκειμένου να εξυπηρετήσει ξένους προς τις συνταγματικές διατάξεις σκοπούς και να προσπορίσει ίδιο όφελος ή άλλων προσώπων. Η υλοποίηση του καθήκοντος δεν είναι το κίνητρο, ο σκοπός και ενδεχομένως και το αποτέλεσμα της πράξης... Τα «επ ευκαιρία» ποινικά αδικήματα παρά τις ομοιότητες διαφέρουν σημαντικά και δεν είναι αδικήματα «κατά την άσκηση» των υπουργικών καθηκόντων για τα οποία κατά τη συνταγματική επιταγή εφαρμόζεται η ευνοϊκή ποινική μεταχείριση. Στις περιπτώσεις τέλεσης ποινικών αδικημάτων επ ευκαιρία της άσκησης των υπουργικών καθηκόντων εφαρμόζονται οι διατάξεις του κοινού ποινικού δικαίου...Συμπεράσματα 24. Η ευρεία ερμηνευτική εκδοχή του άρθρ. 86Σ καταλήγει σε άτοπα αποτελέσματα. Το αντικειμενικό νόημα των σχετικών συνταγματικών ρυθμίσεων αναδεικνύεται με τη στενή ερμηνεία του ευνοϊκού ρυθμιστικού περιεχομένου στην οποία οδηγεί η θεωρία του γενικού συμφέροντος, κατά την οποία μόνον τα ποινικά αδικήματα γενικού συμφέροντος μπορεί να είναι και αδικήματα τελούμενα κατά την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων. Ανάμεσα στα «κατά την άσκηση» και «επ ευκαιρία» τελούμενα ποινικά αδικήματα υπάρχει σημαντικότατη διαφοροποίηση της συνταγματικής ρύθμισης. Δεν υπάγονται όλες «συλλήβδην» οι αξιόποινες πράξεις του υπουργού σε ευνοϊκή συνταγματική μεταχείριση, αλλά πρέπει να ελέγχεται κάθε φορά, αν πρόκειται για πράξεις «κατά την άσκηση», «εκτός της άσκησης» ή «επ ευκαιρία της άσκησης των υπουργικών καθηκόντων....»

Προφανές είναι ότι τα εγκλήματα του άρ. 1 παρ. 1 και 3 ν. 3126/2003 στα οποία αναφέρεται η φράση «κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του» υπάγονται στην πρώτη κατηγορία των εγκλημάτων στα οποία υφίσταται στενή σύνδεση με τα υπαλληλικά καθήκοντα, ήτοι στα τελούμενα διά των υπαλληλικών καθηκόντων.

ΙΙ. Το πεδίο εφαρμογής

Η στενή ερμηνεία φέρεται ως ορθότερη κατά την εφαρμογή του άρθρου 86 Συντάγματος και του ν. 3126/2003 διότι:

α. Αφορά διατάξεις εξαιρετικού χαρακτήρα

Οι διατάξεις του ν 3126/2003 συνιστούν διατάξεις εξαιρετικού χαρακτήρα και ως εκ τούτου θα πρέπει να ερμηνεύονται στενά κατά γενική αρχή του δικαίου. Πέραν τούτου, ναι μεν ο συνταγματικός νομοθέτης επιθυμούσε να προστατεύσει τους φορείς του υπουργικού αξιώματος από άδικες διώξεις εν είδει πολιτικής καταδιώξεως, προκειμένου να διαφυλαχθούν σημαντικοί θεσμικοί πόλοι του Κοινοβουλίου και της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, όμως ασφαλώς η εξαιρετική αυτή θέσπιση ειδικών κανόνων δικαίου δεν χωρεί διασταλτικής ερμηνείας, καθόσον αυτή οδηγεί στο ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα, δηλαδή στην γενικευμένη αίσθηση προνομιακής αντιμετώπισης προσώπων που φέρουν αυξημένη ευθύνη για την

άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους ανατίθεται επί τη βάσει της λαϊκής κυριαρχίας.

β. Αφορά πράξεις κατά την άσκηση των καθηκόντων

Οι κοινές περί δικαίου διατάξεις για τις αξιόποινες πράξεις που δεν τελέστηκαν «κατά την άσκηση των καθηκόντων» του Υπουργού υπάγονται στις κοινές ρυθμίσεις του ποινικού, ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου.
Στην ερμηνεία αυτή συνηγορεί όχι μόνον η γραμματική ερμηνεία των ποινικών διατάξεων στα λεγόμενα «εγκλήματα περί την υπηρεσία», αλλά και νομολογιακά, αντιμετωπίζονται τοιουτοτρόπως και από τα ποινικά δικαστήρια.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται στην με αρ 381/2017 απόφαση του Αρείου Πάγου «*...Κατά το άρθρο 235 παρ.1 Π.Κ. [όπως τούτο είχε αντικατασταθεί από το άρθρο δεύτερο παρ.1 του Ν. 3666/2008 και 24 παρ.9α Ν.3943/2011, καταλαμβάνει δε την επίδικη πράξη, ως εκ του χρόνου τελέσεώς της], "υπάλληλος, ο οποίος κατά παράβαση των καθηκόντων του ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, για τον εαυτό του ή για τρίτο, ωφελήματα οποιασδήποτε φύσης ή δέχεται υπόσχεση τούτων, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας (δωροληψίας) απαιτείται, εκτός από την ιδιότητα του δράστη ως υπαλλήλου, κατά την έννοια των άρθρων 13 περίπτ. α' και 263Α του Π.Κ., ή από μέρους αυτού του ίδιου ή δια μέσου άλλου απαίτηση ή αποδοχή ωφελημάτων, που δεν δικαιούται ή αποδοχή υποσχέσεως προς παροχή αυτών (ωφελημάτων) για ενέργεια ή παράλειψή του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται ή αντίκειται στα καθήκοντά του, όπως αυτά διαγράφονται ή προκύπτουν από το νόμο ή τους υπηρεσιακούς κανονισμούς ή τις διαταγές ή οδηγίες των προϊσταμένων του ή την υπηρεσιακή του σχέση ή τη φύση της υπηρεσίας του, είναι δε αδιάφορο αν η ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου πραγματοποιήθηκε ή αν αυτός σκόπευε ειλικρινά να την πραγματώσει. Υποκειμενικώς, απαιτείται δόλος, δηλαδή γνώση του υπαλλήλου, ότι απαιτεί ή δέχεται τα ωφελήματα ή την υπόσχεση αυτών για ενέργεια ή παράλειψή του αναγόμενη ή αντικείμενα στα καθήκοντά του και θέληση αυτού να πράξει τούτο...*» Εν όψει των ανωτέρω, τα ποινικά δικαστήρια, προκειμένου να εξετάσουν εάν πραγματώνεται η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος, θα πρέπει πρωτίστως να διαπιστώσουν ότι ο υπάλληλος που δωροδοκείται έχει την κατά νόμο αρμοδιότητα να ενεργήσει συγκεκριμένη πράξη, αλλά την παραλείπει ή ενεργεί αντίθετα προς τα καθήκοντά του. Εν ολίγοις, η νομολογία αντιμετωπίζει, πλέον, την έννοια του καθήκοντως ως συνυφασμένη απολύτως με συγκεκριμένη κατά νόμω αρμοδιότητα που παραβιάζεται, εν όψει της δωροδοκίας, λόγω πράξης ή παράλειψης του υπαλλήλου (ενδεικτικά ΑΠ 171/2017, 468/2017, 565/2017, 637/2017 κοκ) .

Αντιστρόφως, εάν ο υπάλληλος δωροδοκείται ενώ δεν έχει την αρμοδιότητα να ενεργήσει συγκεκριμένη πράξη που ο δωροδοκών επιθυμεί να «αποφύγει», τότε θεωρείται ότι δεν πληρούται η αντικειμενική υπόσταση του εν λόγω αδικήματος. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ορθώς κηρύχθηκε αθώος ο κατηγορούμενος για παθητική δωροδοκία εν συρροή, εφόσον δεν είχε αρμοδιότητα προς ενέργεια των πράξεων για τις οποίες έλαβε δώρα (Ολομ. ΑΠ 857/1978 Ποιν.Χρον. ΚΘ.46), ο υπάλληλος που δωροδοκούμενος ασκεί έλεγχο εκτός από το κατάστημα που

υπαγόταν στην Β΄ ΔΟΥ, της οποίας ήταν υπάλληλος, και σε διπλανό κατάστημα της Θ΄ ΔΟΥ(ΑΠ 1149/1988, ΠοινΧρ 1989, 92) ή ο υπάλληλος του ΟΤΕ που δωροδοκούμενος εγκρίνει τις κατ' εξαίρεση τηλεφωνικές συνδέσεις για τις οποίες δεν έχει αρμοδιότητα (ΑΠ 556/1982, ΠοινΧρ 1983, 24)

Αξιοσημείωτη αναφοράς είναι και η απόφαση του ΕΔΔΑ Συγγελίδης κατά Ελλάδος (Προσφυγή αριθ. 24895/07) με την οποίαεκρινε ότι η βουλευτική ασυλία πρέπει να αφορά πράξεις που συνδέονται με την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων. Αναφέρει χαρακτηριστικά τα εξής: *«46. Σε σχέση με αυτό, το Δικαστήριο σημειώνει πως, αν ερμηνευθεί σωστά στα πλαίσια του Άρθρου 6.1, το Άρθρο 62 του Συντάγματος της Ελλάδας επιτρέπει στη Βουλή των Ελλήνων να αρνείται τη χορήγηση άδειας για ποινική δίωξη μόνο όταν οι ενέργειες στις οποίες βασίζεται η δίωξη έχουν εμφανή σχέση με τα βουλευτικά καθήκοντα.» Ομοίως, στην περίπτωση Τσαλκιτζής κατά Ελλάδος της 16-11-2006 το ως άνω δικαστήριο παρατηρεί ότι* «..Θα ήταν ασυμβίβαστο με την υπεροχή του δικαίου σε μία δημοκρατική κοινωνία και με τη θεμελιώδη αρχή που διέπει το άρθρο 6 § 1, να πρέπει, δηλαδή, να μπορούν οι αστικής φύσεως αξιώσεις να άγονται ενώπιον δικαστού, να είχε τη δυνατότητα ένα Κράτος, ανεπιφυλάκτως και άνευ ελέγχου εκ μέρους των οργάνων της Συμβάσεως, να αποκλείει της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων μία ολόκληρη σειρά προσφυγών αστικής φύσεως ή να απαλλάσσει από κάθε ευθύνη κατηγορίες προσώπων (βλ. Fayed κατά του Ηνωμένου Βασιλείου, απόφαση από 21 Σεπτεμβρίου 1994, série A no 294-B, σελ. 49, § 65)...» Οι αποφάσεις αυτές που αφορούν στο ακαταδίωκτο της βουλευτικής ασυλίας κατατείνουν στην ίδια ερμηνεία ως προς το είδος των πράξεων που οφείλει να περιλαμβάνει η βουλευτική ασυλία, δηλαδή δύνανται να υπάγονται μόνον εκείνες που αφορούν στενά στα βουλευτικά καθήκοντα.

Η ως άνω ερμηνεία εναρμονίζεται θεωρητικά και με άλλες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρ. 137 Α παρ. 1 ΠΚ, «υπάλληλος ή στρατιωτικός, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη ή η ανάκριση ή η εξέταση αξιόποινων πράξεων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων ή η εκτέλεση ποινών ή η φύλαξη ή η επιμέλεια κρατουμένων, τιμωρείται με κάθειρξη, εάν υποβάλλει σε βασανιστήρια *κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων* πρόσωπο που βρίσκεται στην εξουσία του...», όπου η έννοια «κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων» ταυτίζεται με τις πράξεις δίωξης, ανάκρισης, εξέτασης, εκτέλεσης ποινών κλπ., δηλαδή ταυτίζεται με τις ενέργειες που συνιστούν καθήκοντα των ανωτέρω προσώπων

Ακολούθως, κατ' άρ. 315Α ΠΚ «η τέλεση των εγκλημάτων των άρ. 308Α (ήτοι της απρόκλητης σωματικής βλάβης), 309 (επικίνδυνη σωματική βλάβη), 310 (βαριά σωματική βλάβη), 311 (θανατηφόρα σωματική βλάβη) ΠΚ εναντίον αστυνομικού, λιμενικού, πυροσβεστικού και υγειονομικού υπάλληλου *κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του* συνιστά ιδιαίτερη επιβαρυντική περίσταση» που συντρέχει όταν η πράξη κατά του υπαλλήλου τελείται κατά την τέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων και όχι απλά όταν σχετίζεται με αυτά.

Το ίδιο συμπέρασμα προκύπτει και από την διάταξη του άρθρου 262 ΠΚ όπου «αν ο υπάλληλος ασκώντας την υπηρεσία του ή επωφελούμενος από την

ιδιότητά του γίνει με πρόθεση υπαίτιος κακουργήματος ή πλημμελήματος που προβλέπεται σε άλλο κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα, το ανώτατο όριο της ποινής που αναγράφει ο νόμος για την πράξη αυξάνεται κατά το μισό δεν μπορεί όμως να ξεπεράσει το ανώτατο όριο που είναι γενικά ορισμένο για το κάθε είδος ποινής». Εν προκειμένω, ο νομοθέτης διαχωρίζει τον όρο «ασκώντας την υπηρεσία του» από τον όρο «επωφελούμενος από την ιδιότητά του», δηλαδή θέτει ρητή διάκριση μεταξύ των περιπτώσεων που η υπάλληλος ενεργει λόγω αρμοδιότητας από τις περιπτώσεις που ο τελευταίος χρησιμοποιεί την ιδιότητά του υπό την έννοια της επιρροής πχ σε έτερο υπάλληλο, τρίτο πρόσωπο, που έχει την εκ του νόμου αρμοδιότητα για την πράξη ή παράλειψη συγκεκριμένης ενέργειας

Ομοίως, εάν εξετάσουμε τις διατάξεις του άρθρου 73 ΕισΝΚΠολΔ και του Ν 693/1977 «περί εκδικάσεως αγωγών κακοδικίας» στο άρθρο 6 παρ. 1 του οποίου χρησιμοποιείται ο όρος «κατά την άσκησιν των αναγομένων εις την δικαστικήν λειτουργίαν καθηκόντων», θα αχθούμε στο συμπέρασμα ότι η έννοια «κατά την άσκηση των λειτουργικών καθηκόντων» ταυτίζεται με τις κατά νόμω ειδικές και συγκεκριμένες αρμοδιότητες, η παραβίαση των οποίων αφορά στην προσωπική ευθύνη από κακοδικία.

γ. Η ιστορικοβουλητική ερμηνεία

Ακόμη, όμως, κι αν ανατρέξουμε στην ιστορικοβουλητική ερμηνεία στα πλαίσια της αναθεώρησης του 2001, θα διαπιστώσουμε ότι επικράτησε η άποψη, με κύριους εκφραστές της τον Ε. Βενιζέλο και τον Α. Λοβέρδο, κατά τους οποίους οι υποθέσεις που κρίνονται ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου αφορούν «άσκηση δημόσιας εξουσίας» , άλλως «άσκηση πολιτικής». Και για τον λόγο αυτό θεωρήθηκε ότι επιβαλλόταν η συμμετοχή και διοικητικών δικαστών, «εφόσον τα καθήκοντα των Υπουργών διέπονται από κανόνες δημοσίου δικαίου, η παράβαση των οποίων συνάπτεται με τη νομοτεχνική κατάστρωση και άρα την ερμηνεία των αντίστοιχων ποινικών διατάξεων και με την ίδια την υπόσταση και τους λοιπούς όρους των σχετικών εγκλημάτων».

δ. Η ratio του Νόμου

Πέραν των ανωτέρω, η ratio των διατάξεων του ν 3126/2003 ήταν μεν να διαφυλάξουν τους Υπουργούς και τους Υφυπουργούς από την άσκηση ποινικών διώξεων μεθοδευμένων εκ μέρους των πολιτικών τους αντιπάλων και να εισάγουν μία σύντομη εκκαθάριση των σχετικών εγκλημάτων, όμως, δεν είναι δυνατόν η ερμηνεία τους να καταλήγει, κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας σε δυσανάλογη ευνοϊκή, σε σχέση με τον πολίτη, ποινική αντιμετώπιση. Και τούτο διότι και ο συντακτικός αλλά και ο κοινός νομοθέτης αντιμετωπίζει στο ποινικό πεδίο αυστηρότερα, όσους ασκούν δημόσια εξουσία, προκειμένου να διασφαλίσει το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον και να μειώσει (κατά το δυνατόν) την πιθανότητα καταχρηστικής άσκησης εξουσίας, προβλέποντας προληπτικά αυξημένη ποινική ευθύνη. Ως εκ τούτου, ο Υπουργός πρέπει να γνωρίζει για να είναι ελεύθερος για να εκπληρώσει εντός των πλαισίων του Συντάγματος και των νόμων την πολιτική αποστολή βάσει της λαικής κυριαρχίας, όμως αυτή η ελευθερία δεν θα πρέπει να άγει σε υπέρμετρο προστατευτικό πλαίσιο που να καταλήγει σε ατιμωρησία (λόγω της προβλεπόμενης σύντομης αποσβεστικής προθεσμίας) αξιόποινων πράξεων που δεν ανήκουν στο πλαίσιο των υπουργικών καθηκόντων. Και τούτο διότι θα καταλήγαμε στο στρεβλό συμπέρασμα να εντάσσουμε αξιόποινες πράξεις, όπως η

δωροδοκία ή δωροληψία στην έννοια του υπηρεσιακού καθήκοντος, γεγονός που αυτονόητα δεν δύναται να υποστηριχθεί.

Μια τέτοια αντιμετώπιση, αναλογική προς το διακύβευμα της ομαλής λειτουργίας του πολιτεύματος και του κράτους και της διαφύλαξης του δημοσίου συμφέροντος, απαιτεί ως υπαγόμενα στον νόμο 3126/2003 εγκλήματα μόνον τα τελούμενα διά της άσκησης των υπουργικών καθηκόντων, τα οποία ανάγονται στην άσκηση δημόσιας εξουσίας, άλλως στην άσκηση πολιτικής, όχι δε όσα τελούνται επ' ευκαιρία ή επ' ωφελεία αυτής.

Δ. ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Η Βουλή των Ελλήνων κατά την από 21-2-2017 απόφαση της επί της με αρ. πρωτ. 776/12-2-2018 Πρότασης για σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, απεφάνθη ότι υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις ως προς τα φερόμενα εμπλεκόμενα πρόσωπα για τα φερόμενα τελεσθέντα αδικήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας, καθώς και της τέλεσης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Συνεπώς, η Βουλή έχει ήδη κρίνει ως προς την τέλεση των ως άνω αδικημάτων και την ύπαρξης αποχρώσων ενδείξεων για τους φερόμενους ως εμπλεκόμενους Πρωθυπουργούς και Υπουργούς, ενώ ανέθεσε στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης ως προς το εάν τα φερόμενα αδικήματα της δωροδοκίας, της δωροληψίας και της τέλεσης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες υπάγονται στην έννοια των καθηκόντων των μελών της Κυβερνήσεως.

Σημειωτέον ότι είχε την δυνατότητα στην από 21-2-2018 Συνεδρίασή της να αποφασίσει την απευθείας παραπομπή της δικογραφίας στην Δικαιοσύνη (είτε με τις διαδικασίες του άρθρου 86 του Συντάγματος είτε με τις διαδικασίες της κείμενης ποινικής νομοθεσίας) όμως ορθά επέλεξε την περαιτέρω προσεκτικότερη εξέταση της δικογραφίας και την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, προκειμένου αφενός μεν να κριθεί το θέμα της διωκτικής αρμοδιότητας της Βουλής, αφετέρου να δώσει την ευκαιρία και στα φερόμενα ως εμπλεκόμενα πρόσωπα, αφού λάβουν γνώση της δικογραφίας, να έχουν επαρκή και ικανό χρόνο για την προπαρασκευή της υπερασπίσεώς τους κατά το άρθρο 20 του Συντάγματος, αλλά και να προσέλθουν ενώπιον της Επιτροπής για να ανατρέψουν τις εις βάρος τους φερόμενες ως κατηγορίες, προσκομίζοντας και όλα τα αναγκαία έγγραφα. Το γεγονός ότι η Βουλή είχε ήδη αποφανθεί στην από 21-2-2018 συνεδρίασή της, ότι υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις τέλεσης των ως άνω αδικημάτων, δεν θα εμπόδιζε την Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή, εάν διαπίστωνε, κατά τον παρεμπίπτοντα έλεγχο και τα όσα οι φερόμενοι ως εμπλεκόμενοι έγγραφα θα προσκόμιζαν και εξηγήσεις-γνώμες που αυτοί θα παρείχαν, ότι πλέον δεν υφίσταντο επαρκείς αποδείξεις ενοχής, να προτείνει τούτο στο Πόρισμά της και να το θέσει εκ νέου στην Κοινοβουλευτική Βάσανο ως οψιγενή διαπίστωση. Και για τον λόγο αυτό η Επιτροπή απέστειλε κλήση προς παροχή εξηγήσεων σε όλους τους φερόμενους ως εμπλεκόμενους «ιδίως» και όχι αποκλειστικά μόνον για την έκφραση γνώμης για το θέμα της αρμοδιότητας της Επιτροπής, όπου εκείνοι θα μπορούσαν να θέσουν κάθε νομικό και ουσιαστικό επιχείρημα, τόσο επί της αρμοδιότητας της Βουλής για την άσκηση ποινικής δίωξης, όσο και για την ουσία της υπόθεσης, προσκομίζοντας ταυτόχρονα κάθε υποστηρικτικό των ισχυρισμών τους έγγραφο.

Όμως, πέραν του Ευάγγελου Βενιζέλου, ουδείς άλλος κληθείς εκ των υπολοίπων πρώην Πρωθυπουργών και Υπουργών προσήλθε προς παροχή

εξηγήσεων-γνώμης. Και ασφαλώς οι ανωτέρω είχαν δικαίωμα να μην προσέλθουν ενώπιον της Επιτροπής (αντίστοιχο με το δικαίωμα σιωπής του ΚΠΔ), όμως η μη χρήση εκ μέρους τους του δικαιώματος αυτού μόνον επιβαρυντικά δύναται να λειτουργήσει, αφού εύλογα δεν ανατρέπει την περί επαρκών ενδείξεων για τα συγκεκριμένα αδικήματα από 21-2-2018 κρίση της Ολομελείας της Βουλής. Ούτε, βεβαίως ανατράπηκε από τα διαβιβασθέντα στις 13 Μαρτίου 2018 και στις 26 Μαρτίου 2018 συμπληρωματικά στοιχεία της δικογραφίας.

Ως εκ τούτου η ήδη εκπεφρασμένη απόφαση της 21-2-2018 της Βουλής με την οποία κρίθηκε η τέλεση των αναφερομένων αδικημάτων και η ύπαρξη επαρκών ενδείξεων ενοχής δεν ανατράπηκε κατά τις εργασίες της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Ασφαλώς, βέβαια, πέραν των ανωτέρω, η Επιτροπή είχε ως κύριο έργο την διερεύνηση αν η Βουλή έχει ή όχι διωκτική αρμοδιότητα για τα συγκεκριμένα αδικήματα, οπότε θα μπορούσε να διενεργήσει περαιτέρω προκαταρκτική έρευνα μόνον εάν αποφαινόταν στο ερώτημα αυτό θετικά. Αντιστρόφως, εάν αποφαινόταν αρνητικά, θα όφειλε να προτείνει την «αμελλητί» διαβίβαση της δικογραφίας στην τακτική Ποινική Δικαιοσύνη λόγω αρμοδιότητας χωρίς να ενεργήσει περαιτέρω προκαταρκτική εξέταση. Το θέμα αυτό δημιούργησε ένταση στην Επιτροπή από μέλη προερχόμενα από την αντιπολίτευση, διότι επιθυμούσαν, σε κάθε περίπτωση, ευρεία προκαταρκτική εξέταση με λόγου χάρη κλήση μαρτύρων και είχε ως αποτέλεσμα εν τέλει την αποχώρησή τους. Όμως, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε καθ' οιονδήποτε τρόπο να εξακολουθήσει την προκαταρκτική εξέταση, χωρίς προηγουμένως να διαπιστώσει αν υφίσταται ή όχι διωκτική αρμοδιότητα της Βουλής. Δεδομένου δε του γεγονότος, ότι το πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, εφόσον εγκριθεί από την Ολομέλεια της Βουλής, «επέχει θέση» κατά την έννοια του άρθρου 313 ΚΠΔ (67/1992 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου) παραπεμπτικού βουλεύματος, κάτι τέτοιο θα συνιστούσε σε επίπεδο ποινικού δικαίου απαγορευμένη κατά άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Η Κ.Π.Δ. υπέρβαση εξουσίας (όλως ενδεικτικώς ΑΠ Ολ 2/2012, ΑΠ Ολ 3/2009, ΟΛΑΠ 2/2009, ΟΛΑΠ 9/2008, ΟΛΑΠ 1/2008) ή απαγορευμένη νόσφιση εξουσίας κατά το διοικητικό δίκαιο.

Τέλος, θα θέλαμε να σχολιάσουμε ότι ναι μεν οι βουλευτές κατά το κοινοβουλευτικό και νομοθετικό έργο της Βουλής δύνανται να απουσιάζουν ή να απέχουν, ενεργώντας κατά την κρίση τους, όμως, εν όψει του γεγονότος ότι η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή του άρθρου 86 παρ. 3 Συντάγματος, του ν. 3126/2003 και του άρθρου 156 του Κανονισμού της Βουλής ασκεί αρμοδιότητες Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, κατά την οιονεί δικαστική αρμοδιότητα της Βουλής, μια τέτοια «μόνιμη» αποχώρηση μπορεί να ισοδυναμεί τουλάχιστον με καταχρηστική άσκηση δικαιώματος, αν όχι με αρνησιδικία!

Ε. ΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Εν όψει των ανωτέρω λεχθέντων και κατόπιν εξέτασης των στοιχείων της δικογραφίας, αλλά και όσων νέων στοιχείων διαβιβάστηκαν κατά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής, κρίνουμε ότι η Βουλή των Ελλήνων δεν έχει διωκτική κατά άρθρο 86 του Συντάγματος αρμοδιότητα, καθόσον τα αδικήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας καθώς και της τέλεσης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, δεν εμπίπτουν στα ποινικά αδικήματα, που οι εκάστοτε

εμπλεκόμενοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι τελούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, υπό την έννοια του άρθρου 86 του Συντάγματος και του ν. 3126/2003.

Η όλη μέχρι σήμερα κακή εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής οφείλεται στο ότι σε πολλές περιπτώσεις τα «επ' ευκαιρία» του υπουργικού καθήκοντος τελούμενα αδικήματα ταυτίζονταν με τα τελούμενα «κατά την άσκηση» ποινικά αδικήματα, με αποτέλεσμα οι πιο αντιπαθείς και απεχθείς περιπτώσεις υπουργικής ευθύνης, όπως τα υπό κρίση ανωτέρω αναφερόμενα αδικήματα, να απολαμβάνουν την εφαρμογή διατάξεων ευνοϊκού ρυθμιστικού περιεχομένου. Και τούτο ενώ η τέλεσή τους αντιστρατεύεται ακριβώς και απολύτως τα αντικειμενικά υπουργικά καθήκοντα. Όπως ο καθηγητής Ανδρέας Δημητρόπουλος αναφέρει «...Η αντικειμενική ερμηνεία του άρθρου 86 παρ. 1 αποκλείει από την ευνοϊκή μεταχείριση τις πλέον προκλητικές περιπτώσεις υπουργικής ευθύνης των «επ ευκαιρία» ποινικών αδικημάτων των υπουργών. Δεν είναι άλλωστε, ούτε από λογική, ούτε από καμία άλλη άποψη παραδεκτό το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η αντίθετη ερμηνεία, κατά το οποίο ο συντακτικός νομοθέτης αμείβει με ευνοϊκή ποινική μεταχείριση τον επίορκο υπουργό, που ενεργεί εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος....»

Ως εκ τούτου, αποφαινόμαστε ότι δεν τυγχάνουν εφαρμογής τα προβλεπόμενα στο άρθρο 86 του Συντάγματος και στον ν. 3126/2003 και η τακτική Ποινική Δικαιοσύνη είναι η μόνη καθ' ύλην αρμόδια για την περαιτέρω εξέταση της υπό κρίση δικογραφίας, την άσκηση ποινικής δίωξης και εκδίκαση των ως άνω φερομένων ως τελεσθέντων αδικημάτων και όσων επιπλέον ενδεχομένως διαπιστωθούν κατά την ποινική προδικασία και, συνεπώς, θα πρέπει η δικογραφία να διαβιβαστεί αρμοδίως για τις νόμιμες ενέργειες.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες αρνούμαστε να δεχθούμε την στρεβλή ερμηνεία του νόμου που καταλήγει να ταυτίζει αδικήματα, όπως την δωροδοκία, την δωροληψία ή την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες (ξέπλυμα βρώμικου χρήματος) με την έννοια του υπουργικού καθήκοντος. Το υπουργικό καθήκον δεν είναι ούτε νομικά ούτε ηθικά νοητό να ταυτίζεται με πράξεις διαφθοράς, αντίθετες προς την έννοια του ίδιου του καθήκοντος και εν γένει του δημοσίου συμφέροντος που αυτό οφείλει να εξυπηρετεί. Η αντίληψη αυτού του είδους της ευρείας ερμηνείας κατέληξε να είναι η προστασία επιόρκων πολιτικών αξιωματούχων, που κατά κίβδηλο τρόπο «νόθευσαν» την έννοια του δημοσίου συμφέροντος με το ίδιον και προσωπικόν όφελος εκείνων και των παρ' αυτών υποστηρικτών τους. Η οικοδόμηση, όμως, του κράτους δικαίου δεν μπορεί να γίνει πάνω σε πρότυπα «μεροληπτικής δικαιοσύνης» και την εκάστοτε κατά το δοκούν ερμηνεία νόμων. Έχουμε πίστη και εμπιστοσύνη στην Ελληνική Δικαιοσύνη, η οποία, είμαστε βέβαιοι, ότι θα φανερώσει όλες τις «αμαρτωλές» πτυχές του διεθνούς σκανδάλου NOVARTIS, όπως στην Ελλάδα έχει εκτυλιχθεί.

ΣΤ . ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΕΠΙΜΥΘΙΟ

Τα τελευταία χρόνια είναι έντονη η λαική απαίτηση κάθαρσης του πολιτικού συστήματος από όσους δολίως άσκησαν καταχρηστικά την ευρύτατη δημόσια εξουσία που απολάμβαναν και ανερυθρίαστα εκμεταλλεύτηκαν προς ίδιον όφελος. Η

απαίτηση αυτή είναι συνυφασμένη με μια κοινώς πανθομολογούμενη αντίληψη αίσθησης «ατιμωρησίας» των προσώπων αυτών που, παρότι επιλέχθηκαν από τον Ελληνικό Λαό να τον υπηρετήσουν στο ύπατο υπουργικό ή πρωθυπουργικό αξίωμα, εν τέλει άσκησαν την δημόσια εξουσία υπερ αυτών ή των φίλα προσκείμενών τους. Και ασφαλώς, ο Ελληνικός Λαός θα συγχωρούσε κάθε πολιτική επιλογή, ακόμη κι αν αυτή ήταν ατυχής, εφόσον είχε την πεποίθηση ότι το κίνητρο δεν εμπεριείχε προσωπικές σκοπιμότητες ή ωφέλειες. Όμως, έχει καταστεί, «πασίδηλη» η ύπαρξη διαπλοκής και η εμπλοκή σε αυτήν πολιτικών αξιωματούχων υψηλά ιστάμενων. Το «πασίδηλο» αυτό που ήταν κοινωνικός ψίθυρος κατέληξε την τελευταία οκταετία και υπο το βάρος των οικονομικών περιστάσεων να μετουσιωθεί σε οργίλη και έκδηλη αγανάκτηση και απαξίωση, αλλά και σε ανατροπή των «μεταπολιτευτικών πολιτικών κεκτημένων» της παλαιάς καθεστηκυίας τάξης.

Η Βουλή των Ελλήνων, από την άλλη, για πολλά χρόνια δεν ανταποκρίθηκε επαρκώς στο πρόταγμα της ορθής απονομής δικαιοσύνης και επέδειξε τουλάχιστον αναιτιολόγητη επιείκεια στα θέματα περί ευθύνης Υπουργών, είτε επί τη βάσει «πολιτικής αλληλεγγύης», είτε επί τη βάσει «ανταλλακτικής πολιτικής». Η ορθή, όμως, απονομή δικαιοσύνης δεν μπορεί να είναι αντικείμενο είτε προσωπικών είτε πολιτικών σκοπιμοτήτων, ούτε και αντικείμενο «προς συναλλαγή», καθόσον συνιστά βασικό και θεμέλιο λίθο της σύγχρονης Δημοκρατίας. Η Ισονομία και η Ισοπολιτεία δεν μπορούν να εφαρμόζονται υπό την αίρεση της διαπραγμάτευσης, ούτε συνάδουν με την θέσπιση ή ερμηνεία κανόνων δικαίου προνομιακή για μια μόνο επιλεγμένη ομάδα πολιτών, η Ισότητα μεταξύ των πολιτών δεν μπορεί να αποτελεί το ανεπίτευκτο ποθούμενο.

Ένα Ευνομούμενο Κράτος Δικαίου οφείλει να θεμελιώνει Θεσμούς που θα το διαφυλάσσουν, αλλά και που θα διαφυλάσσονται. Και οι Θεσμοί διαφυλάσσονται, όταν αντιλαμβάνονται και ενεργούν τον λειτουργικό τους ρόλο, όπως το επιτάσσει όχι μόνον η νομική ηθική, αλλά ο πυρήνας του δημοσίου συμφέροντος, όπως αυτός εκάστοτε εξειδικεύεται. Άλλωστε, το δημόσιο συμφέρον δεν είναι τίποτα περισσότερο από το ατομικό καλό που ταυτόχρονα συνιστά κοινωνικό καλό και αντιστρόφως.

Η Βουλή των Ελλήνων οφείλει να επανακτήσει τον ψυχικό δεσμό με τους πολίτες που (μάλλον δικαιολογημένα) θεωρούν ότι έχει συναινέσει «στο πέπλο της συγκάλυψης». Και τούτο θα το επιτύχει όταν αποφασίζει νομοθετικά με ορθοκρισία, όταν στον οιονεί δικαστικό της ρόλο λειτουργεί «αμελλητί» και αντικειμενικά, αποστέλλοντας «παραχρήμα» στην Δικαιοσύνη δικογραφίες, όπως και πράττει στην παρούσα υπόθεση NOVARTIS, αλλά κυρίαρχα θα το επιτύχει εάν στην επόμενη αναθεώρηση προβεί σε θεσμικές τομές, όπως εν προκειμένω την κατάργηση ή την εκ βάθρων αναθεώρηση του άρθρου 86 του Συντάγματος, που θα ισχυροποιήσουν και θα δώσουν τα εχέγγυα στην Δικαιοσύνη από κοινωνικό ζητούμενο να καταστεί κοινωνικό πεπραγμένο.

Απρίλιος 2018

Γεώργιος Λαζαρίδης

Βουλευτής - Β' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης

ΜΕΡΟΣ Γ΄
ΓΝΩΜΕΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Γνώμη των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας
Μελών της Επιτροπής κ.κ.

Μαυρουδή (Μάκη) Βορίδη
Γεωργίου Γεωργαντά
Παναγιώτη (Νότη) Μηταράκη
Νικολάου Παναγιωτόπουλου
Δημητρίου Σταμάτη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 61
1 Ιστορικό 63
2 Αξιολόγηση των εργασιών της Επιτροπής 64
2.1 Αποχώρηση του συνόλου της Αντιπολίτευσης από τις εργασίες της Επιτροπής 64
3 Ως προς την Ουσία 65
3.1 Ανυπαρξία, έστω και απλών ενδείξεων, περί τελέσεως αξιόποινων πράξεων 65
4 Επί της αρμοδιότητας 66
5 Εξάλειψη του αξιόποινου της απιστίας 68
6 Παραπομπή στη Δικαιοσύνη 69
7 Επίλογος 69

1 Ιστορικό

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης συνεστήθη με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018, σχετικά με την υπόθεση Novartis.

Σκοπός της Επιτροπής είναι η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της δωροληψίας και δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην με Α.Π. 776/12.02.2018 πρόταση του Πρωθυπουργού και Προέδρου της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα και 144 Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, καθώς και του Πρόεδρου της Κ.Ο. των ΑΝΕΛ κ. Παναγιώτη Καμμένου και 8 Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας.

Η εν λόγω πρόταση των κοινοβουλευτικών ομάδων ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ υποβλήθηκε, σε συνέχεια του υπ. αριθμ. 9986/06.02.2018 εγγράφου του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με το οποίο διαβιβάστηκε στη Βουλή το υπ' αριθμ. 1344/05.02.2018 έγγραφο της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου.

Με το εν λόγω έγγραφο η κ. Εισαγγελέας διαβίβασε στη Βουλή των Ελλήνων, αμελλητί κατά δήλωσή της, την ποινική δικογραφία με ΑΒΜ ΕΔ 2016/373 κατά το μέρος που αφορά τη διερεύνηση ενδεχόμενης ποινικής ευθύνης δύο πρώην Πρωθυπουργών και οκτώ πρώην Υπουργών και συγκεκριμένα των: 1) Α. Σαμαρά, 2) Π. Πικραμένου, 3) Δ. Αβραμόπουλου, 4) Α. Λοβέρδου, 5) Α. Λυκουρέντζου, 6) Μ. Σαλμά, 7) Αδ. Γεωργιάδη, 8) Ι. Στουρνάρα, 9) Ε. Βενιζέλου και 10) Γ. Κουτρουμάνη, για τις πράξεις α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων, β) της παθητικής δωροδοκίας και γ) της απιστίας σχετικά με την υπηρεσία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 120.000 €, στρεφόμενης κατά του δημοσίου, εκ της οποίας η ζημία που προκλήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας η οποία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 €.

Εντύπωση εξάλλου προκαλεί το γεγονός ότι τα ανωτέρω πρόσωπα αναφέρονται ονομαστικά στο με Α.Π. 1344/5.2.2018 διαβιβαστικό έγγραφο της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου. Ωστόσο στο ίδιο έγγραφο, αποσιωπάται το όνομα του κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, ο οποίος φέρεται να μην έχει προχωρήσει σε έκδοση δελτίου τιμολόγησης φαρμάκων για το 2015.

Αντίθετα, από την κα Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, επιλέγεται η ακόλουθη διατύπωση: «[...] από τον τότε διατελέσαντα Υπουργό Υγείας [...]», γεγονός που φανερώνει σαφή πρόθεση διαφορετικής μεταχειρίσεως των εμπλεκομένων προσώπων με μοναδικό κριτήριο την πολιτική τους ταυτότητα.

2 Αξιολόγηση των εργασιών της Επιτροπής

Η Επιτροπή σε όλες τις συνεδριάσεις της είχε ως θέμα την οργάνωση των εργασιών της πλην μίας που είχε ως αντικείμενο την ακρόαση ενός εκ των εμπλεκομένων, κατόπιν αιτήματός του, και συγκεκριμένα του κ. Ευάγγελου Βενιζέλου.

Δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο επιτροπής που επί σειρά συνεδριάσεων ασχολείται με την οργάνωση των εργασιών της αλλά τελικώς δεν εργάζεται.

2.1 Αποχώρηση του συνόλου της Αντιπολίτευσης από τις εργασίες της Επιτροπής

Το σύνολο της Αντιπολίτευσης πρότεινε τη σε βάθος διερεύνηση της υποθέσεως με πλήρη άσκηση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής που της παρέχονται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 153 του ΚτΒ και συγκεκριμένα με την εξέταση των ήδη εξετασθέντων στα πλαίσια της διεξαχθείσας ενώπιον της κας. Εισαγγελέως προκαταρκτικής εξετάσεως, προστατευομένων και μη, μαρτύρων, τυχόν άλλων που θα επροτείνοντο από τα μέλη της Επιτροπής, την ανάγνωση των εγγράφων που περιλαμβάνονται στη δικογραφία αλλά και τυχόν άλλων που θα προσκομίζονταν κατά την διάρκεια των εργασιών της επιτροπής και εν γένει τη διενέργεια κάθε νομίμου πράξεως προς διερεύνηση της αλήθειας.

Η πλειοψηφία της Επιτροπής απέρριψε την κατατεθείσα εγγράφως πρόταση των βουλευτών της Αντιπολίτευσης, προκρίνοντας ότι αντί για τα ανωτέρω η Επιτροπή θα έπρεπε να συζητήσει για την αρμοδιότητά της και να μην ερευνήσει τις ενώπιόν της εισαχθείσες προς έρευνα και ποινική αξιολόγηση πράξεις. Η άρνηση της πλειοψηφίας της Επιτροπής να προχωρήσει σε ουσιαστική και πλήρη έρευνα της υποθέσεως οδήγησε σε διακοπή της συμμετοχής των μελών της Αντιπολίτευσης στις εργασίες της Επιτροπής με την επιφύλαξη της επιστροφής τους αν η πλειοψηφία μετέβαλε άποψη και δεχόταν την πλήρη διερεύνηση της υπόθεσης, πράγμα που τελικώς ουδέποτε συνέβη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 1:

Με ευθύνη της κυβερνητικής πλειοψηφίας η Προανακριτική Επιτροπή, επέλεξε συνειδητά, να μην εξετάσει την υπόθεση. Αποφάσισε να μην εξετάσει μάρτυρες να μην διερευνήσει τα πραγματικά γεγονότα, μη επιτρέποντας την αποκάλυψη της αλήθειας. Αξίζει εν προκειμένω να σημειωθεί ότι δεν υφίσταται προηγούμενο, όπου το σύνολο της Αντιπολίτευσης, αλλά και το σύνολο των εμπλεκομένων πολιτικών προσώπων να ζητούν από επιτροπή που ελέγχεται από την κυβερνητική πλειοψηφία να προχωρήσει στην διερεύνηση υποθέσεως και αυτή να το αρνείται. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή κατέστη οργανικό μέρος της εξυφανθείσας από την Κυβέρνηση σκευωρίας για τη σπίλωση των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης.

3 Ως προς την Ουσία

3.1 Ανυπαρξία, έστω και απλών ενδείξεων, περί τελέσεως αξιόποινων πράξεων

Καταρχήν, το βασικό και ουσιώδες ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο υπάρχουν, έστω και απλές ενδείξεις υπόνοιας τέλεσης των αδικημάτων που αναφέρονται στο διαβιβαστικό της εισαγγελίας, δηλαδή της δωροδοκίας, της δωροληψίας και της απιστίας.

Στην πρόταση των Κ.Ο. ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ δεν υπάρχει περιγραφή συγκεκριμένων πράξεων προς εξέταση ανά εξεταζόμενο πρόσωπο, διότι, ελλείψει συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων, ούτε οι ίδιοι οι προτείνοντες την σύσταση της Επιτροπής απετόλμησαν κάτι σχετικό.

Αντίθετα, η πρόταση αναφέρεται σε κατηγορίες αδικημάτων (απιστία, δωροδοκία, δωροληψία, νομιμοποίηση), γενικά και χωρίς να αναφέρει πουθενά συγκεκριμένη πράξη που θα συγκροτούσε την αντικειμενική υπόσταση κάποιου εκ των προαναφερθέντων αδικημάτων.

Και αυτό παρά την ρητή πρόβλεψη της παρ. 3 του αρ. 154 του Κανονισμού της Βουλής «Η πρόταση για άσκηση δίωξης πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια τις πράξεις ή τις παραλείψεις που σύμφωνα με το νόμο για την ευθύνη των Υπουργών είναι αξιόποινες...».

Έρχεται επίσης σε ευθεία αντίθεση με την παρ. 1 του αρ. 5 του ν. 3126/2003 «Η πρόταση για άσκηση της ποινικής δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές, με συγκεκριμένη αναφορά στα στοιχεία της αξιόποινης πράξης και μνεία των διατάξεων που παραβιάστηκαν, διαφορετικά είναι απαράδεκτη».

Τέλος η επιτροπή, όπως ήδη προαναφέρθηκε, δεν προχώρησε στην ουσιαστική εξέταση των ζητημάτων της δικογραφίας, ούτε στην εξέταση των εμπλεκόμενων προσώπων και των μαρτύρων.

Ειδικώς δε ως προς το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ακόμα και στις καταθέσεις των προστατευόμενων μαρτύρων και στο λοιπό υλικό, δεν αναφέρεται πράξη που να συνιστά προσπάθεια νομιμοποίησης, άρα από τη δικογραφία δεν προκύπτει ο,τιδήποτε σχετικό με το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, η δε κατηγορία αυτή, μη περιλαμβανομένη, και ορθώς, στο διαβιβαστικό της Εισαγγελίας, προσετέθη, προφανώς μόνο για λόγους πολιτικού εντυπωσιασμού και στα πλαίσια του σχεδίου σπιλώσεως των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 2:

Δεν προέκυψαν από την διαδικασία ενδείξεις τέλεσης οποιουδήποτε αδικήματος των αναφερόμενων πολιτικών προσώπων. Εξάλλου ουδέν αποδεικτικό στοιχείο σχετικό περιέχεται στη σχετική δικογραφία, πέραν των τριών μαρτυρικών καταθέσεων προσώπων - εμφανιζόμενων ως προστατευόμενων -, καταθέσεις που δεν έχουν ελεγχθεί είτε από την Δικαιοσύνη είτε από την Προανακριτική Επιτροπή και που από μόνες τους έχουν μηδενική αποδεικτική αξία, ως σαφώς ορίζει η Δικονομία. Ειδικώς δε για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, στην υπό αξιολόγηση δικογραφία δεν υφίσταται το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο ούτε καν στις καταθέσεις των προστατευόμενων μαρτύρων και εν γένει η παραμικρή έστω και ελάχιστη ένδειξη τελέσεώς του.

4 Επί της αρμοδιότητας

1. Η αρμοδιότητα της Βουλής θεμελιώθηκε ήδη με την παραπομπή της δικογραφίας από τη Δικαιοσύνη στην Βουλή. Και τούτο διότι η Δικαιοσύνη κράτησε, και ορθώς, προς διερεύνηση το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα ως μη υπαγόμενο στο νόμο περί ευθύνης υπουργών, διαβίβασε όμως τα αδικήματα της απιστίας και της δωροδοκίας στη Βουλή, κρίνοντας ήδη ότι υπάγονται στο νόμο περί ευθύνης των υπουργών και άρα στην αρμοδιότητα της Βουλής.

2. Η αρμοδιότητα της Βουλής επαναβεβαιώθηκε με την πρόταση των βουλευτών της πλειοψηφίας για τη σύσταση της ειδικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξετάσεως.

Η πρόταση και η απόφαση προβλέπονται στο άρθρο 86 παρ. 3, δηλ. έχει ήδη υπάρξει κατάφαση της αρμοδιότητας της Βουλής.

Εξάλλου η Βουλή, όχι μόνο επελήφθη, αλλά και ήδη απεφάνθη, για το αδίκημα της απιστίας, κρίνοντας ότι έχει εξαλειφθεί το αξιόποινό του.

Άρα τι να ερευνήσει η επιτροπή ως προς την αρμοδιότητά της;

Η Βουλή ήδη απεδέχθη την αρμοδιότητά της εφαρμόζοντας ορθά την ήδη υφισταμένη νομολογία των Δικαστηρίων (ΣυμβΕφΑθ 1440/2010, ΠοινΔικ 2010, σελ. 825, ΣυμβΕιδΔικ 1/2011, ΠοινΧρον ΞΑ/2011) και συστήνοντας τη συγκεκριμένη επιτροπή.

Εκκινούμενη όμως από την πολιτική της στόχευση και την προειλημμένη απόφασή της, όπως αυτή είχε ήδη περιγραφεί ήδη προ της διαβιβάσεως της

συγκεκριμένης δικογραφίας στην Βουλή από τον Αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Παπαγγελόπουλο και προκειμένου να επιτελέσει τον ρόλο που της είχε ανατεθεί στα πλαίσια της σκευωρίας, η κυβερνητική πλειοψηφία παγιδεύτηκε σε ένα νομικό και πολιτικό absurdum.

Δηλαδή, εφαρμόζοντας το άρθρο 86 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος διαβιβάστηκε η δικογραφία στην Βουλή, η πλειοψηφία έκανε πρόταση για να κινηθεί η διαδικασία του ελέγχου των πράξεων ώστε να κινηθεί ποινική δίωξη κατά των πολιτικών προσώπων, έστησε κάλπες για να αποφασίσει την σύσταση της επιτροπής η Ολομέλεια (άρθρο 86 παρ. 3), εισάγει το πόρισμα για απόφαση στην Ολομέλεια, αλλά αφετέρου όλα αυτά για να αποφανθεί ότι δεν έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με το άρθρο 86!!!

Ισχυρίζεται όμως η πλειοψηφία ότι τυχόν εφαρμογή του άρθρου 86 θα έχει ως συνέπεια τη διάγνωση της εξαλείψεως του αξιοποίνου, κατ' εφαρμογήν της αποσβεστικής προθεσμίας του ίδιου άρθρου. Με την σκέψη αυτή αποκαλύπτει τα κίνητρά της: αδιαφορεί για την ορθή ερμηνεία, καταπατά Σύνταγμα, νόμους και νομολογία, για να επιτύχει το πολιτικό της σχέδιο, για να επιτύχει τον προαποφασισμένο στόχο της.

Πέραν της λογικής αντινομίας, ως αυτή εξετέθη ανωτέρω, πέραν της πρόδηλης πολιτικής σκοπιμότητας όμως, η κυβερνητική πλειοψηφία διαπράττει και ένα περαιτέρω λογικό άλμα:

Διότι για να κριθεί αν έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο της ελεγχόμενης πράξης των πολιτικών προσώπων, πρέπει πρώτα να κριθούν δύο πράγματα:

α) αν υπάρχει ποινικώς αξιόλογη πράξη και
β) ο χρόνος τελέσεώς της.

Μη υφιστάμενης ποινικώς αξιόλογης πράξης, δεν τίθεται θέμα εξαλείψεως του αξιοποίνου.

Άρα πρώτα θα κριθεί το ζήτημα της υπάρξεως έστω απλών ενδείξεων περί τελέσεως μίας αξιόποινης πράξης, μετά θα προσδιοριστεί ο χρόνος τελέσεώς της και μετά θα διαπιστωθεί αν υπάρχει νομικός λόγος που κωλύει την δίωξή της, όπως είναι η εξάλειψη του αξιοποίνου, η παραγραφή κλπ.

Αυτό όμως μπορεί να γίνει μόνο αν υπάρξει διερεύνηση της ουσίας της υποθέσεως.

Αυτό ακριβώς δηλαδή που αρνήθηκε η πλειοψηφία.

Αρνούμενη η πλειοψηφία της Επιτροπής να ερευνήσει την ουσία της υποθέσεως, παραβιάζει τη λογική και νομική τάξη.

Γιατί λοιπόν αρνήθηκε η πλειοψηφία να εξετάσει την ουσία της υποθέσεως;

Γιατί είναι έντρομη ότι θα αποκαλυπτόταν η σκευωρία, οι ψευδομάρτυρες, τα χαλκεία της Κυβέρνησης και κυρίως οι ηθικοί αυτουργοί της ψευδομαρτυρίας.

Για αυτό επέλεξε να κρυφτεί πίσω από το θέμα της αρμοδιότητας πανικόβλητη, ώστε να αποφύγει την αποκάλυψη της αλήθειας, δηλαδή ότι **το «μεγαλύτερο σκάνδαλο» είναι στην πραγματικότητα η μεγαλύτερη σκευωρία**.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 3

Η πλειοψηφία της Επιτροπής αρνήθηκε να εξετάσει την ουσία της υποθέσεως παρά την πάγια νομολογία των Δικαστηρίων επί του θέματος διότι δήθεν αν το έπραττε κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στην εξάλειψη του αξιοποίνου.

Δηλαδή ενώ η Εισαγγελέας Διαφθοράς διαβιβάζοντας την δικογραφία στην Βουλή και ταυτοχρόνως κρατώντας το μέρος της που αφορούσε το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες για το οποίο μάλιστα έχει ήδη ασκήσει προανακριτικές πράξεις εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος και αναγνώρισε την αρμοδιότητα της Βουλής, ενώ η πλειοψηφία εφάρμοσε με την σειρά της το άρθρο 86 του Συντάγματος προτείνοντας αρχικά και εν συνεχεία συγκροτώντας την επιτροπή, εν συνέχεια απεφάνθη, παρά την ενιαία νομολογία των Δικαστηρίων ότι δήθεν δεν έχει αρμοδιότητα και δεν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 86.

Έτσι όμως δεν εξέτασε καν αν υπάρχουν έστω ελάχιστες ενδείξεις για την ύπαρξη αξιοποίνων πράξεων. Και αρνήθηκε να το κάνει, διότι αν το έκανε θα αποκαλυπτόταν η σκευωρία, τα ψεύδη, οι ψευδομαρτυρίες, τα χαλκεία της Κυβέρνησης.

Πανικόβλητη, κρύφτηκε πίσω από την δήθεν αναρμοδιότητά της, αποκαλύπτοντας όμως τον οργανικό της ρόλο στην κυβερνητική σκευωρία.

5 Εξάλειψη του αξιόποινου της απιστίας

Ως προς το αδίκημα της απιστίας, η Ολομέλεια έκρινε ότι δεν αποτελεί αντικείμενο εξέτασης από την Προανακριτική και ως εκ τούτου αυτό δεν περιλαμβάνεται στην απόφαση σύστασης της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Συγκεκριμένα, οι Κ.Ο. των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ πρότειναν να μην ασκηθεί δίωξη για τα αδικήματα της απιστίας, και ως εκ τούτου να μην εξεταστούν από την Προανακριτική Επιτροπή, κρίνοντας εκ των προτέρων ότι έχει παρέλθει η τασσόμενη από το αρ. 86, παρ. 3 του Συντάγματος, δηλαδή μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος.

Και τούτο χωρίς να έχει διαπιστώσει αν υπάρχουν ενδείξεις για την τέλεση του αδικήματος της απιστίας.

Η επιλογή όμως αυτή κατέστη επιτακτική προκειμένου να απαλλαγεί ο μόνος πραγματικά εμπλεκόμενος υπουργός κ. Κουρουμπλής.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 4

Η κρίση περί εξάλειψης του αξιοποίνου της απιστίας χωρίς ουσιαστικό έλεγχο της υποθέσεως εξυπηρέτησε τη σκοπιμότητα της απαλλαγής του μόνου πραγματικά εμπλεκομένου Κουρουμπλή.

6 Παραπομπή στη Δικαιοσύνη

Το Σύνταγμα, άρθρο 86 παρ 4, προβλέπει συγκεκριμένη διαδικασία διαβίβασης της υπόθεσης στην Δικαιοσύνη, διαδικασία που η πλειοψηφία δεν εφαρμόζει.

Όπως αναγνωρίζει και ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ (Συνεδρίαση 9 Μαρτίου 2018) «*Τι θα πει, εμείς θα παραπέμψουμε την υπόθεση στη Δικαιοσύνη; Η μία εξουσία παραπέμπει στην άλλη; Έχει τέτοια αρμοδιότητα να παραπέμψει την υπόθεση στη Δικαιοσύνη; Δίκιο έχετε. Διαπιστωτική θα είναι η κρίση μας. Η Δικαιοσύνη έχει αρμοδιότητα και το σωστό ρήμα θα είναι να πούμε ότι διαπιστώνεται*».

Συμπέρασμα 5:

Η Προανακριτική Επιτροπή απλώς θα διαπιστώσει την αναρμοδιότητα της Βουλής και δε θα διαβιβάσει την υπόθεση στη Δικαιοσύνη, όπως για επικοινωνιακούς λόγους επικαλείται η πλειοψηφία.

7 Επίλογος

Η όλη υπόθεση σύστασης και λειτουργίας της Επιτροπής απεδείχθη ότι ήταν μια συντονισμένη προσπάθεια σπίλωσης πολιτικών αντιπάλων, χωρίς ποτέ να κληθούν μάρτυρες, να εξεταστεί το υλικό και να δοθεί στα εμπλεκόμενα πρόσωπα η

δυνατότητα να απαντήσουν επί της ουσίας των υποτιθέμενων κατηγοριών (οι οποίες όπως προαναφέραμε, ποτέ δεν προσδιορίστηκαν).

Συμπέρασμα 6:

Η διαχείριση της υπόθεσης από την Κυβέρνηση με την ενεργό σύμπραξη της κυβερνητικής πλειοψηφίας συνιστά υλοποίηση ενός σχεδίου σπίλωσης των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης, το οποίο κατέπεσε ελλείψει οιουδήποτε αποδεικτικού στοιχείου αφήνοντας τους σκευωρούς εκτεθειμένους απέναντι στο Σύνταγμα, τον Ποινικό Δικαστή και κυρίως απέναντι στον Λαό μας.

Αφού πρώτα εφάρμοσαν τις διατάξεις του Συντάγματος για την ευθύνη των υπουργών, αφού έστησαν κάλπες σπιλώνοντας τους πολιτικούς τους αντιπάλους, εν συνέχεια, αρνήθηκαν να εξετάσουν την ουσία της υποθέσεως, παρά την επίμονη αίτηση του συνόλου της Αντιπολιτεύσεως και των εμπλεκομένων προσώπων, δήθεν για να αποφύγουν την εξάλειψη του αξιόποινου αν και άριστα γνώριζαν ότι η διαπίστωση αυτή έπεται της διερευνήσεως της ουσίας της υποθέσεως. Και αυτό το έκαναν για να μην αποκαλυφθεί η σκευωρία και για να παραμένουν ανυπεράσπιστοι οι πολιτικοί τους αντίπαλοι.

Η σκευωρία όμως έχει αποκαλυφθεί, ο ελληνικός λαός γνωρίζει, το σχέδιο έχει ήδη καταρρεύσει και αποκαλύψει το απεχθές πρόσωπο της συκοφαντίας, της συνομωσίας και της σπίλωσης που χαρακτηρίζει την Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ.

Γνώμη του Βουλευτού της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ. Μέλους της Επιτροπής

κ. Θεοδώρου Παπαθεοδώρου

Κ.Ο. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ.

Σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής της 21ης Φεβρουαρίου 2018 συνεστήθη Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της δωροληψίας και δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην πρόταση, από τα δέκα (10) αναφερόμενα σε αυτή πολιτικά πρόσωπα, κατά το άρθρο 86 παρ.3 Σ, τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του Ν. 3126/2003 περί «ποινικής Ευθύνης των Υπουργών».

1. **Συνταγματικό και νομικό και πλαίσιο.**

Σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 1-3 Σ η δίωξη, η ανάκριση, η προανάκριση ή η προκαταρκτική εξέταση κατά προσώπων που είναι ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για αδικήματα που φέρεται να τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής, που λαμβάνεται ύστερα από πρόταση 30 τουλάχιστον Βουλευτών, συγκρότηση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και τελικά απόφαση για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών. Είναι, επομένως προφανές ότι, κατά το Σύνταγμα, βασική αποστολή και κύρια αρμοδιότητα αυτής της Επιτροπής δεν είναι μόνο η υποβολή πρότασης προς την Ολομέλεια της Βουλής για άσκηση ή μη ποινικής δίωξης κατά των αναφερομένων πολιτικών προσώπων, αλλά, πρωτίστως, η ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης. Τούτο συνεπάγεται την ουσιαστική άσκηση από την Επιτροπή του συνόλου των εισαγγελικών αρμοδιοτήτων που αυτή έχει . Υπενθυμίζουμε πως το άρθρο 156 παρ. 4 του Κανονισμού της Βουλής ορίζει ότι η Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση(...).

Βεβαίως, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 154 του Κανονισμού, η πρόταση για άσκηση δίωξης πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια τις πράξεις ή τις παραλείψεις που σύμφωνα με το νόμο για την ευθύνη των Υπουργών είναι αξιόποινες και να μνημονεύει τις διατάξεις που παραβιάστηκαν.

Ωστόσο, στην από 12 Φεβρουαρίου 2018 πρόταση του συνόλου των Βουλευτών ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν εξατομικεύονται και ουδόλως προσδιορίζονται

επαρκώς οι πράξεις και οι παραλείψεις που θεωρούνται αξιόποινες σε αντιστοιχία προς το καθένα από τα αναφερόμενα πρόσωπα και πληρούν την νομοτυπική υπόσταση των οικείων διατάξεων του Ποινικού Κώδικα ή ειδικών ποινικών νόμων. Ταυτόχρονα περιλαμβάνεται στην πρόταση διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης από τη Βουλή η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, χωρίς να προσδιορίζονται ούτε πράξεις ούτε ποια από τα αναφερόμενα πρόσωπα αφορούν αυτές. Για το αδίκημα όμως αυτό έχει νομολογιακά κριθεί ότι η αρμοδιότητα ανήκει στην τακτική ποινική Δικαιοσύνη και όχι στη Βουλή, αν μη τι άλλο λόγω της αποσύνδεσης από το βασικό αδίκημα και λόγω του χρόνου τέλεσης των σχετικών πράξεων .

Εναντίον της απόφασης της Ολομελείας της Βουλής και των διαλαμβανομένων στην πρόταση της πλειοψηφίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ο Ευ. Βενιζέλος, πρώην Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης άσκησε ένσταση απαραδέκτου για παραβίαση των προϋποθέσεων του άρθρου 154 παρ. 3 εδ. α' του Κανονισμού της Βουλής θεωρώντας την πρόταση των Βουλευτών ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προδήλως αόριστη και δικονομικά απαράδεκτη, με συνέπεια την απόλυτη ακυρότητα της όλης προδικασίας. Η κυβερνητική πλειοψηφία της Επιτροπής απέρριψε την ένσταση, χωρίς να απαντήσει επί της ουσίας στους ισχυρισμούς του κ. Βενιζέλου.

2. Το πολιτικό πλαίσιο

Με την έναρξη των εργασιών της Επιτροπής, η κυβερνητική πλειοψηφία επέμεινε συστηματικά στον περιορισμό της συζήτησης στην πρόταση των Βουλευτών ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και όχι στην εκτέλεση της εντολής που η Επιτροπή είχε λάβει με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής. Ειδικότερα, ενώ η απόφαση της Ολομέλειας της 21ης Φεβρουαρίου όριζε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της δωροληψίας και δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, η κυβερνητική πλειοψηφία επέμεινε, κατά την πρότασή της, να ερευνηθεί η αρμοδιότητα της Βουλής να διερευνήσει σε επίπεδο προκαταρκτικής εξέτασης διώξεις για τα προαναφερθέντα αδικήματα και σε περίπτωση αρνητικής απάντησης να επιβεβαιωθεί η αρμοδιότητα της Δικαιοσύνης, η οποία όμως έχει ήδη κρίνει ότι η αρμοδιότητα ανήκει στη Βουλή προς την οποία διαβίβασε τη δικογραφία, με εξαίρεση την πιθανή τέλεση του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων, για την οποία και προβαίνει σε ερευνητικές ενέργειες χωρίς να αναμένει οποιαδήποτε πόρισμα της Επιτροπής και οποιαδήποτε απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής. Η αρμοδιότητα και βεβαίως η δικαιοδοσία της

τακτικής ποινικής δικαιοσύνης δεν κρίνεται από τη Βουλή και τις επιτροπές της, όπως και το αντίστροφο .

Σε αλλεπάλληλες συνεδριάσεις, η πλειοψηφία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ των μελών της Επιτροπής αρνήθηκε να επιληφθεί της προδικασίας, να ασκήσει ουσιαστικά τα εισαγγελικά της καθήκοντα, να εξετάσει τους τρεις ανώνυμους και άλλους μάρτυρες σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ΚΠΔ και τελικά να διερευνήσει σε βάθος την υπόθεση σε συνθήκες νομιμότητας και διαφάνειας. Λειτούργησε παρελκυστικά ως προς τον προγραμματισμό και την οργάνωση των εργασιών, επαναφέροντας συνεχώς και μονοδιάστατα το ζήτημα της διερεύνησης της αρμοδιότητας της Επιτροπής, υιοθετώντας μια ερμηνεία σκοπιμότητας απολύτως στενή και ευθέως αντίθετη προς τη πάγια νομολογία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων και του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 86, καθώς και των δικαστικών τους συμβουλίων, όπως και προς την πάγια κοινοβουλευτική πρακτική .

Υιοθετώντας την πρωτοφανή ερμηνεία σκοπιμότητας περί τεχνητού περιορισμού του κύκλου των εγκλημάτων που εμπίπτουν στη διάταξη του άρθρου 86 Σ, η κυβερνητική πλειοψηφία υποστήριξε ότι πράξεις δωροδοκίας και δωροληψίας «δεν τελούνται απαραίτητα ούτε καν συνήθως κατά την άσκηση των υπουργικών και πρωθυπουργικών καθηκόντων». Συνεπώς, κατά την γνώμη της πλειοψηφίας, η Βουλή είναι αναρμόδια για τη δίωξη και την εκδίκασή τους και οφείλει να αναγνωρίσει τη σχετική αρμοδιότητα και δικαιοδοσία της Δικαιοσύνης, στην οποία θα πρέπει να γίνει η αναπομπή του σχετικού φακέλου από τη Βουλή. Όμως αν τα αδικήματα της δωροδοκίας/ δωροληψίας ως αδικήματα περί την υπηρεσία, θεωρηθεί ότι δεν έχουν τελεσθεί κατά την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων, τότε δεν πληρούται η νομοτυπική υπόσταση των σχετικών αδικημάτων, δηλαδή δεν υπάρχει καν αδίκημα προς διερεύνηση !

Κατά την άποψη της Δημοκρατικής Συμπαράταξης η εξαρχής μεθόδευση της πρότασης περί διερεύνησης της αρμοδιότητας της Βουλής και συγκρότησης Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης -ενώ η κυβερνητική πλειοψηφία είχε την παραπάνω θέση-, δεν αποσκοπούσε παρά στην επιχείρηση σπίλωσης των αναφερόμενων στο φάκελο δέκα (10) πολιτικών προσώπων και στη συντήρηση σκιών για ωμούς πολιτικούς λόγους. Η κοινοβουλευτική πλειοψηφία γνώριζε ότι η Επιτροπή θα εμποδιζόταν από την αρχή να επιληφθεί με συνθήκες διαφάνειας της προδικασίας. Στην ουσία, για την κυβερνητική πλειοψηφία η Επιτροπή συνεστήθη όχι για τη διερεύνηση και διαλεύκανση της αλήθειας ως προς την εμπλοκή των αναφερόμενων προσώπων στην υπόθεση Novartis, αλλά για να

διενεργηθεί μεταξύ των μελών της ένας δήθεν θεωρητικός- επιστημονικός διάλογος περί του εύρους της αρμοδιότητας της Επιτροπής.

Ενδεικτικό της εν λόγω μεθόδευσης, αλλά και της ενορχηστρωμένης απόπειρας ηθικής και πολιτικής προσβολής των αναφερομένων προσώπων ήταν η, από 20 Μαρτίου 2018, πρόταση και απόφαση των Βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας της Επιτροπής να απορρίψουν την πρόταση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης για πρόσκληση μαρτύρων, εξέταση των ανώνυμων μαρτύρων ενώπιον της Επιτροπής, αναζήτησή και ανάγνωση εγγράφων και διενέργεια επί της ουσίας προανακριτικού χαρακτήρα πράξεων, με το σκεπτικό ότι πρώτα πρέπει «να αποφασίσει η Επιτροπή επί του ζητήματος της αρμοδιότητας». Μετά από αυτή την εξέλιξη, η αποχώρησή μας από την Επιτροπή, όπως και όλων των μελών-βουλευτών προερχόμενων από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, ήταν η μόνη ενδεδειγμένη πολιτική πράξη για την καταγγελία της παραπάνω μεθόδευσης και της προειλημμένης απόφασης της πλειοψηφίας να οδηγήσει τις συνεδριάσεις της Επιτροπής στο αδιέξοδο της αναρμοδιότητας. Η θέση μας αυτή επιβεβαιώθηκε από το γεγονός ότι, στη συνέχεια, η πλειοψηφία συνεδριάζουσα «εν ολομελεία συγκυβέρνησης» ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κατέληξε σε μία διάγνωση πολιτικής σκοπιμότητας περί αναρμοδιότητας της Επιτροπής να διερευνήσει την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων από τα αναφερόμενα πρόσωπα.

Είχαμε καταγγείλει εξαρχής και σταθερά αυτή τη διαφαινόμενη εξέλιξη σκοπιμότητας και ευτελισμού των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, αναδεικνύοντας το γεγονός ότι η παράλειψη ουσιαστικής εξέτασης της υπόθεσης ενώ είχε συσταθεί η Επιτροπή, θα οδηγούσε αναπόδραστα στη συγκάλυψη της υπόθεσης, στη συντήρηση των αμφιβολιών και των σκιών εναντίον των πολιτικών αντιπάλων των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και στην αποστέρηση από τα αναφερόμενα πρόσωπα του δικαιώματος στο «φυσικό δικαστή», ώστε να λάμψει η αλήθεια. Γι αυτό το λόγο είχαμε διεκδικήσει από την πρώτη στιγμή να έρθουν όλα στο φως με την ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης και χωρίς επίπλαστα δικονομικά προσκόμματα.

Το αδιέξοδο της αναρμοδιότητας ισοδυναμεί με τη συγκάλυψη της αλήθειας και τον πολιτικά ύποπτο χειρισμό της όλης υπόθεσης. Το ότι η Βουλή είναι δήθεν αναρμόδια να ελέγξει τα παραπάνω αδικήματα και ότι αρμόδια πλέον είναι η τακτική Δικαιοσύνη είναι λανθασμένη και αποπροσανατολιστική θέση. Το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής ορίζουν ρητά ότι εφόσον συνεστήθη η Επιτροπή με απόφαση της Ολομέλειας, ο μόνος «φυσικός» δικαστής για τα αναφερόμενα πρόσωπα και τη διερεύνηση της ενδεχόμενης τέλεσης των αδικημάτων είναι η

Βουλή, το Συμβούλιο του Ειδικού Δικαστηρίου και εν τελεί το Ειδικό Δικαστήριο. Η Δικαιοσύνη απέστειλε τη δικογραφία στη Βουλή θεωρώντας ότι αυτή είχε την αποκλειστική αρμοδιότητα, όπως το Σύνταγμα ορίζει. Η αναπομπή της δικογραφίας και πάλι στη Δικαιοσύνη για τα διαλαμβανόμενα στο διαβιβαστικό της Εισαγγελέως αδικήματα - όπως λανθασμένα υποστηρίζει η κυβερνητική πλειοψηφία- είναι πράξη αντίθετη στην πάγια νομολογία που έκρινε ότι αρμοδιότητα γι αυτά έχει μόνο η Βουλή.

Ωστόσο, στο μείζον αδίκημα της απιστίας που συνδέεται και με ενδεχόμενη ζημία του δημοσίου, η πλειοψηφία ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με μεγάλη άνεση αποδέχθηκε εξαρχής ότι επήλθε εξάλειψη λόγω παρόδου του προβλεπόμενου χρόνου. Με τον τρόπο βεβαίως αυτό προστατευόταν ο Υπουργός Υγείας της πρώτης περιόδου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ κ. Π. Κουρουμπλής. Επίσης, η πλειοψηφία, ενώ ακολουθεί, υποτίθεται, το διαβιβαστικό έγγραφο της εισαγγελίας, διαφοροποιείται ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων και τελικά ενώ γνωρίζει ότι η δικαιοσύνη δεν είναι αρμόδια για πράξεις ενδεχόμενης δωροδοκίας / δωροληψίας, εισηγείται την εκ νέου διαβίβαση της δικογραφίας για να συγκαλυφθεί η άρνηση της να καλέσει για εξέταση τους περιβόητους ανώνυμους μάρτυρες.

Συνεπώς, πρόκειται για απόφαση σκοπιμότητας, συγκάλυψης και πολιτικού χειρισμού της υπόθεσης που κατέληξε σε αυτό που η κοινή γνώμη ήδη αποκαλεί «φιάσκο», στο βαθμό που πλέον δεν τίθεται θέμα επιστροφής του φακέλου στη Δικαιοσύνη. Η Δικαιοσύνη διά των αρμοδίων Εισαγγελέων άρχισε και συνεχίζει να διερευνά ως έχει δικαιοδοσία και αρμοδιότητα την ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τυχόν άλλα αδικήματα που συσχετίζονται με αυτή, χωρίς να έχει ανάγκη την άδεια της Βουλής. Για τα υπόλοιπα αδικήματα για τα οποία συνεστήθη η Επιτροπή και εμπίπτουν στα αποκλειστική αρμοδιότητα της Βουλής, η κυβερνητική πλειοψηφία της Επιτροπής αρνήθηκε να διερευνήσει την ενδεχόμενη τέλεσή τους, να εξετάσει μάρτυρες, να διαγνώσει την αξιοπιστίας τους, να αναζητήσει και να αναγνώσει έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στην κατοχή της Novartis ή αλλοδαπών υπηρεσιών και να διενεργήσει πράξεις προανακριτικού χαρακτήρα.

Η σπουδή με την οποία κατέληξε στην δήθεν αναρμοδιότητα η πλειοψηφία της Επιτροπής εντείνει την εικόνα της σκευωρίας και των κατασκευασμένων κατηγοριών εναντίον των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης, εφόσον η πλειοψηφία αρνήθηκε εξαρχής να επιληφθεί ακόμα και της προδικασίας, ώστε αν

τελικά οδηγείτο στην διάγνωση της αναρμοδιότητας να είχε ελέγξει πρώτα την εγκυρότητα των καταθέσεων των αποκαλούμενων «ανωνύμων» μαρτύρων, οι οποίοι κατηγορούνται από όλα ανεξαιρέτως τα αναφερόμενα πρόσωπα για απόλυτα ψευδείς, συκοφαντικές και δικονομικά άκυρες μαρτυρικές καταθέσεις.

Για τους παραπάνω λόγους δηλώνουμε ότι το πόρισμα της πλειοψηφίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ των μελών της Επιτροπής μας βρίσκει απολύτως αντίθετους από συνταγματικής, ποινικής και πολιτικής πλευράς.

Γνώμη του Βουλευτού του
Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή
Μέλους της Επιτροπής

κ. Ιώαννη Λαγού

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ – Β΄ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 86 ΠΑΡ. 3 ΣΥΝΤ. ΚΑΙ 153 ΕΠ.
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΟΡΙΣΜΑ

Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, εκπροσωπούμενου από τον Βουλευτή Β΄ Πειραιώς Ιωάννη ΛΑΓΟ

****

-Ι-
ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Το σκάνδαλο της NOVARTIS προέκυψε κατόπιν εκτεταμένης έρευνας που διεξήγαγε το FBI για λογαριασμό της Αμερικανικής Δικαιοσύνης, τα δε στοιχεία που συνιστούν το μεγαλύτερο μέρος της δικογραφίας που βρίσκεται σήμερα στα χέρια της Ελληνικής Δικαιοσύνης, είναι προϊόν δικαστικής συνδρομής. Είναι προφανές πως από τη στιγμή που στις καταθέσεις έγινε λόγος περί εμπλοκής πολιτικών προσώπων, ήταν μονόδρομος η ενεργοποίηση Προανακριτικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της συμμετοχής τους, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος. Επομένως οι ανεδαφικές και υποκριτικές αιτιάσεις της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ περί «πολιτικών διώξεων» των στελεχών τους, κορυφαίων Υπουργών και Πρωθυπουργών που προέρχονται από τον πολιτικό και ιδεολογικό τους χώρο, γίνονται για ευνόητους λόγους πολιτικής κατανάλωσης και καμία σχέση δεν έχουν με την πραγματική διερεύνηση ενός υπαρκτού σκανδάλου.

Η εν λόγω Επιτροπή είχε για ακόμα μια φορά μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα από την προηγούμενη (Επιτροπή διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης κατά Παπαντωνίου για συμβάσεις εξοπλιστικών προγραμμάτων) να αποφασίσει περί ζητημάτων που κατά την πεποίθησή μας ήταν ήδη λυμένα. Και μάλιστα λυμένα με τον τρόπο που η Χρυσή Αυγή είχε προτείνει τότε, σε «ανύποπτο» για την πλειοψηφία και την μείζονα αντιπολίτευση χρόνο, όταν η «παντοκρατορία» της «κρατούσας» ερμηνείας του κατάπτυστου «νόμου περί ευθύνης Υπουργών», δεν αμφισβητείτο από κανέναν, παρά μόνο θεωρητικά.

Είχαμε τότε υποστηρίξει βάσιμα την νομική θέση που τώρα απετέλεσε τον κατευθυντήριο άξονα της λογικής της κυβερνητικής πλειοψηφίας – η οποία έστω όψιμα προσεχώρησε στην ορθή θεώρησή μας- ότι δηλαδή το άρθρο 86 του Συντάγματος επιτρέπει την ερμηνεία της παραπομπής των ευθυνομένων για εγκλήματα Υπουργών και μελών της Κυβέρνησης, στην τακτική δικαιοσύνη.

Χαρακτηριστική είναι η παραδοχή αυτής ακριβώς της απόψεως με το ολιγόλογο, αλλά άκρως «αποκαλυπτικό» της υποχώρησης των απόψεων της πλειοψηφίας Δελτίο Τύπου που εξεδόθη με αρ. πρωτ. 22 στις 18/4/2018, σύμφωνα με το οποίο «*Με την κρίση της η Επιτροπή αποφαίνεται για το κρίσιμο θέμα, με το οποίο κλήθηκε από την Ολομέλεια της Βουλής να ασχοληθεί. Δέχεται ότι δεν έχει η ίδια η Βουλή αρμοδιότητα να διώξει πράξεις δωροληψίας και πράξεις νομιμοποίησης παράνομων εσόδων από εγκληματικές πράξεις, που φέρονται ότι τελέστηκαν από*

τους αναφερόμενους Πρωθυπουργούς και Υπουργούς. Ως εκ τούτου αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της τακτικής Δικαιοσύνης...»

Χρήσιμο είναι στο σημείο αυτό, προκειμένου να αναδείξουμε τον εμπαιγμό των θεσμών και της Δικαιοσύνης που επιχειρείται από σύσσωμο το πολιτικό σύστημα που δήθεν κόπτεται για την νομιμότητα, να παραθέσουμε επί λέξει, τα όσα είχε υποστηρίξει στο δημοσιευμένο Πόρισμά της η Χρυσή Αυγή, για το νομικό ζήτημα που απασχόλησε επί μακρόν και αυτή την Επιτροπή, ώστε να αναδειχθεί η λύση στην οποία – για πολιτικούς λόγους- αναγκάστηκε σήμερα η πλειοψηφία να προσχωρήσει:

«Ένα άλλο ζήτημα που έχει αποτελέσει σημείο νομικής αντιπαράθεσης στην εφαρμογή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών είναι αν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 86 του Συντάγματος υπάγονται οποιαδήποτε εγκλήματα «σχετίζονται» με την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων ή μόνο τα εγκλήματα εκείνα τα οποία τελούνται στην άσκηση των υπουργικών καθηκόντων.

Στη θεωρία (βλ. Ε. Συμεωνίδου-Καστανίδου ΠοινΔνη 2011, σελ. 496επ.) τείνει να επικρατήσει η άποψη ότι: α) με βάση τον γενικό ερμηνευτικό κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο εξαιρετικές ρυθμίσεις, όπως του άρθρου 86 Συντ., πρέπει να ερμηνεύονται με στενό και περιοριστικό τρόπο και β) επίσης, αφορμή αυτής της ερμηνείας αποτελεί το γεγονός ότι στον νόμο 3126/2003 δεν γίνεται λόγος για εγκλήματα που σχετίζονται με τα υπουργικά καθήκοντα, αλλά για εγκλήματα που τελέστηκαν κατά την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων. Από την ερμηνεία αυτή προκύπτει ότι στο πεδίο εφαρμογής των ως άνω διατάξεων εμπίπτουν μόνο οι πράξεις άσκησης πολιτικής, δηλ. πράξεις άσκησης της δημόσιας εξουσίας που το Σύνταγμα παραχωρεί σε ορισμένα πρόσωπα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, όπως η έκδοση διαταγμάτων, οι πράξεις γενικότερης άσκησης εξουσιαστικών καθηκόντων που αναφέρονται στο αξίωμα και ***όχι όλες οι παράνομες πράξεις που γίνονται «επ' ευκαιρίας» της άσκησης των υπουργικών καθηκόντων****, όπως είναι οι υπεξαιρέσεις, απιστίες κλπ. Αυτή είναι και η πραγματικά ορθή ερμηνεία της βούλησης του νομοθέτη, αφού είναι φυσικό αυτός να μην ήθελε να συμπεριλάβει στην αυξημένης περιωπής μεταχείριση τον Υπουργό που εγκληματεί για αδικήματα* ***που δεν σχετίζονται άμεσα με την λειτουργία που του έχει ανατεθεί*** *. Σύμφωνα με την στρεβλή νομική εκδοχή που έχει επικρατήσει- με την πλήρη και ένοχη συμπαράσταση ολόκληρου του πολιτικού συστήματος- υπάγεται στην έννοια του νόμου περί ευθύνης Υπουργών και στην αυξημένη συνταγματική προστασία και ο Υπουργός που «κατά την άσκηση των καθηκόντων του» προβαίνει σε βιασμό, σε εμπόριο ναρκωτικών ή σε άλλες άσχετες με τα στενώς εννοούμενα «καθήκοντά» πράξεις που χαρακτηρίζονται ως κακουργήματα!*

Αν υιοθετηθεί η παραπάνω ***ορθή νομική ερμηνεία που στηρίζεται πλέον από πολλούς επιστήμονες****, η σύντομη «παραγραφή» (ορθότερα αποσβεστική προθεσμία) των δύο κοινοβουλευτικών περιόδων, αδρανοποιείται, με αποτέλεσμα,* ***να μπορεί να ασκηθεί ποινική δίωξη στον Υπουργό*** *για όλα τα αδικήματα που διέπραξε, τα οποία δεν σχετίζονται* ***άμεσα*** *με την ουσιαστική άσκηση των καθηκόντων του, αλλά «επ' ευκαιρία της θέσης του».*

Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα Πρωθυπουργοί, Υπουργοί και Υφυπουργοί που έχουν διαπράξει- με οποιαδήποτε μορφή συμμετοχής- ποινικά αδικήματα που σχετίζονται με οποιασδήποτε μορφής χρηματισμό (μέσω σύναψης υπόγειων συμφωνιών απευθείας ή μέσω παρένθετων προσώπων) να μην απαλλάσσονται των ευθυνών τους λόγω συμπλήρωσης της αποσβεστικής προθεσμίας, αλλά να

λογοδοτούν και να υφίστανται τις ανάλογες ποινικές κυρώσεις κατόπιν παραπομπής τους στην τακτική δικαιοσύνη, ήτοι στα αρμόδια δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι παγίως και από την πρώτη στιγμή, ο Λαϊκός Σύνδεσμος- Χρυσή Αυγή έχει ταχθεί υπέρ της άμεσης κατάργησης του κατάπτυστου νόμου περί ανευθυνότητας (και όχι «ευθύνης») Υπουργών, τον οποίο θεωρεί μια από τις σημαντικότερες αιτίες απαξίωσης του πολιτικού συστήματος, που ενισχύει τη διαφθορά και αποτελεί το βασικότερο από τα κακώς νοούμενα «κεκτημένα» της συναλλαγής και της πολιτικής υποκρισίας στη χώρα μας, μαζί με τη «βουλευτική ασυλία». Πεποίθησή μας είναι ότι εάν το πολιτικό σύστημα είχε την παραμικρότερη πρόθεση να προχωρήσει με την αναθεώρηση στην κατάργηση του νομοθετήματος αυτού μαζί με το άρθρο 86 Συντ., θα το ήδη παρακάμψει με τους ανωτέρω ***υπαρκτούς σήμερα*** *νομικούς τρόπους, που αναφέρθηκαν ανωτέρω και προτείνονται από πολλούς επιστήμονες, αντί να καλύπτεται ένοχα πίσω από τη δήθεν «μελλοντική αναθεώρηση». Αυτός επομένως, είναι ο μοναδικός λόγος για τον οποίο δεν επιλέγονται οι ανωτέρω λύσεις, αυτός είναι ο λόγος που τόσες διαπιστωμένες και τεκμηριωμένες νομικά εγκληματικές πράξεις Υπουργών και συνεργατών τους, παραμένουν ακόμα στο απυρόβλητο, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της Δικαιοσύνης.»*

Από τα παραπάνω καθίστανται σαφή δύο δεδομένα: α) Ότι η κυβερνητική πλειοψηφία απεδέχθη σήμερα την ορθή νομική άποψη που είχε απορρίψει ως «ανέφικτη» πριν από λίγους μόλις μήνες στην περίπτωση των εξοπλιστικών και που είχε προτείνει η Χρυσή Αυγή και β) Ότι η επιλογή αυτή δεν οφείλεται σε ξαφνική «επιφοίτηση», αλλά σε μικροκομματική σκοπιμότητα με βάση την οποία ερμηνεύεται κατά το δοκούν το Σύνταγμα και οι νόμοι από τα κόμματα που αυτοπροσδιορίζονται στο φάσμα του λεγόμενου «συνταγματικού τόξου». Στην μεν περίπτωση Παπαντωνίου η λογική της προστασίας του οδήγησε στην υποστήριξη της παραγραφής, στη δε περίπτωση της NOVARTIS επελέγη η (ορθή) παραπομπή στην τακτική Δικαιοσύνη, όπως έπρεπε παγίως να συμβαίνει κατά τα ανωτέρω.

-ΙΙ-
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Από τις ελάχιστες και άνευ ουσιαστικής σημασίας συνεδριάσεις της Επιτροπής, η οποία αναλώθηκε όπως είπαμε στα παραπάνω διαδικαστικά ζητήματα, λίγα στοιχεία προέκυψαν. Αυτό συνέβη λόγω της στρεβλής και παρελκυστικής τακτικής της πλειοψηφίας που παλινωδούσε μεταξύ εξετάσεως όλων των εμπλεκομένων πολιτικών προσώπων και της τελικής αποφάσεώς της για παραπομπή στη Δικαιοσύνη.

Συγκεκριμένα, η αρχική της απόφαση περί εξετάσεως των πολιτικών προσώπων, ήταν μοιραίο να «σκοντάψει» στο εύλογο ενδεχόμενο αίτημά τους για εξέταση προτεινομένων από τους ίδιους, μαρτύρων, τους οποίους συνακόλουθα θα έπρεπε υποχρεωτικά να εξετάσει η Επιτροπή, σύμφωνα με τον ΚΠΔ. Αυτό θα σήμαινε ότι οι εργασίες της Επιτροπής θα διαρκούσαν αόριστο χρόνο, με αμφίβολα όμως αποτελέσματα, αφού η ίδια δεν θα είχε τη δυνατότητα να διεξέλθει το σύνολο

των νέων εγγράφων που καθημερινά ενσωματώνονταν στη δικογραφία, γιατί με τον τρόπο αυτό, οι εργασίες της θα διαρκούσαν στο διηνεκές.

Το αδιέξοδο στο οποίο περιήλθε η κυβερνητική πλειοψηφία με τις παλινωδίες της περί της παραπομπής ή όχι της υποθέσεως στην τακτική Δικαιοσύνη, έφερε ως συνέπεια την αντίδραση των εκπροσώπων των κομμάτων, οι οποίοι αποχώρησαν, καταγγέλλοντας ο καθένας για δικούς του λόγους την διαδικασία.

Πριν την εξέλιξη αυτή, χρήσιμα ήταν τα στοιχεία που κατά την εκτίμησή μας προέκυψαν από την μελέτη της δικογραφίας που έφτασε στη Βουλή, για την εμπλοκή συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων. Τα στοιχεία αυτά, παρά την άκρως υποκριτική ομόφωνη (πλην Χρυσής Αυγής) στάση της Επιτροπής για «κεκλεισμένων των θυρών» διαδικασία χωρίς καμία δημοσιότητα, είδαν το φως της δημοσιότητας και έπαιξαν το ρόλο τους στην τελική απόφαση της πλειοψηφίας περί παραπομπής της υποθέσεως στη Δικαιοσύνη.

Τα σημαντικότερα από αυτά, μπορούν να συνοψιστούν στα εξής αναμφισβήτητα ευρήματα:

Α) Το χειρόγραφο σημείωμα Σαμαρά προς τον Φρουζή (Διευθύνοντα Σύμβουλο της NOVARTIS και Πρόεδρο του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας) με το κινητό τηλέφωνο του Χρ. Σταϊκούρα, την ίδια στιγμή που με διαρροές και ανακοινώσεις του ο Σαμαράς διατεινόταν ότι μόνο μία φορά και μόνο σε δημόσια εκδήλωση συνάντησε τον Φρουζή. Το καταφανές αυτό ψεύδος, καταρρίπτεται επίσης τόσο από το κατασχεθέν ημερολόγιο της γραμματέως του Φρουζή με τις αναλυτικές και τακτικές αναφορές της περί συναντήσεων Φρουζή-Σαμαρά όσο και τον άμεσο δίαυλο επικοινωνίας που υπήρχε μεταξύ των δύο ανδρών. Χαρακτηριστικές είναι στο σημείο αυτό οι σημειώσεις : «*Ο Σαμαράς θέλει όπως του είπατε να μιλήσετε και σε άλλες εταιρείες όπως η Roche*». Τα εν λόγω ευρήματα έρχονται εμμέσως να επικυρώσουν την κατά τα λοιπά μη αποδείξιμη με τα μέχρι σήμερα γνωστά στοιχεία, μαρτυρία του προστατευόμενου μάρτυρα που μίλησε αναλυτικά περί της γνωστής συνάντησης Φρουζή- Σαμαρά στο Μαξίμου και την μεταφορά από τον πρώτο προς τον δεύτερο τροχήλατης βαλίτσας με χαρτονομίσματα των 500 και 200 Ευρώ.

Από τις επαφές αυτές καθίσταται σαφές ότι ο Φρουζής ήθελε να ασκήσει πιέσεις στον τότε Πρωθυπουργό να συναινέσει σε ένα «σύμφωνο σταθερότητας» όπως ο πρώτος το ονόμαζε, ανάμεσα στην τότε Κυβέρνηση και στις φαρμακοβιομηχανίες προκειμένου οι φαρμακοβιομήχανοι να πάρουν τα χρήματα που οφείλονταν σε αυτούς από το δημόσιο ταμείο και να κυκλοφορήσουν νέες άδειες για φάρμακα στην εγχώρια αγορά. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται επιστολή του Φρουζή στον Σαμαρά τον Μάρτιο του 2012, δύο (2) μόλις μήνες πριν την ανάρρησή του στην πρωθυπουργικό θώκο.

Το γεγονός της άμεσης επαφής Σαμαρά- Φρουζή, παρά τις μεθοδεύσεις και διαρροές του πρώτου περί του αντιθέτου, αποδεικνύεται εκτός των ανωτέρω και από την ένοχη στάση Σαμαρά σχετικά με τον περιβόητο στενό συνεργάτη του δικηγόρο Παπασταύρου, γνωστό από την εμπλοκή του με τη «λίστα Λαγκάρντ». Ο Σαμαράς, εμφανώς αμήχανος από τις αποδείξεις περί «συνεργασίας» του με τον Φρουζή, και προσπαθώντας να αντικρούσει ισχυρισμό προστατευόμενου μάρτυρα στην πρόσφατη μήνυσή του κατά Τσίπρα, μαρτύρων κατηγορίας και... δικαστών για την υπόθεση Novartis, αναφέρει συγκεκριμένα ότι «*...στις 21 Οκτωβρίου του 2014 ο Στ. Παπασταύρου δεν θα μπορούσε να έχει συναντήσει τον κ. Φρουζή, αφού πριν από μόλις 2 ημέρες παντρευόταν στις Σπέτσες...*». Όπως όμως απεκαλύφθη αμέσως μετά

από δημοσίευμα του «Βηματοδότη», στο ανύποπτο χρονικά 2014, η εφημερίδα σε παραπολιτικό της σχόλιο είχε επί λέξει αναγράψει «*Ούτε μήνας του μέλιτος ούτε καν βδομάδα του μέλιτος. Ο σύμβουλος του Πρωθυπουργού και πιστός συνεργάτης του Στ. Παπασταύρου επέστρεψε αμέσως στο Μέγαρο Μαξίμου και άρχισε τις προετοιμασίες για την κρίσιμη συνάντηση με την τρόικα, μετά τον γάμο του το περασμένο Σάββατο…*». Ποιος είναι άραγε ο λόγος ο Σαμαράς να ψεύδεται για ένα τόσο επουσιώδες γεγονός όπως ο γάμος του Παπασταύρου, αν όχι για να συγκαλύψει τις έκνομες συναλλαγές του με τον Φρουζή; Από την άλλη, ποιος ο λόγος να μην παραδεχτεί τις επαφές του με τον τελευταίο ή μέσω των συνεργατών του αν επρόκειτο για «θεσμικές συναντήσεις» που θα είχε κάθε δικαίωμα να κάνει με την ιδιότητά του, αν αυτές οι συναντήσεις δεν ενείχαν τον παράγοντα της συναλλαγής ή της εξωθεσμικής παρέμβασης; Σε οποιαδήποτε ανάγνωση και αν προβεί κάποιος, είναι σαφές ότι θα καταλήξει πως ο Σαμαράς έχει βάσιμο λόγο να αποκρύψει την σχέση του με τον Φρουζή και αυτός δεν είναι άλλος από την επιβεβαίωση της παράνομης συναλλαγής που κατατίθεται λεπτομερώς από τον προστατευόμενο μάρτυρα, στο Μέγαρο Μαξίμου.

Β) Αναμφισβήτητη από τα μέχρι σήμερα υπάρχοντα στη δικογραφία στοιχεία η εμπλοκή του Άδωνη Γεωργιάδη, με την ιδιότητά του ως Υπουργού Υγείας. Η κατοχή από τον Φρουζή μιας γραμμής κινητού τηλεφώνου που είχε ο πρώτος χορηγήσει (όπως προκύπτει από μαρτυρική κατάθεση προστατευόμενου μάρτυρα) καθώς και μια σειρά από σημειώματα (personal note to MoH) και μάλιστα σε ενικό πρόσωπο προς τον Γεωργιάδη, που αποδεικνύουν αν μη τι άλλο την οικειότητα που είχε αναπτυχθεί μεταξύ των δύο ανδρών, καθιστά βέβαιη την συνεργασία τους. «*Σε παρακαλώ να παρακολουθείς εκ του σύνεγγυς καθημερινά και προσωπικά την εξέλιξη των ανωτέρω θεμάτων…*», «*Σε παρακαλώ, σταμάτα τους πειραματισμούς της ΕΠΥ, οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο το δημόσιο συμφέρον. Δεν είναι εποχή για πειραματισμούς και ερασιτεχνισμούς…*».

Χαρακτηριστικό επίσης ότι μετά τις «νουθεσίες» Φρουζή προς Γεωργιάδη ψηφίζεται το λεγόμενο «πολυνομοσχέδιο», στο οποίο περιλαμβάνονται ως διατάξεις οι εν λόγω εκζητούμενες ρυθμίσεις που αποδόθηκαν από τον τότε Υπουργό σε «εντολές της τρόικας», χωρίς αυτό ασφαλώς να ισχύει.

Επιπλέον, η κατάθεση της προστατευόμενης μάρτυρος «Κελέση» κάνει λόγο για «επιδίωξη της απόκτησης επιρροής της Novartis δια της καταβολής δώρων». Συγκεκριμένα η εν λόγω μάρτυρας ισχυρίζεται ότι δόθηκαν 250.000 Ευρώ στον Γεωργιάδη, ο δε τελευταίος «ξέπλυνε» την παροχή αυτή ως «έξοδα εγγραφής» (registration fees) στο Χάρβαρντ. Κατά την ίδια μάρτυρα ο Γεωργιάδης εμφανίζεται εκτός από το παραπάνω ποσό να πήρε 2.000.000 Ευρώ για να φροντίσει να αποπληρωθούν σύντομα χρέη του Δημοσίου προς την Novartis ύψους 65.000.000 Ευρώ.

Οι γεμάτες αμηχανία και άγχος δημόσιες τοποθετήσεις Γεωργιάδη, μετά την δημοσιοποίηση των παραπάνω ευρημάτων, αποδεικνύουν περαιτέρω την εμπλοκή του. Όχι μόνο οι δικαιολογίες περί «ψυχρού κλίματος» μεταξύ του Υπουργείου και ΣΦΕΕ (ενστάσεις επί της επίμαχης ρύθμισης που εξεδόθησαν) καταρρίπτονται από τις αλλαγές που προώθησε η Κυβέρνηση στην τιμολόγηση των φαρμάκων τον Ιανουάριο του 2014, αλλά και η ρητορική περί «μείωσης της φαρμακευτικής δαπάνης» αποδεικνύεται έωλη και υποκριτική, αφού η ποσοστιαία συμμετοχή της NOVARTIS στην δαπάνη αυξήθηκε και δεν μειώθηκε, σύμφωνα με τα επικαλούμενα στοιχεία.

Γ) Αντίστοιχης σημασίας φέρεται να είναι και η εμπλοκή του Γιάννη Στουρνάρα. Εκτός της ύπαρξης στην δικογραφία συμφωνητικών με τα οποία η NOVARTIS μίσθωνε τις υπηρεσίες του ως ελευθέρου επαγγελματία σε προγενέστερο της υπουργοποίησής του χρόνου- που προφανώς οδηγεί στον αυτονόητο συνειρμό της άμεσης προσωπικής επαφής μεταξύ Φρουζή- Στουρνάρα κατά την ερευνόμενη περίοδο- άξιες λόγου είναι και οι σχέσης της συζύγου του Στουρνάρα Λίνας Νικολοπούλου δια της εταιρείας της MINDWORK με άλλα στελέχη της NOVARTIS.

Δ) Σχετικά με την εμπλοκή του επίσης πρώην Υπουργού Υγείας Δ. Αβραμόπουλου, έγιναν γνωστά τα εξής: Η εταιρεία Φαρμασερβ Lilly ΑΕΒΕ φέρεται να είχε σχέσεις με τον Αβραμόπουλο ο οποίος κατά την ίδια μάρτυρα «Κελέση» εξυπηρετούσε διαχρονικά τα συμφέροντά της. Η τελευταία εμπλέκει την εταιρεία στην αγορά εμβολίων για τον ιό της γρίπης Η1Ν1. Ειδικότερα η εμπλοκή Αβραμόπουλου συνίσταται στην αγορά δεύτερης παρτίδας εμβολίου, με απόφαση του ιδίου, χωρίς να έχει εξαντληθεί η πρώτη παρτίδα, εμβόλια τα οποία έληξαν αχρησιμοποίητα, ενώ πληρώθηκαν στο 100%. Η δωροδοκία Αβραμόπουλου λάμβανε χώρα, σύμφωνα με την μάρτυρα μέσω της παραπάνω αναφερθείσας φαρμακευτικής εταιρείας.

Ε) Η εμπλοκή του ονόματος του επίσης πρώην Υπουργού Υγείας Παναγιώτη Κουρουμπλή (ο οποίος διετέλεσε Υπουργός έως το φθινόπωρο του 2015) αφορά την φερόμενη ως ύποπτη τιμολόγηση φαρμάκων το 2016. Το στοιχείο που προέκυψε, αφορούσε την διαβίβαση ενός εγγράφου από την πρώην Εισαγγελέα Διαφθοράς Ράικου προς τον Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Ιωάννη Σέβη, που έκανε λόγο για απάτη και «ληστεία» κατά την τιμολόγηση των φαρμάκων και ειδικά για μια υπουργική απόφαση που εξέδωσε ο Κουρουμπλής που θεωρήθηκε ως προκλητική υπέρ των φαρμακευτικών εταιρειών δεδομένου ότι με αυτήν τα φάρμακα τιμολογήθηκαν έως και 75% ακριβότερα, ενώ τους δόθηκε παρανόμως η δυνατότητα να εκδώσουν εθελοντικά έκπτωση μέχρι και 10% με συνέπεια να ωφεληθούν τόσο οι ίδιοι όσο και οι φερόμενοι ως «τρίτοι» το υπόλοιπο 65%.

Η αμήχανη απάντηση Κουρουμπλή ότι δήθεν «αυτή είναι μόνο μια ανώνυμη καταγγελία», χωρίς όμως να απαντά ουσιαστικά στο έγγραφο, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την ρητορική της ίδιας της Κυβέρνησής του περί σκανδάλου Novartis. Κατά τον ΣΥΡΙΖΑ είναι «σκάνδαλο» μόνο για ό,τι αφορά τις ανώνυμες καταγγελίες που αναφέρονται σε προηγουμένους Υπουργούς και δεν είναι σε ό,τι αφορά «δικούς» του;

Η θέση μας είναι σαφής: Απαιτείται πλήρης διαλεύκανση της υπόθεσης Novartis που ασφαλώς πρόκειται για σκάνδαλο, για το σύνολο των πολιτικών προσώπων που αναφέρονται στις καταθέσεις, ακόμα και για εκείνα στα οποία γίνεται μνεία «παρεμπιπτόντως» και χωρίς περαιτέρω στοιχεία, όπως για παράδειγμα τον υπηρεσιακό Πρωθυπουργό Πικραμμένο ο οποίος αναφέρεται να έχει λάβει «δωράκι» ύψους 100.000 Ευρώ από τον Φρουζή.

Εξάλλου, από τον συνδυασμό των παραπάνω στοιχείων με όσα έχουν δει μέχρι σήμερα το φως της δημοσιότητας για τον ρόλο που η μητρική εταιρεία της NOVARTIS είχε επιφυλάξει στον Φρουζή, προκύπτει ότι ο τελευταίος δεν αντιμετωπιζόταν ως ένα απλό στέλεχος μιας θυγατρικής, αλλά ως κυρίαρχος παίχτης στην προσπάθεια της εταιρείας να αλώσει την φαρμακευτική αγορά στην Ελλάδα. Οι χαρακτηρισμοί του Φρουζή από τον Ρικάρντο Καναβέρι (Ιταλός Διευθύνων Σύμβουλος της NOVARTIS) ως «πραγματικού ηγέτη», και «συνομιλητή του πρωθυπουργού» κονιορτοποιούν τα επιχειρήματα Σαμαρά και Γεωργιάδη περί του

αντιθέτου και στηρίζουν την κατηγορία περί άμεσης και προσωπικής εμπλοκής τους στο σκάνδαλο της φαρμακευτικής εταιρείας στη χώρα μας.

Η πληθώρα των στοιχείων που αναμένεται να προκύψουν από την αξιοποίηση των δεκάδων σκληρών δίσκων και εν γένει υλικού που έχει κατασχεθεί τόσο από εταιρείες όσο και από οικίες εμπλεκομένων, είναι σίγουρο ότι θα αποδώσουν χρησιμότατα στοιχεία για την ερευνώμενη υπόθεση. Επομένως γίνεται για ακόμα μια φορά εμφανές ότι η Επιτροπή δεν θα είχε ούτε τον χρόνο ούτε την πολυτέλεια των διαδικασιών που διαθέτει η τακτική Δικαιοσύνη (πραγματογνώμονες) προκειμένου να αξιοποιήσει και να διασταυρώσει το αποδεικτικό υλικό ώστε να καταλήξει σε αξιόπιστο πόρισμα. Αν μάλιστα ληφθεί υπόψη και το γεγονός α) ότι νέα στοιχεία εισάγονται καθημερινά στην υπόθεση από τις ΗΠΑ και β) ότι θα απαιτηθεί επίσης ικανός χρόνος για την διαδικασία της δικαστικής συνδρομής που θα προκύψει για ανακριτικές ενέργειες που σχετίζονται με την διαλεύκανση της υπόθεσης (άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών στο εξωτερικό κλπ.), καθίσταται σαφές ότι η παραπομπή στην Δικαιοσύνη είναι ο μοναδικός τρόπος για την πραγματική απόδοση ευθυνών στους εμπλεκομένους.

-ΙΙΙ-
ΤΕΛΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η συγκρότηση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης κατ' άρθρον 153 επ. Κανονισμού Βουλής, δεν απαιτεί την ύπαρξη αποδείξεων για την τέλεση αδικήματος, ούτε καν επαρκείς ενδείξεις. Γίνεται ακριβώς για να διαπιστωθεί αν υπάρχουν τέτοιες ενδείξεις τέλεσης αδικήματος.

Στην περίπτωση της υπόθεσης που περιγράφηκε συνοπτικά ως «σκάνδαλο NOVARTIS», όπως προαναφέρθηκε, έχουν προκύψει όχι μόνο ενδείξεις για την τέλεση αδικημάτων αλλά αποδείξεις, οι οποίες κάθε φορά που έβλεπαν το φως της δημοσιότητας δημιουργούσαν αίσθηση όχι μόνο για το βάθος και την έκταση της υπόθεσης αλλά και για την προσωπική και συνεχή εμπλοκή πολιτικών προσώπων με επιχειρηματίες και συμφέροντα. Συντρέχουν επομένως όλες οι προβλεπόμενες από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης και την παραπομπή προσώπων ενώπιον της Δικαιοσύνης, είτε μέσω της επέκτασης του κατηγορητηρίου σε συναφείς πράξεις (σύμφωνα με το άρθρο 129 ΚΠΔ) είτε με την άσκηση νέων ποινικών διώξεων εις βάρος προσώπων που δεν περιλαμβάνονται στο πλαίσιο διερεύνησης της εν λόγω Επιτροπής.

Το γεγονός ότι ήδη διερευνώνται πρόσωπα που βρίσκονται πέριξ του χώρου των ήδη εμπλεκομένων (συνεργάτες Υπουργών και Πρωθυπουργών, σύμβουλοι, υπεύθυνοι των γραφείων τους κλπ.) αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Η έρευνα των στοιχείων αυτών και ο συσχετισμός τους με τα στοιχεία που προκύπτουν από την ενεργοποίηση της δικαστικής συνδρομής είναι ένα καθήκον κοπιώδες και χρονοβόρο που μπορεί να αποδώσει καρπούς σε βάθος χρόνου, ώστε να οδηγηθούν όλοι οι εμπλεκόμενοι, πολιτικοί και μη, στο εδώλιο του κατηγορουμένου.

Η Χρυσή Αυγή οφείλει στο σημείο αυτό να επισημάνει μια υποχρέωση της Πολιτείας που συχνά, για ευνόητους λόγους, παραλείπεται ή έστω δεν θεωρείται αυτονόητη. Την υποχρέωση για παράσταση του Δημοσίου ως πολιτικής αγωγής. Το θλιβερό προηγούμενο της SIEMENS με την απούσα Ελληνική Πολιτεία από τις αποζημιώσεις που η εταιρεία έχει δώσει ακόμα και σε κράτη όπως η Ζιμπάμπουε, αποδεικνύει χωρίς περιστροφές το ανάστημα του σαθρού πολιτικού συστήματος και

των εκπροσώπων του έναντι της νομιμότητας, καθώς και τις διαχρονικές ευθύνες του στην κατάντια της χώρας, οικονομικής και ηθικής.

Η Χρυσή Αυγή θα συνεχίσει να παρακολουθεί εκ του σύννεγγυς τις δικαστικές εξελίξεις της υπόθεση και θα συμβάλλει στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της στην διαλεύκανση της υπόθεσης, όπως πράττει διαχρονικά σε ανάλογες περιπτώσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ
Βουλευτής Β΄ Πειραιώς
ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ-ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Δήλωση του Βουλευτού του
Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Μέλους της Επιτροπής

κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου

Δήλωση

του Νίκου Καραθανασόπουλου, Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΚΚΕ και

μέλους της Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης της υπόθεσης Novartis

Το ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή, αλλά και κατά την συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής, στις 22-2-2018, σχετικά με το σκάνδαλο NOVARTIS, ζήτησε την πλήρη διερεύνηση αυτής της υπόθεσης, υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα ότι αυτό είναι το αποτέλεσμα της σύμφυσης της πολιτικής εξουσίας με τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων, σύμφυση που εκδηλώνεται και στο χώρο του φαρμάκου.

1. Η εκδήλωση και αυτού του σκανδάλου, όπως και των άλλων, αποτελεί την επιβεβαίωση της φύσης του αστικού κράτους, ως θεματοφύλακα των συμφερόντων του κεφαλαίου, με συνέπεια οι μίζες και η διαφθορά να αποτελούν συστατικό στοιχείο του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος.

Η πρακτική της Novartis αποτελεί τη συνήθη πρακτική των φαρμακευτικών εταιρειών στον ανταγωνισμό τους για την απόκτηση μεγαλύτερου μεριδίου στην αγορά του φαρμάκου.

Η αποκάλυψή του αποτελεί ένα ακόμη επεισόδιο στον εμπορικό πόλεμο ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ε.Ε.

2. Οι κυβερνήσεις, σημερινή αλλά και προηγούμενες, με πρόσχημα την υπαρκτή σπατάλη στο χώρο του φαρμάκου, μείωσαν την δημόσια δαπάνη, μεταφέροντας τα βάρη της στις τσέπες των λαϊκών στρωμάτων, την στιγμή που η διαφθορά συνεχίζεται με άλλους τρόπους.

3. Το ΚΚΕ από την αρχή δήλωσε ότι θα συμμετέχει στην Ειδική Προκαταρκτική Επιτροπή με στόχο την πλήρη και σε βάθος διερεύνηση της υπόθεσης, αντιπαλεύοντας αυταπάτες για τους λόγους συγκρότησης της επιτροπής και τις επιδιώξεις όλων των άλλων κομμάτων για να συσκοτίσουν τις αιτίες και να καλλιεργήσουν τον αποπροσανατολισμό.

Η συμμετοχή του ΚΚΕ αποκάλυπτε αλλά και αντιμετώπιζε:

- τακτικισμούς ανάμεσα στα κόμματα
- παιχνίδια αποπροσανατολισμού
- επιδιώξεις συγκάλυψης

4. Το ΚΚΕ προειδοποίησε ότι δεν θα ανεχτούμε, με πρόσχημα νομικίστικους τακτικισμούς, να μην εξεταστεί η ουσία του σκανδάλου, όλα τα ενδεχόμενα αδικήματα παραγεγραμμένα ή μη, να μην εξεταστούν με τη φυσική τους παρουσία όλοι οι μάρτυρες. ακόμα και οι «προστατευόμενοι».

5. Από την πρώτη στιγμή η πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ έθεσε ως προτεραιότητα να εξεταστεί το θέμα της αρμοδιότητας ή μη της επιτροπής για να προχωρήσει στην διερεύνηση του σκανδάλου, ζήτημα που είχαν αποσιωπήσει από την συζήτηση στην Ολομέλεια. Σ' αυτήν τους την παρελκυστική τακτική διευκολύνθηκαν και από τη στάση άλλων κομμάτων.

Αυτή η απαράδεκτη στάση, οδήγησε το ΚΚΕ στην αποχώρησή του από τις διαδικασίες της επιτροπής για να μη νομιμοποιήσει αυτούς τους σχεδιασμούς, δηλώνοντας ταυτόχρονα την ετοιμότητα του να πάρει μέρος στις εργασίες της επιτροπής, αν η πλειοψηφία της αποφασίσει να εξετάσει την ουσία της υπόθεσης.

6. Η άρνηση της κυβερνητικής πλειοψηφίας να εξεταστεί η υπόθεση στην ουσία της, επικαλούμενη την δήθεν αναρμοδιότητά της, είναι προσχηματική, στην πραγματικότητα δεν διευκολύνει ούτε τη δικαιοσύνη στη διερεύνηση της υπόθεσης και εξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες.

Γι' αυτό επιμένουμε στην ανάγκη η επιτροπή να συνεχίσει το έργο της και να διερευνήσει την ουσία του ζητήματος.

7. Τέλος για μια ακόμη φορά επισημαίνουμε την επιτακτική ανάγκη ριζικής αλλαγής του νόμου περί ευθύνης υπουργών, ώστε αυτοί να διώκονται χωρίς κωλύματα, όπως όλοι οι πολίτες.

24/4/2018

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος
του ΚΚΕ και μέλος της Ειδικής
Επιτροπής Προκαταρκτικής
Εξέτασης

Νίκος Καραθανασόπουλος

Γνώμη του Βουλευτού του Ποταμιού
Μέλους της Επιτροπής

κ. Γεωργίου Αμυρά

26 Απριλίου 2018

Πορισματική Αναφορά

Α. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή που συστάθηκε με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής της 21ης Φεβρουαρίου 2018 αποδείχθηκε, όπως ήταν μάλλον προδιαγεγραμμένο, μία παταγώδης κοινοβουλευτική αποτυχία, ένα ακόμη κοινοβουλευτικό φιάσκο.

Η Επιτροπή ολοκλήρωσε τις εργασίες της, χωρίς ποτέ να ασκήσει τα πραγματικά της καθήκοντα, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής.

Με ευθύνη των βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας, η "προανακριτική" Επιτροπή δεν προέβη, επί δύο και πλέον μήνες τώρα, σε καμία ανακριτική πράξη για την ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης Novartis, για να διαπιστώσει δηλαδή αν υπάρχει οποιαδήποτε ένδειξη ότι τα δέκα κατονομαζόμενα πολιτικά πρόσωπα, δύο πρώην Πρωθυπουργοί και οκτώ πρώην Υπουργοί, διέπραξαν όσα τους καταμαρτυρούν οι τρεις "προστατευόμενοι μάρτυρες".

Αντιθέτως, υπηρετώντας προφανείς κομματικές σκοπιμότητες, η Επιτροπή παρερμήνευσε τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας περί ποινικής ευθύνης Υπουργών (αρ. 86 Σ και ν. 3126/2003), οι οποίες, κατά την αληθή τους έννοια, προσδιορίζουν τον ειδικό ρόλο της ως οργάνου **ουσιαστικής διερεύνησης** της πιθανής τέλεσης εγκλημάτων από μέλη της εκτελεστικής εξουσίας κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους. Αναλώθηκε έτσι σε αναλύσεις και κρίσεις επί αμιγώς νομικών – δικονομικών ζητημάτων, ωσάν να επρόκειτο για εργασίες επιστημονικού συνεδρίου, για να προτείνει τελικά την αυτοκατάργησή της, ως δήθεν αναρμόδιας.

Οι πολίτες περίμεναν να μάθουν πού υπάρχει αλήθεια και πού ψέμα σε όσα φοβερά και τρομερά γράφτηκαν και ακούστηκαν, μετά από ένα μπαράζ διαρροών στα Μέσα, διαρροών που ευλόγως χαρακτηρίστηκαν θεσμικά απαράδεκτες. Είναι αλήθεια ότι στελέχη της πολυεθνικής εταιρείας συναλλάσσονταν επί χρόνια στο παρασκήνιο με πολιτικά πρόσωπα για να προωθήσουν τα συμφέροντά τους; Οι κατηγορίες αυτές, ως γνωστόν, αναπαρήχθησαν άκριτα, ακόμη και από μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, σοκάροντας, και σε ορισμένες περιπτώσεις προκαλώντας, την κοινή γνώμη. Αντί για απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα, οι πολίτες θα πρέπει να αρκεστούν σε δικονομικές θεωρίες και γενικόλογες αναλύσεις, περί πράξεων που τελούνται *"επ' ευκαιρία"* και όχι *"κατά την εκτέλεση"* υπουργικών καθηκόντων. Για την ταμπακιέρα τίποτε.

Β. Η Κ.Ο. του Ποταμιού θεωρεί συνταγματική και κοινοβουλευτική υποχρέωσή της να αναφερθεί, έστω απολύτως συνοπτικά, στο ουσιαστικό σκέλος της υπόθεσης, παρά το γεγονός ότι η στάση της πλειοψηφίας μάς αποστέρησε τη δυνατότητα για εις βάθος διερεύνηση των γεγονότων.

Από τη μελέτη της δικογραφίας που απεστάλη στη Βουλή με το υπ' αριθ. 1344/5.2.2018 έγγραφο της κ. Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, προκύπτουν με σχετική ασφάλεια δύο συμπεράσματα:

Το πρώτο είναι ότι στελέχη της εταιρείας Novartis, μέχρι και το όλως πρόσφατο παρελθόν, μετέρχονταν κατ' αρχήν αδιαφανείς και, σύμφωνα με ενδείξεις, παράνομες μεθόδους, για να προωθήσουν τα εμπορικά συμφέροντα της εταιρείας σε διάφορες χώρες, μεταξύ αυτών και στη χώρα μας. Από διαφορετικές και ανεξάρτητες μεταξύ τους πηγές διαμορφώνεται μία εικόνα διαπλοκής συμφερόντων μεταξύ στελεχών της εταιρείας, μελών της ιατρικής κοινότητας και δημοσίων προσώπων, με σκοπό την προώθηση των πωλήσεων των φαρμάκων και σκευασμάτων της Novartis εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος.. **Για την κατάσταση αυτή και την εκτόξευση της φαρμακευτικής δαπάνης υπάρχουν σοβαρές πολιτικές ευθύνες ιδιαίτερα στους τομείς υγείας και εμπορίου.** Η ακριβής ζημία του Δημοσίου είναι μάλλον αδύνατον να προσδιοριστεί με ακρίβεια, με βάση τα στοιχεία που έχουν διαβιβαστεί στη Βουλή. Αναφορές που έχουν γίνει δημοσίως για ζημία δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ μπορεί να ακούγονται εύλογες, δεν βρίσκουν όμως έρεισμα στη δικογραφία.

Το δεύτερο είναι ότι το ενδεχόμενο εμπλοκής πολιτικών προσώπων στο προαναφερόμενο σύστημα διαπλοκής, στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικώς στις μαρτυρικές καταθέσεις τριών προστατευόμενων μαρτύρων, οι οποίες – ως μη έδει και με προφανή ευθύνη κυβερνητικών παραγόντων – έχουν ήδη διαρρεύσει στον Τύπο. Η άρνηση όμως της πλειοψηφίας να κληθούν ενώπιον της Επιτροπής οι τρεις μάρτυρες δεν επέτρεψε να διαμορφωθεί άποψη για το βασικότερο όλων, που είναι η αξιοπιστία τους. Πόσω μάλλον όταν έχουν δημιουργηθεί πλήθος εύλογων ερωτηματικών σχετικά με τις μεθόδους που ακολουθήθηκαν κατά την ανάκριση των εν λόγω μαρτύρων, οι οποίοι εμφανίζονται να δίνουν τις μαρτυρίες τους... σε δόσεις, με πολλαπλές, συμπληρωματικές καταθέσεις, με τις οποίες αναφέρονται σε πρόσωπα και σε γεγονότα, με χρονική ασυνέχεια και συχνά με λογική ασυνέπεια.

Συμπερασματικά, η άποψη που έχουμε διαμορφώσει για την ουσία της υπόθεσης είναι ότι υπάρχουν σαφείς ενδείξεις πως η υπόθεση Novartis είναι ένα οικονομικό σκάνδαλο διεθνών διαστάσεων. Εντούτοις, η εμπλοκή πολιτικών προσώπων δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθεί, αν δεν διερευνηθεί πρωταρχικά η αξιοπιστία των "προστατευόμενων μαρτύρων", πράγμα που δεν επέτρεψε η κυβερνητική πλειοψηφία.

Γ. Αναφορικά με την εισήγηση της πλειοψηφίας, η γνώμη της Κ.Ο. του Ποταμίου είναι η ακόλουθη:

Η αρμοδιότητα της Βουλής να συστήνει κοινοβουλευτικές επιτροπές που ασκούν εισαγγελικά καθήκοντα αποτελεί αρμοδιότητα εξαιρετική. Ρυθμίζεται ειδικώς και ασκείται αποκλειστικώς στο πλαίσιο των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας "περί ποινικής ευθύνης Υπουργών" (αρ. 86 Σ και ν. 3126/2003). Η Βουλή, όμως, ακόμη κι όταν ασκεί αυτή την εξαιρετική αρμοδιότητα δεν μετατρέπεται σε Θέμιδος Μέλαθρον, οι βουλευτές είναι πολιτικοί, δεν είναι, ούτε μπορούν να γίνουν, ανακριτές και εισαγγελείς, και τούτο όχι μόνον επειδή κατά κανόνα δεν διαθέτουν τη θεωρητική

σκευή. Είναι δε το λιγότερο αφελές να χρησιμοποιείται η επαγγελματική ιδιότητα βουλευτών που τυγχάνουν συγχρόνως κατ' επάγγελμα νομικοί ως δήθεν επιστημονικό φύλλο συκής για γνώμες, αναλύσεις και πορίσματα που είναι ηλίου φαεινότερον ότι από πολιτικά προτάγματα εκκινούν και πολιτικούς σκοπούς θεραπεύουν.

Εξάλλου, τόσο η ιστορική και συγκριτική μελέτη, όσο και η τελεολογική ερμηνευτική προσέγγιση της νομοθεσίας περί ευθύνης υπουργών, συνολικά, μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η αρμοδιότητα του νομοθετικού σώματος να ασκεί σε αυτές τις περιπτώσεις ειδικώς δικαιοδοτική λειτουργία προβλέπεται ως θεσμικό αντίβαρο στο πλαίσιο της διάκρισης των λειτουργιών της κρατικής εξουσίας (άρθρο 26 Σ). Ο νομοθέτης, τόσο στη χώρα μας όσο και όπου αλλού εφαρμόζονται ειδικές – εξαιρετικές διαδικασίες για την απόδοση ποινικών ευθυνών σε μέλη της εκτελεστικής εξουσίας, αναγνωρίζοντας την κατάσταση έντασης που δημιουργείται μεταξύ της τελευταίας και της δικαστικής λειτουργίας, αλλά και τους πιθανούς κινδύνους που ελλοχεύουν σε τέτοιες περιπτώσεις για τη συνολική λειτουργία του πολιτεύματος, προέκρινε τη λύση της εμπλοκής της τρίτης (πρώτης κατά σειρά) κρατικής λειτουργίας, δηλαδή του νομοθετικού σώματος, το οποίο καλείται να επιτελέσει οιονεί εισαγγελικό ρόλο, όχι να υποκαταστήσει την τακτική δικαιοσύνη.

Καθίσταται σαφές ότι, σε αντίθεση με τα ανωτέρω, οι "προανακριτικές" επιτροπές του ελληνικού κοινοβουλίου, διαχρονικά και επί των ημερών της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, εκκινούν κυρίως από μικροπολιτικά κίνητρα, υποτάσσονται στη συγκυρία και εξυπηρετούν επικοινωνιακούς σκοπούς. Πώς αλλιώς να εξηγηθεί η εξαίρεση υπουργού της κυβέρνησης από την προκαταρκτική εξέταση, όταν μάλιστα το όνομά του περιέχεται στη διαβιβασθείσα δικογραφία; Και πώς αλλιώς να εξηγηθεί ο πολιτικός χρόνος που διαβιβάστηκε στη Βουλή μία δικογραφία που προαναγγέλλεται από μέλη της κυβέρνησης εδώ και ένα έτος;

Η ορθότητα της ανωτέρω θέσης μας αναφορικά με το αληθές περιεχόμενο των διατάξεων που ρυθμίζουν τις αρμοδιότητες της Βουλής, όταν καλείται να διερευνήσει το ενδεχόμενο τέλεσης ποινικών αδικημάτων από μέλη της εκτελεστικής εξουσίας, επιβεβαιώνεται και από όσα έχουν προηγηθεί στην πρόσφατη κοινοβουλευτική ιστορία και ειδικότερα στην περίπτωση της προανακριτικής επιτροπής που συστάθηκε για την "υπόθεση των υποβρυχίων" και οδήγησε στην παραπομπή σε δίκη και στην καταδίκη του πρώην υπουργού Τσοχατζόπουλου. Στην υπόθεση εκείνη, η προανακριτική Επιτροπή της Βουλής, κληθείσα να διερευνήσει αν ο πρώην υπουργός τέλεσε ή όχι τα εγκλήματα της παθητικής δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, ερεύνησε σε βάθος την ουσία της υπόθεσης και διαπίστωσε την τέλεση πράξεων που πληρούσαν την αντικειμενική υπόσταση των υπό διερεύνηση εγκλημάτων, γεγονός που ήταν αρκετό για να εισηγηθεί την παραπομπή του πρώην υπουργού σε δίκη. Το ζήτημα της παραγραφής του πρώτου από τα δύο αδικήματα και της αμφίβολης τυπολογικής κατάταξης του δευτέρου ασφαλώς και ήταν σε γνώση των μελών της Επιτροπής, επ' αυτών δε διέλαβαν στο πόρισμά τους τα εξής: "*Η Επιτροπή δεν έχει κατ' αρχήν αρμοδιότητα να εκφέρει κρίση επί δικονομικών ζητημάτων και ζητημάτων τυπολογικής κατάταξης των εγκλημάτων, σχετικά με τον ακριβή νομικό χαρακτηρισμό των πράξεων, την ένταξή τους στην έννοια των καθηκόντων ή μη, την έναρξη ή μη της παραγραφής, ζητήματα*

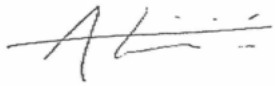
τα οποία θα κριθούν κατ' αρχήν από το Δικαστικό Συμβούλιο και, εν συνεχεία, από την Δικαιοσύνη, είτε επιληφθεί της Υποθέσεως το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 86 παρ. 4 του Συντάγματος είτε τα Τακτικά Ποινικά Δικαστήρια. Οι ενδείξεις που απαιτούνται για την υποβολή πρότασης ποινικής δίωξης συνδέονται με τις διατάξεις του ουσιαστικού ποινικού νόμου και μόνον".

Ήταν επομένως αυτή η ορθή ερμηνεία της Επιτροπής περί της αρμοδιότητάς της η οποία επέτρεψε να δοθεί συνέχεια στην υπόθεση, να ασκηθεί ποινική δίωξη και να παραπεμφθεί σύντομα σε δίκη ο πρώην υπουργός. Η αρμοδιότητα της τακτικής δικαιοσύνης διαγνώστηκε, όπως ακριβώς προβλέπεται από το άρθρο 86 παρ. 4 υποπαρ. 2, από το Δικαστικό Συμβούλιο που συγκροτήθηκε και λειτούργησε στο πλαίσιο του Ειδικού Δικαστηρίου για να διενεργήσει την κύρια ανάκριση. Η περί αρμοδιότητας κρίση, σε αντίθεση με όσα έχουν ισχυριστεί οι εισηγητές της πλειοψηφίας στην υπόθεση Novartis, ήρθε μετά τη διαπίστωση ότι συντρέχουν οι όροι εφαρμογής του ουσιαστικού ποινικού νόμου. Και η κρίση αυτή περί αρμοδιότητας ήταν μία γνήσια δικανική κρίση, με αναφορά στα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και υπαγωγή αυτών στους εφαρμοστέους δικονομικούς κανόνες, δεν ήταν, όπως εν προκειμένω, μία θεωρητική ανάλυση περί του αν "νοείται ή δεν νοείται" ξέπλυμα μαύρου χρήματος κατά την εκτέλεση υπουργικών καθηκόντων.

Δ. Κλείνοντας αυτή την αναφορά, επισημαίνουμε ότι, όπως ακριβώς στην πρόσφατη υπόθεση της προανακριτικής Επιτροπής που συστάθηκε με πρωτοβουλία της κυβερνητικής πλειοψηφίας για να διερευνήσει ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων από τον πρώην υπουργό Παπαντωνίου, έτσι ακριβώς και στην υπόθεση Novartis, **η εισήγηση της πλειοψηφίας της Επιτροπής προς την Ολομέλεια δεν είναι άλλη από το να μην ασκηθεί ποινική δίωξη** κατά των ερευνωμένων προσώπων**.** Μάταια θα προσπαθήσει και τούτη τη φορά η κυβερνώσα πλειοψηφία να παραπλανήσει την κοινή γνώμη ότι τάχα "παραπέμπει στη Δικαιοσύνη" τις δικογραφίες. Η Ολομέλεια, εφόσον έχει προηγουμένως αποφασίσει τη σύσταση Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, εν συνεχεία έχει ως μόνη αρμοδιότητα, κατά τη ρητή και αδιάστικτη διατύπωση του Συντάγματος, να αποφασίσει ***για την άσκηση ή μη δίωξης*** κατά Υπουργών. Οι βουλευτές καλούνται να απαντήσουν: ναι ή όχι; Δεν υπάρχει, ούτε έχει ποτέ υποστηριχθεί στα σοβαρά από κανέναν, ότι υπάρχει νόμιμο έρεισμα "αναπομπής στην τακτική Δικαιοσύνη" υποθέσεων που έχουν διαβιβαστεί στη Βουλή από την Εισαγγελική Αρχή. Άλλωστε θα ήταν – και πάλι στο πλαίσιο της διάκρισης των λειτουργιών της κρατικής εξουσίας – αδιανόητο να αποφασίζει η Βουλή και να υποδεικνύει στους λειτουργούς της Δικαιοσύνης αν θα διενεργήσουν περαιτέρω ανάκριση, αν θα ασκήσουν δίωξη ή αν θα θέσουν την υπόθεση στο αρχείο. Συνεπώς, ας ειπωθεί ξεκάθαρα: για την υπόθεση Novartis η πρόταση της κυβερνητικής πλειοψηφίας είναι να μην ασκηθεί δίωξη κατά πολιτικών προσώπων.

Το Ποτάμι, από την πρώτη στιγμή, είχε προβλέψει το προδιαγεγραμμένο και αναμενόμενο αποτέλεσμα. Αποδείχθηκε ότι πρόθεση της κυβερνητικής πλειοψηφίας δεν ήταν η αναζήτηση της αλήθειας αλλά η αποκόμιση βραχυπρόθεσμου κομματικού οφέλους. Μια προανακρτική που φτιάχτηκε δηλαδή όχι για να αποδοθεί δικαιοσύνη

αλλά για να δημιουργήσει εντυπώσεις και τελικά να συσκοτίσει αντί να φωτίσει τα γεγονότα.

Αμυράς Γεώργιος - Β΄Αθηνών

ΜΕΡΟΣ Δ΄

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την υπόθεση NOVARTIS συνήλθε σε τελευταία συνεδρίαση την 26η Απριλίου 2018, κατά την οποία εγκρίθηκε, ομοφώνως, το Πόρισμα, στο οποίο καταχωρίζονται και οι γνώμες της Μειοψηφίας.

Το παρόν αποτελεί ενιαίο κείμενο προς υποβολή στον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων.

Αθήνα, 26 Απριλίου 2018

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
Θεόδωρος Δρίτσας

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γεώργιος Λαζαρίδης

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Παναγιώτα Κοζομπόλη

ΤΑ ΜΕΛΗ

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)
Δουζίνας Κωνσταντίνος
Δρίτσας Θεόδωρος
Ηγουμενίδης Νικόλαος
Καραγιαννίδης Χρήστος
Κοζομπόλη Παναγιώτα
Λάππας Σπυρίδωνας
Μαντάς Χρήστος
Παρασκευόπουλος Νικόλαος
Τσίρκας Βασίλειος
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)
Γεωργαντάς Γεώργιος
Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)
Παναγιωτόπουλος Νικόλαος
Σταμάτης Δημήτριος
Παπαθεοδώρου Θεόδωρος
Λαγός Ιωάννης
Καραθανασόπουλος Νικόλαος
Λαζαρίδης Γεώργιος
Γεωργιάδης Μάριος
Αμυράς Γεώργιος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.17' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 21 Μαΐου 2018 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**